

ترجمه: ایو الحسن شعرانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه قرآن کریم استاد شعرانی

نویسنده:

ابوالحسن الشعرانی

ناشر چاپی:

اسلامیه

فهرست

۵	فهرست
۱۰	ترجمه قرآن (شعرانی)
۱۰	مشخصات کتاب
۱۰	سوره الفاتحه
۱۰	سوره البقرة مدنیة و آیاتها
۳۰	سوره ال عمران مدنیة و هی مائتان آیه
۴۲	سوره النساء مائة و ست و سبعون آیه و هی نزلت بالمدينة
۵۴	سوره المائدة مائة و عشرون آیه مکیة و هی نزلت بالمدينة
۶۳	سوره الأنعام مائة و خمس و ستون آیه و هی مکیة
۷۳	سوره الأعراف مکیة و هی مائتان و ست آیات
۸۴	سوره الأنفال ست و سبعون آیه و هی نزلت بالمدينة
۸۹	سوره التوبة مائة و ثلاثون آیه و هی نزلت بالمدينة
۹۷	سوره یونس علیه السلام مائة و تسع آیات و هی مکیة
۱۰۳	سوره هود مکیة و هی مائة و ثلاث و عشرون آیه
۱۱۰	سوره یوسف علیه السلام مائة و احدى عشرة آیه و هی مکیة
۱۱۶	سوره الزعد مدنیة و هی ثلاث و اربعون آیه
۱۱۹	سوره ابراهیم علیه السلام اثنتان و خمسون آیه
۱۲۲	سوره الحجر تسع آیه و هی نزلت بمكة
۱۲۵	سوره التحل مائة و ثمان عشرون آیه و هی نزلت بمكة
۱۳۲	سوره بنی اسرائیل مائة و إحدى عشر آیه و هی مکیة
۱۳۷	سوره الکهف مائة و عشر آیه و هی نزلت بمكة
۱۴۳	سوره مریم مکیة و هی ثمان و تسعون آیه
۱۴۷	سوره طه مائة و خمس و ثلاثون آیه و هی نزلت بمكة

- سورة الانبياء مائة و اثنى عشر آية و هي مكّية ١٥٣
- سورة الحجّ مدنيّة و هي ثمان و سبعون آية ١٥٧
- سورة المؤمنون مائة و ثمان عشر آية و هي نزلت بمكّة ١٦٢
- سورة التور أربع و ستون آية و هي مدنيّة ١٦٦
- سورة الفرقان سبع و سبعون آية و هي مكّية ١٧٠
- سورة الشعراء مائتان و ثمان و عشرون آية و هي مكّية ١٧٤
- سورة التمل مكّية و هي ثلاث و تسعون آية ١٨١
- سورة القصص مكّية و هي ثمان و ثمانون آية ١٨٦
- سورة العنكبوت مكّية و هي تسع و ستون آية ١٩١
- سورة الزّوم ستون آية و هي نزلت بمكّة ١٩٤
- سورة لقمن مكّية و هي اربع و ثلاثون آية ١٩٧
- سورة السّجدة مكّية و هي ثلاثون آية ١٩٩
- سورة الأحزاب مدنيّة و هي ثلاث و سبعون آية ٢٠١
- سورة سبأ مكّية و هي اربع و خمسون آية ٢٠٥
- سورة فاطر مكّية و هي خمس و أربعون آية ٢٠٨
- سورة يس مكّية و هي ثلاث و ثمانون آية ٢١١
- سورة الصّافات مكّية و هي مائة و اثنان و ثمانون آية ٢١٤
- سورة ص مكّية و هي ثمان و ثمانون آية ٢٢٠
- سورة الزّمر مكّية و هي خمس و سبعون آية ٢٢٣
- سورة المؤمن مكّية و هي خمس و ثمانون آية ٢٢٧
- سورة فصلت مكّية و هي أربع و خمسون آية ٢٣٢
- سورة الشّورى مكّية و هي ثلاث و خمسون آية ٢٣٤
- سورة الزّخرف مكّية و هي تسع و ثمانون آية ٢٣٧
- سورة الدّخان مكّية و هي تسع و خمسون آية ٢٤١

- سورة الجاثية مكية و هي سبع و ثلاثون آية ٢٤٣
- سورة الاحقاف مكية و هي خمس و ثلاثون آية ٢٤٤
- سورة محمد صلى الله عليه و آله مدنية و هي ثمان و ثلاثون آية ٢٤٧
- سورة الفتح مدنية و هي تسع و عشرون آية ٢٤٩
- سورة الحجرات مدنية و هي ثمانى عشرة آية ٢٥١
- سورة ق مكية و هي خمس و اربعون آية ٢٥٢
- سورة الذاريات مكية و هي ستون آية ٢٥٤
- سورة الطور مكية و هي تسع و اربعون آية ٢٥٦
- سورة التجم مكية و هي اثنتان و ستون آية ٢٥٧
- سورة القمر مكية و هي خمس و خمسون آية ٢٦٠
- سورة الرحمن جل ذكره مكية و هي ثمان و سبعون آية ٢٦١
- سورة الواقعة مكية و هي ست و تسعون آية ٢٦٤
- سورة الحديد مدنية و هي تسع و عشرون آية ٢٦٧
- سورة المجادلة مدنية و هي اثنتان و عشرون آية ٢٦٩
- سورة الحشر مدنية و هي اربع و عشرون آية ٢٧١
- سورة الممتحنة مدنية و هي ثلث عشر آية ٢٧٢
- سورة الصف مدنية و هي اربع عشرة آية ٢٧٣
- سورة الجمعة مدنية و هي احدى عشرة آية ٢٧٤
- سورة المنافقون مدنية و هي احدى عشرة آية ٢٧٥
- سورة التغابن مدنية و هي ثمانى عشرة آية ٢٧٦
- سورة الطلاق مدنية و هي اثنتا عشرة آية ٢٧٧
- سورة التحريم مكية و هي اثنتا عشرة آية ٢٧٨
- سورة الملك مكية و هي ثلاثون آية ٢٧٩
- سورة القلم مكية و هي اثنتان و خمسون آية ٢٨٠

- سورة الحاقّة مَكِّيّة و هي اثنان و خمسون آية ٢٨٢
- سورة المعارج مَكِّيّة و هي أربع و أربعون آية ٢٨٤
- سورة نوح عليه السلام مَكِّيّة و هي تسع و عشرون آية ٢٨٥
- سورة الجنّ مَكِّيّة و هي ثمان و عشرون آية ٢٨٦
- سورة المزّمّل مَكِّيّة و هي عشرون آية ٢٨٧
- سورة المدّثر مَكِّيّة و هي خمس و خمسون آية ٢٨٨
- سورة القيمة مَكِّيّة و هي أربعون آية ٢٩٠
- سورة الدهر مدنيّة و هي إحدى و ثلاثون آية ٢٩٢
- سورة المرسلات مَكِّيّة و هي خمسون آية ٢٩٣
- سورة التّبأ مَكِّيّة و هي إحدى و أربعون آية ٢٩٥
- سورة التّازعات مَكِّيّة و هي ستّ و أربعون آية ٢٩٦
- سورة عبس مَكِّيّة و هي اثنان و أربعون آية ٢٩٨
- سورة التّكوير مَكِّيّة و هي تسع و عشرون آية ٢٩٩
- سورة الانفطار مَكِّيّة و هي تسع عشرة آية ٣٠٠
- سورة المطففين مَكِّيّة و هي ستّ و ثلاثون آية ٣٠١
- سورة الإنشقاق مَكِّيّة و هي خمس و عشرون آية ٣٠٢
- سورة البروج مَكِّيّة و هي اثنان و عشرون آية ٣٠٣
- سورة الطّارق مَكِّيّة و هي سبع عشرة آية ٣٠٤
- سورة الأعلى مَكِّيّة و هي تسع عشرة آية ٣٠٤
- سورة الغاشية مَكِّيّة و هي ستّ و عشرون آية ٣٠٥
- سورة الفجر مَكِّيّة و هي ثلاثون آية ٣٠٦
- سورة البلد مَكِّيّة و هي عشرون آية ٣٠٧
- سورة الشّمس مَكِّيّة و هي ستّ عشرة آية ٣٠٨
- سورة الليل مَكِّيّة و هي إحدى و عشرون آية ٣٠٨

- سورة الضحى مكية و هي إحدى عشرة آية ٣٠٩
- سورة الانشراح مكية و هي ثمانى آيات ٣١٠
- سورة التين مكية و هي ثمان آيات ٣١٠
- سورة العلق مكية و هي تسع عشرة آية ٣١٠
- سورة القدر مكية و هي خمس آيات ٣١١
- سورة البينة مدنية و هي ثمانى آيات ٣١١
- سورة الزلزال مدنية و هي ثمانى آيات ٣١٢
- سورة العاديات مكية و هي إحدى عشرة آية ٣١٢
- سورة القارعة مكية و هي ثمانى آيات ٣١٢
- سورة التكاثر مكية و هي ثمانى آيات ٣١٣
- سورة العصر مكية و هي ثلاث آيات ٣١٣
- سورة الهمزة مكية و هي تسع آيات ٣١٣
- سورة الفيل مكية و هي خمس آيات ٣١٤
- سورة قريش مكية و هي أربع آيات ٣١٤
- سورة الماعون مكية و هي تسع آيات ٣١٤
- سورة الكوثر مكية و هي ثلاث آيات ٣١٥
- سورة الكافرون مكية و هي ست آيات ٣١٥
- سورة النصر مدنية و هي ثلاث آيات ٣١٥
- سورة اللمب مكية و هي خمس آيات ٣١٥
- سورة الإخلاص مكية و هي أربع آيات ٣١٦
- سورة الفلق مكية و هي خمس آيات ٣١٦
- سورة الناس مدنية و هي ست آيات ٣١٦

ترجمه قرآن (شعرانی)

مشخصات کتاب

عنوان قراردادی: قرآن. فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور: قرآن مجید با ترجمه فارسی / مترجم ابوالحسن شعرانی؛ خطاط طاهر خوشنویس
مشخصات نشر: تهران: اسلامیه، ۱۳۸۲.
مشخصات ظاهری: [۴۸۶] ص؛ ۳۵/۲۴×۳۵ م
شابک: ۹۶۴-۴۸۱-۲۱۰-۷۵۰۰۰۰ ریال:
وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی
یادداشت: عنوان روی جلد: القرآن الکریم.
عنوان روی جلد: القرآن الکریم.
عنوان دیگر: القرآن الکریم
شناسه افزوده: شعرانی، ابوالحسن، ۱۳۵۲ - ۱۲۸۱، مترجم
شناسه افزوده: خوشنویس، طاهر، ۱۲۶۷ - ، خطاط
رده بندی کنگره: BP۵۹/۶۶/ش ۶ ۱۳۸۲
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۴۱
شماره کتابشناسی ملی: م ۸۳-۳۸۶۶۰

سورة الفاتحة

بنام خداوند بخشاینده مهربان (۱)
ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان (۲)
بخشاینده مهربان (۳)
خداوند روز جزا (۴)
ترا می پرستیم و از تو یاری میجوئیم (۵)
هدایت کن ما را براه راست (۶)
راه آنان که انعام کردی برایشان نه آنان که غضب شده بر ایشان و نه گمراهان (۷)
ترجمه قرآن، ص: ۳

سورة البقرة مدتیة و آیاتها

بنام خداوند بخشاینده مهربان
آنست کتاب معلوم که نیست شکی در آن هدایتست از برای پرهیزکاران (۲)
آنان که میگردند بآنچه پنهانست و بر پای میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند (۳)

و آنها که میگردند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو و باختر ایشان یقین میدارند (۴)

ترجمه قرآن، ص: ۴

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها باشند رستکاران (۵)

بدرستی که آنها که کافر شدند یکسانست بر ایشان خواه بیم داده باشی یا بیم نداده باشی ایشان را که ایمان نمیآورند (۶)

مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر گوششان و بر چشمهایشان پرده ایست و از برای ایشانست عذابی بزرگ (۷)

و از مردمان کس هست که میگوید گردیدیم بخدا و بروز باز پسین و نیستند ایشان گروندگان (۸)

فریب میدهند بگمان باطل خود خدا را و آنان را که گرویدند و فریب نمیدهند مگر خودشان را و نمیدانند (۹)

در دلهای ایشان مرضی است پس افزود ایشان را خدا مرضی و از برای ایشانست عذابی دردناک بسبب آنکه دروغ میگفتند (۱۰)

و چون گفته شود مر ایشان را فساد نکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم (۱۱)

آگاه باشید که آنها فساد کنندگانند و لکن نمیدانند (۱۲)

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید هم چنان که گرویدند مردمان گویند آیا بگرویم هم چنان که گرویدند بیخردان آگاه

باشید که ایشانند بیخردان و لیکن نمیدانند (۱۳)

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویدیم و هر گاه خلوت کنند با شیطانهایشان گویند که ما با شمائیم جز این

نیست که ما استهزاء کنندگانیم (۱۴)

خدا استهزاء میکند بایشان و او میگذارد ایشان را در زیاده رویشان که حیران باشند (۱۵)

آن گروه آنانند که خریدند گمراهی را بهدایت پس سود نکرد

ترجمه قرآن، ص: ۵

بازرگانی ایشان و نبودند هدایت یافتگان (۱۶)

مثل ایشان چون مثل کسی است که افروخت آتش را پس چون روشن کرد آنچه پیرامونش بود برد خدا روشنائیشان را و او

گذاشت ایشان را در تاریکیها که نمی بینند (۱۷)

کرانند گنگانند کوراند پس ایشان بر نمیکردند (۱۸)

یا همچون باران از آسمان که در آن است تاریکیها و رعد و برق میگذرانند انگشتان خودشان را در گوشهایشان از آوازهای رعد از

بیم مردن و خدا احاطه کننده است، بکافران (۱۹)

نزدیک باشد که برق در رباید چشمهای ایشان را هر گاه روشن کند برای ایشان راه روند در آن و چون تاریک سازد بر ایشان

بایستند و اگر خواستی خدا هر آینه بروی گوششانرا و چشمهایشان را بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است (۲۰)

ای مردمان بپرستید پروردگارتان را که آفرید شما را و آنان که بودند پیش از شما باشد که شما پرهیزید (۲۱)

آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده و آسمان را بنائی افراشته و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد بان از ثمرها

روزی برای شما پس مگردانید از برای خدا همتایان و شما میدانید (۲۲)

و اگر باشید در شکی از آنچه فرو فرستادیم ما بر بنده خود پس بیاورید سوره را مانند آن و بخوانید حاضران را از جز خدا اگر

هستید راستگویان (۲۳)

پس اگر نکردید و هرگز نخواهید کرد پس بترسید از آتشی که آتش افروزش یعنی هیزمش

ترجمه قرآن، ص: ۶

مردمانند و سنگها که مهتا کرده شده از برای کافران (۲۴)

و مزده ده آنها را که گردیدند و کردند کارهای شایسته که مرایشانراست بهشتهایی که میروند از زیر آنها نهرها هر گاه روزی داده شوند از آن جنتها رزقی از میوه گویند این همان است که روزی داده شدیم از پیش و آورده شدند بآن میوه شبیه بهم و برای ایشانست در آنجا زنان پاکیزه و ایشان در آن جاویدانند (۲۵)

بدرستی که خدا شرم نکند و باک ندارد که بزند مثلی را پشه و ما فوق آن پس اما آنان که گرویدند پس میدانند که آن حق است از پروردگارشان و اما آنان که کافر شدند پس میگویند چه خواسته است خدا باین مثل اضلال میکند بآن بسیاری را و راه مینماید بآن بسیاری را و اضلال نمیکند بآن مگر فاسقان را (۲۶)

آنان که میشکنند پیمان خدا را پس از استواریش و میبرند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و فساد میکنند در زمین آن گروه ایشانند زیانکاران (۲۷)

چگونه کافر میشوید بخدا و بودید شما مردگان پس زنده کرد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را پس بسوی او باز گردانیده میشوید (۲۸)

اوست آنکه آفرید برای شما جمیع آنچه را در زمین است پس پرداخت باسماں پس ساخت آنها را هفت آسمان و او بهمه چیزی دانا است (۲۹)

و هنگامی که گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من پدید آورده‌ام ترجمه قرآن، ص: ۷

در زمین خلیفه گفتند آیا می‌آفرینی در آن کسی را که افساد کند در آن و بریزد خونها را و ما تسبیح میکنیم بستایش تو و تنزیه میکنیم ترا گفت بدرستی که من میدانم آنچه را نمیدانید (۳۰)

و آموخت بآدم همه نامها را پس عرض کرد ایشان را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید راستگویان (۳۱)

گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی بما بدرستی که تویی دانای درست کردار (۳۲)

گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم نهانی آسمانها و زمین را و میدانم آنچه آشکار میکنید و آنچه که پنهان میدارید (۳۳)

و هنگامی که گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابی کرد و سرکشی نمود و بود از کافران (۳۴)

و گفتیم ای آدم آرام گیر تو و جفتت در بهشت و بخورید از آن فراوان هر جا که خواهید و نباید که نزدیک شوید این درخت را که خواهید شد از ستمکاران (۳۵)

پس لغزاید آن دو را شیطان از آن و بیرون کردشان از آنچه بودند در آن و گفتیم فرو شوید که باشید بعضی از شما مر برخی را دشمن و مر شما راست در زمین قرارگاه و مایه تعیش تا هنگامی (۳۶)

پس فرا گرفت آدم از پروردگارش کلمه چند را پس پذیرفت

ترجمه قرآن، ص: ۸

توبه او را بدرستی که اوست توبه پذیر مهربان (۳۷)

گفتیم فرو شوید از آن همه پس اگر آید بشما از من هدایتی پس آنکه پیروی کرد هدایت مرا پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۳۸)

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما آنها اهل آتشدن ایشان در آن جاویدانند (۳۹)

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنید بعهد من تا وفا کنم بعهد شما و از من بترسید (۴۰)
بگروید بآنچه فرو فرستادیم باور دارنده مر آنچه را با شما است و نباشید نخست کافری بآن و مخربید بآیتهای من بهایی اندک و از
من بترسید (۴۱)

و مپوشید حقّ را باطل و پنهان مکنید حقّ را و شما میدانید (۴۲)

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاه و رکوع کنید با رکوع کنندگان (۴۳)

آیا امر میکنید مردمان را بخوبی و فراموش میکنید خودتان را و شما میخوانید کتاب را آیا پس نمیابید بعقل (۴۴)

و استعانت جوید بشکیبایی و نماز و بدرستی که آن نماز دشوار است مگر بر صاحبان خشوع (۴۵)

آنان که میدانند که ایشان ملاقات کنند پروردگار خود را و بسوی او بازگشت کنند (۴۶)

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستی که تفضیل دادم شما را بر جهانیان (۴۷)

و پرهیزید از روزی

ترجمه قرآن، ص: ۹

که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و قبول نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او عوضی و نه ایشان یاری کرده شوند (۴۸)
و هنگامی که نجات دادیم شما را از آل فرعون که عذاب میکردند شما را بدترین عذاب میکشند پسران شما را و باقی میگذاشتند
زنان شما را و در آنتان محنتی بود از پروردگارتان بزرگ (۴۹)

و هنگامی که شکافتیم برای شما دریا را پس رهانیدیم شما را و غرق کردیم آل فرعون را و شما نگاه میکردید (۵۰)

و هنگامی که وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله را پس از او و شما بودید ستمکاران (۵۱)

پس عفو کردیم از شما پس از آن باشد که شما شکر کنید (۵۲)

و هنگامی که دادیم موسی را کتاب و فرقان باشد که شما هدایت یابید (۵۳)

و هنگامی که گفت موسی مرقومش را ای قوم من بدرستی که شما ستم کردید بر خودهاتان بسبب گرفتن شما گوساله را پس
بازگشت کنید بسوی پروردگارتان پس بکشید خودهاتان را آن بهتر است از برای شما نزد آفریدگار شما پس توبه پذیرفت از شما
بدرستی که اوست توبه پذیر مهربان (۵۴)

و هنگامی که گفتید ای موسی نمیکردیم مر تو را تا وقتی که به بینیم خدا را آشکارا پس گرفت شما را صاعقه و شما نگاه میکردید
(۵۵)

پس زنده کردیم شما را از پس مردنتان باشد که شما شکر کنید (۵۶)

و سایبان کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم بر شما منّ

ترجمه قرآن، ص: ۱۰

و سلوی بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و نکردند ستم بر ما و لیکن بر خودهاتان ستم میکردند (۵۷)
و هنگامی که گفتیم داخل شوید در این قریه پس بخورید از آن هر جا که خواسته باشید فراوان و داخل شوید از در سجده کنان و
بگوئید فرو نه از ما بار گناهان ما را که می‌آموزیم شما را گناهانتان را و زود باشد که بیفزائیم نیکوکاران را (۵۸)

پس تبدیل کردند آنان که ستم کردند سخنی را بجز آنکه گفته شد مر ایشان را پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم کردند عذابی از
آسمان بسبب آن که فسق میکردند (۵۹)

و هنگامی که آب خواست موسی از برای قومش پس گفتیم ما بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده چشمه
بحقیقت دانسته بودند هر مردمی آبخورشان را بخورید و بیاشامید از روزی خدا و تجاوز از حدّ نکنید در زمین فساد کنندگان (۶۰)

و هنگامی که گفتید ای موسی هرگز صبر نتوانیم کرد بر طعام واحد پس بخوان برای ما پروردگار ترا که بیرون آورد برای ما از آنچه میرویانند زمین از سبزش و خیارش و سیرش و عدسش و پیازش گفت آیا بدل میکنید آنچه را که آن فروتر است بآنچه که آن بهتر است نزول کنید در شهری پس بدرستی که شما راست آنچه خواستید و زده شد برای ایشان خواری و بیچارگی و بر خود هموار کردند غضب خدا را آن بسبب آنست که ایشان کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشند

ترجمه قرآن، ص: ۱۱

پیغمبران را بناحق که این بسبب نافرمانی کردندشان که از خدا تجاوز میکردند (۶۱)

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که یهود شدند و ترسایان و صائبین یعنی ستاره پرستان هر که ایمان آورد بخدا و روز باز پسین و کردگار شایسته پس از برای ایشان است مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۶۲) و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بر زبر شما طور را بگیریید آنچه دادیم شما را بقوه و یاد گیریید آنچه در آن است باشد که شما پرهیزکار شوید (۶۳)

پس برگشتید از بعد آن و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه بودید از زیانکاران (۶۴)

و بتحقیق دانستید آنان را که تعدی کردند از شما در شنبه پس گفتیم مرایشان را بشوید بوزینها رانده شده‌ها (۶۵)

پس گردانیدیم آنها را عبرتی برای اهل آن زمان و آیندگان از پس آنان و پندی از برای پرهیزکاران (۶۶)

و هنگامی که گفت موسی مرقومش را بدرستی که خدا میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند ما را استهزاء میکنی گفت پناه میبرم بخدا که باشم از نادانان (۶۷)

گفتند بخوان برای ما پروردگار ترا تا بیان کند برای، که چیست آن گفت که او میگوید که آن گاو نیست نه از کار افتاده و نه جوان بکار در نیامده متوسط باشد میانه آن پس بکنید آنچه را مأمور میشوید (۶۸)

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گفت که او میگوید

ترجمه قرآن، ص: ۱۲

که آن گاو نیست زرد خالص است رنگش مسرور میسازد و نگرندگان را (۶۹)

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را که بیان کند برای ما که چیست آن بدرستی که گاو مشتبه شده بر ما و بدرستی که ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگانیم (۷۰)

گفت که او میگوید که آن گاوی است نه رام که شیار کند زمین را و نه آب دهد کشت را بی عیبی که نباشد رنگ دیگر در آن گفتند اکنون آوردی درست را پس کشتند آن را و نه بودند نزدیک که بکنند آن را (۷۱)

و هنگامی که کشتید تنی را پس مدافعه کردید در آن و خدا آشکار کند آنچه پنهان دارید (۷۲)

پس گفتیم بزنید آن را بپاره از آن همچنین زنده میکند خدا مردگان را و مینماید شما را آیتهایش را باشد که شما بعقل دریابید (۷۳)

پس سخت شد دل‌های شما پس از آن پس آنها چون سنگهایند یا افزونتر در سختی و بدرستی که از آن سنگها است هر آینه آنچه جاری میشود از آن نه‌رها و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه شکافته میشود پس بیرون می‌آید از آن آب و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه فرو می‌آید از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید (۷۴)

آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند شما را و بحقیقت گروهی از ایشان می‌شنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آن را بعد از آنکه دریافته بودند آن را و ایشان میدانستند (۷۵)

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویده‌ایم و چون خلوت کنند بعضیشان بر بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشان را

بآنچه گشاد خدا بر شما تا حجت آورند شما را بآن نزد پروردگارتان آیا پس

ترجمه قرآن، ص: ۱۳

نمیایید بعقل (۷۶)

آیا نمیدانند که خدا میدانند آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار میکنند (۷۷)

و از ایشان بیسوادانند که نمیدانند کتاب را مگر آرزوها را و نیستند ایشان مگر آنکه گمان میبرند (۷۸)

پس وای مر آنان را که مینویسند کتاب را بدستهایشان پس میگویند این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای اندک را پس وای بر

آنها از آنچه نوشت دستهایشان و وای بر آنها از آنچه کسب میکنند (۷۹)

و گفتند هرگز مس نمیکنند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده بگو آیا فرا گرفتید نزد خدا پیمانی را پس هرگز خلاف نمیکند

خدا پیمانش را آیا می گوئید بر خدا آنچه نمیدانند (۸۰)

آری آنکه کسب کند بدی را و احاطه کند بآن گناهی پس آنها اهل آتشند ایشانند در آن جاویدان (۸۱)

و آنان که ایمان آوردند و کردند نیکیها آنها اهل بهشتند ایشانند در آن جاویدان (۸۲)

و هنگامی که گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل که نپرستید مگر خدا را و با پدر و مادر نیکویی کردن و با صاحب قرابت و یتیمان و

بیچارگان و بگوئید از برای مردمان خوبی و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاة را پس برگشتید مگر اندکی از شما و شما روی

گردانید گانید (۸۳)

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را که مرزید خونهایتان را و بیرون مکنید خودهاتان را از خانه هاتان پس اقرار کردید و شما گواهی

میدهید

ترجمه قرآن، ص: ۱۴

پس شما آن جماعت هستید که میکشید خودهاتان را و بیرون مکنید پاره از خودهاتان را از خانه هاشان همیشه میشود بر ایشان

بگناه و بیداد و اگر آرند شما را اسیران فدیة میدهید آنها را و حال آنکه حرام کرده شده بر شما بیرون کردنشان آیا پس میگوید

ببرخی از کتاب و کافر میشوید ببرخی پس چیست پاداش کسی که میکند آن را از شما مگر خواری در زندگانی دنیا و روز

رستخیز بر گردانیده میشوند بسوی سختترین شکنجه و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید (۸۵)

آن گروه آنانند که خریدند زندگانی دنیا را بآخرت پس سبک کرده نخواهد شد از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده میشوند

(۸۶)

و هر آینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب و بر اثر هم فرستادیم از بعد او رسولان و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و تأیید کردیم

او را بروح پاکی آیا پس هر گاه آمد شما را رسولی بآنچه نمیخواهند نفسهای شما سرکشی کردید پس پاره ای را تکذیب کردید و

پاره ای را میکشید (۸۷)

و گفتند دلهای ما غلافدار است بلکه لعنت کرد ایشان را خدا بسبب کفرشان پس اندکند آنان که ایمان میآورند (۸۸)

و چون آمد ایشان را کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده آن چیز است که با آنها است و بودند از پیش که طلب فتح میکردند بر

آنان که کافر شدند پس چون آمدشان آنچه شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر

ترجمه قرآن، ص: ۱۵

کافران (۸۹)

بد است آنچه فروختند بآن خودهاتان را که کافر شوند بآنچه فرو فرستاد خدا از راه حسد آنکه فرو میفرستد خدا از فضلش بر هر

که میخواهد از بندگانش پس برداشتند و بر خود گرفتند خشمی بر خشمی و از برای کافران عذابی است خوار کننده (۹۰)

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید آنچه فرو فرستاد خدا گویند میگردیم آنچه فرو فرستاده شد بر ما و کافر میشوند آنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا می کشتید پیغمبران خدا را از پیش اگر بودید گروندگان (۹۱)

و هر آینه بتحقیق آمد شما را موسی بآن حجتها پس فرا گرفتید گوساله را از بعدش و شمائید ستمکاران (۹۲) و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما طور را بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته کرده شدند در دلهاشان عشق گوساله بسبب کفرشان بگو بد است میفرماید شما را بآن ایماننان اگر هستید گروندگان (۹۳)

بگو اگر باشد از برای شما سرای آخرت نزد خدا خاصه از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان (۹۴) و هرگز آرزو نکنند آن را هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهایشان و خدا داناست بستمکاران (۹۵) و هر آینه بیابی ایشان را حریصترین مردمان بر زندگی و از آنان که شرک آورده اند دوست میدارند احد ایشان که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب ترجمه قرآن، ص: ۱۶

اینکه عمر داده شود و خدا بینا است آنچه میکنند (۹۶) بگو آن کس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستی که او فرود آورد آن را بر دل تو بدستوری خدا باور دارنده مر آنچه را باشد میان دو دستش و هدایت و مژده مر گروندگان را (۹۷) کسی که باشد دشمن مر خدا را و ملائکه اشرا و پیغمبرانش را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستی که خدا دشمن است مر کافران را (۹۸)

و هر آینه بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشوند بآنها مگر فاسقان (۹۹) آیا و هر گاه پیمان بستند عهدی را انداختند آن را گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان نمیگردند (۱۰۰) و هنگامی که آمد ایشان را پیغمبری از نزد خدا که تصدیق کننده است مر آنچه را با ایشان است انداختند گروهی از آنان که داده شدند کتاب را کتاب خدا را پس پشتهایشان که گویا ایشان نمیدانند (۱۰۱) و پیروی کردند آنچه را میخواندند شیطانها بر ملک سلیمان و کافر نشد سلیمان و لیکن شیطانها کافر شدند میآموختند مردمان را سحر و آنچه فرو فرستاده شد بر دو ملک بابل هاروت و ماروت و نمی آموختند هیچ احدی را تا آنکه میگفتند جز این نیست که ما آزمایشیم پس کافر مشو پس میآموختند از آنها آنچه جدایی می افکندند بآن میانه مرد و جفتش و نیستند ایشان ضرر رسانندگان بآن هیچ احدی را مگر باذن خدا و می آموختند آنچه ضرر میرساند ایشان را ترجمه قرآن، ص: ۱۷

و نفع نمیدادشان و بحقیقت دانستند که هر آینه آن کس که خرید آن را نیست او را در آخرت هیچ بهره ای و هر آینه بد است آنچه فروختند بآن خودهایشان را اگر بودند که میدانستند (۱۰۲) و اگر آنکه ایشان گرویده بودند و پرهیزکار شده بودند هر آینه ثواب از نزد خدا بهتر است اگر باشند که بدانند (۱۰۳) ای آن کسانی که گرویدید مگویید راعنا و بگوئید انظرنا و بشنوید و از برای کافران است عذابی دردناک (۱۰۴) دوست نمیدارند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری از پروردگارتان و خدا مختص میسازد برحمتش آن را که خواهد و خدا صاحب فضلی است بزرگ (۱۰۵) آنچه منسوخ کنیم از آیتی یا ترک کنیم آن را آوریم بهتر از آن را یا ماندش را آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز تواناست (۱۰۶)

آیا نمیدانی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شما را از جز خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده (۱۰۷) یا میخواهید که سؤال کنید پیغمبرتان را هم چنان که سؤال کردند موسی را از پیش و آن کس که بگزیند کفر را بر ایمان پس بحقیقت که گم گشته در بیان راه (۱۰۸)

تمنا کردند بسیاری از اهل کتاب که کاش میگردانیدند شما را از بعد ایماننان کافران از روی حسد از نزد خودهاشان از پس آنچه ظاهر شد مر ایشان را حق پس عفو کنید و در گذرانید تا بیاورد خدا امرش را بدرستی که خدا ترجمه قرآن، ص: ۱۸

بر همه چیز توانا است (۱۰۹)

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاء را و آنچه را از پیش میفرستید از برای خودتان از نیکی میبایدش نزد خدا بدرستی که خدا با آنچه میکنید بینا است (۱۱۰)

و گفتند هرگز داخل نمیشود بهشت را مگر آنکه باشد از یهودان یا ترسایان اینست آرزوهاشان بگو بیاورید حجتهای خود را اگر هستید راستگویان (۱۱۱)

آری آنکه خالص گردانید وجهش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست مزدش نزد پروردگارش و نه بیمی است بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۱۱۲)

و گفتند یهودان که نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان که نیستند یهودان بر چیزی و آنها میخوانند کتاب را همچنین گفتند آنان که نمیدانند مانند گفتن ایشان پس خدا حکم میکند میانشان روز رستخیز در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۱۱۳)

و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد مسجدهای خدا را که مذکور شود در آنها نامش و کوشید در خرابی آنها آنها نباشد از براشان که داخل شونش مگر بیم دارندگان مر ایشان را در دنیا خواری است و مر ایشان را در آخرت عذابی بزرگ (۱۱۴)

و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی آورید پس آنجا وجه خدا است بدرستی که خدا فراخ رحمت دانا است (۱۱۵) و گفتند فرا گرفته خدا فرزند را منزّه است او بلکه مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمانبردارند

ترجمه قرآن، ص: ۱۹

(۱۱۶)

نو آفریننده آسمانها و زمین است و چون اراده کند چیزی را پس جز این نیست میگوید مر او را بشو پس میشود (۱۱۷)

و گفتند آنان که نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید ما را آیتی همچنین گفتند آنان که بودند از پیش ایشان مانند گفتن ایشان شباهت بهم داشته دلهاشان بحقیقت بیان کردیم آیتها را از برای جمعی که یقین میکنند (۱۱۸)

بدرستی که ما فرستادیم تو را براستی مژده دهنده و بیم کننده و پرسیده نمیشوی از اهل دوزخ (۱۱۹)

و خشنود نشوند هرگز از تو یهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشان را بگو بدرستی که هدایت خدا آنست هدایت و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را از بعد آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده (۱۲۰)

آنان که دادیمشان کتاب میخوانندش حق خوانندش آن گروه میگردند بآن و آن کس که کافر شود بآن پس آن گروه ایشانند زیانکاران (۱۲۱)

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمتم را که انعام کردم بر شما و بدرستی که من افزونی دادم شما را بر جهانیان (۱۲۲)

و بهرهزید روزی را که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و پذیرفته نشود از آن فدایی و سود ندهد در خواستی و نه ایشان یاری کرده شوند (۱۲۳)

و هنگامی که آزمود ابراهیم را پروردگارش بسخنانی پس تمام گردانید آنها را گفت بدرستی که من گرداننده ام ترا از برای مردمان

و از فرزندانم گفت نمیرسد عهد من بستمکاران (۱۲۴)

و هنگامی که گردانیدیم خانه کعبه را محلّ ثواب از برای مردمان و امن و بگیریید از مقام ابراهیم جایگاه نماز را و عهد کردیم

بابراهیم و اسمعیل که پاک کنید خانه مرا برای طواف کنندگان و مقیمان و راکعان ساجدان (۱۲۵)

و هنگامی که گفت ابراهیم پروردگار من بگردان این را شهری امن و روزی ده اهلش را از ثمرها هر که گردید از ایشان بخدا و

روز بازپسین گفت و هر که کافر شد پس بر خوردار کنم او را اندکی پس لا-علاج کنم او را بعد از آتش و بد است آنجای

بازگشت (۱۲۶)

و هنگامی که بلند میکرد ابراهیم آن پایها را از خانه و اسمعیل پروردگار ما بپذیر از ما بدرستی که تو تویی شنوای دانا (۱۲۷)

پروردگار ما و بگردان ما را دو منقاد مر ترا و از ذرّیت ما امتی منقاد مر ترا و بنمای ما را مناسکمان و بپذیر توبه از ما بدرستی که

تویی تو توبه پذیر مهربان (۱۲۸)

پروردگار ما و بر انگیز در ایشان رسولی از ایشان که بخواند بر ایشان آیتهای تو را و بیاموزد ایشان را کتاب و حکمت و پاک سازد

ایشان را بدرستی که تو تویی غالب درست کردار (۱۲۹)

و کیست که بر گردد از کیش ابراهیم مگر آنکه خوار کرده باشد نفس خود را و بحقیقت برگزیدیم او را در دنیا و بدرستی که او

در آخرت هر آینه از شایستگان است (۱۳۰)

چون گفت مر او را پروردگارش

ترجمه قرآن، ص: ۲۱

منقاد شو گفت منقاد شدم مر پروردگار جهانیان را (۱۳۱)

و وصیت کرد بآن ابراهیم پسرانش را و یعقوب ای پسران من بدرستی که خدا بر گزید برای شما دین را پس نباید که بمیرید البتّه

مگر و شما باشید منقادان (۱۳۲)

آیا بودید حاضران وقتی که حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامی که گفت مر پسرانش را چه خواهید پرستید از بعد من گفتند

میپرستیم اله ترا و اله پدران تو را ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی یکتا و ما مر او را منقادانیم (۱۳۳)

آنها امتی بودند که بحقیقت در گذشتند مر آنها راست آنچه کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از

آنچه بودند میکردند (۱۳۴)

و گفتند باشید یهودان یا ترسایان که هدایت یابید بگو بلکه کیش ابراهیم را حق گرای و نبود از مشرکین (۱۳۵)

بگوئید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده بسوی ما و آنچه فرستاده شد بابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و

آنچه داده شد بموسی و عیسی و آنچه داده شد به پیغمبران دیگر از پروردگارشان جدایی نمایاندازیم میان احدی از ایشان و ما مر او

را منقادانیم (۱۳۶)

پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بآن پس بتحقیق راه یافتید و اگر روی گردانند پس جز این نیست که ایشان در

مخالفتند پس بزودی باز دارد از تو ایشان را خدا و او است شنوای دانا (۱۳۷)

رنگ کردنی از خدا و کیست نیکوتر از خدا

ترجمه قرآن، ص: ۲۲

در رنگ کردن و ما مر او را پرستند گانیم (۱۳۸)

بگو آیا مخاصمه میکنید ما را در خدا و او است پروردگار ما و شما و مر ما راست کردار ما و مر شما راست کردار شما و ما مر او را مخلصانیم (۱۳۹)

آیا می گویند که ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر از آنکه پوشید گواهی نزد شرا از خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید (۱۴۰)

آنها امتی بودند که بحقیقت گذشتند مر آنها راست آنچه کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید شما از آنچه بودند که میکردند (۱۴۱)

زود باشد که گویند کم خردان از مردمان که چه چیز گردانید ایشان را از قبله ایشان که بودند بر آن بگو مر خدا راست مشرق و مغرب راه مینماید آن را که خواهد براه راست (۱۴۲)

و همچنین گردانیدیم شما را امت میانه یعنی خوبتر تا باشید گواهان بر مردمان و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم آن قبله را که بودی بر آن مگر برای آنکه دانیم آن را که پیروی میکند پیغمبر را از آنکه بر میگردد بر دو پاشنه اش و اگر چه باشد هر آینه نگران مگر بر آنان که هدایت کرد خدا و نیست خدا که ضایع کند ایمانتان را بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان رحم کننده است (۱۴۳)

بسا که می بینیم گرویدن رویت بسوی آسمان

ترجمه قرآن، ص: ۲۳

پس هر آینه عطا میفرمائیم ترا قبله که میخواهیش پس بگردان رویت را بجانب مسجد الحرام و هر کجا که باشید پس بگردانید رویتان را بجانبش و بدرستی آنان که داده شدند کتاب را هر آینه میدانند که آن حقّ است از پروردگارشان و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنند (۱۴۴)

و اگر بیاری تو آنان را که داده شدند کتاب را هر حجّتی پیروی نکنند قبله ترا و نه تو پیروی کننده باشی قبله ایشان را و نه برخی از ایشان تابع شوند قبله برخی را و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشهایشان را پس از آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو آن گاه هر آینه از ستمکارانی (۱۴۵)

آنان که دادیمشان کتاب میشناسندش هم چنان که میشناسند پسران خود را و بدرستی که پاره از ایشان هر آینه میپوشند حقّ را و ایشان میدانند (۱۴۶)

حقّ از پروردگار تو است پس مباش البتّه از شکّ کنندگان (۱۴۷)

و از برای هر یک جانبی است که او روی آورنده آنست پس پیشی گیرید خیرات را هر جا که باشید میآورد شما را خدا همه را بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است (۱۴۸)

و از جایی که بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و بدرستی که آن هر آینه حقّ است از پروردگارت و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید (۱۴۹)

و از جایی که بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویهاتان را سویش تا نباشید مر مردمان را

ترجمه قرآن، ص: ۲۴

بر شما حجّتی مگر آنان که ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از من تا تمام کنم نعمت خود را بر شما و باشد که شما راه یابید (۱۵۰)

هم چنان که فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند بر شما آیتهای ما را و پاک سازد شما را و بیاموزدتان کتاب و حکمت و

بیاموزدتان آنچه نبوده باشید که بدانید (۱۵۱)

پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی نکنید مرا (۱۵۲)

ای آن کسانی که گرویدید یاری جوید بصبر و نماز و بدرستی که خدا با شکیبایان است (۱۵۳)

مگوئید مر کسانی را که کشته میشوند در راه خدا که مردگانند بلکه زندگانند و لیکن نمیدانند (۱۵۴)

و هر آینه آزمائیم شما را بچیزی از ترس و گرسنگی و کاستن از مالها و نفسها و میوهها و مژده ده شکیبایان را (۱۵۵)

آنان که چون رسید ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما از برای خدائیم و بدرستی که ما بسوی او بازگشت کنند گانیم (۱۵۶)

آن گروه بر ایشانست مغفرتها از پروردگارشان و رحمت و آنها ایشانند راه یافتگان (۱۵۷)

بدرستی که صفا و مرده از نشانهای خدا است پس کسی که حج کرد خانه کعبه را یا عمره گذارد پس نیست گناهی بر او که

طواف کند بآن دو و هر که برغبت کند خوبی را پس بدرستی که خدا شکر پذیرنده دانا است (۱۵۸)

بدرستی که آنان که میپوشند آنچه فرو فرستادیم از

ترجمه قرآن، ص: ۲۵

بیتها و هدایت از بعد آنچه بیان کردیم آن را از برای مردمان در کتاب آن گروه لعنت میکند ایشان را خدا و لعنت میکنندشان

لعنت کنندگان (۱۵۹)

مگر آنان که توبه کردند و خوب شدند و بیان کردند پس آنها توبه میپذیریم بر ایشان و منم توبه پذیر مهربان (۱۶۰)

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند کافران آنها بر ایشانست لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همه (۱۶۱)

جاویدان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند (۱۶۲)

و خدای شما خدائست یگانه نیست خدایی مگر او که بخشاینده مهربانست (۱۶۳)

بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز و کشتیهای که میروند در دریا بآنچه نفع میرساند مردمان را و آنچه

فرو فرستاد خدا از آسمان از آب پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش و بپراکند در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابر

رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آینه آیتها است از برای گروهی که دریابند بعقل (۱۶۴)

و از مردمان کسی است که فرا میگیرد از غیر خدا همتایان دوست میدارند ایشان را مانند دوست داشتن خدا و آنان که گرویده‌اند

سخت ترند در دوست داشتن مر خدا را و اگر بینند آنان که ستمگردند هنگامی که بینند عذاب را آنکه قوت مر خدا راست همه و

آنکه خدا

ترجمه قرآن، ص: ۲۶

سخت عقوبت است (۱۶۵)

وقتی که بیزاری جویند آنان که پیروی کرده شدند از آنان که پیروی کردند و بینند عذاب را و بریده شود از ایشان سببها (۱۶۶)

و گویند آنان که پیروی کردند کاش بودی مر ما را بازگشتی تا بیزاری میجستیم از ایشان چنانچه بیزاری جستند از ما همچنین

بنماید ایشان را خدا کرده‌اشان را حسرتها بر ایشان و نباشند آنها بیرون آیندگان از آتش (۱۶۷)

ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار

است (۱۶۸)

جز این نیست که امر میکند شما را بدی و زشتی و آنکه گوئید بر خدا آنچه نمیدانید (۱۶۹)

و چون گفته شود مر ایشان را پیروی کنید آنچه را فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خود را آیا و

اگر چه باشند پدرانشان که در نیابند چیزی را و راه نیابند (۱۷۰)

و مثل آنان که کافر شدند همچون مثل کسی است که بانگ زند بآن چیزی که نشنود مگر خواندنی و آوازی را گرانند گنگانند کورانند پس ایشان در نمی‌یابند بعقل (۱۷۱)

ای آنان که ایمان آوردید بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و شکر کنید مر خدا را اگر هستید او را میپرستید (۱۷۲) جز این نیست که حرام کرده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را صدا بلند کرده شد بآن از برای غیر خدا پس کسی که مضطر شد غیر باغی و نه

ترجمه قرآن، ص: ۲۷

تجاوز کننده پس نیست گناهی بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۷۳)

بدرستی که آنان که میپوشند آنچه را فرو فرستاد خدا از کتاب و بدل میگیرند بآن بهای اندک آنها نمیخورند در شکم‌هایشان مگر آتش و سخن نمیکنند با ایشان خدا روز رستاخیز و پاک نمیسازد ایشان را و از برای آنهاست عذابی پردرد (۱۷۴) آنها آنانند که خریدند گمراهی را بهدایت و عذاب را بآمرزش پس چه چیز شکبیا کردشان بر آتش (۱۷۵)

آن باین است که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستی آنان که اختلاف کردند در کتاب هر آینه در خلافی دورند (۱۷۶) نیست نیک آن که بگردانید رویهاتان را سوی مشرق و مغرب و لیکن نیک کسی است که گروید بخدا و روز باز پسین و فرشتگان و کتاب و پیغمبران و داد مال را بر دوستیش صاحبان قرابت را و یتیمان را و درماندگان و راه‌گذریان محتاج را و سؤال کنندگان را و در خلاص کردنها و بر پاداشت نماز را و داد زکات را و وفا کنندگان به پیمان‌شان چون پیمان کنند و شکیبایان در سختی بجیزی و سختی رنجوری و هنگام کارزار آنها آنانند که راست گفتند و آنها ایشانند پرهیزکاران (۱۷۷) ای آن کسانی که گرویدید

ترجمه قرآن، ص: ۲۸

نوشته شد بر شما قصاص کردن در کشته شده‌ها آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن به زن پس هر که عفو کرده شود او را از برادرش چیزی پس از پی رفتنی است بخوبی و ادا کردنی است بسوی او به نیکی آن تخفیفی است از پروردگارتان و رحمتی پس آنکه از حد در گذشت پس از آن پس مر او راست عذابی پردرد (۱۷۸)

و مر شما راست در قصاص کردن زندگانی ای صاحبان خردها باشد که شما پرهیزکار شوید (۱۷۹)

نوشته شد بر شما چون حاضر شود یکی از شما را مرگ اگر گذاشته باشد مالی را وصیت کردن برای پدر و مادر و نزدیکان بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران (۱۸۰)

پس آنکه تبدیل کند آن را پس از آنکه شنیدش پس نیست گناهی مگر بر آنان که بدل میکنندش بدرستی که خدا شنوای دانا است (۱۸۱)

پس هر که ترسید از وصیت کننده میلی را یا گناهی را پس صلاح کرد میانشان پس نیست گناهی بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۸۲)

ای آن کسانی که گرویدید نوشته شد بر شما روزه هم چنان که نوشته شد بر آنان که بودند پیش از شما باشد که شما پرهیزید (۱۸۳)

روزهای معدود پس هر که باشد از شما بیمار یا بر سفری پس عدتی معدود است از روزهای دیگر و بر آنان که طاقت دارند آن را فداست طعام درمانده پس آنکه برغبت کند نیکی را پس آن

ترجمه قرآن، ص: ۲۹

بهرتر است مر او را و اینکه روزه دارید بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید (۱۸۴)

ماه رمضان است که فرد فرستاده شد در آن قرآن هدایت از برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و فرقان پس آنکه حاضر باشد از شما آن ماه را پس باید روزه داردش و هر که باشد بیمار یا بر سفری پس بآن شما راست از روزهای دیگر میخواهد خدا بشما آسانی و نميخواهد بشما دشواری و از برای آنکه تمام کنید آن مدت را و تا آنکه بزرگی یاد کنید خدا را بر هدایت کردن شما و باشد که شما شکر کنید (۱۸۵)

و چون پرسند ترا بند گانم از من پس من نزدیکم اجابت میکنم خواندن خواننده را چون بخواند مرا پس باید استجابت کنند مرا و باید که بگردند بمن باشد که ایشان بصلاح گرايند (۱۸۶)

حلال شد مر شما را شب روزه جماع با زنانتان آنها لباسند مر شما را و شما لباسید مر آنها را دانا است خدا که شما بودید که خیانت میکردید با خودهاتان پس توبه پذیرفت بر شما و عفو کرد از شما پس اکنون مباشرت کنید ایشان را و بجوئید آنچه را نوشت خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا پدید آید مر شما را رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید ایشان را و شما باشید معتکفان در مسجدها
ترجمه قرآن، ص: ۳۰

آنست حدهای خدا پس نزدیک مشوید آن را همچنین بیان میکند خدا آیتهای خود را برای مردمان باشد که آنها پرهیزند (۱۸۷)
و نخورید مالها تان را میانتان بنا حق و بآنکه میندازید آنها را بحاکمان تا بخورید پاره از مالهای مردمان را بگناه و شما میدانید (۱۸۸)

میسرند ترا از هلالها بگو آن وقتها است از برای مردمان و حج و نیست نیک آنکه در آیند بخانهها از پشتهای آنها و لیکن نیک آن کس است که پرهیز کار شد و بیاید بخانهها از درهاشان و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید (۱۸۹)
و کار زار کنید در راه خدا با آنان که کارزار میکنند با شما و از حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد از حد گذرندگانرا (۱۹۰)

و بکشید ایشان را هر جا که بیاید ایشان را و بیرون کنیدشان از آنجا که بیرون کردند شما را و فتنه سخت تر است از کشش و کارزار نکنید ایشان را نزد مسجد الحرام مبادا که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کردند با شما پس بکشید ایشان را همچنین است پاداش کافران (۱۹۱)

پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۱۹۲)
و کار زار کنید ایشان را تا نباشد فتنه و باشد دین از برای خدا پس اگر باز ایستند پس نیست تعدی مگر بر ستمکاران (۱۹۳)
ماه حرام بماء حرام و حرمتها قصاص است پس کسی که تعدی کرد
ترجمه قرآن، ص: ۳۱

بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی کرد بر شما و بترسید از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکاران است (۱۹۴)
و انفاق کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خود بهلاکت و نیکویی کنید بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکاران را (۱۹۵)

و تمام کنید حج و عمره را از برای خدا پس اگر باز داشته شوید پس آنچه میسر شود از قربانی و نتراشید سرهای خود را تا آنکه برسد قربانی بجایگاهش پس آنکه باشد از شما بیمار یا با او باشد آزاری از سرش پس فدا است از روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید پس آنکه تمتع کرد بعمره بحج پس آنچه میسر شود از قربانی پس کسی که نیافت پس روزه سه روزه است در حج و هفت روز چون باز گشتید اینست ده روز تمام آن از برای کسی است که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام و بترسید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است (۱۹۶)

حجّ ماههای معلوم است پس آنکه فرض گرداند در آنها حجّ را پس نه جماع است و نه فسق و نه جنگ در حجّ و آنچه کنید از خوبی میداندش خدا و توشه برگیرید پس بدرستی که بهترین توشه پرهیزگاری است و بترسید از من ای صاحبان خردها (۱۹۷) نیست بر شما گناهی که بجوئید تفضّلی را از پروردگارتان پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد مشعر ترجمه قرآن، ص: ۳۲

الحرام و یاد کنید او را هم چنان که راه نمود شما را و اگر چه بودید پیش از آن هر آینه از گمراهان (۱۹۸) پس باز گردید از آنجایی که برگشتند مردمان و آمرزش طلبد از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۱۹۹) پس چون گذاردید اعمال حجّتان را پس یاد کنید خدا را مثل یاد کردن شما پدرانتان را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردمان کس هست که میگوید پروردگار ما بده ما را در دنیا و نیست مر او را در آخرت هیچ بهره (۲۰۰) و از ایشان کسی است که میگوید پروردگار ما بده ما را در این جهان خوبی و در آخرت خوبی و نگاه دار ما را از عذاب آتش (۲۰۱)

آنها مر ایشان را است بهره از آنچه کسب کردند و خدا زود حساب است (۲۰۲) یاد کنید خدا را در روزهای شمرده شده پس کسی که شتاب کرد درد و روز پس نیست گناهی بر او و کسی که واپس ماند پس نیست گناهی بر او از برای کسی که پرهیزکار شد و بترسید از خدا و بدانید که شما بسوی او محشور میشوید (۲۰۳) و از مردمان کسی است که خوش آید ترا گفتارش در زندگانی دنیا و گواه میآورد خدا را بر آنچه در دل او است و او شدید العداوة است (۲۰۴)

و چون برگردد سعی کند در زمین تا فساد کند در آن و نابود کند کشت را و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را (۲۰۵) و چون گفته شود مر او را که به پرهیز از خدا بگیردش حمیت بگناه کاری پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد بستریست (۲۰۶) و از مردمان کس هست که میفروشد خودش را از برای جستن رضای خدا و خدا مهربانست به بندگان ترجمه قرآن، ص: ۳۳

(۲۰۷) ای آن کسانی که گرویدید داخل شوید در صلح همگی و پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی است آشکار (۲۰۸)

پس اگر لغزیدید پس از آنچه آمد شما را حجّتها پس بدانید که خدا غالب درست کردار است (۲۰۹) آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را عذاب خدا در سایبانها از ابر و فرشتگان و گذارده شود کار و بخدا بر گردانیده شود کارها (۲۱۰)

پرس از بنی اسرائیل که چند دادیمشان از نشان روشن و کسی که تبدیل کند نعمت خدا را از بعد آنچه آمد او را پس بدرستی که خدا سخت عقوبت است (۲۱۱)

آراسته شد از برای آنها که کافر شدند زندگانی دنیا و استهزاء میکنند با آنها که گرویدند و آنان که پرهیزکار شدند بالای ایشان باشند روز قیامت و خدا روزی میدهد کسی را که خواهد بدون شمار (۲۱۲)

بودند مردمان امت واحد پس بر انگیخت خدا پیغمبران را مژده دهندگان و بیم کنندگان و فرو فرستاد با ایشان کتاب را برآستی تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر آنها که داده شدند آن را از بعد آنکه آمد ایشان را حجّتها از راه حسد میانشان پس راه نمود خدا آنان را که گرویدند مر آنچه را اختلاف کردند در آن از حقّ بفرمان او و خدا راه مینماید هر که را میخواید براه راست (۲۱۳)

ایا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده شما را مثل

ترجمه قرآن، ص: ۳۴

آنان که گذشتند از پیش شما رسید ایشان را سختی بیچیزی و سختی رنجوری و جای بر کنده شدند تا آنکه میگفت رسول و آنان که ایمان آوردند با او کی باشد یاری کردن خدا آگاه باشید که یاری خدا نزدیکست (۲۱۴)

میپرسند ترا که چه چیز انفاق کنند بگو آنچه انفاق کردید از مال پس برای پدر و مادر و نزدیکان و بی پدران و بیچارگان و راه گذریان محتاج است و آنچه میکنید از نیکی پس بدرستی که خدا بان دانا است (۲۱۵)

نوشته شد بر شما کارزار کردن و آن مشقت است مر شما را و شاید که ناخوش دارید چیزی را و آن بهتر باشد از برای شما و شاید که دوست دارید چیزی را و آن بدتر باشد از برای شما و خدا میداند و شما نمیدانید (۲۱۶)

میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار کردن در آن بزرگست و باز داشتن از راه خدا و کفر بخدا و مسجد الحرام و بیرون کردن اهلش از آن بزرگتر است نزد خدا و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه کارزار میکنند با شما تا بر گردانند شما را از دینتان اگر توانایی داشته باشند و کسی که بر گردد از شما از دینش پس بمیرد و او کافر باشد پس آنها ناچیز شود کردارشان در دنیا و آخرت و آن کرده اهل آتشند ایشان در آن جاویدان (۲۱۷)

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا آنها

ترجمه قرآن، ص: ۳۵

امید میدارند رحمت خدا را و خدا آمرزنده مهربانست (۲۱۸)

میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دو تا گناهی بزرگست و سودها از برای مردمان و گناه آن دو تا بزرگتر است از سودشان و میپرسند از تو که چه چیز انفاق کنند بگو فاضل از قوت عیال همچین بیان میکند خدا از برای شما آیتها را باشد که شما اندیشه کنید (۲۱۹)

در دنیا و آخرت و میپرسند ترا از یتیمان بگو اصلاح آوردن مر ایشان را بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شمایند و خدا میداند مفسد را از مصلح و اگر خواسته بود خدا در رنج افکنده بود شما را بدرستی که خدا غالب درستکار است (۲۲۰)

و نکاح نکنید زنان مشرک را تا وقتی که ایمان آورند و هر آینه کنیز مؤمنه بهتر است از مشرک و اگر چه خوش آید شما را و نه زن دهید مشرکان را تا وقتی که بگروند و هر آینه بنده مؤمن بهتر است از مشرک و اگر چه خوش آید شما را آنها میخوانند بسوی

آتش و خدا میخواند بسوی بهشت و آمرزش باذنش و بیان میکند آیتهای خود را برای مردمان باشد که ایشان پند پذیرند (۲۲۱)

و میپرسند ترا از محیض بگو آن بد است پس کناره گیرید از زنان در حیض و نزدیکی نکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون پاک شدند پس بیاییدشان از آنجا که فرمود شما را خدا بدرستی که خدا دوست دارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاکان را (۲۲۲)

زنان شما کشت زارند

ترجمه قرآن، ص: ۳۶

مر شما را پس بیایید کشت زار خود را هر جا خواسته باشید و مقدم دارید برای خودتان و بترسید از خدا و بدانید که شما ملاقات کنندگان او را و مژده ده گروندگان را (۲۲۳)

و مگردانید خدا را دست آویز برای سوگندهاتان که نیکویی کنید و پرهیزکاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا شنوای دانا است (۲۲۴)

مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن مؤاخذه میکند شما را بآنچه کسب کرد دلہاتان و خدا آمرزنده بردبار

مر کسانى را که سوگند خورند که دور باشند از زنا نشان انتظار بردن چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۲۲۶)

و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستی که خدا شنوای دانا است (۲۲۷)

و طلاق داده شدگان انتظار میبرند بخودهاشان سه طهر و حلال نیست مر ایشان را که پنهان کنند آنچه را آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا و روز باز پسین و شوهرانشان سزاوار ترند بیاز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را و از برای ایشانست مانند آنچه بر آنهاست بخوبی و مر مردان را است بر ایشان پایه افزونی و خدا غالب درست کردار است (۲۲۸)

طلاق دو بار است پس نگاه داشتن بخوبی است یارها کردنست بخوبی و حلال نیست مر شما را که بگیری از آنچه دادهاید ایشان را چیزی مگر آنکه بترسند که بر پای ندارند حدهای خدا را پس اگر ترسید شما که بر پای ندارند ترجمه قرآن، ص: ۳۷

حدهای خدا را پس نیست گناهی بر ایشان در آنچه فدا دهد زن بآن این حدهای خداست پس در مگذرید از آنها و هر که در گذرد از حدهای خدا پس آن گروه ایشانند ستم کاران (۲۲۹)

پس اگر طلاق دهدش پس حلال نمیشود مر او را پس از سه طلاق تا بنکاح در آید شوهری غیر او را پس اگر طلاق دهدش شوهر دوم پس نیست گناهی بر ایشان که بهمد گر باز گردند اگر گمان داشته باشند که بر پای میدارند حدهای خدا را و این حدهای خداست بیان میکند آنها را برای قومی که بدانند (۲۳۰)

و چون طلاق دهید زنان را پس برسند بآخر مدّتشان پس نگاه دارید ایشان را بخوبی یا سر دهیدشان بخوبی و نگاه مدارید ایشان را از راه ضرر رسانیدن تا تعدی کنید و کسی که بکند آن را پس بحقیقت که ستم کرده بر خود و فرا مگیرید آیتهای خدا را باستهزاء و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت پند میدهد شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهمه چیز دانا است (۲۳۱)

و چون طلاق دهید زنان را پس برسند بآخر مدّتشان پس منع مکنید ایشان را که بنکاح در آیند شوهرانشان را وقتی که برضای هم روند میانشان بخوبی آن پند داده میشود بآن کسی که باشد از شما که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین آنتان پاکیزه تر است مر شما را و پاکتر و خدا میداند و شما نمیدانید (۲۳۲)

و مداران شیر میدهند فرزندانشان را

ترجمه قرآن، ص: ۳۸

دو سال تمام از برای کسی که خواسته باشد که تمام کند شیر دادن را و بر پدر است روزی ایشان و جامه ایشان بخوبی تکلیف کرده نشود هیچ تنی مگر باندازه طاقتش و باید رنج رسانیده نشود مادری بسبب فرزندش و نه پدری بفرزندش و بر وارث است مانند آن پس اگر اراده کردند شیر باز گرفتن را از روی خوشنودی از ایشان و مشورت پس نیست گناهی بر ایشان و اگر خواسته باشید که بدایه بدهید فرزندانتان را پس نیست گناهی بر شما چون تسلیم کنید آنچه دادید بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه میکنید بینا است (۲۳۳)

و کسانى که متوقّى میشوند از شما و وامیگذارند جفتها را انتظار میبرند بخودهاشان چهار ماه و ده روز پس چون رسیدند مدّتشان را پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند بر خودهاشان بخوبی و خدا بآنچه میکنید دانا است (۲۳۴)

و نیست گناهی بر شما در آنچه بکنایه خبر دارید بآن از خواستگاری زنان یا پنهان داشتید در نفسهای خود دانسته خدا که شما زود یاد خواهید کرد ایشان را و لیکن وعده مدهید ایشان را پنهانی مگر آنکه گوئید گفتاری خوب و قصد مکنید بستن نکاح را تا برسد

کتاب مدّتش را (یعنی عدّه منقضی شود) و بدانید که خدا میداند آنچه در تنهای شما است پس حذر کنید از او و بدانید که خدا آمرزنده و بردبار است
ترجمه قرآن، ص: ۳۹
(۲۳۵)

نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را ما دام که مسّ نکرده باشیدشان یا مقرّر نکرده باشید از برای ایشان مهری و بر خوردار کنید ایشان را بر توانگر است اندازه آن و بر تنگدست است اندازه آن بر خورداری است بخوبی حقّ بودنی است بر نیکوکاران
(۲۳۶)

و اگر طلاق دادید ایشان را پیش از آنکه مسّ کنید ایشان را و بحقیقت معین کرده باشید از برای آنها مهری پس نیمه آنچه را معین کرده‌اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشند آنکه بدست او است بستن نکاح و آنکه ببخشید نزدیکتر است پرهیزکاری و فراموش مکنید احسان را میاتنان بدرستی خدا بآنچه می‌کنید بینا است (۲۳۷)

نگاهداری کنید بر نمازها و نماز میانه و بر پای ایستید برای خدا دعا خوانان (۲۳۸)
پس اگر ترسید پس پیادگان و سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را هم چنان که آموخت شما را آنچه نبودید که بدانید (۲۳۹)

و آنان که متوفّی میشوند از شما و وامیگذارند جفتها را وصیّتی از برای جفتهاشان متاعی از نفقه و کسوه تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در خودهاشان از خوبی و خدا غالب درستکار است (۲۴۰)
و مر طلاق داده شده‌ها را متاعی است بخوبی حقّ بودنی بر پرهیزکاران (۲۴۱)
همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیتهايش را باشد که شما دریابید بعقل (۲۴۲)
آیا ننگرستی به آنانکه بیرون رفتند
ترجمه قرآن، ص: ۴۰

از دیارشان و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مر ایشان را خدا بمیرید پس زنده کرد ایشان را بدرستی که خدا هر آینه صاحب تفضل است بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند (۲۴۳)
و کارزار کنید در راه خدا و بدانید که خدا شنوای دانا است (۲۴۴)

کیست که دام دهد خدا را دامی خوب پس مضاعف گرداند آن را از برای او اضعاف بسیار و خدا میگیرد و میگذاید و بسوی او باز گردانیده میشود (۲۴۵)

آیا نگاه نکردی بجمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند مر پیغمبری را که بود و مر ایشان را که بر انگیز از برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا باشید شما اگر نوشته شده باشد بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و بتحقیق که بیرون کرده شدیم از دیارمان و فرزندانمان پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان و خدا دانا است بر ستمکاران (۲۴۶)

و گفت مر ایشان را پیغمبرشان بدرستی که خدا بحقیقت بر انگیخت از برای شما طالوت را پادشاه گفتند از کجا باشد مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم پیادشاهی از او و داده نشده است فراخی را از مال گفت بدرستی که خدا برگزید او را بر شما و افزودش زیادتى در دانش و هیکل و خدا میدهد ملکش را بهر که خواهد و خدا شنوای دانا است (۲۴۷)
و گفت مر ایشان را پیغمبرشان که
ترجمه قرآن، ص: ۴۱

بدرستی نشانه پادشاهی او آنست که بیاید نزد شما تابوت که در آنست سکینه از پروردگارتان و باقی مانده از آنچه گذاشته‌اند آل موسی و آل هارون بر میدارندش ملائکه بدرستی که در آن هر آینه نشانی است مر شما را اگر باشید گروندگان (۲۴۸)

پس چون جدا شد طالوت با لشکرهاش گفت بدرستی که خدا آزمایش کننده شما است بجویی پس هر که آشامید از آن پس نیست از من و هر که نجشید آن را پس بدرستی که او از من است مگر آنکه بر دارد کفی را بدستش پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و آنان که گرویدند با او گفتند نیست توانایی مر ما را امروز بجالوت و لشکرهاش گفتند آنان که که گمان داشتند که آنها ملاقات کنندگان خدایند بسا از گروه اندک که غالب آیند گروه بسیار را بدستوری خدا و خدا با صبر کنندگانست (۲۴۹)

و چون برابر شدند مر جالوت و لشکرهاش او را گفتند ای پروردگار ما بر ریز بر ما شکیبایی را و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران (۲۵۰)

پس هزیمت دادند ایشان را بدستوری خدا و کشت داود جالوت را و دادش خدا پادشاهی و حکمت و آموخت او را از آنچه میخواست و اگر نبود دفع کردن خدا مردمان را برخی‌شان را برخی‌شان را آینه تباه شدی زمین و لیکن خدا صاحب فضل است بر جهانیان (۲۵۱)

این آیتهای خدا است که میخوانیم آنها را بر تو براستی و بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی (۲۵۲)

ترجمه قرآن، ص: ۴۲

آن رسولان را افزونی دادیم برخی از ایشان را بر برخی از ایشان کسی است که سخن کردش خدا و بلند کرد برخیشان را مرتبه‌ها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و تایید کردیمش بروح پاکی و اگر میخواست خدا کارزار نمیکردند آنان که بودند پس از ایشان پس از آنچه آمد ایشان را بینه‌ها و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی است که گروید و از ایشان کسی است که کافر شد و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی و لیکن خدا میکند آنچه میخواهد (۲۵۳)

ای آن کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه روزی دادیمتان پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و نه دوستی و نه در خواستی و کافران ایشانند ستمکاران (۲۵۴)

خدا نیست الهی مگر او که زنده پابنده است نگیردش خواب سبک و نه خواب گران مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزد او مگر بدستوریش میداند آنچه را میان دستهای ایشان و آنچه پس سر ایشان است و احاطه نمیکند بجیزی از دانش او مگر آنچه خواهد گنجید کرسی او آسمانها و زمین را و گران نیاید او را ننگهبانی دو تا و او است بلند قدر بزرگ مرتبه (۲۵۵)

نیست اکراهی در دین بدرستی که پیدا شد راه راست از گمراهی پس آنکه کافر میشود بطاغوت و میگرود بخدا پس بحقیقت چنگ زد بدست گیر استواری که نیست انقطاعی مر او را و خدا شنوای دانا است (۲۵۶)

خداست دوست

ترجمه قرآن، ص: ۴۳

آنان که گرویدند بیرون آورد ایشان را از تاریکیهای کفر بروشنی ایمان و آنان که کافر شدند دوستان ایشانند طاغوت بیرون آورد ایشان را از روشنی بتاریکی آنها اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند (۲۵۷)

آیا ننگرستی به آنکه حجت گرفت ابراهیم را در حق پروردگارش که داد او را خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آنست که زنده میکند و میمیراند گفت من زنده میکنم و میمیرانم گفت ابراهیم پس بدرستی که خدا میآورد آفتاب را از مشرق پس بیاورش از مغرب پس سرکشته ماند آنکه کافر شد و خدا راه نماید گروه ستمکاران را (۲۵۸)

یا چون آنکه گذشت بر دهی و آن افتاده بود بر سقفهایش گفت چگونه زنده کند این را خدا پس از مرگش پس میرانیدش خدا صد سال پس زنده کردش گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم یک روز یا برخی از روز گفت بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر بخوردنی خود و آشامیدنی خود که بوی نگردانیده و بنگر بدر از گوشت و تا بگردانیم ترا نشانه برای مردمان و بنگر باستخوانها که چگونه از جای برداریمش پس ببوشانیمش گوشت پس چون روشن شد مر او را گفت میدانم که خدا بر همه چیزی توانا است (۲۵۹)

و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میسازی مردگان را گفت آیا باور نداری گفت آری و لیکن از برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا را از پرند
ترجمه قرآن، ص: ۴۴

پس پاره پاره کن آنها را بسویت پس بگردان بر هر کوهی از آنها جزئی را پس بخوانشان که میآیند ترا شتافتنی و بدان که خدا غالب درست کردار است (۲۶۰)

مثل کسانی که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه صد دانه باشد و خدای میافزاید از برای آنکه میخواهد و خدا فراخ رحمت دانا است (۲۶۱)

آنان که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا پس از پی نمیکند آنچه را انفاق کردند متنی و نه آزاری مر ایشان را است مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند (۲۶۲)

گفتار خوب و آموزش بهتر است از صدقه که در پی باشد آن را آزاری و خدا بی نیاز بردبار است (۲۶۳)

ای آن کسانی که گرویدید باطل مسازید صدقه‌های خود را بمنت نهادن و آزار چون کسی که انفاق میکند مالش را بجهت دیدار مردمان و نمیگردد بخدا و روز باز پسین پس مثل او چون داستان سنگ هموار است که بر او باشد خاکی پس رسیده باشد آن را بارانی بزرگ قطره پس وا گذاشته باشد آن را قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کردند و خدا راه نماید گروه کافران را (۲۶۴)
و مثل آنان که انفاق میکنند مالهایشان را بجهت طلب خوشنودی خدا و ثابت گردانیدنی از خودهایشان چون مثل بوستانی است بر بلندی که برسدش باران بزرگ قطره پس بدهد ثمرش را دو چندان پس اگر نرسد آن را باران بزرگ قطره پس باران خرد قطره و خدا بآنچه میکنید بینا است (۲۶۵)

آیا دوست میدارد

ترجمه قرآن، ص: ۴۵

یکی از شما که باشد مر او را بوستانی از خرما بنان و انگورها که روان باشد از زیرشان نهرها مر او را باشد در آن از همه میوه‌ها و برسد آن را پیری و مر او را باشد اولاد ناتوان پس رسد آن را گرد بادی که در آن باشد آتشی پس بسوزد همچنین بیان میفرماید خدا برای شما آیتها را باشد که شما اندیشه کنید (۲۶۶)

ای آن کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید از خوبهای آنچه کسب کردید و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید پلید را که از آن انفاق کنید و نیستید گیرنده آن مگر آنکه چشم ببوشید در آن و بدانید که خدا بی نیاز ستوده است (۲۶۷)
شیطان وعده میدهد شما را بدرویشی و میفرماید شما را بیدی و خدا وعده میکند شما را آموزش از خود و احسان و خدا فراخ رحمت دانا است (۲۶۸)

میدهد حکمت کسی را که میخواهد و هر که داده شود حکمت پس بحقیقت داده شده خوبی بسیار و پند نگیرند مگر صاحبان خرد (۲۶۹)

و آنچه را انفاق کردید از نفقه یا لازم گردانیدید از نذری پس بدرستی که خدا میداندش و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری

اگر ظاهر کنید صدقه‌ها را پس خوب چیز است آن و اگر پوشیده دارید آن را و بدهید آنها را بدرویشان پس آن بهتر است مر شما را و میگرداند کفاره از شما از گناهانتان و خدا بآنچه میکنید آگاه است (۲۷۱)

نیست بر تو هدایتشان و لیکن خدا راه مینماید آن را که خواهد و آنچه را

ترجمه قرآن، ص: ۴۶

انفاق میکنید از مالی پس باشد از برای خودهاتان و انفاق نمیکنید مگر از برای طلب رضای خدا و آنچه را انفاق میکنید از مالی تمام داده میشود بشما و شما ستمدیده نشوید (۲۷۲)

از برای درویشانیست که باز داشته شده‌اند در راه خدا که توانایی ندارند سیر کردنی در زمین می‌پندارد ایشان را نادان بحال ایشان توانگران از عفت گزینی میشناسی ایشان را بعلاقتشان سؤال نمیکند از مردمان بابرهم و آنچه را انفاق میکنید از مالی پس بدرستی خدا بان دانا است (۲۷۳)

آنان که انفاق میکنند مالهای خود را بشب و روز پنهان و آشکار پس مر آنها راست مزدشان نزد خداشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۲۷۴)

آنها که میخورند سود بر سود را بر نخیزند مگر هم چنان که بر میخیزد آنکه مصروع میکندش شیطان از جنون آن باین است که آنها گفتند نیست بیع مگر مثل ربا و حلال کرده خدا بیع را و حرام کرده ربا را پس آنکه آمد او را پندی از پروردگارش پس باز ایستاد مر او راست آنچه گذشت و کارش با خدا است و کسی که عود کرد پس ایشان اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند (۲۷۵)

بی برکت میکند خدا ربا را و افزونی میدهد صدقه‌ها را و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار را (۲۷۶)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و بر پا داشتند نماز را و دادند زکاء را مر آنها راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۲۷۷)

ترجمه قرآن، ص: ۴۷

ای آن کسانی که گرویدند بترسید از خدا و واگذارید آنچه را ماند از ربا اگر هستید گروندگان (۲۷۸)

پس اگر نکریدید پس اعلام دهید بحربی از خدا و رسولش و اگر توبه کردید پس شما را است سرمایه‌های مالهااتان ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید (۲۷۹)

و اگر بوده باشد صاحب عسرتی پس مهلت دادنی است تا وقت یسر و اگر صدقه کنید بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید (۲۸۰)

و بترسید از روزی که بر گردانیده میشوید در آن بسوی خدا پس تمام داده شود هر نفسی را آنچه اندوخته و ایشان ستمکرده نشوند (۲۸۱)

ای آن کسانی که ایمان آوردید چون معامله میکنید بوامی تا وقتی نامبرده پس بنویسیدش و باید که بنویسد میانتان نویسنده براستی و باید ابا نکند کاتبی که بنویسد هم چنان که آموزايندش خدا پس باید بنویسد و باید املا کند کسی که بر او است حق و باید بترسد از خدا که پروردگار او است و کم نکند از آن چیزی را پس اگر باشد آن کسی که بر او است حق کم خرد یا عاجز یا نتواند که املا کند او پس باید املا کند و لئیس براستی و گواه بر گیرید دو گواه از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنان که راضی باشید از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو پس بیاد آورد یکی شان دیگری را و باید ابا نکند گواهان وقتی که خوانده شوند و نه ملول شوید که بنویسید آن را کوچک یا بزرگ تا مدتش آن راست تر است نزد خدا

ترجمه قرآن، ص: ۴۸

و ثابت تر از برای شهادت و نزدیکتر بآنکه شک نکنید مگر آنکه باشد سودایی حاضر که میگردانیده باشید آن را میانتان پس نیست بر شما گناهی که ننویسید آن را و گواه برگیرید چون مبیعه کنید و باید که ضرر نرسانند نویسنده و نه گواهی و اگر بکنید پس آن نافرمانی است و بترسید از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا بهمه چیزی دانا است (۲۸۲)

و اگر باشید بر سفری و نیابید کاتبی را پس گروگانی باید گرفته شود پس اگر امین داند برخی از شما برخی را پس باید ادا کند آنکه امین داشته شده امانتش را و باید که بترسد از خدا که پروردگار او است و مپوشید شهادت را و هر که بپوشد آن را پس او گناهکار است دلش و خدا بآنچه میکیند دانا است (۲۸۳)

مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر اظهار کنید آنچه در نفسهای شما است یا نهان داریدش محاسبه میکند شما را بآن خدا پس میآمزد برای آنکه خواهد و عذاب میکند آن را که میخوهد و خدا بر همه چیزی توانا است (۲۸۴)

گروید رسول بآنچه فرو فرستاده شد بسوی او از پروردگارش و گروندگان همگی گرویدند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او تفرقه نمیکیم میان احدی از رسولانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم آموزش ترا می طلبیم ای پروردگار ما و بسوی تو است مرجع (۲۸۵)

تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر باندازه طاقتش مر او را است آنچه کسب کرده و بر او است آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را ترجمه قرآن، ص: ۴۹

اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگار ما و بار مکن بر ما یار گرانی را هم چنان که بار کردی آن را بر آنان که بودند پیش از ما ای پروردگار ما و بار مکن ما را آنچه نیست توانایی ما را بآن و در گذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن ما را تویی صاحب اختیار ما پس یاری کن ما را بر کرده کافران (۲۸۶)

سوره آل عمران مدتیّه و هی مائتان ایّه

ترجمه قرآن ۱۱۲

بنام خداوند بخشنده مهربان

خدا نیست خدایی مگر او که زنده پاینده است (۲)

فرو فرستاد بر تو کتاب را براستی باور دارنده مر آنچه را که پیش از آن بود و فرو فرستاد توریّه و انجیل را (۳)
از پیش هدایت از برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را بدرستی که آنان که کافر شدند بآیتهای خدا از برای ایشانست عذابی سخت و خدای غالب صاحب انتقام است (۴)

بدرستی که خدا پوشیده نماند بر او چیزی در زمین و نه در آسمان (۵)

او است که صورت میکشد شما را در رحما هر گونه که میخوهد نیست خدایی مگر او که غالب درست کردار است (۶)
اوست که فرو فرستاد بر تو کتابی را از آن آیاتست محکم که آنها اصل کتابند و دیگر متشابهاتند پس اما آنان که در دلهای آنها میلی بیاطل است پس پیروی میکنند آنچه متشابه است از آن برای طلب فتنه و برای طلب تاویلش و نمیداند ترجمه قرآن، ص: ۵۰

تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش میگویند ایمان آوردیم بآن همه از نزد پروردگار ما است و پند نگیرند مگر صاحبان خرد (۷)
ای پروردگار ما مایل مکن بیاطل دلهای ما را پس از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی بدرستی که تو تویی بغایت بخشنده (۸)

- پروردگار ما بدرستی که تو جمع کننده مردمانی برای روزی که نیست شکی در آن بدرستی که خدا خلاف نخواهد کرد وعده را (۹)
- بدرستی که آنان که کافر شدند هرگز کفایت نکنند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آن گروه ایشانند همیشه آتش (۱۰)
- چون عادت آل فرعون و آنان که بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای ما را پس گرفتشان خدا بگناهانشان و خدا سخت عقوبت است (۱۱)
- بگو مر آنان را که کافر شدند زود باشد که غلبه کرده شوید و حشر کرده شوید بسوی دوزخ و بد بستریست (۱۲)
- بتحقیق بود مر شما را آیتی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی کارزار کردند در راه خدا و دیگری کافر بودند میدیدند ایشان را و مانند ایشان دیدن بچشم و خدا تأیید میکند بیاری خود آنکه را که میخواهد بدرستی که در آن هر آینه عبرت است از برای صاحبان دیدهها (۱۳)
- آراسته شد از برای مردمان دوستی خواهشها از زنان و پسران و مالهای بسیار تحصیل کرده شده از طلا و نقره و اسبان نشاندار و شتر و کاو و گوسفند و زراعت آن متاع زندگانی دنیا است و خدا نزدش خوبی باز کشت است (۱۴)
- بگو آیا خبر دهم شما را
ترجمه قرآن، ص: ۵۱
- ببهرتر از آنتان از برای آنها که پرهیز کردند نزد پروردگارشان بهشتی است که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و جفتان پاکیزه و خشنودی از خدا و خدا بینا است به بندگان (۱۵)
- آنان که میگویند ای پروردگار ما بدرستی که ما گرویدیم پس بیامرز ما را گناهان ما و نگاهدار ما را از عذاب آتش (۱۶)
- شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و نفقه کنندگان و آمرزش خواهندگان در سحرگاهان (۱۷)
- گواهی داد خدا که نیست خدایی مگر او و فرشتگان و صاحبان دانش اقامت کننده بعدل نیست خدایی مگر او که غالب راست کردار است (۱۸)
- بدرستی که دین نزد خدا اسلام است و اختلاف نکردند آنان که داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه آمد ایشان را دانش از راه حسد میانشان و آنکه کافر شود بآیتهای خدا پس بدرستی که خدا زود حساب است (۱۹)
- پس اگر حجت گیرند ترا پس بگوی خالص کردم و جهم را از برای خدا و آنکه پیروی کرد مرا و بگوی مر آنان را که داده شدند کتاب را و نانویسندگان را که آیا منقاد شدید پس اگر منقاد شدند پس بحقیقت راه یافتند و اگر رو گردانیدند پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن و خدا بینا است به بندگان (۲۰)
- بدرستی که آنان که کافر میشوند بآیتهای خدا و میکشند پیغمبران را بناحق و میکشند آنان را که میفرمایند بعدالت از مردمان پس مژده ایشان را بعداب دردناک (۲۱)
- آن گروه آنانند که ناچیز شد کردارهایشان در دنیا و آخرت و نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان (۲۲)
- ترجمه قرآن، ص: ۵۲
- آیا ننگرستی به آنانکه داده شدند بهره را از کتاب خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس رو میگردانند گروهی از ایشان و ایشان روی گردانندگانند (۲۳)
- آن باینست که ایشان گفتند هرگز مس نکند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده و بفریفتشان در دینشان آنچه بودند که افترا میکردند (۲۴)

پس چگونه باشد چون گرد آوریشان برای روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی را پاداش آنچه کسب کرده و آنها ستمدیده نشوند (۲۵)

بگو بار خدایا ای متصرف پادشاهی که میدهی پادشاهی را بآنکه میخواهی و میگیری پادشاهی را از آنکه میخواهی و عزیز میکنی آن را که میخواهی و خوار میگردانی آن را که میخواهی بدست تو است خوبی بدرستی که تو بر همه چیز توانایی (۲۶)

در میآوری شب را در روز و در میآوری روز را در شب و بیرون میآوری زنده را از مرده و بیرون میآوری مرده را از زنده و روزی میدهی آن را که میخواهی بیشمار (۲۷)

باید نگیرند گروندگان کافران را دوستان از جز گروندگان و آنکه میکند آن را پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه پرهیزید از ایشان پرهیز کردنی و میترساند شما را خدا از خود و بسوی خدا است بازگشت (۲۸)

بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه‌های شما است یا آشکار کنید آن را میدانند خدا و میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیز توانا است (۲۹)

روزی که میباید هر تنی آنچه را کرده از خوبی حاضر کرده و آنچه را کرده از بدی آرزو میکند که کاش بود میانه آن و میانه او ترجمه قرآن، ص: ۵۳

مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خود و خدا مهربانست به بندگان (۳۰)

بگو اگر هستید که دوست دارید خدا را پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما گناهان شما را و خدا است آمرزنده مهربان (۳۱)

بگو فرمان برید خدا و رسول را پس اگر رو گردانند پس بدرستی که خدا دوست ندارد کافران را (۳۲)

بدرستی که خدا برگزید آدم را و نوح را و آل ابراهیم را و آل عمران را بر جهانیان (۳۳)

فرزندان برخیشان از برخی و خدا شنوای دانا است (۳۴)

چون گفت زن عمران ای پروردگار من بدرستی که من نذر کردم برای تو آنچه در شکم من است از او از شغل دنیا پس بپذیر از من بدرستی که تو تویی شنوای دانا (۳۵)

پس چون بنهادش گفت پروردگارا بدرستی که من بنهادمش مؤنث و خدا داناتر است بآنچه بنهاد و نیست مذکر چون مؤنث و بدرستی که من نامیدمش مریم و بدرستی که من پناه میدهم او را بتو و فرزندان او را از شیطان رانده شده (۳۶)

پس پذیرفت او را پروردگارش پذیرفتنی نیکو و رویانیدش رویانیدنی خوب و پائیدان کردش زکریا را هر گاه در آمد بر او زکریا در جای عبادت یافت نزدش روزی را گفت ای مریم از کجا است مر ترا این گفت آن از نزد خدا است بدرستی که خدا روزی میدهد آن را که خواهد بیشمار (۳۷)

در آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت ای پروردگار من ببخش مرا از نزدت فرزندی پاکیزه بدرستی که تو شنونده دعائی (۳۸)

پس ندا کردندش فرشتگان

ترجمه قرآن، ص: ۵۴

و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستی که خدا مژده میدهد ترا بیحیی تصدیق کننده بکلمه از خدا و مهتر و باز دارنده نفس از شهوتها و پیغمبری از شایستگان (۳۹)

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و بحقیقت رسیده مرا پیری و زخم نازاینده است گفت همچین خدا میکند آنچه میخواهد (۴۰)

گفت ای پروردگار من بگردان برای من نشانی گفت نشان تو آنست که سخن نگویی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن

پروردگارت را بسیار و تسیح کن در شبانگاه و بامداد (۴۱)

و هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانیدت و اختیار کردت بر زنان جهانیان (۴۲)

ای مریم عبادت کن مر پروردگار ترا و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان (۴۳)

آن از خبرهای نهان است وحی میکنیم آن را بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که میانداختند قلمهاشان را که کدامشان پایندانی

کنند مریم را و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که نزاع میکردند (۴۴)

هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا بشارت میدهد ترا بکلمه از او که اسم او است مسیح عیسی پسر مریم صاحب

جاه در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان (۴۵)

و سخن میکند با مردمان در گهواره و دو مویی و باشد از شایستگان (۴۶)

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و مسّ نکرده مرا انسانی گفت همچنین خدا میآفریند آنچه خواهد چون قرار

میدهد امری را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود (۴۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵

و میآموزد او را کتاب و حکمت و توریه و انجیل (۴۸)

و فرستاده شده بفرزندان یعقوب که من بحقیقت آدمم شما را بآیتی از پروردگارتان بدرستی که من میسازم برای شما از گل چون

شکل مرغی پس میدم در آن پس میشود مرغی باذن خدا و به میکنم کور مادر زاد را و پیس را و زنده میکنم مردگان را

بدستوری خدا و خبر میدهم شما را بآنچه میخورید و آنچه ذخیره می‌نهیید در خانه‌هاتان بدرستی که در آن هر آینه نشانست مر

شما را اگر هستید گروندگان (۴۹)

و تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستم از توریه و از برای آنکه حلال میکنم برای شما برخی از آنچه حرام کرده شد بر شما

و آوردم شما را معجزه از پروردگارتان پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا (۵۰)

بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس بپرستید او را اینست راه راست (۵۱)

پس چون مشاهده کرد عیسی از ایشان کفر را گفت کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریان ما انصار خدائیم گرویدیم بخدا و

گواه باش بآنکه ما منقادانیم (۵۲)

پروردگارا گرویدیم ما بآنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم رسول را پس بنویس ما را با شاهدان (۵۳)

و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکر کنندگان (۵۴)

چون گفت خدا ای عیسی بدرستی که من بر دارنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پاک کننده توام از آنان که کافر شدند و

گرداننده‌ام کسانی را که پیروی کردند ترا بالای کسانی که کافر شدند تا روز قیامت پس بسوی من است باز گشت شما پس حکم

میکنم

ترجمه قرآن، ص: ۵۶

میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف میکردید (۵۵)

پس اما آنان که کافر شدند پس عذاب کنم ایشان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان (۵۶)

و اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مزدهاشان و خدا دوست ندارد ستمکاران را (۵۷)

آنست که میخوانیمش بر تو از آیتها و ذکر با حکمت (۵۸)

بدرستی که مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد (۵۹)

حقّ از پروردگار تو است پس مباش از شکّ کنندگان (۶۰)

پس کسی که مجادله کند ترا در آن پس از آنچه آمد ترا از دانش پس بگو بیائید بخوانیم پسرانمان را و زنانمان را و زنانتان را و نفسهامان را و نفسهاتان را پس زاری نمائیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغگویان (۶۱)
بدرستی که این هر آینه آن قصه‌های راست است و نیست هیچ خدایی مگر خدا و بدرستی که خدا هر آینه اوست غالب درستکار (۶۲)

پس اگر بر گردند پس بدرستی که خدا دانا است به تباهکاران (۶۳)
بگو ای اهل کتاب بیائید بکلمه راستی که میانه ما است و میانه شما که نپرستیم مگر خدا را و انباز فرانداریم باو چیزی را و نگیرد بعضی مان بعضی را ارباب از جز خدا پس اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بآنکه ما منقادانیم (۶۴)
ای اهل کتاب چرا مجادله میکنید در ترجمه قرآن، ص: ۵۷

ابراهیم و فرو فرستاده نشد توریه و انجیل مگر پس از آن آیا پس در نمیاید (۶۵)
آگاه باشید شما آنهائید که مجادله کردید در آنچه بود مر شما را بآن دانش پس چرا مجادله کنید در آنچه نیست مر شما را بآن دانش و خدا میداند و شما نمیدانید (۶۶)
نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی و لیکن بود حق گرای مسلم و نبود از جمله شرک آورندگان (۶۷)
بدرستی که نزدیکترین مردمان بابراهیم هر آینه آنانند که پیروی کردند او را و این پیغمبر و آنان که گرویدند و خدا دوست گروندگانست (۶۸)

دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شما را و گمراه نمیکنند مگر خودهاشان را و نمیابند (۶۹)
ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و شما گواهی میدهید (۷۰)
ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را بباطل و پنهان میدارید حقی را و شما میدانید (۷۱)
و گفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آورید بآنچه فرو فرستاده شده بر آنان که ایمان آوردند اول روز و کافر شدند آخرش باشد که ایشان باز گردند (۷۲)

و ایمان نمیآورید مگر از برای کسی که پیروی کرد دین شما را بگو بدرستی که هدایت خداست اینکه داده شود احدی مانند آنچه داده شدید یا حجت آورند شما را نزد پروردگارتان بگو بدرستی که فضل بدست خداست میدهد آن را بکسی که میخواهد و خدا فراخ رحمت دانا است (۷۳)
مخصوص میگردداند برحمتش آن را که میخواهد ترجمه قرآن، ص: ۵۸

و خدا است صاحب فضل بزرگ (۷۴)
و از اهل کتاب کس باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار میرساند آن را بتو و از ایشان کسی است که اگر امین سازیش بدیناری نمیرساند آن را بتو مگر ما دام که باشی بر او ایستاده آن باین است که ایشان گفتند نیست بر ما در خوردن مال مکیان راهی و میگویند بر خدا دروغ را و ایشان میدانند (۷۵)

آری کسی که وفا کرد بعهدهش و پرهیزکاری کرد پس بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکاران را (۷۶)
بدرستی که آنان که عوض میگیرند بعهده خدا و سوگندهاشان بهای اندک را آن گروه نیست بهره مر ایشان را در آخرت و سخن نمیگوید با ایشان خدا و نمینگرد بسوی ایشان روز قیامت و پاک نگرداند ایشان را و از برای ایشانست عذابی دردناک (۷۷)
و بدرستی که از ایشان پاره می‌پچند زبانهای خود را بکتاب تا پندارید او را از کتاب و نیست آن از کتاب و میگویند آن از نزد

خدا است و نیست آن از نزد خدا و میگویند بر خدا دروغ را و ایشان میدانند (۷۸)

نمیباشد از برای انسانی که بدهدش خدا کتاب و حکم و پیغمبری را پس گوید از برای مردمان باشید بندگان مرا از جز خدا و لیکن باشید خدا پرستان بسبب بودن شما که تعلیم دهید کتاب را و بسبب بودنشان که بخوانید (۷۹)
و نمیفرماید شما را که بگریید فرشتگان را و پیغمبران را خدایان آیا میفرماید شما را بکفر پس از آنکه شما مسلمانانید
ترجمه قرآن، ص: ۵۹

(۸۰)

و هنگامی که گرفت خدا پیمان پیغمبران را که آنچه دادم شما را از کتاب و حکمت پس آمد شما را رسولی تصدیق کننده و مر آنچه را با شما است هر آینه ایمان خواهید آورد البتّه باو و هر آینه یاری او کنید البتّه گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر آنتان پیمان مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من با شما از گواهانم (۸۱)
پس هر که رو بگرداند پس از آن پس آن گروه ایشانند نافرمانان (۸۲)
آیا پس جز دین خدا را میجویند و مر او را منقاد شده هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و بسوی او باز گردانیده میشوند (۸۳)

بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بر ما و آنچه فرو فرستاده شد بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و سایر پیغمبران از پروردگارشان تفرقه نمیکنیم میان احدی از ایشان و ما مر او را منقادانیم (۸۴)
و هر که بجوید بجز اسلام دینی را پس هرگز پذیرفته نشود از او داد در آخرت از زیانکارانست (۸۵)
چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از ایمانشان و گواهی دادند که رسول حقّ است و آمد ایشان را حجّتها و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را (۸۶)

آن کرده پاداششان آنست که بر آنها است لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همگی (۸۷)
جاودانیان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند (۸۸)
مگر آنان که توبه کردند پس از

ترجمه قرآن، ص: ۶۰

آن و اصلاح کردند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۸۹)

بدرستی که آنها که کافر شدند پس از ایمانشان پس افزودند کفر را هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان و آن گروه ایشانند گمراهان (۹۰)

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز پذیرفته نشود از هیچیک از ایشان زر سرخ هر چند خود را باز خرد بآن آنها مر ایشان را است عذابی دردناک و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان (۹۱)
نیابید هرگز نیکی را تا انفاق کنید از آنچه دوست میدارید و آنچه را که انفاق کنید از چیزی پس بدرستی که خدا بآن دانا است (۹۲)

همه طعامی بود حلال از برای بنی اسرائیل مگر آنکه حرام کرد اسرائیل بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود توریّه بگو پس بیاورید توریّه را پس بخوانیدش اگر هستید راستگویان (۹۳)

پس هر که افترا بندد بر خدا دروغ را پس از آن پس آن گروه ایشانند ستمکاران (۹۴)

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم حقّ گرای را و نبود از شرک آورندگان (۹۵)

بدرستی که اولّ خانه که بنا نهاده شد از برای مردمان هر آینه آنست که بمگه است خجسته و هدایت از برای جهانیان (۹۶)

در آنست آیتهای روشن مقام ابراهیم و کسی که داخل شد آن را باشد ایمن و مر خدا راست بر مردمان حج گذاردن آن خانه هر که استطاعت دارد بسوی او راه را و کسی که کافر پس بدرستی که خدا بی نیاز است از جهانیان (۹۷)

بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا

ترجمه قرآن، ص: ۶۱

و خدا گواه است بر آنچه میکنید (۹۸)

بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورد میخواهید آن را کج و شما شاهدانید و نیست خدا غافل از آنچه میکنید (۹۹)

ای آن کسانی که گرویدید اگر فرمان برید گروهی را از آنان که داده شدند کتاب را بر گردانند شما را پس از ایمان آوردنتان کافران (۱۰۰)

و چگونه کافر میشوید و شما خوانده میشود بر شما آیتهای خدا و در میان شما است رسول او و آنکه متوسل شود بخدا پس بحقیقت هدایت یافته براه راست (۱۰۱)

ای آن کسانی که گرویدید بترسید از خدا سزای ترسیدنش و نمیرید البته مگر و شما مسلمانان (۱۰۲)

و متمسک شوید برشته خدا همه و متفرق نشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون بودید دشمنان پس الفت داد میان دلها تا پس گردیدید بنعمتش برادران و بودید بر کناره مغاکی از آتش پس رها کنید شما را از آن همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهایش را باشد که شما راه یابید (۱۰۳)

و باید که باشند از شما جمعی که بخوانند بسوی خوبی و امر کنند بخوبی و نهی میکنند از منکر و آن گروه ایشانند راستگاران (۱۰۴)

و نباشید مانند آنان که متفرق شدند و اختلاف کردند پس از آنچه آمد ایشان را حجتها و آن گروه از آنها است عذابی بزرگ (۱۰۵)

روزی که سفید شود رویهایی و سیاه شود رویهایی پس اما آنان که سیاه شد رویهای ایشان آیا کافر شدید

ترجمه قرآن، ص: ۶۲

پس از ایمانتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر میشدید (۱۰۶)

و اما آنان که سفید شد رویهایشان پس باشند در رحمت خدا ایشان در آن جاودانند (۱۰۷)

این آیتهای خدا است میخوانیم آن را بر تو برستی و نیست خدا که اراده کند ستمی از برای جهانیان (۱۰۸)

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بسوی خدا باز گردد کارها (۱۰۹)

هستید بهتر امتی که بیرون آورده شد از برای مردمان میفرمائید بخوبی و باز میدارید از ناشایسته و میگوید بخدا و اگر گرویدندی اهل کتاب هر آینه بودی بهتر مر ایشان را بر خیشان گروند گانند و بیشترین ایشان نافرمانانند (۱۱۰)

ضرر نمیرسانند شما را مگر اندک آزاری و اگر کارزار میکنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس نصرت داده نمیشوند (۱۱۱)

زده شد بر ایشان خواری هر کجا یافته شوند مگر بزنهاری از خدا و زنهاری از مردمان و باز گشتند بغضی از خدا و زده شد بر ایشان درماندگی آن باین است که ایشان بودند کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشند پیغمبران را بناحق آن بآنکه نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذاشتند (۱۱۲)

نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی باشند ایستاده میخوانند آیتهای خدا را اوقات شب و ایشان سجده میکنند (۱۱۳)

میگروند بخدا و روز بازپسین و میفرمایند بخوبی و باز میدارند از ناشایسته و میشتابند در خیرات

ترجمه قرآن، ص: ۶۳

و آن گروه از شایستگانند (۱۱۴)

و آنچه را میکنند از خوبی پس ناسپاسی کرده نمیشوند هرگز آن را و خدا دانا بر پرهیزکارانست

بدرستی که آنها که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آن گروه اهل آتشند

ایشان در آن جاویدانند (۱۱۶)

مثل آنچه انفاق کنند در این زندگانی دنیا چون داستان بادیست که در آن باشد سرمای سخت که برسد بکشتزار قومی که ستم

کردند بر خودهاشان پس نابود کرد آن را و ستم نکرد ایشان را خدا و لیکن بر خودهاشان ستم میکردند (۱۱۷)

ای آن کسانی که گرویدند مگیرید همراز از غیرتان کوتاهی نمیکنند با شما در فساد دوست داشتند رنج داشتن شما را بتحقیق ظاهر

شد دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان دار و سینههای ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را اگر باشید شما

که دریابید بعقل (۱۱۸)

آگاه باشید شما آنهائید که دوست دارید ایشان را و دوست ندارند شما را و میگویند بکتاب همه‌اش و چون ملاقات کردند شما را

گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر شما سر انگشتان را از خشم بگویمیرید بخشمتان بدرستی که خدا دانا است

باسرار سینه‌ها (۱۱۹)

اگر مس میکنند شما را خوبی بد میآیدشان و اگر رسد شما را بدی شاد میشوند بآن و اگر صبر کنید و پرهیزید ضرر نمیرساند شما

را مگر ایشان چیزی بدرستی که خدا بآنچه میکنند فرارسنده است (۱۲۰)

و هنگامی که بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میگرددی گروندگان را در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای دانا است (۱۲۱)

چون

ترجمه قرآن، ص: ۶۴

قصد کردند دو گروه از شما که بد دلی کنند و خدا بود یاورشان و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان (۱۲۲)

و بتحقیق یاری کرد شما را خدا در بدر و شما بودید ذلیلان پس بترسید از خدا باشد که شما شکر کنید (۱۲۳)

هنگامی که میگفتی مر گروندگان را آیا کفایت نمیکند شما را که مدد کند شما را پروردگارتان بسه هزار از ملائکه فرو

فرستادگان (۱۲۴)

آری اگر صبر کنید و پرهیزید و بیائید شما را که علامات بر خود راست کنند این امداد کند شما را خدایتان به پنج هزار از ملائکه

نشان کنندگان (۱۲۵)

و نگردانید آن را خدا مگر بشارت برای شما و از برای آنکه مطمئن شود دلهاشان بآن و نیست نصرت مگر از نزد خدای غالب

درست کردار (۱۲۶)

تا قطع کند پاره را از آنان که کافر شدند یا نگویند کند ایشان را پس برگردند نومیدان (۱۲۷)

نیست مر تو را از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب کند ایشان را پس بدرستی که ایشان ستمکارانند (۱۲۸)

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است میآمرزد مر آن را که خواهد و عذاب میکند آن را که خواهد و خدا

آمرزنده مهربانست (۱۲۹)

ای آن کسانی که ایمان آوردید مخورید ربا را زیاد بتهای بر هم افزوده و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید (۱۳۰)

و بترسید از آتشی که مهیا شده برای کافران (۱۳۱)

و فرمانبرید خدا و رسول را باشد که شما رحمت کرده شوید (۱۳۲)

و بشتابید بسوی آموزش از پروردگار خود و بهشتی که عرضش آسمانها و زمین است که مهیا شده

ترجمه قرآن، ص: ۶۵

برای پرهیزکاران (۱۳۳)

آنان که انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان از مردمان و خدا دوست دارد نیکوکاران را (۱۳۴)

و آنان که چون کردند ناشایستی یا ستم کردند بر خودهاشان یاد کردند خدا را پس استغفار نمودند برای گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز خدا و اصرار نمودند بر آنچه کردند و ایشان میدانند (۱۳۵)

آن گروه پاداش ایشان آموزشی است از پروردگارشان و بهشتهایی است که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و نیکو است مزد کار کنندگان (۱۳۶)

بحقیقت گذشت پیش از شما ستنهایی پس سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام تکذیب کنندگان (۱۳۷)

این بیانی است برای مردمان و هدایت و پندی است از برای پرهیزکاران (۱۳۸)

و سست مشوید و اندوهگین نگردید و شما برترانید اگر باشید گروندگان (۱۳۹)

اگر مس کند شما را جراحی پس بتحقیق مس کرد قوم را جراحی مانند آن و اینروزها میگردانیمشان بنوبت میان مردمان از برای آنکه بدانند خدا آنان را که ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهان و خدا دوست ندارد ستمکاران را (۱۴۰)

و از برای آنان که خالص کند خدا آنان را که ایمان آوردند و بکاهد کافران را (۱۴۱)

آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز جدا نکرده باشد خدا آنها را که مجاهده کردند از شما یا آنکه بدانند صبر کنندگان را (۱۴۲)

و بدرستی که بودید آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید او را پس بحقیقت

ترجمه قرآن، ص: ۶۶

دیدید او را و شما نظر میکردید (۱۴۳)

و نیست محمّد (ص) مگر رسولی بتحقیق گذشتهاند پیش از او رسولان آیا پس اگر مرده بود یا کشته شده بود بر میگشتید بر پاشنه‌هاتان و هر که بر گردد بر دو پاشنه‌اش پس هرگز ضرر نمیرساند خدا هیچگونه چیزی و بزودی سزایند خدا شکر گذاران را (۱۴۴)

و نمیشد مر نفسی را که بمیرد مگر باذن خدا کتابی معین المدّه و هر که میخواهد ثواب دنیا را میدهمش از آن و هر که میخواهد ثواب آخرت را میدهمش از آن و بزودی جزا دهیم شکر گذارانرا (۱۴۵)

و بسا از پیغمبری که کارزار کردند با او سپاهیان بسیار پس سستی نکردند مر آنچه رسید ایشان را در راه خدا و ضعیف نشدند و فروتنی نکردند و خدا دوست دارد شکیبایان را (۱۴۶)

و نبود گفتارشان جز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حدّ گذشتنمان را در کارمان و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران (۱۴۷)

پس دادشان خدا ثواب دنیا و خوبی ثواب آخرت و خدا دوست دارد نیکو کاران (۱۴۸)

ای آن کسانی که ایمان آوردید اگر فرمان برید آنها را که کافر شدند بر گردانند شما را بر پاشنه‌هاتان پس گردید زیانکاران (۱۴۹)

بلکه خدا است صاحب اختیار شما و او است بهترین یاری کنندگان (۱۵۰)

زود باشد که اندازیم در دل‌های آنان که کافر شدند ترس را بآنچه شرک آورند بخدا ما دام که فرستاده نشده بآن حجّتی و جایگاه ایشان آتش است و بد است جایگاه ستمکاران (۱۵۱)

و بدرستی که راست کرد با شما خدا وعده خود را چون چابک میکشید آنها را با اذنش تا ترجمه قرآن، ص: ۶۷

چون بد دلی کردید و منازعه کردید در امر و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود بشما آنچه دوست داشتید از شما کسی است که میخواهد دنیا را و از شما کسی است که میخواهد آخرت را پس گردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و بدرستی که عفو کرد از شما و خدا است صاحب فضل بر گروندگان (۱۵۲)

هنگامی که دور میرفتید و نمی‌ایستادید بر احدی و رسول میخواند شما را در عقبتان پس جزا داد شما را غمی بغمی تا اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و نه آنچه رسید شما را و خدا آگاه است بآنچه میکنید (۱۵۳)

پس فرو فرستاد بر شما پس از غم ایمنی پینکی که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه که بحقیقت بغم انداخته بود ایشان را خودهاشان گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد مر ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که امر همه آن مر خدا راست پنهان میدارند در نفسهاشان آنچه را آشکار نمیکنند از برای تو میگویند اگر بودی مر ما را از امر چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر میبودید در خانه‌هاشان هر آینه میآمدند آنان که نوشته شده بود بر ایشان قتل تا کشتگاهشان و تا بیازماید خدا آنچه را در سینه‌های شما است و تا خالص گرداند آنچه در دل‌های شما است و خدا دانا است باسرار سینه‌ها (۱۵۴)

بدرستی که آنان که پشت گردانیدند از شما روزی که روی بروی شدند دو جماعت جز این نیست لغزانشان دیو رجیم بسبب برخی از آنچه کسب کردند و بدرستی که عفو کرد خدا

ترجمه قرآن، ص: ۶۸

از ایشان بدرستی که خدا آمرزنده بردبار است (۱۵۵)

ای آن کسانی که ایمان آوردید ماباشید مانند آنان که کافر شدند و گفتند مر برادرانشان چون سفر میکردند در زمین یا بودند غازیان اگر میبودند نزد ما نمی‌مردند و کشته نمیشدند تا بگرداند خدا آن را حسرت در دلهاشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بینا است (۱۵۶)

و اگر کشته شدید در راه خدا و یا مرید هر آینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند (۱۵۷)

و اگر مرید یا کشته شدید هر آینه بسوی خدا محشور میشوید (۱۵۸)

پس برحمتی از خدا نرمی کردی مر ایشان را و اگر بودی بد خوی سخت دل هر آینه پراکنده میشدند از حوالی تو پس در گذر از ایشان و آمرزش خواه مر ایشان را و مشورت کن با آنها در کار پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستی که خدا دوست دارد توکل کنندگان را (۱۵۹)

اگر یاری کند شما را خدا پس نیست غلبه کننده مر شما را و اگر وامیگذارد شما را پس کیست که یاری میکند شما را از بعد او و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان (۱۶۰)

و نیست مر پیغمبر را که خیانت کند و کسی که خیانت کند بیاید با آنچه خیانت کرده روز رستخیز پس تمام داده شود هر تنی جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستمکرده نشوند (۱۶۱)

آیا پس کسی که پیروی کرد رضای خدا را چون کسیست که بازگشت کرد بخشمی از خدا و جایگاه او دوزخست و بد است آنجای بازگشت (۱۶۲)

ایشان مرتبه‌هاوند نزد خدا و خدا بینا است بآنچه میکنند (۱۶۳)

بحقیقت منت گذاشت خدا بر گروندگان چون بر انگیخت در ایشان رسولی از خودهاشان که بخواند بر ایشان آیتهای او را و پاک کندشان و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و اگر چه بودند در پیش هر آینه در گمراهی روشن (۱۶۴)

آیا و چون رسید شما را مصیبتی که بحقیقت رسانیدید دو چندان را گفتید از کجا بود این بگو آن باشد از نزد خودهاتان بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است (۱۶۵)

و آنچه رسید شما را روزی که روبرو شدند دو جماعت پس باذن خدا است و تا بداند گروندگان را (۱۶۶)

و تا بداند آنان را که نفاق کردند و گفته شد مر ایشان را که بیایید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر میدانستیم کارزار کردن هر آینه متابعت کردیم شما را آنها مر کفر را آن روز نزدیکتر بودند از ایشان مر ایمان را میگفتند بدنهایشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا دانتر است بآنچه پوشیده میدارند (۱۶۷)

آنان که گفتند مر برادرانشان را و نشستند اگر اطاعت ما میکردند کشته نمیشدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان مرگ را اگر هستید راستگویان (۱۶۸)

و نپندارید البتّه آنان را که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده میشوند (۱۶۹)

شادمانانند بآنچه دادشان خدا از فضل خود و شادمانی میکنند بکسانی که ملحق نشدهاند بایشان از بعد ایشان اینکه نیست خونی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۱۷۰)

شادمانی میکنند بنعمتی

ترجمه قرآن، ص: ۷۰

از خدا و فضلی و بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد گروندگان را (۱۷۱)

آنان که اجابت میکنند خدا و رسول را از بعد رسیدن بایشان جراحت از برای آنان که نیکویی کردند از ایشان و پرهیزکار شدند مزدی بزرگست (۱۷۲)

آن کسانی که گفت مر ایشان را مردمان بدرستی که مردم بتحقیق جمع شدند از برای شما پس بترسید از ایشان پس افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را خدا و خوب کارگذاریست (۱۷۳)

پس برگشتند بنعمتی از خدا و فضلی مسّ نکردشان بدی و پیروی کردند خشنودی خدا را و خدا صاحب فضلی است بزرگ (۱۷۴)

جز این نبود آنکه شیطان میترسانید دوستانش را پس مترسید از ایشان و بترسید از من اگر هستید گروندگان (۱۷۵)

و باید اندوهگین نسازندت آنان که میشتابند در کفر بدرستی که ایشان ضرر نمیرسانند خدا را چیزی میخواهد خدا که نگرداند برای ایشان بهره در آخرت و از برای ایشانست عذابی بزرگ (۱۷۶)

بدرستی که آنان که خریدند کفر را بایمان البتّه ضرر نمیرسانند خدا را چیزی و برای آنها عذاب است پر درد (۱۷۷)

و باید که نپندار ز البتّه آنها که کافر شدند که مهلت دادن ما ایشان را بهتر است برای خودهاشان مهلت نمیدهم ایشان را مگر تا زیاد کنند گناه را و برای ایشان است عذابی خوار کننده (۱۷۸)

نباشد خدا که واگذارد گروندگان را بر آنچه شما برانید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که مطلع گرداند شما را بر غیب و لیکن خدا بر میگزیند از رسولانش هر که را میخواهد پس بگروید بخدا و رسولانش

ترجمه قرآن، ص: ۷۱

و اگر بگروید و پرهیزید پس شما را مزدیست بزرگ (۱۷۹)

و باید نپندارند آنان که بخل میورزند بآنچه داد ایشان را خدا از فضلش که آن بهتر است مر ایشان را بلکه آن بدتر است مر ایشان

را بزودی طوق کرده شوند آنچه را بخیلی کردند بآن روز رستاخیز و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین و خدا بآنچه میکنید بینا است و آگاه (۱۸۰)

بدرستی که شنید خدا گفتار آن کسانی که گفتند بدرستی که خدا محتاجست و ما بی نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه گفتند و کشتنشان پیغمبران را بناحق و گوئیم بچشید عذاب آتش سوزان را (۱۸۱)

آن بسبب آن چیز است که پیش فرستاد دستهای شما و آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را

آنان که گفتند که خدا عهد کرد با ما که ایمان نیاریم برسولی تا آنکه بیاورد برای ما قربانی که بخوردش آتش بگو بحقیقت آمدند شما را رسولان پیش از من با معجزات و با آنچه گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر هستید راستگویان (۱۸۳)

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بحقیقت تکذیب کرده شدند رسولانی چند پیش از تو که آمدند با معجزات و زبورها و کتاب روشن کننده (۱۸۴)

هر تنی چشنده است مرگ را و جز این نیست تمام داده میشوید اجرهاتان را روز قیامت پس آنکه دور کرده شد از آتش و در آورده شد بهشت پس بمراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر متاع فریب (۱۸۵)

هر آینه آزموده میشوید در مالها و نفسها و هر آینه خواهید شنید از آنان که داده شدند کتاب را پیش از شما و از ترجمه قرآن، ص: ۷۲

آنان که شرک آوردند ناخوش بسیار و اگر صبر کنید و پرهیزید پس بدرستی که آن از عزم امور است (۱۸۶)

و هنگامی که گرفت خدا پیمان آنان که داده شدند کتاب را که هر آینه بیان کنند آن را برای مردم و نپوشند آن را پس انداختندش پس پشتهاشان و عوض گرفتند بآن بهای اندک را پس بدست آنچه عوض میگیرند (۱۸۷)

مپندار البتّه آن کسانی که شاد میشوند بآنچه آوردند و دوست میدارند که ستوده شوند بچیزی که بجا نمیآورند پس مپندار البتّه ایشان را در مقام رستگاری از عذاب و از برای ایشانست عذابی دردناک (۱۸۸)

و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز توانا است (۱۸۹)

بدرستی که در آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هر آینه آیتهاست مر صاحبان خرد را (۱۹۰)

آنان که یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهاشان و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگار ما نیافریدی این را باطل منزّهی تو پس نگاهدار ما را از عذاب آتش (۱۹۱)

ای پروردگار ما بدرستی که تو کسی را که داخل میکنی در آتش پس بتحقیق خوار کرده او را و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کنندگان (۱۹۲)

پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کننده ندا میکرد از برای ایمان که بگروید پروردگارتان پس گرویدیم پروردگار ما پس پیامر برای ما گناهان ما را و باز پوشان از ما بدهیهای ما را و بمیران ما را با نیکان (۱۹۳)

پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر رسولانت و خوار مگردان ما را روز قیامت بدرستی که تو خلاف نمیکنی وعده را ترجمه قرآن، ص: ۷۳

پس اجابت کرد مر ایشان را پروردگارشان که ضایع نمیکنم کار کار کننده را از شما از مردی یا زنی بعضی تان از بعضی است پس آنان که مهاجرت کردند و بیرون کرده شدند از دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کرده شدند و کشته شدند در میگذرانیم از ایشان بدهیهای ایشان را و هر آینه در میآورمشان در بهشتهایی که میروند از زیرشان نهرها پاداشی از نزد خدا و خدا باشد نزدش خوبی ثواب (۱۹۵)

نباید که فریب دهد ترا رفت آمد آنان که کافر شدند در شهرها (۱۹۶)

متاعیست اندک پس مسکن ایشان دوزخست و بد بستریست (۱۹۷)

لیکن آنان که پرهیز کردند از پروردگارشان مر ایشان را است بهشتهایی که می‌رود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن ما حضری از نزد خدا و آنچه نزد خدا است بهتر است برای نیکان (۱۹۸)

و بدرستی که از اهل کتاب هر آینه کسی است که می‌گردد بخدا و آنچه فرستاده شد بشما و آنچه فرستاده شد بایشان خشوع کنندگان از برای خدا عوض نمیکنند بآیتهای خدا بهای اندک را آن گروه مر ایشان را است مزدشان نزد پروردگارشان بدرستی که خدا زود حساب است (۱۹۹)

ای آن کسانی که گرویدید صبر کنید و شکیبایی ورزید و آماده باشید و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید (۲۰۰)

سورة النساء مائة و ست و سبعون آیه و هی نزلت بالمدنیة

بنام خداوند بخشنده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۷۴

ای مردمان بترسید از پروردگارتان که آفرید شما را از یک تن و آفرید از آن جفت او را و پراکنده کرد از نسل آن دو تا مردان بسیار و زنان را و بترسید از خدایی که درخواست کرده می‌شوید بآن و رحمها بدرستی که خدا باشد بر شما نگهبان (۱)

و بدهید یتیمان را مالهاشان و مدهید پلید را بدل پاکیزه و مخورید مالهاشان را با اموالتان بدرستی که آن باشد گناه بزرگ (۲) و اگر بترسید که عدل نورزید در یتیمان پس نکاح کنید آنچه خوش آید مر شما را از زنان دو و سه و چهار پس اگر بترسید که عدالت نورزید پس یکی یا آنچه را مالک باشد دستهاتان آن نزدیکتر است که میل نکنید (۳)

و بدهید زنان را مهرهاشان را دادنی بطیب خاطر پس اگر بخوشی گذشتند از برای شما از چیزی از آن از دل پس بخورید آن را سازگار گوارا (۴)

و مدهید کم خردان را اموالتان را که گردانید خدا برای شما مایه تعیش و روزی دهید ایشان را از آنها و بپوشانیدشان و بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب (۵)

و بیازمائید یتیمان را تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید از ایشان رشدی پس تسلیم کنید بایشان مالهاشان را و مخورید آن را از راه اسراف و پیش گیری اینکه بزرگ شوند و هر که باشد غنی پس باید در گذرد و هر که باشد فقیر پس باید بخورد بخوبی پس چون تسلیم کردید بایشان مالهاشان را پس گواه گیرید بر ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۷۵

و کافیت خدا محاسب (۶)

مر مردان را است بهره از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و مر زنان را است بهره از آنچه گذاشتند پدر و مادر و نزدیکان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض کرده شده (۷)

و چون حاضر شوند قسمت را صاحبان قرابت و یتیمان و درماندگان پس بدهید ایشان را از آن و بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب (۸)

و باید بترسند آنان که اگر بگذارند از عقبشان فرزندان عاجز بیم خواهند داشت بر ایشان پس باید بترسند از خدا و باید بگویند گفتنی درست (۹)

بدرستی که آنان که می‌خورند مالهای یتیمان را بستم نمی‌خورند در شکمهای خود مگر آتش را و بزودی انداخته میشوند در آتش سوزان (۱۰)

میفرماید شما را خدا در اولادتان از برای مذکر مانند بهره دو مؤنث پس اگر باشند زنان فوق دو تا پس از برای آنها است دو ثلث آنچه را گذاشتند و اگر باشد یکی پس از برای او است نصف و مر والدینش را از برای هر یک از ایشان شش یک از آنچه گذاشتند اگر باشد مر او را فرزندى پس اگر نباشد مر او را فرزندى و میراث برند از او والدینش پس مادر او را باشد سه یک پس اگر باشد مر او را برادران پس مادر او را است شش یک از بعد وصیتی که وصیت میکند بآن یا دینی پدران شما و پسران شما نمیدانید کدامشان نزدیکترند مر شما را از راه نفع فرض کردنی است از خدا بدرستی که خدا باشد دانای درست کار (۱۱) و مر شما راست نیمه آنچه را گذاشتند جفتهای شما اگر نباشد

ترجمه قرآن، ص: ۷۶

مر ایشان را فرزندى پس اگر باشد مر ایشان را فرزندى پس مر شما راست ربع از آنچه گذاشتند از بعد وصیتی که وصیت میکنند بآن یا دینی و از برای آنها است چهار یک آنچه گذاشتید اگر نباشد مر شما را فرزندى پس اگر باشد مر شما را فرزندى پس از برای آنها است هشت یک از آنچه گذاشتید پس از وصیتی که وصیت کنید بآن یا دینی و اگر باشد مردی که میراث برده شود از جهت کلاله یا زنی و مر او را باشد برادری یا خواهری پس برای هر یک از آن دو است شش یک پس اگر باشند بیشتر از آن پس ایشان انبازانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا دینی غیر ضرر رساننده وصیتی از خدا و خدا دانای بردبار است (۱۲)

این حدّهای خدا است و هر که فرمان برد خدا و رسولش را داخل کند او را بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و آنست کامیابی بزرگ (۱۳)

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در گذرد از حدّهای او در آورد او را در آتش که جاوید باشد در آن و از برای او است عذابی خوار کننده (۱۴)

و آنان که کنند کار بدی از زنانان پس گواه طلبید بر ایشان چهار تا از شما پس اگر شهادت دادند پس نگاه داریدشان در خانه‌ها تا برداردشان مرگ یا قرار دهد خدا از برای ایشان راهی (۱۵)

و آن دو کس که میکنند کار بد را از شما پس آزار کنید ایشان را پس اگر توبه کردند و کار نیک کردند پس بگذرانید از ایشان بدرستی که خدا باشد توبه پذیر مهربان (۱۶)

جز این نیست که توبه پذیرفتنی

ترجمه قرآن، ص: ۷۷

بر خدا است از برای آنان که میکنند بد را بنادانی پس توبه میکنند از نزدیک پس آنها توبه میپذیرد خدا از ایشان و باشد خدا دانای درست کردار (۱۷)

و نیست توبه از برای آنان که میکنند گناهان را تا چون حاضر شود یکیشان را مرگ میگوید بدرستی که من توبه کردم اکنون و نه آنان که میمیرند و ایشانند کافران آن گروه آماده کرده‌ایم از برای ایشان عذابی دردناک (۱۸)

ای آن کسانی که گرویده‌اید حلال نیست مر شما را که میراث برید از زنان باکراه و منع مکنید آنها را که ببرید پاره از آنچه داده‌اید آنها را مگر آنکه کنند کار بدی آشکارس را و معاشرت کنیدشان بخوبی پس اگر خوش نداشته باشید از ایشان پس شاید که ناخوش دارید چیزی را و بگرداند خدا در آن خیر بسیار (۱۹)

و اگر خواستید عوض دادن جفتی بجای جفتی و داده باشید یکیشان را مال بسیار پس مگیرید از آن چیزی را آیا میگیرید آن را بدورغ بستن و بدی آشکار (۲۰)

و چگونه میگیرید آن را و بحقیقت رسیده برخی از شما به برخی و گرفتند از شما پیمان سخت (۲۱)

و نکاح مکنید آنچه را نکاح کردند پدرانتان از زنان مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستی که آن باشد کاری زشت و دشمنی و بد راهی است (۲۲)

حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما و خواهرانتان و عمه‌هاتان و خاله‌هاتان و دختران برادر و دختران ترجمه قرآن، ص: ۷۸

خواهر و مادرانتان که شیر دادند شما را و خواهرانتان از شیر خوردن و مادران زنانان و دخترانتان که تربیت یافته‌اند در کنارهاتان از زنانان که دخول کرده باشید بآنها پس اگر نبوده باشد که دخول کرده باشید بآنها پس نیست گناهی بر شما و زنان پسرانتان که باشند از پشتهای شما و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه بحقیقت گذشت بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان (۲۳) و شوهر داران از زنان مگر آنچه را مالک شد یمینهاتان کتاب خداست بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه سوای آنست آنکه خواستگاری کنید بمالهاتان که شوهران حلال باشید نه زنا کنندگان پس آنچه را متعه کردید از ایشان پس بدهید بایشان مهره‌اشان را که فرض شده و نیست گناهی بر شما در آنچه راضی شدید بآن از بعد مهر واجب بدرستی که خدا باشد دانای درست کردار (۲۴)

و آنکه استطاعت ندارد از شما بتوانگری که بزنی خواهد زنان آزاد ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از کنیزانتان که ایمان دارند و خدا دانایتر است بایمانتان بعضی‌تان از بعضی است پس بزنی خواهید آن را برخصت صاحبهاشان و بدهید ایشان را مهره‌اشان بخوبی وقتی که باشند باز دارندگان خود از کار بدنه زنا کاران و نه گیرندگان یارهای نهانی پس چون بزنی گرفته شدند پس اگر کنند کار بد پس بر ایشانست نیمه آنچه بر زنان آزاد است از عذاب آن از برای کسی است که ترسد از ضرر ترجمه قرآن، ص: ۷۹

از شما و اگر صبر کنید بهتر است مر شما را و خدا آمرزنده مهربانست (۲۵)

میخواهد خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را طریقهای آنان که بودند پیش از شما و توبه پذیرد از شما و خدا دانای درست کردار است (۲۶)

و خدا میخواهد که توبه پذیرد از شما و میخواهند آنها که پیروی میکنند خواهشهای نفس را که میل کنید میلی بزرگ (۲۷)

میخواهد خدا که سبک گرداند از شما و آفریده شده انسان ناتوان (۲۸)

ای آن کسانی که گرویدید مخورید مالهاتان را میانتان بنا حق مگر آنکه بوده باشد خرید و فروختی بخوشنودی از شما و مکشید خودهاتان را بدرستی که خدا باشد بشما مهربان (۲۹)

و کسی که میکند آن را از راه تعدی و ستم پس زود باشد که بیندازیمش در آتش و باشد آن بر خدا آسان (۳۰)

اگر پیرامون نکردید کبیرهای آنچه را نهی کرده میشوید از آن در میگذرانیم از شما گناهانتان را و در میاوریم شما را در محلی گرامی (۳۱)

و آرزو مکنید آنچه را افزونی داده خدا بآن برخی از شما را بر برخی از برای مردانست بهره از آنچه کسب کردند و از برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند و در خواست کنید خدا را از فضلش بدرستی که خدا باشد بهمه چیز دانا (۳۲) و از برای همه گردانیدیم میراث بران از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و کسانی که پیمان بست یمینهاتان پس بدهید ایشان را بهره ایشان بدرستی که خدا باشد بر همه چیزی شاهد (۳۳)

ترجمه قرآن، ص: ۸۰

مردان کارگذاران فرمانروایند بر زنان بآنچه افزونی داده خدا بعضی ایشان را بر بعضی و بآنچه انفاق کردند از اموالشان پس نیک زنان پرستاراند و نگاهدارند گانند خود را در وقت حاضر نبودن شوهر بنگاهداشت خدا و آن زنانی که میترسید از نافرمانی ایشان

پس پند دهید آنها را و دوری کنید از آنها در خوابگاهها و بزیدشان پس اگر فرمانبرند شما را پس مجوئید بر ایشان راه آزاری بدرستی که خدا باشد برتر بزرگ (۳۴)

و اگر بترسید از ناسازی میانشان پس بفرستید داوریرا از کسان مرد و داوریرا از کسان زن اگر بخواهند بسامان آوردن را سازگاری دهد خدا میانشان بدرستی که خدا باشد دانای آگاه (۳۵)

و بپرستید خدا را و شریک مسازید باو چیزی را و بوالدین نیکویی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و همسایه صاحب قرابت و همسایه بیگانه و همراه در پهلو و راه گذر محتاج و آنچه را مالک شد یمینها تان بدرستی که خدا دوست ندارد کسی را که باشد متکبر نازان (۳۶)

و آنان که بخل میکنند و میفرمایند مردمان را به بخل و پنهان میدارند آنچه را دادشان خدا از فضلش و مهتا کرده ایم از برای کافران عذابی خوار کننده (۳۷)

و آنان که انفاق میکنند مالهای خود را بریاء مردم و ایمان نمیآورند بخدا و نه بروز بازپسین و کسی که باشد دیو رجیم مر او را همراه پس بد همراهی است (۳۸)

و چه چیز بود بر ایشان اگر ایمان میآوردند بخدا

ترجمه قرآن، ص: ۸۱

و روز بازپسین و انفاق میکردند از آنچه روزی دادشان خدا و باشد خدا بایشان دانا (۳۹)

بدرستی که خدا ستم نمیکند مقدار ذره و اگر باشد نیکویی میافزایدش و میدهد از نزدش مزدی بزرگ (۴۰)

پس چگونه باشد وقتی که بیاریم از هر امتی شاهدی را و آوردیم ترا بر آنها شاهد (۴۱)

آن روز دوست میدارند آنان که کافر شدند و نافرمانی کردند پیغمبر را که کاش هموار کرده شود بایشان زمین و نمیپوشانند از خدا سخنی را (۴۲)

ای آن کسانی که ایمان آوردید نزدیک مشوید نماز را و شمائید مستان تا وقتی که بدانید آنچه را می گوئید و نه با جنابت مگر روندگان راه تا وقتی که غسل کنید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از غائط یا مباشرت کردید با زنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بروی زمینی پاک پس مسح کنید رویهاتان را و دستها تان را بدرستی که خدا باشد در گذرنده آمرزنده (۴۳)

آیا ننگرستی به آنانکه داده شدند بهره را از کتاب میخرند گمراهی را و میخوانند که گم کنید شما راه را (۴۴)

و خدا داناتر است بدشمنان شما و بس است خدا یاور و بس است خدا یاری کننده (۴۵)

از آنان که یهود شدند میگردانند سخن را از جاهایش و میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو غیر شنونده و مهلت ده ما را پیچیدنی بزبانهاشان

ترجمه قرآن، ص: ۸۲

و طعنه زدنی در دین و اگر آنکه ایشان میگفتند که شنیدیم و فرمانبردیم و بشنو و مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان و راستتر و لیکن لعنت کرد ایشان را خدا بسبب کفرشان پس نمیگردند مگر اندکی (۴۶)

ای آن کسانی که داده شده اید کتاب را بگروید با آنچه فرو فرستادیم باور دارنده مر آنچه را با شما است پیش از آنکه محو گردانیدیم رویهایی را پس بر گردانیم آنها را بر قفاهاشان یا لعنت کنیم ایشان را هم چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و باشد امر خدا کرده شده (۴۷)

بدرستی که خدا نمیآمرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه فروتر آنست از برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد

بخدا پس بتحقیق ارتکاب کرد گناهی بزرگ را (۴۸)

آیا نگاه نکردی به آنانکه پاک میدانستند خودهاشان را بلکه خدا پاک میسازد آن را که میخواست و ستمکرده نشوند مقدار رشته میان هسته خرما (۴۹)

بنگر چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را و بس است آن گناه آشکارا (۵۰)

آیا نگاه نکردی به آنانکه داده شدند بهره را از کتاب ایمان میآرند بجبت و طاغوت و میگویند از برای آنان که کافر شدند که آنها هادی ترند از آنان که ایمان آوردند راه را (۵۱)

آن گروه آنانند که لعنت کردشان خدا و هر که را لعنت کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او یاری کننده

آیا مریشان را بهره ایست از پادشاهی پس آن هنگام نمیدهند مردمان را نقیری (۵۳)

آیا حسد میبرند مردمان را بر آنچه داد ایشان را خدا از فضل خود پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را ترجمه قرآن، ص: ۸۳

کتاب و علم شریعت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ (۵۴)

پس از ایشان است آنکه گروید بآن و از ایشان کسی است که باز ایستاد از آن و بس است دوزخ آتش افروخته (۵۵)

بدرستی که آنان که کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که بیندازیمشان در آتش هر گاه پخته شود پوستهاشان بدل میکنیم ایشان را پوستهایی جز آنها تا بچشند عذاب را بدرستی که خدا باشد غالب درست کردار (۵۶)

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد در آوریمشان در بهشتهایی که میروند از زیرشان نهرا جاودانیان در آنها همیشه از برای ایشان است در آنها جفتهای پاکیزه و در میآوریمشان در سایه پاینده (۵۷)

بدرستی که خدا امر میکند شما را که برسانید امانتها را باهلهش و چون حکم کنید میان مردمان آنکه حکم کنید بعدالت بدرستی که خدا خوب چیزی است پند میدهد شما را بآن بدرستی که خدا باشد شنوای بینا (۵۸)

ای آن کسانی که گرویدید فرمانبرید خدا را و فرمان برید رسول را و صاحبان امر را از شما پس اگر خلاف کنید در چیزی پس برگردانید آن را بخدا و رسول اگر باشید که ایمان آرید بخدا و روز بازپسین آن بهترست و نیکوتر بتاویل (۵۹)

آیا ندیدی بآنها که گمان میکنند که ایشان ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد از پیش تو میخواهند که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق که فرموده شدند که کافر شوند بآن و میخواست شیطان که گمراه کند ایشان را

ترجمه قرآن، ص: ۸۴

گمراهی دوری (۶۰)

و چون گفته شود مریشان را که بیایید بسوی آنچه فرو فرستاد خدا و بسوی رسول می بینی منافقان را که باز میدارند از تو بازداشتنی (۶۱)

پس چگونه باشد وقتی که برسد ایشان را مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان پس میآیند بسوی تو قسم میخورند بخدا که نخواستیم مگر نیکویی و موافقت بهم رسانیدن (۶۲)

آنها آنانند که میدانند خدا آنچه در دلهای ایشانست پس رو بگردان از ایشان و پند ده ایشان را و بگو از برای ایشان در نفسهاشان گفتاری اثر کننده (۶۳)

و نفرستادیم ما هیچ رسولی را مگر تا اطاعت کرده شود بفرمان خدا و اگر آنکه ایشان هنگامی که ستم کردند بر خودهاشان آمدندی ترا پس آمرزش خواستندی از خدا و آمرزش خواستی بر ایشان رسول هر آینه یافتندی خدا را توبه پذیر مهربان (۶۴)

پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند داشت تا اینکه حکم کنند ترا در آنچه خلاف شود میانشان پس نیابند در خودهاشان

ناخوشنودی از آنچه حکم کردی و گردن نهند گردن نهادنی (۶۵)

و اگر آنکه ما نوشته بودیم بر ایشان که بکشید خودهاتان را یا بیرون روید از دیارتان نمیکردند آن را مگر اندکی از ایشان و اگر

آنکه ایشان کرده بودند آنچه پند داده میشدند بآن هر آینه بود بهتر برای ایشان و سختتر در ثابت گردانیدن (۶۶)

و در آن هنگام میدادیمشان از نزد خود مزدی بزرگ (۶۷)

و هر آینه هدایت کرده بودیمشان براه راست (۶۸)

و هر که فرمانبرد خدا و رسول را پس آنها باشند با آنان که احسان کرد خدا بر ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۸۵

از پیغمبران و راستگویان و شهداء و نیکمردان و خوبند آنها از جهت رفاقت (۶۹)

آن فضل است از خدا و کافی است خدا دانا (۷۰)

ای آن کسانی که ایمان آوردید بگریید سلاحتان را پس بیرون روید فوج فوج یا بیرون روید با هم (۷۱)

و بدرستی که از شما هر آینه کس است که درنگ میکند پس اگر برسد شما را مصیبتی گفت بتحقیق انعام کرد خدا بر من

هنگامی که نبودم با ایشان حاضر (۷۲)

و اگر برسد شما را فضلی از خدا هر آینه میگویند چنان که گویا نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من بودم با ایشان پس

فیروز میشدم فیروزی بزرگ (۷۳)

پس باید کارزار کنند در راه خدا آنها که خریدند زندگانی دنیا را بآخرت و هر که کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب

آید پس زود باشد که بدو همیشه مزد بزرگ (۷۴)

و چیست شما را که کارزار نمیکنید در راه خدا و در راه ضعیفان از مردان و زنان و کودکانی که میگویند ای پروردگار ما بیرون بر

ما را از این قریه که ستمکار است اهلش و بگردان برای ما از نزدت یاوری و بگردان برای ما از نزدت یاری کننده (۷۵)

آنان که ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدا و آنان که کافر شدند کارزار میکنند در راه طاغوت پس کارزار کنید با دوستان

دیو رجیم بدرستی که مگر شیطان باشد سست

آیا

ترجمه قرآن، ص: ۸۶

نگرستی به آنانکه گفته شد ایشان را باز دارید دستهای خود را و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاء را پس چون نوشته شد بر

ایشان کارزار آن گاه پاره از ایشان میرسیدند از مردمان چون ترسیدن از خدا یا سخت تر در ترسیدن و گفتند ای پروردگار ما چرا

نوشتی بر ما کارزار کردن را چرا بآخر نینداختی ما را تا مدتی نزدیک بگو بر خورداری دنیا اندکیست و آخرت بهتر است از برای

آنکه پرهیز کار شد و ستمکرده نمیشوید مقدار فتیلی

هر جا باشید در مییابد شما را مرگ و اگر چه باشید در برجهای سخت استوار و اگر برسد ایشان را خوبی میگویند این از نزد خدا

است و اگر برسد ایشان را بدی میگویند این از نزد تو است بگو همه از نزد خدا است پس چیست مر این گروه را که نزدیک نیست

که بفهمند سخنی را (۷۸)

آنچه میرسد بتو از خوبی پس از خدا است و آنچه میرسد بتو از بدی پس باشد از نفست و فرستادیم ترا از برای مردمان رسولی و

بس باشد خدا شاهد (۷۹)

آنکه اطاعت میکند پیغمبر را پس بتحقیق اطاعت کرد خدا را و کسی که روی گردانید پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاه دارنده

(۸۰)

و میگویند فرمانبردار است پس چون بیرون روند از نزد تو تدبیر میکنند شب طایفه از ایشان غیر آنچه می گویی و خدا مینویسد آنچه تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس است خدا و کیل (۸۱)
آیا پس تامل نمیکند در قرآن و اگر بود از نزد غیر خدا
ترجمه قرآن، ص: ۸۷

هر آینه یافته بودند در آن اختلاف بسیاری (۸۲)
و چون میآید ایشان را امری از ایمنی یا بیم افشا میکنند آن را و اگر برگرداند آن را بسوی رسول و بسوی صاحبان امر از ایشان هر آینه بدانندش آنان که استنباط میکنند آن را از ایشان و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی (۸۳)

پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نمیشود مگر نفست و ترغیب کن مؤمنانرا شاید خدا که باز دارد آسیب آنان را که کافر شدند و خدا سخت تر است در آسیب و سخت تر است در عقوبت کردن (۸۴)

هر که در خواست کرد درخواستنی خوب میباشد مر او را بهره از آن و هر که در خواست میکند در خواستنی بد میباشد مر او را بهره از آن و باشد خدا بر همه چیزی نگهبان (۸۵)

و چون تحیت داده شوید بتحیتی پس تحیت دهید بخوبتر از آن یا رد کنید همان را بدرستی که خدا باشد بر همه چیزی محاسب (۸۶)

خدا نیست معبودی بحق مگر او هر آینه جمع خواهد کرد البتّه شما را بسوی روز قیامت نیست شکی در آن و کیست راستگوی تر از خدا در سخن (۸۷)

پس چیست مر شما را در منافقان دو گروهی و خدا برگردانید ایشان را بآنچه کسب کردند آیا میخواهید که هدایت کنید آن را که اضلال میکند خدا و آن را که اضلال میکند خدا پس هرگز نیایی از برای او راه هدایتی (۸۸)

دوست داشتند که کافر شوید هم چنان که کافر شدند پس بوده باشید یکسان پس مگیرید از ایشان دوستان تا آنکه
ترجمه قرآن، ص: ۸۸

هجرت گزینند در راه خدا پس اگر رو گردانند پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و مگیرید از ایشان دوستی و نه یآوری (۸۹)

مگر آنان که پیوندند بقومی که باشند میان شما و میان ایشان پیمانی یا آمده باشند شما را و تنگ شده سینه هاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه تسلط میداد ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بودند پس اگر کناره گیرند از شما و جنگ نکنند و تقاضای صلح نمایند پس قرار نداده است خدا از برای شما بر ایشان راهی که آزارشان کنید (۹۰)

بزودی خواهید یافت دیگران را که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعتشان هر گاه خوانده شوند بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و بیندازند با شما صلح را و باز ندارند دستهایشان را پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و آنها را گردانیدیم از برای شما بر ایشان تسلطی آشکار (۹۱)

و نباشد هر مؤمنی را که بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسی که کشت مؤمنی را بخطا پس بر او است آزاد کردن گردنی مؤمن و خونبهای تسلیم کرده شده باهلهش مگر آنکه تصدّق کنید پس اگر باشد از جماعتی که دشمنند مر شما را و او مؤمن بوده است پس بر او است آزاد کردن گردنی مؤمن و اگر باشد از جماعتی که میان شما و میان ایشان پیمانی است پس بر او است خونبهای فرا سپرده باهلهش و آزاد کردن گردنی مؤمن پس کسی که نیابد پس بر او است روزه دو ماه پی هم توبه دادنی از خدا و باشد خدا

دانای درست کردار (۹۲)

و کسی که بکشد مؤمنی را از روی عمد پس جزایش دوزخست

ترجمه قرآن، ص: ۸۹

جاودانی در آن و خشم کرد خدا بر او و لعنت کرد او را و مهیا کرد برای او عذابی بزرگ (۹۳)

ای آن کسانی که ایمان آورده‌اید چون سفر کنید در راه خدا پس تفتیش کنید و مگویید از برای کسی که القا کند بشما سلام نیستی مؤمن میخواستہ باشید مایه برخورداری زندگانی دنیا را پس نزد خدا است غنیمتهای بسیار هم چنان که بودید پیش از این پس منت گذاشت خدا بر شما پس تفتیش کنید بدرستی که خدا باشد آنچه میکنید آگاه (۹۴)

برابر نیستند نشستگان از گروندگان غیر صاحبان رنج و و جهاد کنندگان در راه خدا بمالهای خود و جانهای خود زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بمالهایشان و خودشان بر نشینندگان مرتبه و همه را وعده داد خدا به نیکی و زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بر نشینندگان مزد بزرگ (۹۵)

مرتبه‌های از او و آمرزشی و رحمتی و هست خدا آمرزنده مهربان (۹۶)

بدرستی آنان که میمیراند ایشان را ملائکه ستمکاران بر خودهاشان گفتند در چه بودید گفتند بودیم ضعیفان در زمین گفتند آیا نبود زمین خدا فراخ پس هجرت میگزیدید در آن پس آن گروه جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتی است (۹۷)

مگر عاجزان از مردان و زنان و فرزندان که نتوانند چاره و نیابند راهی (۹۸)

پس آنها شاید خدا که در گذراند از ایشان و باشد خدا در گذرنده آمرزنده (۹۹)

و آنکه هجرت گزیند در راه خدا مییابد

ترجمه قرآن، ص: ۹۰

در زمین موضعهای بسیار و فراخی و آنکه بیرون رود از خانه‌اش مسافر بسوی خدا و رسولش پس دریابد او را مرگ پس بتحقیق لازم شد اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان (۱۰۰)

و چون سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی که کوتاه گردانید از نماز اگر بترسید که مفتون سازد شما را آنها که کافر شدند بدرستی که کافران باشند مر شما را دشمنی آشکار (۱۰۱)

و چون باشی در ایشان پس اقامت کردی برای ایشان نماز را پس باید بایستند پاره از ایشان با تو و باید که بگیرند سلاحهای خود را پس چون سجده کردند پس باید که باشند از پشت سر شما و باید که بیایند پاره دیگر که نماز نکرده باشند پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند پاسشانرا و سلاحهاشان را دوست داشتند آنها که کافر شده که کاش غفلت میکردید از سلاحهاتان و کالاهاتان پس حمله میکردند بر شما یک حمله و نیست گناهی بر شما اگر باشد شما را رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید سلاحهاتان را و بگیرید پاستان را بدرستی که خدا مهیا کرده از برای کافران عذابی خوار کننده (۱۰۲)

پس چون گذاردید نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و افتاده بر پهلوهای خود پس چون آرامید پس بر پای دارید نماز را بدرستی که نماز است واجب بر مؤمنین در وقت معین (۱۰۳)

و سستی مکنید در طلب آن جماعت اگر هستید که آزار میکشید پس بدرستی که ایشان آزار میکشند هم چنان که آزار میکشید

ترجمه قرآن، ص: ۹۱

وامیدارید از خدا آنچه امید ندارند و باشد خدا دانای درست کردار (۱۰۴)

بدرستی که ما فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی تا حکم کنی میان مردمان آنچه نمود بتو خدا و مباش مر خیانتکاران را دشمنی کننده (۱۰۵)

و آمرزش خواه از خدا بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان (۱۰۶)

و مجادله مکن از آنها که خیانت میکنند بخودهاشان بدرستی که خدا دوست ندارد کسی را که باشد خیانت کننده گناهکار (۱۰۷)
پنهان میدارند از مردمان و پنهان نمیدارند از خدا و او با ایشان است وقتی که در شب تدبیر میکنند آنچه را نمی‌پسندد از گفتار و
باشد خدا بآنچه میکنند فرا رسنده (۱۰۸)

اینک شما این گروهید که مجادله کردید از ایشان در زندگانی دنیا پس کیست که مجادله کند خدا را از ایشان روز رستخیز یا
کیست که باشد بر ایشان کارگذار (۱۰۹)

و کسی که کند بدی را یا ستم کند بر خود پس آمرزش طلبد از خدا میباید خدا را آمرزنده مهربان (۱۱۰)

و کسی که کسب کند گناه را پس کسب نمیکند آن را مگر بر خودش و باشد خدا دانای درست کار (۱۱۱)

و کسی که کسب کند خطایی یا گناهی را پس تهمت زند بآن بیگناهی را پس بتحقیق متحمل شده دروغی و گناهی روشن (۱۱۲)
و اگر نبود کرم خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال نمیکند مگر
خودهاشان را و ضرر نمیرسانند ترا هیچ چیز و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه را نبود که بدانی
ترجمه قرآن، ص: ۹۲

و باشد فضل خدا بر تو بزرگ (۱۱۳)

نیست خیر در بسیاری از راز گفتنشان مگر کسی که امر کند بصدقه یا کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که بکند آن را در
طلب رضای خدا پس زود باشد که دهیم او را مزدی بزرگ (۱۱۴)

و کسی که زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد از برای او هدایت و پیروی کند غیر راه گروندگان را باز میداریمش بآنچه
دوست میدارد و میاندازیمش بدوزخ و بد است آن جای بازگشت (۱۱۵)

بدرستی که خدا نیمآمرزد که شرک آورده شود باو و میآمرزد آنچه فروتر آنست از برای هر که میخواهد و هر که شرک آورد
بخدا پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دوری (۱۱۶)

نمیخوانند از جز او مگر مادگانی و نمیخوانند مگر شیطان سرکش را (۱۱۷)

لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه میگیرم از بندگانت بهره مقزّر (۱۱۸)

و هر آینه گمراه میکنم ایشان را و در آرزو میاندازشان و میفرمایمشان پس هر آینه بشکافند گوشهای چهار پایان را و میفرمایم
ایشان را پس هر آینه تغییر میدهند آفریده خدا را و هر که فراگیرد شیطان را ناصر از جز خدا پس بتحقیق زیان کرد زبانی آشکارا
(۱۱۹)

وعده میدهدشان و در آرزو میاندازشان و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر فریب (۱۲۰)

آنها آرامگاهشان دوزخست و نمیابند از آن گریزگاهی (۱۲۱)

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد که در آوریمشان در بهشتهایی که میرود از زیرشان نهرها جاودانند در آن
همیشه وعده دادن خدا براستی و کیست راستگوی تر از خدا در گفتار (۱۲۲)

ترجمه قرآن، ص: ۹۳

نیست بآرزوهای شما و نه آرزوهای اهل کتاب کسی که میکند بدی جزا داده میشود بآن و نمی‌یابد از برایش از غیر خدا دوستی و
نه یاری کننده (۱۲۳)

و کسی که بکند از کارهای خوب از نر یا ماده و او مؤمن باشد پس آنها داخل میشوند بهشت را و ستمکرده نمیشوند مقدار نقیری
(۱۲۴)

و کیست بهتر در دین از آنکه خالص گردانید وجهش را از برای خدا و او نیکو کار است و پیروی کرد دین ابراهیم حق گرای را و گرفت خدا ابراهیم را دوست (۱۲۵)

و مر خدا راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و باشد خدا بهمه چیز فرا رسنده (۱۲۶)
و فتوی میپرسند از تو در زنان بگویی خدا فتوی میدهد شما را در آنها و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان زنانی که نمیدهد ایشان را آنچه نوشته شد از برایشان و رغبت دارید که نکاح کنید آنها را و عاجزان از فرزندان و آنکه کار گذاری کنید مر آن یتیمان را بعدالت و آنچه میکنید از خوبی پس بدرستی که خدا باشد بآن دانا (۱۲۷)
و اگر زنی گمان برد از شوهرش سرباز زدنی یا روی گردانیدنی پس نیست گناهی بر آن دو تا که اصلاح کنند میان خود بصلحی و صلح بهتر است و حاضر گردانیده شده نفسها را بخل و اگر نیکی کنید و پرهیزید پس بدرستی که خدا باشد بآنچه میکنید آگاه (۱۲۸)

و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگر چه بسیار خواسته باشید پس میل نکنید تمام میل پس واگذارید او را چون محبوس و اگر باصلاح آرید و ترجمه قرآن، ص: ۹۴

پرهیزید پس بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان (۱۲۹)
و اگر جدا شوند بی نیاز گرداند خدا هر یک را از توانگریش و باشد خدا فراخ رحمت درست کردار (۱۳۰)
و مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بحقیقت وصیت کردیم آنان را که داده شدند کتاب را پیش از شما و شما را که پرهیزید از خدا و اگر کافر شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و باشد خدا بی نیاز ستوده (۱۳۱)

و مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کار گذار (۱۳۲)
اگر خواهد ببرد شما را ای مردمان و بیاورد دیگران را و باشد خدا بر آن توانا (۱۳۳)
کسی که بخواهد ثواب دنیا را پس نزد خدا است ثواب دنیا و آخرت و باشد خدا شنوای بینا (۱۳۴)
ای آن کسانی که ایمان آوردید باشید فرمانروا بعدالت گواهان مر خدا را و اگر چه بضرر بر خودهاتان یا والدین و خویشان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوارتر است بآنها پس پیروی نکنید خواهش خود را که میل کنید و اگر به پیچانید یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا باشد بآنچه میکنید آگاه (۱۳۵)

ای آن کسانی که گرویدید ایمان آورید بخدا و رسول او و بکتابی که فرو فرستاد بر رسولش و کتابی که فرو فرستاد از پیش و هر که کافر شود. بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او و روز بازپسین پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دور (۱۳۶)
بدرستی که آنان که ایمان آوردند پس ترجمه قرآن، ص: ۹۵

کافر شدند پس گرویدند پس کافر شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا که بیامزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی (۱۳۷)
مژده ده منافقان را بآنکه از برای ایشانست عذابی دردناک (۱۳۸)
آنان که میگیرند کافران را دوستان نه گروندگان را آیا میجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستی که عزت مر خدا را است همه (۱۳۹)

و بتحقیق فرستاد بر شما در کتاب آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بآن یا استهزاء کرده میشود بآن پس نشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در سخنی جز آن بدرستی که شما آن گاه مانند ایشانید بدرستی که خدا جمع کننده منافقان و

کافران است در دوزخ همه (۱۴۰)

آنان که چشم میدارند بشما پس اگر باشد مر شما را فتحی از نزد خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد مر کافران را بهره گویند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم کند میان شما روز قیامت و هرگز نمیگرداند خدا از برای کافران بر گروندگان راهی (۱۴۱)

بدرستی که منافقان فریب میورزند با خدا و او است فریب دهنده ایشان و چون برخیزند بنماز برخیزند سنگینان مینمایند مردمان را و یاد نمیکنند خدا را مگر اندکی (۱۴۲)

مترددان در میان آن نه بسوی اینها و نه بسوی آنها و کسی را که اضلال کند خدا پس هرگز نیابی از برای ایشان راهی (۱۴۳)
ای آن کسانی که گرویدید فرا مگیرید کافران را دوستان
ترجمه قرآن، ص: ۹۶

از غیر گروندگان آیا میخواهید که بگردانید از برای خدا بر شما حجّتی آشکار (۱۴۴)

بدرستی که منافقان در طبقه زیرترند از آتش و هرگز نمیایی از برای ایشان ناصری (۱۴۵)

مگر آنان که توبه کردند و باصلاح آمدند و توسل جستند بخدا و خالص گردانیدند دینشان را برای خدا پس آنها باشند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را مزدی بزرگ (۱۴۶)

چه میکند خدا بعداب شما اگر شکر کردید و گرویدید و باشد خدا شکر پذیر دانا (۱۴۷)

دوست نمیدارد خدا صدا بلند کردن را ببدی از گفتار مگر کسی که ظلم کرده شده و باشد خدا شنوای دانا

اگر آشکار کنید خوبی را یا پنهان کنیدش یا در گذرید از بدی پس بدرستی که خدا باشد در گذرنده توانا (۱۴۹)

بدرستی که آنان که کافر میشوند بخدا و رسولان او و میخواهند که جدایی اندازند میان خدا و رسولانش و میگویند میگویم
بیرخی و کافر میشویم بیرخی و میخواهند که فرا گیرند میان آن راهی را (۱۵۰)

آن گروه ایشانند کافران براستی و مهیا کرده‌ایم از برای کافران عذابی خوار کننده (۱۵۱)

و آنان که گرویدند بخدا و رسولانش و جدایی نینداختند میانه احدی از ایشان آنها زود باشد که بدهیم ایشان را مزدهاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان (۱۵۲)

در میخواهند از تو اهل کتاب که فرو فرستی بر ایشان کتابی از آسمان پس بتحقیق سؤال کردند از موسی بزرگتر از آن را پس گفتند بنمای بر ما خدا را معاینه

ترجمه قرآن، ص: ۹۷

پس گرفت ایشان را صاعقه بسبب ظلمشان پس فرا گرفتند گوساله را از بعد آنچه آمد ایشان را معجزات روشن پس در گذشتیم از آن و دادیم موسی را حجّتی پیدا (۱۵۳)

و برداشتیم زبرشان طور را بسبب پیمانشان و گفتیم مر ایشان را که در روید از در سجده کنان و گفتیم مر ایشان را از حدّ در مگذرید در شبه و گرفتیم از ایشان پیمانی درشت و محکم (۱۵۴)

پس بجهت شکستن ایشان پیمانشان را و کفرشان بآیتهای خدا و کشتن ایشان پیغمبران را بناحقّ و گفتار ایشان که دلهای ما در غلافت بلکه مهر زد خدا بر آنها بسبب کفرشان پس نمیگردند مگر اندکی (۱۵۵)

و بسبب کفرشان و گفتارشان بر مریم دروغی بزرگ (۱۵۶)

و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که رسول خدا است و نکشتند او را و نه بردار کردند و لیکن شبهه شد مر ایشان را و بدرستی که آنان که اختلاف کردند در آن هر آینه در شکند از آن نیست مر ایشان را بآن هیچ علمی مگر پیروی کردن گمان

و نه کشتندش بگمان (۱۵۷)

بلکه بلند کردش خدا بسوی خود و هست خدا غالب درست کردار (۱۵۸)

و نیست از اهل کتاب مگر که گروند البتّه باو پیش از مردنش و روز رستاخیز باشد بر ایشان گواه (۱۵۹)

پس بسبب ستمی از آنان که یهود شدند حرام کردیم بر ایشان پاکیزه‌هایی که حلال شده بود ایشان را و بسبب باز داشتن‌شان از راه خدا بسیاری را (۱۶۰)

و گرفتشان افزونی مال را و بتحقیق نهی شده بودند از آن و خوردنشان مالهای مردمان را بناحقّ و مهیّا کردیم برای کافران ترجمه قرآن، ص: ۹۸

از ایشان عذابی دردناک (۱۶۱)

لیکن استواران در دانش از ایشان و گروندگان می‌گروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو و بر پا دارندگان نماز و دهندگان زکاة و گروندگان بخدا و روز بازپسین آنها زود باشد که دهیمشان مزد بزرگ (۱۶۲)

بدرستی که ما وحی کردیم بسوی تو هم چنان که وحی کردیم بسوی نوح و پیغمبران پس از او و وحی کردیم بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزند زادگان و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور (۱۶۳) و پیغمبرانی چند که بتحقیق قصّه خواندیمشان بر تو از پیش و پیغمبرانی که نخواندیم قصه ایشان را بر تو و سخن کرد خدا با موسی سخن کردنی (۱۶۴)

فرستادگانی مژده دهندگان و بیم کنندگان تا نباشد مر مردمان را بر خدا بهانه پس از ارسال رسولان و باشد خدا غالب درست کردار (۱۶۵)

لیکن خدا گواهی میدهد بآنچه فرو فرستاد بتو فرستادش بدانش خود و فرشتگان گواهی میدهند و کافست خدا بگواهی (۱۶۶)

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا بحقیقت گمراه شدند گمراهی دور (۱۶۷)

بدرستی که آنان که کافر شدند و ستم کردند نباشد خدا که بیامرزد ایشان را و نه که راه نماید ایشان را راهی (۱۶۸)

مگر راه دوزخ جاودانیان در آن همیشه و باشد آن بر خدا آسان (۱۶۹)

ای مردمان بحقیقت آمد شما را پیغمبر برآستی

ترجمه قرآن، ص: ۹۹

از نزد پروردگارتان پس بگروید بهتر است مر شما را و اگر کافر شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و زمین است و باشد خدا دانای درست کردار (۱۷۰)

ای اهل کتاب غلّو مکنید در دینتان و مگوئید بر خدا مگر حقّ را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم رسول خدا است و سخن او افکندش بسوی مریم و روحی از او پس بگروید بخدا و رسولانش و مگوئید سه تا باز ایستید بهتر است مر شما را نیست خدا مگر خدای یگانه منزّه است او از آنکه بوده باشد مر او را فرزندی مر او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کار گذار مهمّات (۱۷۱)

هرگز ننگ ندارد مسیح از آنکه بوده باشد بنده مر خدا را و نه فرشتگان نزدیک کردگان و آنکه ننگ دارد از پرستش او و گردنکشی کند پس زود حشر کندشان بسوی او همه (۱۷۲)

پس اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مردهاهاشان و زیاده دهد ایشان را از کرم خود و اما آنها که ننگ داشتند و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشان را عذاب پردرد و نیابند از برای ایشان از جز خدا دوستی و نه یاری کننده (۱۷۳)

ای مردمان بحقیقت آمد شما را حجتی از پروردگارتان و فرستادیم بشما نوری پیدا (۱۷۴)

پس امّیا آنان که گرویدند بخدا و چنگ درزدند باو پس زود در آورد ایشان را در رحمتی از خود و فضلی و راه نماید ایشان را بسوی او راهی راست (۱۷۵)

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۰

فتوی میپرسند از تو بگو خدا فتوی میدهد شما را در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مر او را فرزندی و مر او را خواهی باشد پس مر او را است نیمه آنچه گذاشته و او میراث میبرد از او اگر نباشد مر او را فرزندی پس اگر باشند دو تا پس مر آنها را است دو ثلث از آنچه گذاشته و اگر باشند برادران مردان و زنان پس مر مرد را است مانند بهره دو زن بیان میکند خدا از برای شما مبادا که گمراه شوید و خدا بهمه چیزی دانا است (۱۷۶)

سورة المائدة مائة و عشرون ایه مکّیة و هی نزلت بالمدينة

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای آن کسانی که گرویدید وفا کنید بعهدها حلال شد مر شما را بسته زبانهای چهار پایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما در حالی که حلال ندارید شکار را وقتی که احرام بسته باشید بدرستی که خدا حکم میکند آنچه خواهد (۱)

ای آن کسانی که گرویدید حلال ندارید نشانهای خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را و نه شتران با کردن بند را و نه قصد کنندگان خانه کعبه را که میجویند افزونی از پروردگارشان و خوشنودی و چون محلّ شدید پس شکار کنید و ندارد شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما را از مسجد الحرام که از حدّ در گذرید و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری و معاونت همدیگر مکنید بر

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۱

بزه و از حدّ در گذشتن و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبتست (۲)

حرام شد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا برده شود بر ذبح آن و خفه شده و بچوب مرده و از بالا- در افتاده و بضرب شاخ مرده و آنچه خوردد مگر آنچه بسمل گردید و آنچه گلو بریده بر بتان و آنکه بخش کنید به تیرهای قمار اینان بیرون رفتن از فرمان است امروز نومید شدند آنان که کافر شدند از دین شما پس نترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما کیشتان را و تمام کردم بر شما نعمت خود را و پسندیدم برای شما اسلام را کیش پس آنکه پیچاره شد در گرسنگی جز گراینده هر گناه پس بدرستی که خدا است آمرزنده مهربان (۳)

میپرسند از تو که چه چیز حلال شد مر ایشان را بگو حلال شد مر شما را پاکیا و آنچه آموختید از حیوان شکار کننده را شما که سگان شکاری دارید آموختیدشان از آنچه آموختان خدا پس بخورید از آنچه نگاه داشتند بر شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید از خدا بدرستی که خدا است زود شمار (۴)

امروز حلال شد مر شما را پاکیا و خوراکی آنان که داده شدند نامه را شایسته است شما را و خوراکی شما شایسته است ایشان را و زنان آزاد از زنان گرونده و زنان آزاد از آنان که داده شدند نامه را پیش از شما چون دادیدشان مزدهاشان را پارسایان باشید نه پلید کار و نه گیرندگان دوستان و هر که کافر شود بگرویدن پس بحقیقت ناچیز شد کردارش و او

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۲

در آخرت از زیانکارانست (۵)

ای آن کسانی که گرویدید چون برخیزید بنماز پس بشوئید رویهاتان را و دوستهاتان را تا مرفقها و مسح کنید سرهاتان را و

پایهاتان را تا دو کعب و اگر باشید جنابت رسیدگان پس پاکی جوید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد یکی از شما از حدی یا بسودید زنان را پس نیاید آب را پس قصد کنید خاکی پاک پس مسح کنید رویهاتان را و دستها را از آن نخواهد خدا که کند بر شما هیچ تنگی و لیکن میخواهد تا پاک گرداندتان و تا تمام کند نعمت خود را بر شما باشد که شما سپاس گزاید (۶) و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و پیمان او که استوار کردتان بآن چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید از خدا بدرستی که خدا دانا است بسرایر سینه‌ها (۷)

ای آن کسانی که گرویدید باشید ایستادگان مر خدا را گواهان بعدل و ندارد شما را دشمنی گروهی بر آنکه داد نکنید داد کنید که آن نزدیکتر است مر پرهیزکاری را و بترسید از خدا بدرستی که خدا آگاه است بآنچه میکنید (۸) وعده داد خدا آنان که گرویدند و کردند شایسته که مر ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ (۹) و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آن کرده اهل دوزخند (۱۰)

ای آن کسانی که گرویدید یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون قصد کردند گروهی که دراز کنند بشما دستهای خود را پس باز داشت دستهایشان را از شما و بترسید از خدا

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۳

و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان (۱۱)

و بدرستی که گرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و بر انگیزانیدیم از ایشان دوازده سالار و گفت خدا که من با شمایم هر آینه اگر پیا دارید نماز را و بدهید زکاه را و بگروید برسولانم و نیرو دهید ایشان را و وام دهید خدا را وامی نیکو هر آینه در گذرانم از شما بدیهای شما را و در آورم شما را در بهشتها که می‌رود از زیرشان نه‌ها پس آنکه کافر شد پس از آن از شما پس بدرستی که گم شد میان راه (۱۲)

پس بسبب شکستن ایشان پیمانشان را لعنت کردیمشان و کردیم دل‌های ایشان را سخت میگردانند سخنان را از جاهایش و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بآن و همیشه دیده در شوی بر ناراستی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس در گذر از ایشان و رو بگردان بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکاران را (۱۳)

و از آنان که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم گرفتیم پیمانشان را پس فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بآن پس بر اغلانی‌دیم میانشان دشمنی و کینه تا روز قیامت و زود باشد که آگاه گرداندشان خدا بآنچه بودند میگردند (۱۴)

ای اهل نامه بدرستی که آمد شما را فرستاده ما که بیان کند برای شما بسیاری از آنچه بودید پنهان میداشتید از نامه و در گذرد از بسیاری بحقیقت آمد شما را از خدا نوری و کتابی روشن (۱۵)

راه مینماید بآن خدا کسی را که پیروی میکند رضایش را براههای سلامتی و بیرون می‌آورد ایشان را از تاریکیها بروشنایی باذنش و هدایت میکند ایشان را

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۴

براه راست (۱۶)

بتحقیق کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدا چیزی را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و هر که در زمین است همه و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است می‌آفریند آنچه خواهد و خدا بر همه چیزی توانا است (۱۷)

و گفتند یهودان و ترسایان مائیم پسران خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهانتان بلکه شما انسانید از جمله آنکه آفرید می‌آمرزد مر آن را که خواهد و عذاب میکند آن را که خواهد و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان

آنها است و بسوی او است مرجع (۱۸)

ای اهل کتاب بتحقیق آمد شما را رسول ما بیان میکند برای شما بر فاصله از رسولان مبادا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه بیم کننده پس بحقیقت آمد شما را مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیزی توانا است (۱۹)

و هنگامی که گفت موسی را مرقومش را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون گردانید در شما پیغمبرانی و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه را که نداد به هیچ یک از جهانیان (۲۰)

ای قوم من داخل شوید آن زمین پاک گردانیده را که نوشت خدا از برای شما و باز پس مروید بر پشتاتان پس بگردید زیانکاران (۲۱)

گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی جبارانند و بدرستی که ما داخل نمیشویم در آن هرگز تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند از آن

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۵

پس بدرستی که ما داخل شوند گانیم (۲۲)

گفتند دو مرد از آنان که میترسیدند انعام کرد خدا بر آن دو که داخل شوید بر ایشان از آن در پس چون داخل شدید در آن پس بدرستی که شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان (۲۳)

گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمیشویم در آن هرگز ما دام که باشند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کارزار کنید که ما اینجا نشستهایم (۲۴)

گفت ای پروردگرم بدرستی که من مالک نیستم جز خودم و برادرم را پس جدایی انداز میان ما و میان گروه فاسقان (۲۵)

گفت پس بدرستی که آن حرام گردانیده شد بر ایشان چهل سال سرگردان خواهند بود در زمین پس اندوه مدار بر گروه فاسقان (۲۶)

و بخوان بر ایشان خبر دو پسر آدم را بحق هنگامی که قربان کردند قربانی پس پذیرفته شد از یکیشان و پذیرفته نشد از دیگری گفت هر آینه خواهم کشت ترا البته گفت جز این نیست میپذیرد خدا از پرهیزکاران (۲۷)

اگر می گشایی تو بسوی من دستت را که بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم را بسوی تو که بکشم ترا بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست (۲۸)

بدرستی که من میخواهم که باز کردی بگناه من و گناه خود پس شوی از اهل آتش و آن پاداش ستمکاران است (۲۹)

پس آسان گردانید از برای نفسش کشتن برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران (۳۰)

پس بر انگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین تا بنماید او را که چگونه بپوشاند جسد برادرش را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم که باشم مانند این غراب پس بپوشم

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۶

جسد برادرم را پس گردید از پشیمانان (۳۱)

از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل که کسی که کشت تنی را بدون آنکه کشته باشد تنی را یا فسادی در زمین پس گویا کشته است مردمان را همه و کسی که زنده گردانیدش پس گویا که زنده گردانیده مردمان را همه و بتحقیق آمد ایشان را رسولان ما با

معجزات پس بدرستی که بسیاری از ایشان پس از آن در زمین اسراف کارانند (۳۲)

نیست پاداش آنان که حرب میکنند با خدا و رسولش و میکوشند در زمین از راه فساد مگر آنکه کشته شوند یا بردار کرده شوند یا بریده شود دستهایشان و پاهایشان از خلاف یکدیگر یا رانده شوند از زمین آن مر ایشان را است خواری در دنیا و از برای ایشانست

در آخرت عذابی بزرگ (۳۳)

مگر آنان که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۳۴)
 ای آن کسانی که ایمان آوردید بترسید از خدا و بجوئید بسوی او وسیله و جهاد کنید در راه او باشد که شما رستگار شوید (۳۵)
 بدرستی که آنان که کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشان را آنچه در زمین است همه و مانند آن باشد با آن که خود را باز خرنند
 بآن از عذاب روز رستخیز که پذیرفته نشود از ایشان و از برای ایشانست عذابی دردناک (۳۶)
 میخواهند که بیرون روند از آتش و نیستند ایشان بیرون روندگان از آن و مر ایشان را عذاب است دائمی (۳۷)
 و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهای ایشان را پاداشی بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی
 ترجمه قرآن، ص: ۱۰۷

از خدا است و خدا غالب درستکار است (۳۸)

پس آنکه توبه کرد پس از ستمش و نیکی کرد پس بدرستی که خدا توبه پذیرد بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۳۹)
 آیا ندانستی که خدا مر او را است پادشاهی آسمانها و زمین عذاب میکند آن را که خواهد و میآمرزد آن را که خواهد و خدا بر
 همه چیز توانا است (۴۰)

ای پیغمبر اندوهناک نکند ترا آنان که میشتابند در کفر از آنان که گفتند گرویدیم بدهنهاشان و نگرید دلهاشان و از آنانی که
 یهود شدند شنوند گانند مر دروغ را شنوندگانند مر گروهی دیگر که نیامدندت میگرداند سخن را از پس جاهای او میگویند اگر
 داده شوید این را پس بگیری و اگر ندادندت آن را پس بترسید و آنکه خواهد خدا آزمایش خود را پس مالک نشوید مر او را
 از خدا چیزی آن گروهند آنان که نخواستند خدا که پاک گرداند دلهای ایشان را مر ایشان را است در دنیا خواری و مر ایشان را
 است در آخرت عذابی بزرگ (۴۱)

شنوندگانند مر دروغ را خوردگانند مر حرام را پس اگر آمدند ترا پس حکم کن میانشان یا روی گردان از ایشان و اگر روی
 بگردانی از ایشان پس هرگز ضرر نتواند رسانید ترا چیزی و اگر حکم کردی پس حکم کن میانشان بعدل بدرستی که خدا دوست
 دارد عدالت کنندگان را (۴۲)

و چگونه حکم میسازند ترا و نزد ایشانست توریه که در آنست حکم خدا پس بر میگردند پس از آن و نیستند آن کرده بگردندگان
 (۴۳)

ترجمه قرآن، ص: ۱۰۸

بدرستی که ما فرستادیم توریه را که در آنست هدایت و نور حکم میکنند بآن پیغمبرانی که پذیرای فرمان شدند برای آنان که یهود
 شدند و خدا پرستان کامل معرفت و دانایان دین دار بآنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب خدا و بودند بر آن گواهان پس
 مترسید از مردمان و بترسید از من و بدل مگیرید بآیتهای من بهای اندک را و کسی که حکم نکرد بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها
 ایشان کافراند (۴۴)

و نوشتم بر ایشان در آن اینکه نفس بنفس است و چشم بچشم و بینی به بینی و گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتهای را قصاص
 پس کسی که تصدق کند بآن پس آن کفاره است مر او را و کسی که حکم نکرد بآنچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان
 ستمکاراند (۴۵)

و از پی در آوردیم بر اثرهاشان عیسی پسر مریم را در حالتی که تصدیق کننده بود از آنچه باشد میان دو دستش از توریه و دادیم
 او را انجیل که در آن هدایتی است و نوری و تصدیق کننده است مر آنچه را باشد میان دو دستش از توریه و هدایت و پندیست
 برای پرهیزکاران (۴۶)

و باید حکم کنند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاد خدا در آن و کسی که حکم نکرد بآنچه فرستاد خدا پس آن گروه ایشانند فاسقان (۴۷)

و فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی باور دارنده مر آنچه باشد میان دو دستش از کتاب و نگهبانست بر آن پس حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشان را بمیل از آنچه آمد ترا از حقّ از برای هر یک گردانیدیم از شما شریعتی و راه روشنی و اگر خواست خدا هر آینه کردی شما را امتی واحد و لیکن تا بیازماید شما را ترجمه قرآن، ص: ۱۰۹

در آنچه داد شما را پس پیشی گیرید یکدیگر را بخویبها بسوی خدا است مرجع شما همه پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید در آن اختلاف میکردید (۴۸)

و آنکه حکم کن میانشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بترس از ایشان که بفتنه اندازندت از برخی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر بر گردند پس بدان که جز این نیست میخواهد خدا که برساند ایشان را برخی گناهانشان و بدرستی که بسیاری از مردمان هر آینه فاسقاند (۴۹)

آیا پس داوری نادانی پیش را میجویند و کیست نیکوتر از خدا بداوری از برای گروهی که یقین میکنند (۵۰)
ای آن کسانی که گرویدید مگیرید یهود و ترسایان را دوستان برخی شان دوستان برخی اند و هر که دوست دارد ایشان را از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را (۵۱)

پس می بینی آنان را که در دلهاشان مرض است میشتابند در ایشان میگویند میترسیم که برسد ما را گزند بدی پس شاید خدا که آورد گشایش یا فرمانی از نزدش پس گروند بر آنچه نهان داشتند در تنهاشان پشیمانان (۵۲)
و گویند آنان که گرویدند آیا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که ایشان با شما نچیز شد کردارهاشان پس گشتند زیانکاران (۵۳)

ای آنان که گرویدید آنکه بر گردد از شما از دینش پس زود باشد که بیاورد خدا گروهی را که دوست دارد ایشان را و دوست دارند او را نرم دلانند بر گروندگان درشتانند بر ترجمه قرآن، ص: ۱۱۰

کافران کارزار میکنند در راه خدا و نمیترسند از سرزنش کننده آنست افزونی خدا میدهدش بهر که خواهد و خدا فراخ رحمت دانا است (۵۴)

جز این نیست که ولیّ شما خدا است و رسولش و آنان که گرویدند آنان که بر پا میدارند نماز را و میدهند زکاه را وقتی که ایشان در رکوعند (۵۵)

و آنکه دوست دارد خدا و رسولش را و آنان که گرویدند پس بدرستی که گروه خدا ایشانند غالبان (۵۶)
ای آن کسانی که گرویدید مگیرید آنان را که گرفتند دین شما را بفسوس و بازیچه از آنان که داده شدند نامه را پیش از شما و کافران را دوستان و بترسید از خدا اگر هستید گروندگان (۵۷)

و چون ندا میکنید بنماز میگیرند آن را باستهزاء و بازی این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که در نمیابند بعقل (۵۸)
بگو ای اهل کتاب آیا ناخوش میدارید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرستاده شد از پیش و آنکه بیشترین شما فاسقاند (۵۹)

بگو آیا خبر دهم شما را ببدتر از آن در جزا نزد خدا کسی که لعنت کرد او را خدا و خشم کرد بر او و گردانید از ایشان بوزینگان و خوگان و پرستید طاغوت را آنها بدترند در جای و گمگشته ترند از میانه راه (۶۰)

و چون آیند شما را گویند گرویدیم و بتحقیق داخل شدند بکفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند بآن و خدا است و داناتر بآنچه هستند که پنهان میدارند (۶۱)

و می بینی

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۱

بسیاری از ایشان را که میشتابند در گناه و دشمنی و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه بودند میکردند (۶۲) چرا باز نمیدارند ایشان را خدا پرستان و دانایان دیندار از گفتارشان بد را و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه را هستند که میکنند (۶۳)

و گفتند یهود دست خدا بسته است باد دستهایشان و لعنت کرده شدند بآنچه گفتند بلکه دو دست او گشاده است انفاق میکند چنان که میخواهد و هر آینه میافزاید البتّه بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده بتو از پروردگارت سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز رستخیز هر گاه بر افروختند آتش را برای کارزار خواموش گردانید آن را خدا و میشتابند در زمین از برای فساد کردن و خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را (۶۴)

و اگر آنکه اهل کتاب گرویده بودند و پرهیزکار شده بودند در میگذرانیدیم از آنها بدیهاشان را و در میآوردیمشان در بهشتهای پر نعمت (۶۵)

و اگر آنکه ایشان بر پای داشته بودند توریّه و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هر آینه میخوردند از بالاشان و از زیر پاهایشان از ایشانند گروهی میانه رو و بسیاری از ایشان بد است آنچه را میکنند (۶۶) ای پیغمبر برسان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت و اگر نکردی پس نرساینده خواهی بود پیغامهای او را و خدا نگاه میدارد ترا از مردمان بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه کافران را (۶۷) ترجمه قرآن ۱۴۱ بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا بر پای دارید

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۲

توریّه و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و هر آینه افزون کند بسیاری از ایشان را آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت بیراهی و ناسپاسی پس اندوه مدار بر گروه کافران (۶۸)

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که یهود شدند و از دینی بدینی روندگان و ترسایان آنکه گروید بخدا و روز باز پسین و کرد کار شایسته پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۶۹)

و هر آینه گرفتیم پیمان فرزندان یعقوب را و فرستادیم بسوی ایشان رسولانی چند هر گاه که آمد ایشان را پیغمبری بآنچه نه آرزومند بود تنهای ایشان گروهی را تکذیب کردند و گروهی را میکشند (۷۰)

و پنداشتند که نباشد آزمایشی پس کور شدند و کور شدند پس توبه داد خدا بر ایشان پس کور شدند و کور شدند بسیاری از ایشان و خدا بینا است بآنچه میکنند (۷۱)

هر آینه بحقیقت کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدا او است مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل که بپرستید خدا را که پروردگار من و پروردگار شما است بدرستی که هر که انباز قرار داد بخدا پس بدرستی که حرام کرده است خدا بر او بهشت را و جای او است آتش و نیست ستمکاران را هیچ یاری کننده (۷۲)

هر آینه بدرستی که کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدا سیّم سه است و نیست هیچ خدایی مگر خدای یگانه و اگر باز نایستند از آنچه میگویند هر آینه برسد آنان که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک (۷۳)

آیا پس توبه نمیکند بسوی خدا و آمرزش نمیخواهند از او و خدا آمرزنده

نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که بحقیقت گذشتند پیش از او پیغمبران و مادرش بود بسیار است بودند که میخوردند طعام را بنگر که چگونه بیان میکنیم از برای ایشان آیتها را پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند (۷۵)

بگو آیا میپرستید از جز خدا آنچه مالک نمیشود از برای شما ضرری و نه سودی را و خدا او است شنوای دانا (۷۶)

بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دینتان بنا حقّ و پیروی مکنید خواهشهای جمعی که بحقیقت گمراه شدند از پیش و گم کردند بسیاری را و گمراه شدند از میانه راه (۷۷)

لعنت کرده شدند آنان که کافر شدند از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم این بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند که تعدی میکردند (۷۸)

بودند که باز نمی‌ایستادند از منکری که میکردند آن را هر آینه بد بود آنچه بودند که میکردند (۷۹)

می‌بینی بسیاری از ایشان را که دوست میگیرند آنان را که کافر شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهاشان که خشم کرد خدا بر ایشان و در عذاب ایشانند جاویدان (۸۰)

و اگر بودند که میگرویدند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده شد باو نمیگرفتندشان دوستان و لیکن بسیاری از ایشان نافرمانانند (۸۱)

هر آینه خواهی یافت سختترین مردمان را در دشمنی از برای آنان که ایمان آوردند یهود را و آنان که شرک آوردند و هر آینه خواهی یافت نزدیکترینشان را در دوستی از برای آنها که گرویدند آنان که گفتند

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۴

بدرستی که ما ترسایانیم آن باین است که از ایشانند کشیشان و صومعه نشینان و آنکه آنها سرکشی نمیکنند (۸۲)

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد برسول می‌بینی چشمهاشان را که میریزد از اشک انده آنچه را شناختند از حقّ میگویند ای پروردگار ما گرویدیم پس بنویس ما را با شاهدان (۸۳)

و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمد ما را از حقّ و طمع داریم که داخل گرداند ما را پروردگار ما با گروه شایستگان (۸۴)

پس جزا دادشان خدا بآنچه گفتند بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاویدانان در آن و آن پاداش نیکوکاران است (۸۵)

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را آن گروه اهل دوزخند (۸۶)

ای آن کسانی که گرویدید حرام مکنید پاکیزه‌های آنچه را حلال گردانید خدا از برای شما و از حدّ در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد تعدی کنندگان را (۸۷)

و بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال پاکیزه و بترسید از خدایی که شما باو گروند گانید (۸۸)

مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن مؤاخذه میکند شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس کفاره آن طعام دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهلتان را یا لباس آنها است یا آزاد کردن گردنی است پس کسی که نیابد پس روزه سه روز است آن کفاره سوگندهای شما است چون سوگند خورید و خلاف کنید و نگاه دارید سوگندهاتان را همچنین بیان میکند خدا برای شما

ای آن کسانی که گرویدید جز این نیست که شراب و قمار و بتها و تیرهای قرعه پلید است از کردار شیطان پس دوری کنید از آنها باشد که شما رستگار شوید (۹۰)

جز این نیست که میخواهد شیطان که بیندازد میان شما دشمنی و کینه در خمر و قمار و بازدارد شما را از یاد خدا و از نماز پس آیا شما هستید باز ایستادگان (۹۱)

و فرمانبرید خدا را و فرمانبرید پیغمبر را و حذر کنید پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما مگر رسانیدن آشکار (۹۲)

نیست بر آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته گناهی در آنچه خوردند چون پرهیزکار شدند و گرویدند و کردند کارهای شایسته پس پرهیزکار شدند و گرویدند پس پرهیزکار شدند و نیکی کردند و خدا دوست دارد نیکوکاران را (۹۳)

ای آن کسانی که گرویدند هر آینه می‌آزماید شما را خدا بچیزی از شکار که میرسد بآن دستهای شما و نیزه هاتان تا جدا نماید خدا آن را که می‌ترسد از او در نهانی پس کسی که تعدی کرد پس از آن پس او را است عذابی پر درد (۹۴)

ای آن کسانی که گرویدید مکشید صید را و شما باشید محرمان و کسی که کشت آن را از شما از روی عمد پس جزائست مثل آنچه را کشت از شتر و گاو و گوسفند که حکم کنند بآن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسنده کعبه یا کفاره است طعام مسکینان یا برابر آن

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۶

روزه تا بچشد بدی عقوبت کارش را عفو کرد خدا از آنچه گذشت و آنکه بازگشت کرد پس انتقام میکشد خدا از او و خدا غالب صاحب انتقام است (۹۵)

حلال کرده شد از برای شما شکار دریا و طعامش مایه تعیش برای شما و از برای قافله است و حرام کرده شد بر شما شکار بیابان ما دام که باشید محرمان و بترسید از خدایی که بسوی او محشور میشوید (۹۶)

گردانید خدا کعبه را خانه محترم بجهت قوام مردمان و ماه حرام و قربانی را و قلاده‌ها را آن از برای اینست که بدانید که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی که خدا بهمه چیز دانا است (۹۷)

بدانید که خدا سخت عقوبت است و بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۹۸)

نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند آنچه آشکار میکنید و آنچه را پنهان میدارید (۹۹)

بگو یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشگفت آورده باشد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان خردها باشد که شما رستگار شوید (۱۰۰)

ای آن کسانی که گرویدید مپرسید از چیزهایی که اگر آشکار کرده شود مر شما را بد آید شما را و اگر بپرسید از آن هنگامی که فرو فرستاده میشود قرآن آشکار شود مر شما را در گذشت خدا از آن و خدا آمرزنده بردبار است (۱۰۱)

بحقیقت سؤال کردند آن را جمعی پیش از شما پس کردیدند بآنها کافران (۱۰۲)

نگردانید خدا هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی و لیکن آنان که کافر شدند افترا میکنند

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۷

بر خدا دروغ را و بیشترین ایشان در نمی‌یابند بعقل (۱۰۳)

و چون گفته شود مر ایشان را بیائید بسوی آنچه فرستاد خدا و بسوی رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران خود را و اگر چه باشد پدرانشان که ندانند چیزی را و راه نیابند (۱۰۴)

ای آن کسانی که گرویدید بر شما است نفسهای شما زیان نمیکند شما را آنکه گمراه شد چون هدایت یابید بسوی خدا است

بازگشت شما همه پس خیر می‌دهد شما را بآنچه بودید که می‌کردید (۱۰۵)

ای آن کسانی که گرویدید گواهی میانتان چون حاضر شود یکی از شما را مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحبان عدالت باید از شما یا دو تای دیگر از جز شما اگر شما سفر کردید در زمین پس رسید شما را حادثه مرگ باز میدارید آن دو را بعد از نماز پس سوگند می‌خورند بخدا اگر شکی بهمرسانیده باشید که نگرفته‌ایم بآن بهایی را و اگر چه باشد صاحب قرابت و نبوشیده‌ایم گواهی خدا را بدرستی که ما آن گاه هر آینه از بدکاران باشیم (۱۰۶)

پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آن دو مستحق شدند بدی را پس دو تای دیگر بر می‌خیزند بجای آن دو تا از آنان که مستحق شده بر ایشان که آن دو اولایند پس قسم می‌خورند بخدا که هر آینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی آن دو و تعدی نکرده‌ایم بدرستی که ما آن گاه هر آینه باشیم از ستمکاران (۱۰۷)

آن نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجهش یا بترسند که رد کرده شود سوگندهایی بعد از سوگندهاشان و بترسید از خدا و بشنوید و خدا هدایت نمی‌کند گروه

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۸

فاسقان را (۱۰۸)

روزی که جمع میکند خدا رسولان را پس میگوید چه چیز اجابت کرده شدید گویند نیست دانشی از برای ما بدرستی که تو تویی دانای نهانها (۱۰۹)

چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و بر مادرت وقتی که نیرو دادم ترا بروح پاکی سخن می‌کردی با مردمان در گهواره و دو مویی و وقتی که آموختم ترا کتاب و حکمت و توریه و انجیل و هنگامی که میساختی از گل چون شکل مرغی برخصت من پس میدمیدی در آن پس میشد مرغی بفرمان من و به میگردانیدی کور مادر زاد را و پیس را بفرمان من و وقتی که بیرون می‌آوردی مردگان را باذن من و آن گاه که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشان را بحجتها پس گفت آنان که کافر شدند از ایشان نیست این مگر جادوی آشکار (۱۱۰)

و هنگامی که وحی فرستادم بحواریان که بگروید بمن و برسول من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش بآنکه ما منقادانیم (۱۱۱)
هنگامی که گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم آیا میتوانی پروردگارت که فرود آورد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت بترسید از خدا اگر هستید گروندگان (۱۱۲)

گفتند می‌خواهیم که بخوریم از آن و بیارامد دلهای ما و بدانیم که بتحقیق راست گفتی بما و باشیم بر آن از گواهان (۱۱۳)

گفت عیسی پسر مریم بار خدایا ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی آراسته از آسمان که

ترجمه قرآن، ص: ۱۱۹

بوده باشد از برای ما عیدی از برای اول ما و آخر ما و نشانی از تو و روزی ده ما را و تویی بهترین روزی دهندگان گفت خدا بدرستی که من فرو فرستنده‌ام آن را بر شما پس هر که کافر میشود پس از آن از شما پس بدرستی که من عذاب میکنم او را شکنجه که عذاب نمیکنم بآن احدی از جهانیان را (۱۱۵)

و هنگامی که گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفته مر مردمان را که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا از غیر خدا گفت مژهی تو نه سزد مرا که بگویم آنچه نیست مرا سزاوار اگر هستم که گفته‌ام آن را پس بحقیقت دانسته آن را میدانی آنچه در ضمیر منست و نمیدانم من آنچه در نفس تو است بدرستی که تو تویی دانای نهانها (۱۱۶)

نگفته‌ام مر ایشان را مگر آنچه فرمودی مرا بآن که پرستید خدا را که پروردگار من و شما است و بودم بر ایشان گواه ما دام که بودم در میان ایشان پس چون برداری مرا هستی تو نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز گواهی (۱۱۷)

اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر بیماری ایشان را پس بدرستی که تو تویی غالب درست کردار (۱۱۸)
گفت خدا این روزی است سود بخشد راست گویان را راست گفتن آنها مر ایشان را است بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها
جاودانیان در آن پیوسته راضی شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنست کامیابی بزرگ (۱۱۹)
مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنها است و او بر همه چیزی توانا است (۱۲۰)
ترجمه قرآن، ص: ۱۲۰

سورة الأنعام مائة و خمس و ستون آیه و هی مکینه

بنام خداوند بخشاینده مهربان
ستایش مر خدا را که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها و روشنی را پس آنان که کافر شدند پیروردگارشان برابر
میکنند دیگران را (۱)
او است که آفریدتان از گل پس تقدیر کرد اجلی را و اجلی است نام برده شده نزد او پس شما شک میآورید (۲)
و او است خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما و آشکار شما را و میداند آنچه کسب میکنید (۳)
و نمیآید ایشان را هیچ آیتی از آیتهای پیروردگارشان مگر آنکه باشند از آن رو گردانندگان (۴)
پس بتحقیق تکذیب کردند حق را چون آمد ایشان را پس زود باشد که آید ایشان را خبرهای آنچه بودند بآن استهزاء میکردند (۵)
آیا ندیدند که چندانی را هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که صاحب تصرف کردیمشان در زمین آنچه صاحب تصرف
نکردیم شما را و فرستادیم ما ابر را بر ایشان پی در پی و گردانیدیم نهرها را که میرود از زیر ایشان پس هلاک کردیم ایشان را
بسبب گناهانشان و آفریدیم از بعد ایشان قرنی دیگر (۶)
و اگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس بودندی آن را بدستهایشان هر آینه گفتندی آنان که کافر شدند نیست این مگر
جادوی آشکار (۷)

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او فرشته و اگر فرو فرستاده بودیم
ترجمه قرآن، ص: ۱۲۱

فرشته هر آینه گذارده شده بود امر پس مهلت داده نمیشدند (۸)

و اگر میگردانیدیمش فرشته هر آینه میگردیمش بصورت مردی و هر آینه میپوشانیدیم بر ایشان آنچه میپوشیدند (۹)
و هر آینه بتحقیق استهزاء کرده شد بر رسولان از پیش تو پس فرو گرفت آنان را که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بآن
استهزاء میکردند (۱۰)

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان (۱۱)

بگو مر کراست آنچه در آسمانها و زمین است بگو مر خدا راست نوشته بر خودش رحمت را هر آینه جمع خواهد کرد شما را
روز رستخیز نیست شکی در آن آنان که زیان کردند در نفسهای خود پس ایشان ایمان نمیآورند (۱۲)

و مر او را است آنچه آرمید در شب و روز و او است شنوای دانا (۱۳)

بگو آیا جز خدا را بگیرم ولی پدید آورنده آسمانها و زمین و او میخوراند و خورانیده نمیشود بگو بدرستی که من فرموده شدم که
باشم اول کسی که مسلمان شد و مباش البتّه از شرک اورندگان (۱۴)

بگو بدرستی که میترسم اگر نافرمانی کنم پیروردگارم را از عذاب روزی بزرگ (۱۵)

کسی که گردانیده میشود از او عذاب در آن روز پس بحقیقت رحمت کرده او را و آنست کامیابی آشکار (۱۶)

و اگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده مر آن را مگر او و اگر رساند بتو خیری پس او بر همه چیزی توانا است (۱۷)

و او است غالب فوق بندگانش و او است درست کردار آگاه (۱۸)

بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا گواه است میان من و میان شما و وحی فرستاده شد

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۲

بمن این قرآن تا بترسانم شما را بآن و آن را که برسد آیا شما هر آینه گواهی میدهید که با خدا است الهان دیگر بگو گواهی

نمیدهم بگو جز این نیست او خدایی است یکتا و بدرستی که من بیزارم از آنچه شرک میآورد (۱۹)

آنان که دادیمشان کتاب میشناسند او را هم چنان که میشناسند پسران خود را آنها که زیان کردند از جهه نفسهای خود پس ایشان

نمیگروند (۲۰)

و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای او را بدرستی که او رستکار نمیکند ستمکاران را

(۲۱)

و روزی که حشر کنیم ایشان را همه پس گوئیم از برای آنان که شرک آوردند کجایند انبازانتان که بودید گمان میردید (۲۲)

پس نباشد معذرت ایشان مگر آنکه گویند بخدا قسم که پروردگار ما است که نبودیم مشرکان (۲۳)

بنگر چگونه دروغ بستند بر خودهاشان و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند (۲۴)

و از ایشان کسی است که گوش میدارد بتو و گردانیدیم بر دلهاشان پردهها مبادا که بفهمند آن را و در گوشهاشان گرانی و اگر به

بینند همه علامتی را نمیگروند بآن تا آنکه چون آیند ترا مجادله کنند با تو میگویند آنان که کافر شدند نیست این مگر افسانههای

پیشینیان (۲۵)

و ایشان باز میدارند از آن و دوری میکنند از آن و هلاک نمیکند مگر نفسهای خود را و نمیدانند (۲۶)

و اگر به بینی هنگامی را که باز داشته شده باشند بر آتش پس گویند ای کاش ما برگردانیده میشدیم و تکذیب نمیکردیم ما

آیتهای پروردگار خود را و میبودیم از گروندگان (۲۷)

بلکه ظاهر شد مر ایشان را آنچه بودند

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۳

که پنهان میداشتند از پیش و اگر برگردانیده میشدند عود میکردند بآنچه نهی کرده شده بودند از آن و بدرستی که ایشان

دروغگویانند (۲۸)

و گفتند نیست آن مگر زندگانی ما در دنیا و نباشیم ما برانگیخته شدگان (۲۹)

و اگر به بینی هنگامی که باز داشته باشند بر پروردگارشان گوید آیا نیست این بحق گویند آری بحق پروردگار ما گوید پس

بپشید عذاب را بسبب بودنتان کافران (۳۰)

بتحقیق زیان کردند آنان که تکذیب کردند رسیدن بجزای خدا را تا چون آید ایشان را قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما در آنچه

تقصیر کردیم در آن و ایشان بر میدارند و نه رهای خود را بر پشتهای خود آگاه باشید بد است آنچه بر میدارند به پشت (۳۱)

و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و هزل و هر آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنان که میپرهیزند آیا پس در نمیابید بعقل (۳۲)

بتحقیق میدانیم که اندوهناک میسازد ترا آنچه میگویند پس بدرستی که ایشان تکذیب نمیکند ترا و لیکن ستمکاران بآیتهای خدا

انکار میکنند (۳۳)

و بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان چند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند و رنجانیده شدند تا آمد ایشان

را یاری ما و نیست بدل کننده مر سخنان خدا را و بحقیقت آمد ترا از خبر فرستاده شدگان (۳۴)

و اگر چه باشد که عظیم آمده بر تو اعراض ایشان پس اگر توانی که بجویی نفقتی در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری ایشان را علامتی و اگر خواستی خدا هر آینه جمع کردی ایشان را بر هدایت پس مباش البتّه از نادانان (۳۵)
اجابت نمیکنند مگر آنان که میشوند

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۴

و مردگان بر میانگیزدشان خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند (۳۶)

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او علامتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا توانا است بر آنکه فرو فرستد معجزه و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند (۳۷)

و نیست هیچ جنبنده در زمین و نه پرنده که میبرد بدو بالش مگر آنکه اصنافی چندند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارش حشر کرده میشوند (۳۸)

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را کرانند و گنگانند در تاریکیها کسی را که میخواهد خدا اضلال میکند او را و کسی را که میخواهد میگرداندش بر راه راست (۳۹)

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را روز قیامت آیا جز خدا را میخوانید اگر هستید راستگویان (۴۰)

بلکه او را میخوانید پس میبرد از شما آنچه میخوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینمائید (۴۱)

و بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی پیش از تو پس گرفتیم ایشان را بسختی و رنجوری باشد که ایشان زاری کنند (۴۲)

پس چرا چون آمد ایشان را سختی ما زاری کردند و لیکن سخت شد دلهای ایشان و آرایش داد از برای ایشان دیو رجیم آنچه بودند که میکردند (۴۳)

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن گشودیم بر ایشان درهای هر چیزی را تا آنکه چون شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشان را ناگاه پس آن گاه ایشان نومیدانند (۴۴)

پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۵

(۴۵)

بگو خبر دهید اگر گرفت خدا گوشتان و چشمهاتان و مهر نهاد بر دلهااتان کیست خدایی جز خدا که بیاورد شما را بآن بنگر چگونه مکرر میآوریم آیتها را پس ایشان اعراض میکنند (۴۶)

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا بناگاه یا آشکار آیا هلاک کرده میشود مگر گروه ستمکاران (۴۷)

و نمیفرستیم مرسلان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان پس آنکه گروید و شایسته شد پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۴۸)

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را برسد ایشان را عذاب بسبب بودنشان که فسق میکردند (۴۹)

بگو نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانهای خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم مر شما را که من فرشته‌ام پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی میشود بمن بگو آیا یکسانند نابینا و بینا آیا پس اندیشه نمیکنید (۵۰)

و بترسان بآن آنان را که میترسند که محشور شوند بسوی پروردگارش نیست مر ایشان را از جز او ناصری و نه شفاعت کننده باشد که ایشان بپرهیزند (۵۱)

و مران آنان را که میخوانند پروردگارش را بیامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نیست از حساب تو بر ایشان هیچ چیز پس میرانی ایشان را پس خواهی شد از ستمکاران (۵۲)

و همچنین امتحان کردیم برخی از ایشان را برخی هر آینه گویند آیا این گروهند که منت نهاد خدا بر ایشان از میان ما آیا نیست خدا دانانتر بشکر گذاران (۵۳)

و چون آید ترا آنان که
ترجمه قرآن، ص: ۱۲۶

میگردند بآیتهای ما پس بگو سلام بر شما نوشته پروردگار شما بر خودش رحمت بدرستی که کسی که کرد از شما بدی را بنادانی پس توبه کرد پس از آن و صالح شد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۵۴)

و همچنین تفصیل میدهیم آیتها را و تا روشن شود راه گناهکاران (۵۵)

بگو بدرستی که من نهی کرده شدم که پرستم آنان که میخوانید از جز خدا بگو پیروی نمیکنم مرادهای شما را بحقیقت گمراه شده باشم آن گاه و نباشم از هدایت یافتگان (۵۶)

بگو بدرستی که من بر دلیلی روشنم از پروردگارم و تکذیب کردید آن را نیست نزد من آنچه را میشتابید بآن نیست حکم مگر خدا را بیان میکند حق را و او است بهترین حکم کنندگان (۵۷)

بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه بشتاب میخواهید آن را هر آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا دانانتر است بستمکاران (۵۸)

و نزد او است کلیدهای غیبت نمیداند آن را مگر او و میداند آنچه در بیابان و دریا است و ساقط نمیشود هیچ برگی مگر که میداند آن را و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی مگر که در کتابی باشد روشن (۵۹)

و او است که متوفی کند شما را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس بر میانگیزاند شما را در روز تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی او است مرجع شما پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میگردید (۶۰)

و او است غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگهبانان تا چون بیاید یکی از شما را
ترجمه قرآن، ص: ۱۲۷

مرگ بمیرانند او را فرستادههای ما و ایشان تقصیر نمیکنند (۶۱)

پس باز گردانیده میشوند بسوی خدا خداوندشان که حق است آگاه باشید مر او را است حکم و او است سریعتر حساب کنندگان (۶۲)

بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بَر و بحر میخوانیدش بزاری و نهانی که اگر برهاند ما را از این هر آینه باشیم از شکر گذاران (۶۳)

بگو خدا میرهاند شما را از آن و و از هر اندوهی پس شما شرک میآورید (۶۴)

بگو او است قادر بر آنکه بر انگیزد بر شما عذابی از زبرتان یا از زیر پاهاتان یا بهم اندازدتان گروهانی غیر متفق و بچشاند برخی از شما را آسیب برخی بنگر چگونه میگردانیم آیتها را باشد که ایشان بفهمند (۶۵)

و تکذیب کردند آن را قوم تو و او است حق بگو نیستم بر شما وکیل (۶۶)

از برای هر چیزی وقتی تحقیقی است و زود باشد که بدانید (۶۷)

و چون بینی کسانی را که گفتگو میکنند بعناد در آیتهای ما پس رو بگردان از ایشان تا در آیند در سخنی جز آن و اگر فراموش تو گرداند شیطان پس منشین پس از یاد آمدن با گروه ستمکاران (۶۸)

و نیست بر آنان که میپرهیزند از حساب ایشان هیچ چیز و لیکن پند داد و نیست باشد که ایشان پرهیزند (۶۹)

و واگذار آنان را که فرا گرفتند دینشان را بباری و هزلی و بفریفت ایشان را زنگانی دنیا و پند ده بآن مبادا که گیراننده شود نفسی

بآنچه کسب کرد نیست مر او را از جز خدا

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۸

دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا دهد هر فدایی گرفته نشود از آن آن کرده آنانند که گیرانیده شدند بآنچه کسب کردند مر ایشان را است آشامیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند کافر میشدند (۷۰)

بگو آیا بخوانیم از غیر خدا آنچه نفع نمیدهد ما را و ضرر نمیرساند ما را و باز پس رویم بر پاشنه‌ها مان پس از آنکه هدایت کرد ما را خدا چون کسی که از راه بیرون برده باشند او را شیطانها در زمین حیران مر او را رفیقان باشند که میخوانده باشند بهدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستی که هدایت خدا آنست هدایت و مامور شده‌ایم که گردن نهیم مر پروردگار جهانیان را (۷۱)

و اینکه بر پای دارید نماز را و بپرهیزید از او و او است آنکه بسوی او محشور خواهید شد (۷۲)
و او است که آفرید آسمانها و زمین را براستی و روزی که میگوید بشو پس میشود گفتنش حق است و مر او را است پادشاهی روزی که دمیده شود در صور دانای نهان و آشکار و اوست درست کردار آگاه (۷۳)

و هنگامی که گفت ابراهیم مر پدرش را آزر آیا فرا میگیری بتان را خدایان بدرستی که می بینم ترا و قوم ترا در گمراهی روشن (۷۴)

و همچنین مینمودیم ابراهیم را عجایب آسمانها و زمین و تا بوده باشد از یقین کنندگان (۷۵)
پس چون تاریک شد بر او شب دید ستاره را گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت دوست ندارم فرو روندگان را (۷۶)

پس چون دید ماه را که بر آمد گفت این است پروردگار من پس چون غایب شد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا پروردگارم هر آینه خواهم بود از

ترجمه قرآن، ص: ۱۲۹

گروه ستمکاران (۷۷)

پس چون دید آفتاب را طالع گفت این است پروردگارم این بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم بدرستی که من بیزارم از آنچه شرک میآوردید (۷۸)

بدرستی که من متوجه گردانیدم وجهم را از برای آنکه پدید آورد آسمانها و زمین را حق گرای و نیستم من از شرک آورندگان (۷۹)

و مجادله کردند با او قومش گفت آیا مجادله میکنید با من در خدا و بتحقیق هدایت کرد مرا و نمیرسم از آنچه شریک میگردانید باو مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی را احاطه کرده پروردگارم همه چیز را از راه دانش آیا پس پند نمیگیرید (۸۰)
و چگونه میترسم از آنچه شریک گرفتید و نمیترسید که شما شریک گرفتید بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشد بان بر شما حجتی پس کدام یک از ایندو فرقه سزاوارترند بایمن بودن اگر هستید که میدانید (۸۱)

آنان که گرویدند و نه آمیختند ایمانشان را بستم آن گروه مر ایشان را است ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان (۸۲)
و آن بود دلیل ما که دادیم آن را بابراهیم بر قومش بلند میگردانیم ما مراتب آن را که میخواستیم بدرستی که پروردگار تو درست کردار دانا است (۸۳)

و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را (۸۴)
و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از شایستگان بودند (۸۵)

و اسمعیل را و الیسع را و یونس را و لوط را و همه را فزونی دادیم ما بر جهانیان (۸۶)

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۰

و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و برگزیدمشان و هدایت کردیمشان براه راست (۸۷)

آن هدایت خداست هدایت میکند بآن آن را که میخواهد از بندگانش و اگر شرک آورده بودند باطل شده بود از ایشان آنچه بودند که میکردند (۸۸)

آن گروه آنانند که دادیمشان کتاب و حکمت و پیغمبری پس اگر کافر شوند بآنها اینها پس بحقیقت باز میداریم بانها گروهی را که نباشند بآنها کافران (۸۹)

آن گروه کسانی‌اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان اقتدا کن بگو نمیخواهم از شما بآن مزدی نیست آن مگر پسند دادنی مر جهانیان را (۹۰)

و نشناختند خدا را سزای شناختنش چون گفتند فرو فرستاد خدا بر انسانی هیچ چیز را بگو کیست که فرو فرستاد توریه را که آورد آن را موسی روشنایی و هدایت از برای مردمان میگردانید آن را پارچه کاغذها ظاهر میکنید آنها را و پنهان میکنید بسیاری را و آموخته شدید آنچه را نمیدانستید شما و نه پدرانتان بگو خدا فرستاد پس بگذار ایشان را در گفتارشان که بازی میکرده باشند (۹۱) و این کتابیست که فرو فرستادیم آن را مبارک تصدیق کننده آن چیزی که باشد میانه دو دستش و از برای آنکه بترسانی اهل مکه را و آنکه باشد گرداگردش و آنان که میگردند بآخرت میگردند بآن و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند (۹۲)

و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا گفت وحی کرده شد بمن و وحی کرده نشد باو چیزی و کسی که گفت زود باشد که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا و اگر به بینی

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۱

هنگامی که ظالمان باشند در سكرات مرگ و ملائکه باشند گشایندگان دستهای خود را که بیرون کنید جانهاشان را امروز جزا داده شوید عذاب خواری بسبب بودنشان که میگفتید بر خدا ناحق را و بودنشان که از آیتهای سرکشی میکردند (۹۳)

و هر آینه بتحقیق که آمدید بسوی ما تنها هم چنان که آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را تملیک کرده بودیم شما را پس پشتهاشان و نمی‌بینم با شما شفیعان شما را که گمان کردید که ایشان در شما انبازاند بحقیقت بریده شد میانتان و گمشد از شما آنچه بودید گمان میکردید (۹۴)

بدرستی که خدا شکافنده دانه و هسته است بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده آنتان خدا است پس کجا رو گردان میشوید (۹۵)

شکافنده عمود صبح و گردانید شب را آرامگاه و آفتاب و ماه را بشماره روندگان آن تقدیر خدای غالب دانا است (۹۶)

و او است که گردانید برای شما ستاره‌ها را تا راه یابید بسبب آنها در تاریکیهای خشکی و دریا بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومی که میدانند (۹۷)

و او است که آفرید شما را از یک نفس پس جای قراری است و جای بامانت بودنی بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای قومی که بفهمند (۹۸)

و او است که فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن رستنی همه چیز را پس بیرون آوردیم از آن سبزه که بر میآوریم از آن دانه بر یکدیگر سوار و از درخت خرما از شکوفه‌اش خوشه‌های نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زیتون

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۲

و انار شبیه بهم و ناشبیه بهم بنگرید بثمرش چون بار میآورد و رسیدنش بدرستی که در آن هر آینه نشانها است از برای گروهی که

و گردانیدند از برای خدا انبازان جنّ را و آفرید آنها را و تراشیدند از برای او پسران و دختران بدون دانشی منزّه است او و برتر است از آنچه نسبت میدهند (۱۰۰)

نخست آفریننده آسمانها و زمین است کجا باشد مر او را فرزندی و نباشد مر او را زنی و آفرید همه چیز را و او بهمه چیزی دانا است (۱۰۱)

آنست خدا پروردگارتان نیست خدایی مگر او که آفریدگار همه چیز است پس پرستید او را و او بر همه چیز کار گذار است (۱۰۲)

در نیابد او را دیده‌ها و او در مییابد دیده‌ها را و او است باریک بین آگاه (۱۰۳)

بتحقیق آمد شما را دلیلهای بینش بخش از پروردگارتان پس هر که بینا شد پس باشد برای خودش و کسی که کور ماند پس باشد بر خودش و نیستم من بر شما نگهبان (۱۰۴)

و همچنین مکرر می‌آیم آیتها را و تا مبادا گویند درس خوانده و برای آنکه بیان کنیم آن را از برای گروهی که میدانند (۱۰۵)

پیروی کن آنچه وحی کرده شد بتو از پروردگارت نیست خدایی مگر او و روی بگردان از شرک آوردندگان (۱۰۶)

و اگر خواسته بود خدا شرک نمی‌آوردند و نگردانیدیم ترا بر ایشان و نگهبان و نیستی تو بر ایشان کار گذار (۱۰۷)

و دشنام مدهید آنان را که میخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی تعدی بدون دانشی همچنین آراستیم از برای هر

گروهی کردارشان را پس بسوی پروردگارشان باز گشت ایشان پس خبر دهد ایشان را بآنچه بودند که میگردند (۱۰۸)

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۳

و سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشان را آیتی هر آینه بگردند البتّه بآن بگو جز این نیست که آیتها

نزد خدا است و چه چیز آگاه کرد شما را که آن آیات چون آید ایشان را ایمان نخواهند آورد (۱۰۹)

و بر میگردانیم دلهاشان را و چشمهاشان را هم چنان که ایمان نیاوردند بآن اول بار و وامیگذاریمشان در زیاده رویشان که

سرگردان باشند (۱۱۰)

و اگر آنکه ما فرو فرستاده بودیم بایشان فرشتگان را و سخن کرده بود با ایشان مردگان و جمع آورده بودیم بر ایشان همه چیز را رو

برد نبودند که ایمان آورند مگر آنکه خواسته باشد خدا و لیکن بیشترین ایشان نادان میباشند (۱۱۱)

و همچنین گردانیدیم از برای هر پیغمبری دشمنی شیطانهای انس و جنّ می‌رسانند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتار باطل را

از برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نکردندی آن را پس واگذار ایشان را بآنچه افترا میکنند (۱۱۲)

تا میل کند بآن دلهای آنان که نمیگردند بآخرت و تا پسند کنند آن را و تا کسب کنند آنچه را ایشانند کسب کنندگان (۱۱۳)

آیا پس جز خدا را بجویم حکم کننده و او است که فرو فرستاد بشما کتاب را تفصیل داده شد و آنان که دادیم ایشان را کتاب

میدانند که آن فرو فرستاده شده است از پروردگارت بحقّ پس مباش البته از شرک آوردندگان (۱۱۴)

و تمام شد کلمه پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست بدل کننده مر سخنانش را و او است شنوای دانا (۱۱۵)

و اگر اطاعت کنی اکثر کسانی را که در زمینند گمراه میکنند ترا از راه خدا

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۴

پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه بگمان حکم میکنند (۱۱۶)

بدرستی که پروردگار تو او است داناتر بکسی که گم میشود از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان (۱۱۷)

پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن اگر هستید بآیتهایش گردندگان (۱۱۸)

و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن و بتحقیق که تفصیل داد از برای شما آنچه را حرام کرد بر شما مگر آنچه (۱۱۹)

مضطرب شدید بآن و بدرستی که بسیاری هر آینه گمراه میکنند بخواهشهاشان بدون دانشی بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بتعدی کنند گان و واگذارید بیرون گناه و درونش را بدرستی که آنها که کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شود بآنچه بودند که کسب میکردند (۱۲۰)

و مخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر آن و بدرستی که آن هر آینه فسق است و بدرستی که شیاطین هر آینه می‌رسانند پنهانی بدوستانشان تا مجادله کنند با شما و اگر اطاعت کنید ایشان را بدرستی که شما هر آینه باشید مشرکان (۱۲۱)

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و گردانیدیم از برای او نوری که راه میرفته باشد بآن در مردمان چون کسی است که صفت او اینست که در تاریکیهاست نیست بیرون آینده از آن همچنین آراسته شد از برای کافران آنچه بودند که میکردند (۱۲۲)

و همچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگان را گناهکارانش تا مگر کنند در آن و مگر نمیکنند مگر بخودهاشان و نمیابند (۱۲۳)

و چون آید ایشان را آیتی گویند هرگز نگریم تا آنکه داده شویم مانند آنچه داده شد برسولان خدا داناتر است که کجا میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد آنان را که گناه کردند خواری

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۵

نزد خدا و عذابی سخت بسبب بودندشان که مگر میکردند (۱۲۴)

پس کسی که بخواهد خدا راه نماید او را می‌گشاید سینه او را از برای اسلام و کسی را که بخواهد که اضلال کند او را میگرداند سینه او را تنگ بسیار تنگ گویا بالا میرود در آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را بر آنان که نمی‌گروند (۱۲۵)

و اینست راه پروردگار تو که راستست بحقیقت تفصیل دادیم آیتها را برای گروهی که پند می‌پذیرند (۱۲۶)

از برای ایشان است سرای سلامت نزد پروردگارشان و او ولی ایشان است بآنچه هستند که میکنند (۱۲۷)

و روزی که حشر کند ایشان را همه ای گروه جنّ بحقیقت بسیار گردانیدید از آدمیان و گفتند دوستانشان از آدمیان پروردگار ما بر خوردار شدند برخی از ما برخی و رسیدیم ما به اجلمان که تعیین کردی از برای ما گفت آتش مسکن است جاودانیان در آن مگر آنچه خواست خدا بدرستی که پروردگار تو درست کردار دانا است (۱۲۸)

و همچنین صاحب اختیار میگردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی بسبب آنچه هستند که کسب میکردند (۱۲۹)

ای گروه جنّ و انس آیا نیامد شما را رسولانی چند از شما که بخوانند بر شما آیتها مرا و بیم دهند شما را از رسیدن روزتان اینروز گفتند گواهی دادیم بر خودهامان و فریب داد ایشان را زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خودهاشان که ایشان بودند کافران (۱۳۰)

آن از اینست که نیست پروردگارت هلاک کننده اهل قریه‌ها را بستم و اهلشان باشند غافلان (۱۳۱)

و از برای هر یک مراتبی است از آنچه کردند

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۶

و نیست پروردگارت غافل از آنچه میکنند (۱۳۲)

و پروردگارت بیناز صاحب رحمت است اگر خواهد میبرد شما را و جانشین میگرداند از بعد شما آنچه را خواهد هم چنان که پدید آورد شما را از فرزندان جمعی دیگر (۱۳۳)

بدرستی که آنچه وعده کرده شده‌اید هر آینه آینده است و نیستید شما عاجز کنندگان (۱۳۴)

بگو ای قوم من کار کنید بر وفق توانایی خود بدرستی که من عمل کننده‌ام پس زود باشد که بدانید کسی را که می‌باشد مر او را عاقبت آن سرای بدرستی که رستکار نمیشوند ستمکاران (۱۳۵)

و گردانیدند از برای خدا از آنچه آفرید از کشت و شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این از برای خدا است بگمان فاسدشان و این از برای انبازان ما است پس آنچه باشد از برای انبازشان پس نمیرسد بخدا و آنچه باشد از برای خدا پس آن میرسد بانبازانسان بد است آنچه حکم میکنند (۱۳۶)

و همچنین آرایش دادند از برای بسیاری از مشرکان کشتن اولادشان را انبازانسان تا هلاک سازند ایشان را و تا ملبس گردانند بر ایشان دینشان را و اگر خواسته بود خدا نمیکردند آن را پس واگذار ایشان را بآنچه میندند بدروغ (۱۳۷)

و گفتند این اشتر و گاو و گوسفند و کشتی است که حرامست نمیخورند آنها را مگر کسی که میخواهیم بگمان فاسدشان و شتر و گاو و گوسفند که حرام گردانیده شد پشتهاشان و شتر و گاو و گوسفندی است که یاد نمیکند نام خدا را بر آنها دروغ بستنی بر او زود باشد که جزا دهد ایشان را بسبب بودنشان که افترا میکردند (۱۳۸)

و گفتند آنچه در شکم این شتر و گاو و گوسفند است خالص از برای مردان ما است و حرام است بر جفتهای ما و اگر باشد مردار پس ایشان در آن انبازانند

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۷

زود باشد جزا دهد ایشان را وصفشان را بدرستی که او حکیم دانا است (۱۳۹)

بتحقیق زیان کردند آنان که کشتند اولادشان را بکم خردی بدون دانش و حرام گردانیدند آنچه روزی کردشان خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان (۱۴۰)

و او است که پدید آورد بستانها را بر داربست انداختها و غیر بر دار بست انداختها و درخت خرما را و کشت را مختلف ثمر خوردنی او و زیتون را و انار را شبیه بهم و ناشبیه بهم بخورید از ثمرش چون ثمر دهد و بدهید حَقِّش را روز درویدنش و اسراف مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد اسراف کنندگان را (۱۴۱)

و از شتر و گاو و گوسفند بار بردار و فرشی بخورید آنچه روزی کرد شما را خدا و پیروی مکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است (۱۴۲)

هشت جفت از میش دو و از گوسفند مویینه دو بگو آیا آن دو نر را حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر او رحمهای آن دو ماده خبر دهید مرا بدانش اگر هستید راستگویان (۱۴۳)

و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نر را حرام گردانید یا دو ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده آیا بودید حاضران چون وصیت کرد شما را خدا باین پس کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردم را بدون دانش بدرستی که خدا راه نماید گروه ستمکاران را (۱۴۴)

بگو نمیابم در آنچه وحی کرده شد بمن حرام شده بر خورنده که میخورد آن را مگر آنکه بوده باشد

ترجمه قرآن، ص: ۱۳۸

مردار یا خون ریخته شده یا گوشت خوک بدرستی که آن پلید است یا فسقی که بانگ زده شده از برای غیر خدا بآن پس کسی که مضطر شد غیر باغی و نه تجاوز کننده پس بدرستی که پروردگار تو آمرزنده مهربان است (۱۴۵)

و بر آنان که یهود شدند حرام کردیم هر صاحب ناخنی را و از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه‌های آن دو را مگر آنچه برداشت پشتهاشان یا رودها یا آنچه امیخته باشد باستخوان آن جزا دادیم ایشان را بسبب ظلمشان بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم (۱۴۶)

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت وسیع است و بازداشته نمیشود عذابش از گروه ستمکاران (۱۴۷)
زود باشد بگوید آنان که شرک آوردند که اگر خواسته بود خدا شرک نمیآوردیم ما و نه پدرانمان و نه حرام میکردیم هیچ چیز را

همچنین تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان تا چشیدند عقوبت ما را بگو آیا هست نزد شما هیچ علمی پس بیرون آرید آن را برای ما پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستید شما مگر آنکه بگمان کار میکنید (۱۴۸)

بگو پس مر خدا را است حجت بالغ یعنی دلیل تمام پس اگر خواسته بود خدا هر آینه هدایت کرده بود شما را همه (۱۴۹)
بگو بیاورید گواهانتان را آنان که گواهی میدهند که خدا حرام کرده این را پس اگر شهادت دادند پس گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را و آنان که نمیگردند بآخرت و ایشان پروردگارشان برابر میکنند بتان را (۱۵۰)

بگو بیائید بخوانم آنچه حرام کرد پروردگارتان بر شما که شریک مسازید باو
ترجمه قرآن، ص: ۱۳۹

چیزی را و بوالدین خوبی کردن و مکشید فرزندانان را از ترس افلاس ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و پیرامون مگردید کارهای بد را آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام گردانید خدا مگر بحق آن وصیت کرد شما را بآن باشد که شما دریابید بعقل (۱۵۱)

و پیرامون مگردید مال یتیم را مگر آنچه آن بهتر است تا برسد بقوه‌اش و تمام دهید پیمانها و ترازو را بعدالت تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش و چون بگوئید پس عدالت کنید و اگر چه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا وفا کنید این است وصیت کرد شما را باشد که شما پند گیرید (۱۵۲)

و آنکه این راه من است راست پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید راهها را پس جدا گرداند شما را از راهش این است که وصیت کرد شما را بآن باشد که شما پرهیزید (۱۵۳)

پس دادیم موسی را کتاب برای تمامی بر کسی که خوبی کرد و برای تفصیل مر همه چیز را و برای هدایت و رحمت باشد که ایشان بقاء پروردگارشان ایمان آرند (۱۵۴)

و این قرآن کتابیست که فرو فرستادیمش مبارک پس پیروی کنید آن را و پرهیزید باشد که شما رحم کرده شوید (۱۵۵)
که مبادا گوئید فرو فرستاده نشد کتاب مگر بر دو طایفه پیش از ما و بدرستی که هستیم از خواندنشان هر آینه بیخبران (۱۵۶)
یا گوئید اگر آنکه فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب هر آینه بودیم هدایت یافته‌تر از ایشان پس بتحقیق
ترجمه قرآن، ص: ۱۴۰

آمد شما را حجتی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی پس کیست ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدا را و اعراض کرد از آنها بزودی جزا میدهیم آنان را که اعراض میکنند از آیتهای ما بد عذابی بسبب بودندشان که اعراض میکردند (۱۵۷)
آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت روزی که بیاید بعضی از آیتهای پروردگارت نفع نمیدهد نفسی را ایمان آوردنش که نبوده ایمان آورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش خیری بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم (۱۵۸)

بدرستی که آنان که متفرق ساختند دینشان را و بودند گروه گروه نیستی تو از ایشان در چیزی جز این نیست که کارشان با خدا است پس خبر دهد ایشان را آنچه بودند که میکردند (۱۵۹)

کسی که آورد نیکی را پس مر او را است ده چندان آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشود مگر مانندش و ایشان ستم کرده نشوند (۱۶۰)

بگو بدرستی که من هدایت کرد مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم حق گرای و نبود از شرک آورندگان (۱۶۱)
بگو بدرستی که نماز من و عبادتم و زنگیم و مردنم مر خدای را است که پروردگار جهانیان است (۱۶۲)

نیست شریکی مر او را و بآن فرموده شده‌ام و من اول منقادانم (۱۶۳)

بگو آیا جز خدا را بجویم پروردگار و او است پروردگار همه چیز و کسب نمیکنند هر نفسی مگر بر او و بر نمیدارد بر دارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شما است

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۱

بازگشت شما پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید (۱۶۴)

و او است که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین و برتری داد بعضی شما را بالای بعضی بمراتب تا بیازماید شما را در آنچه دادتان بدرستی که پروردگار تو زود عقوبت است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربان است (۱۶۵)

سورة الأعراف مکیه و هی مائتان و ست آیات

ترجمه قرآن ۱۷۴

بنام خداوند بخشاینده مهربان

کتابی است فرو فرستاده شد بتو پس نباید که باشد در سینه تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و پند دادنی است مر گروندگان را (۲)

پیروی کنید آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و پیروی مکنید از جز او دوستان را اندکی پند میگیرید (۳)

و بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آن را پس آمد آن را عذاب ما شب هنگام یا بودند خفتگان بروز (۴)

پس نبود در خواستشان وقتی که آمد ایشان را عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستی که ما بودیم ستمکاران (۵)

پس هر آینه خواهیم پرسید البتّه از آنان که فرستاده شد بایشان و هر آینه بپرسیم البتّه از فرستادگان (۶)

پس هر آینه خواهیم خواند بر ایشان بعلم و نیستیم ما غائبان (۷)

و سنجیدن اعمال در آن روز حقّ است پس هر که گران آمد سنجیدنهایش پس آنها ایشانند رستگاران

و هر که سبک آید سنجیدنهایش پس آنها آنانند که زیان کردند بنفسهای خود بسبب بودنشان که بآیتهای ما ستم میکردند (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۲

و بتحقق که صاحب تصرف کردیم شما را در زمین و گردانیدیم از برای شما در آن مایهای تعیش اندکی شکر میکنید (۱۰)

و به حقیقت آفریدیم شما را پس شکل دادیم شما را پس گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر

ابلیس که نبود از سجده کنندگان (۱۱)

گفت چه چیز منع کرد ترا که سجده نکنی آدم را چون امر کردم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش نورانی و آفریدی او

را از گل ظلمانی (۱۲)

گفت پس فرو شو از آن پس نباشد مر ترا که تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستی که تو از ذلیلانی (۱۳)

گفت مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته میشوند (۱۴)

گفت بدرستی که تو از مهلت دادگانی (۱۵)

گفت پس بسبب اضلال کردن تو مرا هر آینه می‌نشینم البتّه از برای ایشان براه تو که راست است (۱۶)

پس هر آینه می‌آیم ایشان را از میان دستهایشان و از پشت سرشان و از راستشان و از چپهایشان و نخواهی یافت بیشترین ایشان را شکر

کنندگان (۱۷)

گفت بیرون رو از آن نکوهیده رانده شده هر آینه آنکه پیرو شد ترا از ایشان هر آینه پر سازم البتّه دوزخ را از شما همه (۱۸)

و ای آدم ساکن شو تو و جفتت در بهشت پس بخورید از هر جا که خواسته باشید و نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید شد

پس وسوسه کرد مر ایشان را شیطان تا ظاهر گرداند مر ایشان را آنچه پوشیده بود از ایشان از عورتهاشان و گفت نهی نکرد شما را پروردگارتان از این درخت

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۳

مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از جاودانیان (۲۰)

و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شما را هر آینه از نیکخواهانم (۲۱)

پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر گشت مر ایشان را عورتهاشان و در ایستادند که میچسبانیدند بر آن دو از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را پروردگارشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم مر شما را بدرستی که شیطان مر شما را دشمنی است آشکار (۲۲)

گفتند پروردگار ما ستم کردیم بر نفسهامان و اگر نیامرزی تو ما را و نبخشی ما را هر آینه باشیم البته از زیانکاران (۲۳)

گفت فرو شوید بعضی تان مر بعضی را دشمن و مر شما را است در زمین جای قراری و مایه تعیشی تا وقتی (۲۴)

گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید و از آن بیرون آورده میشود (۲۵)

ای فرزندان آدم بحقیقت فرو فرستادیم بر شما پوششی که پوشد عورتهای شما را و اساس تجملی و اساس پرهیزکاری آن بهتر است آن از آیتهای خدا است باشد که ایشان پند گیرند (۲۶)

ای فرزندان آدم نباید که بفریبید شما را شیطان هم چنان که بیرون کرد والدین شما را از بهشت بر میکشید از آنها رختشان را تا بنماید ایشان را عورتهاشان را بدرستی که او می بیند شما را او و لشکرش از جایی که نمی بیند ایشان را بدرستی که ما گردانیدیم شیاطین را یاوران از برای آنها که نمیگردند (۲۷)

و چون کنند کار بدی را گویند یافته ایم ما بر آن پدران خود را و خدا امر کرده ما را بآن بگو بدرستی که خدا امر نمیکند بدی آیا می گویند

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۴

بر خدا آنچه نمیدانید (۲۸)

بگو امر کرد پروردگار من بعدل و راست دارید رویهاتان را نزد هر مسجدی و بخوانید او را خالص کنندگان از برایش دین را هم چنان که نخست آفرید شما را عود خواهید کرد (۲۹)

گروهی را هدایت کرد و گروهی را چنان کرد که ثابت کرد بر ایشان گمراهی را بدرستی که ایشان گرفتند دیوان رجیم را دوستان از غیر خدا و میپندارند که ایشانند هدایت یافتگان (۳۰)

ای پسران آدم بردارید زینت تانرا نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید و اسراف میکنید بدرستی که او دوست ندار مسرفان را (۳۱)
بگو که حرام گردانید زینت خدا را که بیرون آورد برای بندگانش و پاکیزه ها از روزی بگو آن از برای آنها است که گرویدند در زندگانی دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل میدهم آیتها را از برای گروهی که میدانند (۳۲)

بگو جز این نیست که حرام کرد پروردگارم زشتیها را آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و بدی را و ستم ناحق را و آنکه شرک آورید بخدا ما دام که فرو نفرستاده باشد بر آن حجتی را و آنکه بگوئید بر خدا آنچه را که نمیدانید (۳۳)

و از برای هر امتی وقتی است پس چون بیاید وقتشان باز پس نیمانند ساعتی و نمیتوانند پیشی گرفت (۳۴)

ای پسران آدم چون بیایند شما را رسولان از شما خواهند خواند بر شما آیتهای مرا پس آنکه پرهیزکاری کرد و شایسته شد پس نباشد بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۳۵)

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های مرا و سرکشی کردند از آنها آن گروه اهل آتشند ایشان در آن جاودانیانند (۳۶)

پس کیست ستمکارتر

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۵

از آنکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا تکذیب کرد آیت‌های او را آن گروه میرسد ایشان را بهره ایشان از آنچه نوشته شد برای ایشان تا وقتی که آمد ایشان را فرستادگان ما که جان ستانند ایشان را گویند کجایند آنچه بودید میخواندید شما از غیر خدا گویند گم شدند از ما و گواهی میدهند بر خودهاشان که ایشان بودند کافران (۳۷)

گویند خدا داخل شوید در امتنایی که بحقیقت گذشتند پیش از شما از پریان و آدمیان در آتش هر گاه داخل شوند امتی لعنت میکنند همکیش خود را تا وقتی که ملحق شوند بیکدیگر در آن همه گویند آخرشان از برای اولشان پروردگار ما اینها گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذابی مضاعف از آتش گویند از برای هر یک دو چندانست و لیکن نمیدانید (۳۸)

و گویند اولشان مر آخرشان را پس نیست شما را بر ما هیچ فضلی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کسب میکردید (۳۹) بدرستی که آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را و سرکشی کردند از آن گشوده نشود برای ایشان درهای آسمان و داخل نمیشوند بهشت را تا وقتی که در آید شتر نر در سوراخ سوزن و همچنین سزا دهیم گناهکاران را (۴۰)

مر ایشان را است از دوزخ بستری و از بالاشان پوششها و همچنین سزا میدهیم ظالمان را (۴۱) و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته تکلیف نمیفرمائیم نفسی را مگر باندازه طاقتش آن گروه اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند (۴۲)

و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه‌هاشان از کینه میرود از زیر ایشان نهرها و گویند ستایش مر خدایی را که هدایت کرد ما را

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۶

باین و نبودیم که هدایت یابیم اگر نه آن بود که هدایت کرده بود ما را خدا بتحقیق آمدند فرستادگان پروردگار ما بحق و ندا کرده شدند که اینست آن بهشتی که بمیراث داده شدید آن را بسبب آنچه بودید که میکردید (۴۳)

و ندا کردند اهل بهشت اهل دوزخ را که بحقیقت یافتیم آنچه وعده کرد ما را پروردگار ما حقّ پس آیا یافتید شما آنچه وعده کرد پروردگارتان حقّ گفتند آری پس ندا کند ندا کننده میانشان که لعنت خدا بر ستمکاران (۴۴)

آنان که باز میدارند از راه خدا و میخواهند آن را کژ و ایشان بآخرت کافراند (۴۵)

و میان آن دو تا حجایست و بر اعراف مردانی اند که میشناسند همه را بعلامتشان و ندا کردند اهل بهشت که سلام بر شما داخل نشده بودند آن را و ایشان طمع میداشتند (۴۶)

و چون گردانیده شود چشمهاشان بجانب اهل آتش گویند پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران (۴۷)

و ندا کردند اصحاب اعراف مردانی را که میشناختند ایشان را بعلامتشان گویند کفایت نکرد از شما جمع کردن مال و رجالتان و نه آنچه بودید که سرکشی میکردید (۴۸)

آیا اینها کسانیند که سوگند میخوردید که نرساندشان خدا برحمتی داخل شوید بهشت را نیست ترسی بر شما و نه شما اندوهناک شوید (۴۹)

و ندا خواهند کرد اهل آتش اهل بهشت را که بریزید بر ما از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند بدرستی که خدا حرام گردانید آن دو را بر ناگروندگان (۵۰)

آنانی که

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۷

گرفتند دینشان را بهزل و بازیچه و فریفتشان زندگانی دنیا پس امروز فراموش میسازیمشان چنان که فراموش کردند ملاقات روزشان اینروز را و بودندشان که بآیتهای ما انکار میورزیدند (۵۱)

و بتحقیق دادیم ایشان را کتابی که تفصیل دادیم آن را بر علم هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند (۵۲)

آیا انتظار میرند مگر تاویلش را روزی که بیاید تاویلش خواهند گفت آنان که فراموش کردند آن را از پیش بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر ما را از شفیعان پس شفاعت کنند از برای ما یا برگردانیده شویم بدنیا پس کنیم جز آنچه بودند میگردیم بحقیقت زیان کردند بنفسهانشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افترا میگردند (۵۳)

بدرستی که پروردگار شما خدایی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش میپوشاند پرده شب روز را که میجوید آن را شتاب کنان و آفتاب و ماه و ستارگان را تسخیر شده با مر او آگاه باشید مر او را است آفرینش و فرمان بزرگست خدا پروردگار جهانیان (۵۴)

بخوانید پروردگارتان را از راه خشوع و پنهانی بدرستی که او دوست ندارد از حد گذرند گانرا (۵۵)

و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از راه بیم و امید بدرستی که رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران (۵۶)

و او است که میفرستد بادهای را بشارت دهندگان میان دو دست رحمتش تا چون بر دارد ابر گرانبار را برانیم آن را از برای بلدی مرده پس فرو فرستیم بان آب را پس بیرون آوریم بان از همه

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۸

ثمرها همچنین بیرون میآوریم مردگان را باشد که شما پند گیرید (۵۷)

و بلد پاکیزه بیرون میآید رستینهایش باذن پروردگارش و آنچه پلید شد بیرون نمیآید مگر اندک بیفایده همچنین میگردانیم آیتها را از برای گروهی که شکر میکنند (۵۸)

بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایی جز او بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ (۵۹)

گفتند جمعی از قومش بدرستی که ما می بینیم ترا در گمراهی آشکار (۶۰)

گفت ای قوم من نیست با من گمراهی و لیکن من رسولی ام از پروردگار جهانیان (۶۱)

میرسانم شما را رسالتهای پروردگارم و پند میدهم شما را و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید (۶۲)

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر مردی از شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و باشد که شما رحمت کرده شوید (۶۳)

پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هر که با او بود در کشتی و غرق کردیم آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستی که آنها بودند گروهی کوران (۶۴)

و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایی جز او آیا پس نمیپرهیزید (۶۵)

گفتند آن جماعت که کافر بودند از قومش بدرستی که هر آینه ما می بینیم ترا در کم خردی و بدرستی که ما هر آینه گمان میبریم ترا از دروغگویان (۶۶)

گفت ای قوم نیست با من کم خردی و لیکن من رسولی ام از پروردگار جهانیان (۶۷)

میرسانم شما را

ترجمه قرآن، ص: ۱۴۹

رسالتهای پروردگارم و من شما را خیر خواه امینم (۶۸)

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکرى از پروردگارتان بر مردى از شما تا بترساند شما را و یاد کنید وقتى که گردانید شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را در خلق زیادتى پس یاد کنید نعمتهای خدا را باشد که شما رستگار شوید (۶۹) گفتند آیا آمدى ما را از برای آنکه بپرستیم خدا را تنها و واگذاریم آنچه را بودند که میپرستیدند پدران ما پس بیاور بما آنچه وعده میدادى ما را اگر هستى از راستگویان (۷۰)

گفت بتحقیق واقع شد بر شما از پروردگار شما عذابى و خشمى آیا مجادله میکنید با من در نامهایى که نام نهادید آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بآن هیچ حجّتى پس منتظر باشید بدرستى که من با شما از منتظرانم (۷۱) پس رهانیدیم او را و آنان که با او بودند برحمتى از نزد ما و بریدیم دنباله آنان که تکذیب کردند آیتهاى ما را و نبودند گروندگان (۷۲)

و فرستادیم بثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهى جز او بحقیقت آمد شما را حجّتى از پروردگارتان این ناقه خدا است مر شما را آیتى پس واگذاریدش که بخورد در زمین خدا و مسّ نکنیدش ببدى پس بگیرد شما را عذابى پر درد (۷۳)

و یاد کنید هنگامى که گردانید شما را خلیفها از بعد عاد و جای دادتان در زمین که فرا میگیرید از جایهای نرمش قصرها و میتراشید از کوهها خانهها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و بتباهکارى مشتایید ترجمه قرآن، ص: ۱۵۰ در زمین فساد کنندگان (۷۴)

گفتند جمعى که سرکشى میکردند از قومش مر آنان را که ناتوان شمرده شده بودند مر آن را که گروید از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند بدرستى که ما بآنچه فرستاده شده بآن گروندگانیم (۷۵) گفتند آنان که سرکشى کردند بدرستى که ما بآنچه گرویدید بآن کافرانیم (۷۶) پس پی کردند آن ناقه را و سرباز زدند از امر پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور بما آنچه وعده میدهى ما را اگر هستى از فرستادگان (۷۷)

پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتند در خانههاشان فرو مردگان (۷۸) پس روی گردان شد از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم بشما رسالت پروردگارم و پند دادم شما را و لیکن دوست نمیدارید پند دهندگان را (۷۹)

و یاد کن لوط را هنگامى که گفت مر قومش را آیا میکنید کار زشت را پیشى نگرفته شما را بآن هیچیک از جهانیان (۸۰) بدرستى که شما هر آینه می آید مردان را از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه اسراف کاران (۸۱) و نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از قریه خودتان که آنها مردمانى اند که پاک می شمارند خود را (۸۲) پس نجات دادیم او را و کسانش را مگر زنش را که بود از باقیمانندگان بهلاکت (۸۳) و بارانیدیم بر ایشان بارانى پس بنگر چگونه بود انجام کار گناهکاران (۸۴) و فرستادیم بمدین برادرشان را شعیب گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایى جز او ترجمه قرآن، ص: ۱۵۱

بتحقیق آمد شما را بینه از پروردگارتان پس تمام کنید پیمانها و ترازو را و کم نکنید از مردم چیزهای ایشان را و فساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش آن بهتر است مر شما را اگر هستید گروندگان (۸۵) و منشینید بهر راهى که بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسى را که گروید بآن و خواهید او را کژ و یاد کنید هنگامى را که بودید

اندک پس بسیار کرد شما را و بنگرید چگونه بود انجام فساد کنندگان (۸۶)

و اگر باشد طایفه از شما که گرویده باشند بآنچه فرستاده شدم بآن و طایفه نگرویده باشند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و او است بهترین حکم کنندگان (۸۷)

گفتند آن جمعی که سرکشی کردند از قومش هر آینه بیرون کنیم ترا البته ای شعیب و آنان که گرویدند با تو از قریه ما یا اینکه باز میگردید بکیش ما گفت آیا اگر چه باشیم کراهت دارندگان (۸۸)

بتحقیق بسته باشیم بر خدا دروغ را اگر باز گردیم در کیش شما پس از آنکه رهانید ما را خدا از آن و نسزد ما را که باز گردیم در آن مگر آنکه بخواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده پروردگار ما همه چیز را از روی علم بر خدا توکل کردیم ما پروردگار ما حکم کن میانه ما و میانه قوم ما بحق و تویی بهترین حکم کنندگان (۸۹)

و گفتند آن جمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی کردید شعیب را بدرستی که شما آن گاه هر آینه زیانکارانید (۹۰)
پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتند در سر ایشان فرو مردگان (۹۱)

آنان که تکذیب کردند

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۲

شعیب را گویا نبودند در آن آنان که تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران (۹۲)

پس رو گردانید از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم شما را پیغامهای پروردگارم و پند دادم شما را پس چگونه اندوه خوردم بر گروه کافران (۹۳)

و نفرستادیم در قریه هیچ پیغمبری مگر که گرفتیم اهل آن را بسختی و رنجوری باشد که ایشان تضرع کنند (۹۴)

پس تبدیل کردیم بجای بدی خوبی را تا بسیار شدند و گفتند بحقیقت مس کرد پدران ما را رنجوری و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگاه و ایشان نمیدانستند (۹۵)

و اگر آنکه اهل قریهها گرویده بودند و پرهیز کرده بودند هر آینه گشاده بودیم بر ایشان برکتها از آسمان و زمین و لیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشان را بآنچه بودند کسب میکردند (۹۶)

آیا پس ایمن شدند اهل آن قریهها که آید ایشان را عذاب ما شب هنگام و آنها باشند خفتگان (۹۷)

آیا ایمن شدند اهل آن قریهها که آید ایشان را عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی میکنند (۹۸)

آیا پس ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمیشوند از مکر خدا مگر گروه زیانکاران (۹۹)

آیا راه ننمود مر آنها را که بمیراث بردند زمین را پس از اهلش که اگر میخواستیم میگرفتیمشان بگناهانشان و مهر میزدیم بر دلهاشان پس ایشان نمی شنیدند (۱۰۰)

این قریهها میخوانیم بر تو از خبرهاشان و بتحقیق آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر میزند خدا بر دلهای کافران (۱۰۱)

و

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۳

نیافتیم برای بیشترین ایشان هیچ عهدی و اگر چه یافتیم اکثر ایشان را هر آینه نافرمانان (۱۰۲)

پس برانگیختیم از پس ایشان موسی را بآیتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس ستم کردند بآن پس بنگر چگونه بود انجام کار فساد کنندگان (۱۰۳)

و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من رسولی ام از پروردگار جهانیان (۱۰۴)

سزاوار بر آنکه نگویم بر خدا مگر حقّ بتحقیق آورده‌ام شما را بی‌نه از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را (۱۰۵)

گفت اگر هستی تو که آمده بآیتی پس بیاور آن را اگر هستی از راستگویان (۱۰۶)

پس انداخت عصای خود را پس آن گاه آن ازدهایی شد هویدا (۱۰۷)

و بیرون کرد دستش را پس آن گاه آن نورانی بود مر نگرند گانرا (۱۰۸)

گفتند جمعی از قوم فرعون بدرستی که این هر آینه جادوگریست دانا (۱۰۹)

میخواهد که بیرون کند شما را از زمینتان پس چه میفرمائید (۱۱۰)

گفتند باز دار او و برادرش را و بفرست در شهرها جمع آرندگان را (۱۱۱)

که بیارند ترا هر جادوگر دانایی (۱۱۲)

و آمدند ساحران فرعون را گفتند هر آینه باشد از برای ما مزدی اگر باشیم ما غالبان (۱۱۳)

گفت آری و بدرستی که شما هر آینه از مقربانید (۱۱۴)

گفتند ای موسی یا اینست که می‌اندازی و یا آنکه باشیم ما اندازندگان (۱۱۵)

گفت بیندازید پس چون انداختند جادویی کردند چشمهای مردمان را و ترسانیدند ایشان را و آوردند سحری عظیم (۱۱۶)

و وحی کردیم ما بموسی

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۴

که بینداز عصایت را پس همان دم آن فرو میرد آنچه را مینمودند بدروغ (۱۱۷)

پس ثابت شد حقّ و باطل شد آنچه بودند که میکردند (۱۱۸)

پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوارشدگان (۱۱۹)

و افکنده شدند ساحران سجده کنندگان (۱۲۰)

گفتند گرویدیم پیروردگار جهانیان (۱۲۱)

پروردگار موسی و هارون (۱۲۲)

گفت فرعون آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری و هم شما را بدرستی که این حيله بود که حيله کردید آن را در شهر تا بیرون کنید از آن اهلیش را پس زود باشد که بدانید (۱۲۳)

هر آینه خواهیم برید دستهاتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر پس هر آینه بر دار خواهیم کرد شما را همه (۱۲۴)

گفتند که ما پیروردگارمان باز گشت کنندگانیم (۱۲۵)

و بد نمیداری از ما مگر آنکه گرویدیم بآیتهای پروردگارمان چون آمد ما را پروردگار ما بر ریز بر ما شکیبایی و بمیران ما را مسلمانان (۱۲۶)

و گفتند آن جمع از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی و قوم او را تا فساد بکنند در زمین و واگذارد ترا و الهان ترا گفت بزودی میکشیم پسران ایشان را و باقی میگذاریم زنانشان را و بدرستی که ما فوق ایشانیم غالبان (۱۲۷)

گفت موسی مرقومش را یاری جوید بخدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست بمیراث میدهد آن را بهر که میخواهد از بندگانش و انجام کار از برای پرهیزکارانست (۱۲۸)

گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیایی ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت شاید پروردگار شما که هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه میکنید (۱۲۹)

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۵

و بتحقیق گرفتیم آل فرعون را بقحط سالها و کمی از میوه‌ها باشد که ایشان پند گیرند (۱۳۰)
 پس چون می‌آمد ایشان را خوبی گفتند مر ما را است این و اگر میرسید ایشان را بدی شوم میگرفتند بموسی و کسی که بود با او
 آگاه باشید که منشأ شترشان نزد خدا است و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۱۳۱)

و گفتند هر گاه بیاوری ما را بآن از آیتی تا سحر کنی ما را بآن پس نخواهیم بود مر ترا گروندگان (۱۳۲)
 پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و کنه و غوک‌ها و خون آیت‌های مفضلها پس سرکشی کردند بودند گروهی گناهکاران (۱۳۳)
 و چون واقع شد بر ایشان آنعذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بآنچه عهد کرد نزد تو اگر دفع کنی از ما عذاب
 را هر آینه بگرویم مر ترا و هر آینه فرستیم با تو بنی اسرائیل را (۱۳۴)

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان رسنده‌اند آن گاه آنها پیمان میشکنند (۱۳۵)
 پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیمشان در دریا بآنکه ایشان تکذیب کردند آیت‌های ما را و بودند از آنها بیخبران (۱۳۶)
 و بمیراث دادیم ما گروهی را که بودند که ضعیف شمرده شده بودند در مشرقهای زمین و مغربهایش که برکت پدید آوردیم در
 آن و تمام شد کلمه پروردگارت که خوبست بر بنی اسرائیل بسبب صبر کردنشان و خراب کردیم آنچه بودند که میساختند فرعون
 و قومش و آنچه را که بودند بر میافراشتند (۱۳۷)

و در گذرانیدیم بنی

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۶

اسرائیل را از دریا پس گذشتند بر جمعی که پاس پرستش میداشتند بر بتانی که مر ایشان را بود گفتند ای موسی بگردان از برای ما
 الهی هم چنان که مر ایشان را است الهان گفت بدرستی که شما گروهی نادانانید (۱۳۸)
 بدرستی که آنها تباه گردانیده شد آنچه آنها در آند و باطل است آنچه هستند که میکنند (۱۳۹)
 گفت آیا غیر خدا بجویم برای شما الهی و او افزونی داد شما را بر جهانیان (۱۴۰)
 و هنگامی که رهانیدیم شما را از آل فرعون که عذاب میکردند شما را بدترین عذاب میکشند پسران شما را و زنده میگذاشتند
 زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگارتان بزرگ (۱۴۱)

و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم آن را بده پس تمام شد وقت مقّرر پروردگارش چهل شب و گفت موسی مر
 برادرش هارون که جانشین شو مرا در قوم و اصلاح کن و پیروی مکن راه فساد کنندگان را (۱۴۲)

و چون آمد موسی بوقت مقّرر ما و سخن کرد با او پروردگارش گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بتو گفت هرگز نخواهی
 دید مرا و لیکن بنگر بکوه پس اگر قرار کرد در جایش پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی کرد پروردگارش مر کوه را
 گردانید آن را ریزه ریزه و برو در افتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت دانم پاک بودنت را بازگشتم بسوی تو و من اول
 گروندگانم (۱۴۳)

گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمان برسالت‌هایم و بکلامم پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از شکر گزاران (۱۴۴)
 و نوشتیم برای او در

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۷

لوحهای توریّه از هر چیز پندی و بیانی از برای همه چیز پس بگیر آن را بجدّ و جهد و امر کن قومت را که اخذ کنند با حسنش زود
 باشد بنمایم شما را سرای فاسقان (۱۴۵)

بزودی میگردانم از آیت‌هایم آنان را که کبر میورزند در زمین بناحقّ و اگر بینند هر آیتی را نمی‌گروند بآن و اگر بینند راه حقّی را
 نمی‌گیرند آن را راه و اگر بینند طریق باطلی را میگیرندش راه آن باین است که ایشان تکذیب کردند آیت‌های ما را و بودند از آنها

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را و رسیدن جزای آخرت را نابود شد کردارشان آیا جزا داده میشوند مگر آنچه را بودند که می‌کردند (۱۴۷)

و گرفتند قوم موسی از بعدش از زیورهایشان گوساله تنی را که مر او را بود آوازی مانند گاو آیا نمیدیدند که او نه سخن میکند ایشان را و نه مینماید ایشان را راهی گرفتند آن را و بودند ستمکاران (۱۴۸)

و چون افکنده شد در دستهایشان و دیدند که ایشان بحقیقت گمراه شدند گفتند هر آینه اگر رحمت نکند ما را پروردگار ما و نیامزد ما را هر آینه باشیم البتّه از زیانکاران (۱۴۹)

و چون باز گشت موسی بسوی قومش خشمگین اندوهناک گفت بد از جان‌شینی که گردید مرا از بعد من آیا پیشی گرفتید امر پروردگارتان را و افگند لوحها را و گرفت سر برادرش را که میکشیدش بخود گفت هارون ای پسر مادرم بدرستی که قوم ضعیف شمرند مرا و نزدیک بودند که بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنان را و مگردان مرا با گروه ستمکاران (۱۵۰)

گفت پروردگار من بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمت خود و تویی

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۸

رحمت کننده رحمت کنندگان (۱۵۱)

بدرستی که آنان که گرفتند گوساله را زود باشد که رسد ایشان را خشمی از پروردگارشان و خواری در زندگانی دنیا و همچنین جزا دهیم افترا کنندگان را (۱۵۲)

و آنان که کردند کارهای بد را پس توبه کردند از بعدش و گرویدند بدرستی که پروردگارت پس از آن هر آینه آمرزنده و مهربانست (۱۵۳)

و چون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها بود هدایت و رحمت از برای آنان که ایشان از پروردگارشان میترسیدند (۱۵۴)

و برگزید موسی از قومش هفتاد مرد برای میقات ما پس چون گرفتشان صاعقه گفت ای پروردگارم اگر میخواستی هلاک میکردی ایشان را از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه کردند کم خردان از ما نیست آن مگر بلای تو اضلال میکنی بآن کسی را که میخواهی و راه نمایی کسی را که میخواهی تویی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن ما را و تویی بهترین آمرزندگان (۱۵۵)

و بنویس برای ما در این دنیا خوبی و در آخرت بدرستی که ما باز گردیدیم بتو گفت عذابم میرسانم آن را بهر که میخواهم و رحمتم فرا گرفته همه چیز را پس بزودی مینویسم آن را از برای آنان که میپرهیزند و میدهند زکاة را و آنان که ایشان بآیت‌های ما میگردند (۱۵۶)

آنان که پیروی میکنند آن رسولی را که نبی امّیست که میبند او را نوشته شده نزد ایشان در توریّه و انجیل میفرمایدشان بکارهای پسندیده و باز میداردشان از ناپسندیده و حلال میکند برای ایشان پاکیزه‌ها را

ترجمه قرآن، ص: ۱۵۹

و حرام میکند برای ایشان پلیدها را و فرو مینهد از ایشان بار گرانیشان را و آن تکالیف شاقّه که بود بر ایشان پس آنان که گرویدند با او و تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند آن نوری را که فرو فرستاده شد با او آن گروه ایشانند رستگاران (۱۵۷)

بگو ای مردمان بدرستی که من رسول خدایم بشما همه آن خدایی که مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست خدایی مگر او

زنده میکند و میمیراند پس بگروید بخدا و رسولش ان پیغمبر منسوب بامّ القری که میگردد بخدا و و کلماتش و پیروی کنید او را باشد که شما هدایت یابید (۱۵۸)

و از قوم موسی امتی باشند که هدایت میکنند بحقّ و بآن عدالت میکنند (۱۵۹)

و جدا جدا کردیم ایشان را دوازده سبط امتها و وحی کردیم بموسی چون آب خواستند از او قومش که بزن بعصایت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده چشمه بدرستی که دانستند هر مردم آبخورشان را و سایبان کردیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان منّ و سلوی را بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و ستم نکردند بر ما و لیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند (۱۶۰)

و هنگامی که گفته شد مر ایشان را ساکن شوید در این قریه و بخورید از آن هر جا که بخواهید و بگوئید فرو نه از ما بار گناهان ما را و داخل شوید در راه سجده کنان میآمرزیم برای شما گناهان شما را زود باشد که افزایش اجر نیکوکاران را (۱۶۱)
پس بدل کردند آنان که ستم کردند از ایشان گفتاری غیر آنچه گفته شد مر ایشان را پس فرستادیم ترجمه قرآن، ص: ۱۶۰

بر ایشان عذابی از آسمان بسبب بودنشان که ستم کردند (۱۶۲)

و پیرس ایشان را از آن قریه که بود نزدیک دریا هنگامی که تعدی میکردند در شنبه چون میآمدند ماهیهانشان روز شنبه ایشان ظاهر بر روی آب و روزی که شنبه نمیداشتند نمیآمدند ایشان را همچنین می آموزیدمشان بآنچه بودند که نافرمانی میکردند (۱۶۳)
و چون گفتند جمعی از ایشان که چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشانست عذابی سخت گفتند عذر خواستی بسوی پروردگار شما و باشد که ایشان پرهیزند (۱۶۴)
پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بآن رهانیدیم آنان را که نهی میکردند از آن بدی و گرفتیم آنان را که ستم کردند بعذابی سخت بسبب بودنشان که فسق میکردند (۱۶۵)

پس چون سرباز زدند از آنچه نهی شدند از آن گفتیم مر ایشان را بشوید بوزینهای راندگان (۱۶۶)

و هنگامی که اعلام نمود پروردگارت که هر آینه بر میانگیزاند و بر ایشان تا روز قیامت کسی که عذاب کند ایشان را بد عذابی بدرستی که پروردگار تو هر آینه زود عقوبتست و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربان است (۱۶۷)
و جدا جدا کردیم ایشان را در زمین امتها بعضیشان باشند شایستگان و بعضی ایشان غیر آن و آزمودیم ایشان را براحتها و رنجها باشد که ایشان باز گردند (۱۶۸)

پس ماندند از بعد ایشان خلفهایی که بمیراث گرفتند کتاب را میگیرند متاع این ادنی را و میگویند بزودی میآمرزند ما را و اگر آید ایشان را متاعی مانند آن میگیرند آن را آیا گرفته نشد بر ایشان
ترجمه قرآن، ص: ۱۶۱

پیمان کتاب که نگویند بر خدا مگر حقّ و خوانده اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر است از برای آنان که میپرهیزند آیا پس در نمیابند (۱۶۹)

و آنان که تمسک میجویند بکتاب و برپا داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نسازیم مزد مصلحان را (۱۷۰)

و هنگامی که بلند کردیم کوه را بر زیر ایشان گویا که آن سایبانی بود و گمان بردند که آن فرود آیند است بآنها بگیری آنچه دادیم شما را بقوّت و یاد کنید آنچه در آنست باشد که شما پرهیز کنید (۱۷۱)

و هنگامی که گرفت پروردگار تو از بنی آدم از پشتهای ایشان فرزندانیشان و گواه گرفت ایشان را بر خودهاشان آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه شدیم مبادا بگوئید روز قیامت بدرستی که بودیم از این بیخبران (۱۷۲)

یا بگوئید جز این نیست شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میسازی ما را بآنچه کردند تباہکاران (۱۷۳)

و همچنین تفصیل میدهم آیتها را و باشد که ایشان بازگشت کنند (۱۷۴)

و بخوان بر ایشان خبر آن کسی که دادیم او را آیتها مان پس بیرون آمد از آنها پس از پی رفت او را شیطان پس شد از گمراهان (۱۷۵)

و اگر میخواستیم هر آینه برتری میدادیم او را بانها و لیکن او اقامت کرد بر زمین و پیروی کرد خواهش او را پس مثل او چون مثل سگ است اگر حمله میکنی بر او زبان از دهن بیرون میآورد یا او میگذاریش زبان از دهن بیرون میآورد آن مثل گروهی است که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان قصهها را باشد که ایشان اندیشه کنند (۱۷۶)

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۲

بدند در مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و بر خودهاشان بودند که ستم میکردند (۱۷۷)

کسی را که راه نماید خدا پس او است راه یافته و کسی را که اضلال کند پس آن گروه ایشانند زیانکاران (۱۷۸)

و بحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیاری را از جنیان و آدمیان که مر ایشان را است دلهایی که نمیابند بانها و مر ایشان را است چشمها که نمی بینند بانها و مر ایشان را است گوشها که نمیشنوند بانها چون چهار پایانند بلکه ایشان گمراه ترند آن کرده ایشانند بیخبران (۱۷۹)

و مر خدا راست نامهای نیکو پس بخوانیدش بانها و واگذارید آنها را که میل بباطل مینمایند در نامهای او بزودی جزا داده میشوند آنچه را بودند که میکردند (۱۸۰)

و از آنان که آفریدیم جماعتی باشد که هدایت یابند بحق و بان عدالت میکنند (۱۸۱)

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را بزودی در نوردیم مرتبه مرتبه ایشان را از آنجا که ندانند (۱۸۲)

و مهلت میدهم مر ایشان را بدرستی که گرفتن من سخت است (۱۸۳)

آیا اندیشه نمیکنند که نیست صاحبشان را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده آشکار (۱۸۴)

آیا نمی نگرند در عجایب آسمانها و زمین و آنچه را آفریده است خدا از چیزی و در آنکه شاید که باشد بحقیقت نزدیک شده باشد اجلشان پس بکدام سخن پس از آن ایمان خواهند آورد (۱۸۵)

هر که را اضلال کرد خدا پس نیست هدایت کننده مر او را و وامیگذارد ایشان را در زیاده رویشان که حیران میباشند (۱۸۶)

میرسند ترا از قیامت که کی خواهد بود وقوعش بگو نیست دانش آن مگر نزد پروردگار ظاهر نمیکند آن را در وقتش مگر او گران آمد در آسمانها و

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۳

زمین نمیآید شما را مگر ناگاه میرسند از تو که گویا تو دانایی از راه بسیار پرسیدن از آن بگو نیست علم او مگر نزد خدا و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند (۱۸۷)

بگو مالک نیست من از برای خود سودی و نه زبانی را مگر آنچه خواسته باشد خدا و اگر بودم که میدانستم غیب را هر آینه بسیار گردانیده بودم از خیر و مسّ نکرده بود مرا بدی نیست من مگر بیم کننده و مژده دهنده برای قومی که میکردند (۱۸۸)

اوست که آفرید شما را از نفس واحد و گردانید از آن جفتش را تا آرام گیرد باو پس چون در بر گرفت آن را برداشت باری سبک پس مستمرّ بود بان پس چون گرانبار شد خواندند خدای پروردگارش را که اگر دهی ما را شایسته فرزندی هر آینه خواهیم بود از شکر گزاران (۱۸۹)

پس چون داد ایشان را فرزندی شایسته گردانیدند مر او را انبازان در آنچه داد ایشان را پس برتر است خدا از آنچه شریک میداندند (۱۹۰)

آیا شریک میگردانند آنچه را که نمیتواند آفرید چیزی را و آنها آفریده میشوند (۱۹۱)

و نمیتوانند مر ایشان را یاری کردنی و نه خودهاشان را یاری میتوانند کرد (۱۹۲)

و اگر بخوانید ایشان را بسوی هدایت پیروی نمیکند شما را یکسان است بر شما خواه بخوانید ایشان را یا شما خاموشان باشید (۱۹۳)

بدرستی که آنان که میخوانید از جز خدا بند گانیند مانند شما پس بخوانید ایشان را پس باید اجابت کنند شما را اگر هستید راستگویان (۱۹۴)

آیا ایشان را پایها نیست راه میروند بآن یا مر ایشان را است دستهایی که بگیرند بآنها یا مر ایشان را است چشمهایی که به بینند بآنها یا مر ایشان را است گوشهایی که بشنوند بآنها

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۴

بگو بخوانید انبازتان را پس مکر کنید با من پس مهلت دهید مرا (۱۹۵)

بدرستی که یاور من خدایی است که فرو فرستاد آن کتاب را و او است که یاری میکند شایستگان را (۱۹۶)

و آنان که میخوانند از غیر او نمیتوانند یاری کردن شما را و نه خودهاشان را یاری توانند کرد (۱۹۷)

و اگر بخوانید ایشان را بسوی هدایت نمی شنوند و می بینی ایشان را که مینگرند بسوی تو و ایشان نمی بینند (۱۹۸)

بگیر عفو را و امر کن بشایسته و روی بگردان از نادانان (۱۹۹)

و اگر از جای در آرد تو را از شیطان و سوسه پس پناه گیر بخدا بدرستی که او شنوای دانا است (۲۰۰)

بدرستی که آنان که پرهیزکار شدند چون مس کند ایشان را و سوسه از دیو رجیم پند گیرند پس آن گاه ایشان بینایانند (۲۰۱)

و برادرانشان میکشانند ایشان را در گمراهی پس کوتاهی نمیکند (۲۰۲)

و چون نیاری بایشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آن را بگو پیروی میکنم مگر آنچه وحی میشود بمن از پروردگارم این دلیلهای بینش بخش است از پروردگارتان و هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند (۲۰۳)

و چون خوانده شود قرآن پس گوش باز دارید مر آن را و خاموش باشید شاید که شما را رحمت کنند (۲۰۴)

و یاد کن پروردگار ترا در نفست از روی زاری و نهانی و غیر بلندی از گفتار بیامداد و شبانگاه و مباش از بیخبران (۲۰۵)

بدرستی که آنان که نزد پروردگار تواند سر نمیکشند از پرستش او و تسبیح میکنند او را و مر او را سجده میکنند (۲۰۶)

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۵

سورة الأنفال ست و سبعون آیه و هی نزلت بالمدينة

بنام خداوند بخشاینده مهربان

میپرسند ترا از غنایم دار الحرب بگو انفال مر خدا را است و رسول را پس بپرهیزید از خدا و اصلاح کنید میانتان را و اطاعت کنید خدا و رسولش را اگر هستید گروندگان (۱)

جز این نیست گروندگان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او بیفزاید ایشان را در ایمان و بر پروردگارشان توکل میکنند (۲)

آنان که بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند (۳)

آن گروه ایشانند گروندگان براستی مر ایشان را است مرتبه‌ها نزد پروردگارشان و آمرزش و روزی خوب (۴)
 هم چنان که بیرون آورد پروردگارت از خانه‌ات براستی و بدرستی که پاره از گروندگان هر آینه کراهت دارند گانند (۵)
 مجادله میکنند ترا در حقّ پس از آنچه ظاهر شده بود گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان می‌بینند (۶)
 و هنگامی که وعده میداد شما را خدا بیکی از دو طایفه که آنها مر شما را است و دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت بوده
 باشد مر شما را و میخواست خدا که ثابت گرداند حقّ را با سخنانش و ببرد دنباله کافران را (۷)
 تا ثابت گرداند حقّ را و ناچیز گرداند باطل را و اگر چه کاره بودند گناهکاران (۸)
 وقتی که استغاثه نمودید
 ترجمه قرآن، ص: ۱۶۶

پروردگارتان را پس اجابت کرد مر شما را که من زیاد کننده‌ام شما را بهزاری از ملائکه از پی هم در آیندگان (۹)
 و نگردانید آن را خدا مگر مژده و برای آنکه بیارامد بآن دل‌های شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی که خدا غالب درست
 کردار است (۱۰)
 وقتی که عارض شد شما را پیسنکی برای ایمنی از او و فرو میفرستد بر شما از آسمان آبی تا پاک سازد شما را بآن و ببرد از شما
 و سوسه شیطان و تا ببندد بر دل‌های شما و ثابت گرداند بآن قدمها را (۱۱)
 هنگامی که وحی میکرد پروردگارت بملائکه که من با شمایم پس استواری دهید آنان را که گرویدند زود باشد که اندازیم در
 دل‌های آنان که کافر شدند ترس را پس بزید بر زبر گردنها و بزید از ایشان همه انگشتان را (۱۲)
 این بسبب آنست که مخالفت کردند خدا و رسولش را و هر که مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدرستی که خدا سخت
 عقوبتست (۱۳)

این است پس بچشید آن را و بدرستی که کافرانراست عذاب آتش (۱۴)
 ای آن کسانی که گرویدید چون ملاقات کنید آنان را که کافر شدند بانبوه پس مگردانید بایشان پشتها را (۱۵)
 و هر که بگرداند بایشان در آن روز پشت خود را مگر کناری رفته باشد برای قتال یا برای جای گرفتن در میان گروهی از مقاتلین
 پس بر خود گرفته است خشم خدا را و جایگاه او دوزخست و بد مرجعی است (۱۶)
 پس نکشید ایشان را و لیکن خدا کشت ایشان را و نینداختی تو چون انداختی مشت خاک را و لیکن خدا انداخت و تا نعمت دهد
 مؤمنانرا از خود نعمتی خوب بدرستی که خدا
 ترجمه قرآن، ص: ۱۶۷
 شنوای دانا است (۱۷)

این است و بدرستی که خدا است سست کننده مکر کافران (۱۸)
 اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شما را فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است مر شما را و اگر باز گشت میکنید باز گشت
 میکنم و هرگز کفایت نمیکند از شما جماعت شما چیزی را و اگر چه بسیار شد و بدرستی که خدا با گروندگان است (۱۹)
 ای آن کسانی که گرویدید فرمان برید خدا و رسولش را و بر مگردید از او و شما میشنوید (۲۰)
 و مباشید مانند آنان که گفتند شنیدیم و ایشان نشینند (۲۱)
 بدرستی که بدترین جنبنندگان نزد خدا کران گنگانند که نمیابند بعقل (۲۲)
 و اگر دانسته بود خدا در ایشان خیری هر آینه شنوایده بود ایشان را و اگر شنوایده بودشان هر آینه روی گردانیده بودند و آنها
 روی گردانندگان بودند (۲۳)

ای آن کسانی که گرویدید اجابت کنید مر خدا و مر رسول را چون بخواند شما را برای آنچه زنده کند شما را و بدانید که خدا حایل میشود میانه مرد و دل او و بدرستی که او است که بسوی او محشور میشوید (۲۴)

و بترسید از فتنه که نرسد آنان را که ستم کردند از شما تنها و بدانید که خدا سخت عقوبتست (۲۵)

و یاد کنید هنگامی که شما بودید اندک ناتوان شمردگان در زمین میترسیدید که برابند شما را مردمان پس جای داد شما را و تقویت کرد شما را بنصرتش و روزی کردتان از پاکیزه‌ها باشد که شما شکر کنید (۲۶)

ای آن کسانی که گرویدید خیانت مکنید با خدا و رسول و

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۸

خیانت مکنید امانت‌ها را و شما میدانید (۲۷)

و بدانید که جز این نیست مالها تان و اولادتان بلا است و بدرستی که خدا نزدش اجری عظیم است (۲۸)

ای آن کسانی که گرویدید اگر پرهیزید از خدا میگرداند برای شما تمیزی و در میگذراند از شما گناهان شما را و میآمرزد شما را و خدا صاحب فضلی است بزرگ (۲۹)

و هنگامی که مکر میکردند بتو آنانی که کافر شدند که حبس کنند ترا یا بکشندت یا بیرون کنندت و مکر میکردند و مکر میکرد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست (۳۰)

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما گویند بحقیقت شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه میگفتیم مانند این را نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان (۳۱)

و هنگامی که گفتند بار خدایا اگر باشد این آن که حق است از نزد تو پس بیاران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی دردناک (۳۲)

و نباشد خدا که عذاب کند ایشان را و تو در ایشان و نباشد خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکنند (۳۳)

و چیست ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا و ایشان باز میدارند از مسجد الحرام و نباشند صاحبان مسجد نیستند صاحبان آن مگر پرهیزکاران و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند (۳۴)

و نباشد نمازشان نزد آن خانه مگر صفری و دست زدنی پس بپشید عذاب را بسبب بودنتان که کافر میشدید (۳۵)

بدرستی که آنان که کافر شدند

ترجمه قرآن، ص: ۱۶۹

انفاق میکنند مالهای خود را تا باز دارند از راه خدا پس بزودی صرف میکنند آنها را پس خواهد بود بر ایشان حسرتی پس مغلوب میشوند و آنها که کافر شدند بدوزخ محشور میشوند (۳۶)

تا جدا سازد خدا ناپاک را از پاک و بگرداند ناپاک را بعضیش بر بعضی پس بر سر هم جمع کند آنها را همه پس بگرداند آن را در دوزخ آن کرده ایشانند زیانکاران (۳۷)

بگو مر آنان را که کافر شدند اگر باز میایستند میآمرزد مر ایشان را آنچه بتحقیق گذشت و اگر برگردند پس بحقیقت گذشت طریقه پیشینیان (۳۸)

و کارزار کنید با ایشان تا نباشد فتنه و باشد دین همه آن از برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه میکنند بینا است (۳۹)

و اگر اعراض کنند پس بدانید بدرستی که خدا مولای شما است خوب مولائست و خوب ناصرست (۴۰)

و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس بدرستی که از برای خدا است پنجیکش و از برای رسول و از برای صاحب قرابت و

یتیمان و درماندگان و راه گذریان محتاج اگر هستید ایمان آورده‌اید بخدا و آنچه فرو فرستادیم ما بر بنده خود روز تمیز روزی که بهم رسیدند آن دو جماعت و خدا بر همه چیز توانا است (۴۱)

هنگامی که شما بود در کناره نزدیکتر و ایشان بودند بکناره دورتر و سواران قافله پایین تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید هر آینه خلاف کردید در وعده و لیکن تا بفعل آورد خدا کاری را که میبایست کرده شود تا آنکه هلاک شود کسی که هلاک شد از ترجمه قرآن، ص: ۱۷۰

روی دلیل و حجت و زنده شود کسی که زنده شد از روی دلیل و بدرستی که خدا هر آینه شنوای دانا است (۴۲)
هنگامی که نمود بتو ایشان را خدا در خوابت اندک و اگر نموده بود ایشان را بتو بسیار هر آینه سستی کرده بودید و نزاع کرده بودید در آن امر و لیکن خدا سلامت داشت بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها (۴۳)

و هنگامی که نمود بشما ایشان را چون بهم رسیدید در چشمهای شما اندک و گردانید اندک شما را در چشمهای ایشان تا بفعل آورد خدا کاری را که بود کرده شده و بخدا بر گردانیده میشود امرها (۴۴)

ای آن کسانی که ایمان آوردید چون ملاقات کنید گروهی را پس پای دارید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید (۴۵)

و فرمان برید خدا را و رسولش را و نه نزاع کنید پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت دولت شما و صبر کنید بدرستی که خدا با صبر کنندگانست (۴۶)

و مباشید چون آنان که بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و وا نمود مردمان و منع میکردند از راه خدا و خدا بآنچه میکنند فرا رسنده است (۴۷)

و هنگامی که بیاراست مر ایشان را دیو رجیم کردارشان را و گفت نیست غلبه کننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستی که من پناه دهنده‌ام شما را پس چون نمودار شدند آن دو فوج برگشت بر دو پاشنه‌اش و گفت بدرستی که من بیزارم از شما بدرستی که من می‌بینم آنچه را نمی‌بینید بدرستی که من می‌ترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست (۴۸)

هنگامی که میگفتند دو رویان و آنان که در دلهای ایشان بود بیماری که بفریفته اینها را دین ایشان و هر که توکل میکند بر خدا ترجمه قرآن، ص: ۱۷۱

پس بدرستی که خدا غالب درستکار است (۴۹)

و اگر میدیدی هنگامی را که میمیرانیدند آنان را که کافر شدند ملائکه میزدند بر رویه‌اشان و پشت‌هاشان و بچشید عذاب سوزان (۵۰)

آن بسبب آن چیز است که پیش فرستاد دوستهای شما و بدرستی که خدا نیست بیداد کننده مر بندگان را (۵۱)
چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان کافر شدند بآیتهای خدا پس گرفت ایشان را خدا بگناهانشان بدرستی که خدا نیرومند سخت عقوبتست (۵۲)

آن باین است که خدا نباشد تغییر دهنده نعمتی را که احسان کرد آن را بر جمعی تا آنکه تغییر دهند آنچه را باشد در نفس‌هاشان و بدرستی که خدا شنوای دانا است (۵۳)

چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای پروردگارشان را پس هلاک کردیمشان بگناهانشان و غرق کردیم فرعونیان را و همه بودند ستمکاران (۵۴)

بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی‌آورند (۵۵)

آنان که پیمان گرفتند از ایشان پس میشکنند پیمان خود را در هر بار و ایشان نمی‌پرهیزند (۵۶)

پس اگر دریابی ایشان را در حرب پس پراکنده ساز بایشان کسی را که باشد از پس آنها باشد که ایشان پند گیرند (۵۷)
 و اگر بترسی البتّه از جمعی خیانتی پس بینداز بسوی ایشان بر یکسانی بدرستی که خدا دوست نمیدارد خیانتکاران را (۵۸)
 و مپندارید البتّه آنان که کافر شدند که پیشی گرفتند بدرستی که ایشان عاجز نمیکنند (۵۹)
 و آماده سازید

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۲

برای ایشان آنچه بتوانید از اسباب توانایی و از بستن اسبان که بترسانید بآن دشمن خدا و دشمنان را و دیگران از غیر ایشان نمیدانید
 ایشان را خدا میداند ایشان را و آنچه انفاق میکنید از چیزی در راه خدا تمام داده میشود بشما و شما ستمکرده نشوید (۶۰)
 و اگر میل کردند مر صلح را پس میل کن مر آن را و توکل کن بر خدا بدرستی که او است شنوای دانا (۶۱)
 و اگر بخواهند که مکر کنند با تو پس بدرستی که کافیت ترا خدا او است که تقویت کرد ترا بنصرتش و بگروندگان (۶۲)
 و الفت داد میان دلهاشان اگر صرف میکردی آنچه در زمین است همه الفت نمیافکندی میان دلهاشان و لیکن خدا الفت افکند
 میانشان بدرستی که او است غالب درست کردار (۶۳)

ای پیغمبر بس است ترا خدا و آنکه پیروی کرد ترا از مؤمنین (۶۴)

ای پیغمبر ترغیب کن مؤمنانرا بر کارزار اگر بوده باشد از شما بیست صبر کنندگان غالب شوند بر دویست و اگر باشد از شما صد
 غالب شوند بهزار از آنان که کافر شدند بسبب آنکه آنها گروهی اند که نمیفهمند (۶۵)
 اکنون تخفیف داد خدا از شما و دانست که در شما ناتوانی است پس اگر باشد از شما صد صبر کننده غالب میشوند بر دویست و
 اگر بوده باشد از شما هزار غالب میشوند بر دو هزار بدستوری خدا و خدا با صبر کنندگانست (۶۶)
 نسزد مر پیغمبری را که باشد مر او را اسیران تا آنکه کشش بسیار کند در زمین میخواهند
 ترجمه قرآن، ص: ۱۷۳

متاع دنیا را و خدا میخواهد آخرت را و خدا غالب درست کردار است (۶۷)

اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته بود هر آینه مس کرده بود شما را در آنچه گرفتید عذابی بزرگ (۶۸)

پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و پرهیزد از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است (۶۹)

ای پیغمبر بگو مر آن کسانی را که در دستهای شمایند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما خیری را بدهد شما را بهتر از آنچه
 گرفته شد از شما و میآمرزد شما را و خدا آمرزنده مهربانست (۷۰)

و اگر اراده کنند خیانت با تو پس بتحقیق خیانت کردند خدا را از پیش پس توانایی داد بر ایشان و خدا دانای درست کردار است
 (۷۱)

بدرستی که آنان که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند بمالهایشان و جانهایشان در راه خدا و آنان که جای دادند و یاری
 کردند آنها بعضیشان دوستان بعضی اند و آنان که گرویدند و هجرت نکردند نیست شما را از دوستی ایشان هیچ چیز تا هجرت
 کنند و اگر بیاری طلبند شما را در دین پس بر شما است یاری کردن مگر بر جمعی که میانه شما و میانه ایشان پیمانی است و خدا
 بآنچه میکنید بینا است (۷۲)

و آنان که کافر شدند بعضی از ایشان دوستان بعضی اند اگر نکنید آن را خواهد شد فتنه در زمین و فساد بزرگ (۷۳)

و آنان که گرویدند و هجرت گزیدند و جهاد کردند در راه خدا و آنان که جای دادند و یاری کردند آن گروه ایشانند گروندگان
 ترجمه قرآن، ص: ۱۷۴

براستی مر ایشان را است آمرزش و روزی خوب (۷۴)

و آنان که گرویدند از بعد و هجرت گزیدند و جهاد کردند با شما پس آنها از شما آیند و صاحبان رحمتی از ایشان اولی باشند
بعضی در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه چیز دانا است (۷۵)

سورة التَّوْبَةِ مائة و ثلاثون آية و هي نزلت بالمدينة

ترجمه قرآن ۲۰۴

بیزاری است از خدا و رسولش بسوی آنان که پیمان بستید از مشرکان (۱)

پس سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بدرستی که خدا رسوا کننده کافران است (۲)
و اعلانیست از خدا و رسولش بمردمان روز حج اکبر بدرستی که خدا بیزار است از مشرکان و رسولش نیز بیزار است پس اگر توبه
کردید پس آن بهتر است مر شما را و اگر اعراض کردید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت ده آنان را که کافر
شدند بعدابی دردناک (۳)

مگر آنان که پیمان بستید از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شما را چیزی و نه هم پشت شدند بر شما احدی را پس تمام گردانید با
ایشان پیمانشان را تا مدتشان بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکاران را (۴)
پس چون منقضی شود شهرهای حرام پس بکشید مشرکان را هر جا بیابید و بگیریدشان و حبس کنیدشان و بنشینید برای ایشان بهر
راهگذری پس اگر توبه کردند و بر پای داشتند نماز را و دادند زکاء را پس خالی سازید
ترجمه قرآن، ص: ۱۷۵

راه ایشان را بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۵)

و اگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را بمأمنش این بانست که ایشان
گروهی اند که نمیدانند (۶)

چگونه باشد مر مشرکان را عهدی نزد خدا و نزد رسولش مگر آنان که عهد بستید نزد مسجد الحرام پس ما دام که استقامت ورزند
برای شما پس استقامت ورزید برای ایشان بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکاران را (۷)
چگونه و اگر غالب شوند بر شما نگاه نمیدارند در شما سوگندی و نه عهدی را خوشنود میسازند شما را بدهنهایشان و ابا دارد
دلهاشان و بیشترین ایشانند فاسقان (۸)

عوض گرفتند بآیتهای خدا بهای اندک را پس باز داشتند از راه او بدرستی که ایشان بدست آنچه را عمل میکنند (۹)

نگه نمیدارند در مؤمنی سوگندی و نه پیمانی و آن گروه ایشانند از حدّ در گذرندگان (۱۰)

پس اگر توبه کردند و بر پا داشتند نماز را و دادند زکاء را پس برادران شما آیند در دین و تفصیل میدهم آیتها را از برای گروهی
که میدانند (۱۱)

و اگر شکستند سوگندهاشان را از بعد پیمانشان و طعن زدند در دینتان پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستی که ایشان نیست
سوگندهاشان را باشد که آنها باز ایستند (۱۲)

آیا کارزار نمیکنید با جمعی که شکستند پیمانشان را و قصد کردند به بیرون کردن رسول و آنها پیشی گرفتند شما را اول بار آیا
میترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید از او اگر

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۶

هستید گروندگان (۱۳)

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا بدستهای شما و رسوا میکند ایشان را و یاری میدهد شما را بر ایشان و شفا

میدهد سینه‌های جمعی گروندگان را (۱۴)

و میبرد خشم دلهاشان را و توبه میپذیرد خدا از آنکه میخواهد و خدا دانای درست کردار است (۱۵)
آیا پنداشتید که واگذاشته شوید و هنوز ندانسته خدا آنان را که جهاد کردند از شما و نگرفتند از غیر خدا و غیر رسولش و غیر
مؤمنان دوست همرازی و خدا آگاهست بآنچه میکنید (۱۶)

نباشد مر مشرکان را که عمارت کنند مسجدهای خدا را گواهی دهند گانند بر خودهاشان بکفر آنها ناچیز شد کردارشان و در آتش
ایشانند جاودانیان (۱۷)

جز این نیست که عمارت میکند مسجدهای خدا را کسی که گروید بخدا و روز باز پسین و بر پاداشت نماز را و داد زکاة را و
نترسید مگر از خدا پس شاید آنها که باشند از راه یافتگان (۱۸)

آیا گردانیدید آب دادن حاج و عمارت مسجد الحرام را چون کسی که گروید بخدا و روز باز پسین و جهاد کرد در راه خدا
یکسان نباشند نزد خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را (۱۹)

آنان که گرویدند و هجرت گزیدند و جهاد کردند در راه خدا بمالهاشان و جانهاشان بزرگترند بمرتبۀ نزد خدا و آن گروه ایشانند
کامیابان (۲۰)

مژده میدهد ایشان را پروردگارشان برحمتی از او و خشنودی

ترجمه قرآن، ص: ۱۷۷

و بهشتهایی از برای آنها که در آنها است نعمتی دائمی (۲۱)

جاودانیان در آن همیشه بدرستی که خدا نزد او است مزدی بزرگ (۲۲)

ای آن کسانی که گرویدید نگیرید پدرانتان را و برادرانتان را دوستان اگر گزیدید کفر را بر ایمان و کسی که دوست گیردشان از
شما پس آنها ایشانند ستمکاران (۲۳)

بگو اگر باشند پدرانتان و پسرانتان و برادرانتان و جفتهاتان و خویشانتان و مالهایی که اندوخته‌اید آنها را و بازرگانی که میرسید از
کاسد شدنش و مساکنی که خوشنودید از آنها دوستتر است بشما از خدا و رسولش و جهاد کردن در راهش پس انتظار برید تا
بیاورد خدا فرمانش را و خدا هدایت نمیکند گروه نافرمانبران را (۲۴)

بتحقیق یاری کرد شما را خدا در جاهای بسیار و روز حنین هنگامی که بشگفت آورد شما را بسیاری شما پس کفایت نکرد از شما
چیزی و تنگ شد بر شما زمین با فراخیش پس برگشتید پشت گردانندگان. (۲۵)

پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر رسولش و بر گروندگان و فرو فرستاد لشگرهایی که نمیدیدشان و عذاب کرد آنان را که کافر
شدند و آنست پاداش کافران (۲۶)

پس توبه می‌پذیرد خدا پس از آن بر هر که میخواهد و خدا آمرزنده مهربانست (۲۷)

ای آن کسانی که گرویدید جز این نیست مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند بمسجد الحرام پس از سالشان اینسال
ترجمه قرآن، ص: ۱۷۸

و اگر بترسید از درویشی پس زود باشد بی‌نیاز کند شما را خدا از فضلش اگر خواهد بدرستی که خدا دانای حکیم است
کارزار کنید با آنان که نمیگروند بخدا و نه بروز باز پسین و حرام نمیکند آنچه را حرام گردانید خدا و رسولش و قبول نمیکند
دین حق را از آنانی که داده شدند کتاب را تا آنکه بدهند جزیه را بدست خود و ایشان باشند خواران (۲۹)

و گفتند یهود که عزیر پسر خدا است و گفتند ترسایان مسیح پسر خدا است این گفتارشانست بدهنهاشان مانند میشوند گفتار آنان
را که کافر شدند از پیش کشت ایشان را خدا چگونه برگردانیده میشوند (۳۰)

گرفتند دانیانیشان را و زاهدانشان را صاحبهای خود نه خدا را و مسیح پسر مریم و فرموده نشدند مگر آنکه پرستش کنند الهی یگانه را نیست خدایی مگر او منزّه است از آنچه شرک میآورند (۳۱)

میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بدهنهایشان و ابا دارد خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را و اگر چه کراهت دارند کافران (۳۲) اوست که فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب گرداند آن را بر دین همه‌اش و اگر چه کراهت دارند شرک آورندگان (۳۳)

ای آن کسانی که گرویدید بدرستی که بسیاری از دانیان و زاهدان هر آینه میخورند مالهای مردمان را بیاطل و باز میدارند از راه خدا و آنان که نهفته مینهند طلا و نقره را و انفاق نمیکنند آنها را در راه خدا پس بشارت ده ایشان را بعدابی دردناک (۳۴) ترجمه قرآن، ص: ۱۷۹

روزی که فروخته میشود بر آنها در آتش دوزخ پس داغ کرده میشود بآنها پیشانیهایشان و پهلوهایشان و پشتهایشان این است آنچه نهادید نهفته برای خودهاتان پس بچشید آنچه بودید نهفته مینهادید (۳۵)

بدرستی که شمار ماهها نزد خدا دوازده است در کتاب خدا روزی که آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرامست این است دین درست پس ستم مکنید در آنها بر خودهاتان و کارزار کنید با مشرکان همگی هم چنان که کارزار میکنند با شما همگی و بدانید که خدا با پرهیزکاران است (۳۶)

جز این نیست تغییر دادن ماههای حرام زیادتیست در کفر اضلال کرده میشوند بآن آنان که کافر شدند حلال میگردانند آن را سالی و حرام میگردانند آن را سالی تا موافقت نمایند با شمار آنچه حرام گردانید خدا پس حلال میگردانند آنچه را حرام کرد خدا آراسته شد مر ایشان را بدی کردارشان و خدا راه ننماید گروه ناگروندگان را (۳۷)

ای آن کسانی که گرویدید چیست مر شما را چون گفته شود مر شما را که بیرون روید در راه خدا سنگین میشوید بزمین آیا راضی شدید بزنگانی دنیا از آخرت پس نیست مایه تعیش زندگانی دنیا در آخرت مگر اندکی (۳۸)

اگر بیرون نمیروید عذاب میکند شما را بعدابی دردناک و بدل شما میگیرد گروهی غیر شما را و ضرر نمیرسانید او را چیزی و خدا بر همه چیز تواناست (۳۹)

اگر یاری نکنید او را پس بحقیقت یاری کردش خدا وقتی که بیرون کردندش آنان که کافر شدند بود دویم دو نفر وقتی که آن دو در غار بودند هنگامی که میگفت مر همراهش را که اندوه مخور

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۰

بدرستی که خدا با ما است پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر او و تقویت کردش بلسگرهایی که نمیدیدید آنها را و گردانید کلمه آنان را که کافر شدند پایین و کلمه خدا آنست بالا و خدا غالب درست کردار است (۴۰)

بیرون روید سبک و گران و جهاد کنید بمالهایتان و جانهایتان در راه خدا آن بهتر است شما را اگر باشید بدانید (۴۱) اگر بودی متاعی قریب الوصول و سفری آسان هر آینه پیروی کرده بودند ترا و لیکن دور شد بر ایشان مسافت و بزودی سوگند خواهند خورد بخدا که اگر توانسته بودیم هر آینه بیرون آمده بودیم با شما هلاک میگردانند نفسهای خود را و خدا میداند که ایشانند هر آینه دروغگویان (۴۲)

عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشان را تا آنکه ظاهر میشد مر ترا آنان که راست گفتند و میدانستی دروغگویان را (۴۳) دستوری نمیخواهند از تو آنان که میگردند بخدا و روز باز پسین که جهاد کنند بمالهایشان و جانهایشان و خدا دانا است پرهیزکاران (۴۴)

جز این نیست دستوری نمیخواهند از تو مگر آنان که نمیگردند بخدا و روز باز پسین و شک کرد دلهاشان پس ایشان در شکشان

و اگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را هر آینه آماده نموده بودند مر آن را ساز برگی و لیکن ناخوش داشت خدا بر انگیزاند ایشان را پس باز داشت ایشان را و گفته شد بنشینید با نشینندگان (۴۶)

اگر بیرون آمده بودند در شما نمیافزودند شما را مگر فساد و هر آینه شتافته بودند میانتان که بجویند برای شما فتنه و باشند در شما ترجمه قرآن، ص: ۱۸۱

سخن چنان مر ایشان را و خدا دانا است بستمکاران (۴۷)

بحقیقت جستند فتنه را از پیش و برگردانیدند برای تو امرها را تا آمد حق و ظاهر شد فرمان خدا و ایشان بودند ناخوش داران (۴۸) و از ایشان کیست که میگوید دستوری ده مرا و بفته مینداز مرا آگاه باش که در فتنه افتادند و بدرستی که دوزخ هر آینه احاطه کننده بکافرانست (۴۹)

اگر برسد ترا خوبی بد میآید ایشان را و اگر برسد ترا مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کارمان را از پیش و برگردند و ایشان باشند شادمانان (۵۰)

بگو هر گز نمیرسد ما را مگر آنچه نوشت خدا بر ما او است صاحب اختیار ما و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان (۵۱) بگو آیا انتظار میرید بما مگر یکی از دو خوب را که نصرت و شهادتست و ما انتظار میریم بشما که برساند بشما خدا عذابی از نزدش یا بدستهای ما پس انتظار کشید بدرستی که ما با شما انتظار کشند گانیم (۵۲)

بگو انفاق کنید خواه یا نخواه که پذیرفته نخواهد شد از شما بدرستی که شما هستید گروهی نافرمانبران (۵۳) و منع نکرد ایشان را که قبول کرده شود از ایشان نفقه‌های ایشان مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا و برسولش و نمیآیند بنماز مگر در حال کسالت و انفاق نمیکنند مگر با کراهت (۵۴)

پس شگفت نیاورد ترا مالهای ایشان و نه فرزندانشان نمیخواهد خدا مگر اینکه عذاب کند ایشان را بآنها در زندگانی دنیا و هلاک شود نفسهایشان و آنها باشند کافران (۵۵)

و سوگند میخورند بخدا

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۲

که ایشان هر آینه از شما نیستند و نیستند آنها از شما و لیکن ایشان گروهی اند که میترسند (۵۶)

اگر مییافتند پناهی یا غارهایی یا سوراخ در خزیدنی هر آینه عدول کرده بودند بآن و بشتاب میرفتند (۵۷) و از ایشان کسی است که عیب میکند ترا در صدقه‌ها پس اگر داده شدند از آنها خوشنود گشتند و اگر داده نشدند از آنها آن گاه ایشان خشم میکنند (۵۸)

و اگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه دادشان خدا و رسولش و گفتندی بس است ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضلش و رسول او بدرستی که ما بسوی خدا رغبت دارند گانیم (۵۹)

جز این نیست صدقه‌ها از برای درویشانست و درماندگان و کارکنان بر جمع صدقات و آنان که بدست آورده شده دلهاشان و در آزاد کردن گردنها و قرض دادن مفلسان و در راه خدا و راه گذریان محتاج فرض کردنی از خدا و خدا دانای درست کردار است (۶۰)

و از ایشان کسانی اند که میرنجانند پیغمبر را و میگویند که او شنوای سخن هر کسی است بگو کوش خیر است مر شما را میگرود بر خدا و تصدیق میکند گروندگان را و رحمتی است از برای آنان که گرویدند از شما و آنان که میرنجانند رسول خدا را از برای ایشانست عذابی دردناک (۶۱)

سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا و رسولش سزاوارترند که خوشنود کنندش اگر هستند گروندگان (۶۲)

آیا ندانسته‌اند که هر که مخالفت میکند با خدا و رسولش پس بدرستی که از برای او است آتش دوزخ جاوید در آن اینست رسوایی بزرگ (۶۳)

میترسند منافقان که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۳

آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو استهزاء کنید بدرستی که خدا ظاهر کننده است آنچه را میترسید (۶۴) و هر آینه اگر پرسى از ایشان هر آینه گویند جز این نیست بودیم که صحبت میداشتیم و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهايش و رسولش بودید که استهزاء میکردید (۶۵)

عذر نخواهید بتحقیق که کافر شدید پس از ایمانتان اگر عفو کنیم از پاره از شما عذاب خواهیم کرد پاره را بسبب آنکه ایشان باشند گناهکاران (۶۶)

مردان بانفاق و زنان بانفاق بعضی ایشانند از بعضی امر میکنند بنا شایسته و نهی میکنند از شایسته و بهم میآرند دستهایشان را فراموش کردند خدا را پس فراموش کردشان بدرستی که منافقان ایشانند فاسقان (۶۷)

وعده کرده خدا مردان بانفاق و زنان بانفاق و کافران را آتش دوزخ جاودانیان در آن آن کافست ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و از برای ایشانست عذابی پاینده (۶۸)

مانند آنان که از پیش شما بودند سختتر از شما بقوت و بیشتر بمالها و فرزندان پس کام جستند بنصیبشان پس کام جستید بنصیبشان هم چنان که کام جستند آنان که بودند پیش از شما بنصیبشان و در آمد کردید هم چنان که در آمد کردند آن گروه ناچیز شد کردارشان در دنیا و آخرت و آن گروه ایشانند زیانکاران (۶۹)

آیا نیامد ایشان را خبر آنان که بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و آن شهرهای زیر و زبر شده آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس نبود خدا

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۴

که ستم کند ایشان را و لیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند (۷۰)

و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشانند دوستان برخی امر میکنند بکارهای شایسته و نهی میکنند از ناشایسته و بر پا میدارند نماز را و میدهند زکاة را و فرمان میبرند خدا و رسولش را آن کرده زود باشد رحمت کند ایشان را خدا بدرستی که خدا غالب حکیم است (۷۱)

وعده داد خدا مردان گرونده و زنان گرونده را بهشتهایی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و مسکنهای پاکیزه در بهشتهایی با اقامت دائمی و خوشنودی از خدا بزرگتر است آنست آن کامیابی بزرگ (۷۲)

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بد جای بازگشتی است (۷۳)

سوگند میخورند بخدا که نگفتند و بحقیقت گفتند کلمه کفر را و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهش کردند بآنچه نرسیدند و کینه نورزیدند مگر آنکه بی‌نیاز کرد ایشان را خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند باشد بهتر مر ایشان را و اگر رو گردانند عذاب کند ایشان را خدا عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نباشد مر ایشان را در زمین هیچ دوستی و نه یاری کننده (۷۴)

و از ایشان کسی است که پیمان کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضلش هر آینه صدقه دهیم البتّه و هر آینه خواهیم شد البتّه از شایستگان (۷۵)

پس چون دادشان از فضلش بخیلی کردند بآن و روگردانیدند و ایشان بودند اعراض کنندگان (۷۶)

پس از پی آورد ایشان را نفاقی در دلهاشان تا

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۵

روزی که ببانند آن را بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کردند او را و بسبب آنچه بودند که دروغ میگفتند (۷۷)

آیا ندانستند که خدا میداند پنهانسان را و رازشان را و بدرستی که خدا دانای پنهانها است (۷۸)

آنان که عیب میکنند افزون دهندگان را از گروندگان در صدقه‌ها و کسانی را که نمیابند مگر طاقتشان را پس استهزاء میکنند از

ایشان استهزاء کرد خدا از ایشان و از برای آنها است عذابی دردناک (۷۹)

خواهی آمرزش خواه مر ایشان را و خواهی آمرزش میخواه از برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار پس هرگز

نیامرزد خدا ایشان را آن باینست که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و خدا راه نماید گروه فاسقان را (۸۰)

شاد شدند باز گذاشتگان بنشستنشان از بعد فرستاده خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهاشان و جانهاشان در راه خدا و گفتند

مروید در گرما بگو آتش دوزخ سختتر است در گرمی اگر باشند بیابند (۸۱)

پس باید که بخندند اندک و باید که بگریند بسیاری پاداشی بآنچه بودند که کسب میکردند (۸۲)

پس اگر باز گردانید ترا خدا بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون رفتن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با

من هیچگاه و هرگز کارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی که شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان

(۸۳)

و نماز مگذار بر یکی از ایشان که مرد هرگز و نایست بر فراز گورش بدرستی که آنها کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان

بودند فاسقان

ترجمه قرآن، ص: ۱۸۶

و بشگفت نیامرد ترا مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست میخواهد خدا که عذاب کندشان بآنها در دنیا و هلاک شود

نفسهاشان و ایشان باشند کافران (۸۵)

و چون فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید با رسولش دستوری خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان و گویند

واگذار ما را که باشیم با نشستگان (۸۶)

راضی شدند بآنکه باشند با بازماندگان و مهر زده شد بر دلهاشان پس ایشان نمیفهمند (۸۷)

لیکن رسول و آنان که گرویدند با او جهاد کردند بمالهاشان و جانهاشان و آن کرده مر ایشان را است خیرات و آن گروه ایشانند

رستگاران (۸۸)

مهیا کرده خدا برای ایشان بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرا جاودانیان در آن آنست کامیابی بزرگ (۸۹)

و آمدند عذر گویندگان از بادیه نشینان که دستوری داده شود مر ایشان را و نشستند آنان که دروغ بستند بر خدا و رسولش زود

باشد که برسد آنان را که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک (۹۰)

نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانی که نمیابند آنچه را صرف میکنند گناهی چون خالص شدند مر خدا و رسولش نباشد

بر نیکوکاران هیچ راهی و خدا آمرزنده مهربانست (۹۱)

و نه بر آنانی که چون آمدند ترا که سوار کنی ایشان را گفتمی نمیابم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند و چشمهاشان میریخت

از اشک از غم که نمی یافتند آنچه را صرف کنند (۹۲)

جز این نیست که راه گرفت بر کسانی است که

دستوری میطلبند از تو و آنها توانگراند راضی شدند بآنکه باشند با بازماندگان و مهر نهاد خدا بر دلهاشان پس ایشان نمیدانند (۹۳) بعد از خواهند آمد بسوی شما چون باز گردید بسوی ایشان بگو عذر خواهید که هرگز باور نداریم شما را بحقیقت خبر داد ما را خدا از خبرهای شما بزودی خواهد دید خدا کارتان را و رسولش پس باز گردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاهی دهد شما را بآنچه بودید که میگردید (۹۴)

بزودی سوگند خواهند خورد بخدا از برای شما چون باز گردید بسوی ایشان تا رو گردانید از ایشان پس روی بگردانید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند و جایگاهشان دوزخست پاداشی بسبب آنچه بودند کسب میگردند (۹۵) سوگند میخورند برای شما تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان پس بدرستی که خدا خوشنود نخواهد شد از گروه فاسقان (۹۶)

بادیه نشینان سختترند از راه کفر و نفاق و سزاوارترند که ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر رسولش و خدا دانای درستکار است (۹۷)

و از بادیه نشینان کسی است که میگیرد آنچه را صرف میکند جای تاوان و چشم میدارد بشما گردشهای روزگار بر ایشان است گردش بد و خدای شنوای دانا است (۹۸)

و از بادیه نشینان کسی است که میگرود بخدا و روز باز پسین و آنچه در راه خدا صرف میکند موجب تقرب می شمارد و دعاهای رسول را نیز آگاه باشید که آنها نزدیکست برای آنها زود باشد که در آورد ایشان را خدا در رحمتش بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۹۹)

و سبقت داران نخستان از مهاجران

و انصار و آنان که پیروی کردند ایشان را به نیکویی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او و مهیا کرده برای ایشان بهشتهایی که می رود زیرشان نهرا جاودانیان در آن همیشه آنست کامیابی بزرگ (۱۰۰)

و از آنان که پیرامون شمایند از بادیه نشینان منافقانند و از اهل مدینه ایستادند بر نفاق نمیدانی ایشان را ما میدانیم ایشان را زود باشد عذاب کنیم ایشان را دو بار پس بر گردانیده میشوند بسوی عذابی بزرگ (۱۰۱)

و دیگران اقرار کردند بگناهانشان آمیختند کرداری نیکو و دیگری بد شاید خدا که توبه پذیرد از ایشان بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۰۲)

بگیر از مالهاشان صدقه که پاک سازی ایشان را و پاکیزه گردانی بصدقه و دعا کن بایشان بدرستی که دعای تو مایه آرام است مر ایشان را و خدا شنوای دانا است (۱۰۳)

آیا ندانسته اند که خدا او است که میپذیرد توبه را از بندگانش و میگیرد صدقه ها را و بدرستی که خدا او است توبه پذیر مهربان (۱۰۴)

و بگو بکنید پس بزودی میبندد خدا عمل شما را و رسولش و گروندگان و زود باشد که باز گردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار پس بیا گاهاند شما را بآنچه بودید که میگردید (۱۰۵)

و دیگران موقوفاند مر فرمان خدا را یا عذاب میکند ایشان را یا توبه پذیرد از ایشان و خدا دانای درست کار است (۱۰۶) و آنان که گرفتند مسجدی را برای ضرر رسانیدن و کفر و جدایی افکندن میان گروندگان و انتظار مر کسی را که حرب کرد بر خدا

و رسولش از پیش و هر آینه سوگند خواهند خورد که نمیخواستیم مگر خوبی را و خدا گواهی می‌دهد که ایشانند هر آینه دروغگویان (۱۰۷)

مایست در آن هرگز هر آینه مسجدی که بنا نهاده شد بر پرهیزکاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن در آن باشد مردانی که دوست دارند که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک شوندگان را (۱۰۸)

آیا پس آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر پرهیزکاری از خدا و خوشنودی بهتر است یا آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر کنار گذرگاه سیل خالی شده شکست خورده پس فرود آمد بآن در آتش دوزخ و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را (۱۰۹)

همیشه باشد بنایشان که ساختند شکی در دلهاشان مگر آنکه پاره شود دلهاشان و خدا دانای درستکار است (۱۱۰)

بدرستی که خدا خرید از گروندگان جانهاشان و و مالهاشان را بآنکه مرایشان را باشد بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده دادنی بر آن حق در توریه و انجیل و قرآن و کیست وفا کننده تر بعهدهش از خدا پس شاد شوید بسبب فروختنشان که مبیعت کردید بآن و آنست آن کامیابی بزرگ (۱۱۱)

آن توبه کنندگان پرستندگان ستایش کنندگان آن روزه داران آن رکوع کنندگان آن سجده کنندگان آن امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و آن نکه دارندگان مرحدّهای خدا را و مزده ده گروندگان را (۱۱۲)

نباشد مر پیغمبران را و آنانی که گرویدند که آمرزش خواهند از برای مشرکان و اگر چه باشند صاحب قرابت

از بعد ظاهر شدن مرایشان را که ایشانند اهل آتش (۱۱۳)

و نبود آمرزش خواستن ابراهیم از برای پدرش مگر از وعده که وعده داده بود آن را باو پس چون ظاهر شد مر او را که او دشمن است مر خدا را بیزار شد از او بدرستی که ابراهیم بود هر آینه بسیار دعا کننده بردبار (۱۱۴)

و نباشد خدا که اضلال کند جمعی را پس از آنکه هدایت کردشان تا آنکه بیان کند برای ایشان آنچه پرهیز کنند بدرستی که خدا بهمه چیز دانا است (۱۱۵)

بدرستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده (۱۱۶)

بتحقیق توبه پذیرفت خدا بر پیغمبر و مهاجران و انصار و آنان که پیروی کردند او را در زمان دشواری بعد از آنکه نزدیک بود بر گردد دلهای پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از ایشان بدرستی که او بایشان مهربان رحیم است (۱۱۷)

و بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد بر ایشان زمین با آن فراخی و تنگ آمد بر ایشان نفسهاشان و یقین کردند که نیست پناهی از خدا مگر بسوی او پس توبه پذیرفت از ایشان تا ثابت بر توبه بمانند بدرستی که خدا او است توبه پذیر مهربان (۱۱۸)

ای آن کسانی که گرویدید پرهیزید از خدا و باشید با راستگویان (۱۱۹)

نزد مر اهل مدینه را و کسی که پیرامون آنها باشد از بادیه نشینان که باز مانند از رسول خدا و نه آنکه بگذرند بسبب نفسهاشان از نفس او این بسبب آنست که ایشان نرسد ایشان را تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی

در راه خدا و گام نهند گامی که بخشم آورد کافران را و نیابند از دشمنی یافتنی مگر آنکه نوشته شود برای ایشان بآن کار خوبی بدرستی که خدا ضایع نسازد مزد نیکوکاران را (۱۲۰)

و انفاق نمیکند نفقه کوچک کمی و نه بزرگ بسیاری و قطع نمیکند وادی را مگر آنکه نوشته شد از برایشان تا جزا دهدشان

خدا بخوبتر از آنچه بودند که میکردند (۱۲۱)

و نباشند گروندگان که بروند همگی پس چرا نرفتند از هر گروهی از ایشان پاره تا دانش آموزند در دین و تا بیم کنند قومشان را چون باز گردند بسوی ایشان باشد که آنها بترسند (۱۲۲)

ای آن کسانی که گرویدید کارزار کنید با آنان که نزدیکند بشما از کافران و باید بیابند در شما سختی و بدانید که خدا با پرهیزکاران است (۱۲۳)

و چون فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کسی است که میگوید کدام از شما افزود او را اینسوره ایمانی پس ایا آنان که گرویدند پس افزود ایشان را ایمانی و ایشان شاد میشوند بسیار (۱۲۴)

و اما آنان که در دلهاشان مرضی است پس افزودشان بدی ببدی ایشان و مردند و ایشان بودند کافران (۱۲۵)

ایا نمی بینند که ایشان آزموده میشوند در هر سالی یک بار یا دو بار پس نه توبه میکنند و نه ایشان پند میگیرند (۱۲۶)

و چون فرو فرستاد سوره مینگرند بعضی از ایشان بعضی ایا می بینند شما را هیچ احدی پس برگشتند گردانید خدا ترجمه قرآن، ص: ۱۹۲

دلهاشان را بآنکه ایشانند گروهی که نمیفهمند (۱۲۷)

بتحقیق آمد شما را رسولی از خودهاتان که سخت است بر او رنج کشیدنتان حریص است بر شما بگروندگان مهربان رحیم است (۱۲۸)

پس اگر اعراض کنند پس بگو بس است مرا خدا نیست خدایی مگر او بر او توکل کردم و او است پروردگار عرش بزرگ (۱۲۹)

سوره یونس علیه السلام مائۀ و تسع آیات و هی مکیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

این آیتهای کتاب با حکمت است (۱)

ایا باشد مر مردمان را تعجیبی که وحی فرستادیم بمردی از ایشان که بترسان مردمان را و مژده بده آنان را که گرویدند که مر ایشان را است سابقه خوبی نزد پروردگارشان گفتند کافران بدرستی که این هر آینه سحریست آشکارا (۲)

بدرستی که پروردگار شما خدایی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش تدبیر میکند کار کاینات را نیست هیچ شفیع مگر پس از دستوری او آنست خدا پروردگار شما پس پرستید او را ایا پس پند نمیگیرید (۳)

بسوی او است باز گشت شما همه وعده دادنی از خدا حق بدرستی که او نخست آفرید خلق را پس باز میگردد او را تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته بعدالت و آنان که کافر شدند

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۳

مر ایشان را است شربتی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب بودنشان که کافر میشدند (۴)

او است که گردانید آفتاب را روشنایی و ماه را روشنی و مقرر داشتش منزلها تا بدانید شمار سالها و حساب را نیافرید خدا آن را مگر بحق تفصیل میدهد آیتها را برای جمعی که بدانند (۵)

بدرستی که در اختلاف شب و روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین هر آینه آیتها است از برای جمعی که میپرهیزند (۶)

بدرستی که آنان که امید نمیدارند ملاقات ما را و راضی شدند بزندگانی دنیا و آمیدند بآن و آنان که ایشان از آیتهای ما بیخبراند (۷)

آنها جایگاهشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب میکردند (۸)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان بسبب ایمانشان می‌رود از زیرشان نهرها در بهشتهای با نعمت (۹)

خواندنشان در آن سبحانک اللهم است و درودشان در آن سلام است و آخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین (۱۰) و اگر تعجیل میکرد خدا از برای مردمان شر را بتعجیل ایشان بخیر هر آینه رانده شده بود بسوی ایشان اجلشان پس وامیگذاریم آنان را که امید ندارند ملاقات ما را در زیاده رویشان که حیران می‌بوده باشند (۱۱)

و چون مس کند انسان را ضرری میخواند ما را خوابیده پهلویش یا نشسته یا ایستاده پس چون دفع کردیم از او ضررش را میگذرد گویا که نخوانده است ما را برای ضرری که مس کرده بود او را همچنین آراسته شد از برای مسرفان ترجمه قرآن، ص: ۱۹۴

آنچه بودند که میکردند (۱۲)

و بحقیقت هلاک کردیم اهل زمانها را از پیش شما چون ستم کردند و آمد ایشان را رسولانشان با معجزات و نبودند که ایمان آورند همچنین جزا دهیم گروه گناهکاران را (۱۳)

پس گردانیمتان جانشینان در زمین از بعد ایشان تا به بنیم چگونه میکنید (۱۴)

و چون خوانده میشود بر ایشان آیتهای ما روشنها میگویند آنان که امید نمیدارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این یا تبدیل کنش بگو نزد ما که تبدیل کنم آن را از پیش خودم پیروی نمیکنم من مگر آنچه وحی کرده میشود بمن بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ (۱۵)

بگو اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آن را بر شما و نه اعلام کرده بودم شما را بآن پس بحقیقت درنگ کردم در شما عمری پیش از آن آیا پس نمیاید بعقل (۱۶)

پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بست بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیتهای او را بدرستی که رستکار نشوند گناهکاران (۱۷) و میپرستند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساند ایشان را و نفع نمیدهدشان و میگویند اینها شفیعان مایند نزد خدا بگو آیا خبر میدید خدا را بآنچه نمیداند در آسمانها و نه در زمین منزّه است او و برتر است از آنچه شریک میدانند (۱۸)

و نبودند مردمان مگر امت واحد پس اختلاف کردند و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه حکم کرده شده بود میانشان در آنچه در آن اختلاف میکردند (۱۹)

و میگویند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۵

از پروردگارش پس بگو نیست غیب مگر مر خدا را پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم (۲۰) و چون بچشانیم مردمان را رحمتی از پس سختی رنجی که مس کرد ایشان را ناگاه مر ایشان را مکریست در آیتهای ما بگو خدا زودتر است در مکر بدرستی که فرستادگان ما مینویسند آنچه مکر میکنید (۲۱)

او است که میگرداند شما را در بر و بحر تا چون باشید در کشتیها و جاری شوند با ایشان بادی پاکیزه و شاد شوند بآن بیاید آنها را بادی سخت و بیاید ایشان را موج از هر جا و دانند که ایشان احاطه کرده شد بآنها خوانند خدا را خالص گردانندگان برای او دین را که اگر نجات داد ما را از این هر آینه باشیم از شکر گزاران (۲۲)

پس چون نجات دادشان آن گاه ایشان ستم میکنند در زمین بناحق ای مردمان نیست ستم شما مگر بر خودهاتان در مایه تعیش زندگانی دنیا پس بسوی ما است بازگشت شما پس آگاه گردانیم شما را بآنچه بودید که میکردید (۲۳)

جز این نیست مثل زندگانی دنیا چون آبی است که فرو فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن رستنی زمین از آنچه میخورند

مردمان و چهار پایان تا چون گرفت زمین پیرایه‌اش را و زینت یافت و گمان بردند اهلش که ایشان قدرت دارند گانند بر آن آمد آن را امر ما شبی یا روزی پس گردانیدیم آن را در دیده گویا که نرسته بود در زمان پیش همچنین تفصیل میدهیم آیتها را از برای قومی که اندیشه میکنند (۲۴)

و خدا میخواند بسوی سرای سلامت

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۶

و راه مینماید کسی را که میخواهد بسوی راه راست (۲۵)

از برای آنها که نیکی کردند نیکی است و زیادتی و نپوشد رویهاشان را گردی و نه خواری آنها اهل بهشتند ایشان در آن جاودانیانند (۲۶)

و آنان که کسب کردند بدیها را جزای بدی بمثل آنست و فرو میگیرد ایشان را خواری نباشد ایشان را از خدا هیچ نگهدارنده گویا پوشانیده شد رویهاشان پاره از شب تیره آنها اهل آتشد ایشانند در آن جاودانیان (۲۷)

و روزی که محشور میسازیمشان همه پس می‌گوییم از برای آنانی که شرک آورند باشید بر جاتان شما و انبازانتان پس جدایی میاندازیم میانشان و خواهند گفت انبازانشان نبودید که ما را میپرستیدید (۲۸)

پس کافی است خدا گواه میان ما و میان شما که بودیم از پرستیدن شما هر آینه بیخبران (۲۹)

آنجا بیابد هر نفسی آنچه پیش فرستاده و باز گردانیده شوند بسوی خدا که صاحب اختیار ایشانست بحق و گم شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند (۳۰)

بگو کیست روزی میدهد شما را از آسمان و زمین یا که مالک میشود گوش و دیده‌ها را و که بیرون می‌آورد زنده را از مرده و بیرون می‌آورد مرده را از زنده و که تدبیر میکند کار کاینات را پس زود میگویند خدا است پس بگو آیا پس نمیپرهیزید (۳۱)

پس آن خدا پروردگار شما است بحق پس چیست بعد از حق مگر گمراهی پس بکجا بر گردانیده میشوید (۳۲)

همچنین لازم شد کلمه پروردگارت بر آنان که فسق ورزیدند بدرستی که ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۷

نمیگروند (۳۳)

بگو آیا از شریکان شما کیست که می‌آفریند خلق را پس باز می‌آورد او را بگو خدا می‌آفریند خلق را پس باز می‌آورد او را پس بکجا بر گردانیده میشوید (۳۴)

بگو آیا از انبازان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق بگو خدا راه مینماید مر حق را آیا پس کسی که راه مینماید بسوی حق سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا کسی که هدایت نمی‌یابد مگر آنکه هدایت کرده شود پس چیست شما را چگونه حکم میکنید (۳۵)

و پیروی نمیکنند بیشترشان مگر گمان را بدرستی که گمان کفایت نمیکند از حق چیزی را بدرستی که خدا دانا است بآنچه میکنند (۳۶)

و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شود از غیر خدا و لیکن تصدیق آن چیز است که باشد میانه دو دستش و تفصیل دادن کتاب و نیست شکی در آن از پروردگار جهانیان (۳۷)

آیا میگویند بر بست بدروغ آن را بگو پس بیاورید سوره مانندش و بخوانید هر که را توانید از غیر خدا اگر هستید راستگویان (۳۸) بلکه تکذیب کردند آنچه را احاطه نکردند بدانستش و هنوز نیامده ایشان را تاویلش همچنین تکذیب کردند آنان که بودند پیش

از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام ستمکاران (۳۹)

و از ایشان کسی است که میگوید بآن و از ایشان کسی است که نمیگوید بآن و پروردگار تو داناتر است به تباهاکاران (۴۰) و اگر تکذیب کردند ترا پس بگو مر مر است کردار من و مر شما راست کردارتان شما بیزاراید از آنچه من میکنم و من بیزارم از آنچه شما میکنید (۴۱)

و از ایشان کسی است که گوش میدارد بتو آیا پس تو میشنوی کران را و اگر باشند

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۸

که نیابند بعقل (۴۲)

و از ایشان کسی است که نگاه میکند بتو آیا پس تو راه می‌نمایی کوران را و اگر چه باشند که نه بینند (۴۳)

بدرستی که خدا ظلم نمی‌کند مردمان را چیزی و لیکن مردمان بخودهاشان ظلم میکنند (۴۴)

و روزی که حشر کند ایشان را گویا که درنگ نکردند مگر ساعتی از روز شناخت یکدیگر دارند میانه خود بحقیقت زیان کردند آنان که تکذیب کردند ملاقات جزای خدا را و نبودند هدایت یافتگان (۴۵)

و یا مینمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا میمیرانیم ترا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس خدا گواه است بر آنچه میکنند (۴۶)

و از برای هر امتی رسولی است پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شود میان ایشان بعدالت و ایشان ستم کرده نمیشوند (۴۷)

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستی راستگویان (۴۸)

بگو مالک نیستم از برای خود ضرری و نه نفعی را مگر آنچه خواست خدا از برای هر امتی اجلی است چون آمد اجل ایشان پس نه واپس مانند ساعتی و نه پیشی توانند گرفت (۴۹)

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذابش شب هنگامی یا روزی چه چیز را بشتاب خواهند خواست از آن گناهکاران (۵۰)

آیا پس چون بوقوع آمد می‌گروید بآن اکنون و بتحقیق بودید آن را بشتاب میخواستید (۵۱)

پس گفته شود مر آنان را که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را آیا جزا داده میشوید مگر بآنچه بودید که کسب میکردید (۵۲)

و خبر می‌پرسند از تو که آیا حق است آن بگو آری بحق پروردگارم که آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان

ترجمه قرآن، ص: ۱۹۹

(۵۳)

و اگر آنکه میبود از برای هر نفسی که ستم کرده آنچه در زمین است هر آینه فدا دادی بآن و پوشیده داشتند پشیمانی را چون

دیدند عذاب را و حکم کرده شد میانشان بعدل و ایشان ستمکرده نمیشوند (۵۴)

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است آگاه باشید بدرستی که وعده خدا حق است و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند (۵۵)

او زنده میکند و میمیراند و بسوی او باز میگردید (۵۶)

ای مردمان بحقیقت آمدتان پندی از پروردگارتان و شفائی برای آنچه در سینه‌ها است و هدایت و رحمتی از برای گروندگان (۵۷)

بگو بکرم خدا و برحمتش پس بآن پس باید شاد شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند (۵۸)

بگو خبر دهید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانیدید از آن حرامی و حلالی بگو آیا خدا رخصت داد برای شما یا بر خدا دروغ می‌بندید (۵۹)

و چیست گمان آنان که می‌بندند بر خدا دروغ را روز قیامت بدرستی که خدا هر آینه صاحب کرم است بر مردمان و لیکن بیشترین

ایشان شکر نمی‌کنند (۶۰)

و نه باشی تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید هیچ کاری مگر آنکه باشیم بر شما گواهان هنگامی که شروع میکنید در آن و پنهان نمیماند از پروردگارت هم وزن ذره در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی است روشن (۶۱)

آگاه باشید که دوستان خدا

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۰

نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند (۶۲)

آنان که گرویدند و بودند که پرهیزکاری میکردند (۶۳)

مر ایشان را است بشارت در زندگانی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی مر سخنان خدا را آنست آن کامیابی بزرگی (۶۴)

و نباید اندوهکین کند ترا گفتار ایشان بدرستی که عزت مر خدا راست همگی اوست شنوای دانا (۶۵)

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست هر که در آسمانها و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنان که میخوانند از غیر خدا

شریکان را پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند (۶۶)

اوست که گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بپوشد دهنده بدرستی که در آن هر آینه آیتها است از برای

جمعی که میشوند (۶۷)

گفتند گرفت خدا فرزندی دامن پاکیش را او است بی نیاز مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ

حجتی باین آیا می گوید بر خدا آنچه نمیدانید (۶۸)

بگو بدرستی که آنان که میندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند (۶۹)

مایه تعیثی است در دنیا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس میچشانیم ایشان را عذاب سخت ببودنشان که کافر میشدند (۷۰)

و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مرقومش را ای قوم من اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامتم و پند دادم بآیتهای خدا

پس بر خدا توکل کردم پس گرد آورید کارتتان را و انبازاتان را پس نباید که باشد کارتتان بر شما پوشیده یا اندوه پس گذارش

دهید بسوی من و مهلت مدهید مرا (۷۱)

پس اگر اعراض کردید

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۱

پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شدم که باشم از مسلمانان (۷۲)

پس تکذیب کردندش پس رهانیدیم او را و هر که بود با او در کشتی و کردیم ایشان را جانشینان و غرق کردیم آنها را که تکذیب

کردند آیتهای ما را پس بنگر چگونه بود انجام کار بیم داده شدگان (۷۳)

پس برانگیختیم از بعد او رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را بآیتها پس نبودند که بگروند بآنچه تکذیب کردند آن را از

پیش همچنین مهر مینهم بر دلهای تعدی کنندگان (۷۴)

پس برانگیختیم از بعد ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و جماعتش بآیتهای ما پس سرکشی کردند و بودند گروهی

گناهکاران (۷۵)

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینه سحر است آشکار (۷۶)

گفت موسی آیا می گوید مر حق را چون آمد شما را آیا سحر است این و رستگار نمیشوند جادوگران (۷۷)

گفتند آیا آمدی ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن پدران خود را و باشد مر شما دو را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما

دو را گروندگان (۷۸)

و گفت فرعون بیاورید نزد من هر ساحر دانایی را (۷۹)

پس چون آمدند ساحران گفت مر ایشان را موسی بیندازید آنچه شمائید اندازند گان (۸۰)

پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آن را سحر است بدرستی که خدا زود باشد که باطل کند آن را بدرستی که خدا

بسامان نیاورد کار فساد کنندگان را (۸۱)

و ثابت میگرداند خدا حق را بکلماتش و اگر چه ناخوش داشته باشند گناهکاران (۸۲)

پس

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۲

ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندان از قومش بر ترسی از فرعون و جماعت خودشان که سیاست کند ایشان را و بدرستی که فرعون

هر آینه غالب بود در زمین و بدرستی که او بود هر آینه از اسراف کاران (۸۳)

و گفت موسی ای قوم من اگر هستید ایمان آورده‌اید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید منقادان (۸۴)

پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگار ما مگردان ما را فتنه از برای گروه ستمکاران (۸۵)

و نجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران (۸۶)

و وحی کردیم ما بسوی موسی و برادرش که جای بازگشت گیرید از برای قومتان بمصر خانه‌ها و بگردانید خانه‌های خود را قبله و

بر پای دارید نماز را و مژده ده گروندگان را (۸۷)

و گفت موسی پروردگار ما بدرستی که تو داده فرعون و جماعتش را مایه آراستگی و مالهایی در زندگانی دنیا پروردگار ما تا

گمراه گردانند از راه تو پروردگار ما اجرای محو کن بر مالهایشان و سخت گیر بر دلهایشان پس ایمان نیارند تا به بینند آن عذاب

در دناک را (۸۸)

گفت بتحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و از پی مروید راه آنان را که نمیدانند (۸۹)

و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید ایشان را فرعون و لشگرهایش از روی ستم و تعدی تا چون دریافتش غرق

گفت ایمان آوردم که نیست الهی مگر آنکه گرویدند باو فرزندان یعقوب و من از منقادانم (۹۰)

اکنون و بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فساد کنندگان (۹۱)

پس امروز میاندازیم بموضع بلندی ترا

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۳

ببدنت تا باشی برای کسان بعد از خودت آیتی و بدرستی که بسیاری از مردان از آیتهای ما هر آینه بیخبرانند (۹۲)

و بحقیقت فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزلی خوب و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها پس اختلاف نکردند تا آمد ایشان را

علم بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۹۳)

پس اگر باشی در شکی از آنچه فرو فرستادیم بتو پس بپرس از آنها که میخوانند کتاب را پیش از تو بتحقیق آمد ترا حق از

پروردگارت پس مباش از شک کنندگان (۹۴)

و مباش البته از آنها که تکذیب کردند آیتهای خدا پس خواهی بود از زیانکاران (۹۵)

بدرستی که آنان که لازم شد بر ایشان کلمه پروردگار تو ایمان نخواهند آورد (۹۶)

و اگر آمده باشد ایشان را هر آیتی تا آنکه به بینند عذاب پردرد را (۹۷)

پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس نفعی کرده باشد آن را ایمانش مگر قوم یونس چون گردیدند دفع کردیم از ایشان

عذاب رسوایی را در زندگی دنیا و بر خوردار کردیم ایشان را تا وقتی (۹۸)

و اگر خواسته بود پروردگار تو هر آینه گرویده بود هر که در زمین است همه آنها تمام آیا پس تو اکراه میکنی مردمان را تا باشند گروندگان (۹۹)

و نسزد مر نفسی را که بگردد مگر بدستوری خدا و میگرداند ناپاکی را بر آنها که نمیابند (۱۰۰)

بگو بنگرید که چیست در آسمانها و زمین و کفایت نمیکند آیتها و بیم کنندگان از گروهی که نمیگردند (۱۰۱)
پس آیا انتظار میبرند

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۴

مگر مانند روزهای آنان که گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم (۱۰۲)

پس میرهانیم رسولانمان را و آنها که گرویدند همچنین است ثابت بودنی بر ما که نجات دهیم گروندگان را (۱۰۳)
بگو ای مردمان اگر باشید در شک از دین من پس نمیپرستم آنان را که میپرستید از غیر خدا و لیکن میپرستم خدایی را که میمیراند شما را و فرموده شدم که باشم از گروندگان (۱۰۴)

و اینکه راست گردان و جهت را برای دین حق گرای و نباش البتّه از شرک آورندگان (۱۰۵)

و مخوان از غیر خدا آنچه نفع نمیبخشد ترا و ضرر نمیرساند ترا پس اگر کردی پس بدرستی که تو در این هنگام خواهی بود از ستمکاران (۱۰۶)

و اگر مس کند ترا خدا بضرری پس نیست دفع کننده مر آن را مگر او و اگر خواهد بتو خیری پس نباشد منع کننده مر فضل او را میرساند آن را بهر که میخواهد از بندگانش و او است آمرزنده مهربان (۱۰۷)

بگو ای مردمان بحقیقت آمد شما را حق از پروردگارتان پس کسی که هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و هر که گمراه شد پس جز این نیست گمراه میشود بر خود و نیستم من بر شما کارگذار (۱۰۸)
و پیروی کن آنچه وحی میشود بسوی تو و صبر کن تا آنکه حکم کند خدا و او است بهترین حکم کنندگان (۱۰۹)

سوره هود مکیه و هی مائه و ثلاث و عشرون آیه

ترجمه قرآن ۲۴۲

بنام خداوند بخشنده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۵

کتابیست که محکم گردانیده آیتهایش پس تفصیل داده شد از نزد درست کردار آگاه (۱)

که نپرستید مگر خدا را بدرستی که من مر شما را از آن بیم کننده و مژده دهنده ام (۲)

و آنکه آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او که برخوردار کند شما را برخوردار نیکی تا مدتی نامبرده شده و میدهد هر صاحب فضلی را فضلش و اگر روگردانید پس بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ (۳)

بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است (۴)

آگاه باشید که آنها شکن میدهند سینه‌هاشان را تا پوشیده دارند از او آگاه باشید هنگامی که بر سر میکشند جامه‌های خود را میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکار میکنند بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها (۵)

و نیست هیچ جنبه در زمین مگر بر خداست روزیش و میداند قرارگاهش را و امانتگاهش را همگی باشد در کتابی روشن (۶)

و او است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و بود عرش او بر آب تا بیازماید شما را که کدامتان نیکوترید در کردار و اگر بگوئید بدرستی که شما باشید بر انگیزخته شدگان از پس مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند نیست این مگر جادوی آشکار

و هر آینه اگر باز پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر آینه میگویند چه بازداشت آن را آگاه باشید روزی که بیاید ایشان را نخواهد شد گردانیده از ایشان و فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند (۸)

و هر آینه اگر بچشانیم انسان را از خود رحمتی پس برداریم آن را

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۶

از او بدرستی که او هر آینه نومید و ناسپاس است (۹)

و هر آینه اگر بچشانیم او را نعمتی پس از سختی رنجی که مس کرد او را هر آینه میگوید البتّه که رفت بدیها از من بدرستی که او هر آینه شادمان نازنده است (۱۰)

مگر آنان که صبر کردند و کردند کارهای شایسته آنها مر ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ (۱۱)

پس شاید تو ترک کننده باشی برخی از آنچه وحی فرستاده میشود بتو و تنگ میشود بآن سینهات که میگویند چرا فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد بر او فرشته جز این نیست که تو بیم کننده و خدا بر همه چیزی وکیل است (۱۲)

یا میگویند بدروغ بر بسته آن را بگو پس بیاورید ده سوره مانند آن بر بافته شدها و بخوانید هر که را توانید از جز خدا اگر هستید راستگویان (۱۳)

پس اگر اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شد بعلم خدا است و آنکه نیست خدایی مگر او پس آیا شما منقادانید (۱۴)

کسی که باشد که بخواهد زندگی دنیا و وزینت آن را تمام میدهیم بایشان کردارهاشان را در آن و ایشان در آن کم کرده نشوند (۱۵)

آنها آنانند که نیست مر ایشان را در آخرت مگر آتش و نابود شد آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه بودند که میکردند (۱۶)
آیا پس کسی که باشد بر بیته از پروردگارش و بخواند آن را شاهدی از آن و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی آن گروه میگردند بآن و هر که کافر میشود بآن از گروههای دشمن پس آتش وعدهگاه او است پس مباح در شکی از آن بدرستی که آن حقّ است از پروردگارت

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۷

و لیکن اکثر مردمان نمیگردند (۱۷)

و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافت بر خدا دروغ را آنها عرض کرده میشوند بر پروردگارشان و گویند گواهان اینگروه آنانند که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید لعنت خدا است بر ستمکاران (۱۸)

آنان که باز میدارند از راه خدا و میخواهند آن را کج و ایشانند بآخرت ایشان کافران (۱۹)

آنها نباشند عاجز کنندگان در زمین و نباشد مر ایشان را از جز خدا هیچ دوستان مضاعف کرده میشود برای ایشان عذاب نیستند که بتوانند شنیدن و نیستند که به بینند (۲۰)

آن گروه آنانند که زیان کردند بر نفسهای خود و گمشد از ایشان آنچه بودند که دروغ می بستند (۲۱)

ناچار است بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکارتران (۲۲)

بدرستی که آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته و آرمیدند بسوی پروردگارشان آن گروه اهل بهشتند ایشان در آن جاویدانند (۲۳)

مثل آن دو گروه چون کور و کرو و بینا و شنوا است آیا یکسان میباشند بمثل آیا پس پند نمیگیرید (۲۴)

و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من مر شما را بیم کننده روشنم (۲۵)

اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی دردناک (۲۶)

پس گفتند آن جمعی که کافر شدند از قومش نمی‌بینیم ترا مگر انسانی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که پیروی کرده باشند ترا مگر آنان که ایشانند

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۸

فرومایگان ما در مبدء اندیشه و نمی‌بینیم مر شما را بر خود هیچ زیادتی بلکه گمان میبریم شما را دروغگویان (۲۷)

گفت ای قوم من خیر دهید اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا رحمتی از نزدش پس پوشیده باشد بر شما آیا جبر کنم شما را بآن و شما باشید مر آن را ناخوش دارندگان (۲۸)

و ای قوم من نمیطلبم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر بر خدا و نیستم من راننده آنان که گرویدند بدرستی که ایشانند ملاقات کنندگان خداشان و لیکن می‌بینم آن گروه نادانان (۲۹)

و ای قوم من کیست که یاری کند مرا از خدا اگر برانم ایشان را آیا پس پند نمیگیرید (۳۰)

و نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانه‌های خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم بدرستی که من فرشته‌ام و نمیگویم مر ایشان را که بخواری در ایشان مینگرد چشمهای شما که هرگز ندهد ایشان را خدا خیری خدا داناتر است بآنچه در نفسهای ایشان است بدرستی که من آن گاه از ستمکاران بر خود باشم (۳۱)

گفتند ای نوح بتحقیق با ما مجادله کردی پس بسیار گردانیدی جدال را با ما پس بیاور بما آنچه وعده دادی اگر هستی از راستگویان (۳۲)

گفت جز این نیست که آورد بشما آن را خدا اگر خواهد و نیستید عاجز کنندگان (۳۳)

و سود نمیدهد شما را پند دادم اگر خواهم که پند دهم شما را اگر خواسته باشد خدا که غایب گرداند شما را او است پروردگار شما و بسوی او باز میگردید (۳۴)

بلکه میگویند بر بافته آن را بگو اگر بر بافته باشم آن را پس بر منست وبال گناه من و من بیزارم از آنچه گناه میکنید (۳۵)

و وحی کرده شد بسوی نوح که ایمان

ترجمه قرآن، ص: ۲۰۹

نخواهند آورد از قومت هرگز مگر آنکه بدرستی که ایمان آورده پس اندوهگین مباش بآنچه هستند که میکنند (۳۶)

و بساز کشتی را بنگاهداشت ما و وحی ما و در خواست مکن مرا درباره آنها که ستم کردند بدرستی که ایشان غرق شدگانند (۳۷) و میساخت کشتی را و هر گاه که بگذشتندی بر او جماعتی از قومش استهزاء کردند بر او گفت اگر استهزاء کنید با ما پس بدرستی که ما نیز استهزاء میکنیم بشما هم چنان که استهزاء میکنید (۳۸)

پس زود باشد که بدانید آن کس را که آید او را عذابی که رسوا گرداند او را و فرود آید بر او عذابی دایم (۳۹)

تا وقتی که آمد فرمان ما و بر جوشید آن تنور گفتیم بردار در کشتی از هر نر و ماده دو تا و کسانت را مگر آنکه پیشی گرفته بر او گفتار ما و نیز بردار هر که گرویده و نگروده بودند با او مگر اندکی (۴۰)

و گفت سوار شوید در آن بنام خدا در وقت راندنش و وقت بازداشتنش بدرستی که پروردگارم آمرزنده مهربانست (۴۱)

و آن میرد ایشان را در میان موجهها که بود چون کوهها و آواز داد نوح پسرش را و بود در کناره از کشتی که ای پسرک من سوار شو با ما و مباش با کافران (۴۲)

گفت زود باشم که پناه برم بکوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت نیست نگاهدارنده امروز از فرمان خدا مگر آن را که ببخشد و

حایل شد میانشان موج پس شد از غرق شدگان (۴۳)

و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را و ای آسمان باز گیر آبت را و کم کرده شد آب و گذارده شد کار و قرار گرفت بر کوه جودی و گفته شد دوری از رحمت باد مر گروه ستمکاران را (۴۴)
و بر خواند نوح پروردگارش را پس گفت ای پروردگار من
ترجمه قرآن، ص: ۲۱۰

بدرستی که پسر من از کسان من است و بدرستی که وعده تو حق است و تو حکم کننده ترین حکم کننده گانی (۴۵)
گفت ای نوح بدرستی که او نیست از کسان تو بدرستی که او صاحب کرداری ناشایسته بود پس مخواه از من آنچه نیست مر ترا بآن دانش بدرستی که من پند میدهم ترا که باشی از نادانان (۴۶)
گفت ای پروردگار من بدرستی که من پناه میبرم بتو که سؤال کنم از تو آنچه نیست مرا بآن دانشی و اگر نیامرزی مرا و رحم نکنی مرا باشم از زیانکاران (۴۷)
گفته شد ای نوح فرود آی بسلامی از ما و برکتها بر تو و بر گروهی چند از آنها که با تو اند و امتی چندند که برخوردار کنی من پس برسد ایشان را از ما عذابی دردناک (۴۸)
این از خبرهای نهان است وحی میکنیم آن را بسوی تو نبودی تو که بدانی آن را تو بخودی خود و نه قومت پیش از وحی پس صبر کن بدرستی که انجام نیک مر پرهیزکاران را است (۴۹)
و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست مر شما را از هیچ خدایی جز او نیستید شما مگر افترا کنندگان (۵۰)

ای قوم من نمیطلبم از شما بر آن مزدی نیست مزد من مگر بر آنکه بیافرید مرا آیا پس در نمیابید بعقل (۵۱)
و ای قوم من آمرزش خواهید از پروردگارتان پس توبه کنید بسوی او تا فرستد از آسمان بر شما باران پی در پی و بیفزاید شما را قوتی با قوت شما و اعراض مکنید در حالی که اصرار کنید بر گناهان (۵۲)
گفتند ای هود نیاموردی بما حجّتی روشن و نیستیم ما واگذارندگان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما مر ترا گروندگان (۵۳)
نمیگوئیم مگر آنکه رسانیده اند ترا برخی خدایان ما بیدی گفت
ترجمه قرآن، ص: ۲۱۱

بدرستی که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید که من بیزارم از آنچه شرک میآورد (۵۴)
از جز او پس مگر کنید بمن همه پس مهلت مدهید مرا (۵۵)
بدرستی که من تو کمال کردم بر خدا که پروردگار من و شما است نیست هیچ جنبنده مگر که او گیرنده است موی پیشانی او را بدرستی که پروردگار من بر راه راست است (۵۶)
پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدیم شما را آنچه فرستاده شدم بآن بسوی شما و و جانشین گرداند پروردگار من گروهی را غیر شما و ضرر نمیرساند او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر همه چیزی نگهبان است (۵۷)
و چون آمد فرمان ما رهانیدیم هود را و آنان که گرویده بودند با او برحمتی از ما و رهانیدیم ایشان را از عذاب درشت (۵۸)
و این قوم هود انکار کردند آیتهای پروردگارش را و نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر سرکش حق ناپذیر را (۵۹)

و پی آورد شدند در این دنیا لعنت را و روز قیامت آگاه باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگارش را آگاه باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هودند (۶۰)

و بسوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم پرستید خدا را نیست شما را هیچ خدایی جز او او آفرید شما را از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من نزدیکست و اجابت کننده است (۶۱)

گفتند ای صالح بدرستی که بودی در ما امید داشته شده پیش از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه پرستیم آنچه را میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را بآن که انشکی بگمان بد اندازنده است (۶۲)

گفت ای قوم خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا از خودش رحمتی ترجمه قرآن، ص: ۲۱۲

پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر نافرمانی کنم او را پس نخواهید افزود مرا جز نسبت زیانکاری (۶۳)

و ای قوم این ناقه خدا مر شما را آیتی است پس بگذاریدش بخورد در زمین خدا و مسّ مکنیدش ببدی پس خواهد گرفت شما را عذابی نزدیک (۶۴)

پس پی کردند او را پس گفت زیستن کنید در خانهاتان سه روز آن وعده ایست بغیر دروغ (۶۵)

پس چون آمد فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان که گرویدند با او برحمتی از ما و از رسوایی آن روز بدرستی که پروردگار تو او است نیرومند غالب (۶۶)

و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک پس گشتند در خانهاتان بر جای ماندگان (۶۷)

گویا اقامت نداشتند در آن آگاه باشید بدرستی که ثمود کافر شدند پروردگار خود بدانید هلاک باد مر ثمود را (۶۸)

و بتحقیق آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بمژده فرزند گفتند سلاما گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله را بریان در زیر سنگ پخته شده (۶۹)

پس چون دید دستهایشان نمیرسد بآن ناخوش گرفت ایشان را و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما را فرستاده اند بسوی قوم لوط (۷۰)

و زن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب (۷۱)

گفت ای وای من آیا فرزند آورم و من پیره زنم و این شوهر من است که پیر مردیست بدرستی که این هر آینه چیزی است عجیب (۷۲)

گفتند آیا تعجب میکنی از امر خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما اهل این خانه بدرستی که او ستوده بزرگوار است (۷۳)

پس چون رفت از ترجمه قرآن، ص: ۲۱۳

ابراهیم ترس و آمد او را مژده فرزند سخن میکرد با ما درباره شفاعت قوم لوط (۷۴)

بدرستی که ابراهیم بود بردبار ناله کننده بازگشت کننده (۷۵)

ای ابراهیم روی بگردان از این شفاعت بدرستی که آمد فرمان پروردگارت و بدرستی که آینده ایشانست عذابی که رد نخواهد شد (۷۶)

و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت (۷۷)

و آمدند او را قومش که بشتاب رانده میشدند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدیها را گفت ای قوم اینگروه دختران من ایشان پاکیزه ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در مهمانانم آیا نیست در شما مردی هدایت یافته (۷۸)

گفتند بدرستی که دانسته که نیست ما را در دختران تو هیچ حقی و بدرستی که تو هر آینه میدانی آنچه را ما میخواهیم (۷۹)

گفت کاش بودی مرا بشما قوتی یا منزل میگزیدم بجانبی سخت (۸۰)

گفتند ای لوط بدرستی که ما رسولان پروردگار توایم نخواهند رسید هرگز بتو پس شب روی کن با کسانت در پاره از شب و نباید که ملتفت شود از شما احدی جز زنت بدرستی که رسنده اوست آنچه رسید نیست ایشان را بدرستی که وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک (۸۱)

پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زیر آن را زیر آن و بارانیدیم بر آن سنگهایی از سنگ گل بر هم نهاده شده (۸۲)
نشان کرده نزد پروردگارت و نیست آن از ستمکاران دور (۸۳)

و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او و ترجمه قرآن، ص: ۲۱۴

کم مکنید پیمانہ را و ترازو را بدرستی که من می بینم شما را با مال و خیر بسیار و بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی که احاطه کننده است (۸۴)

و ای قوم تمام دهید پیمانہ و ترازو را بعدالت و کم مکنید از مردمان چیزهای ایشان را و تباهی مکنید در زمین افساد کنندگان (۸۵)
باقی گذاشته خدا بهتر است از برای شما اگر باشید گروندگان و نیستم من بر شما نگهبان (۸۶)

گفتند ای شعیب آیا نماز تو یعنی دعای تو فرمود ترا که ترک کنیم آنچه را میپرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهامان آنچه میخواستیم بدرستی که تو هر آینه تویی بردبار هدایت یافته (۸۷)

گفت ای قوم خبر دهید که اگر بوده باشم بر حجّتی از پروردگارم و روزی کرده باشم مرا از آن روزی خوب و نمیخواهم که خلاف کنم شما را در آنچه نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر شایسته گردانیدن بقدر آنچه توانم و نیست توفیق من مگر بخدا بر او توکل کردم و باو بازگشت میکنم (۸۸)

و ای قوم بر آن ندارد شما را مخالفت با من که برسد شما را مثل آنچه رسید قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح را و نباشد قوم لوط از شما دور (۸۹)

و آرمزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من مهربان و دوست دار است (۹۰)

گفتند ای شعیب نمیاییم بسیاری را از آنچه می گویی و بدرستی که ما هر آینه می بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نبود رعایت جماعت تو هر آینه سنگسار میکردیم ترا و نیستی تو بر ما غالب (۹۱)

گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و گرفتید آن را

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۵

از قفّاتان پس پشت افتاده بدرستی که پروردگار من بآنچه میکنید فرا رسنده است (۹۲)

و ای قوم بکنید بر توانایتان بدرستی که من کننده ام زود باشد که بدانید که کیست می آید او را عذابی که رسوا کند او را و کیست که او دروغگو است و چشم در راه باشید که من با شما چشم در راهم (۹۳)

و چون آمد امر ما رهانیدیم شعیب را و آنان که گرویدند با او برحمتی از ما و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک پس گردیدند در خانهاشان بر جای ماندگان (۹۴)

که گویا اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاک مر مدین را هم چنان که هلاک شد ثمود (۹۵)

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجّتی روشن (۹۶)

بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند امر فرعون را و نبود امر فرعون درست (۹۷)

پیشرو میشود قومش را روز قیامت پس در آورد ایشان را در آتش و بد است آنجای ورود که ورود یافته شده (۹۸)

و از پی کرده شدند در اینوقت لعنت را و روز قیامت بد است آن عطیه که عطا کرده شده (۹۹)

این از اخبار قریه‌ها است که میخوانیم آن را بر تو از آنها بر پا است و از آنها درویده شده (۱۰۰)

و ظلم نکردیم ایشان را و لیکن ظلم کردند بخودهاشان پس کفایت نکرد از ایشان خدایانشان که میخواندند از غیر خدا هیچ چیز چون آمد فرمان پروردگارت و نیفزود ایشان را جز هلاکت (۱۰۱)

و همچنین است گرفتن پروردگارت چون گرفت قریه‌ها را و آنها ظالم بودند بدرستی که گرفتن او دردناک سخت است (۱۰۲)

بدرستی که در آن هر آینه نشانی است برای آنکه ترسید از عذاب آخرت این روزی است که جمع کرده شود برای مردمان ترجمه قرآن، ص: ۲۱۶

و این روزیست حاضر گردانیده شده (۱۰۳)

و بتاخیر نمایاندازیم آن را مگر از برای وقتی معین (۱۰۴)

روزی که بیاید سخن نمیکند نفسی مگر بدستوری او پس از ایشان باشد بدبخت و نیکبخت (۱۰۵)

پس اما آنان که بدبخت شدند پس در آتش مر ایشان را است در آن فریادی سخت و ناله زار (۱۰۶)

جاودانیان در آن تا باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است آنچه خواهد (۱۰۷)

و امیا آنان که نیکبخت شدند پس باشند در بهشت جاودانیان در آن ما دام که باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه خواست پروردگارت بخششی غیر مقطوع (۱۰۸)

پس مباش در شک از آنچه میپرستند اینها نمی‌پرستند مگر چنان که میپرستیدند پدرانشان از پیش و ما هر آینه تمام دهنده ایشانیم بهره ایشان را بدون کم و کاست (۱۰۹)

و بحقیقت دادیم موسی را توریه پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستی که آنها در شکی باشند از آن که بگمان بد اندازه است (۱۱۰)

و بدرستی که همه را جمیعا هر آینه تمام خواهد داد ایشان را پروردگارت جزای اعمالشان را که او بآنچه میکنند آگاه است (۱۱۱)

پس ثابت باش چنان که مامور شده و کسی که توبه کرد با تو و از حد در مگذرید بدرستی که او بآنچه میکنید بینا است (۱۱۲)

و میل میکنید بسوی آنان که ظلم کردند پس مس کند شما را آتش و نباشد مر شما را از جز خدا هیچ دوستان پس یاری کرده نشوید (۱۱۳)

و بر پای دار نماز را دو طرف روز و ساعتهای نزدیک از شب بدرستی که خویبها میبرند بدیها را آن پند است مر پند گیرندگان را ترجمه قرآن، ص: ۲۱۷

(۱۱۴)

و صبر کن پس بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را (۱۱۵)

پس چرا نبودند از قریهها پیش از شما صاحبان فضل که نهی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنان که رهانیدیم از ایشان و پیروی کردند آنان که ستم کردند آنچه را متعم کرده شدند در آن و بودند گناهکاران (۱۱۶)

و نباشد پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را بستم و اهل آنها باشند مصلحان (۱۱۷)

و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه گردانیدی مردمان را امت واحد و همیشه باشند اختلاف کنندگان (۱۱۸)

مگر آن را که رحم کرد پروردگار تو و از برای آن آفرید ایشان را و تمام شد سخن پروردگارت که هر آینه پر کنم البتّه دوزخ را از جنیان و مردمان همه (۱۱۹)

و همه را میخوانیم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردانیم بآن دلت را و آمد ترا در این حق و پندی و نصیحت از برای گروندگان (۱۲۰)

و بگو از برای آنان که نمیگردند کار کنید بر توانائیتان بدرستی که ما کنندگانیم (۱۲۱)

و منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم (۱۲۲)

و مر خدا را است نهانی آسمانها و زمین و بسوی او باز میگردد امر همه آن پس پرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه می کنید (۱۲۳)

سوره یوسف علیه السلام مائه و احدی عشره آیه و هی مکیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۸

این آیتهای کتابیست روشن (۱)

بدرستی ما فرو فرستادیم آن را قرآنی بلغت تازی باشد که شما دریابید (۲)

ما ما میخوانیم بر تو نیکوترین حکایتها را بآنچه وحی کردیم بتو این قرآن را بدرستی که بودی تو پیش از آن هر آینه از بیخبران (۳)

هنگامی که گفت یوسف مر پدر خود را ای پدر من بدرستی که من دیدم در خواب یازده ستاره و آفتاب را و ماه را دیدمشان مرا سجده کنندگان (۴)

گفت ای پسرک من مخوان خواب خود را بر برادرانت پس مکر کنند برای تو مکر بدی بدرستی که دیو رجیم مر آدمی را دشمنی است هویدا (۵)

و همچنین برگزیند ترا پروردگارت و بیاموزد ترا از تاویل خوابها و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر آل یعقوب هم چنان که تمام کردش بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستی که پروردگار تو دانای درستکار است (۶)

البته که هست در قصه یوسف و برادرانش نشانهای قدرت مر پرسندگان را (۷)

هنگامی که گفتند هر آینه یوسف و برادرش دوستترند بسوی پدر ما از ما و حال آنکه مائیم جوانان کارزار بدرستی که پدر ما هر آینه در خیال غلطی است هویدا (۸)

بکشید یوسف را یا بیندازید در زمین دوری تا خالی ماند برای شما روی پدرتان و بشوید پس از آن گروهی شایستگان (۹)

گفت گوینده از ایشان که نکشید یوسف را و بیندازید او را در قعر چاه تا برگیرند او را برخی از کاروانیان اگر هستید کنندگان (۱۰)

گفتند ای پدر ما

ترجمه قرآن، ص: ۲۱۹

چیست مر ترا که امین نمیدانی ما را بر یوسف و بدرستی که ما مر او را از خیر خواهانیم (۱۱)

بفرست او را با ما فردا تا بر جهد و بازی کند و بدرستی که ما مر او را نگهبانانیم (۱۲)

گفت بدرستی که من غمناک میکند مرا که ببرید او را و بترسم که بخورد او را گرگ و شما باشید از او بیخبران (۱۳)

گفتند هر آینه اگر خورد او را گرگ و حال آنکه ما جوانان کار زاریم بدرستی که ما آن گاه زیانکارانیم (۱۴)

پس چون بردند او را و اتفاق کردند که اندازندش در قعر چاه و وحی کردیم بسوی یوسف که هر آینه آگاه کنی ایشان را

بکارشان این و ایشان ندانند که تو یوسفی (۱۵)

و آمدند نزد پدر خود شبانگاه گریه میکردند (۱۶)

گفتند ای پدر ما بدرستی که ما رفتیم که اسب تازیم و تیر اندازیم و وا گذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس خوردش گرگ و نیستی تو باور دارنده مر ما را و اگر چه باشیم راستگویان (۱۷)

و آوردند بر زبر پیراهن او خون دروغی گفت بلکه زینت داده در نظرهای شما نفسهای شما کار بزرگی پس صبر من صبر بزرگیست و خدا است یاری خواسته شده بر آنچه می ستایید (۱۸)

و آمدند کاروانیان پس فرستادند آب آورشان را پس فرو نهاد دلوش را بچاه گفت ای مژده این پسری است و پنهان داشتندش جهت سرمایه خود و خدا دانا است بآنچه میکنند (۱۹)

و فروختند او را ببهای اندک بچند در هم شمرده شده و بودند در آن از بی رغبتان (۲۰)

و گفت آنکه خرید او را از مصر با زن خود عزیز و نیکودار جایگاه او را شاید که فایده بخشد ما را یا گیریم او را بجای فرزند و همچنین

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۰

مکنت و قوت دادیم یوسف را در زمین و تا بیاموزیم او را از تعبیر خوابها و تعبیر کتب و خدا غالب است بر کار خود و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند (۲۱)

و چون رسید بنهایت جوانی خود دادیم او را علم شریعت و دانش و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را (۲۲)

و آمد و رفت میکرد نزد او زنی که یوسف در سرای او بود از نفس یوسف و محکم بست درها را و گفت بشتاب بسوی چیزی که آماده است ترا گفت پناه میبرم بخدا بدرستی که او است پروردگار من نیکو کرده جایگاه مرا بدرستی که رستکار نمیشوند ستمکاران (۲۳)

و هر آینه خواهش آن کار زشت کردی بان اگر نبودی که دیدی حجت پروردگار خود را همچنین کردیم تا بگردانیم از او گناه و کار زشت و بدرستی که او از بندگان ما بود که پاک کرده بود از شقاوت (۲۴)

و پیشی گرفتند آن زن و یوسف در خانه را و پاره کرد پیراهن او را از پس سر و یافتند شوهر زلیخا را در در خانه گفت آن زن نیست سزای کسی که خواهد که کند با زن تو کار بدی مگر آنکه محبوس یا عذابی پر درد (۲۵)

گفت یوسف اینزن حيله کرد با من جهت تحصیل کام خود از من و گواهی داد گواهی از خویشان زلیخا که اگر باشد پیراهن یوسف پاره شده است از پیش پس راست گفته زلیخا و یوسف از دروغگویان است (۲۶)

و اگر باشد پیراهن او که پاره شده از پی سر پس دروغ گفته زلیخا و یوسف از راستگویان است (۲۷)

پس چون دید عزیز که پیراهن او پاره شده از پی سر گفت این کار از مکر شما زنان است بدرستی که مکر شما زنان بزرگست (۲۸)

ای یوسف رو بگردان از این کار زشتت و آمرزش خواه ای زلیخا برای گناه خود بدرستی که تو ای زن هستی از خطا کاران (۲۹) و گفتند جمعی از زنان در مصر

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۱

که زن عزیز آمد و رفت میکند با غلام برای تحصیل کام خود از نفس او بحقیقت شیفته کرده این غلام او را از راه عشق بدرستی که ما می بینیم او را در گمراهی آشکارا

پس چون شنید زلیخا مکر ایشان را فرستاد بدعوت ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هر یک از ایشان کاردی

و ترنجی و گفت بیرون آی برای ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدا نیست این آدمی نیست این مگر فرشته بزرگوار (۳۱)

گفت زلیخا پس این غلام است که ملامت میکردید مرا در عشق او هر آینه بدرستی که مکر کردم با او بجهت تحصیل کامم از تن او پس خود را نگاهداشت و هر آینه اگر نکند آنچه فرمایم او را هر آینه محبوس شود البتّه و هر آینه خواهد شد از خوار شدگان (۳۲) گفت ای پروردگار من زندان دوستتر است بسوی من از آنچه میخوانند بسوی آن و اگر نگردانی از من مگر ایشان را میل میکنم بسوی ایشان و باشم از نادانان (۳۳)

پس پذیرفت دعای او را پروردگارش پس بگردانید از او مگر ایشان را بدرستی که او است شنوای دانا (۳۴)

پس ظاهر شد مر ایشان را پس از آنکه دیدند علامات عصمت یوسف را که البتّه در زندان کنندش تا زمان مرگ (۳۵) و در رفتند با او در زندان دو جوان گفت یکی از ایشان بدرستی که من دیدم خود را در خواب که میفشردم شراب را و گفت آن دیگری بدرستی که من دیدم خود را که برداشته بودم بر زبر سر خود نانی که میخورد مرغی از آن آگاه کن ما را بتعبیرش بدرستی که ما می بینیم ترا از جمله نیکوکاران (۳۶)

گفت نیاید شما را طعامی که روزی داده شوید آن را مگر که آگاه گردانم شما را بتعبیر این خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این از جمله علمهائست که آموخته مرا پروردگارم بدرستی که من وا گذاشتم کیش گروهی که نمیگردند

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۲

بخدا و ایشان بآخرت ایشانند کافران (۳۷)

و پیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم و اسحق و یعقوب نزد ما را که انباز فرا داریم بخدا هیچ چیز را این از فضل خدا است بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند (۳۸)

ای دو رفیق من در زندان آیا خدایان متعدّد بهترند یا خدای یگانه غالب بر همه (۳۹)

نمپرستید از جز او مگر صاحبان نامهایی را که نامیده‌اید آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بآن هیچ حجتی نیست حکم مگر خدای را فرموده است که نپرستید مگر او را این است دین راست و درست و لیکن اکثر مردمان نمیدانند (۴۰)

ای دو یار من در زندان اما یکی از شما پس بیاشاماند خواجه خود را شراب و اما آن دیگری پس بردار کرده شود پس میخورد مرغ از سر او حکم کرده شد کار خوابی که در باب آن تعبیر میخواستید (۴۱)

و گفت یوسف مر آن را که میدانست که او رستگار میشود از آن دو نفر که یاد آوری کن مرا نزد خواجه خود پس از یاد برد او را دیو رجیم یاد کردن او را نزد خواجه خود پس درنگ کرد در زندان هفت سال (۴۲)

و گفت پادشاه بدرستی که من می بینم در خواب هفت گاو فربه میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز و هفت خوشه دیگر همه خشک ای گروه معتبران فتوی دهید مرا در خواب من اگر هستید که خوابها را تعبیر میکنید (۴۳)

گفتند این خوابهای آشفته است و نیستیم ما بتعبیر خوابهای آشفته دانایان (۴۴)

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۳

و گفت آنکه رهایی یافته بود از آن دو یا و بخاطرش آمد سخن یوسف پس از مدّتی من آگاه کنم شما را بتعبیرش پس بفرستید مرا نزد یوسف (۴۵)

ای یوسف ای بسیار راستگوی اعلام نمای بما تعبیر را در اینکه هفت گاو فربه که میخورندشان هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم همه سبز و هفت دیگر خشکها باشد که من بر کردم بسوی مردمان باشد که ایشان بدانند (۴۶)

گفت میکارید هفت سال بر عادت مستمرّ پس آنچه را درویدید پس واگذارید آن را در خوشه آن مگر اندکی از آنچه میخورید

پس بیاید از پس آن سالی که در آن فریاد رسیده شوند مردمان و در آن نجات مییابند (۴۹)

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را پس چون آمد او را فرستاده گفت باز کرد بسوی خواجه خود پس پرس از او که چه بود حال آن زنانی که بریدند دستهای خود را بدرستی که پروردگار من بمکر آنها دانا است (۵۰)

گفت چه بود حالتان هنگامی که کامجو شدید بفریب یوسف را از نفسش گفتند حاش لله ندانستیم بر او هیچ بدی گفت زن عزیز اکنون ثابت شد حق من کامجو شدم بفریب او را از نفسش و بدرستی که او هر آینه از راستگویانست (۵۱)

این برای آنکه بداند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و بدرستی که خدا هدایت نمیکند حيله خیانت کنندگان را (۵۲)

و بری نمیدارم نفسم را بدرستی که نفس هر آینه امر کننده است ببدی مگر آنکه رحم کرد پروردگارم بدرستی که پروردگارم آمرزنده

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۴

مهربان است (۵۳)

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا خاص گردانم او را برای خودم پس چون سخن کرد با او گفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت و با امانتی (۵۴)

گفت بگردان مرا بر خزانه‌های زمین که من نگاه دارنده دانایم (۵۵)

و همچنین تمکن دادیم مر یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن هر جا که خواهد میرسانیم برحمت خود آن را که خواهیم و ضایع نسازیم مزد نیکوکاران را (۵۶)

و هر آینه مزد آخرت بهتر است از برای آنان که گرویدند و بودند که پرهیز میکردند (۵۷)

و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند بر او پس شناخت ایشان و آنها بودند مر او را ناشناسندگان (۵۸)

و چون سامان کرد ایشان را بساز سفرشان گفت بیارید مرا برادری که مر شما را است از پدرتان آیا نمی‌بینید که من تمام میدهم پیمان را و من بهترین فرود آورندگانم (۵۹)

پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمان مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا (۶۰)

گفتند بزودی چاره جویی میکنیم از او پدر شرا و بدرستی که ما هر آینه کنندگانیم (۶۱)

و گفت مر غلامانش را که بگذارید مایه تجارتشان را در رحله‌هایشان باشد ایشان بشناسند آن را چون باز کردند بسوی کسانشان باشد که ایشان بازگشت کنند (۶۲)

پس چون بازگشتند بسوی پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمان پس بفرست با ما برادرمان را تا پیمان گیریم و بدرستی که ما مر او را نگهدارندگانیم (۶۳)

گفت آیا امین گردانم شما را بر او مگر هم چنان که امین کردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهتر است از راه نگهدارنده بودن و او رحم کننده‌ترین رحم کنندگانست (۶۴)

و چون گشادند متاعشان را یافتند مایه تجارتشان را که رد کرده شده بود

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۵

بایشان گفتند ای پدر ما چه می‌خواهیم این است مایه تجارتمان که باز پس داده شده بما و می‌آریم طعامی برای اهلما و نگهداری میکنیم برادرمان را و زیاده میکنیم پیمان شتری را این پیمان ایست اندک (۶۵)

گفت هر گز نخواهم فرستاد آن را با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی از خدا که هر آینه بیاریدش البته نزد من مگر آنکه احاطه کرده

شود بشما پس چون دادندش پیمانشان را گفت خدا بر آنچه می گوئیم وکیل است (۶۶)
و گفت ای پسران من داخل نشوید از یک دروازه و داخل شوید از درهای جداگانه و کفایت نمیکنم از شما از خدا هیچ چیز نیست
حکم مگر مر خدا را بر او توکل کردم و بر او پس توکل میکنند توکل کنندگان (۶۷)
و چون داخل شدند از جایی که فرمود ایشان را پدرشان نشد که کفایت کند از ایشان از خدا هیچ چیز جز حاجتی در نفس یعقوب
که بجا آورد آن را و بدرستی که او هر آینه صاحب علم است مر آنچه را تعلیم دادیم او را و لیکن اکثر مردمان نمیدانند (۶۸)
و چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود برادرش را گفت بدرستی که منم برادرت پس غمگین مباش بآنچه بودند که
میکردند (۶۹)

پس چون سامان کرد ایشان را بساز سفرشان گذاشت آبخواره را در حل برادرش پس ندا کرد ندا کننده که ای قافله بدرستی که
شما هر آینه دزدانید (۷۰)

گفتند در وی کردند بر ایشان که چه گم کرده‌اید (۷۱)

گفتند میجوئیم آبخواره ملک را و برای کسی که آورد آن را بار شتر است و منم بآن کفیل (۷۲)
گفتند بخدا که بحقیقت دانستید که نیامده‌ایم تا فساد کنیم در

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۶

زمین و نیستیم دزدان (۷۳)

گفتند پس چیست پاداش آن اگر باشید دروغگویان (۷۴)

گفتند جزایش کسی که یافت شد در متاعش پس آن کس جزای آنست همچنین جزا میدهیم ستمکاران را (۷۵)
پس ابتدا کرد بظرفهای ایشان پیش از ظرف برادرش پس بیرون آورد آن را از ظرف برادرش همچنین حیلہ کردیم برای یوسف
نمود که بگیرد برادرش را در دین پادشاه جز آنکه خواهد خدا بلند گردانیم مراتب آن را که خواهیم و بالای هر صاحب دانشی
دانایی است (۷۶)

گفتند اگر دزدی کند پس بتحقیق که دزدی کرد برادری مر او را از پیش پس پنهان داشت آن را یوسف در نفس خود و ظاهر
نکرد آن را برای ایشان گفت شما بدترید از راه منزلت و خدا دانایتر است بآنچه وصف میکنید (۷۷)
گفتند ای عزیز بدرستی که مر او راست پدر پیری بزرگ پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستی که ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران
(۷۸)

گفت معاذ الله که بگیریم مگر کسی را که یافته‌ایم متاعمان را نزدش بدرستی که ما آن هنگام باشیم هر آینه از ستمکاران (۷۹)
پس چون نومید شدند از او یک طرف شدند رازگویان گفت بزرگشان آیا نمیدانید بدرستی که پدرتان بتحقیق گرفت بر شما
پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس هرگز نروم از این زمین تا دستوری دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا
برای من و او است بهترین حکم کنندگان (۸۰)

باز گردید بسوی پدرتان و بگوئید ای پدر ما بدرستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی نمیدهیم مگر بآنچه دانستیم و نباشیم مر
نهانی را نگاهدارندگان (۸۱)

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۷

و بپرس از آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم (۸۲)
گفت بلکه خوب وانمود برای شما نفسهاتان امری را پس صبر است نیکو شاید خدا که بیاورد نزد من ایشان را همه بدرستی که او
است او دانای درست کردار (۸۳)

و روی گردانید از ایشان و گفت ای اندوه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از اندوه پس او بود خشم خورنده (۸۴)

گفتند بخدا که همیشه باشی یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان (۸۵)

گفت جز این نیست شکایت میکنم پریشانی حالم را و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه نمیدانید (۸۶)

ای پسران من بروید پس تفحص کنید از یوسف و برادرش و نوید مشوید از رحمت خدا بدرستی که نوید نمیشود از رحمت خدا مگر گروه کافران (۸۷)

پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز مس کرد ما را و کسان ما را آزار و آورده ایم مایه تجارت اندکی پس تمام نمای ما را پیمان و تصدق کن بر ما بدرستی که خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را (۸۸)

گفت آیا دانستید آنچه را کردید بیوسف و برادرش هنگامی که شما بودید نادانان (۸۹)

گفتند آیا بدرستی که تو هر آینه تویی یوسف گفت منم یوسف و اینست برادرم بدرستی که بخشش کرد خدا بر ما بدرستی که کسی که پرهیزکاری میکند و صبر مینماید پس بدرستی که خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را (۹۰)

گفتند بخدا که بتحقیق برگزید ترا خدا بر ما و بدرستی که ما هستیم هر آینه خطا کاران (۹۱)

گفت نیست سرزندی بر شما امروز میآمرزد خدا

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۸

شما را و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست (۹۲)

ببرید پیراهن مرا این پس بیندازیدش بر روی پدرم که میآید بینا و بیاورید نزد من کسانتان را همه (۹۳)

و چون جدا شد قافله گفت پدرشان بدرستی که من هر آینه میبایم بوی یوسف را اگر آنچه بنقصان عقل منسوب نسازیدم (۹۴)

گفتند بخدا بدرستی که تو هر آینه باشی در حیرت که سابق بود (۹۵)

پس چون آمد او را مژده دهنده انداخت آن را بر رویش پس گشت بینا گفت آیا نگفتم مر شما را که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید (۹۶)

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که ما هستیم خطا کاران (۹۷)

گفت زود باشد که آمرزش طلبم برای شما از پروردگارم بدرستی که او است آمرزنده مهربان (۹۸)

پس چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود والدینش را و گفت داخل شوید در مصر اگر خواسته باشد خدا ایمنان (۹۹)

و بالا برد والدینش را بر تخت و بر او فتادند برادران مر او را سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خوابم از پیش بحقیقت گردانید آن را پروردگارم حق و بتحقیق خوبی کرد بمن هنگامی که بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را از بادیه پس از آنکه افساد کرد شیطان میان من و میان برادرانم بدرستی که پروردگارم لطف کننده است مر آن را که خواهد بدرستی که او است دانای درست کردار (۱۰۰)

پروردگار من بدرستی که دادی مرا از پادشاهی و آموختی مرا از تاویل حدیثها پدید آورنده آسمانها و زمین تویی یاور من در دنیا و آخرت بمیران مرا

ترجمه قرآن، ص: ۲۲۹

مسلمان و ملحق کن مرا بشایستگان (۱۰۱)

آن از چیزهای نهانست که وحی میکنیم آن را بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که اتفاق میکردند در کارشان و آنها مکر میکردند (۱۰۲)

و نباشند اکثر مردمان و اگر چه حریص باشی تو بگروندگان (۱۰۳)

و نمیخواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر پندی از برای جهانیان (۱۰۴)

و بسا از نشانه در آسمانها و زمین که میگذرند بر آنها و ایشان از آنها اعراض کنندگانند (۱۰۵)

و ایمان نمیآورند اکثرشان بخدا مگر و ایشان مشرکانند (۱۰۶)

آیا پس ایمن شدند که آمد ایشان را فرو گیرنده از عذاب خدا یا بیاید ایشان را قیامت ناگاه و ایشان ندانند (۱۰۷)

بگو این است راه من میخوانم بسوی خدا بر بینایی من و آنکه پیروی کرد مرا و منزّه است خدا و نیستم من از مشرکان (۱۰۸)

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میکردیم بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند چگونه بود

انجام آنان که بودند پیش از ایشان و هر آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنان که بپرهیزند آیا پس در نمیابید بعقل (۱۰۹)

تا چون که نومید شدند رسولان و دانستند که ایشان تکذیب کرده شدند آمدشان نصرت ما پس رهانیده شد آنکه خواستیم و باز

گردانیده نشود عذاب ما از گروه گناهکاران (۱۱۰)

هر آینه باشد در قصّه‌های ایشان پندی مر صاحبان خردها را نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود و لیکن تصدیق آن چیز است که

باشد میانه دو دستش و بیان همه چیز

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۰

و هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند (۱۱۱)

سورة الرعد مدتیة و هی ثلاث و اربعون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

این آیت‌های کتابست و آنچه فرستاده شد بتو از پروردگارت حقّ است و لیکن اکثر مردمان نمیگردند (۱)

خدا است که بر افراشت آسمانها بی ستون که می‌بینید آنها را پس مستولی شد بر عرش و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر یک میروند

تا مدّتی نام برده شده تدبیر میکند کار کاینات را بیان میکند آیتها را باشد که شما برسیدن جزای پروردگارتان یقین کنید (۲)

و اوست که بگسترده زمین را و گردانید در آن کوه‌ها و نه‌رها و از همه ثمرها گردانید در آن دو صنف دو تا میپوشاند پرده از شب و

روز بدرستی که در آن هر آینه آیتها است از برای قومی که تفکر میکنند (۳)

و در زمین حصّه‌ها است نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زراعت و خرما بنان دو تا از یک اصل رسته و جز آنکه آب داده

میشود بیک آب و زیادتی میدهیم برخی از آنها را بر برخی در ثمر بدرستی که در آن هر آینه آیتها است از برای گروهی که

دریابند بعقل (۴)

و اگر عجیب میداری پس عجب گفتارشان که آیا چون باشیم خاک آیا بدرستی که ما هر آینه در آفرینش تازه‌ایم آن گروه آنانند

که کافر شدند پروردگارشان و آن گروه باشد غلها در گردن‌هاشان و آنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانیانند

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۱

(۵)

و بشتاب میخوانند از تو بدی را پیش از خوبی و بدرستی که گذشت پیش از ایشان عقوبتها و بدرستی که پروردگار تو هر آینه

خداوند آمرزش است مر مردمان را بر ستمشان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبتست (۶)

و میگویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش جز این نیست که تو بیم کننده و از برای هر قومی

راهنماییست (۷)

خدا میداند آنچه بر میدارد هر ماده و آنچه را میکاهد رحمها و آنچه را می‌افزاید و همه چیز نزد او باندازه است (۸)

دانای نهران و آشکار است بزرگست برتر است (۹)

یکسان است از شما کسی که پوشید گفتار را و کسی که آشکار کرد آن را و کسی که او پنهانست بشب و آشکار است بروز (۱۰) مر او راست از پی هم در آیندها از پیش روی او و از پس پشت او که نگهبانی میکنندش از امر خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد آنچه با جمعیت تا وقتی که تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا بجمعی بدی پس برگردانیدن نباشد مر آن را و نباشد مر ایشان را از غیر خدا هیچ مددکاری (۱۱)

او است که مینماید شما را برق برای بیم دادن و امیدوار گردانیدن و پدید میآورد ابرهای گرانبار را (۱۲) و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان از ترس او و میفرستد صاعقهها را پس میرساند آن را بهر که میخواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت عقوبتست (۱۳)

مر او راست دعوت حقّ و آنان که میخوانند از غیر او اجابت نمیکنند مر ایشان را بچیزی مگر چون گشاینده دو کفش بسوی آب تا برسد

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۲

بدهنش و نیست آن رسنده بآن و نیست خواندن کافران جز در گمراهی (۱۴)

و مر خدا را سجده میکند هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و سایههاشان در بامداد و شبانگاهها (۱۵) بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا است بگو آیا پس گرفتید از غیر او دوستان که مالک نمیشاند از برای خودهاشان سودی و نه زیانی بگو آیا مساوی میباشند نابینا و بینا یا آیا مساوی میباشند تاریکیها و روشنی یا گردانیدند برای خدا انبازانی که آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده بر ایشان بگو خدا آفریننده همه چیز است و اوست یکتای قهر کننده (۱۶) فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان شد رودخانها از آن آب باندازه خود پس برداشت این آب روان کف بلند را و از آنچه میافروزند بر آن در آتش از برای طلب پیرایه یا مایه تعیش کفست مثل آن همچنین میزند خدا حقّ و باطل را پس اما کف پس میروند انداخته شده و اما آنچه نفع میدهد مردم را پس دیر میماند در زمین همچنین میزند خدا آن مثلها را (۱۷) از برای آنان که اجابت نمودند مر پروردگارشان را خویست و آنان که اجابت نکردند مر او را اگر آنکه بود مر ایشان را آنچه در زمین است همه و مثلش با آن هر آینه فدا داده بودند بآن آنها از برای ایشان است بدی حساب و منزل ایشان دوزخست و بد است آن بستر (۱۸)

آیا پس آنکه بداند که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت حقّ است چون

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۳

کسی است که او کور است پند نمیگیرند صاحبان خردها (۱۹)

آنان که وفا میکنند به پیمان خدا و نمیشکنند پیمان را (۲۰)

و آنان که میپوندند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و میترسند از پروردگارشان و بیم دارند از بدی حساب (۲۱) و آنان که صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و بر پای داشتند نماز را و انفاق نمودند از آنچه روزی دادیمشان نهران و آشکار و دفع میکنند بخوبی بدی را آنها مر ایشان را است عاقبت آن سرای (۲۲) بهشتهای اقامت دائمی که داخل میشوند آنها و کسی که شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان و فرزندانشان و ملائکه داخل میشوند بر ایشان از هر دری (۲۳)

سلام بر شما بسبب آنچه صبر کردید پس خوب است انجام آن سرای (۲۴)

و آنان که میشکنند پیمان خدا را پس از استوار کردنش و میبرند آنچه را امر کرده خدا بآن که وصل کرده شود و فساد میکنند در

زمین آنها مر ایشان را است لعنت و مر ایشان را است بدی آن سرای (۲۵)

خدا وسیع میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی (۲۶)

و میگویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا گمراه میگذارد آن را که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود آن را که بازگشت کرد (۲۷)

آنان که گرویدند و میآرامد دلهاشان بذکر خدا آگاه باشید بذکر خدا میآرامد دلها (۲۸)
آنان که گرویدند

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۴

و کردند کارهای شایسته خوش باد مر ایشان را و نیکویی بازگشت (۲۹)

همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند از پیش آنها امتهای تا بخوانی بر ایشان چیزی را که وحی فرستادیم بتو و ایشان کافر میشوند بخدای بخشنده بگو او است پروردگار من نیست الهی مگر او بر او توکل کردم و باو است بازگشت من (۳۰)

و اگر آنکه میبود قرآنی که برفتار در آورده شدی بآن کوهها یا پاره پاره شدی بآن زمین یا بسخن در آورده شدی بآن مردگان بلکه مر خدا راست امر همگی آیا پس ندانستند آنان که گرویدند که اگر میخواست خدا هر آینه هدایت کرده بود مردمان را همه و همیشه آنان که کافر شدند میرسد ایشان را بسبب آنچه کردند مصیبتی سخت یا فرود می آیی نزدیک بخانه ایشان تا بیاید وعده خدا بدرستی که خدا خلاف نمیکند وعده را (۳۱)

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولان پیش از تو پس مهلت دادم مر آنان را که کافر شدند پس گرفتمشان پس چگونه باشد عقوبت من (۳۲)

آیا پس کسی که او نگهبان است بر هر نفسی بآنچه کسب کرد و گردانیدند از برای خدا شریکان بگو نام برید آنها را بلکه خبر میدهد او را بآنچه نمیدانید در زمین بلکه بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد از برای آنها که کافر شدند حیلۀ ایشان و باز داشته شدند از راه و کسی را که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را راهنمایی (۳۳)

مر آنها را عذاب است در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نباشد مر ایشان را از خدا هیچ نگاهدارنده (۳۴)
مثل بهشتی که وعده داده شد

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۵

بپرهیزکاران میروند از زیرش نهرها میوه اش دائمی است و سایه اش اینست انجام آنان که پرهیزکار شدند و انجام کافران آتش است (۳۵)

و آنان که دادیم ایشان را کتاب شاد میشوند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و از طایفه های دشمن کسی است که انکار میکند برخی از آن را بگو جز این نیست فرموده شدم که پرستم خدا را و شرک نیاورم باو بسوی او میخوانم و بسوی او است بازگشت (۳۶)

و همچنین فرو فرستادیم آن را حکمی عربی و اگر از پیروی خواهشهای ایشان را پس از آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ ناصری و نه نگاهدارنده (۳۷)

و بتحقیق فرستادیم رسولان چند از پیش تو و گردانیدیم از برای ایشان زنان و فرزندان و نباشد مر رسولی را که بیاورد آیتی را مگر بدستوری خدا از برای هر اجلی نوشته ایست (۳۸)

محو میگرداند خدا آنچه خواهد و ثابت میدارد و نزد او است اصل کتاب (۳۹)

و اگر بنمایم ترا بعضی از آنچه وعده میدهم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست بر تست رسانیدن و بر ما است حساب (۴۰)

آیا ندیدید که ما می‌آییم زمین را کم میکنیم آن را از اطرافش و خدا حکم میکند نیست روکننده مر حکم او را و او است زود حساب (۴۱)

و بدرستی که مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس مر خدا راست مکر همه میداند آنچه کسب میکند هر نفسی و زود باشد که بداند کافران که مرگ را است انجام آن سرای (۴۲)

و میگویند آنان که کافر شدند

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۶

نیستی تو فرستاده شده بگو کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسی که نزد او است دانش کتاب (۴۳)

سورة ابراهيم عليه السلام اثنتان و خمسون آية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

کتابیست که فرو فرستادیم آن را بتو تا بیرون آوری مردمان را از تاریکیها بروشنایی باذن پروردگارشان بسوی راه غالب ستوده (۱) خدایی که مر او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است دوی مر کافران را از عذاب سخت (۲)

آنان که بر میگزینند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدارند از راه خدا و میخواهند آن را کج آنها در گمراهی دورند (۳) و نفرستادیم هیچ رسولی را مگر بزبان قومش تا بیان کند برای ایشان پس گمراه میگذارد خدا آن را که میخواهد و هدایت میکند آن را که خواهد و او است غالب درست کردار (۴)

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیتهای ما که بیرون آور قومت را از تاریکیهای کفر بنور ایمان و پند ده ایشان را بروزهای خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتهای است از برای هر صبر کننده شکرگزاری (۵)

و چون گفت موسی مرقومش را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون نجات دادتان از فرعونیان که عذاب میکردند شما را ترجمه قرآن، ص: ۲۳۷

بدترین عذابی و میکشند پسرانتان را و باقی میگذاشتند زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگار شما بزرگ (۶) و هنگامی که اعلام کرد پروردگار شما که اگر شکر کنید هر آینه زیاده میدهم شما را و اگر کافر شوید بدرستی که عذاب من هر آینه سخت است (۷)

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه پس بدرستی که خدا هر آینه بی نیاز ستوده است (۸) آیا نیامد شما را خبر آنان که بودند پیش از شما قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند بعد از ایشان نمیداند ایشان را مگر خدا آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس برگردانیدند دستهایشان در دهنهایشان و گفتند بدرستی که ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شدید بآن و بدرستی که ما در شکیم از آنچه میخوانید ما را بآن که بگمان بد اندازنده است (۹)

گفتند رسولانشان آیا باشد در خدا شکی که پدید آورنده آسمانها و زمین است میخواند شما را تا بیامرزد شما را از گناهانتان و بآخر اندازد شما را تا وقتی که نام برده شده گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما می خواهید که باز دارید ما را از آنچه بودند که میپرستیدند پدران ما پس بیاورید بما حجّتی روشن (۱۰)

گفتند مر ایشان را رسولانشان نیستیم ما مگر انسانی مانند شما و لیکن خدا منت مینهد بر آنکه می خواهد از بندگانش و نباشد مر ما را که بیاوریم بشما حجّتی مگر باذن خدا و بر خدا پس باید که توکل کنند گروندگان (۱۱)

و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و بدرستی که

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۸

هدایت کرد ما را براههای ما و هر آینه صبر خواهیم کرد البتّه بر آنکه رنجانیدید ما را و بر خدا پس باید توکّل کنندگان (۱۲)

و گفتند آنان که کافر شدند مر رسولانش را هر آینه بیرون کنیم شما را از زمین خود یا هر آینه بر میگرددید در کیش ما پس وحی فرستاد بایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک میگردانیم ظالمان را (۱۳)

و ساکن میگردانیم شما را در آن زمین از پس ایشان آن از برای کسی است که ترسید از مقام من و ترسید از وعده عذابم (۱۴) و طلب فتح کردند و نومید شدند هر سرکش حق ناپذیری (۱۵)

و از پیش رویش دوزخست و آب داده میشود از آبی که خون جراح است (۱۶) جرعه جرعه میآشامد آن را و نزدیک نباشد که فرو بردش بآسانی و میآید او را مرگ از همه جا و نیست او مرده و از پیش رویش عذابیست سخت (۱۷)

مثل آنان که کافر شدند پروردگارشان کردارشان چون خاکستریست که سخت بوزد بر آن باد در روزی که باد سخت میآمده باشد قادر نباشند از آنچه کسب کرده باشند بر چیزی آنست آن گمراهی دور (۱۸)

آیا ندانید که خدا آفرید آسمانها و زمین را برآستی اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد خلقی تازه (۱۹) و نیست آن بر خدا دشوار (۲۰)

و ظاهر شدند بر خدا همگی پس گفتند ضعیفان مر آنان را که طلب بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما عذاب خدا هیچ چیز گفتند اگر هدایت کرده بود ما را خدا هدایت کرده بودیم شما را یکسانست بر ما خواه جزع نموده باشیم یا صبر کرده باشیم که نیست ما را هیچ گریزگاهی (۲۱)

و گوید شیطان

ترجمه قرآن، ص: ۲۳۹

چون گزارده شد امر بدرستی که خدا وعده داد شما را وعده راست و درست و وعده دادم شما را پس خلاف کردم شما را و نبود مرا بر شما هیچ تسلّطی مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت کردید مرا پس ملامت مکنید نفسهای خود را نیستم من فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من بدرستی که من کافر شدم به اینکه شریک گردانیدند مرا از پیش بدرستی که ظالمان مر ایشان را عذابیست پر درد (۲۲)

و در آورده میشود آنان که گردیدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن باذن پروردگارشان درودشان در آنها سلام است (۲۳)

آیا نمی بینی که چگونه زد خدا مثل را کلمه پاکیزه چون درخت پاکیزه ایست که اصلش ثابتست و فرعش در آسمان (۲۴)

داده میشود میوه اش هر حین باذن پروردگارش و میزند خدا مثلها را از برای مردمان باشد که ایشان پند گیرند (۲۵)

و مثل کلمه پلید چون درخت پلیدیست که ریشه کن شده باشد از بالای زمین که نباشد مر آن را هیچ قراری (۲۶)

ثابت میگرداند خدا آنان را که گرویدند بگفتار ثابت در زندگانی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ستمکاران را و میکند خدا آنچه میخواهد (۲۷)

آیا ننگریستی به آنانکه تبدیل کردند نعمت خدا را بکفر و فرود آوردند قومشان را بسرای هلاک (۲۸)

که دوزخست در آیند آن را و بد است آنجای قرار (۲۹)

و گردانیدند از برای خدا ماندها تا گمراه گردانند از راهش بگو کامرانی کنید پس بدرستی که

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۰

بازگشت شما بآتش است (۳۰)

بگو مر بندگان مرا آنان که گرویدند که بر پای دارند نماز را و انفاق کنید از آنچه روزی دادیم ایشان را نهان و آشکار پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و نه دوستی (۳۱)

خدا است که آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد بآن از میوه روزی از برای شما و رام کرد برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بامرش و رام کرد برای شما نهرها (۳۲)

و مسخر کرد برای شما آفتاب و ماه را دو کوشنده دائمی و رام کرد برای شما شب و روز را (۳۳)
و دادتان از هر آنچه خواستید آن را و اگر بشمارید نعمت خدا را احصا نتوانید کرد آن را بدرستی که انسان هر آینه سخت ستمکار ناسپاس است (۳۴)

و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان این شهر مکه را امن و دور دار مرا و پسرانم را از آنکه پرستیم بتان را (۳۵)
ای پروردگار من بدرستی که آنها گمراه کردند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی کرد مرا پس بدرستی که او از من است و هر که نافرمانی کرد مرا پس بدرستی که تو آمرزنده مهربانی (۳۶)

ای پروردگار من بدرستی که من ساکن گردانیدم برخی از فرزندانم را بدامن کوهی غیر خداوند زراعت نزد خانه تو که حرام گردانیده شده پروردگار ما تا بر پایدارند نماز را پس بگردان دلهای برخی از مردمان را که بشتابد بسوی ایشان و روزی ده ایشان را از ثمرها باشد که ایشان شکر گزاری کنند (۳۷)

ای پروردگار ما بدرستی که تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکار میکنیم و پوشیده نمیشد بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان (۳۸)

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۱

ستایش مر خدا را که بخشید بمن در بزرگی اسمعیل و اسحق را بدرستی که پروردگار من هر آینه شنونده دعائی (۳۹)

ای پروردگار من بگردان مرا بر پا دارنده نماز و از فرزندانم ای پروردگار من و قبول کن دعای مرا (۴۰)

پروردگار ما بیامرز مرا و والدینم را و مؤمنانرا روزی که قائم شود حساب (۴۱)

و مپندار البته خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست باز پس میاندازیم ایشان را برای روزی که گشاده میماند در آن چشمها (۴۲)

شتاب زدگان ببالا دارندگان سرهاشان را بر نمیگردد بسوی ایشان چشمهاشان و دلهاشان باشد خالی (۴۳)

و بیم کن مردمان را از روزی که آید ایشان را عذاب پس گویند آنان که ستم کردند ای پروردگار ما باز پس بر ما را تا مدتی نزدیک تا اجابت نمائیم دعوت ترا و پیروی کنیم رسولان را آیا و نبودید که سوگند میخوردید از پیش که نیست مر شما را هیچ زوالی (۴۴)

و ساکن شدید در مسکنهای آنان که ستم کردند بر خودهاشان و ظاهر شد مر شما را که چگونه کردیم بایشان و زدیم برای شما داستانها (۴۵)

و بدرستی که حيله کردند مکرشان را و نزد خدا است جزای مکرشان و اگر چه بود مکرشان که زایل شود از آن کوهها (۴۶)

پس مپندار البته خدا را خلاف کننده وعده اش برسولانش بدرستی که خدا غالب صاحب انتقام است (۴۷)

روزی که تبدیل کرده میشود زمین بغیر این زمین و آسمانها و ظاهر شدند از برای خدای یکتای غالب (۴۸)

و می بینی گناهکاران را آن روز قرین کرده شدگان در غلها (۴۹)

پیراهنهاشان از قطران و بپوشد

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۲

رویهاشان را آتش (۵۰)

تا جزا دهد خدا هر نفسی آنچه کسب کرده بدرستی که خدا زود حسابست (۵۱)

این کفایتست مر مردمان را و تا ترسانیده شوند بآن و تا بدانند که جز این نیست که او است خدای یکتا و تا پند گیرند صاحبان خردها (۵۲)

سورة الحجر تسع آیه و هی نزلت بمکه

ترجمه قرآن ۲۷۱

بنام خداوند بخشاینده مهربان

این آیتهای کتاب و قرآنی است روشن (۱)

بسا که آرزو کنند آنها که کافر شدند که کاش بودند مسلمانان (۲)

و اگذار ایشان را تا بخورند و کامرانی کنند و مشغول کند ایشان را آرزو پس زود باشد که بدانند (۳)

و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر و بود او را نوشته معلوم (۴)

پیش نیفتد هیچ امتی از اجلش و باز پس نمانند (۵)

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شده بر او ذکر بدرستی که تو هر آینه دیوانه (۶)

چرا نمیاری بما فرشتگان را اگر هستی از راستگویان (۷)

فرو نمیفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آن گاه از مهلت دادگان (۸)

بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما مر او را نگاهدارند گانیم (۹)

و بدرستی که فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشینان (۱۰)

و نمی آمد ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند بآن استهزاء میکردند (۱۱)

همچنین در میآریم آن را در دلهای گناهکاران

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۳

(۱۲)

ایمان نمیآورند بآن و بدرستی که گذشته است آئین پیشینان (۱۳)

و اگر میگذادیم بر ایشان دری از آسمان پس میبودند همه روزه که در آن ببالا میرفته باشند (۱۴)

هر آینه میگفتند جز این نیست بسته شده چشمهای ما بلکه مائیم گروهی سحر کرده شدگان (۱۵)

و بدرستی که گردانیدیم در آسمان برجها و آراستیم آن را برای نگرندگان (۱۶)

و نگاهداشتیم آن را از هر شیطان رانده شده (۱۷)

مگر آنکه بدزدیده گوش فرا داشت پس از پی رفت او را شهابی روشن (۱۸)

و زمین وسعت دادیم آن را و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم ما در آن از هر چیز سنجیده (۱۹)

و ساختیم برای شما در آن مایههای تعیش و کسی را که نیستید مر او را روزی دهندگان (۲۰)

و نیست هیچ چیز مگر اینکه نزد ما است خزینهایش و نمیفرستیم آن را مگر باندازه دانسته شده (۲۱)

و فرستادیم بادهای بار گرفتهها پس فرو فرستادیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم شما را از آن و نیستید شما مر آن را خزانه داران

و بدرستی که ما هر آینه مائیم که زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم وارثان (۲۳)
و بتحقیق دانستیم پیش رفتگان را از شما و بتحقیق دانستیم واپس ماندگان را (۲۴)
و بدرستی که پروردگار تو او محشور میکند ایشان را که او درستکار دانا است (۲۵)
و بتحقیق که آفریدم انسان را از گل خشک شده از لای ریخته شده (۲۶)
و پدر پریان آفریدش از پیش از آتش سوزان (۲۷)
و هنگامی که گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستی که من آفریننده‌ام
ترجمه قرآن، ص: ۲۴۴

انسانی را از گل خشک از لای ریخته شده (۲۸)

پس چون راست کردم آن را و دمانیدم در آن از روحم پس بیفتید مر او را سجده کنان (۲۹)

پس سجده کردند مر او را فرشتگان کلشان همگی (۳۰)

مگر شیطان ابا نمود که باشد با سجده کنندگان (۳۱)

گفت ای شیطان چیست مر ترا که نمیشی با سجده کنندگان (۳۲)

گفت نیستم من که سجده کنم مر انسانی را که آفریدی او را از گل خشک شده از لای ریخته شده (۳۳)

گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تویی رانده شده (۳۴)

و بدرستی که بر تو است لعنت تا روز جزا (۳۵)

گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که بر انگیخته شوند (۳۶)

گفت پس بدرستی که تو از مهلت دادگانی (۳۷)

تا روز وقت دانسته شده (۳۸)

گفت پروردگار من با آنکه اغوا کردی مرا هر آینه آراسته میکنم برای ایشان در زمین و هر آینه باز دارم ایشان را همگی (۳۹)

مگر بندگان تو از ایشان که مخلصانند (۴۰)

گفت این راهی است بر من راست (۴۱)

بدرستی که بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان (۴۲)

بدرستی که دوزخ هر آینه وعده گاه ایشانست همه (۴۳)

مر آن را است هفت در مر هر دری را است از ایشان پاره قسمت کرده شده (۴۴)

بدرستی که پرهیزکاران باشند در بهشتها و سرچشمه‌ها (۴۵)

داخل شوید آنها را بسلامتی ایمنان (۴۶)

و بیرون کشیدم آنچه بود در سینه‌های ایشان از کینه برادران بر سریرهای روی بهم دارندگان (۴۷)

نمیرسد ایشان را در آنها تعبی و نباشند ایشان از آنها بیرون شدگان (۴۸)

خیر ده بندگان مرا که بدرستی که منم آمرزنده مهربان (۴۹)

و

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۵

بدرستی که عذاب من آنست عذاب دردناک (۵۰)

- و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم (۵۱)
- هنگامی که داخل شدند بر او پس گفتند سلام گفت بدرستی که از شما ترسند گانیم (۵۲)
- گفتند نترس بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری دانا (۵۳)
- گفت آیا بشارت دادید مرا بر آنکه مس کرد مرا پیری پس بچه چیز بشارت میدهد
مرا گفتند مژده دادیم ترا براستی پس مباش از نومیدان (۵۵)
- گفت و کیست که نومید شود از رحمت پروردگارش مگر گمراهان (۵۶)
- گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان (۵۷)
- گفتند بدرستی که ما فرستادند بسوی گروهی گناهکاران (۵۸)
- مگر خاندان لوط بدرستی که ما رهاننده ایشانیم همه (۵۹)
- مگر زنش که تقدیر کردیم که او هر آینه باشد از بازماندگان (۶۰)
- پس چون آمد آل لوط را فرستادگان (۶۱)
- گفت بدرستی که شمائید گروه ناشناخته (۶۲)
- گفتند بلکه آمدیم ترا بآنچه بودند در آن شک میکردند (۶۳)
- و آورده‌ایم ترا حق و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم (۶۴)
- پس بیرون بر اهلت را در پاره از شب و تابع شو قفاهای ایشان را و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید جایی که مامور
شده‌اید (۶۵)
- و گزارش دادیم بسوی او این امر را که بدرستی که دنبال اینها است بریده شده صبح کنندگان (۶۶)
- و آمدند اهل شهر شادمانی میکردند (۶۷)
- گفت بدرستی که اینها مهمان منند پس رسوا مکنید مرا (۶۸)
- و بترسید از خدا و خوار مسازید مرا (۶۹)
- گفتند آیا منع نکردیم ترا از جهانیان (۷۰)
- گفت این است دختران من اگر هستید کنندگان (۷۱)
- بجان تو که ایشان
- ترجمه قرآن، ص: ۲۴۶
- هر آینه در مستی‌شان حیران میزیستند (۷۲)
- پس گرفتشان فریاد مهلک داخل در روز شدگان (۷۳)
- پس گردانیدیم زبر شرا زیرش و بارانیدیم بر ایشان سنگها از سنگ گل (۷۴)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتها است مر اهل فراست را (۷۵)
- و بدرستی که آن هر آینه براه ثابت است (۷۶)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است مر گروندگان را (۷۷)
- و اگر چه بودند یاران ایکه هر آینه ستمکاران (۷۸)
- پس انتقام کشیدیم از ایشان و بدرستی که آن دو هر آینه در راه روشنند (۷۹)
- و بحقیقت تکذیب کردند اصحاب حجر رسولان را (۸۰)

و دادیمشان آیتهای خود پس بودند از آنها اعراض کنندگان (۸۱)

و بودند میتراشیدند از کوهها خانهها ایمان (۸۲)

پس گرفت ایشان را فریادی مهلک بامداد کنندگان (۸۳)

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند (۸۴)

و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنهاست مگر بحق و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس در گذر در گذشتنی خوب (۸۵)

بدرستی که پروردگار تو او است آفریدگار دانا (۸۶)

و بتحقیق دادیم ترا هفت آیه از سوره که دو بار نازل شده و قرآن عظیم (۸۷)

مگشای بخواهش البته دو چشمت را بآنچه کامرانی دادیم بان اصنافی را از ایشان و اندوه مخور بر ایشان و فرود آور بالت را از برای گروندگان (۸۸)

و بگو بدرستی که من منم بیم کننده آشکار (۸۹)

هم چنان که فرو فرستادیم بر آنان که گردانیدند قرآن را پاره پاره و جزء جزء کردند (۹۰)

آنان که گردانیدند قرآن را پارهها یا سحرها یا کذبها (۹۱)

پس پروردگار تو قسم که هر آینه خواهیم پرسید ایشان را همه (۹۲)

از آنچه بودند که میکردند (۹۳)

پس آشکار کن بآنچه مامور شده و رو بگردان

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۷

از مشرکان (۹۴)

بدرستی که ما کفایت میکنیم از تو استهزاء کنندگان را (۹۵)

آنان که میگردانند با خدا خدایی دیگر پس زود باشد که بدانند (۹۶)

و بتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینهات بآنچه میگویند (۹۷)

پس تسبیح کوی بستایش پروردگارت و باش با سجده کنندگان (۹۸)

و بپرست پروردگارت را تا بیاید ترا مرگ (۹۹)

سورة النحل مائة و ثمان عشرون آیه و هی نزلت بمکه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

آمد فرمان خدا پس طلب تعجیل مکنید آن را دانم پاک بودنش را و برتر آمده از آنچه شرک میآورند (۱)

فرو میفرستد ملائکه را با روح از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش که بیم دهید بدرستی که نیست الهی مگر من پس بترسید از من (۲)

آفرید آسمانها و زمین را برستی برتر آمده از آنچه شرک میآورند (۳)

آفرید انسان را از نطفه پس اکنون او است جدال کننده آشکار (۴)

و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنها را برای شما در آنهاست گرمی و منفعتها و از آنها میخورید (۵)

و برای شماست در آنها تجملی در وقتی که میآرید از چراگاه و هنگامی که سر میدهید (۶)

و بر میدارند بارهای گران شما را و میبرند بشهری که نباشید رسنده آن مگر بتعب نفسها بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است (۷)

و اسبها و استرها و خرها را
ترجمه قرآن، ص: ۲۴۸

تا سوار شوید آنها را و باشد آرایشی و میآفریند آنچه را نمیدانید (۸)

و بر خدا است راستی راه و بعضی از آن منحرفست و اگر خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه (۹)

او است که فرو فرستاد از آسمان آب را برای شما از آنست نوشیدنی و از آنست درختی که در آن میچرانید (۱۰)

میرویند برای شما بآن کشت را و زیتون و درختان خرما و انگورها و از همه ثمرها بدرستی که در آن هر آینه آیتی است برای گروهی که اندیشه میکنند (۱۱)

و مسخر کرد برای شما شب را و روز را و آفتاب و ماه را و ستارهها تسخیر شد گانند بفرمان او بدرستی که در آن هر آینه است آیتها است از برای گروهی که در میانند بعقل (۱۲)

و آنچه را آفرید برای شما در زمین که مختلف است اقسامش بدرستی که در آن هر آینه آیتی است مرجمعی را که فکر میکنند (۱۳)

و او است که تسخیر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آرید از آن پیرایه که میپوشید آن را و می بینی کشتیها را شکافند گان آب بسینه در آن و تا بجویند از فضلش و باشد که شما شکر کنید (۱۴)

و افگند در زمین کوههای استوار مبادا که میل کند با شما و نهرها و راهها باشد که شما راه یابید (۱۵)

و علامتها و بستاره ایشان راه میانند (۱۶)

آیا پس آنکه میآفریند چون کسی است که نمیآفریند آیا پس پند نمیگیرید (۱۷)

و اگر بشمارید نعمت خدا را بشما ز نتوانید آوردش بدرستی که خدا هر آینه آمرزنده مهربان است (۱۸)

و خدا میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۲۴۹

و آنان را که میخوانند از جز خدا نمیتوانند آفرید چیزی را و ایشان آفریده میشوند (۲۰)

مردگانند نه زندگان و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند (۲۱)

خدای شما خدایی است یگانه پس آنان که نمیگردند بآخرت دلهای ایشان ناشناسا است و ایشان سرکشانند (۲۲)

ناچار بدرستی که خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید بدرستی که او دوست ندارد سرکشان را (۲۳)

و چون گفته شود مر ایشان را چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند افسانههای پیشینیان (۲۴)

تا بر دارند بارهای گناهشان را تمام روز قیامت و از بارهای گناه آنان که گمراه میکنند ایشان را بدون علمی آگاه باشید بد است آنچه بر میدارند (۲۵)

بتحقیق مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا بناهاشان را از بیخ پس فرود آمد بر ایشان بام از بالاشان و آمد ایشان را عذاب از آنجا که نمیدانستند (۲۶)

پس روز قیامت خوار میکند ایشان را و میگوید کجایند انبازان من که بودید مخالفت میورزیدید در آنها گفتند آنان که داده شدند دانش را بدرستی که رسوایی امروز و بدی بر کافران است (۲۷)

آنکه قبض روح میکندشان فرشتگان ظلم کنندگان خودهاشان پس در انداختند صلح را که نبودیم بکنیم هیچ بدی آری بدرستی

که خدا دانا است بآنچه بودید که میکردید (۲۸)

پس در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است آرامگاه تکبر کنندگان (۲۹)

و گفته شد مر آنان را که پرهیز کار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگارتان

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۰

گفتند خیر یعنی قرآن از برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا نیکو است و هر آینه سرای آخرت بهتر است و هر آینه خوبست

سرای پرهیز کاران (۳۰)

بهشتهای اقامت دائمی داخل میشوند آن را میروند از زیر آنها نهرها مر ایشانراست در آنها آنچه میخواهند همچنین جزا میدهد خدا

پرهیز کاران را (۳۱)

آنها که میمیرانندشان ملائکه پاکیزهها میگویند سلام بر شما در آئید بهشت را بسبب آنچه بودید که میکردید (۳۲)

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان و ستم

نکرد ایشان را خدا و لیکن بودند که بخودهاشان ظلم میکردند (۳۳)

پس رسیدشان بدیهای آنچه کردند و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند (۳۴)

و گفتند آنان که شرک آوردند اگر میخواست خدا نمیرستیدیم از غیر او هیچ چیز را ما و نه پدران ما و حرام نمیکردیم بغیر حکم

او هیچ چیز را همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن آشکار (۳۵)

و بحقیقت برانگیختیم در هر امتی رسولی که پرستید خدا را و دور شوید از طاغوت پس از ایشان کسی است که هدایت کرد خدا

و از ایشان کیست که ثابت شد بر او گمراهی پس کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان (۳۶)

اگر حرص و رزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که اضلال میکند و نیست مر ایشان را هیچ یاری

کنندگان (۳۷)

و سوگند خوردند بخدا مغلظهترین سوگند ایشان را که بر نمایانگیزد خدا کسی را که میمیرد آری وعده دادنی است بر او حق و

لیکن

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۱

بیشترین مردمان نمیدانند (۳۸)

تا بیان کند از برای ایشان آنچه اختلاف میکردند در آن و تا جدا نماید آنان را که کافر شدند که ایشان بودند دورغویان (۳۹)

جز این نیست گفتار ما مر چیزی را چون بخواهیم آن را آنکه بگوئیم مر او را که بشو پس میشود (۴۰)

و آنانی که هجرت کردند در راه خدا از بعد آنکه ستمکرده شدند هر آینه جای میدهیم ایشان را در دنیا جای خوب و هر آینه اجر

آخرت بزرگتر است اگر باشد که بدانند (۴۱)

آنان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند (۴۲)

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میکردیم بسوی ایشان و برسید از اهل ذکر اگر باشید که ندانید (۴۳)

بحجتها و کتابها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی از برای مردم آنچه فرو فرستاده شد بایشان و باشد که ایشان اندیشه کنند

(۴۴)

آیا پس ایمن شدند آنان که مکر کردند بدیها را که زیر زبر کند خدا با ایشان زمین را یا بیاید ایشان را عذاب از جایی که ندانند

(۴۵)

یا بگیرد ایشان را در گرویدنشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان (۴۶)

یا بگیرد ایشان را بر ترسی پس بدرستی که پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است (۴۷)
 آیا ندیدند بسوی آنچه آفرید خدا از چیزی که میگردد سایه‌هایش از راست و چپها سجده کنندگان مر خدا را و ایشان ذلیلانند
 (۴۸)

و مر خدا را سجده میکند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمیکنند (۴۹)
 میترسند از پروردگارشان از
 ترجمه قرآن، ص: ۲۵۲
 بالاشان و میکنند آنچه مامور میشوند (۵۰)

و گفت خدا که مگیرید دو اله را که دو تا است جز این نیست که او اله یکتا است پس از من پس بترسید (۵۱)
 و مر او را است آنچه در آسمانها و زمین است و مر او را است دین که دائمی است آیا پس جز خدا میپرهیزید (۵۲)
 و آنچه با شما است از نعمتی پس از خدا است پس چون برسد شما را ضرری پس باو مینالید (۵۳)
 پس چون دفع کرد ضرر را از شما همانگاه پاره از شما پروردگارشان شرک میآورند (۵۴)
 تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس برخورید پس زود باشد که بدانید (۵۵)
 و میگردانند برای آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیمشان بخدا سوگند هر آینه پرسیده میشوید از آنچه بودید افترا میکردید
 (۵۶)

و میگردانند برای خدا دختران دانه پاک بودنش را و مر ایشان را است آنچه میخواهند (۵۷)
 و چون مژده داده شود یکی از ایشان بمؤنث میگردد رویش سیاه کرده شده و او باشد پر از خشم (۵۸)
 پنهان شود از قوم از بدی آنچه مژده داده شد بآن که آیا نگه داردش بر خواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید بد است آنچه
 حکم میکنند (۵۹)

از برای آنانی که نمیگردند بآخرت مثل بد است و از برای خدا است مثل برتر و او است غالب درست کردار (۶۰)
 و اگر مؤاخذه میکرد خدا مردمان را بستمشان نگذاشته بود بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میدارد ایشان را تا وقتی که نام
 برده شده پس چون آید اجلشان باز پس نمیمانند ساعتی و پیش نمیافتند (۶۱)
 و میگردانند از برای خدا آنچه ناخوش میدارند و وصف میکند زبانهاشان دروغ را که
 ترجمه قرآن، ص: ۲۵۳

مر ایشان را است خوبی ناچار بدرستی که مر ایشان را است آتش و بدرستی که ایشانند پیش فرستادگان (۶۲)
 بخدا سوگند بحقیقت فرستادیم بسوی امتانی پیش از تو پس آراسته کرد برای ایشان دیو رجیم کردارشان را پس او است دوست
 ایشان امروز و مر ایشان را است عذابی دردناک (۶۳)
 و نفرستادیم ما بر تو کتاب را مگر از برای آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمت از برای قومی
 که میگردند (۶۴)
 و خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش بدرستی که در آن هر آینه آیتی است برای قومی که
 میشوند (۶۵)

و بدرستی که مر شما را است در شتر و گاو و گوسفند عبرتی میآشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنها از میانه سرگین و خون
 شیری بیغش گوارا مر آشامندگان را (۶۶)
 و از ثمرهای درختان خرما و انگورها میگیرید از آن شکری و روزی خوب را بدرستی که در آن هر آینه آیت است برای جمعی

که در مییابند بعقل (۶۷)

و وحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگير از کوه‌ها خانه‌ها و از درخت و از آنچه بسازند از چوب (۶۸)
پس بخور از همه ثمرها پس برو راههای پروردگارت را رام شدگان بیرون می‌آید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف است
رنگهایش در آن شفایست برای مردمان بدرستی که در آن هر آینه نشانی است مرجمعی را که فکر میکنند (۶۹)
و خدا آفرید شما را پس میمیراند شما را و از شما کسی است که رد کرده میشود بسوی فرومایه تر عمر تا نداند پس از دانستن
چیزی بدرستی که خدا دانای توانا است (۷۰)
و خدا افزونی داد برخی از شما را بر برخی در
ترجمه قرآن، ص: ۲۵۴

روزی پس نباشند آنان که افزونی داده شدند بر گردانندگان روزیشان بر آنچه مالک شد دستهایشان پس ایشان در آن یکسانند آیا
پس نعمت خدا انکار میکنند (۷۱)
و خدا گردانید برای شما از خودهاتان جفتها و گردانید برای شما از جفتها پسران و نوادگان و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها آیا
پس بیاطل می‌گروند و بنعمت خدا ایشان کفران می‌ورزند (۷۲)
و می‌پرستیدند از غیر خدا آنچه مالک نمیباشد برای ایشان روزی از آسمان و زمین چیزی را و توانایی ندارند (۷۳)
پس مزید برای خدا مثلها را بدرستی که خدا میداند و شما نمیدانید (۷۴)

زد خدا مثلی بنده درم خریده که قادر نیست بر چیزی و کسی که روزی دادیم او را از خود روزی خوبی پس او انفاق میکند از آن
پنهان و آشکار آیا یکسان میباشد ستایش مر خدا را بلکه بیشترین ایشان نمیدانند (۷۵)
و زد خدا مثلی دو مرد که یکی از آن دو گنگ است که قادر نیست بر چیزی و او گران است بر صاحبش هر کجا که متوجه
میگرداندش نمی‌آرد خیری آیا یکسانست او و کسی که میفرماید بعدالت و او است بر راه راست (۷۶)
و مر خدا را است نهانی آسمانها و زمین و نیست فرمان قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است بدرستی که خدا بر
همه چیز توانا است (۷۷)

و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادرانتان که نمیدانستید چیزی را و گردانید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها باشد که شما
ترجمه قرآن، ص: ۲۵۵
شکر کنید (۷۸)

آیا ندیدند بسوی پرنده رام شدگان در میان آسمان نگه نمیدارشان مگر خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتها است برای جمعی
که ایمان می‌آورند (۷۹)
و خدا گردانید شما را از خانهاتان آرامگاه و گردانید برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانها که سبک بر میدارید آنها را
روز کوچتان و روز ماندنتان و از پشمهای آنها و کرکهایشان و موهایشان پوشش و فرش و مایه تجارت تا هنگامی (۸۰)
و خدا گردانید برای شما از آنچه آفرید سایبانها و گردانید برای شما از کوه‌ها خانهای پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهنها که
نگاهداردتان از گرما و پیراهنهای جنگ که نگاهدارد شما را از آسیب شما همچنین تمام میکند نعمت خود را بر شما باشد که شما
منقاد شوید (۸۱)

پس اگر رو گردانند پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار (۸۲)

میشناسند نعمت خدا را پس انکار میکنند آن را و بیشترینشان کافرانند (۸۳)

و روزی که بر انگیزیم از هر امتی شاهدهی را پس داده نشود از برای آنان که کافر شدند و نه ایشان طلب رضا جویی کرده شوند

و چون ببینند آنان را که ستم کردند عذاب پس سبک نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند (۸۵)
 و چون ببینند آنان را که شرک آوردند انباز ایشان را گویند پروردگار ما آنها شریکان ما اند که بودیم میخواندیم از غیر تو پس
 بیندازند بایشان گفتار را بدرستی که شما هر آینه دروغگویانید (۸۶)
 و بیندازند با خدا آن روز صلح را و گمشد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند (۸۷)
 آنان که کافر شدند و باز داشتند
 ترجمه قرآن، ص: ۲۵۶

از راه خدا افزودیم ایشان را عذاب بر بالای عذاب بسبب آنچه بودند که افساد میکردند (۸۸)
 و روزی که بر میانگیزیم در هر امتی شاهدهی بر ایشان از خودهاشان و آوردیم ترا شاهد بر آنها و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را
 بیانی کامل مر همه چیز را و هدایت و رحمت و بشارت مر مسلمانان را (۸۹)
 بدرستی که خدا میفرماید بعدالت و نیکوکاری و بعطا کردن بصاحب قرابت و نهی میکند از کار زشت و ناپسند و ظلم پند میدهد
 شما را باشد که شما پند گیرید (۹۰)
 و وفا کنید بعهد خدا چون عهد کردید و مشکند سوگندها را بعد از استوار کردنش و بحقیقت گردانید شما را خدا بر خودتان
 گواه بدرستی که خدا میداند آنچه میکنید (۹۱)
 و مباشید چون زنی که گردانید رشته را از بعد محکمی تارهای تاب باز داده میگیرید سوگندهاتان را مفسده میانتان که باشید
 گروهی افزونتر از گروهی جز این نیست که میآزماید شما را خدا بآن و هر آینه بیان خواهد کرد برای شما روز قیامت آنچه بودید
 در آن اختلاف میکردید (۹۲)
 و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود شما را امت واحد و لیکن گمراه میگذارد آن را که خواهد و هدایت میکند آن را که
 خواهد و هر آینه پرسیده میشود البتّه از آنچه بودید که میکردید (۹۳)
 و فرا مگیرید سوگندهاتان را مفسده میانتان پس بلغزد قدمی بعد از ثباتش و بچشید اندوه را بآنچه باز داشتید از راه خدا و از برای
 شما عذابی است بزرگ (۹۴)
 و عوض مگیرید به پیمان خدا
 ترجمه قرآن، ص: ۲۵۷

بهای اندک را بدرستی که آنچه نزد خدا است بهتر است مر شما را اگر باشید که بدانید (۹۵)
 آنچه نزد شما است سپری میشود و آنچه نزد خدا است پاینده است و هر آینه جزا میدهیم آنان را که صبر کردند مزدشان را به بهتر
 از آنچه بودند که میکردند (۹۶)
 هر که کند کردار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن باشد پس زندگانی دهیم او را زندگانی پاکیزه و جزا دهیم ایشان را مزدشان بهتر
 از آنچه بودند که میکردند (۹۷)

پس چون بخوانی قرآن را پس پناهجوی بخدا از شیطان رانده شده (۹۸)
 بدرستی که نیست مر او را تسلطی بر آنان که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند (۹۹)
 نیست تسلطش مگر بر آنان که دوست میدارندش و آنان که ایشان باو شرک آورندگانند (۱۰۰)
 و چون تبدیل کنیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بآنچه فرو فرستد گویند جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان
 نمیدانند (۱۰۱)

بگو فرو آوردش روح پاکی از پروردگارت بحق تا ثابت گرداند آنان را که گرویدند و از برای هدایت و بشارت از برای مسلمانان (۱۰۲)

و هر آینه میدانیم بدرستی که ایشان میگویند جز این نیست که میآموزد او را انسانی زبان کسی که میگردانند گفتار را بسوی او اعجمیت و این زبانی است عربی روشن (۱۰۳)

بدرستی که آنان که نمیگردند بآیتهای خدا راه نمایند ایشان را خدا و از برای ایشان عذاب است دردناک (۱۰۴)

جز این نیست که میندد دروغ را آنان که نمیگردند بآیتهای خدا و آن گروه ایشانند دروغگویان (۱۰۵)

کسی که کافر شد بخدا از بعد ایمان آوردنش ترجمه قرآن، ص: ۲۵۸

جز آنکه جبر کرده شد و دلش آرمیده بود بایمان و لیکن کسی که باز شد بکفر از سینه پس بر ایشانست خشمی از خدا و از برای ایشانست عذابی بزرگ (۱۰۶)

آن باینست که ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا را بر آخرت و بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه کافران را (۱۰۷)

آن گروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و گوششان و چشمهاشان و آن گروه ایشانند بیخبران (۱۰۸)

ناچار بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران (۱۰۹)

پس بدرستی که پروردگار تو است از برای آنان که هجرت کردند از بعد آنکه عذاب کرده شدند پس جهاد کردند و صبر نمودند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه آمرزنده مهربانست (۱۱۰)

روزی که آید هر نفسی که مجادله کند از خودش و تمام داده شود هر نفسی جزای آنچه کرد و ایشان ستمکرده نشوند (۱۱۱)

و زد خدا مثل قریه که بود امن آرمیده میآمد روزیش فراوان از همه جا پس کفران ورزیدند بنعمتهای خدا پس چنانیدش خدا پوشش گرسنگی و بیم بآنچه بودند که میکردند (۱۱۲)

و بحقیقت آمد ایشان را رسولی از ایشان پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان عذاب و ایشان بودند ستمکاران (۱۱۳)

پس بخورید از آنچه روزی دادتان خدا حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید او را میپرستید (۱۱۴)

جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه بانگ زده شد برای غیر خدا بآن پس آنکه مضطر شد که نه باغی باشد و نه عادی پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

ترجمه قرآن، ص: ۲۵۹

(۱۱۵)

و مگوئید برای وصف کردن زبانشان دروغ را که این حلال است و این حرام تا ببندید بر خدا دروغ را بدرستی که آنان که میندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند (۱۱۶)

مایه تعیش کمی است و از برای ایشانست عذابی پر درد (۱۱۷)

و بر آنان که یهود شدند حرام کردیم آنچه خواندیم بر تو از پیش و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند (۱۱۸)

پس بدرستی که پروردگار تو است مر آنان را که کردند بدی را بنادانی پس توبه کردند پس از آن و بسامان آمدند بدرستی که پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست (۱۱۹)

بدرستی که ابراهیم بود پیشوا مطیع از برای خدا حق گرای و نبود از مشرکان (۱۲۰)

شکر کننده مر نعمتهای او را بر گزیدش و هدایت کردش براه راست (۱۲۱)

و دادش در دنیا خوبی و بدرستی که او است در آخرت هر آینه از شایستگان (۱۲۲)

پس وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن کیش ابراهیم را حق گرای و نبود از شرک آورندگان (۱۲۳)

جز این نیست گردانیده شد شنبه را بر آنان که اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۱۲۴)

بخوان براه راست پروردگارت بحکمت و پند خوب و مجادله کن با ایشان آنچه آن خوبتر است بدرستی که پروردگار تو او است داناتر بآنکه گمشد از راهش و او است داناتر بهدایت یافتگان (۱۲۵)

و اگر عقوبت کنی پس عقوبت کنی بمانند آنچه عقوبت کرده شدید بآن و اگر ترجمه قرآن، ص: ۲۶۰

صبر کنی هر آینه آن بهتر است از برای صبر کنندگان

و صبر کن و نیست صبر تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند (۱۲۷)

بدرستی که خدا با آنان است که پرهیزکار شدند و آنان که ایشان نیکوکارانند (۱۲۸)

سوره بنی اسرائیل مائۀ و احدى عشر آية و هي مكيه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

دانم پاک بودن آنکه برو شب بنده اشرا شبی از مسجد الحرام بمسجد اقصی که برکت دادیم پیرامونش را تا بنمایم او را از آیتهای خود بدرستی که او است او شنوای بینا (۱)

و دادیم موسی را توریۀ و گردانیدمش هدایت از برای فرزندان یعقوب که مگیرید از غیر من کار گذاری (۲)

فرزندان آنکه حمل کردیم با نوح بدرستی که او بود بنده شکر گذار (۳)

و اعلام نمودیم بینی اسرائیل در کتاب که فساد خواهید کرد البتۀ در زمین دو بار و هر آینه سرکشی خواهید کرد البتۀ سرکشی بزرگ (۴)

پس چون بیاید وعده تحسین آن دو میفرستیم بر شما بندگانی مر ما را صاحبان قوت سخت پس روند بجستجو میانه خانها و بود وعده کرده شده (۵)

پس برگردانیدیم برای شما نصرت را بر ایشان مدد کنیم شما را بمالها و پسران و گردانیدیم شما را بسیارتر از راه شمار (۶)

اگر خوب کردید خوب کردید برای خودهاتان و اگر بد کردید پس مر خودهاتانرا تا نرا است

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۱

پس چون بیاید وعده دیگر تابد سازند رویهاتان را و تا داخل شوند در مسجد هم چنان که داخل شدند آن را اول بار و تا تباه گردانند آنچه را که غالب شدند تباه گردانیدنی (۷)

شاید پروردگار شما که رحم کند شما را و اگر عود کنید عود خواهیم کرد و گردانیدیم دوزخ را از برای کافران جای حبس (۸)

بدرستی که این قرآن هدایت میکند بآنچه آن درست تر است و بشارت میدهد آن مؤمنانی را که میکنند کارهای شایسته اینکه مر ایشان را است مزدی بزرگ (۹)

و بدرستی که آنان که ایمان نمیآوردند بآخرت مهیا کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک (۱۰)

و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش خیر را و بود انسان شتاب کننده (۱۱)

و گردانیدیم شب را و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت شب را و گردانیدیم آیت روز را نور دهنده چشم تا بجوئید فضلی را

از پروردگارتان و تا بدانید شمار سالها و حساب را و هر چیزی تفصیل دادیم آن را تفصیل دادنی (۱۲)

و هر انسانی ملازم گردانیدیم او را عملش در گردنش و بیرون آوردیم برای او روز قامت نامه که خواهد دید آن را گشوده (۱۳)

بخوان نامهات را بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده (۱۴)

آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و آنکه گمراه شد پس جز این نیست گمراه میشود بر خودش و

بر ندارد هیچ بر دارنده بار گناه دیگری را و نباشیم عذاب کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولی را (۱۵)

و چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را میفرمائیم بطاعت بنام و نعمت سرشدگانش را پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود

در آن حکم پس هلاک میگردانیم آن را

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۲

هلاک کردنی (۱۶)

و بسیار هلاک گردانیدیم از قرنهای بعد نوح و کافیت پروردگارت بگناه بندگانش آگاه بینا (۱۷)

کسی که خواهد آن شتابنده را تعجیل میکنیم برای او در آن آنچه میخواهیم از برای آنکه میخواهیم پس میگردانیم برایش دوزخ را

که در شود در آن نکوهش کرده شده رانده شده (۱۸)

و کسی که خواست آخرت را و کوشش کرد برای آن کوشش خود را و او مؤمن است پس آنها باشد سعیشان مقبول (۱۹)

هر یک را مدد میکنیم آنها را و اینها را از بخشش پروردگار تو و نباشد بخشش پروردگار تو بازداشته شده (۲۰)

بنگر چگونه افزونی دادیم برخی از ایشان را بر برخی و هر آینه آخرت بزرگتر است بمراتب و بزرگتر است از جهه افزونی دادن

(۲۱)

مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشین نکوهش کرده شده تنها وا گذاشته شده (۲۲)

و حکم کرد پروردگارت که نپرستید مگر او را و بوالدین نیکویی کردن اگر برسند نزد تو به پیری یکیشان یا هر دوشان پس مگوی

مر آن دو را اف و زجر مکن آن دو را و بگوی مر آن دو را گفتنی خوب (۲۳)

و فرود آور برای آن دو تا بال تواضع را از مهربانی و بگو پروردگار من رحمت کن آن دو تا را هم چنان که تربیت کردند مرا که

بودم خرد (۲۴)

و پروردگار شما دانایتر است بآنچه در نفسهای شما است اگر باشید نیکوکاران پس بدرستی که او باشد مر بازگشت کنندگان را

آمرزنده (۲۵)

و بده صاحب قرابت را حَقش و بیچاره را و راهگذریانرا و مباح پاشیدنی باسراف (۲۶)

بدرستی که پاشندگان باسراف باشند برادران شیاطین

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۳

و باشد شیطان مر پروردگارش را ناسپاس (۲۷)

و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمتی از پروردگارت که امید میدانی او را پس بگو مر ایشان را گفتاری نرم (۲۸)

و نگردان دستت را بر بسته بگردنت و مگشایش همگی گشادن پس بنشین ملامت کرده شده مغموم (۲۹)

بدرستی که پروردگارت گشاده میگرداند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که او باشد به بندگانش آگاه بینا

(۳۰)

و مکشید فرزندانان را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستی که کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ (۳۱)

و پیرامون مگردید زنا را بدرستی که آن باشد کاری زشت و بد است از جهه راه (۳۲)

و نکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و کسی که کشته شد مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم از برای وارثش تسلطی پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستی که او باشد یاری کرده شده (۳۳)

و پیرامون نگریدید مال یتیم را مگر بآنکه آن بهتر است تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستی که پیمان باشد پرسیده شده (۳۴)

و تمام کنید پیمانه را چون به پیمایید و وزن کنید بترازو و باقیان درست آن بهتر است و خوبتر بحسب عاقبت (۳۵)

و پیرو مشو آنچه نباشد مر ترا بآن دانش بدرستی که گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شونده (۳۶)

و راه مرو در زمین از راه کبر و ناز بدرستی که تو رخنه نتوانی کرد زمین را و هرگز نخواهی رسید بکوهها در بلندی (۳۷) همه آن باشد بدیش

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۴

نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده (۳۸)

آن از آن چیز است که وحی فرستاد بتو پروردگارت از حکمت و نگردان با خدا الهی دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده (۳۹)

آیا پس مخصوص کرد شما را پروردگار شما به پسران و گرفت از فرشتگان دختران بدرستی که شما هر آینه می گوید سخنی بزرگ (۴۰)

و بحقیقت بیان کردیم مکرر در این قرآن تا پند گیرند و نیفزود ایشان را مگر نفرت (۴۱)

بگو اگر بود با او الهان هم چنان که میگویند آن گاه هر آینه جسته بودند بسوی صاحب عرش راهی (۴۲)

منزه است او و برتر است از آنچه میگویند برتری بزرگی (۴۳)

تسیح میکند مر او را آسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در آنها است و نیست هیچ چیز مگر که تسیح میکنند بستایش او و لیکن نمیفهمند تسیح ایشان را بدرستی که او باشد بردبار آمرزنده (۴۴)

و چون بخوانی قرآن را میگردانیم ما میان تو و میانه آنان که نمیگردند بآخرت پرده پوشیده (۴۵)

و گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آن را و در گوشه‌هایشان گرانی و چون ذکر کنی پروردگارت را در قرآن تنها بر گردند بر پشتهاشان رمنندگان (۴۶)

ما داناترین بآنچه گوش میدارند بآن هنگامی که گوش میدارند بسوی تو و آن گاه که ایشانند در رازگویی آن گاه که میگویند ظالمان پیروی نمیکنند مگر مردی را سحر کرده شده (۴۷)

بنگر چگونه زدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی (۴۸)

و گفتند آیا چون

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۵

باشیم استخوانها و ریزه ریزه‌ها آیا ما هر آینه بر انگیخته شدگانیم بآفرینشی تازه (۴۹)

بگو باشید سنگها یا آهن (۵۰)

یا خلقی از آنچه عظیم آید در سینه‌ها تان پس بزودی خواهند گفت کیست که باز می‌آورد ما را بگو آن کسی که پدید آورد شما را اول بار پس بزودی می‌جانبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند خواهد بود آن بگو شاید که بوده باشد نزدیک (۵۱)

روزی که میخواند تان پس اجابت می‌کنید بستایش او و گمان می‌برید که درنگ نکرده‌اید مگر اندکی (۵۲)

و بگو مر بندگان مرا که بگویند آنچه آن خوبتر است بدرستی که دیو رجیم فساد میکند میانشان بدرستی که شیطان باشد مر انسان

را دشمنی آشکار (۵۳)

پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحم کند شما را یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا بر ایشان کار گذار (۵۴)

و پروردگار تو داناتر است بکسی که در آسمانها و زمین است و بتحقیق که افزونی دادیم بعضی از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داود را زبور (۵۵)

بگو بخوانید آنان را که دعوی گردید از غیر او پس مالک نباشند رفع ضرر را از شما و نه تغییر را (۵۶)
آنها که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله هر کدامشان که نزدیکترند و امید میدارند رحمتش را و میترسند از عذابش بدرستی که عذاب پروردگارت باشد حذر کرده شده (۵۷)

و نیست هیچ قریه مگر که مائیم هلاک کننده اش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده اش عذابی سخت باشد ترجمه قرآن، ص: ۲۶۶
آن در کتاب نوشته شده (۵۸)

و باز نداشت ما را که بفرستیم آیتها را مگر آنکه تکذیب کردند آن را پیشینیان و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ستم کردند بآن و نمیفرستیم آیتها را مگر برای بیم دادن (۵۹)

و هنگامی که گفتیم مر تو را بدرستی که پروردگار تو احاطه کرده بمردمان و نگردانیدیم آن خوابی را که نمودیم ترا مگر ابتلائی برای مردمان و آن درخت لعنت کرده شده در قرآن و بیم میدهیم ایشان را پس نیمافزایدشان مگر زیاده روی عظیمی (۶۰)
و چون گفتیم مر فرشتگان را سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس گفت آیا سجده کنم از برای آنکه آفریدی از گل (۶۱)

گفت خبر ده مرا که این کسی که تفضیل دادی بر من هر آینه اگر باز پس داری مرا تا روز رستخیز هر آینه بنیاد براندازم البته فرزندان را مگر اندکی (۶۲)

گفت برو پس کسی که پیرو شود ترا از ایشان پس بدرستی که دوزخ جزای تمام (۶۳)
لغزش ده کسی را که توانی از ایشان باآوازت و فریاد زن بر ایشان با سوارانت و پیادگان و انباز شو ایشان را در مالها و اولاد و وعده ده ایشان را و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر فریب (۶۴)

بدرستی که بندگان من نیست مر ترا بر ایشان تسلطی و بس باشد پروردگارت و کیل (۶۵)
پروردگار شما است که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضلش بدرستی که او باشد بشما مهربان (۶۶)
و چون مس کند شما را ضرر در دریا گم میشود آن را که میخوانید از غیر او ترجمه قرآن، ص: ۲۶۷

پس چون نجات دادتان بسوی بیابان روی گردان شدید و باشد انسان ناسپاس (۶۷)

آیا پس ایمن شدید که فرو برد با شما طرف بز را یا فرستد بر شما تند باد سنگریزه پاشی را پس نیاید برای خود حافظی را (۶۸)
آیا ایمن شدید که باز گرداند شما را در آن بار دیگر پس فرستد بر شما در هم شکننده از باد پس غرق کند شما را بسبب آنکه کافر شدید پس نیاید برای خود بر ما بآن از پی آینده (۶۹)

و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و بر داشتیم ایشان را در بیابان و دریا و روزی دادیمشان از پاکیزهها و افزونی دادیمشان بر بسیاری از آنکه آفریدیم افزونی دادنی (۷۰)

روزی که میخوانیم هر مردمانی را بامامشان پس آنکه داده شد کتابش بدست راستش پس آنها میخوانند نامه خود را و ستمکرده

نمیشوند مقدار فتیلی (۷۱)

و کسی که باشد در این دنیا کور پس او است در آخرت کور و گمراه تر است (۷۲)
و بدرستی که نزدیک بودند که بفته اندازند ترا از آنچه وحی کردیم بسوی تو تا افترا بندی بر ما جز آنچه وحی کردیم آن را و
آن گاه بگیرند ترا دوست (۷۳)

و اگر نه اینکه ثبات دادیم ترا هر آینه نزدیک بود که میل کنی بسوی ایشان چیزی را اندک (۷۴)
آن گاه هر آینه میچشانیم ترا دو چندان عذاب زندگی و دو چندان عذاب مردن پس نمیافتی برای خود در دفع عذاب ما یاری
کننده (۷۵)

و بدرستی که نزدیک بود که بلغزاند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آن گاه درنگ نمیکردند پس از تو مگر اندکی (۷۶)
بدستور آنان که بحقیقت فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را
ترجمه قرآن، ص: ۲۶۸

تغییری (۷۷)

بر پا دارید نماز را وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح را بدرستی که خواندن صبح باشد حاضر شده بملائکه شب و
روز (۷۸)

و از شب پس بیدار شو بآن زیادتی مر ترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت بجایگاه ستوده (۷۹)
و بگو پروردگار من داخل کن مرا داخل گردیدن راستی و بیرون آور مرا بیرون آوردن راستی و بگردان از برای من از نزدت
تسلطی یاور (۸۰)

و بگو آمد حق و ناچیز شد باطل بدرستی که باطل باشد ناچیز (۸۱)

و فرو فرستیم از قرآن آنچه آن شفا است و رحمتی است از برای گروندگان و نمی افزاید ستمکاران را جز زیان (۸۲)
و چون انعام میکنیم بر انسان روی بگرداند و دور شود بیکطرفش و چون مس کند او را شر و سختی باشد ناامید (۸۳)
بگو هر کس میکند بمانندش پس پروردگار شما دانتر است بآنکه او درست تر است از جهت راه (۸۴)

و میپرسند ترا از روح بگو روح از امر پروردگار من است و داده شدید از دانش مگر اندک (۸۵)

و اگر بخواهیم هر آینه ببریم آنچه وحی کردیم بتو پس نیابی برای خود بآن بر ما کارگذاری (۸۶)

مگر رحمتی از پروردگارت بدرستی که فضل او باشد بر تو بزرگ (۸۷)

بگو هر آینه اگر جمع شوند آدمیان و پریان بر آنکه بیاورند مانند این قرآن را بیاورند مانندش را و اگر چه باشند بعضی شان مر
بعضی را هم پشت (۸۸)

و بتحقیق مکرر گردانیدیم برای مردمان در این

ترجمه قرآن، ص: ۲۶۹

قرآن از هر داستانی پس سرباز زدند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را (۸۹)

و گفتند ایمان نمیآریم مر ترا تا آنکه روان کنی برای ما از زمین چشمه (۹۰)

یا باشد مر ترا از بوستانی از خرمابنان و انگور پس روان سازی نهرها را در میانش روان ساختنی (۹۱)

یا بیفکنی آسمان را هم چنان که دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری خدا و فرشتگان را کفیل یا شاهد (۹۲)

یا باشد مر ترا خانه از طلا یا بالا روی در آسمان و باور نداریم هرگز مر بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آن
را بگو منزّه است پروردگارم آیا هستم مگر انسانی رسول (۹۳)

و منع نکرد مردمان را که ایمان آرند چون آمد ایشان را هدایت مگر آنکه گفتند آیا بر انگیخت خدا انسانی را رسول (۹۴)

بگو اگر بودی در زمین ملائکه که راه میرفتند آرמידگان هر آینه فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان ملکی را رسول (۹۵)

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما بدرستی که او باشد به بند گانش آگاه بینا (۹۶)

و کسی را که هدایت کند خدا پس او است راه یافته و کسی را که گمراه گذارد پس هرگز نخواهی یافت مر ایشان را یاوران از غیرش و حشر کنیم ایشان را روز قیامت بر روهاشان کوران و گنگان و کران جایگاهشان دوزخست هر گاه فرو نشیند زبانه زیاد کنیم ایشان را از جهت افروختن آتش (۹۷)

آن جزای آنها است بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیتهای ما و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه‌ها آیا مایم هر آینه بر انگیخته شدگان خلقی تازه (۹۸)

آیا دیدند بدرستی که

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۰

خدایی که آفرید آسمانها و زمین را توانا است بر آنکه بیافریند مانند ایشان را و گردانید برای ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی (۹۹)

بگو اگر شما مالک بودید خزینه‌های رحمت پروردگارم را هر آینه امساک میکردید شما از ترس نفقه کردن و باشد انسان بخیل (۱۰۰)

و بحقیقت دادیم موسی را نه نشانه روشن پس پرس از بنی اسرائیل وقتی که آمد ایشان را پس گفت مر او را فرعون بدرستی که من هر آینه گمان ترا ای موسی جادو کرده شده (۱۰۱)

گفت بتحقیق دانسته که فرو نمیفرستد اینها را مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیلهای روشن بدرستی که من هر آینه گمان میبرم ترا ای فرعون هلاک کرده شده (۱۰۲)

پس خواست که بر کنده کند ایشان را از زمین پس غرق کردیمش و هر که با او بود همه (۱۰۳)

و گفتیم ما پس از او مر بنی اسرائیل را که ساکن شوید آن زمین را پس چون آید وعده آخرت آوریم شما را آمیخته با هم (۱۰۴)

و بحقّ فرو فرستادیم قرآن را و بحقّ فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده (۱۰۵)

و قرآنی که جدا جدا کردیم آن را تا بخوانی آن را بر مردمان بآرام و فرو فرستادیم آن را فرو فرستادنی (۱۰۶)

بگو بگروید بآن یا نگروید بدرستی که آنان که داده شدند علم را پیش از آن چون خوانده میشود بر ایشان برو میافتند بذقنها سجده کنان و میگویند (۱۰۷)

منزه است پروردگار ما بدرستی که باشد وعده پروردگار ما هر آینه کرده شده (۱۰۸)

و بر روی میافتند بزخها میگیرند و میافزاید ایشان را تضرّع (۱۰۹)

بگو بخوانید خدا را باسم الله یا بخوانید بنام رحمن

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۱

هر کدام که بخوانید پس مر او راست نامهای نیک و بلند مکن نمازت را و آهسته مکن آن را و بجوی میانه آن طریقی (۱۱۰)

و بگوی ستایش مر خدای را که نگرفت فرزندی و نبوده مر او را انبازی در پادشاهی و نبوده مر او را یآوری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردنی (۱۱۱)

سورة الكهف مائة و عشر آية و هی نزلت بمكة

ترجمه قرآن ۳۰۷

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ستایش مر خدای را که فرو فرستاد بر بنده اش کتاب را و نگردانید مر آن را کزی (۱)

راست درست تا بترساند عذابی سخت از نزد او و مژده دهد گروندگان را که میکنند کارهای شایسته که مر ایشان را است مزدی

نیکو (۲)

مکت کنندگان در آن همیشه (۳)

و بیم دهد آنان را که گفتند گرفت خدا فرزند (۴)

نباشد مر ایشان را بآن هیچ علمی و نه مر پدرانشان را عظیم آمد آن کلمه که بیرون میآید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغی را

(۵)

پس شاید تو هلاک کننده خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار (۶)

بدرستی که ما گردانیدیم آنچه بر زمین است زینتی مر آنان را تا آزمائیم ایشان را که کدامشان خوبتر است از راه کردار (۷)

و بدرستی که ما هر آینه گروندگانیم آنچه را بر آن است زمین ساده (۸)

بلکه پنداشتی که بدرستی که اصحاب کهف و رقیم بودند از آیتهای ما عجب (۹)

هنگامی که جای گزیدند آن جوانان بسوی غار

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۲

پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد رحمتی و آماده گردان برای ما از کار ما راه یافتن بحق (۱۰)

پس زدیم بر گوشه‌هایشان در آن غار سالها بشماره (۱۱)

پس بر انگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام از آن دو گروه شماره نگاهدارنده تر است هر آنچه درنگ کردند (۱۲)

از راه مدت ما میخوانیم بر تو خیر ایشان را بحق بدرستی که ایشان بودند جوانانی که گرویدند پیروردگار خود و افزودیمشان

هدایت (۱۳)

و بستیم بر دلهاشان هنگامی که برخاستند پس گفتند پروردگار آسمانها و زمین است هر گز نخوانیم از غیر او خدایی هر آینه گفته

باشیم آن گاه دور از صوابی را (۱۴)

اینها قوم ما گرفتند از غیر او الهان چرا نمیآرند بر ایشان حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را (۱۵)

و چون کناره گیرید از ایشان و آنچه میپرستند از جز خدا پس جای گیرید بآن غار تا بگستراند برای شما پروردگارتان از رحمتش و

آماده کند برای شما از کارتان مایه انتفاع را (۱۶)

و می بینی آفتاب را چون بر آید منحرف شود از غارشان بجانب راست و چون فرو شود قطع کند ایشان را بجانب چپ و ایشان

بودند در فراخهایی از آن آن از آیتهای خدا است کسی را که هدایت کند خدا پس او است راه یافته و کسی را که اضلال کند

پس هر گز نیابی مر او را یاوری ارشاد دهنده (۱۷)

و میپنداری ایشان را بیداران و ایشان خفتگان بودند و میگردانیمشان بجانب راست و جانب چپ و سگشان گستراننده بود دو

ساعدهش را باستانه آن در غار اگر دیده‌ور میشدی برای ایشان پشت میگردانیدی

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۳

از آنها بگریختن و هر آینه پر کرده میشدی از ایشان از ترس (۱۸)

و همچنین بر انگیختیم ایشان را تا پرسش کنند میانشان گفت گوینده از ایشان که چند درنگ کردید گفتند درنگ کردیم یک

روز یا بعضی از روز گفتند پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید یکی تان را بادرستان این بسوی شهر تا به بینید که کدام از اهل شهر پاکیزه‌تر است طعامش پس بیاوردتان روزی از آن و باید که نرمی و تَلَطُّف کند و نباید که آگاهی دهد بشما احدی را (۱۹)

بدرستی که ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا باز گردانند شما را در کیش خود و هرگز رستگار نشوید آن گاه هرگز (۲۰)

و همچنین واقف گردانیدیم بر ایشان تا بدانند بدرستی که وعده خدا حق است و بدرستی که قیامت نیست شکی در آن هنگامی که نزاع میکردند میان خود در کار ایشان پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بایشان گفتند آنان که غالب شدند بر امر ایشان هر آینه میسازیم بر ایشان مسجدی (۲۱)

بزودی میگویند سه تا بودند چهارمشان بود سگشان و میگویند پنج تن بودند ششم ایشان بود سگشان انداختنی به ناپیدا و میگویند هفت تن بودند و هشتم ایشان بود سگشان بگو پروردگارم داناتر است بشمار ایشان نمیدانند ایشان را مگر اندکی پس جدال مکن در ایشان مگر جدالی ظاهر و فتوی مجوی در ایشان از آنها احدی را (۲۲)

و مگوی البته مر چیزی را که من کننده‌ام آن را فردا (۲۳)

مگر آنکه خواهد خدا و یاد کن پروردگارت را چون فراموش کردی و بگو شاید که

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۴

هدایت کند مرا پروردگارم تا نزدیک شوم باین از راه هدایت یافتن (۲۴)

و درنگ کردند در غارشان سیصد سال و افزودند نه را (۲۵)

بگو خدا داناتر است بآنچه درنگ کردند مر او راست نهانی آسمانها و زمین چه بینا است او و چه شنوا است نیست ایشان را از غیر او هیچ یاری و شریک نمیکند در حکمش احدی را (۲۶)

و بخوان آنچه وحی فرستاده شد بتو از کتاب پروردگارت نیست بدل کننده مر کلمه‌های او را و هرگز نیابی از غیر او پناهی (۲۷)
و شکیبیاگردان نفست را با آنان که میخوانند پروردگارشان را بیامداد و شبانگاه میخوانند رضای او را و نباید در گذرد دو چشمت از ایشان که میخواستند باشی آرایش زندگانی دنیا را و اطاعت مکن کسی را که غافل کردیم دل او را از یاد خود و پیروی آرزویش را و باشد کار او تباہ (۲۸)

و بگو حق از پروردگار شما است پس هر که خواهد پس بگردد و هر که خواهد پس کافر شود بدرستی که ما آماده کرده‌ایم برای ستمکاران آتشی را که احاطه کرده بآنها سراپرده آن و اگر فریاد رسی جویند فریاد رسیده شوند بآبی چون فلز گداخته که بریان میکند رویها را بد است آن آشامیدنی و بد است از جهت تکیه‌گاه (۲۹)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته بدرستی که ما ضایع نسازیم اجر کسی را که خوب شد از راه کردار (۳۰)
آنها مر ایشان را است بهشتهای جای اقامت دائمی میرود از زیر آنها نهرها پیرایه کرده شوند در آنها از دستوانها از زر و میپوشند جامه‌های سبز از دیبای نازک و دیبای سطر

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۵

تکیه زندگان در آنها بر تختها خوبست از ثواب و نیکو است تکیه‌گاه (۳۱)

و بزنی برای ایشان مثلی را دو مرد که گردانیدیم برای یکی از ایشان دو بستان از انگورها و فرو گرفتیم آن دو را بدرخت خرما و گردانیدیم میان آن دو را کشت زار (۳۲)

هر دو بستان آورند ثمر خود را و کم نکردند از آن چیزی را و روان کردیم میان آن دو تا نهری (۳۳)

و بود مر او را ثمری پس گفت مر صاحبش را و او گفتگو میکرد با او که من بیشترم از تو در مال و افزونترم از تو در مرد و مدد (۳۴)

و داخل شد در بوستانش داد ظلم کننده بود بر نفسش گفت گمان نمیبرم که خالی شود از این هرگز (۳۵)
و گمان نمیبرم قیامت را قائم و اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگارم هر آینه میابم بهتر از اینها جای بازگشت (۳۶)
گفت مر او را رفیقش و او گفتگو میکرد با او آیا کافر شدی بآنکه آفریدت از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا بصورت مردی (۳۷)

لیکن من میگویم او خدا است پروردگارم و شریک نمیگردانم پروردگارم احدی را (۳۸)
و چرا هنگامی که داخل شدی بر بوستانت نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو در مال و فرزند (۳۹)

پس شاید پروردگارم که بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد بر آنها صاعقه‌ها از آسمان پس گردد زمینی ساده (۴۰)
یا گردد آبش بزمین فرو رفته پس نتوانی هرگز مر او را جستن (۴۱)

و احاطه کرده شد بشمرش پس گردید که بر میگرددانید دو کفش را بر آنچه صرف کرده بود در آن و آن
ترجمه قرآن، ص: ۲۷۶

افتاده بود بر سقفهایش و میگفت ای کاش من شریک نکرده بودم پروردگارم احدی را (۴۲)
و نبود مر او را گروهی که یاری کنندش از غیر خدا و نبود منع کننده (۴۳)

آنجا سلطنت مر خدا راست که حق است او بهتر از راه جزا و خیر و بهتر از راه عاقبت (۴۴)
و بزنی برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبی است که فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بآن رستنی زمین پس گردید در هم شکسته که پراکنده کند او را بادها و باشد خدا بر همه چیزی توانا (۴۵)

مال و پسران آرایش زندگانی دنیا است و باقیهای شایسته بهتر است نزد پروردگارت از راه ثواب و بهتر است از راه امید (۴۶)

و روزی که روان میگرددانیم کوه‌ها را و بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشان را پس وانگذاریم از ایشان احدی را (۴۷)
و عرض کرده شوند بر پروردگارت صف کشیده بتحقیق آمدید ما را هم چنان که آفریدیم شما را اول بار بلکه ادعا کردید که هرگز نمیگردانیم برای شما وقت وعده (۴۸)

و گذاشته شد کتاب پس بینی گناهکاران را که ترسندگانند از آنچه در آنست و میگویند ای وای بر ما چیست مر این نامه را که وانگذاشته گناه خردی را و نه بزرگی را مگر آنکه در شمار آورده آن را و یافتند آنچه کرده بودند حاضر و ستم نمیکند پروردگارت هیچکس را (۴۹)

و هنگامی که گفتیم مر فرشتگان را سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از جن پس بیرون رفت از امر پروردگارش آیا پس میگیرید او را و فرزندانش را دوستان از غیر من

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۷

و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمکاران را بدل (۵۰)

آنچه بجای خدا گزیدید حاضر نکردیمشان در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفریدن خودهاشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگان را مددکار (۵۱)

و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا که دعوی کردید پس ندا کردند ایشان را پس جواب ندادند مر ایشان را و گردانیدیم میان ایشان جای هلاک شدنی (۵۲)

و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادنیانند در آن و نیافتند از آن جای برگشتنی (۵۳)
و بتحقیق مکرر آوردیم در این قرآن از برای مردمان از هر داستانی و باشد انسان بیشتر چیزی از راه جدل (۵۴)
و منع نکرد مردمان را که بگروند وقتی که آمد ایشان را هدایت و آمرزش خواهند از پروردگارشان مگر اینکه آید ایشان را عادت
پیشینان یا آید ایشان را عذاب روی با روی (۵۵)
و نمیفرستیم فرستادگان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و مجادله میکنند آنان که کافر شدند بیاطل تا زایل گردانند بآن
حق را و گرفتند آیتهای مرا و آنچه را بیم کرده شدند باستهزاء (۵۶)
و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگارش پس رو گردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاد دو
دستش بدرستی که ما گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بفهمند آن را و در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را
بسوی هدایت پس هدایت نمیابند آن گاه هرگز (۵۷)
و پروردگار تو است آمرزگار صاحب رحمت اگر مواخذه میکرد ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه تعجیل مینمود برای ایشان
عذاب را بلکه مر ایشان را است وقت وعده که نیابند از

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۸

غیر او پناهی (۵۸)

و این قریه‌ها هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاکشان وقت وعده (۵۹)
و هنگامی که گفت موسی مر جوانمردش را پیوسته خواهم رفت تا برسم بمحل جمع شدن دو دریا یا بردم روزگاری (۶۰)
پس چو رسید بمجمع میانه آن دو فراموش کردند ماهیشان را پس فرا گرفت راهش را در دریا نقبی (۶۱)
پس چون گذشتند گفت موسی مر جوانش بیار ما را چاشته ما بدرستی که دیدیم از سفرمان این تعبی (۶۲)
گفت یوشع آیا دیدی هنگامی که ما منزل کردیم بآن سنگ پس بدرستی که من فراموش کردم ماهی را و از یاد من نبرد آن را
مگر شیطان که مذکور سازم او را و گرفت راهش را در دریا عجیبی (۶۳)
گفت آنست آنچه ما بودیم که می‌جستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویان (۶۴)
پس یافتند بنده از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتی از نزد ما و آموخته بودیم او را از نزد ما علمی (۶۵)
گفت مر او را موسی آیا پیروی کنم ترا بر آنکه بیاموزی مرا از آنچه آموخته شده برای رسیدن بحق (۶۶)
گفت بدرستی که تو هرگز نمیتوانی با من صبر کردن (۶۷)
و چگونه صبر میکنی بر آنچه احاطه نکرده بآن از راه دانش (۶۸)
گفت بزودی بیابی مرا اگر خواسته باشد خدا صبرکننده و نافرمانی نکنم مر ترا در کاری (۶۹)
گفت پس اگر پیرو شوی مرا پس مپرس مرا از چیزی تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیانرا (۷۰)
پس رفتند تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد آن را گفت آیا سوراخ کردی آن را تا غرق کنی اهلش را بدرستی که
آوردی چیزی ناشایسته (۷۱)

گفت آیا نگفتم بدرستی که تو هرگز نمیتوانی

ترجمه قرآن، ص: ۲۷۹

با من صبر کردن (۷۲)

گفت مؤاخذه مکن مرا بآنچه فراموش کردم و مرسان مرا از کارم دشوار را (۷۳)

پس رفتند تا چون دیدند پسری را پس کشت او را گفت آیا کشتی نفسی پاک را بغیر قصاص نفسی هر آینه بحقیقت آوردی چیز

گفت آیا نگفتم مر ترا بدرستی که تو هرگز نتوانی با من صبر کردن (۷۵)

گفت اگر پرسم ترا از چیزی پس از آن رفاقت مکن با من بحقیقت رسیدی از نزد من بعدر (۷۶)

پس رفتند تا چون رسیدند باهل قریه خواستند طعام از اهلش پس ابا کردند که مهمانی کنند آن دو را پس یافتند در آن دیواری که

میخواست که فرود آید پس راست کرد آن را گفت اگر خواسته بودی هر آینه گرفته بودی بر آن مزدی (۷۷)

گفت این است جدایی میان من و میان تو بزودی خبر دهم ترا بتفسیر مال آنچه نتوانستی بر آن صبر کردن (۷۸)

اما کشتی پس بود از مسکینانی که کار میکردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آن را و بود در پیش راه ایشان پادشاهی که

میگرفت هر کشتی را بغصب (۷۹)

و اما پسر پس بود والدینش دو مؤمن پس ترسیدیم که تکلیف کند آن دو را زیاده روی در عصیان و کفر (۸۰)

پس خواستیم که بدل دهد آن دو را پروردگارشان بهتر از او در پاکی و نزدیکتر در عطوفت (۸۱)

و اما دیوار پس بود از دو پسر که دو یتیمند در شهر و باشد در زیرش گنجی از آن دو و بودند والدین این دو نیکوکار پس خواست

پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون آورند گنجشان را

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۰

برحمتی از پروردگار تو و نکردم آن را از رای خود این است تفسیر مال آنچه نتوانستی بان صبر کردن (۸۲)

و میپرسند ترا از ذی القرنین بگو بزودی خواهم خواند بر شما از او بیانی (۸۳)

بدرستی که ما تمکن دادیم مر او را در زمین و دادیمش از هر چیزی سببی (۸۴)

پس از پی رفت سببی را (۸۵)

تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت آن را که غروب میکند در چشمه لای دار و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای ذو

القرنین یا عذاب میکنی ایشان را و یا اینکه میگیری در ایشان نیکویی را (۸۶)

گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم او را پس بر گردانیده شود بسوی پروردگارش پس عذاب کند او را عذابی

سخت (۸۷)

و اما آنکه ایمان آورد و کرد کار خوب پس مر او را است پاداش نیکی و بزودی خواهیم گفت مر او را از فرمان خود آسانی (۸۸)

پس از پی رفت سببی را (۸۹)

تا چون رسید بجای بر آمدن آفتاب یافت آن را که بر میآمد بر گروهی که نگردانیده بودیم برای ایشان از پیش آن پوششی (۹۰)

همچنین و بتحقیق احاطه داشتیم آنچه بود نزد او از راه آگاهی (۹۱)

پس از پی رفت سببی را (۹۲)

تا چون رسید میانه دو سد یافت از پیش آن دو تا گروهی را که نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را (۹۳)

گفتند ای ذو القرنین بدرستی که یاجوج و ماجوج فساد کنند گانند در زمین پس آیا بگردانیم برای تو خرجی بر آنکه بسازی میانه

ما و میانه ایشان سدی (۹۴)

گفت آنچه تمکن داده مرا در آن پروردگار من

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۱

بهتر است پس مدد کنید مرا بقوتی که بسازم میانه شما و میانه ایشان سدی (۹۵)

بیارید نزد من پارچه‌های آهن تا وقتی که برابر شود میانه آن دو کوه گفت بدهید تا وقتی که گردانید آن را آتش گفت بیارید نزد

من تا بریزم بر آن مس گذاخته (۹۶)

پس نتوانستند که بالا روند آن را و نتوانستند مر او را سوراخ کردن (۹۷)

گفت این رحمتی است از پروردگرم پس چون آید وعده پروردگار من میگردانیدش ریزه ریزه و باشد وعده پروردگار من حقّ (۹۸)

و او میگذاریم بعضی ایشان را آن روز که باضطراب داخل میشوند در بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم ایشان را جمع کردنی (۹۹)

و نمودار کردیم دوزخ را آن روز برای کافران نمودار کردنی (۱۰۰)

آنان که بود چشمه‌هایشان در پرده از یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن (۱۰۱)

آیا پس پنداشتند آنان که کافر شدند که بگیرند بندگان مرا از غیر من صاحبان بدرستی که ما آماده کرده‌ایم دوزخ را از برای کافران ما حضری (۱۰۲)

بگو آیا خبر دهیم شما را بزیانکارتران در کردارها (۱۰۳)

آنان که ضایع شد سعیشان در زندگی دنیا و ایشان میپندارند که ایشان خوب میکنند کار را (۱۰۴)

آنها آنانند که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهایشان پس قرار نمیدهیم برای ایشان روز قیامت و زنی (۱۰۵)

اینست پاداش ایشان دوزخست بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا باستهزاء (۱۰۶)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته باشد برای ایشان بهشتهای فردوس

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۲

منزلی (۱۰۷)

جاودان در آنها که نجویند از آنها انتقالی (۱۰۸)

بگو اگر بودی دریا مداد از برای سخنان پروردگرم هر آینه آخر شدی دریا پیش از آنکه آخر شود کلمات پروردگرم و اگر چه آورده بودیم مثل آن را مدد (۱۰۹)

بگو جز این نیست که من آدمی‌ام مثل شما که وحی فرستاده میشود بمن که نیست خدای شما مگر خدای یکتا پس کسی که باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش پس باید بکند کار شایسته و شریک نسازد پرستش پروردگارش را احدی (۱۱۰)

سورهٔ مریم مکیه و هی ثمان و تسعون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

بیان مرحمت کردن پروردگار تو است بنده‌اش را زکریّا (۲)

هنگامی که خواند پروردگارش را خواندنی پنهان (۳)

گفت پروردگارا بدرستی که سست شد استخوان از من و مشتعل شد سر از راه پیری و نبوده‌ام بخواندن تو ای پروردگرم محروم (۴)

و بدرستی که من میترسم از بنی اعمام از بعدم و باشد زخم نازاینده پس ببخش مرا از نزدت ولیی (۵)

که میراث برد از من و میراث برد از آل یعقوب و بگردانش ای پروردگرم پسندیده (۶)

ای زکریّا بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری که نام او یحیی است که نگردانیدیم مر او را از پیش همنامی (۷)

گفت ای پروردگار من از کجا میشود مرا پسری و باشد زخم نازاینده و بدرستی که رسیده‌ام از پیری بنهایت ناتوانی (۸)
گفت همچنین گفت پروردگارت که آن بر من آسانست و بتحقیق آفریدم ترا
ترجمه قرآن، ص: ۲۸۳

از پیش و نبودى چیزی (۹)

گفت پروردگارم بگردان برای من علامتی گفت علامت تو آنست که سخن نکنی با مردمان سه شب تمام (۱۰)
پس بیرون رفت بر قومش از محراب پس اشاره کرد بایشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه (۱۱)

ای یحیی بگیر آن کتاب را به نیروی یزدانی و دادیمش حکم در کودکی (۱۲)

و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی و بود پرهیزکار (۱۳)

و نیکی کننده با والدینش و نبود سرکش نافرمان (۱۴)

و سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که برانگیخته میشود زنده (۱۵)

و یاد کن در کتاب مریم هنگامی که کناره گزید از اهلش در جایی شرقی (۱۶)

پس گرفت از پیش ایشان ستری پس فرستادیم بسویش روح خود جبرئیل را پس مانده شد مر او را انسانی درست اندام (۱۷)

گفت بدرستی که من پناه میبرم بخدای بخشنده از تو اگر هستی پرهیزکار (۱۸)

گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو تا ببخشم مر ترا پسری پاکیزه (۱۹)

گفت از کجا باشد مرا فرزندی و من نکرده مرا انسانی و نبوده ام بدکار (۲۰)

گفت همچنین گفت پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آن را آیتی از برای مردمان و رحمتی از ما و باشد امری
قرار داده شده (۲۱)

پس بار گرفت باو پس کناره گزید با او در جایی دور (۲۲)

پس آوردش درد زادن بسوی تنه درخت خرما گفت ای کاش من مرده بودم پیش از این و بودم فراموش شده از یاد رفته (۲۳)

پس ندا کرد او را عیسی یا جبرئیل از زیرش که اندوه مدار که بتحقیق گردانید

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۴

پروردگار تو در زیرت نهی (۲۴)

و بکش بسوی خود تنه درخت خرما را که فرو میریزاند بر تو رطب تازه چیده (۲۵)

پس بخور و بیاشام و روشن باشد چشم تو پس اگر بینی از انسان احدی را پس بگو بدرستی که من نذر کرده‌ام برای خدای

بخشنده روزه پس سخن نمیکنم امروز آدمی را (۲۶)

پس آورد او را نزد قومش که برداشته بود او را گفتند ای مریم بحقیقت آوردی چیزی عجب (۲۷)

ای خواهر هارون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار (۲۸)

پس اشاره کرد باو گفتند چگونه سخن گویم با کسی که باشد در گهواره کودک (۲۹)

گفت بدرستی که منم بنده خدا داده مرا کتاب و گردانیده مرا پیغمبر (۳۰)

و گردانیده مرا با برکت هر جا باشم و وصیت کرد مرا بنماز و زکاة مادامی که باشم زنده (۳۱)

و نیکوکار بمادرم و نگردانید مرا سرکش بدبخت (۳۲)

و سلام بر من روزی که زاده شوم و روزی که میمیرم و روزی که برانگیخته شوم زنده (۳۳)

آنست عیسی پسر مریم گفتن درست که در آن شک میکنند (۳۴)

نباشد مر خدای را که فرا گیرد هیچ فرزندی منزّه است او چون قرار آفریدن می‌دهد امری را پس جز این نیست که می‌گوید مر او را بشو پس میشود (۳۵)

و بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس بپرستید او را این است راه راست (۳۶)

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میانشان پس وای مر آنان را که کافر شدند از حضور روزی بزرگ چه شنواید بایشان و چه بینا ترجمه قرآن، ص: ۲۸۵

روزی که آیند ما را لیکن ستمکاران باشند آن روز در گمراهی آشکار (۳۸)

و بیم ده ایشان را از روز حسرت چون گذارش داده شود کار و ایشانند در غفلتی و ایشان نمی‌گردند (۳۹)

بدرستی که ما میراث می‌بریم زمین را و کسی که بر آنست و بسوی ما باز می‌گردند (۴۰)

و یاد کن در کتاب ابراهیم را بدرستی که او بود راستگوی پیغمبری (۴۱)

چون گفت مر پدر خود را ای پدر من چرا می‌پرستی آنچه نمی‌شنود و نمی‌بیند و کفایت نمی‌کند از تو چیزی را (۴۲)

ای پدر من بدرستی که آمد مرا از دانش آنچه نیامد ترا پس پیروی کن مرا تا هدایت کنم ترا براه راست (۴۳)

ای پدر من پرست دیو رجیم را بدرستی که شیطان باشد مر خدای بخشنده را نافرمان (۴۴)

ای پدر من بدرستی که من می‌ترسم که مس کند ترا عذابی از خدای بخشنده پس باشی مر شیطان را قرین (۴۵)

گفت آیا در گذرنده تو از خدایان من ای ابراهیم هر آینه اگر باز بایستی هر آینه سنگسار کنم ترا و دوری کن از من مدتی مدید (۴۶)

گفت سلام وداع بر تو بزودی آمرزش می‌خواهم برای تو از پروردگارم بدرستی که او باشد بمن مهربان (۴۷)

و کناره می‌کنم از شما و آنچه می‌خوانید از جز خدا و می‌خوانم پروردگارم را شاید نبوده باشم بخواندن پروردگارم بدبخت (۴۸)

پس چون کناره گزید از ایشان و آنچه می‌پرستیدند از جز خدا بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب و همه را گردانیدیم پیغمبر (۴۹)

و بخشیدیم مر ایشان را از رحمت خود و گردانیدیم برای ایشان زبان راستی که بلند است (۵۰)

و یاد کن در کتاب موسی را بدرستی که او ترجمه قرآن، ص: ۲۸۶

بود خالص گردانیده شده و بود رسول و پیغمبر (۵۱)

و ندا کردیم او را از جانب ایمن طور و نزدیک کردیم او را از گوینده (۵۲)

و بخشیدیم مر او را از رحمت خود برادرش را هارون پیغمبری (۵۳)

و یاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستی که او بود راست وعده و بود رسول نبی (۵۴)

و بود امر میکرد کسانش را بنماز و زکاة و بود نزد پروردگارش پسندیده (۵۵)

و یاد کن در کتاب ادريس را بدرستی که او بود راستگوی نبی (۵۶)

و بالا بردیم او را بجایی بلند (۵۷)

آنها انانند که انعام کرد خدا بر ایشان از پیغمبران از فرزندان آدم و از آنان که برداشتیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های خدای بخشنده بر وی در افتند سجده‌کنان و گریه‌کنندگان (۵۸)

پس باز ماندند از بعد ایشان خلفهایی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشها را پس زود باشد که به بینند شر را (۵۹)

مگر کسی که توبه کرد و بگروید و کرد کاری شایسته پس آنها داخل میشوند بهشت را و ستمکرده نمیشوند چیزی (۶۰)
 بهشتهای با اقامت دائمی که وعده کرد خدای بخشنده بندگانش را بنا پیدا بدرستی که باشد وعده او بجای آورده شده (۶۱)
 نشوند در آنها لغوی مگر سلام و مرایشان را است روزیشان در آن بامداد و شبانگاه (۶۲)
 اینست آن بهشتی که بمیراث میدهیم از بندگان خود آن را که باشد پرهیزکار (۶۳)

و

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۷

فرو نمیآئیم مگر بامر پروردگار تو مر او راست آنچه میان دستهای ما است و آنچه در پس ما است و آنچه میان آنست و نباشد
 پروردگار تو فراموشکار (۶۴)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است پس پرست او را و پایدار مر پرستش او را آیا میدانی مر او را ماندی (۶۵)
 و میگوید آدمی آیا چون بمیرم هر آینه بیرون آورده شوم زنده (۶۶)

آیا فکر نمیکند انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود چیزی (۶۷)

پس بحق پروردگار تو که حشر کنیم ایشان را با شیاطین پس حاضر خواهیم کردشان گرداگرد دوزخ بزانو در آینده (۶۸)

پس هر آینه بیرون میکنیم از هر گروهی هر کدامشان سختتر است بر خدا از راه نافرمانی (۶۹)

پس هر آینه مائیم دانتر بآنان که ایشان سزاوارترند او را بانداختن (۷۰)

و نیست از شما مگر که وارد شونده آنست باشد بر پروردگار تو واجب حکم کرده شده (۷۱)

پس میرهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و میگذاریم ظالمان را در آن بزانو در آینده (۷۲)

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن است گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که گرویدند کدام یک از آن دو

گروه بهترند از راه ماوی و خوبترند از راه مجلس (۷۳)

و چه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جمعی که آنها نیکوتر بودند در اثاث و هیئت (۷۴)

بگو کسی که باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد او را خدای بخشنده مهلت دادنی تا چون که به بیند آنچه وعده داده میشوند

یا عذاب و یا قیامت پس زود باشد که بدانند که کیست که بدتر است جای او و ضعیفتر است لشگر او (۷۵)

و افزون میکند

ترجمه قرآن، ص: ۲۸۸

خدا آنان را که هدایت یافتند هدایتی و کردارهای پاینده شایسته بهتر است نزد پروردگار تو در ثواب و بهتر است در بازگشت (۷۶)

آیا پس دیدی آن را که کافر شد بآیتهای ما و گفت هر آینه داده شوم البتّه مال را و فرزندان را (۷۷)

آیا اطلاع یافته بر غیب یا فرا گرفت از نزد خدای بخشاینده پیمانی (۷۸)

نه چنانست بزودی مینویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی (۷۹)

و وارث میشویم او را آنچه میگوید و میآید بسوی ما تنها (۸۰)

و گرفتند از غیر خدا الهان تا باشند از برای ایشان ارجمندی (۸۱)

نه چنانست بزودی انکار کنند پرستش ایشان را و باشند بر ایشان ضدّ (۸۲)

آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که در جنباند ایشان را جنباندنی (۸۳)

پس شتاب مبر بر ایشان جز این نیست می شماریم برای ایشان شمردنی (۸۴)

روزی که حشر میکنیم پرهیزکاران را بسوی خدای بخشنده سواران وارد شده (۸۵)

و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان (۸۶)
 مالک نمیشاند شفاعت را مگر کسی که گرفت از نزد خدای بخشنده پیمانی (۸۷)
 و گفتند گرفت خدای بخشنده فرزندی (۸۸)
 بدرستی که آوردید چیزی سخت (۸۹)
 نزدیک شد آسمانها چاک چاک شود از آن و بشکافد زمین و برو در افتند کوهها فرو ریختنی (۹۰)
 بجهت خواندن ایشان برای خدای بخشنده فرزند (۹۱)
 و سزاوار نیست مر خدای بخشنده را که بگیرد فرزندی (۹۲)
 نیست هر آنکه در آسمانها و زمین است جز آنکه آینده خدای بخشاینده است بنده (۹۳)
 بدرستی که بضبط در آورده آنها را و شمرده ایشان را شمردنی (۹۴)
 و همه ایشان آینده اویند روز رستاخیز
 ترجمه قرآن، ص: ۲۸۹
 تنها (۹۵)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته بزودی میگرداند خدا برای ایشان دوستی را (۹۶)
 پس جز این نیست که آسان گردانیدمش بزبان تو تا مزده دهی بآن پرهیزکاران را و بیم دهی بآن گروهی سخت خصومت را (۹۷)
 و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی آیا مییابی از ایشان هیچکس یا میشنوی مر ایشان را آوازی (۹۸)

سوره طه مائه و خمس و ثلاثون آیه و هی نزلت بمکه

بنام خداوند بخشاینده مهربان
 ای پیغمبر برگزیده (۱)
 فرو فرستادیم بر تو قرآن را که تعب کشی (۲)
 لیکن پند داد نیست بر کسی که میترسد (۳)
 فرو فرستادنی از آنکه آفرید زمین را و آسمانهای بلند را (۴)
 خدای بخشنده بر عرش مستولی شد (۵)
 مر او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و آنچه میان آن دو تا است و آنچه زیر طبقه آخرین زمین است (۶)
 و اگر آشکار کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند پنهان و پنهانتر را (۷)
 خدا هست نیست خدایی مگر او مر او را است نامهای نیکو (۸)
 و بدرستی که آمد ترا حکایت موسی (۹)
 چون دید آتشی پس گفت مر کسانش را درنگ کنید بدرستی که من دیدم آتشی را باشد که بیارم شما را از آن گیراننده شعله یا
 بیابم بر آن آتش هدایتی (۱۰)
 پس چون آمد آن را ندا کرده شد که ای موسی (۱۱)
 بدرستی که منم پروردگار تو پس بیرون کن نعلین خود را بدرستی که تو بوادی پاکیزه
 ترجمه قرآن، ص: ۲۹۰
 طوائی (۱۲)

و من برگزیدم ترا پس گوش بدار مر آنچه وحی کرده شود (۱۳)

بدرستی که منم خدایی که نیست خدایی مگر من پس پرست مرا و بر پادار نماز را برای ذکر من (۱۴)

بدرستی که قیامت آینده است میخوامم پنهان دارمش تا جزا داده شود هر تنی بآنچه میکوشد (۱۵)

پس باز ندارد ترا از آن کسی که ایمان نمیآورد بآن و پیروی کرد خواهش را پس هلاک شوی (۱۶)

و چیست آنچه در دست راست تو است ای موسی (۱۷)

گفت آن عصای من است تکیه میکنم بر آن و فرو میریزم برگ درختان را بر گوسفندم و مرا است در آن مطالب دیگر (۱۸)

گفت بیندازش ای موسی (۱۹)

پس انداخت آن را پس آن گاه ماری بود که میشتافت (۲۰)

گفت بگیرش و مترس زود باشد که باز دهیم آن را خلقتش را که اول بود (۲۱)

و بیوند دست را ببالت یا گریبانت که بیرون بیاید سفید نورانی از غیر پیسی که آیت دیگر است (۲۲)

تا بنمایم ترا از آتھای ما که بزرگست (۲۳)

برو بسوی فرعون بدرستی که او زیاده روی کرد در عصیان (۲۴)

گفت پروردگارا گشاده کن برای من سینهام را (۲۵)

و آسان کن برای من کارم را (۲۶)

و بگشای گره از زبان من (۲۷)

که بفهمند گفتار مرا (۲۸)

و بگردان برای من وزیری از اهلیم (۲۹)

هارون برادرم را (۳۰)

قوی ساز باو پشتم را (۳۱)

و انباز کن او را در کار من (۳۲)

تا تسبیح کنیم ترا بسیار (۳۳)

و یاد کنیم ترا بسیار (۳۴)

بدرستی که تو هستی بحال ما بینا (۳۵)

گفت بدرستی که داده شده خواستهات را ای موسی (۳۶)

و بدرستی که منت نهادیم ترا بار دیگر (۳۷)

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۱

هنگامی که وحی فرستادیم بمادرت آنچه وحی فرستاده میشود (۳۸)

که در آورش در تابوت پس بیندازش در دریا پس باید که بیندازد او را دریا بکنار تا بگیردش دشمنی که مرا است و دشمنی که او

را است و انداختم بر تو مهری را از خود و تا تربیت کرده شوی بر نگهداری من (۳۹)

هنگامی که میرفت خواهرت پس میگفت آیا دلالت کنم شما را بر کسی که پایندانی کند او را پس باز گردانیدیم ترا بمادرت تا

بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی تنی را پس رهانیدیم ترا از غم و آزمودیم تر آزمودنی پس ماندی سالها در اهل مدین

پس آمدی بر اندازه ای موسی (۴۰)

و کزین کردم تو را برای خودم (۴۱)

برو تو و برادرت بآیتهای من و سستی مکنید در ذکر من (۴۲)

بروید بسوی فرعون بدرستی که او زیاده‌روی کرد (۴۳)

پس بگوئید مر او را گفتنی نرم شاید که او پند گیرد یا بترسد (۴۴)

گفتند پروردگار ما بدرستی که ما میترسیم که پیش گیری کند بر ما یا آنکه زیاده روی کند در عصیان (۴۵)

گفت مترسید بدرستی که من با شما می‌شوم و می‌بینم (۴۶)

پس آمدند او را پس گفتند بدرستی که ما دو فرستاده پروردگار توایم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشان را

بحقیقت آمدیم تو را بآیتی از پروردگارت و سلام بر آنکه پیرو شد هدایت را (۴۷)

بدرستی که ما وحی فرستاده شد بما که عذاب بر کسی است که تکذیب کرد و روی گردانید (۴۸)

گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی (۴۹)

گفت پروردگار ما آن کسی است که داد بهر چیزی خلقتش را

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۲

پس هدایت کرد (۵۰)

گفت چیست حال قرنهاى نخستین (۵۱)

گفت علم آن نزد پروردگار من است در کتابی که خطا نمی‌نماید پروردگار من و فراموش نمی‌کند (۵۲)

آنکه گردانید بر شما زمین را بستری و بدید آورد برای شما در آن راهها و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بان

اصنافی از رستنی جداگانه (۵۳)

بخورید و بچرانید شتر و گاو و گوسفندتانرا تانرا بدرستی که در آن هر آینه آیتها است برای صاحبان خردها (۵۴)

از آن آفریدیم شما را و در آن باز می‌بریم شما را و از آن بیرون می‌آوریم شما را بار دیگر (۵۵)

و بحقیقت نمودیم فرعون را آیتهای ما همه‌اش پس تکذیب کرد و ابا نمود (۵۶)

گفت آیا آمده ما را تا بیرون کنی ما را از زمین ما بسحر خود ای موسی (۵۷)

پس هر آینه آوریم ترا بسحر مانند آن پس بگردان میان ما و میان تو وعده‌گاهی که خلاف نکنیم آن را ما و نه تو بجای همواری

(۵۸)

گفت وعده گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان چاشتگاه (۵۹)

پس باز گشت فرعون پس فراهم آورد مکرش را پس آمد (۶۰)

گفت مر ایشان را موسی وای بر شما بلندید بر خدا دروغ را پس بر اندازد شما را بعدابی و بدرستی که نومید شد آنکه افترا بست

(۶۱)

پس کشانیدند بنزاع کارشان را میانه خود و پنهان داشتند راز را (۶۲)

گفتند بدرستی که این دو هر آینه ساحرند میخواهند که بیرون کنند شما را از زمینتان بسحرشان و بر اندازند آئین شما را که خوبتر

است (۶۳)

پس جمع کنید

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۳

مکرتان را پس بیاید صف کشیده و بدرستی که کامیاب شد امروز آنکه فایق آمد (۶۴)

گفتند ای موسی یا این است که میاندازی و یا آنکه باشیم ما اول کسی که انداخت (۶۵)

گفت بلکه بیندازید پس آن گاه رسنهانشان و عصاهانشان وانموده شد بموسی از سحر ایشان که آنها میشتابند (۶۶)

پس یافت در خودش بیمی موسی (۶۷)

گفتیم مترس تو تویی برتر (۶۸)

و بینداز آنچه در دست راست تو است تا فرو برد آنچه را ساخته‌اند بدرستی که آنچه را ساخته‌اند حيله ساحر است و کامیاب نمیشود ساحر هر جا آید (۶۹)

پس در افکنده شدند ساحران سجده‌کنان گفتند گرویدیم پیروردگار هارون و موسی (۷۰)

گفت آیا ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را پس بدرستی که آن هر آینه بزرگ شما است که آموخت شما را سحر پس هر آینه خواهم برید البتّه دستهای شما را و پایهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار کشم شما را در تنه‌های درخت خرما و هر آینه خواهید دانست که کدام از ما سختتر است از راه عذاب و پاینده‌تر (۷۱)

گفتند هرگز اختیار نخواهیم کرد ترا بر آنچه آمد ما را از حجت‌های روشن قسم بآنکه آفرید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست حکم میرانی در این زندگانی دنیا بدرستی که (۷۲)

ما گرویدیم پیروردگارتان تا بیمارزد برای ما گناهانمان را و آنچه را که بجبر واداشتی ما را بر آن از سحر و خدا بهتر است و پاینده‌تر (۷۳)

بدرستی که آنکه آید پروردگارش را گناهکار پس مر او راست دوزخ نمیبرد در آن و نه زندگانی میکند (۷۴)

و آنکه آید او را با ایمان که بتحقیق کرده باشد

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۴

کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبه‌های بلندتر (۷۵)

بهشتهای جای اقامت دائمی که میروند از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و آن پاداش کسی است که پاک باشد (۷۶)

و هر آینه بتحقیق وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا پس بزن برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت دریافتنی و نخواهی ترسید (۷۷)

پس از پی رفتنشان فرعون با لشگرهایش پس دریافت ایشان را از دریا آنچه دریافت ایشان را (۷۸)

و گمراه کرد فرعون قومش را و هدایت نکرد (۷۹)

ای پسران یعقوب بدرستی که رهانیدیم شما را از دشمنانتان و وعده دادیم شما را جانب طور ایمن و فرو فرستادیم بر شما من و سلوی را (۸۰)

بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و تعدی مکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من و هر که فرود آید بر او سخط من پس بدرستی که هلاک شد (۸۱)

و بدرستی که من آمرزنده‌ام مر آن را که توبه کرد و گروید و کرد کاری شایسته پس هدایت یافت (۸۲)

و چه چیز بشتاب آورد ترا از قومت ای موسی (۸۳)

گفت ایشانند اینان بر اثر من و شتافتم بسوی تو ای پروردگار من تا خوشنود شوی (۸۴)

گفت پس بدرستی که ما مبتلا نمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه کرد ایشان را سامری (۸۵)

پس باز گشت موسی بسوی قومش خشمناک بسیار غضب آلوده گفت ای قوم آیا نه وعده داد شما را پروردگار شما وعده دادنی نیکو آیا پس دراز شد بر شما آن زمان یا خواستید که فرود آید بر شما سخطی از پروردگارتان پس خلاف کردید وعده مرا (۸۶)

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۵

- گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باخترمان و لیکن ما بار کرده شدیم احوال را از پیرایه قوم پس انداختیم آنها را پس همچنین انداخت سامری (۸۷)
- پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که بود مر او را فریاد گوساله پس گفتند این است خدای شما و خدای موسی پس فراموش کرد (۸۸)
- آیا پس نمی بینند که بر نمیگرداند بسوی ایشان سخنی را و مالک نمیباشد برای ایشان زبانی و نه سودی را (۸۹)
- و بتحقیق گفت مر ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این نیست مبتلا شدید بآن و بدرستی که پروردگار شما خدا است پس پیروی کنید مرا و اطاعت نمائید امر مرا (۹۰)
- گفتند همیشه خواهیم بود بر آن مقیمان تا باز گردد بسوی ما موسی (۹۱)
- گفت ای هارون چه باز داشت ترا وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند (۹۲)
- که پیروی نکردی مرا آیا پس عصیان ورزیدی امر مرا (۹۳)
- گفت ای پسر مادر من مگیر محاسنم را و نه سرم را بدرستی که من ترسیدم که بگویی جدایی افکندی میان بنی اسرائیل و رعایت نکردی سخن مرا (۹۴)
- گفت پس چه بود کار تو ای سامری (۹۵)
- گفت دیده ور شدم بآنچه دیده‌ور نشدند بآن پس گرفتم مشتی از اثر آن فرستاده پس انداختم آن را و همچنین خوب وانمود برای من نفسم (۹۶)
- گفت پس برو بدرستی که مر ترا است در زندگی که بگویی روا نیست مس کردن من و بدرستی که مر ترا است وعده که خلاف کرده نشوی آن را و بنگر بالهت که کشتی تمام روز بر آن مقیم پرستش هر آینه میسوزانیم آن را پس هر آینه میافشانیمش در دریا افشاندنی (۹۷)
- نیست اله شما جز خدایی که ترجمه قرآن، ص: ۲۹۶
- نیست الهی مگر او احاطه کرده همه چیز را از راه دانش (۹۸)
- همچنین میخوانیم بر تو از چیزهایی آنچه بحقیقت گذشته و بدرستی که دادیمت از نزد خود قرآن یا نام نیک (۹۹)
- کسی که روی گرداند از آن پس بدرستی که او بر میدارد روز قیامت بار گرانی (۱۰۰)
- جاودانیان در آن و بد است آن مر ایشان را روز قیامت باری (۱۰۱)
- روزی که دمیده شود در صور و حشر نمائیم گناهکار را روزی چنین کبود چشمان (۱۰۲)
- پنهان گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده روز (۱۰۳)
- ما داناتریم بآنچه میگویند هنگامی که خواهند گفت خوبترشان در مسلک که درنگ نکردید مگر روزی (۱۰۴)
- و میپرسند ترا از کوه‌ها پس بگو بر افشاند آن را پروردگارم بر افشاندنی (۱۰۵)
- پس واگذارد آن را ساده هموار (۱۰۶)
- که نه بینی در آن کژی و نه برآمدگی (۱۰۷)
- روزی چنین پیرو میشوند خواننده را نباشد انحرافی برایش و پست میشود آوازه‌ها برای خدای بخشنده پس نشنوی مگر آواز آهسته (۱۰۸)
- آن روز سود نکند شفاعت مگر آن کس را که دستوری داده باشد مر او را خدای بخشنده و رضا داده باشد مر او را گفتار (۱۰۹)

میداند آنچه باشد میان دستهاشان و آنچه باشد پس پشتشان و احاطه نمیکند باو از راه دانش (۱۱۰) و خوار شد رویها برای خدای زنده پاینده و بدرستی که نوید شد آنکه برداشت ظلمی را (۱۱۱) و کسی که میکند از خوبها و او است مؤمن پس نخواهند ترسید از ستمی و نه شکستی (۱۱۲) و همچنین فرو فرستادیم آن را قرآنی عربی و مکرر آوردیم در آن از وعید ترجمه قرآن، ص: ۲۹۷

باشد که ایشان پرهیزند یا پدید آرد برای ایشان پند گرفتنی (۱۱۳)

پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن پیش از آنکه گزارش داده شود بتو وحیش و بگو ای پروردگار من زیاد کن مرا دانش (۱۱۴)

و بدرستی که عهد کردیم با آدم از پیش پس وا گذاشت و نیافتیم مر او را عزمی (۱۱۵)

و هنگامی که گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد (۱۱۶)

پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است مر ترا و مر جفتت را پس نباید که بیرون کنی شما را از بهشت پس تعب کشی (۱۱۷)

بدرستی که مر ترا است که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه شوی (۱۱۸)

بدرستی که نه تو تشنه شوی در آن و نباشی در آفتاب (۱۱۹)

پس وسوسه کرد مر او را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی که کهنه نشود (۱۲۰)

پس خوردند آن دو از آن پس ظاهر شد مر آنها را عورتهاشان و شروع نمودند میچسبانیدند بر آن دو از برگ بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگارش پس بی بهره شد (۱۲۱)

پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از او و هدایت کرد (۱۲۲)

گفت فرو شوید از آن همه بعضی از شما مر بعضی را دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیرو شد هدایت مرا پس گمراه نمیشود و تعب نمیکشد (۱۲۳)

و آنکه رو گردانید از ذکر من پس بدرستی که مر او را است زیستنی تنگ و حشر میکنیم او را روز قیامت نابینا (۱۲۴)

گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا نابینا و بدرستی که بودم بینا (۱۲۵)

گفت همچنین آمد ترا

ترجمه قرآن، ص: ۲۹۸

آیتهای ما پس وا گذاشتی آن را و همچنین امروز وا گذاشته شوی (۱۲۶)

و همچنین جزا میدهم آن را که اسراف کرد و نگرید بآیتهای پروردگارش و هر آینه عذاب آخرت سختتر و پاینده تر است (۱۲۷) آیا پس هدایت نکردشان که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنهای که میروند در مسکنهای ایشان بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست مر صاحبان خردها را (۱۲۸)

و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت هر آینه بود لازم و مدّتی نام برده شده (۱۲۹)

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش پروردگارت پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدنش و از ساعتی شب پس تسبیح کن و اطراف روز باشد که تو خوشنود شوی (۱۳۰)

و ننگشای بخواهش البتّه دو چشمت را بسوی آنچه کامیاب کردیم بآن اضافی را از ایشان خوشی زندگانی دنیا تا مفتون سازیمشان در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تر است (۱۳۱)

و امر کن کسانت را بنماز و صبر کن بر آن نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و انجام نیک مر پرهیزکارانراست (۱۳۲)
و گفتند چرا نمیآورد ما را آیتی از پروردگارش آیا نیامد ایشان را حجت آنچه بود در کتابهای نخستین (۱۳۳)
و اگر آنکه ما هلاک کردیم ایشان را بعد از آن هر آینه میگفتند پروردگار ما چرا نفرستادی بما رسولی پس پیروی
میکردیم آیتهای ترا از پیش آنکه خوار شویم و و رسوا گردیم (۱۳۴)
بگو هر یک منتظریم پس انتظار کشید پس بزودی خواهید دانست که کیست اصحاب راه راست و کیست که هدایت یافت (۱۳۵)
ترجمه قرآن، ص: ۲۹۹

سورة الانبياء مائة و اثنى عشر آية و هي مكية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

نزدیک شد مر مردمان را حسابشان و ایشان باشند در بیخبری اعراض کنندگان (۱)
نمیآید ایشان را هیچ پندی از پروردگارشان تازه آورده شده مگر که شنیدند آن را و ایشان بازی میکردند (۲)
غفلت ورزنده دلهاشان و پنهان داشتند راز را آنانی که ظلم کردند آیا این باشد مگر انسانی مانند شما آیا پس می آید سحر را و
شما می بینید (۳)
گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و او است شنوای دانا (۴)
بلکه گفتند فراهم آورده خوابها است بلکه بدروغ بست آن را بلکه او شاعر است پس باید که بیاورد ما را آیتی هم چنان که
فرستاده شدند پیشینیان (۵)
نگریدند پیش از ایشان هیچ قریه که هلاک کردیم آن را آیا پس ایشان میگردند (۶)
و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی کردیم بایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید (۷)
و نکردیم ایشان را جسدی که نخورند طعام را و نبودند جاودانیان (۸)
پس راست کردیم ایشان را وعده پس رهانیدیم ایشان را و کسی را که میخواستیم و هلاک کردیم مسرفان را (۹)
بحقیقت فرستادیم بر شما کتابی که در آنست پند شما آیا پس در نمیآید بعقل (۱۰)
و بسیار در هم شکستیم از قریه که بود ستمکار
ترجمه قرآن، ص: ۳۰۰
و بدید آوردیم پس از آن گروهی دیگر را (۱۱)
پس چون احساس کردند عذاب ما را آن گاه ایشان از آن میگریختند (۱۲)
مگریزد و باز گردید بسوی آنچه متنعم شدید در آن و مسکنهاتان باشد که شما پرسیده شوید (۱۳)
گفتند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران (۱۴)
پس بود پیوسته این ندانشان تا کردیمشان درویده بمرگ افسردگان یا فرو مردگان (۱۵)
و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه باشد میان آن دو تا بازی کنندگان (۱۶)
اگر میخواستیم که فرا گیریم لهوی را هر آینه فرا میگرفتیم آن را از نزد خود اگر بودیم کنندگان (۱۷)
بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس میشکند آن را پس آن گاه آن باشد ناچیز و بر شما است وای از آنچه وصف میکنند (۱۸)
و مر او را است هر که در آسمانها و زمین است و آنکه نزد او است سرکشی نمیکنند از پرستش او و مانده نمیشوند (۱۹)
تسبیح میکنند شب و روز سست نمیشوند (۲۰)

بلکه فرا گرفتند الهانی را از زمین که ایشان نشر کنند (۲۱)

اگر بودی در آن دو تا الهان که غیر خداوند هر آینه تباه شده بود آن دو پس منزّه است خدا پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند (۲۲)

پرسیده نمیشود از آنچه میکنند و ایشان پرسیده میشوند (۲۳)

بلکه گرفتند از غیر او خدایان بگو بیارید دلیل خود را این است ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من بودند بلکه اکثر ایشان نمیدانند حق را پس ایشان روی گردانند گانند (۲۴)

و نفرستادیم پیش از تو رسولی مگر که وحی میفرستادیم باو که نیست خدایی مگر

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۱

من پس بپرستید مرا (۲۵)

و گفتند فرا گرفت خدای بخشنده فرزندی دانم پاک بودنش بلکه بند گانید گرامی داشتگان (۲۶)

پیشی نمیگیرند او را بگفتار و ایشان بامر او کار میکنند (۲۷)

میداند آنچه بود میان دستهایشان و آنچه باشد پشتشان و شفاعت نمیکنند مگر برای کسی که راضی باشد و ایشان از ترس او باشند خائفان (۲۸)

و آنکه بگوید از ایشان که منم الهی از جزا و پس آن سرزا میدهمش دوزخ همچنین سزا میدهم ستمکاران را (۲۹)

آیا ندیدند آنان که کافر شدند که آسمانها و زمین بودند بسته پس گشاده کردیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز زنده را آیا پس نمیگروید (۳۰)

و گردانیدیم در زمین کوههای استوار مبادا که میل کند بایشان و گردانیدیم در آن گریوهای وسیع که راهها است باشد که ایشان هدایت یابند (۳۱)

و گردانیدیم آسمان را بامی محفوظ و ایشان باشند از آیتهای آن روگردانندگان (۳۲)

و او است که آفرید شب و روز را و آفتاب و ماه را هر یکند در گردونی که میروند (۳۳)

و نگردانیدیم مر انسانی پیش از تو بودن جاوید را آیا پس اگر بمیری تو پس ایشان جاودانیانند (۳۴)

هر تنی چشنده مرگست و میآزمائیم شما را بشر و خیر آزمودنی و بسوی ما باز گردانیده میشود (۳۵)

و چون بینند ترا آنان که کافر شدند نمیگیرند مگر استهزاء آیا این است که ذکر میکند الهان شما و ایشان بذكر خدای بخشنده ایشانند کافران (۳۶)

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۲

آفریده شد انسان از شتاب زود باشد بنمایم شما را آیتهای خود پس شتاب نکنید با من (۳۷)

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان (۳۸)

اگر بدانند آنان که کافر شدند وقتی را که باز نمیتوانند داشت از روهاشان آتش را و نه از پشتهایشان و نه ایشان یاری کرده شوند (۳۹)

بلکه میآید ایشان را ناگهان پس متحیر میگردانندشان پس نتوانستند بر گردانیدن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند (۴۰)

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولانی از پیش تو پس احاطه کرد بانان که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بان استهزاء میکردند (۴۱)

بگو که نگاه میدارد شما را شب و روز از خدای بخشنده بلکه ایشانند از ذکر پروردگارشان روی گردانندگان (۴۲)

بلکه مر ایشان را است الهان که کفایت میکند ایشان را بغیر ما نمیتوانند یاری کردن خودهاشان را و نه ایشان از ما همراهی کرده میشوند (۴۳)

بکله کامیاب کردیم آنها را و پدرانشان را تا دراز شد بر ایشان مدّت زندگانی آیا پس نمی بینند که ما می آییم زمین را که کم میکنیم آن را از اطرافش آیا پس ایشانند غالبان (۴۴)

بگو جز این نیست که بیم میکنم شما را بوحی و نمیشوند کران خواندن را چون بیم کرده میشوند (۴۵)
و اگر مسّ کند ایشان را وزیدن بویی از عذاب پروردگارت هر آینه میگویند البّته ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران (۴۶)

و میگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد مقدار دانه از ترجمه قرآن، ص: ۳۰۳

خردل بیاریم آن را و بسیم ما حساب کنندگان (۴۷)

و بدرستی که دادیم موسی و هارون را جدا کننده حقّ از باطل و نور و پندی مر پرهیزکاران را (۴۸)

آنان که میترسند از پروردگارشان در نهانی و ایشان باشند از قیامت ترسندگان (۴۹)

و این ذکر است با برکت که فرو فرستادیم آن را آیا پس شما مر آن را انکار کنندگانید (۵۰)

و بتحقیق دادیم ابراهیم را رشدش از پیش و بودیم باو دانایان (۵۱)

چون گفت مر پدرش را و قومش را چیست این تمثالها که شمائید مر آنها را مقیمان پرستش (۵۲)

گفتند یافتیم پدرانمان را مر آنها را پرستندگان (۵۳)

گفت بتحقیق باشید شما و پدرانتان در گمراهی آشکار (۵۴)

گفتند آیا آمدی ما را براستی یا هستی تو از بازی کنندگان (۵۵)

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است که آفرید آنها را و منم بر آن از شاهدان (۵۶)

و بخدا قسم که هر آینه چاره خواهم کرد البّته بتان شما را بعد از آنکه برگردید پشت کنندگان (۵۷)

پس کردشان پاره پاره مگر بت بزرگی که بود مر آنها را باشد که ایشان باو رجوع کنند (۵۸)

گفتند که کرد این را به الهان ما بدرستی که او هر آینه باشد از ستمکاران (۵۹)

گفتند شنیدیم جوانی که بیدی یاد میکرد آنها را که گفته میشود مر او را ابراهیم (۶۰)

گفتند پس بیاورید آن را برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند (۶۱)

گفتند آیا تو کردی آن را به الهان ما ای ابراهیم (۶۲)

گفت بلکه کرد آن را بزرگشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۴

سخن میگویند (۶۳)

پس رجوع کردند بخودهاشان پس گفتند بدرستی که شمائید شما ظالمان (۶۴)

پس نگون کرده شدند بر سرهاشان بدرستی که میدانی که نباشند اینها که سخن کنند (۶۵)

گفت آیا پس میپرستید از غیر خدا آنچه سود نکند شما را چیزی و زیان نکند شما را (۶۶)

افّ مر شما را و بر آنچه میپرستید از جز خدا پس در نمیابید بعقل (۶۷)

گفتند بسوزانید او را و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان (۶۸)

گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم (۶۹)

و خواستند باو مکرری پس کردیم ایشان را زیانکارتران (۷۰)

و رهانیدیم او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم ما در آن از برای جهانیان (۷۱)

و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب که نواده بود و همه را گردانیدیم شایستگان (۷۲)

و گردانیدیمشان امامانی که هدایت میکرده باشند بامر ما و وحی کردیم بایشان کردن کارهای خوب را و بر پای داشتن نماز را و

دادن زکاة را و بودند مر ما را عبادت کنندگان (۷۳)

و لوط را دادیمش حکم و علم و نجات دادیم او را از قریه که بودند میگردند بدیها را بدرستی که ایشان بودند گروه بدان فاسقان

(۷۴)

و داخل کردیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از شایستگان (۷۵)

و نوح را هنگامی که ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم مر او را پس رهانیدیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ (۷۶)

و یاری دادیم او را از آن قوم که تکذیب کردند آتھای ما را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشان را همه

(۷۷)

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۵

و داود را و سلیمان را هنگامی که حکم میگردند در کشت وقتی که چرید بشب در آن گوسفند قوم و بودیم مر حکم ایشان را

شاهدان (۷۸)

پس فهمانیدیم آن را بسلیمان و هر یک را دادیم حکم و علم و مسخر کردیم ما با داود کوهها را که تسبیح میگردند و پرنده را و

باشیم کنندگان (۷۹)

و آموختیم او را ساختن لباس جنگ برای شما تا نگاهدارد شما را از آسیب شما پس آیا شما شکر کنندگانید (۸۰)

و مر سلیمان را باد که تند بود میرفت بفرمانش بآنزمین که برکت دادیم ما در آن و هستیم ما بهمه چیز دانا (۸۱)

و از دیوان کسانی که بدریا فرو میشدند برایش و میگردند کاری غیر آن و بودیم مر ایشان را نگاهدارندگان (۸۲)

و ایوب را هنگامی که ندا کرد پروردگارش را که مس کرد و مرا آزار و تو رحم کننده تر رحم کنندگانی (۸۳)

پس اجابت کردیم مر او را پس رفع نمودیم آنچه با او بود از آزار و دادیم او را اهلش و مثلشان با ایشان رحمتی از نزد ما و پندی

مر پرستندگان را (۸۴)

و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل همه بودند از صبر کنندگان (۸۵)

و در آوردیم ایشان را در رحمت خود بدرستی که ایشان بودند از شایستگان (۸۶)

و صاحب ماهی را چون رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نخواهیم گرفت بر او پس ندا کرد در تاریکیها که نیست

خدایی مگر تو منزّهی تو بدرستی که من هستم از ستمکاران (۸۷)

پس اجابت کردیم مر او را و رهانیدیم او را از اندوه و همچنین میرهانیم گروندگان را (۸۸)

و زکریا چون

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۶

ندا کرد پروردگار شرای پروردگار من وامگذار مرا تنها و تویی بهترین وارثان (۸۹)

پس اجابت کردیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و شایسته کردیم برای او جفت او را بدرستی که ایشان بودند میشتافتند در

خیرات و میخواندند ما را از راه امید و بیم و بودند مر ما را خضوع کنندگان (۹۰)

و آن را که نگاهداشت فرجش را پس دمیدیم در او از روح خود و گردانیدیم او و پسرش را آیتی برای عالمیان (۹۱)
 بدرستی که این ملت شما که دین واحد است و منم پروردگار شما پس بپرستید مرا (۹۲)
 و پاره پاره کردند امرشانرا میانشان همه باشند بسوی ما باز گشت کنندگان (۹۳)
 پس آنکه کرد از کارهای شایسته و او است مؤمن پس نیست انکاری مر سعیش را و بدرستی که مائیم مر او را نویسندگان (۹۴)
 و حرام است بر قریه که هلاک گردانیدیم آن را آنکه ایشان رجوع نکنند (۹۵)
 تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی میشتابند (۹۶)
 و نزدیک شود وعده درست پس هر گاه آن بازمانده باشد دیده‌های آنان که کافر شدند ای وای بر ما بدرستی که بودیم در غفلتی
 از این بلکه بودیم ستمکاران (۹۷)
 بدرستی که شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایه بر افروختن دوزخید شمائید مر او را وارد شوندگان (۹۸)
 اگر میبودند آنها الهان وارد نمیشدند آن را و همه باشند در آن جاویدان (۹۹)
 مر ایشان را است در آن ناله زار و ایشان در آن نمیشوند (۱۰۰)
 بدرستی که آنان که سبقت یافته مر ایشان را از ما خوبی آنها باشند از آن دور کرده شدگان (۱۰۱)
 ترجمه قرآن، ص: ۳۰۷
 نمیشوند صدای جوش آن را و ایشان باشند در آنچه خواست نفسهاشان جاویدان (۱۰۲)
 غمگین نسازد ایشان را فزع اکبر و ملاقات کنند ایشان را ملائکه این روز شما است که بودید که وعده کرده میشدید (۱۰۳)
 روزی که در مینوردیم آسمان را چون در نوردیدن طومار برای نامه‌ها هم چنان که آفریدیم اول خلقی را اعاده میکنیم آن را وعده
 کردنی بر ما بدرستی که ما باشیم کنندگان (۱۰۴)
 و بتحقیق نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین بارث میرندش بندگان من که شایسته‌اند (۱۰۵)
 بدرستی که در این هر آینه کفایتست مر کرده پرستندگان را (۱۰۶)
 و نفرستادیم ترا مگر رحمتی مر عالمیان را (۱۰۷)
 بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن که نیست اله شما مگر اله واحد پس آیا هستید شما مسلمانان (۱۰۸)
 پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه کردیم شما را بر یکسانی و نمیدانم که آیا نزدیک یا دور است آنچه وعده داده میشوید
 (۱۰۹)
 بدرستی که او میداند آشکار از گفتار را و میداند آنچه پنهان میدارید (۱۱۰)
 و نمیدانم شاید که آن فتنه باشد مر شما را و کام یافتن تا وقتی (۱۱۱)
 گفت پروردگار من حکم کن بحق پروردگار ما بخشاینده است که یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنند (۱۱۲)

سورة الحجّ مدنیة و هی ثمان و سبعون آیه

ترجمه قرآن ۳۴۰

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای مردمان بترسید از پروردگارتان بدرستی که زلزله قیامت چیز است عظیم (۱)

روزی که خواهید دید آن را غافل شود

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۸

هر شیر دهنده از آنچه شیر داد و میگذارد هر صاحب حملی حملش را و می بینی مردمان را مستان و نباشند ایشان مستان و لیکن عذاب خدا سخت است (۲)

و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش و پیرو میشود هر شیطان سرکش را (۳)

نوشته شد بر او که کسی که تابع شد او را پس او گمراه میکندش و راه مینمایدش بسوی عذاب آتش سوزان (۴)

ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستی که ما آفریدیم شما را از خاک پس از منی پس از پارچه خون بسته پس از پارچه گوشتی تمام خلقت و غیر تمام خلقت تا بیان کنیم برای شما و قرار میدهیم در رحمتها آنچه میخواهیم تا مدتی نام برده شده پس بیرون میآوریم شما را کودکی پس تا برسید بکمالتان و از شما کس است که متوفی میشود و از شما کس هست که رد کرده میشود به فرومایه ترین زندگانی تا آنکه نداند از بعد دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد و برویاند از هر صنفی که خوش نما است (۵)

آن بسبب این است که خدا او است حق و آنکه او زنده میگرداند مردگان را و آنکه او بر همه چیز توانا است (۶)

و آنکه قیامت آینده است نیست شکی در آن و آنکه خدا بر میانگیزد آنان را که باشند در قبرها (۷)

و از مردمان کس هست که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده (۸)

منحرف ساز یک جانبش تا گمراه گرداند

ترجمه قرآن، ص: ۳۰۹

از راه خدا مر او را است در دنیا رسوایی و میچشانیم او را روز قیامت از عذاب آتش سوزان (۹)

این بسبب آن چیزی است پیش فرستاد دو دست تو و بدرستی که خدا نیست ستمکار مر بندگان را (۱۰)

و از مردمان کسی است که میرستد خدا را بر کناری پس اگر برسد او را خیر آرمید بآن و اگر رسید او را بلائی برگشت بر رویش زیان کرد در دنیا و آخرت آنست آن زیان آشکارا (۱۱)

میخواند از غیر خدا آنچه ضرر نمیرساندش و آنچه سود نمیدهدش آنست آن گمراهی دور (۱۲)

میخواند مر آن کسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آینه بد خداوند گاری است و هر آینه بد معاشریست (۱۳)

بدرستی که خدا در میآورد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد (۱۴)

کسی که باشد که گمان برد که هرگز یاری نخواهد کرد او را خدا در دنیا و آخرت پس بگو که دراز کند ریسمانی بر آسمان پس

قطع کند پس نظر کند که آیا میرد حیلش آنچه را بخشم میآورد (۱۵)

و همچنین فرو فرستادیم آن را آیتهای روشن و بدرستی که خدا هدایت میکند آن کسی را که میخواهد (۱۶)

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که یهود شدند و صائبان و ترسایان و گبران و آنان که شرک آوردند بدرستی که خدا حکم میکند میانشان روز قیامت بدرستی که خدا بر همه چیز گواه است (۱۷)

آیا ندیدی که خدا سجده میکند مر او را

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۰

هر که در آسمانها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و درخت و جنبندگان و بسیاری از مردمان و بسیاری

ثابت شد بر او عذاب و کسی که خوار کند خدا پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه میخواهد (۱۸)

این دو خصم خصومت کردند در پروردگارش پس آنان که کافر شدند بریده میشود برای ایشان جامهها از آتش ریخته میشود از بالای سرهاشان آب گرم (۱۹)

که گذاخته میشود بآن آنچه در شکمهای ایشانست و پوستهایشان (۲۰)

و مرایشان را است گرزها از آهن (۲۱)

هر گاه اراده کنند که بیرون روند از آن از آزرده گی باز گردانیده شوند

در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها زیور میکنند در آن از دست برنجهها از زر و مروارید و پوشش ایشان در آن پرنیان است (۲۳)

و هدایت کرده شدند پیاکیزه از گفتار و هدایت کرده شدند براه خدای سزاوار ستایش (۲۴)

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و مسجد الحرام که گردانیدیم آن را برای مردمان که یکسان باشد مقیم در آن و وارد از خارج و کسی که اراده کند در آن بسبب عدول از حقّ بغیر حقّ در چشائیم او را از عذاب پر درد (۲۵) و هنگامی که تعیین کردیم برای ابراهیم جای آن خانه که شریک مگردان با من چیزی را و پاک گردان خانه مرا برای طواف کنندگان

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۱

و ایستادگان و راکعان ساجدان (۲۶)

و نداده در مردمان بحجّ تا بیایند ترا پیادگان و بر هر مشتری لاغر که آیند از هر راه دوری (۲۷)

تا حاضر شوند منافی که برای ایشانست و یاد کنند نام خدا را در روزهای معلوم بر آنچه روزی کرد ایشان را از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند پس بخورید از آنها و بخورانید سختی کشیده درویش را (۲۸)

پس باید از اله نمایند کثافتشان را و باید وفا کنند بنذرهایشان و طواف کنند خانه دیرینه را (۲۹)

آنست و کسی که تعظیم کند حرمتهای خدا را پس آن بهتر است مر او را نزد پروردگارش و حلال شده است برای شما چهار پایان مگر آنچه خوانده میشود بر شما پس اجتناب کنید پلیدیها را از بتان و اجتناب کنید قول دروغ را (۳۰)

مخلصان مر خدای را غیر شرک آورندگان باو و کسی که شرک آورد بخدا پس گویا که در افتاده از آسمان پس ربایدش پرنده یا فرود آردش باو باد در جایی دور (۳۱)

آنست و کسی که تعظیم کند علامتهای خدا را پس بدرستی که از پرهیزکاری دلها است (۳۲)

مر شما راست در آنها منفعتها تا مدّتی نام برده شده پس محلّ آن بسوی بیت عتیق است (۳۳)

و برای هر امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدا را بر آنچه روزی داد ایشان را از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند پس اله شما اله واحد است پس مر او را منقاد شوید و بشارت ده فروتنان را (۳۴)

آنان که چون ذکر کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و شکیبایان بر آنچه رسید ایشان را و بر پای دارندگان نماز و از آنچه

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۲

روزی دادیمشان انفاق میکنند (۳۵)

و شتران تنومند گردانیدیم آنها را برای شما از علامتهای خدا مر شما راست در آنها منافع دنیوی و اخروی پس یاد کنید نام خدا را بر آنها صف زدهها پس چون فرود آید پهلوهایشان پس بخورید از آنها و بخورانید قانع و معترّ را همچنین مسخر کردیم آنها را برای شما باشد که شما شکر کنید (۳۶)

هر گز نمیرسد خدا را گوشتهای آنها و نه خونهای آنها و لیکن میرسد پرهیزکاری از شما همچنین مسخر کرد آنها را برای شما تا بزرگ دارید خدا را بر آنچه هدایت کرد شما را و مژده ده نیکوکاران را (۳۷)

بدرستی که خدا کفایت میکند از آنان که ایمان آوردند بدرستی که خدا دوست نمیدارد هر خیانتکار ناسپاسی را (۳۸)

دستوری داده شد مر آنان را که کارزار کرده شدند بسبب آنکه آنها ستمکرده شدند و بدرستی که خدا بر نصرت ایشان هر آینه توانا است (۳۹)

آنان که بیرون کرده شدند از سراهانشان بغیر حقّ جز آنکه میگفتند پروردگار ما خدا است و اگر نمیبود دفع خدا مردمان را بعضی از ایشان را بعضی هر آینه ویران کرده شده بود صومعه‌ها و معبدها و نمازها و مسجدها که ذکر کرده میشود در آن نام خدا بسیار و هر آینه یاری خواهد کرد خدا البتّه کسی را که یاری میکند او را بدرستی که خدا هر آینه توانای غالبست (۴۰)

آنان که اگر متمکن گردانیمشان در زمین بر پای دارند نماز را و دهند زکاء را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و مر خدا را است انجام کارها (۴۱)

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود (۴۲)

و قوم ابراهیم و قوم

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۳

لوط (۴۳)

و اصحاب مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم مر کافران را پس گرفتم ایشان را پس چگونه بود انکارم (۴۴)

پس بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آن را و آن بود ظالم پس آن فرود آمده است بر سقفهایش و چاه معطل مانده و کوشک رفیع (۴۵)

آیا پس نرفتند در زمین پس بوده باشد مر ایشان را دلهایی که دریابند بآنها یا گوشههایی که بشنوند بآنها پس بدرستی که نباشند کوران دیده‌ها و لیکن کور باشند آن دلها که در آن سینه‌ها است (۴۶)

و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکنند خدا وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار تو چون هزار سالست از آنچه میشمارید (۴۷)

و بسا از قریه که مهلت دادیم مر آن را و او بود ظالم پس گرفتم او را و بسوی منست بازگشت (۴۸)

بگو ای مردمان جز این نیست که منم مر شما را بیم دهنده آشکار (۴۹)

پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشان را است آمرزش و روزی خوب (۵۰)

و آنان که شتافتند در کتمان یا ابطال یا انکار آیتهای ما طالبان عاجز گردانیدن آنها اهل دوزخند (۵۱)

و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر آنچه چون تلاوت کرد یا آرزو نمود انداخت شیطان در تلاوتش یا آرزویش پس زایل میکند خدا آنچه را میاندازد شیطان پس محکم میسازد خدا آیتهایش را و خدا است دانای درست کار (۵۲)

تا بگرداند آنچه را میاندازد شیطان بلا از برای آنان که در دلهایشان مرض است و سخت است دلهایشان و بدرستی که ترجمه قرآن، ص: ۳۱۴

ستمکاران هر آینه باشند در خلافی دور (۵۳)

و تا بدانند آنان که داده شدند علم را که آن حقّ است از پروردگار تو پس ایمان آورند بآن پس نرم شود برای آن دلهایشان و بدرستی که خدا هر آینه راه نماینده است آنان را که ایمان آوردند بسوی راه راست (۵۴)

و همیشه باشند آنان که کافر شدند در شکی از آن تا بیاید ایشان را قیامت ناگاه یا بیاید ایشان را عذاب روزی نازاینده (۵۵)

پادشاهی در چنین روز مر خدا راست حکم میکند میانشان پس آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته باشند در بهشتها با ناز و نعمت (۵۶)

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را پس آنها مر ایشان را است عذابی خوار کننده (۵۷)

و آنان که هجرت گزیدند در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی دهد ایشان را خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه او است بهترین روزی دهندگان (۵۸)

هر آینه در میآورد ایشان را در آوردنی که پسندند آن را و بدرستی که خدا هر آینه دانای بردبار است (۵۹)
این است و کسی که عقوبت رساند بمانند آنچه عقوبت رسانیده شده بآن پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری میکند او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در گذرنده آمرزنده است (۶۰)

آن باین است که خدا داخل میگرداند شب را در روز و داخل میگرداند روز را در شب و آنکه خداست شنوای بینا (۶۱)
آن باین است که خدا اوست حقّ و اینکه آنچه را میخوانند از غیر او آنست باطل و آنکه خدا اوست رفیع بزرگ (۶۲)
آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس میگردد زمین سبز بدرستی که خدا باریک بین

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۵

آگاه است (۶۳)

مر او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی که خدا اوست هر آینه بی نیاز ستوده (۶۴)
آیا ندیدی بدرستی که خدا رام کرد از برای شما آنچه در زمین است و کشتی میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمان را از آنکه افتد بر زمین مگر بدستوری او بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان رحیم است (۶۵)

و اوست که زنده کرد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را بدرستی که انسان هر آینه ناسپاس است (۶۶)
از برای هر ایتی گردانیدیم طریقه که ایشان مسلوک دارندند آن را پس نباید که نزاع کنند با تو در آن امر و بخوان بسوی پروردگارت بدرستی که تو هر آینه بر راه راستی (۶۷)

و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید (۶۸)

خدا حکم میکند میانتان روز قیامت در آنچه بودید در آن اختلاف میکردید (۶۹)

آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است بدرستی که آن در لوح محفوظ است بدرستی که آن بر خدا آسان است (۷۰)

و میپرستند از جز خدا آنچه فرو فرستاده نشد بآن حجتی و آنچه نیست مر ایشان را بآن دانشی و نیست مر ستمکاران را هیچ یآوری (۷۱)

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن اند میشناسی در روهای آنان که کافر شدند اثر انکار را نزدیک باشند که حمله کنند به آنانکه میخوانند بر ایشان آیتهای ما را بگو آیا پس خیر دهم شما را بیدتر از آنتان آتش وعده داده است آن را خدا به آنانکه کافر شدند و بد است آن جای بازگشت (۷۲)

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۶

ای مردمان زده شد مثلی پس گوش باز دارید مر آن را بدرستی که آنان که میخوانید از جز خدا هرگز نتوانند آفرید مگسی را و اگر چه اجتماع نمایند مر آن را و اگر بر باید از ایشان مکس چیزی را نمیتوانند استخلاص کرد آن را از آن ناتوان آمد عابد و معبود (۷۳)

نشاختند خدا را حقّ شناختن او بدرستی که خدا هر آینه توانای غالب است (۷۴)

خدا برمیگزیند از ملائکه رسولان و از مردمان بدرستی که خدای شنوای بینا است (۷۵)

میداند آنچه را میانه دستهاشان و آنچه را باشد پس پشتشان و بسوی خدا باز میگردد کارها (۷۶)

ای آن کسانی که گرویدید رکوع کنید و سجود کنید و پرستید پروردگار خود را و بکنید خیر را باشد که شما راستگار شوید

و جهاد نمائید در راه خدا حقّ جهادش و او برگزید شما را و نگردانید بر شما در دین هیچ شکی کیش پدرتان ابراهیم او نام نهاد شما را مسلمانان از پیش و در این تا باشد رسول گواه بر شما و باشید شما گواهان بر مردمان پس بر پای دارید نماز را و بدهید زکاء را و متوسّل شوید بخدا اوست خداوند شما پس خوبست آن خداوند و خوبست آن یاور (۷۸)

سورة المؤمنون مائة و ثمان عشر آیه و هی نزلت بمکه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۷

بحقیقت رستگار شدند گروندگان (۱)

آنان که ایشانند در نمازشان خضوع کنندگان (۲)

و آنان که ایشانند از لغو روی گردانندگان (۳)

و آنان که ایشانند مر زکاء را ادا کنندگان (۴)

و آنان که ایشانند مر عورتهاشان نگاهدارندگان (۵)

مگر بر زوجهاشان یا آنچه را مالک شد دستهاشان پس بدرستی که ایشانند غیر ملامت کرده شدگان (۶)

پس آنکه جوید سوای آن پس آنها ایشانند تعدی کنندگان (۷)

و آنان که ایشانند مر امانتهاشان را و پیمانهاشان را رعایت کنندگان (۸)

و آنان که ایشانند که بر نمازشان محافظت میکنند (۹)

آن گروه ایشانند وارثان (۱۰)

آنان که بمیراث میبرند فردوس را ایشان باشند در آن جاودانیان (۱۱)

و بتحقیق که آفریدیم انسان را از صاف کشیده از گل (۱۲)

پس گردانیدیم آن را نطفه در قرارگاهی استوار (۱۳)

پس گردانیدیم آن نطفه را پارچه خونی بسته پس گردانیدیم آن پارچه خون بسته را پارچه گوشتی پس گردانیدیم آن پارچه

گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را گوشتی پس آفریدیم او را آفریدن دیگر پس برتر آمد خدا که بهترین

آفرینندگانست (۱۴)

پس بدرستی که شما میشوید بعد از آن هر آینه مردگان (۱۵)

پس بدرستی که شما روز قیامت برانگیخته میشوید (۱۶)

و بحقیقت آفریدیم بر زیر شما هفت طبقات بالای هم و نباشیم از خلق بیخبران (۱۷)

و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس ساکن گردانیدیم آن را در زمین و بدرستی که ما بر بردن آن هر آینه تواناییم (۱۸)

پس پدید آوردیم برای شما بان بستانها از خرمانان و انگورها مر شما راست در آنها میوههای بسیار

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۸

و از آنها میخورید (۱۹)

و درختی را که بیرون میآید از طور سینا میروید با روغن و نان خورش برای خوردندگان (۲۰)

و بدرستی که مر شما راست در شتر و گاو و گوسفند هر آینه عبرتی میآشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنها است و مر شما

راست در آن منفعتهای بسیار و از آنها میخورید (۲۱)

و بر آنها و بر کشتی بار کرده میشوید (۲۲)

و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمیرهیزید (۲۳)

پس گفتند آن جمعی که کافر شدند از قومش نیست این مگر انسانی مانند شما میخواهد که افزونی یابد بر شما و اگر خواسته بود خدا هر آینه فرو فرستاده بود ملائکه را نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینانند (۲۴)

نیست او مگر مردی که با او است جنونی پس انتظار برید باو تا وقتی (۲۵)

گفت پروردگار من یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا (۲۶)

پس وحی کردیم باو که بساز کشتی را بنگاهداشت ما و وحی ما پس چون آید فرمان ما و بجوشد تنور پس در آور در آن از هر یک دو صنف جفت هم که دو تا است و اهلت را مگر کسی که سبقت گرفته بر او گفتار از ایشان و مخاطبه مکن با من در آنها که ستم کردند که ایشانند غرق کرده شدگان (۲۷)

پس چون بر آمدی تو و آنکه باشد با تو بر کشتی پس بگوی ستایش مر خدا را که رهانید ما را از گروه ستمکاران (۲۸)

و بگو پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردنی با برکت و تو بهترین فرود آورندگان (۲۹)

بدرستی که باشد در آن هر آینه آیتها و بدرستی که بودیم هر آینه آزمایشندگان

ترجمه قرآن، ص: ۳۱۹

(۳۰)

پس آفریدیم از بعد ایشان گروهی دیگر (۳۱)

پس فرستادیم در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او آیا پس نمیرهیزید (۳۲)

و گفتند آن جمع از قومش آنان که کافر شدند و تکذیب کردند ملاقات آخرت را و متعمم کردیم ایشان را در زندگانی دنیا نیست

این مگر انسانی مانند شما میخورد از آنچه میخورید از آن و میآشامید از آنچه میآشامد (۳۳)

و اگر فرمان برید انسانی مثل خود را بدرستی که شما آن گاه هر آینه زیانکارانید (۳۴)

آیا وعده میدهد شما را که شما چون مردید و شدید خاک و استخوانها بدرستی که شمائید بیرون آورده شدگان (۳۵)

دور است دور مر آنچه وعده داده میشوید (۳۶)

نیست این مگر زندگانی ما در دنیا میمیریم و زنده میشویم و نباشیم برانگیخته شوندگان (۳۷)

نیست او مگر مردی که میبندد بر خدا دروغ و نیستیم ما مر او را گروندگان (۳۸)

گفت پروردگار من یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا (۳۹)

گفت از آنچه گذشت اندکی هر آینه میگردند البته پشیمان (۴۰)

پس گرفت ایشان را فریاد مهلک بحق پس کردیم ایشان را خاشاک بر روی سیل پس هلاک باد مر گروه ستمکاران را (۴۱)

پس آفریدیم ما از بعد ایشان جماعتی دیگر (۴۲)

پیشی نگیرد هیچ امتی اجلش را و باز پس نمیماند (۴۳)

پس فرستادیم رسولانمان را از پی هم هر گاه آمد امتی را رسولشان تکذیب کردند او را پس تابع گردانیدیم بعضی از ایشان بعضی

را و گردانیدیم ایشان را حکایتها پس هلاک مر گروهی را که ایمان نمیآوردند (۴۴)

پس فرستادیم موسی

و برادرش را هارون بآیتهای ما و حجّتی روشن (۴۵)

بسوی فرعون و جماعتش پس گردنکشی کردند و بودند گروهی متکبران (۴۶)

پس گفتند آیا ایمان آوردیم مر دو آدمی را که باشند مانند خود ما و قوم آنها مر ما را پرستند گانند (۴۷)

پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک کردگان (۴۸)

و بتحقیق دادیم موسی را توریّه باشد که ایشان راه یابند (۴۹)

و گردانیدیم پسر مریم و مادر او را آیتی و جای ساختیم آن دو را بمکانی رفیع صاحب آرامگاه و آب جاری (۵۰)

ای پیغمبران بخورید از پاکیزه‌ها و بکنید کار شایسته بدرستی که من بآنچه میکنید دانایم (۵۱)

بدرستی که این ملت شما است که ملت واحد است و منم پروردگار شما پس بپرهیزید از من (۵۲)

پس جدا جدا کردند امرشانرا میانشان پاره‌ها هر گروهی باشند بآنچه نزد ایشانست شادمانان (۵۳)

پس واگذار ایشان را در غفلتشان تا وقتی (۵۴)

آیا می‌پندارند که آنچه مدد میکنیم ایشان را بآن از مال و پسران (۵۵)

میشتابیم برای ایشان در خوبیها بلکه نمیدانند (۵۶)

بدرستی که آنان که ایشان از ترس پروردگارشان خائفانند (۵۷)

و آنان که ایشان بآیتهای پروردگارشان میگردند (۵۸)

و آنان که ایشان پروردگارشان شرک نمیآرند (۵۹)

و آنان که میدهند آنچه را دادند از صدقات و دلهای ایشان ترسانست که ایشان بسوی پروردگارشان بازگشت کنند گانند (۶۰)

آنها میشتابند در خوبیها و ایشانند مر آنها را پیشی گیرند گان (۶۱)

و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر طاقتش و نزد ما کتابتست که سخن میکند. بحقّ و ایشان ظلم کرده نمیشوند (۶۲)

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۱

بلکه دلهاشان در غفلت است از این و مر ایشانراست کردارها از غیر آن که ایشان باشند مر آنها را کنند گان (۶۳)

تا چون بگیریم متنعمان ایشان را بعذاب آن گاه ایشان زاری کنند (۶۴)

زاری مکنید امروز بدرستی که شما از ما یاری کرده نخواهید شد (۶۵)

بدرستی که بود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید بر پاشنه‌هاتان پس پس برمیگشتید (۶۶)

تکبرکنان بآن افسانه در شب گویان که هذیان میگفتند (۶۷)

آیا پس تأمل نمیکردند آن گفتار را یا آمد ایشان را آنچه نیامد پدران ایشان را که بودند پیشینیان (۶۸)

یا نمی شناختند رسولشان را پس ایشان بودند مر او را با شناسند گان (۶۹)

آیا میگفتند با او جنونی است بلکه آمد ایشان را بحقّ و اکثرشان مر حقّ را ناخوش دارند گان (۷۰)

و اگر پیرو بود حقّ مرادهای ایشان را هر آینه تباه شده بود آسمانها و زمین و هر که در آنها است بلکه دادیم ایشان را ذکرشان پس

ایشانند از ذکرشان روی گردانند گان (۷۱)

آیا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهند گان (۷۲)

و بدرستی که تو هر آینه میخوانی ایشان را براه راست (۷۳)

و بدرستی که آنان که نمیگردند بآخرت از راه هر آینه بیرون روند گانند (۷۴)

و اگر ببخشائیم ایشان را و رفع نمائیم آنچه بایشان رسیده از ضرر هر آینه لجاج کنید در زیاده رویشان که حیران باشند (۷۵)
و بتحقیق گرفتیم ایشان را بعذاب پس ذلیل نشدند مر پروردگارشان را و زاری نمودند (۷۶)
تا چون گشادیم بر ایشان دری صاحب عذاب سخت آن گاه ایشان در آن بودند ناامیدان (۷۷)
ترجمه قرآن، ص: ۳۲۲

و اوست که آفرید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها کم شکر می کنید (۷۸)

و اوست که آفرید شما را در زمین و بسوی او حشر کرده میشوید (۷۹)

و اوست که زنده میکند و میمیراند و مر او راست اختلاف شب و روز آیا پس در نمیابید بعقل (۸۰)
بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان (۸۱)

گفتند آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا مائیم برانگیخته شوندگان (۸۲)

بحقیقت وعده داده شدیم ما و پدران ما این را پیش از این نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان (۸۳)

بگو مر کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید (۸۴)

بزودی خواهند گفت مر خدا راست بگو آیا پس پند نمیگیرند (۸۵)

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش عظیم (۸۶)

بزودی خواهند گفت مر خدا راست بگو آیا پس نمیپرهیزید (۸۷)

بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه میدهد و پناه داده نمیشود بر او اگر هستید که میدانید (۸۸)

بزودی خواهند گفت مر خدا راست پس از کجا فریب داده میشوید (۸۹)

بلکه دادیم ایشان را حق و بدرستی که ایشانند هر آینه دروغگویان (۹۰)

فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آن گاه هر آینه برده بود هر الهی آنچه آفرید و هر آینه برتری جسته بود بر

خیشان بر برخی دائم پاک بودن خدا از آنچه وصف میکشند (۹۱)

دانای نهران و آشکار پس برتر آمد از آنچه شرک آوردند (۹۲)

بگو پروردگار من اگر می نمایم مرا آنچه وعده داده میشوند (۹۳)

پروردگار من پس

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۳

مگردان مرا در گروه ستمکاران (۹۴)

و بدرستی که ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشان را هر آینه توانایم (۹۵)

دفع کن بآنچه آن خوبتر است بدی را ما داناتریم بآنچه وصف میکنند (۹۶)

و بگو پروردگار من پناه میبرم بتو از وسوسه‌های شیاطین (۹۷)

و پناه میبرم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر شوند مرا (۹۸)

تا چون آمد احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگار من برگردان مرا (۹۹)

شاید بکنم من کار خوبی در آنچه واگذاشتم نه چنانست بدرستی که آن کلمه ایست که او گوینده آنست و از پیش ایشان حایلی

است تا روزی که برانگیخته شوند (۱۰۰)

پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسبه میانشان روزی چنین و نپرسند از یکدگر (۱۰۱)

پس آنکه سنگین است ترازوهای او پس آن گروه ایشانند رستگاران (۱۰۲)

و آنکه سبک است ترازوهای او پس آن گروه آنانند که زیان کردند در نفسهایشان در دوزخند جاودانیان (۱۰۳)

میسوزاند رویهایشان را آتش و ایشان باشند در آن ترش رویان (۱۰۴)

آیا نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید بآنها تکذیب میکردید (۱۰۵)

گفتند پروردگار ما غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراهان (۱۰۶)

پروردگار ما بیرون آور ما را از آن پس اگر عود کنیم پس بدرستی که ما ستمکاران باشیم (۱۰۷)

گوید دور شوید در آن و سخن نگوئید با من (۱۰۸)

بدرستی که بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و بیخشی ما را و تویی بهترین بخشایندهگان (۱۰۹)

پس گرفتید ایشان را استهزاء تا فراموش گردانیدند شما را ذکر من و بودید از ایشان بخندیدید (۱۱۰)

بدرستی که من جزا دادم ایشان را امروز

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۴

بآنچه صبر کردند که ایشانند ایشان بکام رسیدگان (۱۱۱)

گوید چند درنگ کردید در زمین بشمار سالها (۱۱۲)

گویند درنگ کردیم یک روز یا بعضی از روز پس پرس از شمرندگان (۱۱۳)

گوید درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما باشید که بدانید (۱۱۴)

آیا پس پنداشتید که آفریدیم شما را بعثت و آنکه شما بسوی ما باز نمیگردید (۱۱۵)

پس برتر آمد خدا پادشاه بحق نیست خدایی مگر او که پروردگار عرش کریم است (۱۱۶)

و کسی که میخواند با خدا خدایی دیگر که نیست حجتی مر او را بآن پس جز این نیست که حسابش نزد پروردگار اوست بدرستی که رستگار نشوند کافران (۱۱۷)

و بگو پروردگار من بیامرز و رحمت کن و تویی بهترین رحمت کنندگان (۱۱۸)

سورة النور اربع و ستون آیه و هی مدتیة

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سوره ایست که فرو فرستادیم آن را و فرض کردیم آن را و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید (۱)

زن زناکار و مرد زناکار پس بزیند هر یک از آن دو را صد تازیانه و نباید که بگیرد شما را در آن دو رفتی در دین خدا اگر هستید که میگردید بخدا و روز باز پسین و باید که حاضر شوند عذاب آن دو تا را گروهی از گروندگان (۲)

مرد زناکار نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا زن مشرکه را و زن زناکار نکاح نمیکند او را مگر مرد زناکار یا مشرک و حرام کرده شده آن بر

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۵

گروندگان (۳)

و آنان که نسبت زنا دهند بزنان با عفت پس نیاوردند چهار گواه پس بزیند ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید مر ایشان را گواهی هرگز و آن گروه ایشانند فاسقان (۴)

مگر آنان که توبه کردند پس از آن و صالح شدند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۵)

- و آنان که نسبت زنا دهند بجفتهاشان و نباشد مر ایشان را شاهدان مگر خودهاشان پس گواهی یکیشان چهار گواهی بخداست که اوست هر آینه از راستگویان (۶)
- و پنجمین آنکه لعنت خدا بر او اگر باشد از دروغگویان (۷)
- و رفع کند از آن زن عذاب که گواهی دهد آن چهار گواهی بخدا که اوست هر آینه از دروغگویان (۸)
- و پنجمین آنکه خشم خدا بر آن زن اگر باشد آن مرد از راستگویان (۹)
- و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او و اینکه خدا توبه پذیر و درست کردار است (۱۰)
- بدرستی که آنان که آوردند دروغ بزرگ جماعتی اند از شما مپندارید آن را شرّ برای شما بلکه آن خیر است برای شما از برای هر مردی است از ایشان آنچه را کسب کرد از بدی و آنکه بر خود گرفت معظم آن را از ایشان مر او راست عذابی بزرگ (۱۱)
- چرا هنگامی که شنیدید آن را ظنّ نبردند مؤمنان و مؤمنات بخودهاشان خیر را و گفتند این دروغ بزرگیست آشکار (۱۲)
- چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پس وقتی که نیاوردند آن گواهان را پس آن گروه ترجمه قرآن، ص: ۳۲۶
- نزد خدا ایشانند دروغگویان (۱۳)
- و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و آخرت هر آینه مسّ میکرد شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی بزرگ (۱۴)
- هنگامی که فرا میگرفتید آن را بزبانهاشان و میگفتید بدهنهاشان آنچه نیست مر شما را بآن دانشی مپندارید آن را سهل و آن نزد خدا بزرگست (۱۵)
- و چرا وقتی که شنیدید آن را نگفتید نباشد مر ما را که سخن گوئیم باین منزهی تو این بهتانی است بزرگ (۱۶)
- پند میدهد شما را خدا مبادا که عود کنید بمانند آن هرگز اگر هستید گروندگان (۱۷)
- و بیان میکند خدا برای شما آیتها را و خدا دانای درستکار است (۱۸)
- بدرستی که آنان که دوست دارند که فاش شود نسبت زشتکاری در آنان که ایمان آوردند مر ایشان را است عذابی پر درد در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید (۱۹)
- و اگر نبود تفضّل خدا بر شما و رحمتش و بدرستی که خدا مهربان رحیم است (۲۰)
- ای آن کسانی که گرویدید پیرو مشوید گامهای شیطان را و کسی که پیروی کند گامهای شیطان را پس بدرستی که او امر میکند بکار زشت و و ناپسند و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش پاک نمیشد از شما هیچکس هرگز و لیکن خدا پاک میگردد آن را که میخواهد و خدا شنوای دانا است (۲۱)
- و باید سوگند نخورند صاحبان افزونی از شما و توانگری ندهند بصاحبان قرابت و درماندگان و هجرت کنندگان در راه خدا و باید که در گذرند و عفو کنند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد
- ترجمه قرآن، ص: ۳۲۷
- خدا شما را و خدا آمرزنده مهربانست (۲۲)
- بدرستی که آنان که نسبت زنا میدهند بزنان عقیفه بیخبر گروندگان لعنت کرده شدند در دنیا و آخرت و از برای ایشانست عذابی بزرگ (۲۳)
- روزی که گواهی میدهد بر ایشان زبانهاشان و دستهاشان و پاهایشان بآنچه بودند که میکردند (۲۴)
- روزی چنین تمام میدهد ایشان را خدا جزایشان که حقّ است و میدانند که خدا اوست حقّ آشکار (۲۵)

پلیدها برای پلیدانست و پلیدان برای پلیدها است و پاکیزه‌ها برای پاکانست و پاکان برای پاکیزه‌ها آن گروه منزّه‌اند از آنچه میگویند
مرایشان را است آموزش و روزی خوب (۲۶)

ای آن کسانی که گرویدید داخل مشوید در خانهایی که غیر خانه خودتانست تا آنکه دستوری طلبید و سلام کنید بر اهلش آن
بهتر است برای شما باشد که شما پند گیرید (۲۷)

پس اگر نیابید در آن احدی را پس داخل مشوید آنها را تا اذن دهند شما را و اگر گفته شود مر شما را که باز گردید پس باز
گردید آن پاکیزه‌تر است مر شما را و خدا بآنچه میکیند دانا است (۲۸)

نیست مر شما را گناهی که داخل شوید خانه‌های غیر مسکون که در آنها تمتعی است مر شما را و خدا میداند آنچه آشکار میکیند
و آنچه پنهان میدارید (۲۹)

بگو مر مؤمنان را که فرو گیرند دیده‌هاشان را و نگاهدارند عورتهاشان را آن پاکیزه‌تر است برای ایشان بدرستی که خدا آگاه است
بآنچه میکیند (۳۰)

و بگو مر زنان با ایمان را که فرو گیرند دیده‌هاشان را و نگاهدارند عورتهاشان را و ظاهر نسازند

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۸

پیرایه خود را مگر آنچه آشکار آمد از آن و باید که فرو گذارند مقنعه‌هاشان را بر گریبانهاشان و ظاهر نسازند پیرایه خود را مگر
برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران
خواهرانشان یا زنانشان یا آنچه را مالک باشد یمینهاشان یا پیروان غیر صاحبان حاجه از مردمان یا کودکان که اطلاع نیافته‌اند بر
عورتهای زنان و نباید که بزنند پاهایشان تا دانسته شود آنچه پنهان میدارند از پیرایه‌شان و بازگشت کنید بسوی خدا همه ای مؤمنان
باشد که شما رستگار شوید (۳۱)

و تزویج نمائید بی جفتان را که از شماوند و نیکوکاران را از بندگان تان و کنیزانتان اگر باشند درویشان غنی میسازد خدا از فضلش
و خدا فراخ رحمت دانا است (۳۲)

و باید که عفت ورزند آنان که نمیابند نکاحی تا آنکه غنی کند ایشان را خدا از فضلش و آنان که طلب میکیند مکاتبه را از آنچه
مالک شد یمینهاشان پس مکاتبه کنید ایشان را اگر دانسته باشید در ایشان خیری و بدهید ایشان را از مال خدا که دادتان و بجبر باز
ندارید کنیزانتان را بر زنا اگر اراده داشته باشند عفت را تا بجوئید متاع زندگانی دنیا را و کسی که اکراه کند ایشان را پس بدرستی
که خدا از بعد اکراه ایشان آمرزنده مهربانست (۳۳)

و بدرستی که فرستادیم بشما آیتهای روشن و مثلی از آنان که گذشتند

ترجمه قرآن، ص: ۳۲۹

پیش از شما و پندی از برای پرهیزکاران (۳۴)

خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چون چراغدانی است که در آن باشد چراغی که آن چراغ باشد در آبگینه که آن آبگینه
گویا باشد ستاره درخشان که بر افروخته میشود از درخت با برکت زیتون که نه شرقیست و نه غربی نزدیک باشد روغنش که
روشنایی بخشد و اگر چه مس نکرده باشد آن را آتش نوریست بر نور هدایت میکند خدا برای نورش کسی را که میخواهد و میزند
خدا مثلها را برای مردمان و خدا بهمه چیزی دانا است (۳۵)

در خانه‌هایی که اذن داد خدا که بلند کرده شود و ذکر کرده شود در آنها نامش تسبیح میکیند مر او را در آنها بامدادان و
شبانگاهان (۳۶)

مردانی که باز نمیدارد ایشان را بازرگانی و نه خرید و فروختی از ذکر خدا و بر پاداشتن نماز و دادن زکاة بیم دارند روزی که

میگردد در آن دلها و دیده‌ها (۳۷)

تا جزا دهد ایشان را خدا بهتر از آنچه کردند و زیاده دهد ایشان را از کرم خود و خدا روزی میدهد آن را که میخواهد بدون حساب (۳۸)

و آنها که کافر شدند کردارهایشان چون سرابی است در زمین همواری که می‌پندارد آن را تشنه آب تا چون آمد آن را نیافتش چیزی و یافت خدا را نزدش پس تمام داد او را حسابش و خداست زود حساب (۳۹)
یا چون تاریکیهایی در دریایی عمیق که فرو پوشد او را موجی که باشد از بالایش موجی از بالایش ابری تاریکیها است بعضیشان بالای بعضی چون بیرون آرد دستش را نزدیک نیست که ببیندش و کسی که نگرداند ترجمه قرآن، ص: ۳۳۰

خدا برایش نوری پس نباشد مر او را هیچ نوری (۴۰)

آیا ندیدی که خدا تسبیح میکند مر او را آنکه در آسمانها و زمین است و پرنده بال گشادگان در هوا همه بتحقیق دانسته نمازش را و تسبیحش را و خدا دانا است بآنچه میکنند (۴۱)

و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خداست بازگشت (۴۲)

آیا ندیدی که خدا آهسته میراند ابری را پس فراهم میآورد میانش را پس میگرداند آن را بالای هم آینده پس می‌بینی باران را که بیرون میآید از میانش و فرو میفرستد از آسمان از کوههایی که باشد در آن از تگرگ پس ضرر میرساند بآن کسی را که میخواهد و میگرداند آن را از کسی که میخواهد نزدیک است تابش برقش برود چشمها را (۴۳)

میگرداند خدا شب و روز را بدرستی که در آن هر آینه عبرتی است مر صاحبان دیده‌ها را (۴۴)

و خدا آفرید هر جنبه را از آب پس بعضی از آنها است که راه می‌رود بشکمش و بعضی از آنها است که راه می‌رود بدو پای و بعضی از آنها که راه می‌رود بر چهار پای می‌آفریند خدا آنچه میخواهد بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است (۴۵)

بتحقیق که فرستادیم آیتهای روشن و خدا هدایت میکند آن را که میخواهد براه راست (۴۶)

و میگویند ایمان آوردیم بخدا و برسول و اطاعت کردیم پس بر میگردند پاره از ایشان از بعد آن و نباشند آنها مؤمنان (۴۷)

و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان آن گاه باشند پاره از ایشان اعراض کنندگان (۴۸)

و اگر باشد باشد مر ایشان را حقّ همی آیند بسوی او فرمانبرداران

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۱

(۴۹)

آیا باشد در دلهاشان مرض یا شکّ کردند یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسولش بلکه آنها ایشانند ستمکاران (۵۰)

جز این نباشد سخن مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم و آن گروه ایشانند رستگاران (۵۱)

و هر که فرمانبرد خدا و رسولش را و بترسد از خدا و پرهیزد از او پس آن گروه ایشانند بمراد رسیدگان (۵۲)

و سوگند یاد کردند بخدا سختترین سوگندهاشان که اگر فرموده بودی ایشان را هر آینه بیرون میرفتند بگو سوگند مخورید طاعتی است معروف بدرستی که خدا آگاهست بآنچه میکنید (۵۳)

بگو فرمانبرید خدا را و فرمانبرید رسول را پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده شده و بر شماست آنچه بار کرده شدید و اگر اطاعت کنید او را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار (۵۴)

و وعده کرده خدا آنان را که گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته که هر آینه خلیفه خواهد کرد ایشان را در زمین چنان که

خليفة کرد آنان را که بودند پیش از ایشان و هر آینه متمکن خواهد کرد برای ایشان دینشان را که پسندید برای ایشان و هر آینه تبدیل خواهد کرد برای ایشان از بعد خوفشان ایمنی پرستند مرا شریک سازند بمن چیزی را و آنکه کافر شد پس از آن پس ایشانند آنها بیرون رفتگان از فرمان (۵۵)

و بر پایدارید نماز را و بدهید زکاه را و فرمانبرید رسول را باشد که شما رحم کرده شوید (۵۶)
مپندار البتّه آنان را که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است و هر آینه بد است آنجای بازگشت
ترجمه قرآن، ص: ۳۳۲
(۵۷)

ای آن کسانی که ایمان آوردید باید که دستوری خواهند از شما آنان که مالک شد مینهاتان و آنان که نرسیده‌اند بحدّ احتلام از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی که می‌نهد جامه‌هاتان از میان روز و از بعد نماز خفتن سه عورتست مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان گناهی بعد از آنها کردندگان باشند بر شما بعضیتان بر بعضی همچنین بیان میکند خدا بر شما آیتها را و خدا دانای درست کردار است (۵۸)

و چون رسند کودکان از شما بحدّ بلوغ پس باید دستوری خواهند هم چنان که دستوری خواستند آنان که بودند پیش از ایشان همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را و خدا دانای درستکار است (۵۹)
و نشستگان از زنانی که امید ندارند تزویجی را پس نیست بر ایشان گناهی که بنهند جامه‌هاشان را غیر ظاهر سازندگان زینتی را و اینکه عفت جویند بهتر است مر ایشان را و خدا شنوای داناست (۶۰)

نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودهاتان که بخورید از خانه‌هاتان یا خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عمه‌هاتان یا خانه‌های خاله‌های خالوهاتان یا خانه‌های خاله‌هاتان یا آنکه مالک شدید کلیدهای آن را یا دوستانان نیست بر شما گناهی که
ترجمه قرآن، ص: ۳۳۳

بخورید با هم یا جدا جدا پس چون داخل شوید در خانه‌ها پس سلام کنید بر خودهاتان سلام کردنی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل (۶۱)

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش و چون باشند با او بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتی که دستوری خواهند از او بدرستی که آنان که دستوری خواهند از تو آن گروه آنانند که می‌گروند بخدا و رسولش پس چون دستوری خواهند از تو برای بعضی کارهاشان پس دستوری ده مر آن را که خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۶۲)

لا مگردانید خواندن رسول را میانتان چون خواندن برخی از شما برخی را بحقیقت میداند خدا آنان را که میروند آهسته آهسته از شما از راه پناه گرفتن پس باید بترسند آنان که مخالفت میورزند از فرمانش که برسد ایشان را بلائی یا برسد ایشان را عذابی دردناک (۶۳)

آگاه باشید بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میداند آنچه را شما بر آیند و روزی که برگردانیده میشوند بسوی او پس خبر میدهد ایشان را بآنچه کردند و خدا بهمه چیز داناست (۶۴)

سورة الفرقان سبع و سبعون آیه و هی مکّیة

بنام خداوند بخشنده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۴

افزون آمد آنکه فرو فرستاد جدا کننده حق از باطل را بر بنده اش تا بوده باشد مر عالمیان را بیم دهنده (۱)
آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و فرا نگرفت فرزندی و نبود مر او را انبازی در پادشاهی و آفرید همه چیز را پس تقدیر
کردش تقدیر کردنی (۲)

و فرا گرفتند از غیر او الهانی که نمیافزینند چیزی را و آنها آفریده میشوند و مالک نمیباشند برای خودهاشان ضرری و نه منفعتی و
مالک نمیباشند مرگی را و نه زندگی را و نه حشری را (۳)
و گفتند آنان که کافر شدند نیست آن مگر دروغی که بر بافت آن را و یاری دادند او را بر آن گروهی دیگران پس بحقیقت
آمدند ستمی را و باطلی را

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که نویسانید آن را پس آن را خوانده میشود بر او بامداد و شبانگاه (۵)
بگو فرو فرستاد آن را آنکه میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستی که او باشد آمرزنده مهربان (۶)
و گفتند چیست مر این رسول را که میخورد خوردنی را و راه میرود در بازارها چرا فرو فرستاده نشد باو فرشته پس باشد با او بیم
کننده (۷)

یا چرا انداخته نمیشود بسوی او گنجی یا چرا نمیباشد مر او را بوستانی که میخورده باشد از آن و گفتند ظالمان که پیروی نمیکند
مگر مردی را سحر کرده شده (۸)

بین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی (۹)
افزون آمد آنکه اگر خواهد گرداند برای تو بهتر از آن بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها
ترجمه قرآن، ص: ۳۳۵

و میسازد برای تو قصرها (۱۰)

بلکه تکذیب نمودند قیامت را و آماده کردیم برای آنکه تکذیب کرد قیامت را آتش سوزان (۱۱)
چون بیند ایشان را از جایی دور شنوند مر آن را جوش خشم و خروش را (۱۲)
و چون افکنده شوند از آن جای تنگ قرین کرده شدگان میخوانند در آنجا هلاک را (۱۳)
مخوانید امروز هلاک واحد را و بخوانید هلاک بسیار (۱۴)

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که وعده کرده شدند پرهیزکاران باشد مر ایشان را پاداش و بازگشت (۱۵)
مر ایشانراست در آن آنچه میخوانند جاودانیان باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده (۱۶)
و روزی که حشر کنند ایشان را و آنچه میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان مرا اینان یا ایشان خود گم
کردند راه را (۱۷)

گفتند منزهی تو نباشد سزاوار مر ما را که فرا گیریم از غیر تو از دوستان و لیکن کامیاب کردی ایشان را و پدرانشان را تا فراموش
کردند ذکر را و بودند گروهی تباه (۱۸)

پس بتحقیق تکذیب نمودند شما را بآنچه می گوید پس نتوانند گردانیدنی و نه یاری کردنی و هر که ستم کند از شما میچشانیم او
را عذابی بزرگ (۱۹)

و نفرستادیم پیش از تو از رسولان مگر آنکه ایشان هر آینه میخورند خوردنی و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعضیتان را
برای بعضی مایه آزمایش آیا صبر میکنید و باشد پروردگار تو بینا (۲۰)
و گفتند آنان که امید نمیدارند

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۶

ملاقات ما را چرا فرو فرستاده نشد بر ما ملائکه یا چرا نمی‌بینیم پروردگاران را بتحقیق زیاده طلب شدند در نفس‌هشان و تمرد کردند تمردی بزرگ (۲۱)

روزی که بیند فرشتگان را نیست بشارتی روز چنین برای گناهکاران و میگویند حرامی ممنوع (۲۲)

و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم او را ذره در هوا پراکنده (۲۳)

اهل بهشت روزی چنین بهترند از راه جای قرار و خوبترند از جهة جای آسایش (۲۴)

و روزی که میشکافد آسمان بابر و فرو فرستیم ملائکه را فرو فرستادنی (۲۵)

پادشاهی روز چنین حق است مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران دشوار (۲۶)

و روزی که بدنان میگرد ظالم بر دو دستش میگوید ای کاش فرا گرفته بودم با رسول راه را (۲۷)

ای وای کاش نگرفته بودم فلان را دوست (۲۸)

بتحقیق گم گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و باشد دیو رجیم مر انسان را فرو گذارنده (۲۹)

و گفت آن رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من گرفتند این قرآن را متروک (۳۰)

و همچنین گردانیدیم برای هر نبی دشمنی را از گناهکاران و بس باشد پروردگار تو راه نماینده و یاری دهنده (۳۱)

و گفتند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او قرآن همه یک دفعه همچنین تا ثابت داریم بآن دل ترا و بتائی فرستادیمش بتائی فرستادنی (۳۲)

و نیاورند ترا مثلی مگر آنکه آوردیم تو را بحق و خوبتر از راه بیان

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۷

(۳۳)

آنان که حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهة جای و کمترند از جهة راه (۳۴)

و بتحقیق دادیم موسی را توریه و گردانیدیم با او برادرش هارون را وزیر (۳۵)

پس گفتیم بروید شما دو تا بسوی آن قومی که تکذیب کردند آیتهای ما را پس هلاک کردیم ایشان را هلاک کردنی (۳۶)

و قوم نوح چون تکذیب کردند رسولان را غرق کردیمشان و گردانیدیم ایشان را از برای مردمان آیتی و آماده کردیم برای ستمکاران عذابی دردناک (۳۷)

و عاد را و ثمود را و اصحاب رس را و قرنهای میان آنها بسیار (۳۸)

و همه را زدیم برای آن مثلها و همه را نیست کردیم نیست کردنی (۳۹)

و بتحقیق گذشتند بر قریه که بارانیده شد باران بد آیا پس نبودند که به بینند آن را بلکه باشند که امید نمیدارند حشر را (۴۰)

و چون بیند ترا نمیگیرندت مگر باستهزاء آیا اینست آنکه بر انگیخت خدا رسول (۴۱)

بدرستی که نزدیک بود که هر آینه بگردانند ما را بغلط از الهانمان اگر نه آن بود که صبر کرده بودیم بر آنها و زود باشد که بدانند وقتی که می‌بینند عذاب را که کیست گمگشته تر در راه (۴۲)

آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس خود آیا پس تو باشی بر او وکیل (۴۳)

یا پنداری که بیشتر ایشان میشوند یا میبند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چهار پایان بلکه ایشان گمگشته ترند در راه (۴۴)

آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن گردانید سایه را و اگر خواسته بود هر آینه گردانیده بود آن را ساکن پس گردانیدیم

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۸

آفتاب را بر آن دلیل (۴۵)

پس فرا گرفتیم آن را بسوی خود فرا گرفتنی آسان (۴۶)

و اوست آنکه گردانید برای شما شب را پوشش و خواب را آسایش و گردانید روز را برانگیختن (۴۷)

و اوست آنکه فرستاد بادها را بشارت میان دو دست رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک گرداننده (۴۸)

تا احیا کنیم بآن بلده مرده را و بیاشانیمش از آنچه آفریدیم چهار پایان را و مردمان بسیار (۴۹)

و بتحقیق مکرّر گردانیدیم آن را میانشان تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را (۵۰)

و اگر خواسته بودیم هر آینه بر انگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را (۵۱)

پس اطاعت مکن کافران را و جهاد کن با ایشان بقرآن جهادی بزرگ (۵۲)

و اوست که بهم آمیخت دو دریا را این شیرینست بسیار شیرین و این شورست بسیار شور و گردانید میان آنها حایلی و مانعی

صاحب منع (۵۳)

و اوست آنکه آفرید از آب انسانی را پس گردانیدش نژادی و پیوندی و باشد پروردگار تو توانا (۵۴)

و میپرستند از غیر خدا آنچه را نه منفعت میدهد ایشان را و نه مضرت میرساند ایشان را و باشد کافر بر پروردگارش هم پشت (۵۵)

و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده (۵۶)

بگو نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی جز آنکه خواست که فراگیرد بسوی پروردگارش راهی (۵۷)

و توکل کن بر خدای زنده که نمیمرد و تسبیح گوی بحمدش و بس باشد او بگناهان بندگانش آگاه (۵۸)

آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است

ترجمه قرآن، ص: ۳۳۹

در شش روز پس مستوی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس از آن آگاهی را (۵۹)

و چون گفته شد مر ایشان را که سجده کنید مر خدای بخشنده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم مر آنچه می فرمایی ما و

افزود ایشان را نفرت (۶۰)

افزون آمد آنکه گردانید در آسمان برجها و گردانید در آن چراغی و ماهی نور دهنده (۶۱)

و اوست که گردانید شب و روز را از پی هم آینده برای آنکه خواست پند گیرد یا خواست شکر گذاریرا (۶۲)

و بندگان خدای بخشنده آنان که میروند بر زمین بآرام و آهستگی و چون خطاب کند ایشان را نادانان گویند سلامی (۶۳)

و آنان که شب بروز میآرند برای پروردگارشان سجده کنندگان (۶۴)

و برای ایستادگان و آنان که میگویند پروردگار ما بگردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذابش باشد لازم (۶۵)

بدرستی که آن بد است از راه قرارگاه و مقام (۶۶)

و آنان که چون انفاق کنند اسراف نمایند و تنگ نگیرند و باشد میان آن اعتدالی (۶۷)

و آنان که نمیخوانند با خدا الهی دیگر را و نمیکشند تنی را که حرام گردانید خدا مگر بحق و و زنا نمیکنند و کسی که میکند آن

را مییابد عقوبت را (۶۸)

مضاعف میکند او را در عذاب روز قیامت و جاوید مییابد در آن خوار (۶۹)

مگر آنکه بازگشت نمود و گروید و کرد کار شایسته را پس آنها بدل میکند خدا بدیهاشان را بخوبیها و باشد خدا آمرزنده مهربان

(۷۰)

و آنکه توبه نمود و کرد نیکی پس بدرستی که او باز گشت مینماید بسوی خدا

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۰

بازگشتنی (۷۱)

و آنان که حاضر نمیشوند باطل را و چون بگذرند بلغو بگذرند کریمان (۷۲)

و آنان که چون پند داده شوند بآیتهای پروردگارشان بر نیفتند بر آنها کران و کوران (۷۳)

و آنان که میگویند پروردگار ما ببخش ما را از جفتها مان و فرزندانمان آسایش چشمها و بگردان ما برای پرهیزکاران پیشوا (۷۴)

آنها جزا داده میشوند درجه بلند بسبب آنچه صبر کردند و رسانیده میشوند در آن دعای خیر و سلام را (۷۵)

جاودانیان در آن خوبست از راه آرامگاه و مقام (۷۶)

بگو چه کند و چه قدر وزن و قدر نهد شما را پروردگارم اگر نباشد دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشود لازم

(۷۷)

سورة الشعراء مائتان و ثمان و عشرون آیه و هی مکئیة

ترجمه قرآن ۳۷۶

بنام خداوند بخشاینده مهربان

این آیتهای کتاب واضح کننده است (۲)

شاید که باشی هلاک کننده خودت را از بهر آنکه نشوند مؤمنان (۳)

اگر خواهیم فرو فرستیم بر ایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهاشان مر آن را خضوع کنندگان (۴)

و نمی آید ایشان را هیچ ذکری از خدای بخشنده نو بدید آورده شده مگر آنکه باشند از آن روی گردانندگان (۵)

پس بتحقیق تکذیب نمودند پس زود باشد که بیاید ایشان را اخبار آنچه بودند بآن استهزاء میگردند (۶)

آیا ندیدند بسوی زمین که چندان رویانیدیم در آن از هر صنفی

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۱

نیکو (۷)

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان (۸)

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان (۹)

و هنگامی که ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی گروه ستمکاران (۱۰)

قوم فرعون آیا نمی پرهیزید (۱۱)

گفت پروردگار من بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا (۱۲)

و تنگ میشود سینهام و نمی گشاید زبانم پس بفرست بسوی هارون (۱۳)

و مرا نشانراست بر من گناهی پس میترسم که بکشند مرا (۱۴)

گفت نه چنین است پس بروید شما دو تا بآیتهای ما بدرستی که مائیم با شما شنوندگان (۱۵)

پس آمدند فرعون را پس گفتند بدرستی که مائیم رسول پروردگار جهانیان (۱۶)

که بفرست با ما بنی اسرائیل را (۱۷)

گفت آیا نیرویدیم تو را در میان خود کودک و ماندی کرزان در میان ما از عمرت سالها (۱۸)

و کردی کردهات را که کردی و تویی از ناسپاسان (۱۹)

گفت کردم آن را آن گاه و من بودم از گمراهان (۲۰)

پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا پروردگارم حکم و گردانید مرا از مرسلان (۲۱)

و این نعمتی است که منت مینهی آن را بر من که بنده گردانیدی بنی اسرائیل را (۲۲)

گفت فرعون و چیست پروردگار جهانیان (۲۳)

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است اگر هستید یقین کنندگان (۲۴)

گفت مر آنان را که بودند پیرامونش آیا نمیشنوید (۲۵)

گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینانند (۲۶)

گفت بدرستی که

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۲

رسول شما که فرستاده شد بسوی شما هر آینه دیوانه است (۲۷)

گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آن دو است اگر هستید که میباید بعقل (۲۸)

گفت هر آینه اگر فرا گرفتی الهی جز من هر آینه خواهم گردانید ترا البتّه از زندان کرده شدگان (۲۹)

گفت آیا اگر چه آورم ترا چیزی روشن (۳۰)

گفت پس بیاور آن را اگر هستی از راستگویان (۳۱)

پس انداخت عصایش را پس آن گاه آن بود ازدهایی آشکار (۳۲)

و بر آورد دستش را پس آن گاه آن نمود سفید نورانی مر نگاه کنندگان را (۳۳)

گفت مر آن جماعت را که بودند پیرامونش بدرستی که این هر آینه جادوگریست دانا (۳۴)

میخواهد که بیرون کند شما را از زمینتان بسحرش پس چه میفرمائید (۳۵)

گفتند باز دارید او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع آورندگان را (۳۶)

که بیارند ترا هر ساحری دانا (۳۷)

پس جمع کرده شدند ساحران برای وعد گاه روزی معلوم (۳۸)

و گفته شد مر مردمان را آیا که شما هستید اجتماع کنندگان (۳۹)

باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غالبان (۴۰)

پس چون آمدند ساحران گفتند مر فرعون را که آیا بدرستی که باشد مر ما را مزدی اگر باشیم ما غالبان (۴۱)

گفت آری و بدرستی که شمائید آن گاه هر آینه از نزدیکان (۴۲)

گفت مر ایشان را موسی بیندازید آنچه را شمائید اندازنده (۴۳)

پس انداختند ریسمانهاشان را و عصاهاشان را و گفتند بعزت فرعون بدرستی که ما هر آینه مائیم غلبه کنندگان (۴۴)

پس انداخت موسی عصایش را پس آن گاه آن میر بود آنچه را مینمودند بدروغ (۴۵)

پس در افکنده شدند ساحران سجده کنندگان (۴۶)

گفتند گرویدیم پیروردگار

ترجمه قرآن، ص: ۳۴۳

جهانیان (۴۷)

پروردگار موسی و هارون (۴۸)

گفت آیا ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستی که آن بزرگ شما است که آموخته است شما را سحر پس هر آینه زود باشد که بدانید هر آینه خواهم برید دستهاتان را و پاهاتان را از خلاف یکدگر و هر آینه بدار خواهم کرد شما را همه (۴۹)

- گفتند نیست باکی بدرستی که ما بسوی پروردگارمان بازگشت کنندگانیم (۵۰)
- بدرستی که ما طمع داریم که بیامزد ما را پروردگار ما گناهانمان را که هستیم اول مؤمنان از قوم فرعون با حضار (۵۱)
- و وحی کردیم بموسی که شب بربندگان مرا بدرستی که شماید از پی رفته شدگان (۵۲)
- پس فرستاد فرعون در شهرها جمع کنندگان (۵۳)
- بدرستی که اینها هر آینه فرقه باشند اندک (۵۴)
- و بدرستی که ایشان هر آینه مر ما را بخشم آورندگانند (۵۵)
- و بدرستی که ما همه‌ایم آمادگان یا خرم دارندگان (۵۶)
- پس بیرون کردیمشان از بوستانها و چشمه سارها (۵۷)
- و گنجها و جای خوب (۵۸)
- همچنین و بمیراث دادیم آن را به بنی اسرائیل (۵۹)
- پس از پی رفتند ایشان طلوع دریافتگان (۶۰)
- پس چون دیدند یکدگر را آن دو جماعت گفتند اصحاب موسی بدرستی که ما هر آینه دریافته شدگانیم (۶۱)
- گفت نه چنین است بدرستی که با من است پروردگارم بزودی راه نماید (۶۲)
- مرا پس وحی کردیم بسوی موسی که بزنی بعصایت دریا را پس شکاف خورد پس بود هر پاره چون کوهی بزرگ (۶۳)
- و جمع کردیم آنجا دیگران را (۶۴)
- و نجات دادیم موسی را و هر که با او بود همه (۶۵)
- پس غرق کردیم دیگران را (۶۶)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان (۶۷)
- و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۴
- غالب مهربان (۶۸)
- و بر خوان بر ایشان خبر ابراهیم را (۶۹)
- هنگامی که گفت مر پدر شرا و قومش را که چه میپرستید (۷۰)
- گفتند میپرستیم بتانی را پس میگردیم مر آنها را تمام روز مقیمان پرستش (۷۱)
- گفت آیا میشنوند از شما هنگامی که دعا میکنید (۷۲)
- یا نفع میدهند شما را یا ضرر میرسانند (۷۳)
- گفتند بلکه یافتیم پدرانمان را که همچنین میکردند (۷۴)
- گفت آیا دیده‌اید آنچه را که هستید میپرستید (۷۵)
- شما و پدرانتان که پیشینیانند (۷۶)
- پس بدرستی که ایشان دشمنند مرا جز پروردگار جهانیان (۷۷)

- آنکه آفرید مرا پس او هدایت کند مرا (۷۸)
- و آنکه او میخوراند مرا و میآشاماند مرا (۷۹)
- و چون بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا (۸۰)
- و آنکه میمیراند مرا پس زنده میکند مرا (۸۱)
- و آنکه طمع دارم که بیامرزد مرا گناهانم روز جزا (۸۲)
- پروردگار من عطا کن مرا حکمی و در رسان مرا بشایستگان (۸۳)
- و بگردان مرا زبان راستی در آخران (۸۴)
- و بگردان مرا از وارثان بهشت با ناز و نعمت (۸۵)
- و بیامرز پدر مرا بدرستی که او بود از گمراهان (۸۶)
- و رسوا مگردان مرا روزی که بر انگیخته میشوند (۸۷)
- روزی که نفع نمیدهد مال و نه پسران (۸۸)
- مگر کسی که آمد خدا را با دلی درست (۸۹)
- و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران (۹۰)
- و ظاهر شد دوزخ از برای گمراهان (۹۱)
- و گفته شد مر ایشان را که کجاست آنچه بودید میپرستیدید (۹۲)
- از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۵
- یا یاری میدهند (۹۳)
- پس بروی افکنده شوند در آن ایشان و گمراهان (۹۴)
- و لشگرهای شیطان همه (۹۵)
- گفتند و ایشان در آن خصومت میکردند (۹۶)
- بخدا قسم که هر آینه بودیم ما در گمراهی آشکار (۹۷)
- هنگامی که برابر میکردیم شما را با پروردگار جهانیان (۹۸)
- و گمراه نکردند ما را مگر گناهکاران (۹۹)
- پس نباشد ما را هیچ شفاعت کنندگان (۱۰۰)
- و نه دوستی نزدیک (۱۰۱)
- پس کاش بودی مر ما را بازگشتی پس میشدیم از گروندگان (۱۰۲)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان مؤمنان (۱۰۳)
- و بدرستی که پروردگار تو اوست غالب مهربان (۱۰۴)
- تکذیب کردند قوم نوح فرستادگان را (۱۰۵)
- چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح آیا نمیرهیزید (۱۰۶)
- بدرستی که من مر شما را رسولی امینم (۱۰۷)
- پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۰۸)

- و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد مگر بر پروردگار عالمیان (۱۰۹)
- پس پرهیزید از خدا و اطاعت کنید مرا (۱۱۰)
- گفتند آیا ایمان بیاوریم مر ترا و پیروی کردند ترا فرومایگان (۱۱۱)
- گفت و نیست دانشم بآنچه هستند که میکنند (۱۱۲)
- نیست حسابشان مگر بر پروردگارم اگر دانید (۱۱۳)
- و نیستم من راننده گروندگان (۱۱۴)
- نباشم من مگر بیم دهنده آشکارا (۱۱۵)
- گفتند هر آینه اگر باز نه ایستادی ای نوح هر آینه خواهی شد از سنگسار شدگان (۱۱۶)
- گفت پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا (۱۱۷)
- پس حکم کن میان من و میان ایشان حکمی و نجات ده مرا و آنکه با منست از گروندگان
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۶
- (۱۱۸)
- پس نجات دادیم او را و هر که با او بود در کشتی پر (۱۱۹)
- پس غرق کردیم بعد از آن ماندگان را (۱۲۰)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان (۱۲۱)
- و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان (۱۲۲)
- تکذیب کردند عاد مرسلان را (۱۲۳)
- هنگامی که گفت مر ایشان را برادرشان هود آیا نمیرهیزید (۱۲۴)
- بدرستی که من مر شما را رسولی امینم (۱۲۵)
- پس پرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۲۶)
- و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان (۱۲۷)
- آیا بنا میکنید بهر جای بلندی علامتی که بازی کنید (۱۲۸)
- و فرا میگیرید قصرهای محکم باشد که شما جاوید بمانید (۱۲۹)
- و چون حمله میکنید حمله میکنید ستمکاران (۱۳۰)
- پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۳۱)
- و پرهیزید از آنکه امداد کرد شما را بآنچه میدانید (۱۳۲)
- امداد کرد شما را بچهار پایان و پسران (۱۳۳)
- و بوستانها و چشمهها (۱۳۴)
- بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی بزرگ را (۱۳۵)
- گفتند یکسانست بر ما خواه پند داده باشی یا نبوده باشی از پند دهندگان (۱۳۶)
- نیست آن مگر عادت پیشینیان (۱۳۷)
- و نباشیم ما عذاب کرده شدگان (۱۳۸)
- پس تکذیب کردند او را پس هلاک کردیمشان بدرستی که در آن آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان (۱۳۹)

- و بدرستی که پروردگار تو اوست غالب مهربان (۱۴۰)
- تکذیب کردند ثمود مرسلان را (۱۴۱)
- چون گفت مر ایشان را برادرشان صالح آیا نمیرهزید (۱۴۲)
- بدرستی که منم مر شما را رسولی امین (۱۴۳)
- پس بترسید
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۷
- از خداوند و اطاعت کنید مرا (۱۴۴)
- و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان (۱۴۵)
- آیا وا گذاشته میشوید در آنچه هست آنجا ایمنان (۱۴۶)
- در بوستانها و چشمهها (۱۴۷)
- و زرعها و نخلی که شکوفه اش لطیف است (۱۴۸)
- و میتراشید از کوهها خانهها ماهران (۱۴۹)
- پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۵۰)
- و اطاعت نکنید امر اسراف کنندگان را (۱۵۱)
- آنان که فساد میکنند در زمین و اصلاح نمیکنند (۱۵۲)
- گفتند جز این نیست که تویی از سحر بسیار کرده شدگان (۱۵۳)
- نیستی تو مگر انسانی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان (۱۵۴)
- گفت این است ناقه مر آن را است آب خورش و مر شما راست آب خورش روزی معین (۱۵۵)
- و مس مکیندش بیدی پس بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ (۱۵۶)
- پس پی کردند او را پس گردیدند پشیمانان (۱۵۷)
- پس گرفت ایشان را عذاب بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان (۱۵۸)
- و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان (۱۵۹)
- تکذیب کردند قوم لوط مرسلان را (۱۶۰)
- چون گفت مر ایشان را برادرشان لوط آیا نمی پرهیزید (۱۶۱)
- بدرستی که من مر شما را رسولی امینم (۱۶۲)
- پس پرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۶۳)
- و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان (۱۶۴)
- آیا می آید مذکرها را از جهانیان (۱۶۵)
- و وامیگذارید آنچه را آفرید برای شما پروردگارتان از جفتها تان بلکه
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۸
- بشمائید گروهی تعدی کنندگان (۱۶۶)
- گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط هر آینه خواهی شد از بیرون شدگان (۱۶۷)
- گفت بدرستی که من مر کردار شما را از دشمنانم (۱۶۸)

- پروردگار من برهان مرا و اهلّم را از آنچه میکنند (۱۶۹)
- پس رهانیدیم او را و اهلش را همه (۱۷۰)
- مگر پیر زنی در بازماندگان (۱۷۱)
- پس هلاک کردیم دیگران را (۱۷۲)
- و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم کرده شدگان (۱۷۳)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان (۱۷۴)
- و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست عزیز رحیم (۱۷۵)
- تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلان را (۱۷۶)
- چون گفت مر ایشان را شعیب آیا نمیرهیزید (۱۷۷)
- بدرستی که من مر شما را رسولی امین و با دیانتم (۱۷۸)
- پس پیرهیزید از خدا و فرمانبرید مرا (۱۷۹)
- و نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد مکر بر پروردگار جهانیان (۱۸۰)
- تمام کنید پیمانہ را و نباشید از زیان رسانندگان (۱۸۱)
- و وزن کنید با ترازو و یا قپان درست (۱۸۲)
- و کم مکنید مردمان را چیزهاشان و تباہکاری مکنید در زمین افساد کنندگان (۱۸۳)
- و پیرهیزید از آنکه آفرید شما را و خلق پیشینیان را (۱۸۴)
- گفتند جز این نیست که تویی از سحر بسیار کرده شدگان (۱۸۵)
- و نیستی تو مگر انسانی مانند ما و بدرستی که گمان میبریم ترا که هر آینه از دروغگویانی (۱۸۶)
- پس فرود آور بر ما پاره‌ها از آسمان اگر هستی از راستگویان (۱۸۷)
- گفت پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید (۱۸۸)
- پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان عذاب روز سایبان بدرستی که آن بود عذاب روزی
- ترجمه قرآن، ص: ۳۴۹
- بزرگ (۱۸۹)
- بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان (۱۹۰)
- و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان (۱۹۱)
- و بدرستی که آن فرو فرستادن پروردگار عالمیانست (۱۹۲)
- فرو آورد آن را روح الامین (۱۹۳)
- بر دلت تا بوده باشی از بیم دهندگان (۱۹۴)
- بلغت تازی واضح (۱۹۵)
- و بدرستی که آن هر آینه باشد در کتب پیشینیان (۱۹۶)
- آیا نباشد مر ایشان را آیتی اینکه میدانند آن را دانایان بنی اسرائیل (۱۹۷)
- و اگر فرو فرستاده بودیم آن را بر بعضی عجمان (۱۹۸)
- پس خوانده بود آن را بر ایشان نبودند بآن گروندگان (۱۹۹)

همچنین مسلوك داشتيم آن را در دلهاي گناهكاران (۲۰۰)
 ايمان نمياورند بان تا آنكه به بينند عذاب پر درد (۲۰۱)
 پس بيايد ايشان را ناگاه و ايشان ندانند (۲۰۲)
 پس گویند آيا مائيم مهلت دهندگان (۲۰۳)
 آيا پس عذاب ما را بشتاب ميخواهند (۲۰۴)
 آيا دیده که اگر کامياب سازيم ايشان را سالها (۲۰۵)
 پس آيد ايشان را چه هستند که وعده داده ميشوند (۲۰۶)
 كفايت نكند از ايشان آنچه بودند كامياب کرده ميشوند (۲۰۷)
 و هلاك نگردانيديم هيچ قريه را مگر که بودند مر آن را بيم دهندگان (۲۰۸)
 پند دادنی و نباشيم ستمكاران (۲۰۹)
 و فرود نياوردند آن را شياطين (۲۱۰)
 و نمی سزد مر ايشان را و نمیتوانند (۲۱۱)
 بدرستی که ايشانند از شنیدن هر آينه عزل شدگان (۲۱۲)
 پس معخوان با خدا الهی دیگر پس بشوی از عذاب کرده شدگان (۲۱۳)
 و بيم کن خویشان را که نزديکترند (۲۱۴)
 و فرود آور بالت را برای آنکه پيرو شد ترا
 ترجمه قرآن، ص: ۳۵۰
 از گروندگان (۲۱۵)
 پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگوي بدرستی که من بيزارم از آنچه ميکنيد (۲۱۶)
 و توکل کن بر غالب مهربان (۲۱۷)
 آنکه می بیند ترا وقتی که بر ميخيزی (۲۱۸)
 و گردیدنت از حالی بحالی در سجده کنندگان (۲۱۹)
 بدرستی که اوست شنوای دانا (۲۲۰)
 آيا خبر دهم شما را بر کسی که نازل ميشود بر او شياطين (۲۲۱)
 نازل ميشود بر هر دروغگوي گناهکاری (۲۲۲)
 مياندازند گوش و اکثرشان دروغگويانند (۲۲۳)
 و شاعران پيروی ميکنند ايشان را گمراهان (۲۲۴)
 آيا ندیدی که ايشان در هر وادی سرگشته ميروند (۲۲۵)
 و آنکه ايشان ميگویند آنچه را که نميکنند (۲۲۶)
 جز آنان که ايمان آوردند و کردند کارهای شايسته و ياد کردند خدا را بسيار و انتقام کردند از بعد آنکه ظلم کرده شدند و بزودی
 خواهند دانست آنان که ستم کردند که بکدام جای بازگشت بر ميگردند (۲۲۷)

سورة النمل مكيه و هي ثلاث و تسعون آية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

این آیتهای قرآن و کتاب واضح (۱)

هدایت است و بشارت برای مؤمنان (۲)

آنان که بر پای میدارند نماز را و میدهند زکاة را و ایشان باختر ایشان یقین میدارند (۳)
بدرستی که آنان که

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۱

ایمان نمیآرند باختر آراستیم برای ایشان کارهاشان پس ایشان حیران میباشند (۴)

آنها آنانند که مرایشانراست بدی عذاب و ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران (۵)

و بدرستی که تو هر آینه فرا داده میشوی قرآن را از نزد درستکار دانا (۶)

هنگامی که گفت موسی مر اهلش را بدرستی که من دیدم آتشی را بزودی میآورم شما را از آن خبری یا آرم شما را شعله گیراینده
باشد که شما گرم شوید (۷)

پس چون آمد آن را ندا کرده شد که برکت داده شد آنکه باشد در آن آتش و آنکه باشد پیرامون آن و منزه است خدا پروردگار
جهانیان (۸)

ای موسی بدرستی که منم خدای غالب درست کردار (۹)

و بینداز عصایت را پس چون دید آن را که حرکت میکند گویا که آن ماری است باریک برگشت باز پس رونده و التفات نمود
ای موسی مترس بدرستی که نمیترسند نزد من مرسلان (۱۰)

مگر آنکه ظلم کرد پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من آمرزنده مهربانم (۱۱)

و داخل کن دستت در گریبان که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی که در نه گانه آیتها بسوی فرعون و قومش بدرستی که
ایشان بودند گروهی فاسقان (۱۲)

پس چون آمد ایشان را آیتهای ما که بینا کننده است گفتند این است جادوی آشکار (۱۳)

و انکار کردند آن را و یقین دانستند آن را نفسهاشان از راه ستم و کبر پس بنگر چگونه باشد انجام کار فساد کنندگان (۱۴)
و بتحقیق دادیم داود را و سلیمان را دانش و گفتند ستایش مر خدا که

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۲

افزونی داد ما را بر بسیاری از بندگانش که مؤمنانند (۱۵)

و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای مردمان آموختند ما را نطق پرنده و داده شدیم از همه چیز بدرستی که این هر آینه آن
مزیتی است آشکار (۱۶)

و جمع گردانیده شد برای سلیمان لشکرهاش از جنّ و انس و پرنده پس ایشان باز داشته میشوند (۱۷)

پس چون آمدند بوادی مور گفت مورچه ای موران داخلشویید در مسکنهاتان که نه درهم شکند شما را سلیمان و لشکرهاش و
ایشان ندانند (۱۸)

پس تبسم نمود خندان از گفتارش و گفت پروردگار من الهام کن مرا که شکر کنم نعمت تو را که انعام کردی بر من و بر والدینم
و آنکه بکنم نیکی را که پسندی آن را و داخل کن مرا برحمتت در بندگانت که شایسته‌اند (۱۹)

و جويا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی‌بینم هدهد یا باشد از غایبان (۲۰)

هر آینه عذاب کنمش البته عذابی سخت یا هر آینه بکشم او را البته یا هر آینه بیاورد مرا البته حجّتی روشن (۲۱)

پس درنگ نمود نه دور پس گفت احاطه کردم بآنچه احاطه نکرده بآن و آورده‌ام ترا از سبا خبری بتحقیق (۲۲)

بدرستی که من یافتم زنی را که پادشاهی میکند ایشان را و داده شده از همه چیز و مر او راست تختی بزرگ (۲۳)

یافتم او را و قومش را که سجده میکنند مر آفتاب را از جز خدا و بیاراست برای ایشان شیطان کارهاشان را پس باز داشتشان از راه

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۳

پس ایشان راه نمیابند (۲۴)

چرا سجده نمیکنند مر خدا را که بیرون میآورد پنهان را در آسمانها و زمین و میداند آنچه را پوشیده میدارید و آنچه آشکار میکنید

(۲۵)

خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش بزرگست (۲۶)

گفت بزودی نظر خواهم کرد که آیا راست گفته یا هستی از دروغگویان (۲۷)

بر نامه مرا این پس بیندازش بر ایشان پس رو بگردان از ایشان پس بین چه جواب میگویند (۲۸)

گفت ای جماعت بدرستی که من افکنده شد بسویم نامه گرامی (۲۹)

بدرستی که آنست از سلیمان و بدرستی که آنست بنام خدای بخشاینده مهربان (۳۰)

که رفعت مجوئید بر من و بیائید مرا منقادان (۳۱)

گفت ای جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم جزم کننده کاری را تا حاضر نشوید مرا (۳۲)

گفتند مائیم صاحبان قوت و صاحبان کارزار سخت و کار با تو است پس نظر کن که چه می‌فرمایی (۳۳)

گفت بدرستی که پادشاهان چون داخلشوند قریه را تباه میسازند آن را و میگردانند عزیزان اهل آن را ذلیلان و همچنین میکنند

(۳۴)

و بدرستی که من فرستنده‌ام بسوی ایشان هدیه پس نظر کننده‌ام که بچه برمیگردند فرستادگان (۳۵)

پس چون آمد سلیمان را گفت آیا مدد میکنید مرا بمال پس آنچه داد مرا خدا بهتر است از آنچه داد شما را بلکه شمائیت که

بهدیه‌تان شاد میباشید (۳۶)

برگرد بسوی ایشان پس خواهم آورد ایشان را لشگرهایی که طاقت نباشد ایشان را بآنها و هر آینه بیرون خواهم

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۴

کرد البتّه ایشان را از آن ذلیلان و ایشان باشند خواران (۳۷)

گفت ای جماعت کدامتان میآرد مرا تختش پیش از آنکه آیند مرا منقادان (۳۸)

گفت دیوی از جنّ من میآرم ترا باد پیش از آنکه برخیزی از جای و بدرستی که منم بر آن هر آینه قومی امین (۳۹)

گفت آنکه بود نزدش علمی از کتاب من میآرم بتو آن را پیش از آنکه برگردد بسوی تو چشم تو پس چون دید آن را قرار یافته

نزدش گفت این از تفصّل پروردگار من است تا بیازماید مرا که آیا شکر میگویم یا ناسپاسی میکنم و کسی که شکر کند پس جز

این نیست که شکر میگوید برای خودش و کسی که ناسپاسی کرد پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز کریمست (۴۰)

گفت ناشناخت کنید برای او تختش را به بینم آیا میابد یا باشد از آنان که نمیابند (۴۱)

پس چون آمد گفته شد آیا اینچنین است تخت تو گفت گویا آنست و داده شدیم علم را پیش از آن و بودیم مسلمانان (۴۲)

و باز داشته بود او را آنچه بود که میپرستید از غیر خدا بدرستی که او بود از گروه کافران (۴۳)

گفته شد مر او را داخل شو در صحن پس چون دید آن را پنداشتش آب بسیار و بالا زد دامن جامه از دو ساقش گفت بدرستی که

آن صحنی است ساده از آبگینه‌ها گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم بر خود و اسلام آوردم با سلیمان مر خدای را که

و بحقیقت فرستادیم بسوی ثمود برادرشان را صالح که پرستید خدا را پس آن گاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند (۴۵)
گفت ای قوم

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۵

چرا بشتاب می‌خواهید بدی را پیش از خوبی چرا آمرزش نمی‌خواهید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید (۴۶)

گفتند شوم گرفتیم بتو و با آنکه با تو است گفت منشأ شرّ شما نزد خداست بلکه شما هستید گروهی که مبتلا میشوید (۴۷)

و بودند در شهر نه نفر که افساد میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند (۴۸)

گفتند سوگند خوردیم با هم بخدا که هر آینه شیخون می‌زنیم او را و اهلش را پس هر آینه می‌گوییم مر وارثش را که حاضر نبودیم

در جای هلاک اهل او و بدرستی که مائیم هر آینه راستگویان (۴۹)

و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی و ایشان نمیدانستند (۵۰)

پس بنگر چگونه بود انجام مکر ایشان که ما هلاک کردیم ایشان و قومشان را همه (۵۱)

پس اینست خانه‌هاشان فرو ریخته بسبب آنکه ستم کردند بدرستی که در آن هر آینه آیتی است از برای گروهی که میدانند (۵۲)

و رهانیدیم آنان را که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند (۵۳)

و لوط را هنگامی که گفت مرقومش را آیا می‌آید آن کار زشت را و شما می‌بینید (۵۴)

آیا بدرستی که شما هر آینه می‌آید بمردان از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروهی جهل می‌ورزید (۵۵)

پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیرون کنید آل لوط را از قریه خودتان بدرستی که ایشان مردمانی‌اند که پاک می‌خواهند

باشند (۵۶)

پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر زنش را که مقرر داشتیم او را که باشد از آن بازماندگان (۵۷)

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم داده شدگان (۵۸)

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۶

بگو ستایش مر خدا را و سلام بر بندگانش که برگزید آیا خدا بهتر است یا آنچه شرک می‌آورید (۵۹)

یا آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آب را پس رویانیدیم بآن باغهای صاحب بهجت نباشد مر شما

را که برویانید درخت آنها را آیا الهی است با خدا بلکه ایشان گروهی‌اند که عدول میکنند (۶۰)

آیا آنکه گردانید زمین را مستقرّ و گردانید میانش را نهرها و گردانید مر آن را کوه‌های ثابت و گردانید میان دو دریا حایلی آیا با

خدا خدایی است بلکه اکثر ایشان نمیدانند (۶۱)

آیا آنکه اجابت میکند مضطرّ را چون بخواند او را و رفع میکند بدی را و میگرداند شما را جانشینان در زمین آیا الهی با خداست

اندکی پند میگیرید (۶۲)

آیا آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان و دریا و آنکه میفرستد بادها را بشارت میان دو دست رحمتش آیا الهی با خداست

برتر آمد خدا از آنچه شریک میدانند (۶۳)

آیا آنکه نخست آفرید خلق را پس اعاده میکندش و آنکه روزی میدهد شما را از آسمان و زمین آیا الهی با خداست بگو بیاورید

دلالتانرا اگر هستید راستگویان (۶۴)

بگو نمیدانند آنکه باشد در آسمانها و زمین غیب را مگر خدا و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند (۶۵)

بلکه بکمال رسید علمشان در آخرت بلکه ایشانند در شکّ از آن بلکه ایشانند از آن کوران (۶۶)

و گفتند آنان که کافر شدند آیا چون باشیم خاک و پدران ما آیا بدرستی که مائیم

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۷

هر آینه بیرون آورده شدگان (۶۷)

هر آینه بدرستی که وعده داده شدیم این را ما و پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان (۶۸)

بگو بروید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار گناهکاران (۶۹)

و اندوهکین مباش بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند (۷۰)

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان (۷۱)

بگو شاید باشد که برسد شما را برخی از آنچه بشتاب می‌خواهید (۷۲)

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب تفضّل است بر مردمان و لیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند (۷۳)

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه میداند آنچه پنهان میدارد سینه‌هاشان و آنچه آشکار میکنند (۷۴)

و نیست هیچ نهانی در آسمان و زمین مگر که هست در کتابی آشکار (۷۵)

بدرستی که این قرآن میخواند بر بنی اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند (۷۶)

و بدرستی که آن هر آینه هدایت و رحمتست مر مؤمنان را (۷۷)

بدرستی که پروردگار تو داوری میکند میانشان بحکمش و اوست غالب دانا (۷۸)

پس توکل کن بر خدا بدرستی که تویی بر حق آشکار (۷۹)

بدرستی که تو نمیشنوانی مردگان را و نمیشنوانی کران را ندا چون برگردند پشت بر گردانندگان (۸۰)

و نیستی تو راهنماینده کوران از گمراهیشان نمیشنوانی مگر آن را که میگردد بآیتهای ما پس ایشان منقاداند (۸۱)

و چون واقع شود گفتار بر ایشان بیرون آریم برای ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۳۵۸

جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان که مردمان بودند که بآیتهای ما یقین نمیکردند (۸۲)

و روزی که حشر میکنم از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب کرد آیتهای ما را پس ایشان باز داشته میشوند (۸۳)

تا چون آیند گوید آیا تکذیب کردید آیتهای مرا و احاطه نکردید بآن از راه دانش آیا چه چیز بود که بودید می‌کردید (۸۴)

و بوقوع آمد گفتار بر ایشان بسبب آنکه ظلم کردند پس ایشان سخن نمیکنند (۸۵)

آیا ندیدند که ما گردانیدیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را بینش بخش بدرستی که در آن هر آینه آیتهای ما است از برای

گروهی که می‌گروند (۸۶)

و روزی که دمیده شود در صور پس هراسان شود هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر کسی که خواست خدا و همه

آیند او را ذلیلان (۸۷)

و میبینی کوهها را پنداری آنها را ساکن و آنها میروند روش ابر کردن خدایی که درست ساخت همه چیز را بدرستی که او

آگاهست بآنچه می‌کنید (۸۸)

آنکه آورد خوبی را پس مر او راست بهتر از آن و ایشان از هراس روز چنین ایمانند (۸۹)

و آنکه آورد بدی را پس نگویند کرده شود رویه‌ایشان در آتش آیا جزا داده میشوید جز آنچه بودید که می‌کردید (۹۰)

جز این نیست فرموده شدم که بپرستم پروردگار این بلده را که حرام گردانید او را و مر او راست همه چیز و فرموده شدم که باشم

از منقادان (۹۱)

و آنکه بخوانم قرآن را پس آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت مییابد برای خودش و آنکه گمراه شد پس بگو جز این نیست که من از ترجمه قرآن، ص: ۳۵۹ بیم کنندگانم (۹۲)

و بگو ستایش مر خدا را بزودی مینماید شما را آیتهایش پس بشناسید آن را و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید (۹۳)

سورة القصص مکیه و هی ثمان و ثمانون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

این است آیتهای کتاب واضح (۲)

میخوانیم بر تو از خیر موسی و فرعون بحق برای گروهی که میگردند (۳)

بدرستی که فرعون برتری یافت در زمین و گردانید اهل آن را گروه گروه ضعیف میداشت گروهی را از ایشان میکشت پسران ایشان را و باقی میگذاشت زنان ایشان را بدرستی که او بود از فساد کنندگان (۴)

و میخواستیم که منت بگذاریم بر آنان که ضعیف داشته شده بودند در زمین و بگردانیمشان پیشوایان و بگردانیم ایشان را وارثان (۵)

و تمکین دهیم مر ایشان را در زمین و بنمائیم فرعون را و هامان را و لشگرهای آن دو را از ایشان آنچه بودند که بیم میداشتند (۶) و وحی کردیم بپدر موسی که شیرده او را پس چون بترسی بر او پس بیندازش در دریا و مترس و اندوهگین شو بدرستی که ما باز گرداننده ایم او را بسوی تو و گرداننده ایم او را از مرسلان (۷)

پس برگرفتند او را کسان فرعون تا باشد مر ایشان را دشمنی و اندوهی بدرستی که فرعون و هامان و لشگرهای آن دو

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۰

بودند خطا کاران (۸)

و گفت زن فرعون آسایش چشم است مر مرا و مر ترا مکشید او را شاید که نفع دهد ما را یا برگیرمش فرزند و ایشان نمیدانستند (۹)

و گردید دل مادر موسی تهی از شادی یا از اندوه بدرستی که نزدیک بود که هر آینه آشکار کند او را اگر نه آن بود که بستیم بر دلش تا باشد از مؤمنان (۱۰)

و گفت مر خواهرش را که از پی برو او را پس دیدش از دور و ایشان نمیدانستند (۱۱)

و حرام گردانیدیم بر او شیر دهندگان را از پیش پس گفت خواهرش آیا دلالت کنم شما را بر کسان خانه که بر خود گیرند پروردن او را برای شما و ایشان باشند مر او را خیر خواهان پس باز گردانیدیم

او را بسوی مادرش تا بیساید چشمش و اندوهگین نباشد و تا بداند که وعده خدا راست است و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۱۳)

و چون رسید بکمال قوتش و اعتدال یافت دادیم او را حکمت و دانش و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را (۱۴)

و داخل شد در شهر بوقت غفلتی از اهل آن پس یافت در آن دو مرد را که کارزار میکردند این از شیعه او و این از دشمنش پس بیاری طلبید او را آنکه بود از شیعه اش بر آنکه بود از دشمنش پس مشت زد او را موسی پس کشت او را گفت این بود از کار شیطان بدرستی که اوست دشمن اضلال کننده آشکار (۱۵)

گفت پروردگار من بدرستی که من ستم کردم بر خودم پس بیامرز مرا پس آمرزید او را بدرستی که اوست آمرزنده مهربان (۱۶)

گفت پروردگار من

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۱

بآنچه انعام کردی بر من پس نشوم هرگز هم پشت گناهکاران (۱۷)

پس گشت در آن شهر ترسان مترصد میبود پس ناگاه آنکه بیاری طلبیده بود او را دیروز بفریاد رسی خواست او را گفت مر او را موسی بدرستی که تویی هر آینه گمراهی آشکار (۱۸)

پس چون خواست که حمله میکند با آنکه او دشمنش بود مر آن دو تا را گفت ای موسی میخواهی که بکشی مرا هم چنان که کشتی نفسی را دیروز نمیخواهی جز اینکه باشی ستمکار در زمین و نمیخواهی که باشی از اصلاح کنندگان (۱۹) و آمد مردی از انتهای آن شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستی که جماعت مشورت میکنند در باب تو که بکشندت پس بیرون رو بدرستی که من مر ترا از خیر خواهانم (۲۰)

پس بیرون رفت از آن ترسان که مترصد میبود گفت ای پروردگار من برهان مرا از گروه ستمکاران (۲۱)

و چون متوجه شد بسوی مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا میان راه (۲۲)

و چون وارد شد بآب مدین یافت بر آن گروهی را از مردمان که آب میدادند مواشی خود را و یافت از فرود ایشان دو زن را منع میکردند گفت چیست کار شما گفتند آب نمیدهیم تا آنکه باز گردند شبانان و پدر ما پیرست بزرگ (۲۳) پس آب داد برای آن دو پس برگشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بدرستی که من برای آنچه فرو فرستادی بر من از خیر محتاجم (۲۴)

پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت بآرزم و شرم گفت بدرستی که پدر من میخواند تر که پاداش دهد ترا

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۲

مزد آنچه آب دادی برای ما پس چون آمد او را و خواند بر او قصه‌ها را گفت مترس نجات یافتی از گروه ستمکاران (۲۵)

گفت یکی از آن دو ای پدر من بمزدوری گیر او را بدرستی که بهتر کسی است که بمزدوری گرفتی توانای امین است (۲۶)

گفت بدرستی که من میخواهم که تزویج کنم بتو یکی از دو دخترم این دو تا بر آنکه مزدور شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کردی ده را پس از نزد تو است و نمیخواهم که رنج نهم بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواسته باشد خدا از شایستگان (۲۷) گفت این است میانه من و میانه تو که هر کدام از آن دو مدّ ترا که پایان رسانیدم پس نباشد تعدی بر من و خدا بر آنچه می‌گوییم و کیل است (۲۸)

پس چون پایان رسانید موسی آن مدّ ترا و روان شد با اهلش دید از جانب طور آتشی را گفت مر اهلش را که درنگ نمائید

بدرستی که من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما از آن خبری یا گیرانیده شعله از آتش باشد که شما گرم شوید (۲۹)

پس چون آمد آن را ندا کرده شد از کنار آن وادی که جانب راست بود در قطعه زمینی برکت داده شده از آن درخت که ای موسی بدرستی که من منم خدا که پروردگار جهانیانم (۳۰)

و آنکه بیند از عصایت را پس چون دید آن را که حرکت میکرد گویا آن بود مار باریکی برگشت باز پس رونده و رجوع نکرد ای

موسی بیا و مترس بدرستی که تویی از ایمنان (۳۱)

در آر دستت را در گریبان که بیرون آید سفید نورانی از غیر بدی و فراهم آور بسوی خود دلت را از ترس

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۳

پس این دو تا دو دلیلند از پروردگارت بسوی فرعون و جماعتش بدرستی که ایشان باشند گروهی تباهاکاران (۳۲)

گفت ای پروردگار من بدرستی که من کشتم از ایشان تنی را پس میترسم که بکشند مرا (۳۳)

و برادرم هارون اوست فصیحتر از من بزبان پس بفرست او را با من مددکار که تصدیق نماید مرا بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا (۳۴)

گفت زود باشد که قومی گردانیم بازوی ترا برادرت و بگردانیم برای شما تسلطی پس نخواهند رسید بشما دو تا بسبب آیتهای ما شما دو تا و آنکه پیروی کرد شما را غالب آیند (۳۵)

پس چون آمد ایشان را موسی بآیتهای ما که روشن بودند گفتند نیست این مگر جادویی برافته شده و نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینانند (۳۶)

و گفت موسی پروردگار من دانتر است بکسی که آمد بهدایت از نزدش و کسی که باشد مر او را عاقبت آن سرای بدرستی که رستگار نشوند ستمکاران (۳۷)

و گفت فرعون ای جماعت نمی دانم مر شما را هیچ الهی غیر من پس برافروز برای من ای هامان بر گل پس بساز برای من کوشکی باشد که من اطلاع یابم بر اله موسی و بدرستی که من هر آینه گمان میبرم او را از دروغگویان (۳۸)

و بزرگی کردند او و لشگرهایش در زمین بنا حقّ و گمان کردند که ایشان بسوی ما برگردانیده نمیشوند (۳۹)

پس گرفتیم او را و لشگرهایش را پس انداختیم ایشان را در دریا پس بنگر چگونه باشد انجام کار ستمکاران (۴۰)

و گردانیدیم ایشان را پیشوایان که بخوانند بسوی آتش و روز قیامت یاری کرده نمیشوند (۴۱)

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۴

و از پی کردیم ایشان را در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشانند از زشت کرده شدگان (۴۲)

و بتحقیق دادیم موسی را آن کتاب از بعد آنکه هلاک گردانیدیم قرنهای پیشین را که دلیلهای بینش بخش است برای مردمان و هدایت و رحمتی است باشد که ایشان پند گیرند (۴۳)

و نبودی در جانب غربی هنگامی که گذارش دادیم بسوی موسی امر را و نبودی از حاضران (۴۴)

و لیکن آفریدیم قرنهای پس دراز شد بر ایشان مدّت زندگانی و نبودی مقیم در اهل مدین که بخوانی بر ایشان آیتهای ما را و لیکن ما بودیم فرستندگان (۴۵)

و نبودی بجانب طور هنگامی که ندا کردیم و لیکن رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را که نیامد ایشان را هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان پند گیرند (۴۶)

و اگر نبود آنکه میرسد ایشان را مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاد دستهایشان پس میگفتند پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی میکردیم آیتهایت را و میبودیم از گروندگان (۴۷)

پس چون آمد ایشان را حقّ از نزد ما گفتند چرا داده نشد مانند آنچه داده شد بموسی آیا کافر نشدند بآنچه داده شد بموسی از پیش گفتند دو سحرند که هم پشت شدند و گفتند بدرستی که ما بهمه کافرانیم (۴۸)

بگو پس بیارید کتابی را از نزد خدا که آن هدایت کننده تر باشد از آن دو که پیروی کنم آن را اگر هستید راستگویان (۴۹)

پس اگر اجابت نکردند مر ترا پس بدان جز این نیست پیروی میکنند خواهشهایشان را و کیست گمراهتر از آنکه پیرو شد هوایش را بدون هدایتی از خدا بدرستی که خدا هدایت نمیکند

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۵

گروه ستمکاران را (۵۰)

و بتحقیق پیوستگی دادیم برای ایشان گفتار را باشد که ایشان پند گیرند (۵۱)

آنان که دادیم ایشان را کتاب پیش از آن ایشان بآن ایمان میآورند (۵۲)

و چون خوانده شود بر ایشان گویند ایمان آوردیم بآن که آن حقّ است از پروردگار ما بدرستی که ما بودیم پیش از آن منقادان (۵۳)

آن گروه داده شوند مزدشان را دو مرتبه بسبب آنکه صبر کردند و دفع میکنند بخوبی بدی را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند (۵۴)

و چون شنوند لغو را اعراض نمایند از آن و گویند مر ما راست کردار ما و مر شما راست کردارتان سلام بر شما نمیجوئیم نادانان را (۵۵)

بدرستی که تو هدایت نمیکنی آن را که دوست داری و لیکن خدا هدایت میکند آن را که میخواهد و او داناتر است بهدایت یافتگان (۵۶)

و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ر بوده شویم از زمین خود آیا جای ندادیم مر ایشان را حرمی آمن که برده میشود بسوی آن ثمرهای همه چیز روزی از نزد ما و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۵۷)

و بسا که هلاک گردانیدیم از قریه که بکفران انجامید معیشتش پس اینست مسکنهاشان که مسکون نشد از بعد ایشان مگر اندکی و هستیم ما وارثان (۵۸)

و نباشد پروردگار تو که هلاک کند قریهها را تا برانگیزد در اصلش رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما را و نیستیم ما هلاک گردانندگان قریهها مگر و اهل آنها باشند ظالمان (۵۹)

و آنچه داده شدید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیاست و پیرایه اش و آنچه ترجمه قرآن، ص: ۳۶۶

نزد خداست بهتر و پاینده تر است آیا پس نمیآید بعقل (۶۰)

آیا پس کسی که وعده دادیمش وعده خوب پس او یابنده آنست چون کسی است که دادیم او را مایه تعیش زندگانی دنیا پس اوست روز قیامت از حاضر کرده شدگان (۶۱)

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید کجایند شریکان من که بودید گمان میبردید (۶۲)

گفتند آنان که لازم آمد بر ایشان قول پروردگار ما آنهایی را که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشان را هم چنان که گمراه شدیم بیزاری نموده برگشتیم بسوی تو نبودند که ما را میپرستیدند (۶۳)

و گفته شد بخوانید شریکانتان را پس بخوانند ایشان را پس جواب ندادند مر ایشان را و دیدند عذاب را اگر آنکه ایشان بودند که هدایت میافتند (۶۴)

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید چه جواب دادید مرسلان را (۶۵)

پس کور شود بر ایشان خبرها روزی چنین پس ایشان سؤال کرده نشوند (۶۶)

پس اما کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کردگار شایسته پس شاید که بوده باشد از رستگاران (۶۷)

و پروردگار تو میآفریند آنچه میخواهد و اختیار میکند نباشد مر ایشان را اختیار دانم پاک بودن خدا را و برتر آمد از آنچه شریک میآوردند (۶۸)

و پروردگار تو میداند آنچه را پنهان میدارد سینههاشان و آنچه آشکار میکنند (۶۹)

و اوست خدا نیست الهی مگر او مر او راست ستایش در دنیا و آخرت و مر او راست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید (۷۰)

بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را روشنایی آیا پس نمیشوید (۷۱)

بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۷

بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست خدایی جز خدا که بیاورد بشما شبی که آرام گیرید در آن پس آیا نمی بینید (۷۲)

و از رحمت خود گردانید برای شما شب و روز را تا بیارامید در آن و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید (۷۳)

و روزی که ندا کند ایشان را پس گویند کجایند انبازان من که بودید که گمان میبردید (۷۴)

و بر آوردیم از هر امتی شاهدی را پس گفتیم بیاورید دلیلتانرا پس دانستند که حقّ مر خدا راست و کمشد از ایشان آنچه بودند که

افترا میکردند (۷۵)

بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس تفوّق جست بر ایشان و دادیم او را از گنجها آن چیز که کلیدهایش یا مخزنهایش هر آینه

گرانی میکرد بگروهی انبوه صاحبان زور هنگامی که گفتند مر او را قومش که شاد مباش بدرستی که خدا دوست نمیدارد بسیار

شادها را (۷۶)

و بجوی در آنچه داد ترا خدا سرای آخرت و فراموش مکن بهرهات را از دنیا و احسان کن هم چنان که احسان کرد خدا بتو و

مجوی فساد را در زمین بدرستی که خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را (۷۷)

گفت جز این نیست که داده شدم آن را بر دانشی که نزد من است آیا ندانست که خدا بحقیقت هلاک کرد پیش از او از قرنها

آنکه او سخت تر بود از او از راه قوّت و بیشتر بود از راه جمعیت و پرسیده نمیشوند از گناهانشان گناهکاران (۷۸)

پس بیرون آمد بر قومش در زینتش گفتند آنان که میخواستند زندگانی دنیا را ای کاش

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۸

بودی برای ما مثل آنچه داده شد بقارون بدرستی که او هر آینه صاحب بهره عظیم است (۷۹)

و گفتند آنان که داده شدند دانش را وای بر شما ثواب خدا بهتر است از برای آنکه گروید و کرد نیکویی را و داده نمیشوند آن را

مگر شکیبایان (۸۰)

پس فرو بردیم او را و خانهاش را بزمین پس نبود مر او را هیچ گروهی که یاری کنند او را از غیر خدا و نبود از نصرت یافتگان

(۸۱)

و بامداد نمودند آنان که آرزو کردند مرتبهاش را در دیروز میگفتند آیا نمیدانی با بتحقیق که خدا گشاده میکند روزی را برای

آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میگرداند اگر آن نبود که ممت نهاد خدا بر ما هر آینه فرو برده بود ما را آیا نمیدانی که رستگار

نمیشوند کافران (۸۲)

این است سرای آخرت میگردانیم آن را از برای آنان که نمیخواهند تفوّقی در زمین و نه فسادی و انجام نیک برای پرهیزکارانست

(۸۳)

آنکه آورد خوبی را پس مر او راست بهتر از آن و آنکه آورد بدی را پس جزا داده نمیشوند آنان که کردند بدیها را جز آنچه

هستند که میکنند (۸۴)

بدرستی که آنکه واجب ساخت بر تو قرآن را هر آینه باز گرداننده تو است بجای بازگشت بگو پروردگار من دانتر است بآنکه

آورد هدایت را و آنکه اوست در گمراهی آشکار (۸۵)

و نبودی تو که امید داشته باشی که القا کرده شود بتو کتاب را مگر رحمتی از پروردگارت پس مباش البته معین مر کافران را (۸۶)

و نباید که باز دارند ترا از آیتهای خدا پس از آنکه فرو فرستاده شد بسوی تو و بخوان بسوی پروردگارت و مباش البته

ترجمه قرآن، ص: ۳۶۹

از شرک آورندگان (۸۷)

و مخوان با خدا الهی دیگر را نیست الهی مگر او همه چیز هلاک و زوال پذیرد مگر وجه او مر او راست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید (۸۸)

سورة العنكبوت مکیه و هی تسع و ستون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

آیا پنداشتند مردمان که وا گذاشته میشوند که بگویند ایمان آوردیم و ایشان امتحان کرده نشوند (۲)
و بتحقیق امتحان کردیم آنان را که بودند پیش از ایشان پس هر آینه بدانند البتّه خدا آنان را که راست گفتند و هر آینه بدانند البتّه دروغگویان را (۳)

آیا پنداشتند آنان که میکنند بدیها را که عاجز کنند ما را بد است آنچه حکم میکنند (۴)

کسی که باشد که امید میدارد ملاقات خدا را پس بدرستی که وقت مقدر خدا هر آینه آینده است اوست شنوای دانا (۵)

و کسی که مجاهده کند پس جز این نیست مجاهده میکند برای خودش بدرستی که خدا هر آینه بی نیاز است از جهانیان (۶)
و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه محو کنیم از ایشان گناهانشان را و هر آینه جزا دهیم ایشان را خوبتر از آنچه بودند که میکردند (۷)

و وصیت کردیم انسان را بوالدینش خوبی را و اگر بجدّ تکلیف کنند ترا که شریک سازی بمن آنچه نیست مر ترا بآن علمی پس اطاعت کن آن دو را بسوی من است بازگشت شما پس خیر دهم شما را بآنچه بودید که میکردید (۸)
و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه داخل میکنیم ایشان را در صالحان (۹)

و

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۰

از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار رسانیده شود در خدا میگرداند بلای مردمان را چون عذاب خدا و اگر آید نصرتی از پروردگار تو هر آینه گویند البتّه بدرستی که ما بودیم با شما آیا و نیست خدا داناتر بآنچه باشد در سینههای جهانیان (۱۰)

و هر آینه میداند البتّه خدا آنان را که ایمان آوردند و هر آینه میداند البتّه خدا منافقان را (۱۱)

و گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آوردند که متابعت کنید طریق ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نباشند ایشان بردارندگان از گناهانشان هیچ چیز بدرستی که ایشانند هر آینه دروغگویان (۱۲)

و هر آینه برمیدارند البتّه بارهای گناهانشان را و بارهای گناهی با بارهای گناهشان و هر آینه پرسیده میشوند روز قیامت از آنچه بودند که افترا می بستند (۱۳)

و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان هزار سال جز پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان و ایشان بودند ستمکاران (۱۴)

پس رهانیدیم او را و اهل کشتی را و گردانیدیم آن را آیتی برای جهانیان (۱۵)

و ابراهیم چون گفت مر قومش را بپرستید خدا را و بپرهیزید از او آن بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید (۱۶)

جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتان را و می بندید دروغ بزرگ را بدرستی که آنان که میپرستید از جز خدا مالک نمیباشند برای شما روزی را پس بجوئید نزد خدا روزی را و بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او باز میگردید (۱۷)

و اگر تکذیب میکنید پس بتحقیق تکذیب کردند گروهانی پیش از شما

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۱

و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار (۱۸)

آیا ندیدند که چگونه میآفریند خدا خلق را پس اعاده میکند آن را بدرستی که آن بر خدا آسانست (۱۹)

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه آفرید خلق را پس خدا پدید میآورد پدید آوردن باز پسین بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است (۲۰)

عذاب میکند آن را که میخواهد و رحمت میکند آن را که میخواهد و بسوی او برگردانیده میشود (۲۱)

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده (۲۲)

و آنان که کافر شدند بآیتهای خدا و رسیدن بجزای او آن گروه نومید شدند از رحمت من و آن گروه مر ایشان را است عذابی دردناک (۲۳)

پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانیدش پس رهانید او را خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که میگردند (۲۴)

و گفت جز این نیست فرا گرفتید از غیر خدا بتانی را دوستی میانتان در زندگانی دنیا پس روز قیامت انکار خواهید کرد برخی از

شما برخی را و لعنت خواهد کرد بعضی تان بعضی را و جایگاهتان آتش است و نباشد مر شما را هیچ یاری کنندگان (۲۵)

پس گروید مر او را لوط و گفت بدرستی که من هجرت کنندهام بسوی پروردگارم بدرستی که اوست غالب درستکار (۲۶)

و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب و گردانیدیم در فرزندان او پیغمبری و کتاب را و دادیم او را مزدش را در دنیا و بدرستی که او در آخرت هر آینه از

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۲

شایستگان است (۲۷)

و لوط را هنگامی که گفت مر قومش را بدرستی که شما هر آینه میآید کار زشت را پیشی نگرفته شما را بآن هیچ احدی از جهانیان (۲۸)

آیا بدرستی که شما هر آینه میآید مردان را و قطع میکنید راه را و میآید در انجمنان ناپسند را پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیاورید بما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان (۲۹)

گفت پروردگار من یاری کن مرا بر گروه فساد کنندگان (۳۰)

و چون آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بشارت گفتند بدرستی که ما هلاک کنندگانیم اهل این قریه را بدرستی که اهلش باشند ستمکاران (۳۱)

گفت بدرستی که در آنست لوط گفتند ما داناتریم بآنکه در آنست هر آینه نجات میدهم او را و اهلش را مگر زنش که باشد از بازماندگان (۳۲)

و چون که آمدند فرستادگان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفتند مترس و نه اندوهگین شو بدرستی که ما رهانندهایم ترا و اهلت را مگر زنت را که باشد از بازماندگان (۳۳)

بدرستی که ما فرود آورندگانیم بر اهل این قریه عذابی از آسمان بسبب آنکه هستند که تباہکاری میکنند (۳۴)

و بتحقیق وا گذاشتیم از آن علامتی آشکار از برای گروهی که میانبد بعقل (۳۵)

و بسوی مدین برادرشان را شعیب پس گفت ای قوم من پرستید خدا را و آرزو کنید روز باز پسین را و تباہکاری مکنید در زمین

پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان زلزله یا صیحه پس گردیدند در خانه‌هایشان بر جای ماندگان و (۳۷)

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۳

و عاد را و ثمود را و بحقیقت ظاهر شد بر شما از مسکنهایشان و بیاراست برای ایشان دیو رجیم کردار ایشان را پس باز داشت ایشان را از راه و بودند بینندگان (۳۸)

و قارون را و فرعون را و هامان را و بتحقیق آمد ایشان را موسی بمعجزه‌ها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان (۳۹)

پس هر یک را گرفتیم بگناه او پس بعضی از ایشان کسی بود که فرستادیم بر او تند باد یا سنگریزه و بعضی از ایشان کسی بود که گرفت او را صدای جبرئیل و بعضی از ایشان کسی بود که فرو بردیم ما او را بزمین و بعضی از ایشان کسی که غرق کردیم ما و نبود خدا تا ستم کند ایشان را و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند (۴۰)

مثل آنان که فرا گرفتند از غیر خدا دوستان مانند مثل عنکبوتی است که گرفت برای خود خانه را و بدرستی که سست‌ترین خانه‌ها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشید که بدانید (۴۱)

بدرستی که خدا میداند آنچه را میخوانند از غیر او از چیزی و اوست غالب درست‌کردار (۴۲)

و این مثلها میزنیم آنها را برای مردمان و نمیابند آن را بعقل مگر دانایان (۴۳)

آفرید خدا آسمانها و زمین را بر راستی بدرستی که در آن هر آینه آیتی است از برای گروندگان (۴۴)

بخوان آنچه را وحی کرده میشود بتو از کتاب و بر پای دار نماز را بدرستی که نماز نهی میکند از کارهای زشت و ناپسند و هر آینه ذکر خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید (۴۵)

و مجادله نکنید با اهل کتاب مگر آنچه آن بهتر است

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۴

مگر آنان که ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم آنچه فرو فرستاده شد بما و فرو فرستاده شد بشما و اله ما و اله شما یکی است و مائیم مر او را منقادان (۴۶)

و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنان که دادیمشان کتاب ایمان میآورند بآن و از اینها یعنی کفار قریش و اهل مکه کس هست که میگردد بآن و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر کافران (۴۷)

و نبودی که میخوانده باشی پیش از آن هیچ کتابی و نمی‌نوشته باشی آن را بدست راست که آن هنگام هر آینه شک کند باطل کیشان (۴۸)

بلکه آن آیتهایی است ظاهر در سینه‌های آنان که داده شدند علم را و انکار نمیورزند بآیتهای ما مگر ستمکاران (۴۹)

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتها از پروردگارش بگو جز این نیست که آن آیتها نزد خدا است و نیستم من مگر بیم کننده آشکار (۵۰)

آیا کافی نبود ایشان را که ما فرو فرستادیم بر تو آن کتاب را که خوانده میشود بر ایشان بدرستی که در آن هر آینه رحمتی و پندیست از برای گروهی که میگردند (۵۱)

بگو کافی است خدا میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنان که ایمان آوردند باطل و کافر شدند بخدا آن گروه ایشانند زیانکاران (۵۲)

و بشتاب میخوانند از تو عذاب را و اگر نبود وقتی نام پرده شده هر آینه آمده بود ایشان را عذاب و هر آینه خواهد آمد البته ایشان

را ناگهان و ایشان ندانند (۵۳)

بشتاب می‌خواهند از تو عذاب را و بدرستی که دوزخ هر آینه احاطه کننده است بکافران (۵۴)

روزی که فراگیرد ایشان را عذاب از بالاشان و از زیر پاهایشان

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۵

و گوید بچشید آنچه را بودید که میکردید (۵۵)

ای بندگان من که ایمان آوردید بدرستی که زمین من فراخ است پس مرا بپرستید (۵۶) ترجمه قرآن ۴۱۳

هر نفسی چشیده مرگست پس بسوی ما برگردانیده میشوند (۵۷)

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر آینه جای میدهیم ایشان را از بهشت غرفه‌هایی که میرود از زیر آنها نهرها

جاودانیان در آن خوبست پاداش عمل کنندگان (۵۸)

آنان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند (۵۹)

و بسا از جنبنده که برنمیدارد روزیش را خدا روزی میدهد او را و شما را و اوست شنوای دانا (۶۰)

و هر آینه اگر بررسی از ایشان که کیست آفرید آسمانها و زمین را و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر آینه گویند خدا پس بکجا

برگردانیده میشود (۶۱)

خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میگرداند برایش بدرستی که خدا بهمه چیز داناست (۶۲)

و هر آینه اگر بررسی از ایشان که کیست که فرو فرستاد از آسمان آبی را پس زنده گردانید بآن زمین را از بعد موتش هر آینه

گویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیابند بعقل (۶۳)

و نیست این زندگانی دنیا جز هزل و بازی و بدرستی که سرای باز پسین هر آینه آنست سرای زندگانی اگر باشند که بدانند (۶۴)

پس چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را بیغش دارندگان برای او دین را پس چون نجات داد ایشان را بسوی دشت آن گاه

ایشان شرک می‌آورند (۶۵)

تا کفران ورزند بآنچه دادیم ایشان را و تا کامیاب شوند پس بزودی خواهند دانست (۶۶)

آیا ندیدند که ما گردانیدیم

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۶

حرمی را امن و ربوده میشوند مردمان از پیرامونشان آیا پس بباطل میگردند و بنعمت خدا کفران میورزند (۶۷)

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را یا تکذیب کرد حق را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت برای

کافران (۶۸)

و آنان که مجاهده کردند در ما هر آینه هدایت میکنیم ایشان را راههای خود را و بدرستی که خدا هر آینه با نیکوکارانست (۶۹)

سورة الزوم ستون آیه و هی نزلت بمکه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سوگند باین حروف (۱)

مغلوب شدند روم (۲)

در نزدیکترین زمین و ایشان از بعد مغلوب شدنشان بزودی غالب میشوند (۳)

در اندک سالی که میان سه و نه باشد مر خدا راست امر از پیش و از پس و روزی چنین شاد میشوند گروندگان (۴)

بیاری خدا یاری میکند آن را که خواهد و اوست غالب مهربان (۵)

وعده کردن خدا خلاف نمیکند خدا وعده‌اش را و لیکن بیشترین مردم نمیدانند (۶)

میدانند ظاهری را از زندگانی دنیا یعنی محسوسات و مشتبهات و ایشان از آخرت ایشانند غافلان (۷)

آیا تفکر نمیکند در خودهاشان که نیافرید خدا آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است مگر بحق و مدتی نام برده شده و

بدرستی که بسیاری از مردمان بملاقات پروردگارشان هر آینه کافراند (۸)

آیا نرفتند

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۷

در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند سختتر از ایشان در توانایی و برگردانیدن زمین را و

آباد کردند آن را بسیارتر از آنچه آباد کردندش و آمد ایشان را رسولانشان با معجزات روشن پس نبود خدا که ظلم کند بر ایشان

و لیکن بودند که بر خودهاشان ستم میکردند (۹)

پس باشد عاقبت آنان که بد کردند بدتر که تکذیب کردند آیتهای خدا را و بودند که بآن استهزا میکردند (۱۰)

خدا میآفریند خلق را پس اعاده میکندش پس بسوی او برگردانیده میشود (۱۱)

و روزی که قایم شود قیامت نوید شوند گناهکاران مشرکان (۱۲)

و نباشد مر ایشان را از شریکانشان شفیعان و باشند بشریکانشان انکار ورزندگان (۱۳)

و روزی که قایم میشود قیامت روزی چنین متفرق میشوند (۱۴)

(یعنی مؤمنان و کافران از هم جدا میشوند) پس اما آنان که ایمان آوردند کارهای شایسته پس ایشانند در چمنی که مسرور میشوند

(۱۵)

و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را و ملاقات آخرت را پس ایشانند در عذاب حاضر شدگان (۱۶)

پس تسبیح خدا را هنگامی که شبانگاه میکنید و هنگامی که بامداد میکنید (۱۷)

و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و طرف آخر روز و هنگامی که ظهر میکنید (۱۸)

بیرون میآورد زنده را از مرده و بیرون میآورد مرده را از زنده و زنده میگردداند زمین را پس از موت آن و همچنین بیرون آورده

میشوید (۱۹)

و از آیتهایش آنکه آفرید شما را از خاک پس آن گاه شما انسانید که پراکنده میشوید (۲۰)

و از

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۸

آیتهایش آنکه آفرید برای شما از خودهاتان جفتها تا آرام گیرید بسوی آنها و گردانید میانتان دوستی و مهربانی بدرستی که در آن

هر آینه آیتهاست برای گروهی که تفکر میکنند (۲۱)

و از آیتهایش آفریدن آسمانهاست و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شما بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای دانایان

(۲۲)

و از آیتهایش خواب شماسست شب و روز و جستن شماسست از فضلش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که

میشوند (۲۳)

و از آیتهایش آنکه مینماید شما را برق از راه بیم و امید و فرو میفرستد از آسمان آب را پس زنده میگردداند بآن زمین را بعد از

موت بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که میبایند بعقل (۲۴)

و از آیت‌هایش آنکه بر پای می‌باشد آسمان و زمین بامرش پس چون خواند شما را خواندنی از زمین آن گاه شما بیرون می‌آید (۲۵) و مر او راست هر که در آسمانها و زمین است همه مر او را فرمانبراند (۲۶) و اوست آنکه می‌آفریند خلق را پس اعاده میکند آن را و آن آسانتر است بر او و مر او راست و صفت برتر در آسمانها و زمین و اوست غالب درستکار (۲۷)

زد برای شما مثلی از خودهاتان آیا مر شما راست از آنچه مالک شد یمین‌هاتان از شریکان در آنچه روزی دادیمتان پس شما باشید در آن یکسان که بیم می‌داشته باشید از ایشان چون بیم داشتشان از خودهاتان همچنین تفصیل می‌دهیم آیتها را از برای گروهی که می‌بایند بعقل (۲۸)

بلکه پیروی کردند آنان که ظلم کردند خواهش‌شان را

ترجمه قرآن، ص: ۳۷۹

بدون دانشی پس که هدایت میکند آن را که اضلال کرد خدا و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان (۲۹)

پس راست گردان رویت را برای دین حق گرای آفرینش خدا را که آفرید خلق را بر آن نیست تغییری مر آفرینش خدا را اینست آن دین راست و درست و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند (۳۰)

بازگشت کنندگان بسوی او و بهره‌زید از او و بر پای دارید نماز را و مباشید از شرک آورندگان (۳۱)

از آنان که پاره پاره کردند دینشان را و شدند گروه‌ها هر گروهی بآنچه نزد ایشان است شادمانند (۳۲)

و چون مس کند انسان را ضرری می‌خوانند پروردگارش را بازگشت کنندگان بسوی او پس چون چشاند ایشان را از خود رحمتی آن گاه پاره از ایشان پروردگارش شرک می‌آورند (۳۳)

تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس کامرانی کنید پس زود باشد که بدانید (۳۴)

یا فرو فرستادیم بر ایشان حجّتی پس او سخن کند بآنچه هستند که بآن شرک می‌آورند (۳۵)

و چون چشاندیم مردمان را رحمتی شاد شوند بآن و اگر برسد ایشان را سختی بسبب آنچه پیش فرستاد دست‌هایشان آن گاه ایشان نوید میشوند (۳۶)

آیا ندیدند که خدا گشاده میگرداند روزی را برای آنکه می‌خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در آن هر آینه آیتها است برای گروهی که می‌گردند (۳۷)

پس بده صاحب قرابت را حقّش و درمانده و ابن سبیل را آن بهتر است مر آنان را که می‌خواهند خوشنودی و قرب خدا را و آن گروه ایشانند رستگاران (۳۸)

و آنچه می‌دهید از زیادتی تا بيفزاید در مالهای مردمان پس افزون نمیشود نزد خدا و آنچه دادید از زکواتی که می‌خواهید ترجمه قرآن، ص: ۳۸۰

خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند فزون کنندگان (۳۹)

خدا آنست که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس بمیراند شما را پس زنده کند شما را آیا از شریکان شما هست کسی که بکند از آن هیچ چیز منزه است او و برتر است از آنچه شرک می‌آورند (۴۰)

ظاهر شد تباهی در بز و بحر بسبب آنچه کسب کردند دستهای مردمان تا بچشاند ایشان را برخی از آنچه کردند باشد که ایشان برگردند (۴۱)

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه بود انجام کار آنها که بودند از پیش بودند اکثر ایشان مشرکان (۴۲)

پس راست دار رویت را برای دین راست و درست پیش از آنکه بیاید روزی که نیست باز گردانیدن مر او را از خدا روزی چنین

جدا میشوند (۴۳)

آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و آنکه کرد کار شایسته پس برای خودهاشان آماده میکنند (۴۴)

تا جزا دهد آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل و کرمش بدرستی که او دوست نمیدارد کافران را (۴۵)
و از آیتهایش آنکه میفرستد بادها را بشارت دهندگان و تا بچشاند شما را از رحمتش و تا جاری کند کشتی را بامرش و تا بجوید
از فضلش و باشد که شما شکر گزارید (۴۶)

و بتحقیق فرستادیم پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را بآیتها پس انتقام کشیدیم از آنان که گناه کردند و باشد
ثابت بر ما یاری کردن گروندگان (۴۷)

خدا آنست که میفرستد بادها را پس بر میانگیزد ابر را پس پهن میکندش در آسمان

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۱

چگونه که میخواهد و میگرداندش پارهها پس می بینی باران را که بیرون میآید از رخنهایش پس چون برساند بآن او را که خواهد
از بندگانش آن گاه ایشان شادی میکنند (۴۸)

و اگر چه بودند پیش از آنکه فرو فرستاده شود بر ایشان پیش از آن هر آینه نومیدانند (۴۹)

پس بنگر بسوی اثرهای رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را پس از مردن آن بدرستی که آن زنده کننده مردگانست و او بر هر
چیز توانا است (۵۰)

و هر آینه اگر فرستادیم بادی را پس دیدند او را زرد گردانیده شده هر آینه گرویدند از پس آن که کفران میورزیدند (۵۱)

پس بدرستی که تو نمیشنونی مردگان را و نمیشنونی کران را خواندن چون برگردند پشت کنندگان (۵۲)

و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمیشنونی مگر آن را که میگرد بآیتهای ما پس ایشانند گردن نهندگان (۵۳)
خدا آنست که آفرید شما را از ناتوانی پس گردانید پس از ناتوانی توانایی پس گردانید از پس توانایی ناتوانی و پیری میآفریند
آنچه را که میخواهد و اوست دانای توانا (۵۴)

و روزی که قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران که درنگ نکردند جز یک ساعت همچنین بودند که برگردانیده
میشدند (۵۵)

و گفتند آنان که داده شدند دانش و ایمان را بتحقیق که درنگ کردید در کتاب خدا تا روز رستخیز پس اینست روز رستخیز و
لیکن شما بودید که نمیدانستید (۵۶)

پس روزی چنین سود نکنند آنان که ستم کردند عذر خواهی ایشان و نه ایشان خوانده میشوند بآنچه عتاب زایل کند (۵۷)

و بتحقیق زدیم ما برای مردم در این قرآن

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۲

از هر مثلی و اگر آوری ایشان را آیتی هر آینه گویند آنان که کافر شدند نیستید شما جز باطل کیشان (۵۸)

همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای آنان که نمیدانند (۵۹)

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حق است و نباید که از جای در آورند ترا آنان که یقین نمیکند (۶۰)

سورة لقمن مکيه و هی اربع و ثلاثون آية

بنام خداوند بخشنده مهربان

این است آیتهای آن کتاب محکم (۲)

هدایت و رحمت از برای نیکوکاران (۳)

آنان که بر پای میدارند نماز را و میدهند زکاة را و ایشان بآخرت ایشانند که یقین میکنند (۴)

آنهاوند بر هدایت از پروردگارشان و آنها ایشانند رستگاران (۵)

و از مردمان کس هست که میخورد هزل کلام را تا گم گرداند از راه خدا بدون علمی و بگیرد آن را استهزاء آنها مر ایشان را است عذابی خوار کننده (۶)

و چون خوانده شود بر او آیتها ما روی گرداند تکبرکنان گویا که نشنید آن را گویا که در گوشش کرانی است پس مژده ده او را بعذابی پر درد (۷)

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته مر ایشان را است بهشتهای با ناز و نعمت (۸)

جاودانیان در آن وعده کردنی از خدا براستی و اوست غالب درست کردار (۹)

آفرید آسمانها را بغیر ستونی که به بینند آن را و افکند در زمین کوههای ثابت مبدا که بگردد با شما و بپراکند در آن از هر جنبنده ترجمه قرآن، ص: ۳۸۳

و فرو فرستادیم از آسمان آب را پس رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو (۱۰)

اینست خلق خدا پس بنمائید مرا که چه چیز آفریدند آنان که باشند از غیر او بلکه ظالمانند در گمراهی آشکار (۱۱)

و بتحقیق که دادیم لقمان را حکمت که شکر کن مر خدا را و آنکه شکر میکند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و آنکه کفران میورزد پس بدرستی که خدا بی نیاز ستوده است (۱۲)

و هنگامی که گفت لقمان مر پسرش را و او پند میدادش ای پسرک من شرک میار بخدا بدرستی که شرک هر آینه ظلمی است بزرگ (۱۳)

و وصیت کردیم انسان را در باب خوبی کردن بوالدینش برداشت او را مادرش سست شدنی بر سست شدنی و بریدندش از شیر باشد در دو سال که شکر کن مر مرا و والدینت را بسوی من است بازگشت (۱۴)

و اگر بکوشش خواهند که باز دارند ترا بر آنکه شریک گردانی با من آنچه نیست ترا بآن دانش پس اطاعت مکن آن دو را و همراهی کن هر دو را در دنیا بخوبی و پیروی کن راه آنکه بازگشت کرد بسوی من پس بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه بودید که میگردید (۱۵)

ای پسرک من بدرستی که آن اگر باشد مقدار دانه از خردل پس بوده باشد در گران سنگی یا در آسمانها یا در زمین میآرد آن را خدا بدرستی که خدا باریک بین آگاهست (۱۶)

ای پسرک من بر پای دار نماز را و امر کن بمعروف و نهی کن از منکر و صبر کن بر آنچه رسید ترا بدرستی که آن از کارهایی است که سهل نباید انگاشت (۱۷)

و مگردان به تکبر رویت را برای مردمان و راه مرو در زمین از روی افتخار بدرستی که خدا دوست نمیدارد هر متکبر خرامنده نازش دارنده را (۱۸)

و میانه گزین در

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۴

رفتارت و باز کم کن از آوازت بدرستی که ناخوشترین آوازا هر آینه آواز خران است (۱۹)

آیا ندیدید که خدا رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و تمام گردانید بر شما نعمتهایش را ظاهری و باطنی و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانش و نه هدایتی و نه کتابی روشن کننده (۲۰)

و چون گفته شود مر ایشان را که پیروی کنید آنچه فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگر چه بوده باشد دیو رجیم که میخواند ایشان را بسوی عذاب آتش سوزان (۲۱) و کسی که باخلاص میآورد رویش را بسوی خدا و اوست نیکوکار پس بتحقیق چنگ و رزد بدستگیره محکم و بسوی خداست انجام کارها (۲۲)

و کسی که کفر ورزید پس نباید که غمگین سازد ترا کفرش بسوی ما است بازگشت ایشان پس خبر خواهیم داد ایشان را بآنچه کردند بدرستی که خدا داناست بسرایر سینهها (۲۳)

کامیاب میگردانیمشان اندکی پس مجبور میسازیمشان بسوی عذاب سخت (۲۴)

و هر آینه اگر پرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را میگویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیدانند (۲۵)

مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده (۲۶)

و اگر آنکه باشد آنچه در زمین است از درخت قلمها و دریا مداد میداد او را از بعدش هفت دریا بآخر نمیرسید کلمه‌های خدا بدرستی که خدا عزیز حکیم است (۲۷)

نیست آفریدن شما و نه بر انگیختن شما مگر چون نفس واحد بدرستی که خدا شنوای بیناست (۲۸)

آیا ندیدید

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۵

که خدا در میآورد شب را در روز و داخل میگرداند روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هر یک میروند تا مدتی نام برده شده و بدرستی که خدا بآنچه میکنید آگاه است (۲۹)

آن باینست که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخوانند از غیر او باطلست و آنکه خدا اوست رفیع بزرگ (۳۰)

آیا ندیدی که کشتی میرود در دریا بنعمت خدا تا بنماید شما را از آیتهایش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای هر صبر کننده شکر گزاری (۳۱)

و چون فرو گیرد ایشان را موجی چون سایه گسترها بخوانند خدا را خالص دارندگان برای او دین را پس چون رهائید ایشان را بسوی برّ پس برخی از ایشانند ثابت بر طریقه حق و انکار نمیکنند بآیتهای ما مگر هر عذر کننده کفران ورزنده (۳۲)

ای مردمان پرهیزید از پروردگارتان و بترسید از روزی که کفایت نکنند پدری از فرزندش و نه زاده شده او کفایت کننده است از پدرش چیزی را بدرستی که وعده خدا حق است پس نباید که فریب دهد شما را زندگانی دنیا و نباید که فریب دهد شما را بخدا آن فریب دهنده (۳۳)

بدرستی که خدا نزد اوست علم قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند آنچه در رحمها است و نمیداند هیچ نفسی که چه کسب میکند فردا و نمیداند هیچ نفسی که بکدام زمین میمیرد بدرستی که خداست دانای آگاه (۳۴)

سورة السجدة مکیه و هی ثلاثون آیه

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۶

بنام خداوند بخشاینده مهربان

فرو فرستادن آن کتابست نیست شک در آن از پروردگار عالمیان (۲)

آیا میگویند بدروغ بست آن را بلکه آن حقست از پروردگارت تا بیم کنی گروهی را که نیامد ایشان را هیچ بیم کننده پیش از تو باشد که ایشان هدایت یابند (۳)

خداست آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو تاست در شش روز پس مستوی شد بر عرش نیست مر شما را از غیر او هیچ یآوری و نه شفاعت کننده آیا پس چرا پند نمیگیرید (۴)

سامان انجام میدهد امر را از آسمان بسوی زمین پس عروج میکند بسوی او در روزی که باشد مقدارش هزار سال از آنچه میشمارید (۵)

آن دانای غایب و حاضر است عزیز است و رحیم است (۶)

آنکه نیکو ساخت هر چیزی که آفرید آن را و ابتدا کرد آفریدن انسان را از گل (۷)

پس گردانید نسلش را از صاف کشیده از آبی خوار داشته شده (۸)

پس راست کرد آن را و دمید در آن از روحش و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید (۹)

و گفتند آیا چون گم شویم در زمین آیا ما هر آینه هستیم در آفرینش تازه بلکه ایشانند بملاقات پروردگارشان ناگروندگان (۱۰)

بگو متوفی میسازد شما را فرشته مرگ که موکل شده بشما پس بسوی پروردگارتان باز گردانیده میشوید (۱۱)

و اگر به بینی آن هنگام که گناهکاران بزیر افکندگانند سرهاشان را نزد پروردگارشان پروردگار ما

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۷

دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما را تا کنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین کنندگانیم (۱۲)

و اگر میخواستیم هر آینه داده بودیم هر نفسی را هدایتش و لیکن ثابت شد اینسخن از من که هر آینه پر سازم البتّه دوزخ را از جّیان و مردمان همه (۱۳)

پس بچشید بسبب آنچه فراموش کردید ملاقات روزتان اینروز بدرستی که ما وا گذاشتیم شما را و بچشید عذاب دائمی را بسبب آنچه بودید که میکردید (۱۴)

جز این نیست که ایمان میآرند بآیتهای ما آنان که چون پند داده شوند بآنها بروی در افتند سجده کنان و تسیح کنند بحمد پروردگارشان و ایشان سرکشی نمیکنند (۱۵)

برخیزد پهلوهاشان از خوابگاهها میخوانند پروردگارشان را از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیمشان انفاق میکنند (۱۶)

پس نمیداند نفسی آنچه پنهان کرده شد برای ایشان از آسایش چشمها پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند (۱۷)

آیا پس کسی که باشد مؤمن چون کسی است که باشد فاسق یکسان نیستند (۱۸)

اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را پس برای ایشانست بهشتهای جای اقامت ما حضری بسبب آنچه بودند که میکردند (۱۹)

و اما آنان که فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هر گاه خواهند که بیرون آیند از آن برگردانیده شوند در آن و گفته شود مر ایشان را بچشید عذاب آتشی را که بودید آن را تکذیب میکردید (۲۰)

و هر آینه بچشانیمشان البتّه از آن عذاب نزدیکتر غیر عذاب عظیمتر باشد که ایشان باز گشت کنند (۲۱)

و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگارش پس روی گردانید از آن بدرستی که ما از گناهکاران انتقام کشندگانیم (۲۲)

و بتحقیق دادیم موسی را توریّه پس مباش در شکّ

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۸

از ملاقاتش و گردانیدیم آن را هدایت از برای بنی اسرائیل (۲۳)

و گردانیدیم از ایشان پیشوایانی که هدایت میکردند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند که بآیتهای ما یقین میکردند (۲۴)

بدرستی که پروردگار تو او حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۲۵)
 آیا هدایت نکرد ایشان را که چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میرفتند در مسکنهایشان بدرستی که در آن هر آینه
 آیتهاست آیا پس نمیشنوند (۲۶)

آیا ندیدند که ما میرانیم آب را بزمین بی گیاه پس بیرون میآوریم بآن زرعی را که میخورند از آن چهار پایانشان و خودهایشان آیا
 پس نمی بینند (۲۷)

و میگویند کی خواهد بود این فتح اگر هستید راستگویان (۲۸)

بگو روز فتح سود نکند آنان را که کافر شدند ایمان آوردنشان و نه ایشان مهلت داده شوند (۲۹)

پس رو گردان شو از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان منتظرانند (۳۰)

سورة الأحزاب مدتیة و هی ثلث و سبعون آية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستی که خدا باشد دانای درست کردار (۱)

و پیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگارت بدرستی که خدا باشد بآنچه میکنید آگاه (۲)

و توکل کن بر خدا و کافست خدا کار گذار مهمات (۳)

نگردانیده خدا برای مردی هیچ دو دل در درونش و نگردانیده جفتهای شما را که

ترجمه قرآن، ص: ۳۸۹

ظهار میکنید از ایشان مادرانتان و نگردانید پسر خواندهای تان پسرانتان آن گفتههای شماست بدهنهایتان و خدا میگوید راست و او

هدایت میکند راه را (۴)

بخوانید ایشان را بیدرانشان که آن دوست تر است نزد خدا پس اگر ندانید پدرانشان را پس برادران شما در دین و دوستان شما و

نیست بر شما گناهی در آنچه خطا کردید در آنچه خطا کردید در آن و لیکن آنچه تعمد کند دلها تان و باشد خدا آمرزنده مهربان

(۵)

نبی اولی است بمؤمنان از خودهایشان و جفتهایش مادران ایشانند و صاحبان رحمها بعضی شان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا از

مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بکنید بدوستانتان خوبی را باشد آن در آن کتاب نوشته شده (۶)

و هنگامی که گرفتیم از پیغمبران پیمانانشان را و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت

(۷)

تا بپرسد راستگویان را از راستیشان و آماده کرده از برای کافران عذابی دردناک (۸)

ای آن کسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت خدا را بر شما هنگامی که آمد شما را لشگرها پس فرستادیم بر ایشان بادی و

لشگرهایی که نمیدید آنها را و بود خدا بآنچه میکردید بینا (۹)

هنگامی که آمدند شما را از بالای شما و از پایین تر از شما و هنگامی که حیران شد چشمها و رسید دلها بحنجرها و گمان میبردید

بخدا گمانها (۱۰)

آنجا امتحان کرده شدند مؤمنان و لرزانیده شدند لرزشی سخت (۱۱)

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۰

و هنگامی که گفتند منافقان و آنان که بود در دلهای ایشان مرض وعده نکردند ما را خدا و رسولش مگر فریب (۱۲)

و هنگامی که گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست جای اقامت مر شما را پس باز گردید و دستوری میخواستند پاره از ایشان از نبی میگفتند بدرستی که خانهای ما ناستوار است یا جای ترس یا ناامن و نبودند آنها ناستوار نمیخواستند مگر گریز را (۱۳) و اگر در آمده شده بود بر ایشان از اطراف مدینه پس خواسته شده بودند ارتداد و اتفاق از کفار هر آینه آورده بودند آن را و درنگ نمیکردند بآن مگر اندکی (۱۴)

و بتحقیق بودند که عهد کردند با خدا از پیش که نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده (۱۵) بگو هرگز سود ندهد شما را گریز اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آن گاه کام داده نشوید مگر اندکی (۱۶) بگو کیست که نگاه دارد شما را از خدا اگر خواسته باشد بشما بدی یا خواسته باشد بشما رحمتی و نیابد برای خود از غیر خدا صاحبی یا دوستی و نه یآوری (۱۷)

بتحقیق میداند خدا باز دارندگانرا از شما و گویندگان مر برادرانشان را که بیائید بسوی ما و نمیآیند کارزار را مگر اندکی (۱۸) بخیلان بر شما پس چون آمد بیم بینی ایشان را که مینگرند بسوی تو میگردد چشمه‌هاشان چون کسی که بیهوشی طاری شده باشد بر او از سكرات موت پس چون رود بیم خسته سخن کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر آنها ایمان نیاوردند پس ناچیز گردانید خدا کردار ایشان را و باشد آن بر خدا آسان (۱۹)

می‌پندارند آن طایفه‌های دشمن را

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۱

که نرفته‌اند و اگر آیند طایفه‌های دشمن دوست میدارند که کاش ایشان بادیه نشینان در عربان صحرائشان که می‌رسیده باشند از خبرهای شما و اگر بودند در شما کارزار نمی‌کردند مگر اندکی (۲۰)

بتحقیق بود مر شما را در رسول خدا اقتدایی خوب مر کسی را که بود که میخواست خدا را و روز باز پسین را و ذکر کرد خدا را بسیار (۲۱)

و چون دیدند مؤمنان آن طایفه‌های دشمن را گفتند این است آنچه وعده داد ما را خدا و رسولش و راست گفت خدا و رسولش و نیفزود ایشان را جز ایمان و انقیاد (۲۲)

از مؤمنان مردانی‌اند که راست گردانیدند آنچه را پیمان بستند با خدا بر آن پس از ایشان کس است که بسر آورد مدتش را و از ایشان کس است که انتظار میکشد و تغییر ندادند تغییر دادنی (۲۳)

تا پاداش دهد خدا راستان را براستی ایشان و عقوبت کند منافقان را اگر خواهد یا درپذیرد و توبه از ایشان بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان (۲۴)

و برگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم خوردنشان که نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنانرا کارزار و باشد خدا توانای غالب (۲۵)

و فرود آورد آنان را که پشتی کردند ایشان را از اهل کتاب از حصارهاشان و انداخت در دلهای ایشان هراس پاره را می‌کشید و اسیر مینمودید پاره را (۲۶)

و بارث داد شما را از زمینشان و سراهاشان و مالهاشان را و زمینی را که نه نور دیده بودند آن را و باشد خدا بر همه چیز توانا (۲۷) ای پیغمبر بگوی مر زنان را اگر هستید که میخواهید زندگانی دنیا و پیرایه آن را پس بیائید

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۲

تا سرمایه دهم شما را و رها کنم شما را رها کردنی خوب (۲۸)

و اگر هستید که میخواهید خدا و رسولش را و سرای بازپسین را پس بدرستی که خدا آماده کرده برای نیکوکاران از شما مزدی

ای زنان پیغمبر آنکه آرد از شما کار بد یعنی گناه کبیره آشکارس را افزوده میشود برای او عذاب دو چندان و باشد آن بر خدا آسان (۳۰)

و آنکه طاعت ورزد از شما مر خدا را و رسولش را و کند کار شایسته را میدهم او را مزدش دو بار و آماده کرده ایم برایش روزی نیکو (۳۱)

ای زنان پیغمبر نیستید چون احدی از زنان اگر پرهیزکاری میکنید پس نرمی مکنید بگفتار پس طمع کند آنکه در دلش مرض است و بگوئید گفتنی پسندیده (۳۲)

و قرار گیرید در خانها تان و ظاهر مسازید زینت بمردان بیگانه ظاهر ساختن جاهلیت پیشین و بر پایدارید نماز را و بدهید زکاة را و فرمانبرید خدا و رسولش را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما بدی را اهل بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی (۳۳)

و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از آیتهای خدا و حکمت بدرستی که خدا باشد صاحب لطف آگاه (۳۴)
بدرستی که مردان گردن نهندگان و زنان گردن نهنده و مردان مؤمن و زنان مؤمنه و مردان پرستار و زنان پرستار و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان شکیبیا و زنان شکیبیا و مردان با خضوع و زنان با خضوع و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار مردان نگاهدارنده فرجهای خود و زنان نگاهدارنده
ترجمه قرآن، ص: ۳۹۳

و مردان یاد کنندگان خدا را بسیار و زنان یاد کننده شمرده خدا مر ایشان را آمرزش و مزدی بزرگ (۳۵)
و نمیشد مر مرد با ایمان را و نه زن با ایمان را چون گذارش دهد خدا و رسول او امری را که بوده باشد مر ایشان را اختیاری از امر ایشان و کسی که نافرمانی کند خدا را و پیغمبر او را پس بتحقیق که گمراه شده گمراه شدنی هویدا (۳۶)
و چون میگفتی مر آن را که احسان کرد خدا بر او و احسان کردی بر او نگاهدار با خود جفت خود را و پرهیز از خدا و پنهان داشتنی در نفس خود آنچه را خدا ظاهر کننده آنست و بیم داشتنی از مردم و خدا سزاوارتر است آنکه بیم نمایی آن را پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو او را تا نبوده باشد بر مؤمنان باکی در جفتهای پسر خواندهای ایشان چون گذاردند از ایشان حاجت را و میباید فرمان خدا کرده شده (۳۷)

نمیشد بر پیغمبر هیچ باکی در آنچه که مقرر داشته خدا برایش دستور خدا در آنان که گذشتند پیش از این و میباید امر خدا فرمایشی فرموده شده (۳۸)

آنان که میرسانند رسالتهای خدا را و میترسند او را و نمیترسند از کسی مگر خدا و بس است خدا حساب کننده (۳۹)

نمیشد محمّد (ص) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیغمبر خدا و ختم پیغمبران است و میباید خدا بهر چیزی دانا (۴۰)
ای کرده آنان که گرویدند یاد کنید خدا را یاد کردنی بسیار (۴۱)

و تسبیح کنید او را در بامداد و شبانگاه (۴۲)

اوست آنکه صلوات میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون کند شما را از تاریکیها بسوی نور و میباید بگروندگان مهربان (۴۳)
ترجمه قرآن، ص: ۳۹۴

تحیتشان روزی که ملاقات میکنندش سلام است و آماده کرد برای ایشان پاداشی خوب (۴۴)

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده (۴۵)

و خواننده بسوی خدا باذنش و چراغی نور بخش (۴۶)

و مژده ده مؤمنانرا بآنکه مر ایشان را است از خدا افزونی بزرگ (۴۷)

و اطاعت مکن کافران و منافقان را و واگذار آزارشان را و توکل کن بر خدا و بس باشد خدا آنکه کار باو گذاشته میشود (۴۸)
ای آن کسانی که ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان با ایمان را پس طلاق دهید آنها را پیش از آن که مسّ کنید ایشان را پس نیست مر شما را بر آنها هیچ عده که بشمار درآرید آن را پس متاعی دهید آنها را و رها کنید ایشان را رها کردنی نیکو (۴۹)
ای پیغمبر بدرستی که ما حلال گردانیدیم برای تو جفتهایت را که دادی آنها را مهرهاشان و آنچه را مالک شدیمینت از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو و دختران عمّت را و دختران عمّهایت را و دختران خالهایت را آنان که هجرت گزیدند با تو و زن با ایمان را اگر بخشد نفسش را مر نبی را اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند او را خاصّ است مر ترا از غیر مؤمنان بتحقیق دانسته‌ایم آنچه را فرض گردانیدیم بر ایشان در جفتهایشان و آنچه مالک شد یمینهاشان تا نبوده باشد بر تو تنگ و باشد خدا آمرزنده مهربان (۵۰)

باز پس میداری آن را که خواهی از ایشان و جای میدهی بسوی خود آن را که میخواهی و آن را که خواستی از آنان که عزل کردی پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآنکه آرام گیرد
ترجمه قرآن، ص: ۳۹۵

چشمهاشان و غمگین نشوند و خوشنود گردند بآنچه دادی ایشان را همه ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و باشد خدا دانای بردبار (۵۱)

حلال نمیشود مر ترا زنان از بعد و نه اینکه بدل کنی ایشان را بجفتهایی و اگر چه خوش آمده باشد ترا حسن شان جز آنچه مالک شد یمین تو و باشد خدا بر همه چیزی نگهبان (۵۲)

ای آن کسانی که ایمان آوردید داخل مشوید در خانهای نبی مگر آنکه دستوری داده شود مر شما را بسوی طعام غیر انتظار کشندگان رسیدنش را و لیکن چون خوانده شوید پس در آئید پس چون خوردید پس پراکنده شوید و نه انس جویندگان بحکایتی بدرستی که آن باشد که رنجه میسازد نبی را پس شرم میکند از شما و خدا شرم نمیکند از حقّ و چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از ایشان از پشت پرده آن پاکیزه‌تر است مر دلهای شما را و دلهای ایشان را و نباشد مر شما را که برنجانید رسول خدا را و نه آنکه نکاح کنید جفتهایش را از بعد او هرگز بدرستی که آن باشد نزد خدا بزرگ (۵۳)

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس بدرستی که خدا باشد بهمه چیزی دانا (۵۴)

نیست گناهی بر ایشان در پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه زنانشان و نه آنچه را مالک باشد یمینهاشان و برسید از خدا بدرستی که خدا باشد بر همه چیزی گواه (۵۵)
بدرستی که خدا و ملائکه او صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آن کسانی که ایمان آوردید رحمت
ترجمه قرآن، ص: ۳۹۶

فرستید بر او و سلام کنید سلام کردنی (۵۶)

بدرستی که آنان که میرنجانند خدا و رسولش را لعنت کرد ایشان را خدا در دنیا و آخرت و آماده کرد برای ایشان عذابی خوار کننده (۵۷)

و آنان که میرنجانند مردان با ایمان و زنان با ایمان را بدون آنچه کسب کردند پس بتحقیق متحمل شدند بهتانی و گناهی آشکار را (۵۸)

ای پیغمبر بگو مر جفتهایت را و دخترانت را و زنان مؤمنان را که فرو پوشند بر خود از چادرهاشان آن نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس رنجانیده شوند و باشد خدا آمرزنده مهربان (۵۹)

هر آینه اگر باز نه ایستند منافقان و آنان که در دلهاشان مرض است و اراجیف سازان در مدینه هر آینه برگماریم البتّه ترا بایشان پس مجاور نشوند ترا در آن مگر اندکی (۶۰)

لعنت کرده شدگان هر کجا یافته شوند گرفته گردند و گشته شوند کشتنی بلیغ (۶۱)

بدستور خدا در آنان که گذشتند از پیش و هرگز نیابی مر دستور خدا را تغییری (۶۲)

میپرسند ترا مردمان از قیامت بگو جز این نیست که علمش نزد خداست و چه چیز آگاه میکند ترا شاید که قیامت باشد نزدیک (۶۳)

بدرستی که خدا لعنت کرد کافران را و آماده کرد برای ایشان آتش سوزان (۶۴)

جاودانیان در آن همیشه نمایند صاحبی و نه ناصری (۶۵)

روزی که گردانیده شود رویهاشان در آتش گویند ای کاش که ما فرمانبرده بودیم خدا را و فرمانبرده بودیم رسول را (۶۶)

و گویند پروردگار ما بدرستی که ما اطاعت کردیم سر کردهامان را و بزرگانمان را پس گمراه کردند

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۷

ما را از راه (۶۷)

پروردگار ما بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی بزرگ (۶۸)

ای آن کسانی که گرویدند مباحثید مانند آنان که رنجانیدند موسی را پس بری وانمودش خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا گرامی

(۶۹)

ای آن کسانی که ایمان آوردند پرهیزید از خدا و بگوئید گفتنی صواب (۷۰)

که شایسته گرداند برای شما کردهاتان را و بیامرزد مر شما را گناهانتان و هر که اطاعت کند خدا و رسولش را پس بتحقیق کامیاب

شد کامیاب شدنی بزرگ (۷۱)

بدرستی که ما عرض کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها پس ابا نمودند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشتش

انسان بدرستی که او باشد ستمکار نادان (۷۲)

تا عذاب کند خدا مردان بانفاق و زنان بانفاق و مردان شرک آورنده و زنان شرک آورنده و توبه پذیرد خدا از مردان گرونده و

زنان گرونده و باشد خدا آمرزنده مهربان (۷۳)

سوره سبأ مکیّه و هی اربع و خمسون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ستایش مر خدا را که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست ستایش در آن جهان و اوست درست

کردار آگاه (۱)

میداند آنچه داخل میشود در زمین و آنچه بیرون میآید از آن و آنچه فرود میآید از آسمان و آنچه عروج میکند در آن و اوست

ترجمه قرآن، ص: ۳۹۸

مهربان آمرزنده (۲)

و گفتند آنان که کافر شدند نمیآید ما را قیامت بگو آری قسم پروردگار من که هر آینه خواهد آمد شما را که دانای غیبت

مستور نمیشد از او مقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نیست خردتر از آن و نه بزرگتر جز که باشد در کتابی واضح (۳)

تا جزا دهد آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را آن گروه برای ایشانست آمرزش و روزی خوب (۴)

و آنان که شتافتند در آیت‌های ما طالبان عاجز کردن آن گروه برای ایشانست عذاب از عقوبت پر درد (۵) و می‌بینند آنان که داده شدند علم را که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت آن حقّ است و هدایت میکند براه خدای غالب ستوده (۶)

و گفتند آنان که کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که خبر دهد شما را چون پاره کرده شدید هر پاره کردنی بدرستی که شمائید هر آینه در آفرینش تازه (۷)

آیا بست بر خدا دروغی یا باوست جنونی بلکه آنان که ایمان نمی‌آورند بآخرت در عذاب و گمراهی دورند (۸) آیا پس ننگریستند بسوی آنچه باشد میان دست‌هایشان و آنچه باشد پشت سرشان از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین یا فرو اندازیم بر ایشان پاره‌ها از آسمان بدرستی که در آن هر آینه آیتی است مر هر بنده بازگشت کننده را (۹) و بتحقیق دادیم داود را از خود مزیتی ای کوه‌ها تسبیح گوئید با او و طیر و نرم گردانیدیم برایش آهن را (۱۰) که بساز زرهای رسا و اندازه نگاهدار در بافتن و بکنید کار شایسته بدرستی که منم بآنچه میکنید بینا ترجمه قرآن، ص: ۳۹۹

(۱۱)

و مر سلیمان را باد بامدادش ماهی بود و شبانگاهش ماهی و جاری کرده بودیم برایش چشمه مس گداخته و از جنّ کس بود که کار میکرد میان دو دستش باذن پروردگارش و آنکه سر می‌پیچید از ایشان از فرمان ما می‌چشانیدیم او را از عذاب آتش سوزان (۱۲)

میساختند برای او آنچه میخواست از غرفه‌ها یا مسجدها یا قصرها و تمثالها و کاسها چون حوضها و دیگهای برقرار یعنی از بزرگی نقل و تحویل نمیشد بکنید آل داود شکر و اندکی از بندگان من شاکرند (۱۳) پس چون گزارش دادیم بر او مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگش مگر جنبنده زمین که آن را ارضه و چوبخوره گویند که میخورد عصایش را پس چون بروی در افتاد ظاهر شد جنّ را که اگر بودند که میدانستند غیب را نمی‌ماندند در عذاب خوار کننده (۱۴)

بتحقیق که بود مر سبأ را در مسکن‌هایشان آیتی دو بوستان از راست و چپ بخورید از روزی پروردگارتان و شکر کنید مر او را بلدی پاکیزه و پروردگاری آمرزنده (۱۵)

پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل باران سخت و بدل دادیم ایشان را از دو باغشان دو باغ صاحبان ثمری تلخ و شوره‌گز و چیزی از کنار اندکی (۱۶)

آن جزا دادیم ایشان را بسبب آنچه کفران ورزیدند و آیا جزا میدهیم جز ناسپاس را (۱۷) و گردانیدیم میانه ایشان و میان قریه‌هایی که برکت دادیم در آن قریه‌های ظاهر را یعنی بر سر راه و مقّرر داشتیم در آنها رفتن را سیر کنید در آنها شبها و روزها ایمنان (۱۸)

پس گفتند پروردگار ما دوری افکن میانه سفرهای ما و ستم کردند بر خودهایشان و گردانیدیمشان حکایتها و پراکنده کردیمشان ترجمه قرآن، ص: ۴۰۰

هر پراکنده کردنی بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست مر هر شکیبای شکر گذار را (۱۹)

و بحقیقت راست گردانید بر ایشان ابلیس گمانش را پس پیروی کردند او را جز پاره از گروندگان (۲۰) و نبود مر او را بر ایشان هیچ تسلّطی مگر برای آنکه بدانیم آن را که می‌گردد بآخرت از آنکه او از آن در شکّ است و پروردگار تو بر همه چیز نگهبان است (۲۱)

بگو بخوانید آنان را که گمان بردید از غیر خدا نمیباشند مالک مقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نباشد مر ایشان را در آن دو تا هیچ شرکتی و نباشد مر او را از ایشان هیچ مددکاری (۲۲)

و سود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستوری داد برایش تا چون برداشته شود ترس از دلهاشان گویند یعنی ملائکه بعضیشان بعضی) چه گفت پروردگار شما گویند حقّ و اوست رفیع بزرگ (۲۳)

بگو کیست که روزی میدهد شما را از آسمانها و زمین بگو خدا و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار (۲۴)

بگو پرسیده نمیشوید از آنچه بد کردیم و پرسیده نمیشوید از آنچه میکنید (۲۵)

بگو جمع میکند میانه ما پروردگار ما پس حکم میکند میانه ما بحقّ و اوست حکم کننده دانا (۲۶)

بگو بنمائید مرا آنان که بر بستید باو انبازان نه چنین است بلکه اوست خدای غالب درست کردار (۲۷)

و نفرستادیم ترا مگر عامّ مر مردمان را مژده دهنده و بیم کننده و لیکن اکثر مردمان نمیدانند (۲۸)

و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان (۲۹)

بگو مر شما راست وعده روزی که باز پس نمیانید از آن ساعتی و پیش نمی افتید (۳۰)

و گفتند

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۱

آنان که کافر شدند نمیگرویم باین قرآن و نه بآنچه باشد میان دو دستش و اگر بینی هنگامی که ستمکاران باز داشته شدگانند نزد پروردگارشان برمیگردانند بعضیشان بعضی سخن را میگویند آنان که ضعیف گرفته شدند مر آنان را که بزرگی جستند اگر نه شما بودید هر آینه بودیم ما گروندگان (۳۱)

گفتند آنان که بزرگی جستند مر آنان را که ضعیف گرفته شدند

مر آنان را که بزرگی جستند بلکه حيله شب و روز هنگامی که میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم مر او را همتایان و پنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و گردانیدیم غلها را در گردنهای آنان که کافر شدند آیا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند که میکردند (۳۳)

و نفرستادیم در هیچ قریه هیچ بیم کننده مگر گفتند بنعمت پروردگانش بدرستی که ما بآنچه فرستاده شدند بآن کافرانیم (۳۴)

و گفتند ما بیشتریم در اموال و اولاد و نباشیم ما عذاب کرده شدگان (۳۵)

بگو بدرستی که پروردگارم فراخ میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند و لیکن اکثر مردمان نمیدانند (۳۶)

و نیست مالهای شما و نه فرزندانان بچیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیک کردنی لیکن آنکه گروید و کرد کار شایسته را پس آن گروه مر آنها را است جزای افزون بآنچه کردند و ایشان باشند در غرفههایی ایمنان (۳۷)

و آنان که میشتابند در آیتهای ما طالبان عاجز گردانیدن آنها باشند در عذاب احضار کرده شدگان (۳۸)

بگو بدرستی که پروردگار من فراخ میکند

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۲

روزی را برای آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میکند برایش و آنچه را انفاق کردید از چیزی پس او عوض میدهد آن را و اوست بهترین روزی دهندگان (۳۹)

و روزی که حشر میکند ایشان را همه پس میگوید مر ملائکه را آیا اینها شما را بودند که میپرستیدند (۴۰)

گفتند دانیم پاک بودند را تویی صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند میپرستیدند جنّ را اکثر ایشان بودند بآنها گروندگان (۴۱)

پس امروز مالک نمیباشد بعضیتان مر بعضی را سودی و نه زبانی و می گویم آنان را که ستم کردند بچشید عذاب آتشی را که بودید آن را تکذیب میگردید (۴۲)

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشنها است گفتند نیست این مگر مردی میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که میپرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغی افترا کرده شده و گفتند آنان که کافر شدند مر حق را چون آمد ایشان را نیست این مگر سحری آشکار (۴۳)

و ندادیم ایشان را از کتابها که بدرس خوانده باشند آنها را و نفرستادیم بایشان پیش از تو هیچ بیم کننده (۴۴) و تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان و نرسیدند بده یک آنچه دادیم ایشان را پس تکذیب کردند رسولان مرا پس چگونه بود انکار من (۴۵)

بگو جز این نیست پند میدهم شما را بیک طریقی که برخیزید مر خدا را دو دو و یک یک پس اندیشه کنید که نیست صاحب شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده برای شما میانه دو دست عقوبت سخت (۴۶)

بگو آنچه خواستم از شما از مزد پس آن مر شما راست نیست مزد من مگر بر خدا و اوست بر همه چیز شاهد (۴۷) بگو بدرستی که پروردگار من القا میکند حق را

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۳

دانای غیبهاست (۴۸)

بگو آمد حق و نمی آفریند باطل را و نه اعاده میکند (۴۹)

بگو اگر گمراه شدم پس گمراه نشوم مگر بر خودم و اگر هدایت یافتم پس بآنچیزیست که وحی میکند بمن پروردگارم بدرستی که او شنوای نزدیکست

و اگر بینی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند از جایی نزدیک (۵۱)

و گویند ایمان آوردیم باو و از کجا باشد مر ایشان را تبادل از جای دوری (۵۲)

و بتحقیق کافر شدند بآن از پیش و میاندازند غیب را از جای دوری (۵۳)

و جدایی افکنده شد میانشان و میان آنچه میخواستند چنان که کرده شد بامثال ایشان از پیش بدرستی که ایشان بودند در شکی بتهمت اندازنده (۵۴)

سوره فاطر مکیه و هی خمس و اربعون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ستایش مر خدا را پدید آورنده آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان رسولان صاحبان بالها دو تا دو تا و سه تا سه تا و چهار چهار میافزاید در آفرینش آنچه میخواهد بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است (۱)

آنچه را گشاید خدا برای مردمان از رحمت پس نیست باز گیرنده مر آن را و آنچه را باز گیرد پس نیست فرستنده مر او را پس از او و اوست عزیز درست کردار (۲)

ای مردمان یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ باشد آفریننده جز خدا که روزی دهد شما را از آسمان

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۴

و زمین نیست الهی مگر او پس یک جا بر گردانیده میشوید (۳)

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند رسولان را پیش از تو و بخدا بر گردانیده میشود امرها (۴)

ای مردمان بدرستی که وعده خدا حق است پس باید البتّه فریفته نکند شما را زندگانی دنیا و نباید که فریفته کند البتّه شما را بخدا آن فریب دهنده (۵)

بدرستی که شیطان مر شما راست دشمن پس بگیردش دشمن جز این نیست میخواند گروهانشرا تا باشند از اهل آتش سوزان (۶)
آنان که کافر شدند مر ایشانراست عذابی سخت و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزش و اجری بزرگ (۷)

آیا پس آنکه آراسته شد برایش بدی کردارش پس بیند آن را خوب پس بدرستی که خدا اضلال میکند آن را که میخواهد و هدایت میکند آن را که میخواهد پس نباید که هلاک شود نفست بر ایشان از راه حسرتها بدرستی که خدا داناست بآنچه میکنند (۸)

و خدا آنست که فرستاد بادها را پس بر میانگیزد ابر را پس راندیم آن را ببلدی مرده پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردنش همچین است حشر کردن (۹)

آن کس که باشد که خواهد عزّت را پس مر خدا راست عزّت همگی بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و کرداری شایسته بالا میرد آن را و آنان که می اندیشند بدیها را از برای ایشانست عذابی سخت و حيله آنها او ناچیز میشود (۱۰)
و خدا آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس گردانید شما را جفتها و برنمیدارد هیچ مؤنثی و نمی نهد جز بعلم او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم کرده نمیشود از عمرش جز آنکه در ترجمه قرآن، ص: ۴۰۵

کتابست بدرستی که آن بر خدا آسانست (۱۱)

و یکسان نیستند دو دریا این شیرین است بسیار شیرین که گواراست آشامیدنش و این شور است بسیار شور تلخ مزه و از همه میخورد گوشتی تازه و بیرون میآورد پیرایه که میپوشید آن را و می بینی کشتیها را در آن شکافندههای آب بسینه تا بجوئید از احسانش و باشد که شما شکر کنید (۱۲)

داخل میکند شب را در روز و در میآورد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یک سیر میکنند تا وقتی نامبرده شده آنست خدا پروردگارتان مر او راست پادشاهی و آنان را که میخوانید از غیر او مالک نمیباشند از پوست استخوان خرمایی (۱۳)
اگر بخوانیدشان نشوند ندای شما را و اگر شنیدند اجابت نکردند مر شما را و روز قیامت انکار میآورند بشرک شما و خبر نمیدهد ترا مانند آگاه (۱۴)

ای مردمان شمائید محتاجان بسوی خدا و خدا اوست بی نیاز ستوده (۱۵)

اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد خلقی نو (۱۶)

و نیست آن بر خدا دشوار (۱۷)

و بر ندارد هیچ بردارنده گناه دیگری را و اگر بخواند گرانبار شده بسوی برداشتنش برداشته نشود از آن چیزی و اگر چه باشد صاحب قرابت جز این نیست بیم میکنی آنها را که میترسند از پروردگارشان بنهانی و بر پای داشتند نماز را و آنکه پاکیزه شد پس جز این نیست پاکیزه میشود برای خودش و بسوی خداست بازگشت (۱۸)

و یکسان نمیباشد نابینا و بینا (۱۹)

و نه تاریکیها و نه روشنایی (۲۰)

و نه سایه و نه سموم (۲۱)

و نباشد یکسان زندهها و نه مردهها و بدرستی که خدا میشوند

آن را که میخواهد و نیستی تو شنونده آنان که در قبرهایند (۲۲)

نیستی تو مگر بیم کننده (۲۳)

بدرستی که ما فرستادیم ترا بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه گذشت در آن بیم کننده (۲۴)

و اگر تکذیب می کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنان که بودند از پیش ایشان آمد ایشان را رسولانشان با بینه‌ها و با مصحفها

و با کتاب روشن گرداننده (۲۵)

پس گرفتم آنان را که کافر شدند پس چگونه بود انکار من (۲۶)

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بآن ثمرهایی که مختلف است رنگهای آنها و از کوه‌ها راهها

سفیدها و سرخها که مختلف است رنگهایشان و سیاهی بسیار (۲۷)

و از مردمان و جنبنده‌ها و شتر و گاو و گوسفند که مختلف است رنگهایش همچنین است جز این نیست که میترسند از خدا از

بندگانش دانایان بدرستی که خدا غالب آمرزنده است (۲۸)

بدرستی که آنان که میخوانند کتاب خدا را و بر پای داشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی دادیم ایشان را نماند و آشکار

امید میدارند بازرگانی که هرگز تباہ نشود (۲۹)

تا تمام دهد ایشان را مزدهایشان و بیفزاید ایشان را از احسانش بدرستی که او آمرزنده شکر پذیر است (۳۰)

و آنچه را که وحی کردیم بتو از کتاب آنست حقّ تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستش بدرستی که خدا ببندگانش آگاه

بیناست (۳۱)

پس بمیراث دادیم آن کتاب را به آنانکه برگزیدیم از بندگان خود پس بعضیشان ستم کنندگانند مر نفسش را و برخیشان میانه

رونده‌اند و بعضیشان پیشی گیرندگانند بخویبها باذن خدا اینست آن فضل بزرگ (۳۲)

بهشتهای جای اقامت

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۷

در روند آن را زیور کنند در آنها از دستوانها از طلا و مروارید و پوشش ایشان در آنها پرنیانست (۳۳)

و گویند ستایش مر خدا را که برد از ما اندوه را بدرستی که پروردگار ما هر آینه آمرزنده شکرپذیر است (۳۴)

آنکه در آورد ما را بسرای اقامت از احسانش مسّ نمیکنند ما را در آن تعبى و مسّ نمیکنند ما را در آن خستگی (۳۵)

و آنان که کافر شدند برای ایشانست آتش دوزخ نه حکم کرده میشود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده میشود از ایشان هیچ

عذابش همچنین جزا میدهیم هر ناسپاسی را (۳۶)

و ایشان فریاد میکنند در آن که پروردگار ما بیرون آور ما را تا کنیم کار شایسته جز آنچه بودیم که میکردیم آیا عمر ندادیم شما

را آن قدر که پند میگرفت در آن کسی که پند گرفت و آمد شما را بیم کننده پس بچشید پس نیست مر ستمکاران را هیچ یآوری

(۳۷)

بدرستی که خدا دانای نماند آسمانها و زمین است بدرستی که اوست دانا بضمایر سینه‌ها (۳۸)

اوست که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین پس آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و زیاده نمیکنند کافران را کفرشان نزد

پروردگارشان جز دشمنی و نمی افزاید کافران را کفرشان جز زیانکاری (۳۹)

بگو خبر دهید از شریکانتان آنان که میخواندید از جز خدا بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانراست انبازی در

آسمانها یا دادیمشان کتابی پس ایشانند بر بینه از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را جز فریب (۴۰)

بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۸

زمین را از آنکه زایل شوند و هر آینه اگر زایل شوند نگاه ندارد آن دو تا را هیچکس پس از او بدرستی که او باشد بردبار آمرزنده (۴۱)

و سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشان را بیم کننده هر آینه باشند هدایت یافته‌تر از هر یک از امتها پس چون آمد ایشان را بیم کننده نیفزود ایشان را جز نفرت (۴۲)

از راه سرکشی در زمین و اندیشیدن بدی و احاطه نکند اندیشیدن بد مگر باهلس پس آیا انتظار میبرند جز دستور پیشینان را پس هرگز نیابی مر دستور خدا را تغییری و هرگز نیابی مر دستور خدا را گردیدنی (۴۳)

آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند که چگونه بود انجام آنان که بودند پیش از ایشان و بودند سخت‌تر از ایشان در توانایی و نباشد خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها و نه در زمین بدرستی که او باشد دانای توانا (۴۴)

و اگر مؤاخذه کردی خدا مردمان را بسبب آنچه کسب کردند نگذاشتی بر پشتش هیچ جنبنده و لیکن باز پس میدارد ایشان را تا وقتی نامبرده شده پس چون آید اجلشان پس بدرستی که خدا باشد به بندگانش بینا (۴۵)

سوره یس مکیه و هی ثلث و ثمانون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای سید عالم (۱)

قسم بآن قرآن مشتمل بر حکمت (۲)

بدرستی که تو هر آینه از پیغمبرانی (۳)

بر راه راست (۴)

فرو فرستادن

ترجمه قرآن، ص: ۴۰۹

غالب مهربان (۵)

تا بیم دهی گروهی را هم چنان که بیم داده شدند پدرانشان پس ایشان غافلاند (۶)

بتحقیق ثابت شد سخن بر اکثرشان پس ایشان نمیگروند (۷)

بدرستی که ما گردانیدیم در گردنهایشان غلها پس آن تا ذقنهاست پس ایشان سر بهوا کنندگانند (۸)

و گردانیدیم از میان دستهایشان سدی و از پس سرشان سدی پس فرو انداختیم بر چشمهایشان پس ایشان نمی‌بینند (۹)

و یکسانست بر ایشان خواه بیم داده باشی ایشان را و خواه بیم نداده باشی ایشان را ایمان نمی‌آورند (۱۰)

جز این نیست که بیم میدهی کسی را که پیرو کند ذکر یعنی قرآن را و بترسد از خدای بخشنده در نهان پس مژده ده او را بآمرزش

و پاداش خوب (۱۱)

بدرستی که ما زنده میسازیم مردگان را و مینویسیم آنچه را پیش فرستاده‌اند و اثرهایشان را و همه چیز ضبط کردیم آن را در

مقتدای بیان کننده (۱۲)

و بزنی برای ایشان مثلی اصحاب قریه هنگامی که آمدند ایشان را فرستاده شدگان (۱۳)

وقتی که فرستادیم بسوی ایشان دو کس پس تکذیب کردند آن دو را پس قوی کردیم آن دو را بسیمی پس گفتند بدرستی که

مائیم بسوی شما فرستاده شدگان (۱۴)

گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما و فرو فرستاده خدای بخشنده هیچ چیز را نیستید شما مگر دروغ می گوید (۱۵)

گفتند پروردگار ما میداند که ما بسوی شما هم هر آینه فرستاده شدگان (۱۶)

و نیست بر ما مگر رسانیدن آشکار (۱۷)

گفتند بدرستی که ما فال بد گرفتیم بشما اگر باز نه ایستادید سنگسار میکنیم البته شما را و هر آینه مس میکند البته شما را از ما

عذابی دردناک (۱۸)

گفتند منشأ شومی شما با شماست آیا اگر پند داده شدید بلکه شماید گروه اسرافکاران (۱۹)

و آمد از دورترین جای آن شهر مردی که میشتافت

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۰

گفت ای گروه پیرو شوید مرسلان را (۲۰)

پیرو شوید آن را که نمیخواهد از شما مزدی و ایشانند هدایت یافتگان (۲۱)

و چیست مرا که نپرستم آن را که پدید آورد مرا و بسوی او باز گردانیده میشود (۲۲)

آیا بگیریم از غیر او الهانی که اگر بخواهد بمن خدای بخشاینده گزندی کفایت نکند از من در خواستشان چیزی را و نه رهاندم

(۲۳)

بدرستی که منم آن گاه هر آینه در گمراهی آشکارا (۲۴)

بدرستی که من گرویدم پروردگار شما پس بشنوید از من (۲۵)

گفته شد که داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من آگاهی مییافتند (۲۶)

به اینکه آمرزید مرا پروردگارم و گردانید مرا از گرامی داشتگان (۲۷)

و فرو فرستادیم ما بر قومش از بعد او هیچ لشگری از آسمان و نبودیم فرو فرستندگان (۲۸)

نبود جز فریادی واحد پس آن گاه ایشان شدند افسردگان مرگ (۲۹)

ای دریغ بر بندگان که نیاید ایشان را هیچ رسولی جز آنکه هستند بآن استهزاء میکنند (۳۰)

آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنهای که ایشان بسوی اینان برنمیگردند (۳۱)

و نیستند همه مگر جمع کرده شده نزد ما حاضر گردانیدگان (۳۲)

و آیتی است مر ایشان را زمین مرده که زنده کردیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن میخورند (۳۳)

و گردانیدیم در آن بستانها از خرما بنان و انگورها و روان کردیم در آن از چشمهها (۳۴)

تا بخورند از ثمرش و نساخت آن را دستهایشان آیا پس شکر نمیکنند (۳۵)

دائم پاک بودن آنکه آفرید اصناف را همه آنها از آنچه میرویانند زمین و از خودهاشان و از آنچه نمیدانند (۳۶)

و آیتی است مر ایشان را شب که بیرون میکشیم از آن روز را

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۱

پس آن گاه آنها داخلانند در تاریکی (۳۷)

و آفتاب سیر میکند برای جای قراری که مر او راست آن قرار دادن خدای غالب داناست (۳۸)

و ماه را مقرر داشتیمش منزلها تا آنکه بازگشت کند چون چوب خوشه خرما کی کهنه (۳۹)

نه آفتاب میسزد مر آن را که دریابد ماه را و نه شب پیش از روز است و هر یک در گردونی آمد و رفت مینمایند (۴۰)

و آیتی است مر ایشان را که ما بار کردیم فرزندانشان را در کشتی پر کرده شده (۴۱)

و آفریدیم برای ایشان از مثل آن آنچه سوار میشوند (۴۲)

و اگر خواهیم غرق میگردانیم ایشان را پس نیست فریاد رسی مر ایشان را و نه ایشان خلاص کرده میشوند (۴۳)

مگر رحمتی از ما و تعیشی تا وقتی (۴۴)

و چون گفته شود مر ایشان را که بپرهیزید از آنچه میان دستهای شماست و آنچه پس پشت شماست باشد که شما رحمت کرده شوید (۴۵)

و نمیآید ایشان را هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر که باشند از آن روی گردانندگان (۴۶)

و چون گفته شود مر ایشان را که انفاق کنید از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آوردند آیا خوراکی دهیم کسی را که اگر میخواست خدا خوراکی داده بود او را نیستید شما مگر در گمراهی روشن (۴۷)

و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان (۴۸)

انتظار نمیرند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشان را و ایشان خصومت میکرده باشند (۴۹)

پس نتوانند وصیت کردن و نه بسوی کسانشان برمیگردند (۵۰)

و دمیده شد در صور پس آن گاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند (۵۱)

گفتند ای وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما اینست آنچه وعده داده بود ما را خدای بخشنده و راست گفتند مرسلان (۵۲)

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۲

نباشد جز فریادی واحد پس آن گاه ایشانند جمع کرده شده نزد ما حاضر کرده شدگان (۵۳)

پس امروز ظلم کرده نشود نفسی هیچ چیز و جزا داده نشوید جز آنچه هستید که میکنید (۵۴)

بدرستی که اهل بهشت آن روزند در کاری شادی کنان (۵۵)

ایشانند و جفتهاشان در سایهها بر سریرها تکیه زنندگان (۵۶)

مر ایشانراست در آن میوه و مر ایشانراست آنچه خواهش میکنند (۵۷)

سلام گفتنی از پروردگار مهربان (۵۸)

و جدا شوید امروز ای گناهکاران (۵۹)

آیا پیمان نفرستادم بسوی شما ای بنی آدم که نپرستید شیطان را بدرستی که او مر شما راست دشمنی آشکار (۶۰)

و اینکه پرستید مرا و اینست راه راست (۶۱)

و بتحقیق گمراه کرد از شما خلقی بسیار آیا پس نبودند که دریابند بعقل (۶۲)

اینست دوزخی که بودید وعده داده میشدید (۶۳)

بچشید حرارتش را امروز بسبب آنچه بودید که کفر میورزیدید (۶۴)

امروز مهر میگذاریم بر دهنهاشان و سخن میکند با ما دستهاشان و گواهی میدهد پاهایشان بآنچه بودند که کسی میکردند (۶۵)

و اگر میخواستیم هر آینه رقم محو کشیده بودیم بر چشمهاشان پس پیشی گرفته بودند راه را پس کجا میدیدند (۶۶)

و اگر میخواستیم هر آینه مسخ میکردیم ایشان را بر جایشان پس نتوانستندی رفتن و نه برمیگشتند (۶۷)

و کسی را که عمر دراز میدهمش نگون میگردانیمش در خلق آیا پس در نمیابند بعقل (۶۸)

و نیاموختیم او را شعر و نسرزد مر او را نیست آن مگر پندی و قرآنی واضح (۶۹)

تا بیم دهد کسی را که باشد زنده و ثابت شود سخن

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۳

بر کافران (۷۰)

- آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما شتر و گاو و گوسفند پس ایشانند مر آنها را مالکان (۷۱)
 و رام گردانیدیم آنها را برای ایشان پس از آنهاست سواریشان و از آنها میخورند (۷۲)
 و مر ایشانراست در آنها منفعتها و آشامیدنها پس آیا شکر نمیکنند (۷۳)
 و گرفتند از غیر خدا الهان باشد که ایشان یاری کرده شوند (۷۴)
 نمیتوانند یاری کردن ایشان را و ایشان مر آنها را سپاهی اند حاضر کردگان (۷۵)
 پس نباید که اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم آنچه را مخفی میدارند و آنچه را ظاهر میکنند (۷۶)
 آیا ندید انسان که ما آفریدیم او را از منی پس آن گاه او خصومت کننده‌ایست آشکار (۷۷)
 و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینشش را گفت که زنده میگرداند استخوانها را و آنهاست پوسیده (۷۸)
 بگو زنده میکندش آنکه آفرید آنها را نخستین بار و اوست بهر خلقی دانا (۷۹)
 آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس آن گاه شما از آن برمیافروزید (۸۰)
 آیا و نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه آفریند مثلشان آری و اوست آفریدگار دانا (۸۱)
 جز این نیست امرش چون خواهد چیزی را آنکه میگوید مر او را بشو پس میشود (۸۲)
 پس دانم پاک بودن آنکه بدست اوست پادشاهی همه چیز و بسوی او برگردانیده میشود (۸۳)

سورة الصافات مکیه و هی مائه و ائنتان و ثمانون آیه

ترجمه قرآن ۴۴۷

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۴

- بصف زدگان صف زدنی (۱)
 پس زجر کنندگان زجر کردنی (۲)
 پس قرائت کنندگان ذکری را (۳)
 بدرستی که اله شما هر آینه یکی است (۴)
 پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو تا است و پروردگار مشرقها است (۵)
 بدرستی که ما آراستیم آسمان نزدیکتر را بزینتی که ستاره‌ها است (۶)
 و نگهداشتنی از هر شیطان سرکش (۷)
 گوش فرا نتوانند داشت بسوی جماعت بالاتر و انداخته میشوند از هر سوئی (۸)
 برای راندن و برای ایشانست عقوبت دایمی در آخرت (۹)
 مگر آنکه بدزدیده ربود ربودنی پس از پی در آمد او را شعله فروزان روشن (۱۰)
 پس طلب بیان کن که آیا ایشان سخت‌ترند از راه آفرینش یا آنان را که آفریدیم بدرستی که ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده (۱۱)
 بلکه تعجب نمودی و استهزاء میکنند (۱۲)
 و چون پند داده شوند پند نمیگیرند (۱۳)

- و چون بیند آیتی استهزاء میکنند (۱۴)
- و گویند نیست این مگر جادویی آشکار (۱۵)
- آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوانها آیا مائیم هر آینه برانگیخته شوند گان (۱۶)
- یا پدران ما که پیشینانند (۱۷)
- بگو آری و شمائید خواران (۱۸)
- پس نیست این جز فریادی واحد پس آن گاه ایشان مینگردند (۱۹)
- و میگویند ای وای بر ما اینست روز جزا (۲۰)
- اینست روز تمیزی که بودید آن را تکذیب میکردید (۲۱)
- جمع کنید آنان را که ستم کردند و اصنافشان را و آنچه بودند که میپرستیدند (۲۲)
- از غیر خدا پس دلالت کنید ایشان را براه دوزخ (۲۳)
- و باز دارید ایشان را بدرستی که ایشانند پر سیده شدگان (۲۴)
- چيست شما را که یاری یکدگر نمیکند (۲۵)
- بلکه ایشانند آن روز انقیاد کنندگان (۲۶)
- و روی آورند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدگر
- ترجمه قرآن، ص: ۴۱۵
- (۲۷)
- گفتند بدرستی که شما بودید که میآمدید از راست یعنی از راه خیر خواهی (۲۸)
- گفتند بلکه نبودید مؤمنان یعنی با اختیار خود (۲۹)
- و نبود مر ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی زیاده روان (۳۰)
- پس ثابت شد بر ما سخن پروردگار ما بدرستی که مائیم هر آینه چشندگان (۳۱)
- پس گمراه کردیم شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان (۳۲)
- پس بدرستی که ایشان روزی چنین در عقوبت انبازانند (۳۳)
- بدرستی که ما چنین میکنیم با گناهکاران (۳۴)
- بدرستی که ایشان بودند چون گفته شد مر ایشان را که نیست الهی جز خدا سرکشی میکردند (۳۵)
- و میگفتند آیا ما ترک کنندگانیم الا همان را برای شاعری دیوانه (۳۶)
- بلکه آمد بحق و تصدیق نمود مرسلان را (۳۷)
- بدرستی که شمائید هر آینه چشندگان عذاب پر درد (۳۸)
- و جزا داده نمیشوید جز آنچه بودید که میکردید (۳۹)
- مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند (۴۰)
- آنها مر ایشانراست روزی معلوم (۴۱)
- میوهها و ایشانند گرامی داشتگان (۴۲)
- در بهشتهای با ناز و نعمت (۴۳)
- بر تختها روبروی یکدیگر (۴۴)

- بگردش درآورده میشود بر ایشان پیاله از شراب جاری (۴۵)
سفید که لذتست مر آشامندگان را (۴۶)
نه در آنست فسادى و نه ایشان از آن مست میشوند (۴۷)
و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه (۴۸)
گویا ایشان بیضهای شتر مرغ در ستر نگهداشته‌اند (۴۹)
پس روی آورند بعضیشان بر بعضی می‌رسند از یکدیگر (۵۰)
گفت گوینده از ایشان بدرستی که بود مرا همنشینی (۵۱)
که میگفت آیا تو هر آینه از تصدیق کنندگانی (۵۲)
که آیا چون بمیریم و بشویم خاکی و استخوانهایی آیا مائیم هر آینه جزا داده شدگان (۵۳)
گفت آیا شمائید فرو نگرندگان
ترجمه قرآن، ص: ۴۱۶
- پس فرانگریست پس دید او را در میانه دوزخ (۵۵)
گفت بخدا که هر آینه نزدیک بود که هلاک گردانی مرا (۵۶)
و اگر نبود نعمت پروردگارم هر آینه بودم از احضار شدگان (۵۷)
آیا پس نباشیم ما مردگان (۵۸)
جز مردمان نخست و نباشیم ما عذاب کرده شدگان (۵۹)
بدرستی که اینست هر آینه آن کامیابی بزرگ (۶۰)
برای مثل این پس باید بکنند کنندگان (۶۱)
آیا آن بهتر است در مایه ضیافت یا درخت زقوم (۶۲)
بدرستی که ما گردانیدیم آن را بلائی برای ستمکاران (۶۳)
بدرستی که آن درختی است که بیرون می‌آید در قعر دوزخ (۶۴)
شکوفه‌اش گویا که سرهای دیوها است (۶۵)
پس بدرستی که ایشان هر آینه خوردگانند از آن پس پر کنندگانند از آن شکمها را (۶۶)
پس بدرستی که مر ایشانراست بر آن هر آینه امیختنی از آب گرم (۶۷)
پس بدرستی که بازگشت ایشانست هر آینه بسوی دوزخ (۶۸)
بدرستی که ایشان یافتند پدرانشان را گمراهان (۶۹)
پس ایشان بر اثرهاشان بشتاب می‌روند (۷۰)
و بحقیقت گمراه شدند پیش از ایشان اکثر پیشینیان (۷۱)
و بحقیقت فرستادیم در ایشان بیم کنندگان (۷۲)
پس بنگر چگونه بود انجام بیم کرده شدگان (۷۳)
جز بندگان خدا که خالص کرده شدگانند (۷۴)
و بتحقیق خواند بند اما را نوح پس هر آینه خوب اجابت کنندگانیم (۷۵)
و نجات دادیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ (۷۶)

- و گردانیدیم اولادش را ایشان بازماندگان (۷۷)
- و وا گذاشتیم بر او در پسینان (۷۸)
- درود بر نوح در جهانیان (۷۹)
- بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را (۸۰)
- بدرستی اوست از بندگان ما که مؤمناند (۸۱)
- پس غرق کردیم دیگران را (۸۲)
- و بدرستی که از پیروان اوست هر آینه ابراهیم (۸۳)
- ترجمه قرآن، ص: ۴۱۷
- وقتی که آمد پروردگارش را با دلی درست (۸۴)
- چون گفت مر پدرش را و قومش را که چه چیز است آنکه میپرستید (۸۵)
- آیا از راه دروغ الهان غیر خدا میخواهید (۸۶)
- پس چیست گمان شما پروردگار جهانیان (۸۷)
- پس نگریست نگریستنی در نجوم (۸۸)
- پس گفت بدرستی که من بیمارم (۸۹)
- پس اعراض کردند از او پشت کنندگان (۹۰)
- پس بچاره جویی رفت بسوی الهانشان پس گفت آیا چرا نمیخورید (۹۱)
- چیست مر شما را که سخن نمیگوئید (۹۲)
- پس رفت بر ایشان زدنی بدست راست (۹۳)
- پس رو آوردند بسوی او میشتافتند (۹۴)
- گفت آیا میپرستید آنچه را که میتراشید (۹۵)
- و خدا آفرید شما را و آنچه را که میسازید (۹۶)
- گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازید او را در آتش بسیار شعله در انبوه (۹۷)
- پس خواستند باو چاره پس کردیمشان پایینان (۹۸)
- و گفت که من رونده بسوی پروردگارم زود باشد که هدایت کند مرا (۹۹)
- پروردگار من ببخش مر مرا از شایستگان (۱۰۰)
- پس مژده دادیمش به پسری بردبار (۱۰۱)
- پس رسید با او کوشش را گفت ای پسرک من بدرستی که من می بینم در خواب که ذبح میکنم ترا پس بنگر که چه می بینی گفت
- ای پدر من بکن آنچه فرموده شده زود باشد که بیابی مرا اگر خواسته باشد خدا از شکیبایان (۱۰۲)
- پس چون گردن نهادند و انداخت او را بیکطرف پیشانی (۱۰۳)
- و ندا کردیم او را که ای ابراهیم (۱۰۴)
- بتحقیق راست گردانیدی خواب را بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را (۱۰۵)
- بدرستی که اینست هر آینه آن امتحانی هویدا (۱۰۶)
- و فدا دادیم او را بذبحی بزرگ (۱۰۷)

و وا گذاشتیم بر او در پسینیان (۱۰۸)

سلام بر ابراهیم (۱۰۹)

همچنین جزا و پاداش دهیم نیکوکاران را

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۸

(۱۱۰)

بدرستی که اوست از بندگان ما که مؤمناند (۱۱۱)

و بشارت دادیم او را باسحق پیغمبری از شایستگان (۱۱۲)

و برکت کردیم بر او و بر اسحق و از نسل آن دو تا نیکوکار است و ستم کننده مر نفسش را آشکارا (۱۱۳)

و بحقیقت منت نهادیم بر موسی و هارون (۱۱۴)

و نجات دادیم آن دو تا را و قومشان را از غمی بزرگ (۱۱۵)

و یاری کردیم ایشان را پس بودند ایشان غالبان (۱۱۶)

و دادیم آن دو تا را کتابی واضح (۱۱۷)

و هدایت کردیم آن دو تا را راه راست (۱۱۸)

و وا گذاشتیم بر ایشان در پسینیان (۱۱۹)

سلام بر موسی و هارون (۱۲۰)

بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را (۱۲۱)

بدرستی که آن دو تا انداز بندگان ما که گروندگانند (۱۲۲)

و بدرستی که الیاس هر آینه از مرسلان است (۱۲۳)

چون گفت مر قومش را آیا نمیرهیزید (۱۲۴)

آیا میخوانید بعل را و وامیگذارید بهترین آفرینندگان را (۱۲۵)

خدا پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پسینیانند (۱۲۶)

پس تکذیب کردند او را پس بدرستی که ایشانند حاضر کردگان (۱۲۷)

مگر بندگان خدا که خالص کردگانند (۱۲۸)

و وا گذاشتیم بر او در پسینیان (۱۲۹)

سلام بر ال یاسین (۱۳۰)

بدرستی که ما همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را (۱۳۱)

بدرستی که اوست از بندگان ما که گروندگانند (۱۳۲)

و بدرستی که لوط هر آینه بود از مرسلان (۱۳۳)

هنگامی که رهانیدیم او را و اهل او را همه (۱۳۴)

جز پیر زنی در بازماندگان (۱۳۵)

پس هلاک کردیم دیگران را (۱۳۶)

و بدرستی که شما هر آینه میگذرید بر ایشان بامداد کنندگان (۱۳۷)

و شبب آیا پس در نمیابید بعقل (۱۳۸)

و بدرستی که یونس هر آینه از مرسلانست

ترجمه قرآن، ص: ۴۱۹

(۱۳۹)

وقتی که گریخت بسوی کشتی پر کرده شده (۱۴۰)

پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان (۱۴۱)

پس فرو بردش ماهی و او بود ملامت کننده (۱۴۲)

پس اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان (۱۴۳)

هر آینه میماند در شکمش تا روزی که برانگیخته میشوند (۱۴۴)

پس انداختیمش در جایی بی پناه و او بود بیمار (۱۴۵)

و رویانیدیم بر او درختی از کدو (۱۴۶)

و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا زیاد میآمدند (۱۴۷)

پس ایمان آوردند پس کامران کردیمشان تا وقتی (۱۴۸)

پس طلب بیان کن از ایشان آیا مر پروردگارت راست دختران و مر ایشان را است پسران (۱۴۹)

یا آفریدیم فرشتگان را مؤنثها و ایشان بودند حاضران (۱۵۰)

آگاه باش که ایشان از دروغشان هر آینه خواهند گفت (۱۵۱)

فرزندان آورد خدا و بدرستی که ایشانند هر آینه دروغگویان (۱۵۲)

آیا برگزید دختران را بر پسران (۱۵۳)

چیست مر شما را چگونه حکم میکنید (۱۵۴)

آیا پس پند نمیگیرید (۱۵۵)

آیا مر شما راست حجّتی روشن (۱۵۶)

پس بیارید کتابتان را اگر هستید راستگویان (۱۵۷)

و گردانیدند میانه او و میانه جنّ نسبی و بحقیقت دانستند جنّ که هر آینه ایشانند احضار کرده شدگان (۱۵۸)

دانم پاک بودن خدا را از آنچه وصف میکنند (۱۵۹)

مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند (۱۶۰)

پس بدرستی که شما و آنچه میپرستید (۱۶۱)

نیستید شما بر او تباه کنندگان (۱۶۲)

مگر آن را که اوست در آینده در دوزخ (۱۶۳)

و نیست از ما جز که مرا او راست مقامی معین (۱۶۴)

و بدرستی که ما ئیم هر آینه صف زندگان (۱۶۵)

و بدرستی که ما ئیم هر آینه تسبیح کنندگان (۱۶۶)

و اگر چه بودند که هر آینه میگفتند (۱۶۷)

اگر اینکه بود نزد ما ذکری از پیشینیان (۱۶۸)

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۰

هر آینه بودیم از بندگان خدا که از اهل اخلاصند (۱۶۹)
 پس کافر شدند بآن پس زود باشد که بدانند (۱۷۰)
 و بتحقیق که پیشی گرفت کلمه ما مر بندگان ما را که مرسلانند (۱۷۱)
 بدرستی که ایشان هر آینه ایشانند یاری شدگان (۱۷۲)
 و بدرستی که لشکر ما ایشانند غالبان (۱۷۳)
 پس روی بگردان از ایشان تا وقتی (۱۷۴)
 و بین ایشان را پس زود باشد که به بینند (۱۷۵)
 آیا پس عذاب ما را بشتاب میخواهند (۱۷۶)
 پس چون فرود آمد بفضای ایشان پس بد است صباح بیم شدگان (۱۷۷)
 و روی بگردان از ایشان تا هنگامی (۱۷۸)
 و بین پس زود باشد که به بینند (۱۷۹)
 دانم پاک بودن پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند (۱۸۰)
 و سلام بر مرسلان (۱۸۱)
 و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است (۱۸۲)

سوره ص مکیه و هی ثمان و ثمانون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان
 قسم بقرآن صاحب ذکر (۱)
 بلکه آنان که کافر شدند در سرکشی و مخالفتند (۲)
 بسا که هلاک گردانیدیم از پیش ایشان از اهل روزگار گذشته پس ندا کردند و نبود آن هنگام هنگام گریز (۳)
 و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان و گفتند کافران که این جادوگریست بسیار دروغگو (۴)
 آیا گردانید الهان را اله واحد بدرستی که این هر آینه باشد چیزی عجیب (۵)
 و رفتند آن جمع از ایشان که بروید و شکیبایی ورزید بر الهانتان بدرستی که این هر آینه چیز است که خواسته میشود (۶)
 نشنیدیم ما این را در کیش آخرین نیست این
 ترجمه قرآن، ص: ۴۲۱
 جز دروغ ساختنی (۷)
 آیا فرو فرستاده شد بر او ذکر از میان ما بلکه ایشانند در شک از ذکر من بلکه هنوز نچشیده‌اند عذاب مرا (۸)
 آیا نزد ایشانست خزینها رحمت پروردگارت که غالب بخشنده است (۹)
 یا مر ایشانراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها (۱۰)
 لشکری‌اند آنجا شکسته شده از طایفه‌های دشمن (۱۱)
 تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب میخها (۱۲)
 و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه آنها بودند طایفه‌های دشمن (۱۳)
 نبودند همه جز که تکذیب نمودند رسولان را پس لازم شد عقوبت من (۱۴)

و انتظار نمیبرند آنها جز فریادی واحد که نیست مر آن را هیچ زیستنی (۱۵)

و گفتند پروردگار ما زود بده مر ما را حصّه ما را پیش از روز شمار (۱۶)

صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما را داود صاحب قوّت بدرستی که او بود رجوع کننده (۱۷)

بدرستی که ما رام کردیم کوهها را که با او تسیح میگفتند بشبانگاه و وقت برآمدن آفتاب (۱۸)

و پرنده را جمع کرده شده همه بودند مر او را رجوع کننده (۱۹)

و سخت گردانیدیم پادشاهیش را و دادیم او را حکم و تمیز گفتار یعنی بیان روشن بی اشتباه (۲۰)

و آیا آمد ترا خبر منازعان هنگامی که بالا رفتند بدیوار عبادتخانه (۲۱)

وقتی که داخل شدند بر داود پس ترسید از ایشان گفتند مترس که دو فرقه منازعیم ستمکرده بعضیمان بر بعضی پس حکم کن میان

ما بحقّ و جور مکن و هدایت کن ما را بسوی راه راست (۲۲)

بدرستی که این برادر من مر او راست نود و نه میش و مراست میش واحد پس گفت واگذار بمن آن را

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۲

و مغلوب کرد مرا در آن مطالب (۲۳)

گفت بتحقیق ستمکرده بتو بخواستن میش تو بسوی میشهای خود و بدرستی که بسیاری از با هم آمیختگان هر آینه ستم میکنند

بعضیشان بر بعضی مگر آنان که گردیدند و کردند کارهای شایسته و اندکی از ایشان و گمان برد داود که ما آزمودیم او را پس

آمرزش خواست از پروردگارش و بر وی در افتاد رکوع کنان و بازگشت نمود (۲۴)

پس آزمودیم مر او را آن و بدرستی که مر او راست نزد ما هر آینه قرب و خوبی بازگشت (۲۵)

ای داود بدرستی که ما گردانیدیم ترا خلیفه در زمین پس حکم کن میان مردمان بحقّ و پیروی مکن خواهش نفس را پس بیرون

برد ترا از راه خدا بدرستی که آنان که بیرون میبرند از راه خدا مر ایشانراست عقوبتی سخت با آنکه فراموش کردند روز حساب را

(۲۶)

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میانه آن دو تاست بیهوده اینست گمان آنان که کافر شدند پس وای بر آنان که کافر شدند از

آتش (۲۷)

یا میگردانیم آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته چون فساد کنندگان در زمین یا میگردانیم پرهیزکاران را چون نابکاران

(۲۸)

کتابیست که فرو فرستادیم آن را بتو برکت داده شده تا تأمل کنند در آیتهایش و تا پند گیرند صاحبان خردها (۲۹)

و بخشیدیم مر داود را سلیمان خوب بنده بود بدرستی که او بود رجوع کننده (۳۰)

هنگامی که عرض کرده شد بر او طرف عصر اسبان بتمام سمّ دو پا و یک دست و کنار سمّ یک دست ایستاده تیزرو (۳۱)

پس گفت بدرستی که من دوست داشتم دوستی اسب از ذکر پروردگارم تا پنهان شد در حجاب (۳۲)

بر گردانید آنها را بمن پس شروع کرد مسح کردن بساقها و گردنها

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۳

(۳۳)

و بتحقیق آزمودیم سلیمان را و انداختیم بر کرسیش بدنی را پس رجوع کرد (۳۴)

گفت پروردگار من بیامرز مرا و ببخش مرا پادشاهی که سزاوار نباشد برای احدی پس از من بدرستی که تو تویی بغایت بخشاینده

(۳۵)

- پس مسخر کردیم برای او باد که میرفت بفرمان او بآهستگی هر جا که اراده کرده بود (۳۶)
- و دیوها را هر بنا کننده و هر فرو رونده بدریا (۳۷)
- و دیگران را قرین کرده شدگان در غلها (۳۸)
- اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاهدار بدون شمار (۳۹)
- و بدرستی که مر او راست نزد ما هر آینه قریب و خوبی بازگشت (۴۰)
- و یاد کن بنده ما ایوب را هنگامی که خواند پروردگارش را که مس کرد مرا شیطان برنجی و آزاری (۴۱)
- بزن پایت را بزمین این چشمه‌ایست بجهت شست و شوی سرد است و آشامیدنی (۴۲)
- و بخشیدیم او را کسانش را و مثلشان را با ایشان رحمتی از ما و پندی مر صاحبان خردها را (۴۳)
- و بگیر بدست دسته پس بزن بآن و خلاف سوگند مکن بدرستی که ما یافتیم او را شکیباً خوب بنده بود بدرستی که او بود رجوع کننده (۴۴)
- و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوتها در دین و معرفت و دیدها (۴۵)
- بدرستی که ما خالص گردانیدیم ایشان را بخصلت بیغشی که فکر آن سراسر است (۴۶)
- و بدرستی که ایشان نزد ما هر آینه از برگزیدگان که نیکانند (۴۷)
- و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذو الکفل را و همه از نیکانند (۴۸)
- این ذکری است بدرستی که برای پرهیزکارانست هر آینه خوبی بازگشت (۴۹)
- بهشتهای جای اقامت دائم گشاده شده برای ایشان درها (۵۰)
- تکیه زندگان در آنها میخوانند در آنها
- ترجمه قرآن، ص: ۴۲۴
- میوه بسیار و شراب را (۵۱)
- و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم هم سن (۵۲)
- اینست آنچه وعده داده میشدید برای روز شمار (۵۳)
- بدرستی که اینست هر آینه روزی ما نیست مر آن را هیچ باخر رسیدنی (۵۴)
- اینست و بدرستی که از برای زیاده روان در عصیان است بدی بازگشت (۵۵)
- دوزخست که داخل میشوند در آن پس بد بستریست (۵۶)
- اینست پس باید که بچشید آن را آب جوشانست و چرک جراحت (۵۷)
- و دیگری از مثل او که اصنافست (۵۸)
- آن جمعیت انبوه داخل کرده شده با شما خوش مباد ایشان را که ایشانند در آیندگان آتش (۵۹)
- گفتند بلکه شمائید مباد مرحبا شما را شما پیش فرستادید آن را برای ما پس بد قرار گاهيست (۶۰)
- گفتند پروردگار ما کسی که پیش فرستاد برای ما این را پس زیاد کن عقوبتش را دو چندان در آتش (۶۱)
- و گفتند چیست ما را که نمی بینیم مردانی را که بودیم میشمردیمشان از شیران (۶۲)
- آیا گرفتیم ایشان را باستهزاء یا گردید از ایشان دیدهها (۶۳)
- بدرستی که این هر آینه راستست که منازعه اهل آتش است (۶۴)
- بگو جز این نیست که من بیم کننده‌ام و نیست هیچ الهی جز خدا که یگانه قهر کننده است (۶۵)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان دو تاست غالیست که آمرزنده است (۶۶)

بگو آن خبریست بزرگ (۶۷)

که شما از آن رو گردانند گانید (۶۸)

نبود مرا هیچ دانشی بجمع برتر هنگامی که گفتگو میکردند (۶۹)

وحی کرده نمیشود بمن مگر آنکه البتّه منم دهنده روشن (۷۰)

وقتی که گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستی که من آفریننده‌ام انسانی را از گل (۷۱)

پس چون درست کردمش و دمیدم در آن از روحم پس بروی در افتید مر او را سجده کنان (۷۲)

پس سجده کردند

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۵

ملائکه همه ایشان جملگی (۷۳)

جز ابلیس که سرکشی نمود و بود از ناگروندگان (۷۴)

گفت ای ابلیس چه بازداشت ترا از آنچه سجده کنی مر آنچه را آفریدم بدو دست قدرتم تکبر کردی یا بودی از بلند مرتبگان (۷۵)

گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل (۷۶)

گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که تویی رانده شده (۷۷)

و بدرستی که بر تو است لعنت من تا روز جزا (۷۸)

گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند (۷۹)

گفت بدرستی که تویی از مهلت داده شدگان (۸۰)

تا روز آن وقت معلوم (۸۱)

گفت پس بعزت تو که هر آینه گمراه خواهم کرد ایشان را همه (۸۲)

جز بندگان ترا از ایشان که خالص کرده شدگانند (۸۳)

گفت پس درستست و راستست میگویم که هر آینه پر خواهم کرد (۸۴)

البتّه دوزخ را از تو و از کسی که پیروی کند ترا از ایشان همگی (۸۵)

بگو نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی و نیستم من از بر خود بستگان (۸۶)

نیست آن مگر پندی مر جهانیان را (۸۷)

و هر آینه خواهید دانست خبرش را پس از هنگامی (۸۸)

سورة الزمر مکیه و هی خمس و سبعون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

فرو فرستادن آن کتابست از خدای غالب درست کردار (۱)

بدرستی که ما فرو فرستادیم بتو آن کتاب را براستی پس بپرست خدا را خالص دارنده برایش دین را (۲)

دانسته باشید که برای خداست دین خالص و آنان که فرا گرفتند از غیرش دوستان

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۶

نمیپرستیم ایشان را جز برای اینکه نزدیک کنند ما را بخدا نزدیک گردانیدنی بدرستی که خدا حکم میکند میانشان در آنچه ایشان

در آن اختلاف میکنند بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که اوست دروغگوی ناسپاس (۳)

اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برگزیده بود از آنچه میآفریند آنچه را میخواست دانم پاک بودنش را اوست خدای یگانه قهر کننده (۴)

آفرید آسمانها و زمین را برستی میافزاید شب را بر روز و میافزاید روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه میروند برای وقتی نامبرده شده دانسته باشید که او عزیز آمرزنده است (۵)

آفرید شما را از نفسی واحد پس برگردانید از آن جفتش را و فرو فرستاد برای شما از شتر و گاو و گوسفند هشت جفت میآفریند شما را در شکمهای مادرانتان آفریدنی از بعد آفریدنی در تاریکیهای سه گانه این است خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی نیست الهی جز او پس بکجا برگردانیده میشوید (۶)

اگر کافر میشوید پس بدرستی که خدا بی نیاز است از شما و نمی‌پسندد برای بندگانش کفر را و اگر شکر کنید می‌پسندد آن را برای شما و برنمیدارد بار بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماسست بازگشت شما پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میکردید بدرستی که او داناست بذات سینه‌ها (۷)

و چون مس کند انسان را ضرری بخواند پروردگارش را بازگشت کنان باد پس چون دهد او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را که بود میخواند بآن از پیش و گردانید برای خدا همتایان تا گمراه کند از راه او بگو برخوردارند بکفرت اندکی بدرستی که تویی از اهل آتش (۸)

آیا کسی که اوست

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۷

عبادت کننده در اوقات شب سجده کننده و ایستاده بیم دارد از آخرت و امید میدارد بخشش پروردگارش را بگو آیا یکسانست آنان که میدانند و آنان که نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خردها (۹)

بگو ای بندگان من آنان که ایمان آوردید پرهیزید از پروردگارتان برای آنان که خوبی کردند در این دنیا خوبی است و زمین خدا وسیع است جز این نیست تمام داده میشوند صبر کنندگان مزدشان را بدون شمار (۱۰)

بگو بدرستی که من فرموده شده‌ام که پرستم خدا را خالص دارنده برایش دین را (۱۱)

و فرموده شده‌ام که باشم اول مسلمانان (۱۲)

بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ (۱۳)

بگو خدا را میپرستم خالص کننده برایش دینم را (۱۴)

پس پرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند در نفسهایشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که آن است آن زیان آشکار (۱۵)

مر ایشانراست از بالاشان سایبانها از آتش و از زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بآن بندگانش را ای بندگان من پرهیزید از من (۱۶)

و آنان که اجتناب کردند از طاغوت که پرستند آن را و بازگشت نمودند بخدا مر ایشانراست مزدگانی پس مژده ده بندگان مرا آنان که میشوند سخن را پس پیروی میکنند خوبترش را آنها آنانند که هدایت کرد ایشان را خدا و آنها ایشانند صاحبان خردها (۱۸)

آیا پس آنکه لازم شد بر او سخن عذاب آیا پس تو نجات میدهی آن را که باشد در آتش (۱۹)

لیکن آنان که ترسیدند از پروردگارشان برای ایشانست غرفهایی که بالای آنهاست غرفها

بنا کرده شده که می‌رود از زیر آنها نهرها وعده دادن خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده را (۲۰)

آیا نه بینی که خدا فرو فرستاده از آسمان آب را پس روان گردانید آن را چشمه‌ها در زمین پس بیرون آورد بآن کشتی را که مختلف است اصنافش پس خنک میشود پس بینی آن را زرد شده پس میگرداند آن را شکسته ریزها بدرستی که در آن هر آینه پندیست مر صاحبان خردها را (۲۱)

آیا پس کسی که گشادگی داد خدا سینه‌اش را برای اسلام پس اوست بر نوری از پروردگارش پس وای بر آنان که سخت است دل‌های ایشان از یاد خدا آنهاوند در گمراهی روشن (۲۲)

خدا فرو فرستاد بهترین سخن را کتابی متشابه مثنی که می‌لرزد از آن پوستهای آنان که می‌ترسند از پروردگارش پس نرم میشود پوستهایشان و دل‌هایشان بذر خدا آن ارشاد خداست که هدایت میکند بآن کسی را که میخواهد و کسی را که اضلال کند خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده (۲۳)

آیا پس کسی که نگاهداری کند برویش از بدی عذاب روز قیامت و گفته شد مر ظالمان را که بچشید آنچه بودید که کسب میکردید (۲۴)

تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آمد ایشان را عقوبت از جایی که نمیدانستند (۲۵)

پس چشاند ایشان را خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند (۲۶)

و بتحقیق زدیم از برای مردمان در این قرآن از هر مثلی باشد که ایشان پند گیرند (۲۷)

قرآن عربی نه صاحب کجی باشد که ایشان پرهیزند (۲۸)

زد خدا مثلی مردی در آن شریکانند مخالفان یکدیگر و مردی خالص

ترجمه قرآن، ص: ۴۲۹

مر مردی را آیا یکسانند در حالت ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیدانند (۲۹)

بدرستی که تو میرنده و بدرستی که ایشانند میرندگان (۳۰)

پس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان نزاع میکنید (۳۱)

پس کیست ظالمتر از آنکه دروغ بست بر خدا و تکذیب نمود راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ مقام مر کافران را (۳۲)

و آنکه آورد صدق را و تصدیق نمود آن را آن گروه ایشانند پرهیزکاران (۳۳)

مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگارش آنست پاداش نیکوکاران (۳۴)

تا محو کند خدا از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد ایشان را مزدشان بخوبترین آنچه بودند که میکردند (۳۵)

آیا نیست خدا کفایت کننده بنده‌اش را و می‌ترسانند ترا به آنکه از غیر اویند و کسی را که اضلال کرد خدا پس نیست مر او را هیچ هدایت کننده (۳۶)

و کسی را که هدایت کرد خدا پس نیست مر او را هیچ گمراه کننده آیا نیست خدا غالب صاحب انتقام (۳۷)

و اگر پرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه خواهند گفت البتّه که خداست بگو آیا پس خبر دهید آنچه میخوانید از غیر خدا اگر خواست بمن خدای ضرری آیا ایشانند دفع کننده ضررش یا خواست بمن رحمتی آیا ایشانند

نگاهدارندگان رحمتش بگو بس است مرا خدا بر او توکل میکنند توکل کنندگان (۳۸)

بگو ای گروه بکنید بر توانائیتان بدرستی که من کننده‌ام پس زود باشد که بدانید (۳۹)

کسی را که آیدش عذابی که خوار کند او را و فرود آید بر او عذابی پاینده (۴۰)

بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو آن کتاب را برای مردمان بحق پس کسی که

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۰

هدایت یافت پس باشد برای نفسش و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر آن و نیستی تو بر ایشان نگهبان (۴۱)

خدا قبض میکند روحها را وقت مردنش و آنکه نمرده است در خوابش پس نگاه میدارد آن را که گزارش داد بر آن مرگرا و میفرستد دیگری را تا وقتی نامبرده شده بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که فکر میکنند (۴۲)

آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا و اگر چه باشند که مالک نمیشاند چیزی را و نه فهمند (۴۳)

بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او برگردانیده میشوید (۴۴)

و چون ذکر کرده شود خدا تنها در هم شود دلهای آنان که ایمان نمی آورند بآخرت و چون ذکر کرده شوند آنان که از غیر اویند آن گاه ایشان شاد میشوند (۴۵)

بگو بار خدایا پدید آورنده آسمانها و زمین دانای غیب است و حضور تو حکم میکنی میان بندگانت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۴۶)

و اگر آنکه بودی مر آنان را که ستم کردند آنچه در زمین است همگی و مثلش با او هر آینه فدا میدادند بآن از بدی عقوبت روز قیامت و ظاهر شد مر ایشان را از خدا آنچه نبودند که گمان بردند (۴۷)

و ظاهر شد مر ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند (۴۸)

پس چون مس کند انسان را ضرری بخواند ما را پس چون دادیم او را نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شدم آن را بر علمی بلکه آن بلائیت و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۴۹)

بتحقیق گفتند آن را آنان که بودند پیش از ایشان پس

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۱

کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند (۵۰)

پس رسید ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و آنان که ستم کردند از اینها بزودی میرسد ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان (۵۱)

آیا ندانستند که خدا گشاده میگرداند روزی را برای کسی که میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست مر گروهی را که ایمان میآوردند (۵۲)

بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستی که خدا میآمرزد گناهان را همه بدرستی که او اوست آمرزنده مهربان (۵۳)

و باز گشت کنید بسوی پروردگارتان و انقیاد ورزید مر او را پیش از آنکه آید شما را عذاب پس یاری کرده نشوید (۵۴)

و پیروی کنید بهترین آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان پیش از آنکه آید شما را عذاب ناگاه و شما ندانسته باشید (۵۵)

آنکه گوید نفسی ای اندوه و پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم در قرب خدا و بدرستی که بودم هر آینه از استهزاء کنندگان (۵۶)

یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بود مرا هر آینه بودم از پرهیزکاران (۵۷)

یا گوید وقتی که بیند عذاب را کاش بودی مرا بازگشتی پس میشدم از نیکوکاران (۵۸)

آری بتحقیق آمد ترا آیتهای من پس تکذیب نمودی آن را و سرکشی کردی و شدی از کافران (۵۹)

و روز قیامت خواهی دید آنها را که دروغ بستند بر خدا رویهاشان سیاه شده آیا نیست در دوزخ مقام مر تکبر کنندگان را (۶۰)

و میرهاند خدا آنان را که پرهیزکار شدند بوسیلهای رستکاریشان من نکند ایشان را بدی و نه ایشان اندوهناک شوند (۶۱)
خداست

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۲

آفریننده همه چیز و اوست بر همه چیزی نگهبان (۶۲)

مر او راست کلیدهای آسمانها و زمین و آنان که کافر شدند بآیتهای خدا آنها ایشانند زیانکاران (۶۳)

بگو آیا پس غیر خدا را میفرمائیدم که پرستم ای نادانان (۶۴)

و بتحقیق وحی کرده شد بتو و بآنها که بودند پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود خواهد شد عملت و هر آینه خواهی شد
البته از زیانکاران (۶۵)

بلکه خدا را پس پرست و باش از شکر کنندگان (۶۶)

و نشناختند خدا را حق شناختنش و زمین همه گرفته شده در دست اوست روز قیامت و آسمانها پیچیده شد گانند در دست راستش
پاکا او و برتر آمد از آنچه شریک میگردانند (۶۷)

و دمیده شد در صور پس بیهوش شد آنکه بود در آسمانها و آنکه بود در زمین جز آنکه خواست خدا پس دمیده شد در آن دیگر
پس آن گاه ایشانند ایستادگان که مینگرد (۶۸)

و روشن شد زمین بنور پروردگارش و نهاده شد کتاب و آورده شدند پیغمبران و شهیدان و حکم کرده شد میانشان براستی و ایشان
ظلم کرده نمیشوند (۶۹)

و تمام داده شد هر نفسی آنچه را که کرده بود و اوست داناتر بآنچه میکنند (۷۰)

و رانده شدند آنان که کافر شدند بسوی دوزخ فوج فوج تا چون آمدند آن را و گشوده شد درهایش و گفتند مر ایشان را
خازنانش آیا نیامد شما را رسولانی از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگارتان را و بیم میکردند شما را ملاقات روزتان این
گفتند آری و لیکن لازم آمد سخن عقوبت بر کافران (۷۱)

گفته شد که داخل شوید

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۳

در درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است مقام تکبر کنندگان (۷۲)

و رانده شدند آنان که ترسیدند از پروردگارشان بسوی بهشت فوج فوج تا چون آمدند آن را و گشوده شد درهایش و گفتند مر
ایشان را خازنانش سلام بر شما پاک شدید پس داخل شوید آن را جاودانیان (۷۳)

و گفتند ستایش مر خدایی را که راست گردانید بما وعدهاش را و بمیراث داد ما را آن زمین که مسکن سازیم از بهشت هر جا که
خواهیم پس خوبست مزد عمل کنندگان (۷۴)

و بینی فرشتگان را فرو گرفتگان از پیرامون عرش تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و حکم کرده شد میانشان براستی و گفته شد
ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است (۷۵)

سورة المؤمن مکیه و هی خمس و ثمانون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

فرو فرستادن کتاب از خدای غالب دانا (۲)

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبتست صاحب نعمت نیست الهی جز او بسوی اوست مرجع (۳)

مجادله نمیکند در آیتهای خدا مگر آنان که کافر شدند پس نباید که فریب دهد ترا گردیدنشان در شهرها (۴)
 تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و طوایف دشمن از بعد ایشان و قصد کردند هر امتی برسولشان که بگیرند او را و مجادله
 کردند بیاطل تا ما چیز کنند بآن حق را پس گرفتیم ایشان را پس چگونه بود
 ترجمه قرآن، ص: ۴۳۴

عقوبت من (۵)

و همچنین لازم شد سخن پروردگار تو بر آنان که کافر شدند که ایشانند اهل آتش (۶)
 آنان که بر میدارند عرش را و آنان که پیرامونشند تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و میگردند بآن و آمرزش میطلبند از برای
 آنان که گرویدند پروردگار ما گنجایش دادی همه چیز را از راه بخشش و دانش پس بیامرز مر آنان را که توبه کردند و پیروی
 نمودند راه ترا و نگهدارشان از عذاب دوزخ (۷)

پروردگار ما و در آورشان در بهشتهای جای اقامت دائمی که وعده دادی ایشان را و آن را که شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان
 و اولادشان بدرستی که تو تویی غالب حکیم (۸)

و نگهدارشان از بدیها و هر که را که نگهداری از بدیها در روز چنین پس بتحقیق بخشیدی او را و اینست آن کامیابی بزرگ (۹)
 بدرستی که آنان که کافر شدند ندا کرده شوند که هر آینه دشمنی کردن خدا بزرگتر است از دشمنی شما با خودهاتان هنگامی که
 خوانده میشدید بایمان پس کافر میشدید (۱۰)

گفتند پروردگار ما میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار پس اعتراف کردیم بگناهانمان پس آیا باشد بسوی بیرون
 آمدن هیچ راهی (۱۱)

این بآنست که چون خوانده شد خدا تنها انکار کردید و اگر شریک کرده شد باو میگردید پس حکم مر خدایراست که رفیع
 بزرگست (۱۲)

اوست که مینماید بشما آیتهایش را و فرو میفرستد برای شما از آسمان روزی را و پند نمیگیرد جز کسی که بازگشت مینماید (۱۳)
 پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او دین را و اگر چه ناخوش داشتند کافران (۱۴)
 بلند مراتب صاحب عرش میافکنند روح را از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش
 ترجمه قرآن، ص: ۴۳۵

تا بیم کند روز ملاقات را (۱۵)

روزی که ایشانند ظاهران پوشیده نمیباشد بر خدا از ایشان چیزی مرکز است پادشاهی آن روز مر خدا راست که یکتای قهر کننده
 است (۱۶)

امروز جزا داده میشود هر نفسی بآنچه کسب کرد نیست ستمی امروز بدرستی که خدا زود حسابست (۱۷)
 و بیم کن ایشان را از روز آن نزدیک وقتی که دلهاست نزد حلقها خشم فرو خورند گان نیست مر ظالمان را هیچ خویشی و نه در
 خواهنده که اطاعت کرده شود (۱۸)

میداند خیانت چشمها را و آنچه را پوشیده میدارند سینهها (۱۹)

و خدا حکم میکند بحق و آنان را که میخوانند از غیر او حکم نمیتوانند کرد بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا (۲۰)
 آیا و سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند آنها سختر از ایشان در توانایی و
 اثرها در زمین پس گرفت ایشان را خدا بگناهانشان و نبود مر ایشان را از خدا هیچ نگهدارنده (۲۱)
 آن بسبب آنست که ایشان بودند که میآمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس کافر شدند پس گرفتشان خدا بدرستی که او

نیرومند سخت عقوبتست (۲۲)

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجّتی روشن (۲۳)

بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند ساحریست بسیار دروغگو (۲۴)

پس چون آورد ایشان را حقّ از نزد ما گفتند بکشید پسران آنان که گرویدند با او و زنده گذارید زنان ایشان را و نیست حيله کافران مگر در گمراهی (۲۵)

و گفت فرعون بگذارید مرا که بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگارش را بدرستی که من میترسم که بدل کند دین شما را یا

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۶

آنکه بظهور آورد در زمین تباهی را (۲۶)

و گفت موسی بدرستی که من پناه میبرم پروردگارم و پروردگار شما از هر تکبر کننده که نمیگردد بروز شمار (۲۷)

و گفت مردی گرونده از کسان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا میکشید مردی را که میگوید پروردگار من خداست و بتحقیق آورده است شما را بینتها از پروردگارتان و اگر باشد دروغگوی پس بر اوست دروغش و اگر باشد راستگوی برسد شما را

برخی از آنچه وعده میدهد شما را بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که اوست اسراف کننده دروغگوی (۲۸)

ای جماعت مر شمار است پادشاهی امروز غالبان در زمین پس کیست که یاری کند ما را از عذاب خدا اگر آید ما را گفت فرعون که نمی‌نمایم شما را جز آنچه می‌بینم و هدایت نمیکنم شما را مگر راه راستی (۲۹)

و گفت آنکه ایمان آورد ای جماعت بدرستی که من میترسم بر شما مثل روز طایفهای دشمن (۳۰)

مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند از بعد ایشان و نیست خدا که بخواهد ستمی مر بندگان را (۳۱)

و ای جماعت بدرستی که من میترسم بر شما روز بیکدیگر ندا کردن را (۳۲)

روزی که برگردانیده شوند و پس روندگان نباشند مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده و هر که را اضلال کند خدا پس نیست مر او را هیچ راه نماینده (۳۳)

و بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با بینتها پس پیوسته بودید در شکّ از آنچه آورد شما را بآن تا چون هلاک شد گفتید هرگز بر نه انگیزد خدا از بعد او رسولی همچین اضلال میکند خدا کسی را که اوست اسراف کننده شکّ آورنده (۳۴)

آنان که جدال میکنند

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۷

در آیتهای خدا بدون حجّتی که آمد ایشان را عظیم آمد از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنان که گرویدند همچین مهر میگذارد خدا بر هر دل تکبر کننده جفا کاری (۳۵)

و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من بنائی رفیع باشد که برسم بوسیله‌ها (۳۶)

وسیله‌های آسمانها پس آگاهی یابم باله موسی و بدرستی که من هر آینه گمان میبرم او را دروغگوی و همچین آراسته شد از برای فرعون بدی کردارش و باز داشته شد از راه و نیست چاره‌گری فرعون مگر در زیانکاری (۳۷)

و گفت آنکه ایمان آورد ای قوم من پیروی کنید مرا تا هدایت کنم شما را براه راستی (۳۸)

ای جماعت جز این نیست که این زندگانی دنیا مایه اندک تعیشی است و بدرستی که آخرت آنست سرای آرام (۳۹)

آنکه کرد بدی را پس جزا داده نمیشود مگر ماندش و آنکه کردگاری شایسته از مذکر یا مؤنث و او گرونده است پس ایشان داخل میشوند در بهشت روزی داده میشوند در آن بیشمار (۴۰)

و ای جماعت چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و میخوانید مرا بسوی آتش (۴۱)

میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک سازم باد آنچه نیست مرا بآن دانشی و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزنده (۴۲)

ناچار است که آنچه را میخوانید مرا بسوی آن نیست مر او را خواندنی در دنیا و نه در آخرت و اینکه باز گشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان ایشانند اهل آتش (۴۳)

پس بزودی یاد خواهید کرد آنچه میگویم مر شما را و باز میگذارم کارم را بخدا بدرستی که خدا بینا است بیندگان (۴۴)
پس نگهداشت او را

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۸

خدا از بدیهای آنچه اندیشیدند و احاطه کرد بکسان فرعون بدی عقوبت (۴۵)

آتش عرض کرده میشوند بر آن بامداد و شبانگاه و روزی که قایم شود قیامت داخل کنید کسان فرعون را در سختترین عقوبت (۴۶)

و هنگامی که منازعه میکنند در آتش پس میگویند ضعیفان مر آنان را که بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم مر شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره‌ایرا از آتش (۴۷)

گفتند آنان که بزرگی کردند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بتحقیق حکم کرد میان بندگان (۴۸)

و گفتند آنان که در آتشند مر خازنان دوزخ را بخوانید پروردگارتان را سبک گرداند از ما روزی از عذاب را (۴۹)

گفتند آیا نبود که میآمد شما را رسولانتان با بیتهها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در گمراهی (۵۰)

بدرستی که ما هر آینه یاری کنیم رسولانمان را و آنان که گرویدند در زندگانی دنیا و روزی که ایستاده میشوند شاهدان (۵۱)

روزی که سود نمیدهد ظالمان را عذرشان و مر ایشان را است لعنت و مر ایشان راست بدی آن سرای (۵۲)

و بحقیقت دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم بنی اسرائیل را آن کتاب (۵۳)

هدایتی و پندی مر صاحبان خردها را (۵۴)

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقّ است و آمرزش خواه مر گناهت را و تسبیح کن بستایش پروردگارت بشبانگاه و بامداد (۵۵)

بدرستی که آنان که مجادله میکنند در آیتهای خدا بدون حجّتی که آمده باشد ایشان را نیست در سینه‌هاشان جز بزرگی نباشند ایشان رسندگان بآن پس پناه جوی بخدا بدرستی که اوست شنوای

ترجمه قرآن، ص: ۴۳۹

بینا (۵۶)

هر آینه آفریدن آسمانها و زمین عظیمتر است از آفریدن مردمان و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند (۵۷)

و یکسان نیستند نابینا و بینا و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و نه بدکار اندکی پند میگیرند (۵۸)

بدرستی که قیامت هر آینه آینده است نیست شکی در آن و لیکن اکثر مردمان ایمان نمیآورند (۵۹)

و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را بدرستی که آنان که سرکشی کنند از عبادت من زود باشد که داخل شوند دوزخ را ذلیلان (۶۰)

خداست آنکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش بخش بدرستی که خدا هر آینه صاحب فضل است بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند (۶۱)

آنست خدا پروردگار شما آفریننده همه چیز نیست خدایی مگر او پس بکجا برگردانیده میشود (۶۲)

همچنین برگردانیده میشوند آنان که بودند که بآیتهای خدا انکار میورزیدند (۶۳)

خداست که گردانید برای شما زمین را آرامگاهی و آسمان را بنائی و تصویر کرد شما را پس خوب ساخت پیکر شما را و روزی

داد شما را از پاکیزه‌ها آنست خدا پروردگار شما پس افزون آمد خدا که پروردگار جهانیانست (۶۴)

اوست زنده که نیست خدایی مگر او پس بخوانید او را خالص گردانندگان برای او دین را ستایش مر خدا را که پروردگار

جهانیانست (۶۵)

بگو بدرستی که نهی کردند مرا از آنکه پرستم آنان را که میخوانید از غیر خدا چون آمد مرا بینه‌ها از پروردگارم و فرموده شدم

که منقاد شوم مر پروردگار جهانیان را (۶۶)

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۰

اوست که آفرید شما را از خاک پس از نطفه پس از خون بسته پس بیرون می‌آورد شما را کودکی پس تا برسید بکمال قوت خود

پس تا بشوید پیران و از شما کس هست که متوفی میشوند از پیش و تا برسید بوقتی نامبرده شده و باشد که شما دریابید بعقل (۶۷)

اوست که زنده میکند و میمیراند پس چون قرار شدن دهد امری را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود (۶۸)

آیا ندیدی بسوی آنان که منازعه میکنند در آیتهای خدا که بکجا برگردانیده میشوند (۶۹)

آنان که تکذیب نمودند کتاب را و آنچه را که فرستادیم بآن رسولانمان را پس زود باشد که بدانند (۷۰)

هنگامی که غله‌است در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده میشوند (۷۱)

در آب گرم پس در آتش انداخته میشوند (۷۲)

پس گفته شود مر ایشان را کجاست بودید که شریک میساختید (۷۳)

از غیر خدا گفتند گم شدند از ما بلکه نبودیم که میخواندیم از پیش چیزی را همچنین اضلال میکند خدا کافران را (۷۴)

آن بسبب آنست که بودید شادمانی میگردید در زمین بناحق و بسبب آنچه که بودید مینازیدید (۷۵)

داخل شوید در درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است مقام تکبر کنندگان (۷۶)

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حق است پس یا مینمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا متوفی میسازیم ترا پس

بسوی ما باز گردانیده میشوند (۷۷)

و بتحقیق فرستادیم رسولانی را پیش از تو از ایشان کس است که خواندیم قصه ایشان را بر تو و از ایشان کسی است که نخواندیم

بر تو و نزد مر رسولی را که بیاورد آیتی مگر باذن خدا پس چون بیاید فرمان خدا

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۱

حکم کرده شود بحق و زیان میکنند آنجا باطل کیشان (۷۸)

خداست آنکه گردانید برای شما چهار پایان را تا سوار شوید برخی از آنها را و برخی از آنها را بخورید (۷۹)

و مر شما راست در آنها منفعتها و تا برسید بر سواری آنها بحاجتی که باشد در سینه‌هاتان و بر آنها و بر کشتی بار کرده میشوید

(۸۰)

و مینماید شما را آیتهایش پس بکدام آیات خدا انکار میکنید (۸۱)

آیا پس نرفتند در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام آنان که از پیش ایشان بودند بیشتر از ایشان و سختتر از راه توانایی و اثرها در

زمین پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند (۸۲)

پس چون آمد ایشان را رسولانشان با حجتها شاد شدند بآنچه بودند نزد ایشان از دانش و احاطه کرد بایشان آنچه بودند بآن استهزاء

پس چون دیدند عذاب ما را گفتند گرویدیم بخدا تنها و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن مشرکان (۸۴)
پس نباشد که سود دهد ایشان را ایمانشان چون دیدند عذاب ما را دستور خدا که بحقیقت گذشت در بندگانش و زیان کردند
آنجا کافران (۸۵)

سوره فصلت مکیه و هی اربع و خمسون آیه

- (۱) بنام خداوند بخشاینده مهربان
فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان (۲)
کتابیست تفصیل داده شده آیتهایش قرآنی عربی برای گروهی که میدانند (۳)
ترجمه قرآن، ص: ۴۴۲
مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند اکثرشان پس ایشان نمیشوند (۴)
و گفتند دل‌های ما در حجابست از آنچه میخوانید ما را بآن و در گوش‌های ما گرانی است و از میانه ما و میانه تو مانعی است پس
عمل کن که مائیم عمل کنندگان (۵)
بگو جز این نیست که من انسانی‌ام مثل شما وحی کرده میشود بمن جز این نیست اله شما الهی است یکتا پس رو آورید باو و
آمزش خواهید از او و وای مرشکانی را (۶)
که نمیدهند زکاه را و ایشان بآخرت ایشانند کافران (۷)
بدرستی که آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست پادشاهی غیر مقطوع (۸)
بگو آیا شما هر آینه کافر میشوید بآنکه آفرید زمین را در دو روز و میگردانید مر او را همتایان آنست پروردگار جهانیان (۹)
و گردانید در آن کوه‌های استوار از بالای آن و برکت داد در آن و تقدیر کرد در آن خوردنیهای آن را در چهار روز مساوی برای
خواهندگان (۱۰)
پس پرداخت بآسمان و آن بود دودی پس گفت مر آن را و مر زمین را که بیائید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبرداران (۱۱)
پس قرار داد آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمان کار آن را و اراسته کردیم آسمان دنیا را بچراغها و
محافظتی اینست قرار داد خدای غالب دانا (۱۲)
پس اگر روی گردانیدند پس بگو بیم دادم شما را صاعقه مثل صاعقه عاد و ثمود (۱۳)
هنگامی که آمد ایشان را رسولان از میان دستهایشان و از پس سرشان که نپرستید مگر خدا را گفتند اگر
ترجمه قرآن، ص: ۴۴۳
خواسته بود پروردگار ما فرستاده بود ملائکه را پس بدرستی که ما بآنچه فرستاده شدید بان کافرانیم (۱۴)
پس اما عاد پس سرکشی کردند در زمین بنا حق و گفتند کیست سختتر از ما در توانایی آیا ندیدند که خدایی که آفرید ایشان را
اوست سختتر از ایشان در توانایی و بودند آیت‌های ما را انکار میکردند (۱۵)
پس فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روزهای شوم تا بچشانیمشان عذاب خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت
خوار کننده تر است و ایشان یاری کرده نشوند (۱۶)
و امّا ثمود پس هدایت کردیم ایشان را پس اختیار کردند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشان را صاعقه عذاب خواری بسبب
آنچه بودند کسب میکردند (۱۷)

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و بودند پرهیز می‌کردند (۱۸)

و روزی که حشر کرده شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس ایشان باز داشته میشوند (۱۹)

تا چون آمدند آن را گواهی داد بر ایشان گوش ایشان و دیده‌های ایشان و پوستهای ایشان بآنچه بودند که می‌کردند (۲۰)

و گفتند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گفتند بسخن آورد ما را خدایی که بسخن آورد هر چیز را و او آفرید شما را

نخستین بار و بسوی او باز میگردید (۲۱)

و نبودید که پنهان میشدید که گواهی میدهد بر شما گوش شما و نه دیده‌های شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید که خدا

نمیداند بسیاری را از آنچه می‌کنید (۲۲)

و آن بود گمان شما که گمان کردید پروردگارتان هلاک گردانید شما را پس گرویدید از زیانکاران (۲۳)

پس اگر صبر کنند

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۴

پس آتش مقام است مر ایشان را و اگر طلب خوشنودی کنند پس نباشند از عذر پذیرفته شدگان (۲۴)

و بر گماشتیم برای ایشان رفیقان پس آرایش دادند مر ایشان را آنچه بودند میانه دستهایشان و آنچه بود پس سرشان و ثابت شد بر

ایشان سخن در امتانی که بحقیقت گذشتند پیش از ایشان از جنّ و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران (۲۵)

و گفتند آنان که کافر شدند مشنوید مر این قرآن را و هرزه در آبی کنید در آن باشد که شما غالب شوید (۲۶)

پس هر آینه می‌چشانیم البتّه آنان را که کافر شدند عذابی سخت و هر آینه جزا دهیمشان بدترین آنچه بودند که می‌کردند (۲۷)

اینست جزای دشمنان خدا آتش مر ایشانراست در آن سرای جاودانی پاداشی بسبب آنچه بودند آیتهای ما را انکار می‌کردند (۲۸)

و گفتند آنان که کافر شدند پروردگار ما بنمای ما را آن دو کسرا که گمراه کردند ما را از جنّ و انس تا بگردانیم آن دو را در زیر

قدمهامان تا باشند از فروتران (۲۹)

بدرستی که آنها که گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرو می‌آید بر ایشان ملائکه که مترسید و اندوهگین مشوید و

شادمان شوید به بهشتی که بودید وعده داده میشدید (۳۰)

مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا و در آخرت و مر شما راست در آن آنچه می‌خواهد نفسهای شما و مر شما راست در آن آنچه

می‌خواهید (۳۱)

ما حضری از خدای آمرزنده مهربان (۳۲)

و کیست خوبتر در سخن از کسی که خواند بسوی خدا و کرد کار شایسته و گفت بدرستی که من از مسلمانانم (۳۳)

و یکسان نیست خوبی و نه بدی دفع کن بآنچه آنست بهتر پس آن گاه کسی که میانه تو و میانه اوست

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۵

دشمنی گویا که اوست دوستی مهربان (۳۴)

و داده نشوند آن را مگر آنان که صبر کردند و داده نشوند آن را جز صاحب بهره بزرگ (۳۵)

و اگر از جای در آورد ترا از شیطان و سوسه پس پناه بر بخدا بدرستی که اوست شنوای دانا (۳۶)

و از آیتهایش شب است و روز و آفتاب و ماه سجده نکنید مر آفتاب و نه مر ماه را و سجده کنید مر خدایی را که آفرید آنها را اگر

هستید او را میپرستید (۳۷) ترجمه قرآن ۴۶۹

پس اگر سرکشی کنند پس آنان که نزد پروردگار تواند تسبیح می‌کنند مر او را بشب و روز و ایشان ملول نمیشوند (۳۸)

و از آیتهایش اینکه تو می‌بینی زمین را فرسوده افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد بدرستی که

آنکه زنده گردانید آن را هر آینه زنده کننده مردگانست بدرستی که او بر همه چیز توانا است (۳۹)
 بدرستی که آنان که میل بباطل میکنند در آیت‌های ما پوشیده نمیباشند بر ما آیا پس کسی که انداخته شود در آتش بهتر است یا
 کسی که بیاید ایمن روز قیامت بکنید آنچه را خواستید بدرستی که او بآنچه میکنید بینا است (۴۰)
 بدرستی که آنان که کافر شدند بآن ذکر چون آمد ایشان را و بدرستی که آن هر آینه کتابیست گرامی (۴۱)
 نیاید آن را باطل از میانه دو دستش و نه از پس سرش فرو فرستادنی است از درستکار ستوده (۴۲)
 گفته نمیشود و مر ترا مگر آنچه بحقیقت گفته شد مر رسولان را پیش از تو بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزش است
 و صاحب عقوبت پر درد (۴۳)

و اگر میگردانیدیم آن را قرآنی عجمی هر آینه میگفتند چرا بیان کرده نشد آیت‌هایش آیا قرآن عجمی است و مخاطب عرب بگو
 آن از برای آنان که گرویدند هدایت و شفاست
 ترجمه قرآن، ص: ۴۴۶

و آنان که ایمان نمیآوردند در گوشه‌هایشان گرانی است و او بر ایشان کوری است آنها ندا کرده میشوند از جایی دور (۴۴)
 و بتحقیق دادیم ما موسی را توریئه پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده
 شده بود میانشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی اند از آن که بگمان اندازنده است (۴۵)
 کسی که کرد کار شایسته را پس برای خودش است و آنکه بد کرد پس بر خودش است و نیست پروردگار تو ستمکار مر بندگان
 را (۴۶)

بسوی او برگردانیده میشود دانش قیامت و آنچه بیرون میآید از ثمرها از غلاف‌هایش و بار نگیرد هیچ مؤثنی و نهد جز بعلم او و
 روزی که ندا کند ایشان را که کجایند انبازانم گویند اعلام نمودیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی (۴۷)
 و گمشد از ایشان آنچه بودند که میخواندند از پیش و گمان بردند که نیست مر ایشان را هیچ گریزگاهی (۴۸)
 طول نمیشود انسان از دعاء خیر و اگر مس کند او را شری پس ناامید است ناامید (۴۹)

و هر آینه اگر در چشمانیم او را رحمتی از خود از پس سختی که مس کرد او را هر آینه خواهد گفت البتّه که این امر است و گمان
 ندارم قیامت را قائم و هر آینه اگر باز گردانیده شوم بسوی پروردگارم بدرستی که مر است نزد او هر آینه خوبتر پس هر آینه اخبار
 خواهیم کرد البتّه آنها را که کافر شدند بآنچه کردند و هر آینه بچشمانیم البتّه ایشان را از عذابی درشت (۵۰)

و چون انعام کنیم بر انسان روی گرداند و دور کشد جانبش را و چون مس کند او را شرّ پس صاحب دعائیست پهن (۵۱)
 بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا پس کافر شده باشید بآن کیست گمراهتر از آنکه اوست در مخالفتی دور از حقّ (۵۲)
 بزودی مینمائیم ایشان را آیت‌های خود در آفاق و در خودهاشان تا آشکار گردد مر ایشان را که اوست حقّ
 ترجمه قرآن، ص: ۴۴۷

آیا کافی نیست پروردگارت که اوست بر همه چیزی گواه (۵۳)
 دانسته باش که ایشان در شکند از ملاقات پروردگارشان دانسته باش که او بهمه چیز احاطه کننده است (۵۴)

سورة الشورى مکیه و هی ثلث و خمسون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنان که بودند پیش از تو خدای غالب درست کردار (۳)

مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ (۴)

نزدیکست که آسمانها چاک چاک شوند از بالاشان و ملائکه تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و آمرزش میطلبند برای آنکه در زمین است دانسته باش که خدا اوست آمرزنده مهربان (۵)

و آنان که گرفتند از غیر او دوستان خداست نگهبان بر ایشان و نیستی تو بر ایشان گماشته (۶)
و همچنین وحی کردیم بتو قرآنی عربی تا بیم کنی اصل قریه‌ها را و آنکه پیرامون آنست و بیم کنی از روز جمعیت نیست شکی در آن پاره باشند در بهشت و پاره باشند در دوزخ (۷)

و اگر خواسته بود خدا هر آینه کرده بود ایشان را امتی واحد و لیکن داخل میکند آن را که خواهد در رحمتش و ستمکاران نیست مر ایشان را هیچ دوستی و نه یاری کننده (۸)

آیا گرفتند از غیر او دوستان پس خدا اوست خداوند و او زنده میکند مردگان را و او بر همه چیزی تواناست (۹)
و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۸

پس حکمش بخداست آنست خدای پروردگارم بر او توکل کردم و بسوی او بازگشت مینمایم (۱۰)

پدید آورنده آسمانها و زمین گردانید برای شما از خودهاتان جفتها و از شتر و گاو و گوسفند جفتها بسیار میگرداند شما را در آن نیست مانند او چیزی و اوست شنوای بینا (۱۱)

مر او راست کلیدهای آسمانها و زمین گشاده میگرداند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که او بهمه چیز داناست (۱۲)

آئین نهاد برای شما از دین آنچه وصیت کرد بآن نوح را و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه وصیت کردیم بآن ابراهیم و موسی و عیسی که بر پای دارید دین را و جدایی مکنید در آن گران آمد بر مشرکان آنچه میخوانید ایشان را بآن از توحید خدا میکشد بسوی آن آن را که میخواهد و هدایت میکند بسوی آن آن کسی را که بازگشت مینماید (۱۳)

و متفرق نشدند مگر پس از آنچه آمد ایشان را دانش از راه ستمی که بود میانشان و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت تا مدتی نام برده شده هر آینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستی که آنان که بمیراث داده شدند کتاب را از بعد ایشان هر آینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده (۱۴)

پس برای آن پس بخوان و ثابت باش چنان که فرموده شده و پیروی مکن مرادهای ایشان را و بکوی گرویدم بآنچه فرو فرستاد خدا از کتاب و فرموده شدم که عدالت کنم میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست کردار ما و مر شما راست کردارتان نیست خصومتی میان ما و میان شما خدا جمع میکند میان ما و بسوی اوست بازگشت (۱۵)

و آنان که خصومت میکنند در خدا از بعد آنچه اجابت کرده شد مر او را

ترجمه قرآن، ص: ۴۴۹

حجت ایشان باطلست نزد پروردگارشان و بر ایشان غضبی و مر ایشانراست عذابی سخت (۱۶)

خداست که فرو فرستاد کتاب را بحق و میزان را و چه چیز آگاه کرد ترا شاید که باشد قیامت نزدیک (۱۷)

بشتاب میخواهند آن را آنان که نمیگردند بآن و آنان که گرویدند ترسندگانند از آن و میدانند که آن حق است آگاه باشید بدرستی که آنان که شک میکنند در قیامت هر آینه در گمراهی دوری اند (۱۸)

خدا صاحب لطف است ببندگانش روزی میدهد آن را که میخواهد و اوست توانای غالب (۱۹)

کسی که اراده میکند زراعت آخرت را میافزایم مر او را در زراعتش و کسی که اراده میکند زراعت دنیا را میدهیمش از آن و نیست مر او را در آخرت هیچ بهره (۲۰)

بلکه مر ایشانراست شریکان آئین نهادند برای ایشان از دین آنچه را دستوری نداد بآن خدا و اگر نبود کلمه فصل یعنی تقدیر تاخیر هر آینه حکم کرده شده بود میانشان و بدرستی که ستمکاران امر ایشانراست عذابی دردناک (۲۱)

بینی ستمکاران را ترسندگان از آنچه کسب کردند و آن واقعت بر ایشان و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در باشند در چمنهای بهشتها مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست آن تفضلی بزرگ (۲۲)

اینست آنچه مژده میدهد خدا بندگانش را آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو نمیخواهم از شما بر آن مزدی مگر دوستی در قرابت و کسی که کسب کند خوبی را میافزائیم مر او را در آن خوبی بدرستی که خدا آمرزنده شکر پذیر است (۲۳)

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۰

یا میگویند بست بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر کند بر دلت و محو میکند خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلماتش بدرستی که او داناست براریر سینهها (۲۴)

و اوست که قبول میکند توبه را از بندگانش و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه میکنید (۲۵)

و اجابت میکند آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته و زیاد میدهد ایشان را از فضلش و کافران مر ایشانراست عذابی سخت (۲۶)

و اگر فراخ کرده بود خدا روزی را برای بندگانش هر آینه ستم کردندی در زمین و لیکن فرو میفرستد باندازه آنچه خواهد بدرستی که او به بندگانش آگاه بینا است (۲۷)

و اوست که فرو میفرستد باران را بعد از آنکه نومید شدند و منتشر میگرداند رحمتش را و اوست خداوند ستوده (۲۸)

و از آیتهای اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرد در آن دو از جنبنده و او بر جمع کردنشان چون خواهد تواناست (۲۹)

و آنچه برسد شما را از حادثه پس بآنست که کسب کرد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری (۳۰)

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده (۳۱)

و از آیتهای او کشتیهای روانست در دریا چون کوهها (۳۲)

اگر خواهد ساکن گرداند بادرا پس گردند ایستادها بر پشتش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست مر هر صبر کننده شکر گزاری را (۳۳)

یا هلاک گرداند آنها را بآنچه کسب کردند و عفو کند از بسیاری (۳۴)

و میداند آنان که مجادله میکنند در آیتهای ما که نیست مر ایشان را هیچ گریزگاهی (۳۵)

پس آنچه داده شدید

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۱

از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است از برای آنها که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند (۳۶)

و آنان که اجتناب میکنند از کبیرهای گناه و کارها زشت و چون خشم میگیرند ایشان عفو میکنند (۳۷)

و آنان که اجابت نمودند مر پروردگارشان را و بر پای داشتند نماز را و کارشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی دادیشان نفقه میکنند (۳۸)

و آنان که چون رسید ایشان را ستمی ایشان انتقام کشند (۳۹)

و پاداش بدی بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست که او دوست ندارد ستمکاران را (۴۰)

و هر آینه آنکه انتقام کشید پس از ظلم او پس آنها نیست بر ایشان هیچ راهی (۴۱)
 جز این نیست راه بر آنان است که ستم میکنند مردمان را و فساد میکنند در زمین بنا حقّ آن گروهست ایشان را عذاب پر درد (۴۲)
 و هر آینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستی که آنست هر آینه از کارهای قوی (۴۳)
 و آن را که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ یاوری از بعد آن و بینی ظالمان را که چون بینند عذاب را گویند آیا باشد
 بسوی بازگشتن هیچ راهی (۴۴)
 و بینی ایشان را عرض کرده میشوند بر آن خشوع کنندگان از خواری می بینند از نگرستن پنهان و گفتند آنان که ایمان آوردند
 بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند بخودهاشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که ظالمان در عذاب پاینده اند (۴۵)
 و نباشد مر ایشان را هیچ دوستان که یاری کند ایشان را از غیر خدا و آن را که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ راهی (۴۶)
 اجابت کنید

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۲

مر پروردگارتان را پیش از آنکه آید روزی که نباشد باز گردانیدنی مر او را از خدا و نباشد مر شما را هیچ پناهی روزی چنین و
 نباشد مر شما را هیچ انکاری (۴۷)
 پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو جز رسانیدن و بدرستی که ما چون چشاندیم انسان را از
 خود رحمتی شاد میشود بآن و اگر برسد ایشان را ضرری بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان پس بدرستی که انسان سخت ناسپاس
 است (۴۸)

مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میآفریند آنچه میخواهد میبخشد مر آن را که میخواهد مؤنثها و میبخشد مر آن را که
 میخواهد مذکرها (۴۹)

یا هر دو میدهد ایشان را مذکرها و مؤنثها و میگرداند آن را که میخواهد نازاینده بدرستی که اوست دانای توانا (۵۰)
 و نباشد مر انسانی را که سخن کند او را خدا مگر بوحی یا از از پس حجاب یا بفرستادن رسولی پس وحی کند باذنش آنچه
 خواهد بدرستی که اوست رفیع حکیم (۵۱)

و همچنین وحی فرستادیم بتو روحی از امر خود نبودی که بدانی چیست کتاب و نه ایمان و لیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت
 میکنیم بآن آن را که خواهیم از بندگان خود و بدرستی که هر آینه راه نمایی براه راست (۵۲)
 راه خدایی که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است دانسته باشید که بخدا باز میگردد کارها (۵۳)

سورة الزّخرف مکیه و هی تسع و ثمانون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۳

بحقّ کتاب روشن (۲)

بدرستی که ما گردانیدیم آن را قرآنی عربی باشد که شما دریابید بعقل (۳)
 و بدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند مرتبه با حکم است (۴)
 آیا پس بگردانیم از شما ذکر را باعراض از بهر آنکه هستید گروهی اسرافکاران (۵)
 و بسیار فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان (۶)

و نمیآمد ایشان را هیچ پیغمبری مگر که بودند بآن استهزاء میکردند (۷)

پس هلاک کردیم سخت تر از ایشان را در قوت و گذشت داستان پیشینان (۸)

و هر آینه اگر بررسی از ایشان که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه خواهند گفت البتّه آفرید آنها را خدای غالب دانا (۹)

آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و گردانید برای شما در آن راهها باشد که شما هدایت یابید (۱۰)

و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده گردانیدیم بآن جای مرده را همچنین بیرون آورده میشوید (۱۱)

و آنکه آفرید اصناف را همه آنها و گردانید برای شما از کشتیها و چهار پایان آنچه سوار میشوید (۱۲)

تا قرار گیرید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگارتان را چون قرار گیرید بر آن و بگوئید دانم پاک بودن آنکه رام گردانید برای ما این را و نبودیم مر آن را توانایی دارندگان (۱۳)

و بدرستی که ما بسوی پروردگاران باز گردند گانیم (۱۴)

و گردانیدند مر او را از بندگانش بهره بدرستی که انسان هر آینه ناسپاسی است هویدا (۱۵)

آیا گرفت از آنچه آفرید دختران و برگزید شما را به پسران (۱۶)

و چون مژده داده شود یکیشان بآنچه زد برای خدای بخشنده مثل گردد رویش سیاه و اوست پر خشم (۱۷)

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۴

آیا و آنکه ترتیب یافته میشود در زینت و اوست در مخاصمه ناآشکار کننده (۱۸)

و گردانیدند ملائکه را که ایشانند بندگان خدای بخشاینده مؤنثها آیا حاضر بودند آفریدن ایشان را بزودی نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند (۱۹)

و گفتند اگر خواسته بود خدای بخشاینده نمیرستیدیم ایشان را نیست مر ایشان را بآن هیچ علمی نیستند ایشان جز آنکه دروغ میگویند (۲۰)

یا دادیم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشانند بآن چنگ در زندگان (۲۱)

بلکه گفتند که ما یافتیم پدرانمان را بر طریقه و بدرستی که مائیم بر اثرهاشان هدایت یافتگان (۲۲)

و همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم دهنده مگر که گفتند متنعمانش بدرستی که ما یافتیم پدرانمان را بر طریقه و بدرستی که مائیم بر اثرهای ایشان اقتدا کنندگان (۲۳)

گفت آیا و اگر چه آورم شما را هدایت نماینده تر از آنچه یافتید بر آن پدرانتان را گفتند که ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم (۲۴)

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان (۲۵)

و هنگامی که گفت ابراهیم مر پدرش را و قومش را بدرستی که من بیزارم از آنچه میپرستید (۲۶)

جز آنکه پدید آورد مرا پس بدرستی که او بزودی راه نماید مرا (۲۷)

و گردانید آن را کلمه باقی در عقبش باشد که ایشان باز گشت کنند (۲۸)

بلکه کامرانی دادیم اینها را و پدرانشان را تا آمد ایشان را حقّ و رسولی ظاهر (۲۹)

و چون آمد ایشان را حقّ گفتند این جادو است و بدرستی که ما بآن کافرانیم (۳۰)

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از آن دو قریه که بزرگست (۳۱)

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۵

آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگار ترا ما قسمت کردیم میانشان وجه معاش ایشان را در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی ایشان را بالای بعضی در مراتب تا بگیرند برخیشان برخی را بکار باز داشته و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع

و اگر نه آن بودی که میشدند مردمان جماعتی واحد هر آینه گردانیده بودیم برای آنان که کافر میشوند بخدا برای خانهاشان سقفها از نقره و نردبانها که بر آن بر آیند (۳۳)

و برای خانهاشان درها و سریرها که بر آن تکیه کنند (۳۴)

و زینتها و نباشد همه آن مگر مایه تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزکاران است (۳۵)

و کسی که اعراض کند از ذکر خدا میگماریم برای او شیطان را پس اوست مر او را رفیق (۳۶)

و بدرستی که آنها باز میدارند ایشان را از راه و مییندارند که ایشانند هدایت یافتگان (۳۷)

تا چون آید ما را گوید ای کاش بودی میانه من و میانه تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بودی (۳۸)

و هرگز سود نمیدهد شما را امروز چون ستم کردید که شما در عذاب شریکانید (۳۹)

آیا پس تو میشنوانی کران را یا راه نمایی کوران را و آنکه باشد در گمراهی آشکار (۴۰)

پس اگر ببریم ترا پس بدرستی که مائیم از ایشان انتقام کشندگان (۴۱)

یا مینمائیم البتّه ترا آنچه وعده کردیم ایشان را پس مائیم بر ایشان قدرت دارندگان (۴۲)

پس چنگ درزن بآنچه وحی کرده شد بتو بدرستی که تویی بر راه راست (۴۳)

و بدرستی که آن هر آینه ذکر هست مر ترا و مرقوم ترا و زود باشد که پرسیده شوید (۴۴)

و بپرس

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۶

از آنکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما آیا گردانیدیم از غیر خدای بخشاینده الهانی که پرستیده شوند (۴۵)

و بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستی که منم فرستاده پروردگار جهانیان (۴۶)

پس چون آوردشان آیتهای ما را آن گاه ایشان از آن خنده میکردند (۴۷)

و نمینمودیم ایشان را هیچ آیتی مگر آن بزرگتر بود از مثلش و گرفتیم ایشان را بعداب باشد که آنها باز گشت کنند (۴۸)

و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگار ترا بآنچه پیمان کرده نزد تو بدرستی که مائیم هدایت یافتگان (۴۹)

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را آن گاه ایشان پیمان میشکستند (۵۰)

و ندا کرد فرعون در قومش گفت ای قوم من آیا نیست مرا ملک مصر و این نهرها میروند از زیرم آیا پس نمی بینید (۵۱)

بلکه من بهترم از این کس که اوست خوار و نزدیک نیست که بیان تواند کرد (۵۲)

پس چرا انداخته نشد بر او دستونها از زر یا نیامدند با او فرشتگان بهم پیوستگان (۵۳)

پس از جای بر آورد قومش را پس اطاعت کردند او را که ایشان بودند گروهی نافرمانبرداران (۵۴)

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان را همگی (۵۵)

پس کردیمشان سابقان و مثلی برای پسینیان (۵۶)

و چون زده شد پسر مریم مثلی آن گاه قوم تو از آن فریاد میآوردند (۵۷)

و گفتند آیا الهان ما بهترند یا او نزدند آن را برای تو جز جدلی بلکه ایشانند گروهی خصومت کنندگان (۵۸)

نیست او جز بنده که احسان کردیم بر او و گردانیدیم او را

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۷

مثلی برای بنی اسرائیل (۵۹)

و اگر خواهیم هر آینه گردانیم از شما ملائکه را در زمین که جانشین باشند (۶۰)

و بدرستی که او است هر آینه علمی برای قیامت پس شک میار بآن و پیروی کنید مرا اینست راه راست (۶۱)

و باز ندارد البتّه شما را شیطان بدرستی که او مر شما راست دشمنی آشکار (۶۲)

و چون آورد عیسی معجزات را گفت بتحقیق آوردم بشما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعضی از آنچه اختلاف کنید در آن پس بترسید از خدا و فرمانبرید مرا (۶۳)

بدرستی که خدا اوست پروردگار من و شما پس بپرستید او را اینست راه راست (۶۴)

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میان ایشان پس وای مر آنان که ستم کردند از عذاب روزی پر درد (۶۵)

آیا انتظار میکشند جز قیامت را که آید ایشان را ناگاه و ایشان ندانند (۶۶)

دوستان روزی چنین بعضی از ایشان مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران (۶۷)

ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین میشوید (۶۸)

آنان که گرویدند بآیتهای ما و بودند منقادان (۶۹)

در آئید در بهشت شما و جفتهاتان که بر افروخته نشاط میبوده باشید (۷۰)

گردانیده میشود بر ایشان کاسه‌های پهنی که از طلاست و کوزه‌های بی دستگیره و در آنست آنچه خواهش دارد آن را نفسها و لذت میرد چشمها و شمائید در آن جاودانیان (۷۱)

و اینست آن بهشتی که بارث داده شدید آن را بسبب آنچه بودید که میکردید (۷۲)

مر شما راست در آن میوه بسیار که از آن میخورید (۷۳)

بدرستی که گناهکارانند در عقوبت دوزخ جاودانیان (۷۴)

تخفیف داده نشود از ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۸

و ایشان در آن نومیدانند (۷۵)

و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند ایشان ستمکاران (۷۶)

و ندا کردند که ای مالک باید که بمیراند ما را پروردگارت گفت بدرستی که شما درنگ کنندگانید (۷۷)

بدرستی که آوردیم بشما حقّ را و لیکن اکثر شما بودید مر حقّ را ناخوش دارندگان (۷۸)

بلکه محکم گردانیدند کاری را پس مائیم محکم گردانندگان (۷۹)

یا می‌پندارند که ما نمیشنوم پنهان ایشان و رازشان را آری و رسولان مانند نزد ایشان مینویسند (۸۰)

بگو اگر باشد مر خدای بخشاینده را فرزندی پس منم اولّ پرستندگان (۸۱)

دائم پاک بودن پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند (۸۲)

پس واگذار ایشان را که صحبت دارند و بازی کنند تا آنکه ملاقات کنند روزشان را که وعده داده میشوند (۸۳)

و اوست آنکه در آسمان اله است و در زمین اله است و اوست درست کردار دانا (۸۴)

و افزون آمد آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او باز گردانیده میشود (۸۵)

و مالک نمیباشند آنان که میخوانند از غیر او شفاعت کردن را مگر کسی که گواهی داد بحقّ و ایشان میدانند (۸۶)

و اگر پرسی از ایشان که که آفرید ایشان را هر آینه گویند البتّه خدا پس بکجا بر گردانیده میشوید (۸۷)

و قولش ای پروردگار من بدرستی که اینها گروهی اند که ایمان نمیآوردند (۸۸)
 پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند (۸۹)

سوره الدخان مکیه و هی تسع و خمسون آیه

ترجمه قرآن، ص: ۴۵۹

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بکتاب آشکار کننده (۲)

بدرستی که ما فرستادیم آن را در شبی برکت داده شده بدرستی که ما هستیم بیم کنندگان (۳)

در آن جدا کرده میشود هر امری موافق حکمت (۴)

امری از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان (۵)

رحمتی از پروردگار تو بدرستی که اوست او شنوای دانا (۶)

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر هستید یقین کنندگان (۷)

نیست الهی جز او زنده میکند و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان (۸)

بلکه ایشانند در شک بازی میکنند (۹)

پس انتظارکش روزی که میآورد آسمان دودی آشکار (۱۰)

فرو میگیرد مردمان را اینست عذابی پر درد (۱۱)

پروردگار ما دفع کن از ما عذاب را بدرستی که مائیم گروندگان (۱۲)

کجاست مر ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشان را رسولی آشکار کننده (۱۳)

پس رو گردانیدند از او و گفتند آموخته شده ایست دیوانه (۱۴)

بدرستی که ما دفع کننده عذابیم اندکی بدرستی که شمائید عود کنندگان (۱۵)

روزی که سخت میگیریم سخت گرفتن عظیم بدرستی که مائیم انتقام کشندگان (۱۶)

و بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون و آمد ایشان را رسولی شریف (۱۷)

که بسپارید بمن بندگان خدا را بدرستی که منم مر شما را رسولی امین (۱۸)

و آنکه رفعت مجوئید بر خدا بدرستی که من آورندهام شما را حجتی روشن (۱۹)

و بدرستی که من پناه میبرم پروردگار من و پروردگار شما که سنگسار کنید مرا (۲۰)

و اگر باور ندارید مرا پس کناره کنید از من (۲۱)

پس خواند پروردگارش را که اینان گروهی اند گناهکاران

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۰

(۲۲)

پس ببر بندگان مرا در شب بدرستی که شمائید از پی رفته شدگان (۲۳)

و واگذارید دریا را آرمیده بدرستی که ایشانند لشکری غرقشندگان (۲۴)

بسا که واگذاشتند از باغها و چشمهها (۲۵)

و کشتهها و جای خوب (۲۶)

- و نعمتی که بودند در آن متنعمان (۲۷)
- همچنین است و بمیراث دادیم آنها را بگروهی دیگر (۲۸)
- پس نگرست بر ایشان آسمان و زمین و نشدند مهلت دادگان (۲۹)
- و بتحقیق نجات دادیم بنی اسرائیل را از عقوبت خوار کننده (۳۰)
- از فرعون بدرستی که او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان (۳۱)
- و بتحقیق اختیار کردیم ایشان را بر دانشی بر جهانیان (۳۲)
- و دادیمشان از آیتها آنچه بود در آن نعمتی آشکار (۳۳)
- بدرستی که اینها هر آینه میگویند (۳۴)
- نیست آن جز مردمان نخست و نباشیم ما زنده کرده شوندگان (۳۵)
- پس بیاورید پدرانمان را اگر هستید راستگویان (۳۶)
- آیا ایشان بهترند یا قوم تبع و آنان که بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشان را بدرستی که ایشان بودند گناهکاران (۳۷)
- و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو تاست بازی کنندگان (۳۸)
- نیافریدیم آن دو را مگر بحق و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۳۹)
- بدرستی که روز تمیز است وعده گاه ایشان همگی (۴۰)
- روزی که کفایت نمیکند دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری کرده شوند (۴۱)
- جز آن را که رحمت کرد خدا بدرستی که او اوست عزیز مهربان (۴۲)
- بدرستی که درخت زقوم (۴۳)
- خوراک گناهکارانست (۴۴)
- چون فلز گداخته میجوشد در شکمها (۴۵)
- چون جوشیدن آب گرم (۴۶)
- بگیریدش
- ترجمه قرآن، ص: ۴۶۱
- پس بکشیدش بعنف بمیان دوزخ (۴۷)
- پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان (۴۸)
- بچش بدرستی که تو تویی عزیز گرامی (۴۹)
- بدرستی که این است آنچه بودید بان شک میآوردید (۵۰)
- بدرستی که پرهیز کارانند در جایی امین (۵۱)
- در بهشتها و چشمهها (۵۲)
- میپوشند از دیبای نازک و دیبای سطر روی بهم دارندگان (۵۳)
- همچنین جفت میگردانیمشان با حوران فراخ چشم (۵۴)
- میخوانند در آنها هر میوه را ایمنان (۵۵)
- نچشند در آن مرگ را جز مردن نخستین و نگهداشت ایشان را از عذاب دوزخ (۵۶)
- تفضلی است از پروردگارت آنست آن کامیابی عظیم (۵۷)

پس جز این نیست که آسان کردیم آن را بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند (۵۸)

پس انتظار بکش بدرستی که ایشان منتظرانند

سورة الجاثية مكيه و هي سبع و ثلاثون آية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

فرو فرستادن کتابست از خدای غالب درست کردار (۲)

بدرستی که در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست مر گروندگان را (۳)

و در آفرینش شما و در آنچه می پراکند از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین میکنند (۴)

و اختلاف شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده گردانید بآن زمین را بعد از مردنش و گردانیدن بادها آیتهاست

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۲

برای گروهی که میبایند بعقل (۵)

این آیتهای خداست که میخوانیم آن را بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از خدا و آیتهایش میگردند (۶)

وای بر هر دروغگوی گنه کاری (۷)

میشنود آیتهای خدا را که خوانده میشود بر او پس اصرار میورزد سرکشی کنان که گویا نشنیده آن را پس مژده ده او را بعد از این در دناک (۸)

و چون بداند از آیتهای ما چیزی را میگیرد آن را باستهزاء آن گروه مر ایشانراست عذابی خوار کننده (۹)

از پیش رویشان دوزخست و کفایت نمیکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و مر ایشانراست عذابی بزرگ (۱۰)

این است هدایت و آنان که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان مر ایشانراست عذاب از عقوبتی پر درد (۱۱)

خداست که رام کرد برای شما دریا را تا روا نشود کشتیها در آن بفرمانش و تا طلب کنید از فضل او و باشد که شما شکر کنید (۱۲)

و رام کرد برای شما آنچه در زمین است همه از اوست بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای جمعی که اندیشه کنند (۱۳)

بگو از برای آنان که گرویدند که عفو کنند مر آنان را که امید نمیدارند روزهای خدا را تا جزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند کسب میکردند (۱۴)

کسی که کرد کار شایسته را پس برای نفس اوست و کسی که بد کرد پس بر آنست پس بسوی پروردگارتان باز گردانیده میشوید (۱۵)

و بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکومت و نبوت و روزی دادیمشان از پاکیزهها و افزونی دادیم ایشان را بر جهانیان (۱۶)

و دادیم ایشان را بینههایی از امر پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد ایشان را

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۳

دانش از راه ستم میانشان بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند (۱۷)

پس گردانیدیم ترا بر طریقه از امر دین پس پیروی کن آن را و پیروی مکن خواهشهای آنان را که نمیدانند (۱۸)

بدرستی که ایشان هرگز کفایت نمیکند از تو از خدا چیزی را و بدرستی که ستمکاران بعضی ایشانند دوستان بعضی و خداست

دوست پرهیزکاران (۱۹)

اینست دلیلهای بینش بخش از برای مردمان و هدایت و رحمت از برای گروهی که یقین میکنند (۲۰)
آیا پنداشتند آنان که کسب کردند بدیها را که گردانیدیم ایشان را مانند آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته یکسانست
زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند (۲۱)

و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه کسب کرد و ایشان ستمکرده نشوند (۲۲)
آیا پس دیدی آن را که گرفت الهش را خواهشش و اضلال کردش خدا بر علمی و مهر نهاد بر گوشش و دلش و گردانید بر
چشمش پرده پس که هدایت میکند او را از بعد خدا آیا پس پند نمیگیرید (۲۳)

و گفتند نیست آن جز زندگانی ما در دنیا که میمیریم و زنده میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر دهر و نیست مر ایشان را بآن هیچ
دانشی نیستند ایشان مگر که گمان میکنند (۲۴)

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن است نباشد دلیل ایشان جز آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید راستگویان
(۲۵)

بگو خدا زنده کند شما را پس بمیراند شما را پس جمع میکند شما را تا روز قیامت نیست شکی

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۴

در آن و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند (۲۶)

و مر خداراست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که قایم شود قیامت آن روز زیان میکنند باطل کیشان (۲۷)
و بینی هر امتی را بزانو در آینده هر امتی خوانده میشود بکتابش آن روز جزا داده میشوید آنچه را بودید که میکردید (۲۸)
این است کتاب ما سخن میگوید بر شما بحق بدرستی که ما بودیم که مینوشتیم آنچه را بودید که میکردید (۲۹)
پس اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس داخل میسازد ایشان را پروردگارشان در رحمتش آنست آن کامیابی
آشکار (۳۰)

و اما آنان که کافر شدند پس نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس سرکشی میکردید و بودید گروهی گناهکاران (۳۱)
و چون گفته شود که وعده خدا حق است و قیامت نیست شکی در آن گوئید ندانیم چیست قیامت گمان نمیبریم مگر گمانی و
نیستیم ما یقین دارندگان (۳۲)

و ظاهر شد مر ایشان را بدیهای آنچه کردند و احاطه کرد بایشان آنچه بودند بآن استهزاء میکردند (۳۳)
و گفته شود که امروز فرو میگذاریم شما را هم چنان که فرو گذاشتید ملاقات روزتان اینروز و جای شما آتش است و نباشد مر شما
را هیچ یاری کنندگان (۳۴)

آن باین است که شما گرفتید آیتهای خدا را استهزاء و فریفت شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن و نه از
ایشان قبول عذر شود (۳۵)

پس مر خدا راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان (۳۶)

و مر او راست بزرگواری در آسمانها و زمین و اوست غالب درستکار (۳۷)

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۵

سورة الأحقاف مکیه و هی خمس و ثلاثون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

فرو فرستادن کتاب است از خدای عزیز درستکار (۲)

نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو تاست مگر بحق و مدّتی نامبرده شده و آنان که کافر شدند از آنچه بیم کرده شدند اعراض کنندگان (۳)

بگو خبر دهید از آنچه میخوانید از جز خدا بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانراست شرکتی در آسمانها بیارید مرا کتابی پیش از این یا بازمانده از دانش اگر هستید راستگویان (۴)

و کیست گمراهر از آنکه میخواند از جز خدا آن را که اجابت نمیکند مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بیخبرانند (۵) و چون حشر کرده شدند مردمان باشند مر ایشان را دشمنان و باشند پیرستش ایشان انکار کنندگان (۶) و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که روشن است گویند آنان که کافر شدند مر حقّ را چون آمد ایشان را این سحریست آشکار (۷)

بلکه میگویند بدروغ بستم آن را پس مالک نمیباشید مرا از خدا چیزی او داناتر است بآنچه سخن میکنند در آن کافی باشد او گواه میانه من و میانه شما و اوست آمرزنده مهربان (۸)

بگو نیستم من نو در آمدی از رسولان و ندانم که چه کرده شود با من و نه با شما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن و نیستم من مگر

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۶

بیم دهنده آشکار (۹)

بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا و کافر شوید بآن و گواهی دهد شاهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آرد و سرکشی کنید بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را (۱۰)

و گفتند آنان که کافر شدند برای آنان که ایمان آوردند اگر بودی خیر سبقت نمیگرفتند ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی خواهند گفت اینست دروغی کهنه (۱۱)

و پیش از آنست کتاب موسی امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی تا بیم کند آنان را که ستم کردند و مژده باشد مر نیکوکاران را (۱۲)

بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند (۱۳) ایشانند اهل بهشت جاودانیان در آن پاداشی بآنچه بودند که میکردند (۱۴)

و وصیت نمودیم انسان را بوالدینش خوبی کردن برداشت او را مادرش بدشواری و بنهادش بدشواری و حملش و بریدنش از شیر سی ماه است تا چون رسید توانایش و رسید بچهل سال گفت پروردگار من در دل من انداز که شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینکه بکنم کار شایسته را که پسندی آن را و شایستگی ده مرا در اولادم بدرستی که من بازگشت نمودم بسوی تو و بدرستی که منم از منقادان (۱۵)

ایشان آنانند که میپذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند و در میگذریم از بدیهای ایشان در اهل بهشت وعده راستی که بودند وعده داده میشدند (۱۶)

و کسی که

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۷

گفت مر والدینش را افّ مر شما دو تا را آیا وعده میدهید مرا که بیرون آورده میشوم و بتحقیق در گذشتند قرنها از پیش من و آن دو تا استغاثه میکردند بخدا وای بر تو ایمان آور بدرستی که وعده خدا حقّ است پس گفت نیست این مگر افسانههای پیشینیان (۱۷)

ایشان آنانند که ثابت شد بر ایشان سخن در امتنای که در گذشتند از پیش ایشان از جنّ و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران (۱۸)

و برای هر یک مرتبه‌هاست از آنچه کردند و تمام می‌دهد ایشان را کرده‌هایشان را و ایشان ستمکرده نمی‌شوند (۱۹)
و روزی که عرض کرده می‌شوند آنان که کافر شدند بر آتش بروید پاکیزه‌های تانرا تانرا در زندگی تان در دنیا و تعیش کردید بآن پس امروز جزا داده می‌شوید عذاب خواری را بسبب آنچه بودید سرکشی می‌کردید در زمین بناحقّ و بسبب آنچه بودید که فسق می‌کردید (۲۰)

و یاد کن برادر عاد را هنگامی که بیم کرد قومش را در رملها و بتحقیق در گذشتند بیم کنندگان از میان دو دستش و از پس سرش که نمی‌پرستید مگر خدا را بدرستی که من می‌ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ (۲۱)

گفتند آیا آمدی ما را که برگردانی ما را از الهانمان پس بیار بما آنچه وعده می‌دهی ما را اگر هستی از راستگویان (۲۲)
گفت نیست آن علم مگر نزد خدا و میرسانم بشما آنچه را که فرستاده شدم بآن و لیکن می‌بینم شما را گروهی که جهل می‌وزید (۲۳)

پس چون دیدند آن را ابری پهن شده در افق متوجّه وادیهای ایشان گفتند این ابر است پهن شده در افق که باراننده ما است بلکه آنست آنچه بشتاب می‌خواستید آن را باد است که در آن عذایست پر درد (۲۴)
که هلاک می‌سازد همه چیز را
ترجمه قرآن، ص: ۴۶۸

بامر پروردگارش پس گشتند چنان که دیده نمی‌شد جز مسکنهایشان همچین پاداش می‌دهیم گروه گناهکاران را (۲۵)
و بحقیقت تمکّن دادیم ایشان را در آنچه تمکّن ندادیم شما را در آن و گردانیدیم مر ایشان را گوش و دیده‌ها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان گوششان و نه چشمهایشان و نه دلهایشان هیچ چیز چون بودند که انکار می‌ورزیدند بآیتهای خدا و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء می‌کردند (۲۶)

و بتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه را که پیرامون شماست از قریه‌ها و مکرر آوردیم آیتها را باشد که ایشان بازگشت کنند (۲۷)
پس چرا یاری نکردند ایشان را آنکه گرفتند از غیر خدا وسیله تقرّب که الهانند بلکه گمشدند از ایشان و اینست دروغشان و آنچه را که بودند بر می‌بافتند (۲۸)

و هنگامی که گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جنّ که می‌شنیدند قرآن را پس چون حاضر شدند آن را گفتند خاموش باشید پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قومشان بیم کنندگان (۲۹)
گفتند ای قوم ما بدرستی که ما شنیدیم کتابی را که فرو فرستاده شد از بعد موسی تصدیق کننده مر آنچه را که باشد میانه دو دستش هدایت میکند بسوی حقّ و براه راست (۳۰)

ای قوم ما اجابت کنید خواننده خدا را و ایمان آورید باو تا بیامزد شما را از گناهانتان و برهاند شما را از عذاب پر درد (۳۱)
و آنکه اجابت نکنند خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست مر او را از جز او یاوران آنهااند در گمراهی آشکار (۳۲)

آیا ندانستند که خدایی که آفرید

ترجمه قرآن، ص: ۴۶۹

آسمانها و زمین را و مانده نگشت در آفریدن آنها قادر است بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری بدرستی که او بر همه چیزی تواناست (۳۳)

و روزی که عرض کرده میشوند آنان که کافر شدند بر آتش آیا نیست این حق گویند آری پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان که کفر میورزیدید (۳۴)

پس صبر کن هم چنان که صبر کردند صاحبان ثبات از رسولان و بشتاب مخواه برای ایشان گویا ایشان روزی که می بینند آنچه را وعده کرده میشوند درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانید نیست پس آیا هلاک میشوند جز گروه فاسقان (۳۵)

سوره محمد صلی الله علیه و آله مدتیّه و هی ثمان و ثلاثون آیه

ترجمه قرآن ۴۹۲

بنام خداوند بخشاینده مهربان

آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا ضایع گردانید کردارهایشان را (۱)

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شد بر محمد صلی الله علیه و آله و اوست حق از پروردگارشان در گذرانید از ایشان گناهانشان را و باصلاح آورد حالشان را (۲)

این بآنست که آنان که کافر شدند و پیروی کردند باطل را و اینکه آنان که ایمان آوردند پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا از برای مردمان مثلهای ایشان را (۳)

پس چون ملاقات کنید آنان را که کافر شدند پس زدن گردنها تا وقتی که بسیار بکشید ایشان را پس سخت کنید بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بنهد

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۰

کارزار آلتش را اینست و اگر میخواست خدا هر آینه انتقام کشیده بود از ایشان و لیکن تا بیاماید بعضی از شما را بعضی و آنان که کشته شدند در راه خدا پس هرگز ضایع نمیگرداند کردارهایشان را (۴)

بزودی هدایتشان کند و بسامان آرد حالشان را (۵)

و درآوردشان به بهشت که تعریف کرد آن را برای ایشان (۶)

ای آنان که ایمان آوردید اگر یاری کند خدا را یاری کند شما را و ثابت گرداند قدمهای شما را (۷)

و آنان که کافر شدند پس نگوینداری مر ایشان را و ضایع گردانید کردارشان را (۸)

آن باینست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا پس ناچیز گردانید کردارشان را (۹)

آیا پس سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا ایشان را و برای کافرانت امثال آن (۱۰)

آن باینست که خداست یاور آنان که ایمان آوردند و بدرستی که کافران نیست یآوری مر ایشان را (۱۱)

بدرستی که خدا داخل میگرداند آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در بهشتهایی که میرود از زیرشان نهرها و آنان که کافر شدند کامرانی میکنند و میخورند هم چنان که میخورند چهارپایان و آتش مقام است مر ایشان را (۱۲)

و بسا از قریه‌ها که آن سختتر بود در قوت از قریه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشان را پس نیست یآوری مر ایشان را (۱۳)

آیا پس کسی که باشد بر حجّتی از پروردگارش چون کسی است که آراسته شده باشد برای او بدی کردارش و پیروی کنند خواهشهایشان را (۱۴)

مثل بهستی که وعده داده شد بمتقیان که در آنست نهرها از آب نامتغیر و نهرها از شیری که متغیر نیست

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۱

طعم آن و نهرهاست از خمیری که لذتست برای آشامندگان و نهرهاست از شهد بیغش و مرایشانراست در آن از همه میوه‌ها و آمرزشی از پروردگارشان چون کسی است که او جاودانیست در آتش و آشاماینده شدند آبی جوشان پس پاره پاره کرد روده‌هاشان را (۱۵)

و از ایشان کسی است که گوش میدارد بتو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر آنان را که داده شدند علم را که چه گفت همین ساعت آنها کسانی‌اند که مهر نهاد خدا بر دلهاشان و پیروی نمودند خواهشهاشان را (۱۶)

و آنان که هدایت یافتند افزود ایشان را هدایت و داد ایشان را تقوایشان را (۱۷)
پس آیا انتظار میبرند جز قیامت که آید ایشان را ناگاه پس بتحقیق که آمد علامتهایش پس از کجا باشد ایشان را چون آمد ایشان را پند گرفتشان (۱۸)

پس بدان که نیست خدایی مگر خدا و آمرزش خواه از برای گناهت و از برای مردان گرونده و زنان گرونده و خدا میداند جای گردستان و آرامگاهتان را (۱۹)

و میگویند آنان که ایمان آوردند چرا فرو فرستاده شد سوره پس چون فرو فرستاده شود سوره محکم و ذکر کرده شود در آن کارزار بینی آنان را که در دلهای ایشان مرض است که مینگرند بسوی تو نگرستن طاری شده بیهوشی بر او از مرگ پس اولی است برای ایشان (۲۰)

طاعت و گفتار خوب پس چون لازم شد امر پس اگر راستی ورزیده بودند با خدا هر آینه بود بهتر از برای ایشان (۲۱)

پس آیا نزدیک شدید اگر والی شوید که فساد کنید در زمین و قطع کنید رحماتان را (۲۲)

آن گروه آنانند که لعن کرد ایشان را خدا پس کر گردانیدشان و کور کرد چشمهای ایشان را (۲۳)

آیا پس تفکر نمیکنند در قرآن یا بر دلهاست

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۲

قفلهاشان (۲۴)

بدرستی که آنان که برگشتند بر پشتهاشان بعد از آنکه ظاهر شد مر ایشان را هدایت شیطان خوب وانمود از برای ایشان و طول امل داد برای ایشان (۲۵)

آن بسبب این است که ایشان گفتند مر آنان را که ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا که بزودی فرمانبریم شما را در بعضی از امر و خدا میداند راز گفتن پنهان ایشان را (۲۶)

پس چگونه باشد وقتی که بمیرانندشان ملائکه میزنند رویهاشان را و پشتهاشان را (۲۷)

آن بسبب آنکه ایشان پیروی نمودند آنچه بخشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خوشنودیش پس ناچیز کرد کردارهاشان را (۲۸)

بلکه پنداشتند آنان که در دلهاشان مرض است که هرگز بیرون نخواهد آورد خدا کینههای ایشان را (۲۹)

و اگر میخواستیم هر آینه نموده بودیم بتو ایشان را پس شناخته بودیشان بعلامتشان و میشناسی ایشان را در روش گفتار و خدا میداند کردارهای شما را (۳۰)

و هر آینه می‌آزمائیم شما را تا بدانیم جهاد کنندگان را از شما و صبر نمایندگان را و می‌آزمائیم خبرهای شما را (۳۱)

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت ورزیدند با رسول از بعد آنکه ظاهر شد مر ایشان را هدایت هرگز ضرر نتوانند رسانید خدا را چیزی و بزودی ناچیز گرداند کردارشان را (۳۲)

ای آن کسانی که ایمان آوردید فرمانبرید خدا را و فرمان برید رسول را و باطل نکنید کردارهاشان را (۳۳)

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا پس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا ایشان را (۳۴)

پس سستی مکنید و مخوانید کفار را بصلح و شما برترانید و خدا با شماست و هرگز کم نمیکند از شما کردارها تا آن را (۳۵) جز این نیست که زندگی دنیا بازی و هزلیست و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید ترجمه قرآن، ص: ۴۷۳

میدهد شما را اجرها تا آن و نمیخواهد از شما مالها تا آن را (۳۶)

اگر خواهد از شما آنها را (یعنی مالهای شما را) پس مبالغه کند با شما بخیلی کنید و بیرون آورد کینه‌های شما را (۳۷) اینک شما آن کسانی خوانده میشوید تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما کسی است که بخل میکند و آنکه بخل کند پس باز نمیگیرد مگر از خودش و خدا بی‌نیاز است و شما محتاجانید و اگر روگردانید بدل می‌آورد گروهی جز شما پس نباشند امثال شما (۳۸)

سورة الفتح مدنیة و هی تسع و عشرون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

بدرستی که ما قرار فیروزی دادیم برای تو قرار فیروزی دادنی (۱)

تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش افتاد از گناهت و آنچه پس افتاد و تمام کرداند نعمتش را بر تو و هدایت کند ترا براهی راست (۲) و یاری کند ترا خدا یاری کردنی با عزت (۳)

اوست آنکه فرو فرستاد ارام را در دل‌های مؤمنان تا بیفزایند گرویدنی را با گرویدنشان و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا دانای درست کردار (۴)

تا داخل کند مردان با ایمان و زنان با ایمان را بهشتهایی که می‌رود از زیر آنها نه‌ها جاودانیان در آن و در گذراند از ایشان گناهانشان را و باشد آن نزد خدا کامیابی بزرگ (۵) و عذاب کند

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۴

مردان بانفاق و زنان بانفاق و مردان مشرک و زنان مشرکه را که گمان برندگان بخدا گمان بد بر ایشانست گردش بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشان را و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است از راه بازگشت (۶)

و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا غالب درست کردار (۷)

بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده (۸)

تا ایمان آرید بخدا و رسولش و تقویت کنید او را و تعظیم نمائید او را و تسبیح گوئید او را بامداد و شبانگاه (۹)

بدرستی که آنان که بیعت کردند با تو جز این نیست که بیعت کردند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشان است پس آنکه شکست عهد نمود پس جز این نیست که میشکند بر خودش و کسی که وفا کند بآنچه پیمان بست بر آن با خدا پس بزودی میدهد او را اجری عظیم (۱۰)

زود باشد که بگویند مر ترا بجا گذاشتگان از بادیه نشینان که بازداشت ما را اموالمان و کسانمان پس آمرزش خواه برای ما میگویند بزبانهاشان آنچه نیست در دلهاشان بگو پس کیست مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه میکنید آگاه (۱۱)

بلکه گمان بردید که هرگز بر نخواهد گشت رسول و گروندگان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد آن در دلها تا آن و گمان کردید گمان بد و هستید گروهی هالکان (۱۲)

و کسی که ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس بدرستی که ما مهتیا کردیم از برای کافران آتش سوزان (۱۳)
و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میآمرزد آن را که خواهد و عذاب میکند آن را که میخواهد
ترجمه قرآن، ص: ۴۷۵

و باشد خدا آمرزنده مهربان (۱۴)

زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان چون بروید بسوی غنیمتها که بردارید آن را بگذارید ما را که از پی آئیم شما را میخواهند که
تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز از پی نخواهید آمد ما را همچنین گفت خدا از پیش پس زود باشد که گویند بلکه حسد میبرند
بما بلکه هستند که نمیفهمند مگر اندکی (۱۵)

بگوی مر بجا گذاشتگانرا از بادیه نشینان زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان آسیب سخت که کارزار نمائید با ایشان
یا مسلمان شوید پس اگر اطاعت کنید میدهد شما را خدا مزدی خوب و اگر روی بگردانید هم چنان که روی گردانیدید از پیش
عقوبت کند شما را عقوبتی پر درد (۱۶)

نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و کسی که فرمانبرد خدا و رسولش را داخل میگرداندش در
بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها و کسی که روی گرداند عذاب کند او را عقوبتی دردناک (۱۷)
بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو در زیر آن درخت پس میداند آنچه در دلهای ایشانست پس فرو
فرستاد آرام بر ایشان و پاداش داد ایشان را فتحی نزدیک (۱۸)

و غنیمتهای بسیار که برگیرند آن را و باشد خدا غالب درست کردار (۱۹)

وعده کرد شما را خدا غنیمتهای بسیار که بردارید آنها را پس بتعجیل داد شما را این و بازداشت دستهای مردمان را از شما و تا
باشد آیتی برای مؤمنان و هدایت کند شما را راهی راست (۲۰)

و دیگرها (یعنی غنایم دیگر) که قادر نشده بر آنها بتحقیق احاطه نموده خدا بآنها و باشد خدا بر همه چیز توانا (۲۱)
و اگر

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۶

کارزار کرده بود با شما آنان که کافر شدند هر آینه گردانیده بودند پشتها را پس نمیافتند دوستی و نه یآوری (۲۲)
دستور خداست که بتحقیق گذشت از پیش و هرگز نیابی مر دستور خدا را تغییری (۲۳)

و اوست که بازداشت دستهای ایشان را از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه فیروزی داد شما را بر ایشان و
باشد خدا بآنچه میکنید بینا (۲۴)

ایشانند آنان که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و قربانی را باز داشته شده از اینکه برسد بجایش و اگر نه مردانی
مؤمن و زنان مؤمنه که نمیشناختید ایشان را که پامال میکردید بکشتن ایشان را پس میرسد بشما از ایشان عاری بدون علمی تا داخل
گرداند خدا در رحمتش آن را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب میکردیم آنان را که کافر شدند از ایشان عقوبتی پر
درد (۲۵)

هنگامی که گردانید آنان که کافر شدند در دلهاشان تعصب تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر رسولش و بر
گروندگان و لازم گردانید ایشان را کلمه تقوی و بودند سزاوارتر بآن و اهل آن و باشد خدا بهمه چیزی دانا (۲۶)

بتحقیق راست نمود خدا برسولش آن خواب را بحق که هر آینه داخل خواهید شد البته مسجد الحرام را اگر خواسته باشد خدا
ایمان تراشندگان سرهاتان را و کوتاه کنندگان موی یا ناخن نرسید پس دانسته بود آنچه را ندانسته بودید پس گردانید از پیش آن
فیروزی نزدیک (۲۷)

اوست که فرستاد رسولش را با هدایت و دین حقّ تا غالب سازدش بر دین همه‌اش و کافی باشد خدا شاهد (۲۸)
 محمّد (صلی الله علیه و آله) رسول خداست و آنان که
 ترجمه قرآن، ص: ۴۷۷

با اویند سختانند بر کافران رحیمانند میانه خود بینی ایشان را رکوع کنندگان سجود کنندگان که جویند تفضلی از خدا و خوشنودی
 علامتشان در رویهای ایشانست از نشان سجده اینست صفتشان در توریه و صفتشان در انجیل چون کشتی که برآورد سبزه نورسته
 نازکش پس قوی کرد آن را پس سطر شد پس ایستاد بر ساقهایش که بشکفت میآورد زارعان را تا بخشم آورد بایشان کافران را
 وعده داده خدا آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از ایشان آمرزشی و پاداش بزرگ (۲۹)

سورة الحجرات مدنیة و هی ثمانی عشره آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای آن کسانی که ایمان آوردید پیشی نگیرید میانه دو دست خدا و رسولش و بترسید از خدا بدرستی که خدا شنوای دانا است (۱)
 ای آنان که ایمان آوردید بلند مسازید آوازهاتان را بالای آواز پیغمبر و بلند خطاب نکنید مر او را در گفتار چون بلند گفتن برخی
 از شما مر برخی را که ناچیز شود کردارهاتان و شما نمیدانید (۲)

بدرستی که آنان که پست میسازند آوازه‌اشان را نزد رسول خدا ایشان آنانند که آزمود خدا دلهاشان را برای پرهیزکاری برای
 ایشانست آمرزش و مزدی بزرگ (۳)

بدرستی که آنان که ندا میکنند ترا از پشت حجره‌ها اکثر ایشان نمیابند بعقل (۴)
 و اگر ایشان صبر کنند

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۸

تا بیرون آیی بایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست (۵)

ای آن کسانی که ایمان آوردید اگر آرد بشما فاسقی خبری پس تفتیش کنید مبادا آسیب رسانید گروهی را بنا دانستکی پس شوید
 بر آنچه کردید پشیمانان (۶)

و بدانید که در میان شما است پیغمبر خدا اگر اطاعت میگردتان در بسیاری از امر هر آینه هلاک شده بودید و لیکن خدا محبوب
 گردانید بشما ایمان را و آراسته کرد آن را در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کفر را و فسق را و نافرمانی را آنها ایشانند راه
 صواب یافتگان (۷)

تفضلی از خدا و نعمتی و خداست دانای درست کردار (۸)

و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند با هم پس اصلاح کنید میان آن دو تا پس اگر ستم کند یکی از آن دو بر دیگری پس
 کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا رجوع نماید بامر خدا پس اگر رجوع نمود پس اصلاح کنید میانشان براستی و عدالت کنید
 بدرستی که خدا دوست دارد عدالتکاران را (۹)

جز این نیست که مؤمنان برادرانند پس اصلاح کنید میان برادرانتان و پرهیزید از خدا باشد که شما رحمت کرده شوید (۱۰)

ای آن کسانی که ایمان آوردید نباید که استهزاء کند قومی بقومی شاید که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی با زنانی شاید که
 باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید خودهاشان را و بد مخوانید بلبقها بدنامی است فسق بعد از ایمان و آنکه توبه نکند پس آن گروه
 ایشانند ستمکاران (۱۱)

ای آن کسانی که ایمان آوردید اجتناب کنید بسیاری از گمان را بدرستی که بعضی از گمان گناه است و

ترجمه قرآن، ص: ۴۷۹

تفحص عیوب مکنید و غیبت مکنید بعضیتان بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده پس ناخوش داشتید آن را و پرهیزید از خدا بدرستی که خدا توبه پذیر مهربانست (۱۲)

ای مردمان بدرستی که ما آفریدیم شما را از مذکری و مؤنثی و گردانید شما را شعبه‌ها و قبیله‌ها تا بشناسید یکدیگر را بدرستی که گرامترین شما نزد خدا پرهیزکارتر شما است بدرستی که خدا دانای آگاه است (۱۳)

گفتند آن بادیه نشینان که گرویدیم بگو ایمان نیاورده‌اید و لیکن بگوئید که اسلام آورده‌ایم و هنوز داخل نشده ایمان در دل‌های شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نگرداند شما را از کردارها تا چیزی را بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۴)

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش پس شک نکردند و جهاد کردند بمال‌هایشان و نفس‌هایشان در راه خدا آن گروه ایشانند راستگویان (۱۵)

بگو آیا آگاهی میدید خدا را بکیشتان و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز دانا است (۱۶)

مَنْ مینهد بر تو که اسلام آورند بگو مَنْ مگذارید بر من اسلامتان را بلکه خدا مانت میگذارد بر شما که هدایت کرد شما را برای ایمان اگر هستید راستگویان (۱۷)

بدرستی که خدا میداند پنهان آسمانها و زمین را و خدا بینا است آنچه میکنید (۱۸)

سورة ق مکیه و هی خمس و اربعون آیه

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۰

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بقرآن بزرگوار (۱)

بلکه عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان پس گفتند کافران که این چیز است عجیب (۲)

آیا چون بمیریم و بشویم خاک آن بازگشتی است دور (۳)

بتحقیق دانسته‌ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان و نزد ما است کتابی نگاهدارنده (۴)

بلکه تکذیب نمودند حق را چون آمد ایشان را پس ایشانند در امری مضطرب (۵)

آیا پس ننگریستید بسوی آسمان بالای ایشان چگونه بنا کرده‌ایم آن را و آراسته‌ایم آن را و نیست مر آن را هیچ شکافها (۶)

و زمین کشش دادیم آن را و افکنیدیم در آن کوه‌های استوار و رویانیدیم در آن از هر صنفی خوش آینده (۷)

برای بینایی و پند مر هر بنده بازگشت کننده را (۸)

و فرو فرستادیم از آسمان آب را برکت داده شده پس رویانیدیم بآن بوستانها و دانه درویده شونده (۹)

و درخت خرما بلند که مر آن راست شکوفه درهم رسته (۱۰)

روزی برای بندگان و زنده گردانیدیم بآن بلده مرده را همچنین است بیرون آمدن (۱۱)

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود (۱۲)

و عاد و فرعون و برادران لوط (۱۳)

و اصحاب ایکه و قوم تبع همگی تکذیب نمودند رسولان را پس لازم شد وعیدم (۱۴)

آیا پس ناتوان شدیم بآفریدن نخست بلکه ایشان در شکند از آفریدن نو (۱۵)

و بتحقیق آفریدیم انسان را و میدانیم آنچه را وسوسه میکند بآن نفسش و ما نزدیکتریم باو

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۱

از رگ گردن (۱۶)

هنگامی که فراگیرند آن دو فراگیرنده که از راست و از چپ نشسته (۱۷)

بیرون نیفکند از دهن هیچ سخنی جز که نزد اوست نگهبانی آماده (۱۸)

و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه بودی که از آن میگریختی (۱۹)

و دمیده شد در صور اینست روز وعید (۲۰)

و آمد هر نفسی با اوست راننده و شاهی (۲۱)

بتحقیق بودی در بیخبری از این پس برانداختیم از تو پرده ترا پس دیده‌ات امروز تیز است (۲۲)

و گفت رفیقش اینست آنچه نزد من آماده است (۲۳)

بندازید در جهنم هر ناسپاس عناد کننده (۲۴)

منع کننده مر خیر را تعدی کننده شک آورنده را (۲۵)

آنکه گردانید با خدا الهی دیگر پس بندازیدش در عذاب سخت (۲۶)

گفت رفیقش پروردگار ما طاغی نکردم او را و لیکن بود در گمراهی دور (۲۷)

گفت نزاع مکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستادم بسوی شما وعید را (۲۸)

تغییر داده نمیشود سخن نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را (۲۹)

روزی که گوئیم مر دوزخ را آیا پر شدی و گوید آیا هیچ زیادتى هست (۳۰)

و نزدیک کرده شد بهشت برای پرهیزکاران نه دور (۳۱)

اینست آنچه وعده کرده میشدید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده (۳۲)

آنکه ترسید از خدای بخشنده به پنهانی و آمد با دلی بازگشت نماینده (۳۳)

داخل شوید در بهشت سلامتی اینست روز جاودانی (۳۴)

مر ایشانراست آنچه خواهند در آن و نزد ما است زیادتى (۳۵)

و بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۲

از قرنی که آنها سختتر بودند از ایشان در قوت پس راه انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی (۳۶)

بدرستی که در این هر آینه پندیست برای آنکه باشد مر او را دلی یا انداخت گوش و او باشد شاهد (۳۷)

و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دوتاست در شش روز و مس نکرد ما را هیچ تعبی (۳۸)

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب (۳۹)

و از شب پس تسبیح کن او را و عقبهای سجود (۴۰)

و بشنو روزی که ندا میکند ندا کننده از جایی نزدیک (۴۱)

روزی که می‌شنوند فریاد را براستی آنست روز بیرون آمدن (۴۲)

بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ما است بازگشت (۴۳)

روزی که شکاف خورد زمین از ایشان شتابندگان آن حشریست برای ما آسان (۴۴)

ما داناتریم آنچه میگویند و نیستی تو بر ایشان تسلط دارنده پس پند ده بقرآن کسی که میترسد از وعید من (۴۵)

سورة الذاریات مکیه و هی ستون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- پیراکنده کنندگان پراکنده کردنی (۱)
- پس بردارندگان بار را (۲)
- پس روندگان باسانی (۳)
- پس قسمت کنندگان امر را (۴)
- که بدرستی که آنچه وعده داده میشوید هر آینه راستست (۵)
- و بدرستی که دین هر آینه واقعست (۶)
- بآسمان صاحب زینتها یا راهها (۷)
- که بدرستی که شمائید هر آینه
- ترجمه قرآن، ص: ۴۸۳
- در گفتاری مختلف (۸)
- برگردانیده میشود از او آنکه برگردانیده شد (۹)
- کشته شدند دروغگویان (۱۰)
- آنانی که ایشانند در فرو رفتگی جهل بیخبران (۱۱)
- میپرسند که کی باشد روز جزا (۱۲)
- روزی که ایشان بر آتش عذاب کرده میشوند (۱۳)
- بچشید عذابتان را این است که بودید شما آن را بشتاب میخواستید (۱۴)
- بدرستی که پرهیزکاران در باغها و چشمه سارهااند (۱۵)
- فرا گیرندگان آنچه داد ایشان را پروردگارشان که ایشان بودند پیش از آن نیکوکاران (۱۶)
- بودند که اندکی از شب خواب میکردند (۱۷)
- و در سحرها ایشان آمرزش میخواستند (۱۸)
- و بود در اموالشان بهره برای سؤال کننده و محروم (۱۹)
- و در زمین آیتها است برای یقین کنندگان (۲۰)
- و در خودهاتان آیا پس نمی بینید (۲۱)
- و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده میشوید (۲۲)
- پس پروردگار آسمان و زمین که آن هر آینه حق است مثل آنکه شما سخن می گوید (۲۳)
- آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم گرامی داشتگان (۲۴)
- هنگامی که داخل شدند بر او پس گفتند سلاما گفت سلام گروهی ناشناختگان (۲۵)
- پس نهانی رفت بسوی کسانش پس آورد گوساله فربه (۲۶)
- پس نزدیک ساخت آن را بایشان گفت آیا نمیخورند (۲۷)
- پس برداشت نهانی از ایشان ترسی گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا (۲۸)

- پس شروع کرد زنش در فریاد پس زد برویش و گفت پیر زنی نازاینده‌ام (۲۹)
- گفتند همچین فرموده پروردگارت که اوست درستکار دانا (۳۰)
- گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان (۳۱)
- ترجمه قرآن، ص: ۴۸۴
- گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم بگروهی گناهکاران (۳۲)
- تا فرستیم بر ایشان سنگی از کل (۳۳)
- نشان کرده شده نزد پروردگارت برای اسرافکاران (۳۴)
- پس بیرون کردیم آنکه بود در آن از مؤمنان (۳۵)
- پس نیافتیم در آن جز خانه از مسلمانان (۳۶)
- و وا گذاشتیم در آن علامتی از برای آنان که میترسند از عذاب پر درد (۳۷)
- و در موسی هنگامی که فرستادیم او را بسوی فرعون با حجت واضح (۳۸)
- پس گردید بیکسویش و گفت جادوگر است یا دیوانه (۳۹)
- پس گرفتیم او را و لشکرهایش را پس انداختیم ایشان را در دریا و او بود ملامت آورنده (۴۰)
- و در عاد هنگامی که فرستادیم بر ایشان باد بی نفع (۴۱)
- نمیگذاشت هیچ چیز را که میگذشت بر آن مگر که میگردانیدش چون پوسیده ریزه ریزه شده (۴۲)
- و در ثمود هنگامی که گفته شد مر ایشان را که بر خورید تا وقتی (۴۳)
- پس سر کشیدند از فرمان پروردگارشان پس گرفتشان صاعقه و ایشان مینگریستند (۴۴)
- پس نتوانستند هیچ برخاستنی و نبودند انتقام کشندگان (۴۵)
- و قوم نوح از پیش بدرستی که ایشان بودند گروهی بیرون رفتگان از فرمان (۴۶)
- و آسمان بنا کردیمش بقوت و بدرستی که مائیم وسعت دهندگان (۴۷)
- و زمین گستریم آن را پس خوب گسترانند گانیم (۴۸)
- و از هر چیزی آفریدیم دو صنف باشد که شما پند گیرید (۴۹)
- پس بگریزد بسوی خدا بدرستی که من مر شما را از او بیم کننده آشکارم (۵۰)
- و مگردانید با خدا الهی دیگر بدرستی که من مر شما را از او بیم کننده آشکارم (۵۱)
- همچنین نیامد به آنانکه پیش از ایشان بودند هیچ رسولی مگر گفتند جادوگر است یا دیوانه (۵۲)
- ترجمه قرآن، ص: ۴۸۵
- آیا وصیت یکدگر کردند بآن بلکه ایشانند گروهی زیاده روان (۵۳)
- پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت کرده شده (۵۴)
- و پند ده بدرستی که پند سود میدهد مؤمنان را (۵۵)
- و نیافریدیم جنّ و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا یا بشناسند مرا (۵۶)
- نمیخواهم از ایشان هیچ روزی و نمیخواهم که اطعام کنند مرا (۵۷)
- بدرستی که خدا اوست روزی دهنده صاحب قوت قوی (۵۸)
- پس بدرستی که مر آنان را که ظلم کردند نصیب است مانند نصیب یارانشان پس نباید که بشتاب خواهند از من (۵۹)

پس وای بر آنان که کافر شدند از روزشان که وعده داده میشوند (۶۰)

سورة الطّور مکیّة و هی تسع و أربعون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قسم بطور (۱)

و کتاب نوشته شده (۲)

در ورقی یا در پوستی گشوده شده (۳)

و بیت معمور (۴)

و سقف بلند بر افراشته شده (۵)

و دریای پر یا بر افروخته (۶)

بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه واقع شد نیست (۷)

نباشد مر او را از دفع کننده (۸)

روزی که موج زند آسمان موج زند آسمان موج زدنی (۹)

و روان شوند کوه‌ها روان شدنی (۱۰)

پس وای روزی چنین بر تکذیب کنندگانی (۱۱)

که ایشانند در گفتگوی که بازی میکنند (۱۲)

روزی که بزجر انداخته شوند در آتش دوزخ انداختنی (۱۳)

اینست آتشی که بودید آن را تکذیب میکردید (۱۴)

آیا پس سحر است این یا شما نمی‌بینید (۱۵)

در آورید در آن پس خواه صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جزا داده نمیشوید مگر آنچه را

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۶

بودید که میکردید (۱۶)

بدرستی که پرهیزکاران در بهشتی و نعمتی‌اند (۱۷)

متنعمان بآنچه داد ایشان را پروردگارشان و نگاهداشتشان پروردگارشان از عذاب دوزخ (۱۸)

بخورید و بیاشامید گوارا بآنچه بودید که میکردید (۱۹)

تکیه زدگان بر سریرهای بهم پیوسته و جفت گردانیم ایشان را با حوران فراخ چشم (۲۰)

و آنان که ایمان آوردند و پیرو شدند ایشان را اولادشان بایمان در میرسانیم بایشان اولادشان را و کم نگردانیدیم ایشان را از

کردارشان هیچ چیزی هر مردی بآنچه کرده در گرو است (۲۱)

و زیاده عطا میکنیم ایشان را میوه و گوشت از آنچه خواهش دارند (۲۲)

میگیرند از هم در آنجا جامی که نه لغوی در آنست و نه گناه کردن (۲۳)

و گردش میکند بر ایشان غلامان که مر آنها راست گویا که آنها مروارید در ساطر نگاهداشته‌اند (۲۴)

و رو آوردند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر (۲۵)

میگفتند بدرستی که ما بودیم پیشتر در کسانمان ترسندگان (۲۶)

- پس منت نهاد خدا بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذ کننده (۲۷)
- بدرستی که ما بودیم از پیش که میخواندیم او را بدرستی که او اوست نیکی کننده مهربان (۲۸)
- پس پند ده پس نیستی تو بنعمت پروردگارت غیب گوی بدون وحی و نه دیوانه (۲۹)
- بلکه میگویند شاعر نیست که انتظار میبریم باو حادثه روزگار را (۳۰)
- بگو منتظر باشید پس بدرستی که من با شما از منتظرانم (۳۱)
- یا امر میکنید ایشان را خردهاشان باین یا ایشانند گروهی زیاده روان (۳۲)
- یا میگویند بر بافت آن را بلکه ایمان نمی آوردند (۳۳)
- پس باید بیاورند کلامی مانند آن اگر هستند راستگویان (۳۴)
- آیا آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشانند آفرینندگان (۳۵)
- یا آفریدند
- ترجمه قرآن، ص: ۴۸۷
- آسمانها و زمین را بلکه یقین نمیکنند (۳۶)
- یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار تو یا ایشانند تسلط دارندگان (۳۷)
- یا مر ایشانراست نردبانی که گوش میکنند در آن پس باید که بیاورد شنونده ایشان حجّتی واضح (۳۸)
- یا مر او راست دختران و مر شما راست پسران (۳۹)
- یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشانند از التزام تاوان گران باران (۴۰)
- یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند (۴۱)
- یا اراده دارند مکرری پس آنان که کافر شدند ایشانند مکر کرده شدگان (۴۲)
- یا مر ایشان را است الهی جز خدا منزّه است خدا از آنچه شرک میآورند (۴۳)
- و اگر بینند پاره از آسمان فرود آینده گویند ابريست بر هم نشسته (۴۴)
- پس واگذار ایشان را تا ملاقات کنند روزشان را که در آن هلاک گردانیده شوند بصاعقه (۴۵)
- روزی که کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزی را و نه ایشان یاری کرده شوند (۴۶)
- و بدرستی که برای آنها که ستم کردند عذاب است پیش از آن و لیکن اکثر ایشان نمیدانند (۴۷)
- و صبر کن مر حکم پروردگارت را پس تویی بعین عنایت ما و تسبیح کن بستایش پروردگارت وقتی که بر میخیزی (۴۸)
- و از شب پس تسبیح گویش و در پشت کردن ستارهها (۴۹)

سورة النّجم مکّیة و هی اثنتان و ستون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- قسم بستاره چون فرو شود یا بر آید (۱)
- گمراه نشد صاحب شما و براه باطل نرفت (۲)
- و سخن نمیکنند از خواهش نفس (۳)
- نیست آن مگر

ترجمه قرآن، ص: ۴۸۸

- وحی که وحی کرده میشود (۴)
- آموخت او را سخت قوای (۵)
- صاحب توانایی پس راست ایستاد (۶)
- و او بود بر افق برتر (۷)
- پس نزدیک آمد پس نزدیک شد یا تواضع نمود (۸)
- پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر (۹)
- پس وحی کرد به بنده‌اش آنچه وحی کرد (۱۰)
- تکذیب نکرد دل آنچه را میدید (۱۱)
- آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میدید (۱۲)
- و بتحقیق که دیدش بار دیگر (۱۳)
- نزد سدره المنتهی (۱۴)
- که نزد آنست بهشت آرامگاه (۱۵)
- هنگامی که پوشید سدره را آنچه پوشید (۱۶)
- نگردید بجانبی چشم و تجاوز از حد نمود (۱۷)
- بتحقیق دید از آیت‌های پروردگارش که بود بزرگ (۱۸)
- پس خبر دهید از لات و عزّی (۱۹)
- و منات سیمی که دیگر است (۲۰)
- آیا مر شما راست مدّکر و مر او راست مؤنّث (۲۱)
- این اکنون بخش کردنی است مخالف عدالت (۲۲)
- نیست آن جز نامهایی که نام کردید آنها را شما و پدرانان فرو نفرستاد خدا بآن هیچ حجّتی پیروی نمیکنند مگر کمان را و آنچه را
خواهش دارد نفس‌هانشان و بتحقیق آمد ایشان را از پروردگارشان هدایت (۲۳)
- یا مر انسان راست آنچه آرزو میکند (۲۴)
- پس مر خدا راست آن جهان و اینجهان (۲۵)
- و بسیاری از فرشته در آسمانها است که کفایت نمیکنند شفاعت کردنشان چیزی مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسی که
خواهد و خوشنود باشد (۲۶)
- بدرستی که آنان که ایمان نمیآورند بآخرت هر آینه نام مینهند ملائکه را نام نهادن مؤنّث (۲۷)
- و نیست مر ایشان را بآن هیچ دانشی پیروی نمیکنید مگر گمان را و بدرستی که گمان کفایت نمیکنند از حقّ چیزی را (۲۸)
- پس اعراض کن از آنکه روی گرداند
- ترجمه قرآن، ص: ۴۸۹
- از ذکر ما و نخواست جز زندگانی دنیا را (۲۹)
- آنست منتهای رسیدن نشان از دانش بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بآنکه گمشد از راهش و او داناتر است بآنکه هدایت
یافت (۳۰)
- و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا دهد آنان را که بدی کردند بآنچه کردند و جزا دهد آنان را که

خوبی کردند بخوبی (۳۱)

آنان که اجتناب مینمایند از کبیره‌های گناه و کارهای زشت مگر صغیره بدرستی که پروردگار تو فراخ آمرزشی است او داناتر است بشما هنگامی که پدید آورد شما را از زمین و هنگامی که شما بودید اطفال رحم در شکمهای مادرانتان پس پاک شمارید نفسهاتان را او داناتر است بآنکه پرهیزکار شد (۳۲)

آیا پس دیدی کسی را که روی گردان شد (۳۳)

و داد اندکی و امساک نمود (۳۴)

آیا نزد اوست علم غیب پس او میبند (۳۵)

آیا خبر کرده نشد بآنچه در صحیفه‌های موسی است (۳۶)

و ابراهیم که تمام ادا کرد (۳۷)

که بر ندارد بر دارنده بار گناه دیگری را (۳۸)

و آنکه نیست مر انسان را جز آنچه کوشش نمود (۳۹)

و آنکه سعیش بزودی دیده خواهد شد (۴۰)

پس جزا داده بر آن جزای تمامتر (۴۱)

و آنکه بسوی پروردگار تو است نهایت کارها (۴۲)

و آنکه بدرستی که او خندانید و گریانید (۴۳)

و آنکه او میرانید و زنده گردانید (۴۴)

و آنکه او آفرید دو صنف مذکر و مؤنث (۴۵)

از نطفه چون ریخته شد (۴۶)

و آنکه بر اوست پدید کردنی دیگر (۴۷)

و آنکه او غنی گردانید و سرمایه داد (۴۸)

و اوست پروردگار ستاره شعری (۴۹)

و آنکه او هلاک گردانید عاد نخستین را (۵۰)

و نمود را پس باقی نگذاشت (۵۱)

و قوم

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۰

نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طاغیتر (۵۲)

و زیر و زبر شده‌ها را (شهرهای قوم لوط) فرو افکند (۵۳)

پس پوشانید آن را آنچه پوشانید (۵۴)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارت شک میاری (۵۵)

این بیم کننده ایست از جنس بیم کنندگان نخستین (۵۶)

نزدیک شد آن نزدیک شونده (۵۷)

نیست مر او را از غیر خدا دفع کننده (۵۸)

آیا پس از این سخن تعجب میکنید (۵۹)

و میخندید و نمیگریید (۶۰)

و شمائید غافلان (۶۱)

پس سجده کنید مر خدای را و بپرستید (۶۲)

سوره القمر مکیه و هی خمس و خمسون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

نزدیک شد قیامت و شکاف خورد ماه (۱)

و اگر بیند آیتی روی گردانند و گویند سحر است همیشه (۲)

و تکذیب کردند و پیرو شدند خواهشهایشان را و هر امری قرار گیرنده است (۳)

و بتحقیق آمد ایشان را از اخبار آنچه در آنست منزجر شدن (۴)

حکمتی است کامل پس سود ندهد بیم دادن (۵)

پس اعراض کن از ایشان روزی که میخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش داشته (۶)

فرو رفتها چشمهایشان بیرون آیند از قبرها گویا ایشانند ملخ پراکنده (۷)

بشتاب روندگان بسوی آن خواننده گویند کافران که این روزی است دشوار (۸)

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه ایست و زجر کرده شد (۹)

پس خواند پروردگارش را بدرستی که من مغلوبم پس انتقام بکش (۱۰)

پس گشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده (۱۱)

و روان کردیم از زمین

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۱

چشمه‌ها پس بهم پیوست آب بر کاری که بتحقیق قرار داده شده بود (۱۲)

و برداشتیم آن را بر صاحب تخته‌هایی و میخهایی (۱۳)

که میرفت بنگاهداشت ما جزا برای کسی که بود انکار کرده شده (۱۴)

و بحقیقت گذاشتیم آن را آیتی پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۱۵)

پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم (۱۶)

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۱۷)

تکذیب نمودند حد پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم (۱۸)

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روزی شومی استمرار دارنده (۱۹)

که میربود مردم را که گویا ایشان تنهای درخت خرما بودند برکنده شده (۲۰)

پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم (۲۱)

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را از برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۲۲)

تکذیب کردند ثمود بیم کنندگان را (۲۳)

پس گفتند آیا آدمی را که جنس ما است تنها پیروی کنیم او را بدرستی که ما آن گاه هر آینه در گمراهی و آتیشیم (۲۴)

آیا افکنده شد ذکر بر او از میان ما بلکه او دروغگوئیست ناپسند (۲۵)

- بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی ناپسند (۲۶)
- بدرستی که ما فرستادیم ناقه را فتنه مر ایشان را پس چشم در راه باش ایشان را و صبر کن (۲۷)
- و آگاه کن ایشان را که آب قسمت است میانشان هر حصّه آبی حاضر کرده شده است (۲۸)
- پس خواندند یارشان را پس بگرفت شمشیر خود را پس پی کرد (۲۹)
- پس چگونه بود عذابم و بیم دادم (۳۰)
- بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان فریادی واحد پس گشتند مانند درخت خشک درهم ریخته (۳۱)
- و بتحقیق آسان کردیم قرآن را از برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۳۲)
- تکذیب کردند قوم لوط بیم دهندگان را (۳۳)
- بدرستی که بر ایشان تند باد سنگریزه پاش جز آل لوط
- ترجمه قرآن، ص: ۴۹۲
- که نجات دادیمشان بسحر (۳۴)
- نعمتی از نزد ما همچین پاداش میدهم کسی را که شکر گزاری نمود (۳۵)
- و بحقیقت ترسانیدشان از گرفت ما پس مجادله نمودند بآنچه بآنها بیم داده میشدند (۳۶)
- و بتحقیق جویای کام شدند او را از مهمانهایش پس محو کردیم چشمه‌هایشان پس بچشید عذابم را و بیم دادم را (۳۷)
- و بتحقیق آمد ایشان را اول روز عذابی بر قرار (۳۸)
- پس بچشید عذابم را و بیم دادم را (۳۹)
- و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۴۰)
- و بحقیقت آمد آل فرعون را آنچه بآن انداز کرده میشود (۴۱)
- تکذیب کردند آیتهای ما را همه‌اش پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی توانا (۴۲)
- آیا کافران شما بهترند از اینان یا مر شما راست امان نامه در کتابها (۴۳)
- یا میگویند ما باهمیم انتقام کشندگان (۴۴)
- زود باشد که هزیمت داده شوند آن جمع و برگردانیده شوند (۴۵)
- بلکه قیامتست وعده گاه ایشان و قیامت سخت در بلّیه ناگیر و تلختر (۴۶)
- بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتشی سوزانند (۴۷)
- روزی که کشیده میشوند در آتش بر رویه‌هایشان بچشید مس کردن دوزخ را (۴۸)
- بدرستی که ما هر چیزی آفریدیم آن را باندازه (۴۹)
- و نیست امر ما مگر واحدی چون نگرستن بچشم بشتاب (۵۰)
- و بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس آیا هست هیچ پند گیرنده (۵۱)
- و هر چیزی که کردند آن را در کتابهاست (۵۲)
- و هر صغیر و کبیر نوشته شده است (۵۳)
- بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها و انبساطند (۵۴)
- در مجلسی پسندیده نزد پادشاهی توانا (۵۵)

- ترجمه قرآن، ص: ۴۹۳
- ترجمه قرآن ۵۱۷
- ترجمه قرآن، ص: ۴۹۳
- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- خدای بخشاینده (۱)
- تعلیم داد قرآن را (۲)
- آفرید انسان را (۳)
- آموزانیدش بیان را (۴)
- آفتاب و ماه بحسابند (۵)
- و ستاره و درخت یا گیاه سجود میکنند (۶)
- و آسمان بلند گردانیدش و قرار داد ترازو را (۷)
- که تعدی نکنید در میزان یا عدالت (۸)
- و بر پا دارید سنجیدن را بعدل و کم نکنید میزان را (۹)
- و زمین فروگستردهش برای مردمان (۱۰)
- در آنست میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه (۱۱)
- و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی (۱۲)
- پس بکدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۱۳)
- آفرید انسان را از گل خشکیده مانند سفال پخته (۱۴)
- و آفرید جنّ را از شعله بیدودی از آتش (۱۵)
- پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۱۶)
- پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب (۱۷)
- پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۱۸)
- روان کرد دو دریا را که بهم برسند (۱۹)
- میانشان حایلی است که زیادتى بهم نمیکند (۲۰)
- پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۲۱)
- بیرون میآید از آن دو لؤلؤ و مرجان (۲۲)
- پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۲۳)
- و مر او راست کشتیهای رونده در دریا چون کوهها (۲۴)
- پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۲۵)
- هر کس که بر آنست در معرض فنا است (۲۶)
- و پاینده است ذات پروردگار تو صاحب جلال و گرمی داشتن است (۲۷)
- پس کدام یک

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۴

از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۲۸)

سؤال میکند از او هر که در آسمانها و زمین است هر روز او در کاریست (۲۹)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۳۰)

زود باشد پردازیم بشما ای دو گرانمایه نوع (۳۱)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۳۲)

ای جماعت جنّ و انس اگر توانید که بگریز بیرون روید از اطراف آسمانها و زمین پس بیرون روید بیرون نتوانید رفت مگر بتسلّط (۳۳)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۳۴)

فرستاده میشود بر شما شعله‌هایی از آتش و مس گذاخته پس دفع نتوانید کرد (۳۵)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۳۶)

پس در آن روز پرسیده نشود از گناهش انسی و نه جنّی (۳۹)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۴۰)

شناخته میشود گناهکاران بعلامتشان پس گرفته میشوند بموهای پیشانی و قدمها (۴۱)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۴۲)

اینست دوزخی که تکذیب مینمودند آن را گناهکاران (۴۳)

میگردند میانه آن و میانه آب جوشان (۴۴)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۴۵)

و برای کسی که ترسید مقام پروردگارش دو بوستانست (۴۶)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۴۷)

صاحبان انواع (۴۸)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۴۹)

در آن دو تا دو چشمه است که جاری میباشند (۵۰)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۵

(۵۱)

در آن دو تا است از هر میوه دو صنف (۵۲)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۵۳)

تکیه میکنند بر فرشهایی که آستر آنها از دیبای سطر است و میوه چیدن آن دو بهشت نزدیکست (۵۴)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۵۵)

در آنها است فرو هشته چشمان که مسّ نکرده ایشان را انسانی پیش از ایشان و نه جنّی (۵۶)

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۵۷)

گویا آنها یاقوت و مرواریدند (۵۸)

- پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۵۹)
 آیا باشد پاداش نیکوکاری جز احسان (۶۰)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۶۱)
 و از غیر آن دو تا دو بهشت است (۶۲)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۶۳)
 هر دو بر سیاهی زنده (۶۴)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۶۵)
 در آن دو تا دو چشمه‌ایست هر دو بر جوشنده (۶۶)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۶۷)
 در آن دو تا است میوه و نخل و انار (۶۸)
 پس بکدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید (۶۹)
 در آنهاست خوب زنان نیکو (۷۰)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۷۱)
 حوران پرده نشینند در خیمها (۷۲)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۷۳)
 مسّ نکرده ایشان را انسان پیش از ایشان و نه جنّی (۷۴)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۷۵)
 تکیه زندگان بر بالشهای سبز و بساط قیمتی خوب (۷۶)
 پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید (۷۷)
 افزون آمد نام پروردگار تو که صاحب بزرگی و مکرمت است (۷۸)

سورة الواقعة مَكِّيَّة و هي ستّ و تسعون آية

ترجمه قرآن، ص: ۴۹۶

بنام خداوند بخشاینده مهربان

- وقتی که بوقوع آمد آن بوقوع آمدنی (۱)
 نیست مرد وقوعش را تکذیب کننده (۲)
 پست گرداننده است بلند گرداننده است (۳)
 وقتی که حرکت داده شود زمین حرکت سخت (۴)
 و شکسته شود کوه‌ها ریزه کردنی (۵)
 پس باشد ذره پراکنده (۶)
 و باشید اصناف سه گانه (۷)
 پس یاران جانب راست و چه یاران جانب راست (۸)
 و یاران جانب چپ و چه یاران جانب چپ (۹)

- و پیشی گرفتگان پیش روانند (۱۰)
ایشانند نزدیک شدگان (۱۱)
در بهشتهای ناز و نعمت (۱۲)
گروهی از پیشینیان (۱۳)
و قلیلی از پسینیان (۱۴)
با سریرهای بافته از زر و جواهر (۱۵)
تکیه زندگان بر آنها روبروی یکدیگر (۱۶)
میگردند بر ایشان پسران جاودانیان (۱۷)
با قدحها و ابریقها و جامی از شراب جاری (۱۸)
درد سر نمیکند از آن و نه از خود روند (۱۹)
و میوه از آنچه اختیار کنند (۲۰)
و گوشت مرغ از آنچه میخوانند (۲۱)
و حوران فراخ چشم (۲۲)
چون امثال مروارید در پرده‌ها نگاهداشته (۲۳)
پاداش بسبب آنکه بودند که میگردند (۲۴)
نمیشوند در آن لغوی و نه اسناد بد کردنی (۲۵)
مگر گفتن سلامی سلامی (۲۶)
و یاران جانب راست چه یاران جانب راست (۲۷)
در زیر سدر بی خار (۲۸)
و درخت مورد بر هم پیچیده (۲۹)
و سایه همیشه کشیده شده (۳۰)
و آبی ریزان شده (۳۱)
و میوه بسیاری
ترجمه قرآن، ص: ۴۹۷
(۳۲)
نه گسسته شونده است و نه منع شده (۳۳)
و فرشهای بالا برده شده (۳۴)
که ما آفریدیم آنها را آفریدنی (۳۵)
پس گردانیدمشان باکره‌ها (۳۶)
شیفته شوهر خود همسن (۳۷)
برای یاران جانب راست (۳۸)
گروهی از پیشینیانند (۳۹)
و گروهی از پسینیان (۴۰)

- و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ (۴۱)
 در آتش نفوذ کننده‌اند و آب جوشان (۴۲)
 و سایه از دود سیاه (۴۳)
 نه سرد و نه پسندیده (۴۴)
 بدرستی که آنها بودند پیش از این بناز و نعمت (۴۵)
 و بودند که اصرار مینمودند بر گناه بزرگ (۴۶)
 و بودند که میگفتند آیا وقتی که بمیریم و بشویم خاکی و استخوانهای آیا ما برانگیخته شوند گانیم (۴۷)
 یا پدرانمان که پیشینانند (۴۸)
 بگو بدرستی که پیشینان و پسینان (۴۹)
 هر آینه جمعند تا وقتی مقرّر تا روزی معلوم (۵۰)
 پس بدرستی که شمائید ای گمراهان تکذیب کنندگان (۵۱)
 هر آینه خورند گانید از درختی از زقوم (۵۲)
 پس پر کنند گانید از آن شکمها را (۵۳)
 پس آشامند گانید بر آن از آب جوشان (۵۴)
 پس آب آشامند گانید آشامیدن تشنه (۵۵)
 اینست مهمانی ایشان روز جرا (۵۶)
 ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید (۵۷)
 آیا پس خبر دهید آنچه را که میریزید (۵۸)
 آیا شما می‌آفرینید آن را یا مائیم آفرینندگان (۵۹)
 ما قرار دادیم میان شما مرگ را و نیستیم ما مغلوب (۶۰)
 بر اینکه بدل آریم امثال شما را و بیافرینیم شما را در آنچه نمیدانید (۶۱)
 و بتحقیق دانستید آن آفرینش نخستین پس چرا تفکر نمیکنید (۶۲)
 آیا پس خبر دهید آنچه می‌کارید
 ترجمه قرآن، ص: ۴۹۸
 (۶۳)
 آیا شما می‌رویانید آن را یا مائیم رویانندگان (۶۴)
 اگر خواهیم هر آینه گردانیم آن را خشک پس گردیدید تاشف خورده باشید (۶۵)
 ما تاوان زدگانیم (۶۶)
 بلکه ما بی بهر گانیم (۶۷)
 آیا پس خبر دهید آن آبی که می‌آشامید (۶۸)
 آیا شما فرو فرستادید آن را از ابر یا مائیم فرو فرستندگان (۶۹)
 اگر خواهیم گردانیم آن را تلخ مزه پس چرا شکر نمیکنید (۷۰)
 آیا پس خبر دهید آتشی که بر می‌آرید (۷۱)

آیا شما آفریدید درختش را یا مائیم آفرینندگان (۷۲)
 ما گردانیدیم آن را یادآوری و مایه تعیش برای صاحبان قوت (۷۳)
 پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست (۷۴)
 پس سوگند یاد نمیکنم بمنازل ستارگان (۷۵)
 و بدرستی که آن سوگندیست اگر میدانید بزرگ (۷۶)
 بدرستی که آن قرآنیست گرامی (۷۷)
 در کتابی مسطور (۷۸)
 مس نمیکنند آن را مگر پاک گردیده شدگان (۷۹)
 فرو فرستادنی است از پروردگار جهانیان (۸۰)
 آیا پس باین کلام شما مداهنه میکنید (۸۱)
 و میگردانید روزیتان را بدرستی که شما تکذیب مینمائید (۸۲)
 پس چرا وقتی که میرسد بحنجره (۸۳)
 و شما در آن وقت مینگرید (۸۴)
 و ما نزدیکتریم بسوی او از شما و لیکن نمی بینید (۸۵)
 پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شونندگان (۸۶)
 برگردانیدش اگر هستید راستگویان (۸۷)
 پس اما اگر باشد از نزدیک شدگان (۸۸)
 پس راحتی است و روزی و بهشت با نعمت (۸۹)
 و اما اگر باشد از یاران دست راست (۹۰)
 پس سلام مر ترا از یاران دست راست (۹۱)
 و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان
 ترجمه قرآن، ص: ۴۹۹

(۹۲)

پس مایه مهمانیست از آب جوشان (۹۳)
 و در آوردن در دوزخ (۹۴)
 بدرستی که آن هر آینه آنست حقّ یقین (۹۵)
 پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست (۹۶)

سورة الحديد مدتیة و هی تسع و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تسبیح گفت مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست عزیز حکیم (۱)
 مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و اوست بر همه چیز توانا (۲)
 اوست اوّل و آخر و ظاهر و باطن و اوست بهمه چیز دانا (۳)

اوست که آفرید آسمان و زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش میداند آنچه در شود در زمین و آنچه بر آید از آن و آنچه فرو میفرستد از آسمان و آنچه بالا می‌رود در آن و اوست با شما هر جا باشید و خدا بآنچه می‌کنید بیناست (۴)
 مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بخدا بر گردانیده میشود امرها (۵)
 در می‌آورد شب را در روز و در می‌آورد روز را در شب و اوست دانا بذات سینه‌ها (۶)
 ایمان آرید بخدا و رسولش و انفاق کنید از آنچه گردانید شما را خلیفه گردانیده شده در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق نمودند مر ایشانراست اجری بزرگ (۷)
 و چیست مر شما را که ایمان نمی‌آوردید بخدا و رسول میخواند شما را که ایمان آرید پیروردگارتان و بتحقیق گرفت ترجمه قرآن، ص: ۵۰۰

پیمان از شما اگر هستید ایمان آورندگان (۸)

اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده‌اش آیت‌های واضح تا بیرون برد شما را از ظلمتها بنور و بدرستی که خداست بشما هر آینه مهربان رحیم (۹)

و چیست مر شما را که انفاق نمی‌کنید در راه خدا و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد از پیش فتح و کارزار نمود آنها بزرگترند در پایه از آنان که انفاق کردند از پس و کارزار نمودند و همه را وعده داده خدا خوبی را و خدا بآنچه می‌کنید آگاه است (۱۰)

کیست آنکه آن کس وام دهد خدا را وامی نیکو پس زیاده گرداند او را و مر او راست پاداشی سودمند (۱۱)
 روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که میشتابند نورشان میانه دستهایشان و بجانب راستشان بشارت شما امروز بهشتیست که می‌رود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها اینست آن کامیابی بزرگ (۱۲)
 روزی که گویند مردان بانفاق و زنان بانفاق مر آنان را که ایمان آوردند نظر کنید بما تا اقتباس نمائیم از نور شما گفته شد که برگردید بقفاتان پس بجوئید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مر او راست دری که باطنش در آنست رحمت و ظاهرش از پیش آنست عذاب (۱۳)

ندا کنند ایشان را که آیا نبودیم با شما گویند آری و لیکن شما فریفتید خودهاتان را و انتظار بردید و شک آوردید و فریب داد شما را فریب دهنده آرزوها تا آمد امر خدا و فریب داد شما را بخدا فریب دهنده (۱۴)
 پس آن روز گرفته نشود

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۱

از شما فدایی و نه از آنان که کافر شدند جایگاه شماست آتش آن اولی است بشما و بد است آن بازگشت (۱۵)
 آیا نرسید وقت مر آنان را که ایمان آوردند که بترسد دلهاشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند چون کسانی که داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد بر ایشان زبان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشان فاسقاند (۱۶)
 بدانید بدرستی که خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل (۱۷)

بدرستی که مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام دادند خدا را وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان و ایشانراست پاداشی سودمند (۱۸)

و آنان که ایمان آوردند بخدا و رسولش ایشانند آنان صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان که ایشانراست اجرشان و نورشان و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند بآیت‌های ما ایشانند اهل دوزخ (۱۹)

بدانید بدرستی که زندگانی دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مثل بارانی که بشکفت آرد کفّار را رستنیش پس خشک شود پس بینی او را زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در آخرت عقوبتی است سخت و آمرزش از خدا و خوشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب (۲۰)

پیشی گیرید بسوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی و عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده ترجمه قرآن، ص: ۵۰۲

برای آنان که ایمان آوردند بخدا و رسولش آن فضل خداست می‌دهدش بکسی که می‌خواهد و خدا صاحب فضل است (۲۱) نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر در کتاب پیش از آنکه پدید آریم آن را بدرستی که آن بر خدا آسان است (۲۲)

تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید بآنچه داد شما را و خدا دوست ندارد هر متکبر نازان را (۲۳) آنان که بخل می‌ورزند و امر می‌کنند مردمان را ببخل و کسی که رو گردانید پس بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده (۲۴) بتحقیق فرستادیم رسولانمان را با بینه‌ها و فرو فرستادیم با ایشان کتاب و میزان را تا قیام نمایند مردمان بعدل و فرستادیم آهن را در آنست آسیبی سخت و منفعتها برای مردمان و تا بدانند خدا کسی را که یاری کند او را و رسولانش در نهان بدرستی که خدا توانای عزیز است (۲۵)

و بتحقیق فرستادیم نوح را و ابراهیم و گردانیدیم در اولاد آن دو پیغمبری را و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافتند و بسیاری از ایشان فاسقانند (۲۶)

پس از پی در آوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمان را و از پی در آوردیم عیسی ابن مریم را و دادیمش انجیل و گردانیدیم در دل‌های آنان که پیرو شدند آن را مهری و رحمتی و رهبانیتی که بدعت ساختند او را ما نوشتیم آن را بر ایشان مگر جستن رضای خدا پس رعایت نمودند آن را حقّ رعایتش پس دادیم آنان را که ایمان آوردند از ایشان اجرشان را ترجمه قرآن، ص: ۵۰۳

و بسیاری از ایشان فاسقانند (۲۷)

ای آن کسانی که ایمان آوردند پرهیزید از خدا و ایمان بیاورید برسولش که می‌دهد شما را دو نصیب از رحمتش و خواهد گردانید از برای شما نوری که راه روید بآن و خواهد آمرزید شما را و خداست آمرزنده مهربان (۲۸)

تا دانند اهل کتاب اینکه قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افزونی در دست خداست می‌دهدش بآنکه می‌خواهد و خداست صاحب فضل بزرگ (۲۹)

سورة المجادلة مدتیة و هی اثنان و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بتحقیق شنید خدا گفتن آن زنی که مجادله کرد با تو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا می‌شنید گفتگوی شما را بدرستی که خدا شنوای بیناست (۱)

آنان که ظهار کنند از شما از زنانشان نیستند آنها مادران ایشان نباشند مادران ایشان جز آن زنانی که زادند ایشان را و ایشان میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستی که خداست در گذرنده آمرزنده (۲)

و آنان که ظهار کنند از زنانشان پس عود نمایند مر آنچه را گفتند پس آزاد کردن رقبه ایست از پیش از آنکه بهمرسند آن دو آن پند داده میشود بآن و خداست بآنچه می‌کنید آگاه (۳)

پس کسی که نیافت پس روزه دو ماه تمام پی در پی است

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۴

پیش از آنکه بهمرسد آن دو پس کسی که نتواند پس اطعام شصت مسکین است این برای آنکه ایمان آرید بخدا و رسولش و این حدّهای خداست و برای کفرانست عذاب پردرد (۴)

بدرستی که آنان که مخالفت میکنند خدا و رسولش را نگویند هم چنان که نگویند گرانیده آنان که پیش از ایشان بودند و بتحقیق فرستادیم آیتهای روشن و برای کفرانست عذاب خوار کننده (۵)
روزی که برانگیزد ایشان را خدا همگی پس خبر دهید ایشان را بآنچه کردند ضبط کرد آن را خدا و فراموش کردند آن را و خداست بر همه چیزی شاهد (۶)

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نباشد هیچ راز سه کس جز اوست چهارمین ایشان و نه پنج جز که اوست ششمین ایشان و نه کمتر از آن و نه بیشتر جز اوست با ایشان هر جا باشند پس خبر میدهد آنها را بآنچه کردند روز قیامت بدرستی که خدا بهر چیزی داناست (۷)

آیا ندیدی بسوی آنان که نهی کرده شده از راز گفتن پس عود میکنند بآنچه نهی کرده شدند از آن و راز میگویند بیدی و دشمنی و نافرمانی رسول و چون آیند تحیت گویند ترا بآنچه تحیت نگفت ترا بآن خدا و میگویند در خودهاشان چرا عذاب نمیکند ما را خدا بآنچه می گوئیم بس است آنها را دوزخ که در میآیند در آن پس بد است آنجای بازگشت (۸)
ای آنان که ایمان آوردند چون راز با هم گوئید پس راز مگوئید بیدی و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بخوبی و پرهیز کاری و پرهیزید

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۵

از خدا که بسویش حشر کرده خواهید شد (۹)

جز این نیست که این راز گفتن از شیطانست تا غمگین شود آنان که ایمان آوردند و نیست ضرر رساننده ایشان را بچیزی مگر باذن خدا و بر خدا باید توکل کنند مؤمنان (۱۰)

ای آن کسانی که ایمان آوردید هر گاه گفته شود مر شما را جا واکنید در مجالس پس جا واکنید که جا وامی کند خدا برای شما و چون گفته شود که برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند خدا آنان را که ایمان آوردند از شما و آنان را که داده شدند علم مرتبهها و خدا بآنچه میکند آگاه است (۱۱)

ای آن کسانی که ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس مقدم دارید میانه دو دست رازتان صدقه را آن بهتر است برای شما و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۲)

آیا ترسیدید که مقدم دارید میانه دو دست راز گفتنتان صدقهها را پس چون نکردید و پذیرفت خدا توبه از شما پس بر پا دارید نماز را و بدهید زکاة را و اطاعت نمائید خدا و رسولش را و خدا آگاهست بآنچه میکند (۱۳)

آیا ندیدی بسوی آنان که دوست گرفتند گروهی را که غضب کرد خدا بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند یاد میکنند بر دروغ و ایشان میدانند (۱۴)

آماده کرده خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستی که ایشان بد است آنچه که میکنند (۱۵)

گرفتند سوگندهاها را سپری پس باز داشته شدند از راه خدا پس برای ایشانست عذابی خوار کننده (۱۶)

کفایت نکند از ایشان اموال ایشان و نه اولاد ایشان از خدا چیزی را

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۶

ایشانند اهل آتش آنانند در آن جاودانیان (۱۷)

روزی که برانگیزاند ایشان را خدا همگی پس سوگند یاد میکند برای او هم چنان که سوگند یاد میکنند برای شما و می‌پندارند که ایشانند بر چیزی دانسته باش که ایشانند آنها دروغگویان (۱۸)

استیلا- یافت بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید آنها را ذکر خدا آنهایند سپاه شیطان دانسته باش که سپاه شیطان آنهایند زیانکاران (۱۹)

بدرستی که آنان که مخالفت مینمایند خدا و رسولش را آنهایند در خوارتران (۲۰)

نوشت خدا که هر آینه غالب میشوم من و رسولانم بدرستی که خداست قوی عزیز (۲۱)

نیایی گروهی را که ایمان آوردند بخدا و روز بازپسین دوست دارند آن را که مخالفت نمود خدا و رسولش را و اگر چه باشند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشان آنها آن گروه نوشت در دلهاشان ایمان و قوت داد ایشان را بروحی از آن و داخل میگرداند بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او ایشان سپاه خدایند آگاه باش که سپاه خدا آنهایند رستگاران (۲۲)

سوره الحشر مدنیّه و هی أربع و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تسیح کرد خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست عزیز حکیم (۱)

اوست آنکه بیرون کرد آنان را که کافر شدند

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۷

از اهل کتاب از دیارشان در اول راندن گمان نبرده بودید که بیرون روند و گمان برده بودند ایشان باز دارند شانست حصارهاشان از خدا پس آمد ایشان را خدا از جایی که گمان نبرده بودند و انداخت در دلهاشان هراس که خراب میگردند خانهاشان را بدستهای خودشان و دستهای مؤمنین پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها (۲)

و اگر نه آن بود که نوشته بود خدا بر ایشان آن جلاء هر آینه عذاب میکرد آنها را در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب آتش (۳)

آن باینست که ایشان مخالفت نمودند خدا و رسولش را و کسی که مخالفت نماید خدا و رسولش را پس بدرستی که خداست سخت عقوبت (۴)

آنچه را که بریدید از درخت خرما خوب یا وا گذاشتیدش ایستاده بر اصلهایش پس بود باذن خدا و تا جزا دهد فاسقان را (۵) و آنچه را باز گردانید خدا بر رسولش از ایشان پس برنتاختید بر آن اسبی و نه شتری و لیکن خدا تسلط میدهد رسولانش بر آنکه میخواهد و خداست بر همه چیز توانا (۶)

آنچه را بر گردانید خدا بر رسولش از اهل قریه‌ها پس برای خدا و رسول است و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و ابن سبیل تا نبوده باشد دایره نوبت میان اغنیاء از شما و آنچه داد شما را رسول پس بگیریید او را و آنچه نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید و پرهیزید از خدا و بدرستی که خدا سخت عقوبتست (۷)

برای محتاجان مهاجرانست آنان که بیرون کرده شدند از دیارشان

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۸

و اموالشان میجویند فضلی از خدا و خوشنودی و یاری میکنند خدا و رسولش را ایشانند آنها راستگویان (۸)

آنان که جایگاه ساختند آن دار را و ایمان را پیش از ایشان دوست میدارند آن کس را که مهاجرت نمود بسوی ایشان و نمیابند در سینه‌هاشان خواهشی از آنچه داده شدند و اختیار میکنند بر خودهاشان و اگر چه باشد با ایشان احتیاج و آنکه نگه داشته شود از بخل نفسش پس ایشانند آنها رستگاران (۹)

و آنان که آمدند از بعد ایشان گویند پروردگار ما بیمار ما را و برادران ما را آنان که پیشی گرفتند از ما بایمان و نگردان در دل‌های ما کینه مر آنان را که ایمان آوردند پروردگار ما بدرستی که تویی مهربان رحیم (۱۰)

آیا ندیدی بسوی آنان که نفاق ورزیدند که میگفتند مر برادر ایشان را آنان که کافر شدند از اهل کتاب که اگر بیرون کرده شوید بیرون میرویم با شما و اطاعت نمیکنیم در خلاف شما احدی را هرگز و اگر قتال کرده شوید یاری میکنیم شما را و خدا گواهی میدهد که ایشانند دروغگویان (۱۱)

اگر بیرون کرده شوند بیرون نخواهند رفت با ایشان و اگر قتال کرده شوند یاری نخواهند کرد ایشان را و اگر یاری کنند ایشان را میگردانند پشتها پس یاری کرده نشوند (۱۲)

هر آینه شما سخت‌ترید از راه بیم در سینه‌های ایشان از خدا آن باینست که اینها گروهی‌اند که نمیفهمند (۱۳)
کارزار نمیکنند با شما همگی مگر در قریه‌های مستحکم یا از پشت دیوارها کارزارشان میان خود سخت است

ترجمه قرآن، ص: ۵۰۹

میبندارند آنها را همگی با هم و دل‌هاشان پراکند گانند آن باینست که آنها گروهی‌اند نمیابند بعقل (۱۴)

چون مثل آنان که بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند بدی عاقبت کارشان را و برای ایشانست عذابی پر درد (۱۵)
چون مثل شیطان هنگامی که گفت مر انسان را که کافر شو پس چون کافر شد گفت بدرستی که من بیزارم از تو بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست (۱۶)

پس باشد انجام آن دو تا تا اینکه باشند در آتش هر دو جاودانی در آن و اینست جزای ستمکاران (۱۷)

ای آنان که ایمان آوردند پرهیزید از خدا و باید بنگرد نفسی که چه پیش فرستاد برای فردا و پرهیزید خدا را بدرستی که خدا آگاه است بآنچه میکنید (۱۸)

و نباشید چون آنان که فراموش نمودند خدا را پس فراموش گردانید بر آنها خودهاشان را ایشانند آنها فاسقان (۱۹)

یکسان نیستند اهل آتش و اهل بهشت اهل بهشت ایشان‌اند کامیابان (۲۰)

اگر فرو فرستاده بودیم این قرآن را بر کوه هر آینه دیده بود آن را فروتن شکاف خورده از ترس خدا و این مثلها میزنیم آنها را از برای مردمان باشد که ایشان فکر کنند (۲۱)

اوست خدا که نیست خدایی مگر او دانای نهان و آشکار است اوست بخشاینده مهربان (۲۲)

اوست خدایی که نیست خدایی مگر او پادشاه پاک بری از نقص و عیب ایمن گرداننده نگهبان عزیز بزرگوار در نهایت کبریا
پاکست خدا از آنچه شریک میسازند (۲۳)

اوست خدایی آفریننده بدید آورنده صورت بخش مر او راست

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۰

نامهای نیکو تسبیح میکند او را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست عزیز حکیم (۲۴)

سورة الممتحنة مدتیة و هی ثلث عشر آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای آن کسانی که ایمان آوردند مگیرید دشمن مرا و دشمن خودتان را دوستان میفرستید بسوی ایشان بدوستی و بتحقیق کافر شدند بآنچه آمد شما را از حق بیرون میکنند رسول را و شما را که ایمان میآید بخدا پروردگارتان اگر هستید که بیرون میآید برای جهاد کردن در راه من و جستن رضای من بنهانی میفرستید بسوی ایشان بدوستی و من داناتر بآنچه پنهان میکنید و آنچه آشکار میکنید و آنکه میکند آن را از شما پس بتحقیق که گم شد از میان راه (۱)

اگر یابند شما را باشند مر شما را دشمنان و گشایند بشما دستهایشان و زبانهایشان بدی و آرزو کردند کاش کافر شوید (۲)

سودی ندهد هرگز شما را رحماتان و نه فرزندانان روز قیامت جدایی میاندازد میانتان و خدا بآنچه میکنید بینا است (۳)
 بتحقیق که باشد مر شما را اقتدای نیکو در ابراهیم و آنان که بودند با او هنگامی که گفتند مر قومشان را بدرستی که ما بیزاریم از شما و از آنچه میفرستید از غیر خدا انکار ورزیدیم بشما و بدید آمد میانه ما و میانه شما دشمنی و کینه ورزی
 ترجمه قرآن، ص: ۵۱۱

همیشه تا که ایمان آرید بخدا تنهاست او مگر گفتن ابراهیم مر پدرش را که هر آینه آمرزش خواهم من برای تو و مالک نیستم ترا از خدا هیچ چیز پروردگار ما بر تو توکل کردیم و بسوی تو بازگشت نمودیم و بسوی تو است بازگشت (۴)
 پروردگار ما مگردان ما را فتنه برای آنان که کافر شدند و پیامر ما را پروردگار ما بدرستی که تویی عزیز حکیم (۵)
 بتحقیق که باشد مر شما را در ابراهیم اقتدای نیکو مر کسی را که هست امیدواری بخدا و روز بازپسین و آنکه روی گرداند پس بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده (۶)

شاید که خدا بگرداند میانه شما و میانه آنان که دشمن داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست و خداست آمرزنده مهربان (۷)
 نهی نمیکند شما را خدا از آنان که کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از دیارتان اینکه نیکو دارید ایشان را و خوبی کنید بعدالت با ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را (۸)
 جز این نیست که نهی میکند شما را خدا از آنان که کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از دیارتان و هم پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوست دارید ایشان را و آنکه دوست میدارد آنها را پس ایشانند آنها ظالمان (۹)
 ای آن کسانی که ایمان آوردید چون که آیند شما را زنان با ایمان هجرت گزیده پس بیازمائید ایشان را خدا داناتر است بایمانشان پس اگر دانستید آنها را با ایمان پس باز نفرستید آنها را بسوی کفار نه آنها حلالند برای ایشان و نه ایشان حلال میباشند برای آنها و بدهید آنها را آنچه انفاق کردند و نیست گناهی بر شما که نکاح کنید آنها را
 ترجمه قرآن، ص: ۵۱۲

چون بدهید بآنها اجرهایشان را و چنگ مزیند بعلاقه‌های زنان کافره و بخواهید آنچه را انفاق کردید و باید که بخواهید آنچه را انفاق نمودند اینست حکم خدا حکم میکند میان شما و خداست دانای حکیم (۱۰)
 و اگر رفت از شما چیزی از جفتهاتان بسوی کافران پس نوبت یافتید پس بدهید آنان را که رفت جفتهایشان مثل آنچه انفاق نمودند و پرهیزید از خدا که شمائید بآن گروندگان (۱۱)

ای نبی چون آیند ترا زنان با ایمان بیعت کنند با تو که شریک نسازند با خدا چیزی را و دزدی نکنند و بزنا تن در ندهند و نکشند اولادشان را و نیارند دروغی را که به بندند آن را میان دستهایشان و پاهایشان و نافرمانی نکنند ترا در خوبی پس بیعت کن با آنها و و آمرزش خواه برای آنها از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۲)

ای آن کسانی که ایمان آوردند دوست ندارید گروهی را که غضب کرد خدا بر ایشان بتحقیق نومید شدند از آخرت هم چنان که نومید شدند کافران از اصحاب قبور (۱۳)

بنام خداوند بخشنده مهربان

تسبیح کرد مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست عزیز حکیم (۱)

ای آن کسانی که ایمان آوردید

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۳

چرا می گوئید آنچه را که نمیکنید (۲)

بزرگست از روی شدت غضب نزد خدا که گوئید آنچه را که نمیکنید (۳)

بدرستی که خدا دوست میدارد آنان را که کارزار کنند در راهش صف زده گویا که ایشانند بنائی استوار ساخته شده (۴)

و هنگامی که گفت موسی مرقومش را ای قوم چرا میرنجانید مرا و بتحقیق میدانید که منم رسول خدا بسوی شما پس چون گشتند

گردانید خدا دلهاشان را و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را (۵)

و هنگامی که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بدرستی که منم رسول خدا بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را میان دو دست

من از توریه و بشارت دهنده برسولی که میآید از بعد من که نامش احمد (ص) پس چون آمد ایشان را با بیتهها گفتند این

سحریست آشکار (۶)

و کیست ظالمتر از آنکه بست بر خدا دروغ را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمان را (۷)

میخواهند که خاموش کنند نور خدا را بدهنهاشان و خدا کامل کننده است نورشرا و اگر خوش نداشته باشند کافران (۸)

و اوست آنکه فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد آن را بر دین همه و اگر ناخوش داشته باشند شریک آورندگان

(۹)

ای آن کسانی که ایمان آوردید آیا دلالت کنم شما را بر سودایی که رهاند شما را از عذاب پر درد (۱۰)

ایمان آورده باشید بخدا و رسولش و جهاد میکرده باشید در راه خدا بمالهاتان و نفسهاتان آن بهتر است از برای شما اگر هستید که

بدانید

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۴

(۱۱)

میآمرزد مر شما را گناهانتان را و داخل میگرداند شما را در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها و مسکنهای پاکیزه در بهشتهای

جای اقامت دائمی آنست کامیابی بزرگ (۱۲)

و دیگری که دوست میداریدش یاریست از خدا و فتیحی نزدیک و بشارت ده مؤمنان را (۱۳)

ای آن کسانی که ایمان آوردید باشید یاوران خدا هم چنان که گفت عیسی پسر مریم مر حواریین را که کیست انصار من بسوی

خدا گفتند حواریون که مائیم انصار خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی پس فیروزی دادیم آنان را

که ایمان آوردند بر دشمنانسان پس گردیدند غالبان (۱۴)

سورة الجمعة مدتیة و هی إحدى عشرة آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آن پادشاه پاک عزیز حکیم (۱)

اوست آنکه برانگیخت در امیها رسولی را از ایشان میخواند بر ایشان آیتهایش را و پاک میسازد ایشان را و میآموزدشان کتاب و

حکمت را و بدرستی که بودند از پیش هر آینه در گمراهی آشکار (۲)
 و دیگرانند از ایشان که لاحق نشدند بایشان و اوست عزیز حکیم (۳)
 آن فضل خداست می‌دهد بکسی که می‌خواهد و خداست صاحب فضل
 ترجمه قرآن، ص: ۵۱۵
 بزرگ (۴)

مثل آنان که بار کرده شدند توریه پس بر نداشتند آن را مثل خراست که بر دارد کتابها را بد است مثل گروهی که تکذیب کردند
 آیت‌های خدا را و خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را (۵)
 بگو ای آن کسانی که یهودیت اختیار کردند اگر ادعا مینمائید دوستان خدائید از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید
 راستگویان (۶)

و آرزو نخواهید کرد آن را هرگز بسبب آنچه پیش می‌فرستاد دست‌هایشان و خدا دانا است بستمکاران (۷)
 بگو بدرستی که آن مرگی که می‌گریزید از او پس بدرستی که آن ملاقات کننده شماس است پس برگردانیده میشوید بعالم غیب و
 شهادت پس خبر خواهد داد شما را آنچه بودید که می‌کردید (۸)
 ای آن کسانی که ایمان آوردید چون ندا کرده شود برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید بیع را آن بهتر
 است برای شما اگر هستید که بدانید (۹)

پس چون گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوئید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار شاید که رستکار شوید
 (۱۰)

و چون بینند تجارتنی یا لهوی متفرق شده می‌روند بسوی آن و وا می‌گذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لہو و از
 تجارت و خداست بهترین روزی دهندگان (۱۱)

سورة المنافقون مدتیة و هی إحدى عشرة آية

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۶

بنام خداوند بخشنده مهربان

چون آمدند بسوی تو منافقان گویند گواهی دهیم تویی رسول خدا و خدا میداند آنکه تو فرستاده اویی و خدا گواهی می‌دهد آنکه
 منافقان دروغگویانند (۱)

بگیرید سوگندهاشان را سپری پس منع نمودند از راه خدا که ایشان بد باشند از آنچه میکنند (۲)

آن بسبب اینست که ایمان آوردند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل‌هایشان پس ایشان نمی‌فهمند (۳)

و چون بینی ایشان را خوش آیدت جسم‌هایشان و چون سخن کنند بشنو قول ایشان را گویا ایشانند چو بادهای بدیوار تکیه زده
 می‌پندارند هر فریاد بر ایشان دشمنند پس حذر کن از ایشان قتال کند با ایشان خدا چگونه برگزیده میشوند (۴)

و چون گفته شود مر ایشان را بی‌ایستاد تا آموزش خواهد برای شما فرستاده خدا پیچند سر ایشان را و بینی ایشان را می‌بندند و ایشان
 باشند تکبر کنندگان (۵)

یکسان است برای ایشان آموزش کرده باشی ایشان را یا استغفار نکرده باشی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا مر ایشان را بدرستی که
 خدا هدایت نکند گروه فاسقان را (۶)

ایشانند آنان که می‌گویند انفاق نکنید بر آنکه نزد رسول خداست تا متفرق شوند و خدا بر است خزینه‌های آسمانها و زمین و لیکن

منافقان نمیفهمند (۷)

میگویند اگر باز گردیم بسوی مدینه بیرون خواهد کرد البتّه عزیزتر از آن ذلیتر را و مر خداپراست عزّت و برای رسول وی و برای گروندگان

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۷

و لیکن منافقان نمیدانند (۸)

ای آنان که گرویدند غافل نگرداند شما را اموال شما و نه اولاد شما از ذکر خدا و کسی که کرد این را پس آن گروه ایشانند زیانکاران (۹)

و انفاق کنید از آنچه روزی گردانیدیم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس گوید ای پروردگار من اگر پس بیندازی مرا مر مدّتی نزدیک پس صدقه بدهم و بشوم از نیکان (۱۰)

و هرگز پس نیندازد خدا نفسی را هر گاه بیاید مدّت او و خدا آگاهست بآنچه میکنید (۱۱)

سورة التّغابن مدتیّه و هی ثمانی عشره آیه

ترجمه قرآن ۵۴۳

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تسیح میکند خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی و مر او راست ستایش و اوست بر همه چیز توانا (۱)

اوست آنکه آفرید شما را پس بعضی از شما کافرید و بعضی از شما مؤمن و خدا بآنچه میکنید بینا است (۲)

آفرید آسمانها و زمین را برستی و صورت داد شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت (۳)
میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه را که پنهان میکنید و آنچه را که آشکار نمائید و خدا داناست بذات سینهها (۴)

آیا نیامد شما را خیر آنان که کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی کارشان را و ایشانراست عذابی دردناک (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۸

آن بسبب این بود که آمد ایشان را رسولان ایشان بشوهد پس گفتند آیا انسانی هدایت میکند ما را پس کافر شدند و رو میگرداند و بینياز آمد خدا و خدا بینياز ستوده است (۶)

گمان بردند آنان که کافر شدند آنکه برانگیخته نخواهند شد بگو بلی قسم پروردگار من هر آینه برانگیخته شوند پس خبر داده شوید بآنچه کردهاید و این بر خدا آسان است (۷)

پس بگروید بخدا و رسول او و آن نوری را که فرستادیم و خدا بآنچه میکنید آگاهست (۸)

روزی که جمع کند شما را برای روز جمع آنست روز مغبون کردن و کسی که ایمان میآورد بخدا و میکند کار شایسته در میگذراند از او بدیهایش و داخل میکند او را در بهشتهایی که میروود از زیر آنها نهرها جاویدانیان در آن همیشه اینست کامیابی بزرگ (۹)

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند بآیتهای ما ایشانند یاران آتش جاودانیان در آن و بد بازگشتی است (۱۰)

نرسید هیچ مصیبتی مگر باذن خدا و کسی که ایمان آورد بخدا هدایت کند دلش را و خدا بهمه چیز داناست (۱۱)

و پیروی کنید خدا را و پیروی کنید رسول را پس اگر رو گردانیدید پس جز این نیست که بر رسول ما است رسانیدن آشکار (۱۲)

خدا نیست خدایی جز او و بر خدا پس توکل میکنند گروندگان (۱۳)

ای آنان که گرویدید بدرستی که جفتهای شما و اولاد شما دشمنند برای شما پس بر حذر باشید و اگر در گذرید و عفو کنید و ببخشید پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست (۱۴)

جز این نیست که اموال شما و اولاد شما بلانند و خدا نزد او مزد

ترجمه قرآن، ص: ۵۱۹

بزرگست (۱۵)

پس پرهیزید از خدا آنچه توانید و بشنوید و اطاعت کنید و انفاق کنید بهتر برای نفس خود و آنکه نگهداری کند بخل نفسش را پس آن گروه ایشانند رستکاران (۱۶)

اگر وام دهید خدا را وام نیکو زیاد کند آن را برای شما و بیامزد شما را و خداست قبول کننده با حلم (۱۷)

دانای غیب و آشکار عزیز حکیم است (۱۸)

سورة الطلاق مدتیة و هی اثنا عشره آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای پیغمبر چون طلاق دادید زنان را پس طلاق دهید ایشان را وقت عده‌شان و ضبط نمائید عده را و پرهیزید از خدا پروردگار خود بیرون مکنید ایشان را از خانهای ایشان و نباید بیرون روند مگر آنکه پدید آید از ایشان کار زشتی ظاهر و آن حدهای خداست و

کسی که در گذرد از حدود خدا پس بتحقیق ظلم کرده بر خود نمیدانی شاید که خدا پدید آورد بعد از آن امری را (۱)

پس چون برسد مدّتشان پس نگاهدارید ایشان را بخوبی یا مفارقت دهید ایشان را بخوبی و گواه بگیرید دو عادل از خود و بپایدارید شهادت را برای خدا آنست که پند داده شوند بآن آنکه بوده است که می‌گردد بخدا و بروز قیامت و کسی که پرهیزد از

خدا میگرداند او را بیرون شده (۲)

و روزی دهد او را از جاها که گمان نمیرد و کسی که توکل کند بر خدا

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۰

پس اوست کافی او بدرستی که خدا رساننده امر است بتحقیق که گردانیده خدا برای هر چیز اندازه (۳)

و آن زنان که نومید شدند از حیض از زنان شما اگر شک دارید پس عده ایشان سه ماهست و انزنان که حیض نشوند و صاحبان

حملها مدّتشان آنست که فرو گذارند بار خودشان را و کسی که پرهیزد از خدا میگرداند برای او از امر او آسان (۴)

آن امر خداست فرو فرستاد او را بسوی شما و کسی که پرهیزد از خدا نگاهدارد از او گناهانش را و بزرگ شود مر او را اجرش (۵)

ساکن کنید ایشان را از جایی که ساکن شده‌اید از وجدانتان و آزار مکنید ایشان را که تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس انفاق کنید بر ایشان تا بگذارند حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید مزد ایشان را و سازگاری میان

ایشان بخوبی و اگر سخت گیری کنید پس زود باشد شیر دهد او را دیگری (۶)

که انفاق کند صاحب وسعت از وسعت خود و کسی که تنگ شده باشد بر او روزی او پس باید انفاق نماید از آنچه داده او را خدا

تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنچه داده او را بزودی خواهد گردانید خدا بعد از دشواری آسانی (۷)

و بسا از قریه که سرکشی کرد از امر پروردگارش و پیغمبران او پس حساب کردیم او را حسابی سخت و عذاب کردیم او را عذابی

زشت (۸)

پس چشید عاقبت کارش را و بود انجام کارش زیان (۹)

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس پرهیزید خدا را ای صاحبان عقل

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۱

آنان که گرویدند بتحقیق که فرو فرستاد خدا بسوی شما ذکر را (۱۰)

رسولی را که بخواند بر شما آیات خدا را که واضحست تا بیرون برد کسانی را که ایمان آوردند و کردند کار شایسته از تاریکیها

بسوی روشنایی و آنکه ایمان آورد بخدا و کرد کار نیکو داخل کند او را در بهشتهایی که جاریست از زیر آنها نهرها جاویدانند در

آن همیشه بتحقیق نیکو کرد خدا برای او روزیش را (۱۱)

خداست آنکه آفرید هفت آسمان را و از زمین مثل آنها فرو میآرد امر میان آنها تا بدانید بدرستی که خدا بر هر چیز توانا است و

بدرستی که خدا بتحقیق احاطه نموده بهر چیز از جهه علم (۱۲)

سورة التَّحْرِيمِ مَكِّيَّةٌ وَ هِيَ اثْنَا عَشْرَةَ آيَةً

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را که حلال کرد خدا برای تو میجویی خوشنودی جفتهایت و خدا آمرزنده مهربانست (۱)

بتحقیق که قرار داد خدا برای شما حلال بودن سوگندهای شما و خدا صاحب اختیار شماست و اوست دانای حکیم (۲)

و هنگامی که پنهان گفت نبی به بعضی از ازواجش سخنی را پس چون خبر داد باو و اطلاع داد او را خدا بر او بیان کرد بعضش را

و اعراض نمود از بعضی پس چون خبر دادش باو گفت کی خبر داد ترا این را گفت خبر داد مرا دانای آگاه (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۲

اگر توبه کنید بسوی خدا پس بتحقیق که کشت دلهای شما دو تا و اگر هم پشت شوید بر او پس بدرستی که خدا اوست یار پیغمبر

و جبرئیل و صالح مؤمنان و ملائکه بعد از این هم پشتند (۴)

شاید پروردگارش اگر طلاق دهد شما را که بدل دهد او را جفتها بهتر از شما زنان مسلمان زنانی که مؤمنند فرمانبران توبه

کنندگان عبادت کنندگان هجرت کنندگان نادوشیزه و دوشیزه (۵)

ای آنان که گرویدهاید نگهدارید خودتان و کسانتان را از آتش که زبانه‌اش مردمان و سنگهاست بر اوست ملائکه درشت سخت

نافرمانی نمیکنند خدا را آنچه که امر کند ایشان را و میکنند آنچه که امر کرده شوند (۶)

ای آنکه کافر شدید عذر نیاورید امروز جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید (۷)

ای آن کسانی که ایمان آوردهاید توبه نمائید بسوی خدا توبه خالص شاید پروردگار شما در گذرد از شما گناهان شما را و داخل

کند شما را بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها روزی که خوار نسازد خدا پیغمبر را و آنان که گرویدند با او نور ایشان میرود

میانه دستهای ایشان و بیمینهایشان میگویند پروردگار ما تمام نما برای ما نور ما را و پیامر ما را بدرستی که تو بر هر چیز توانایی

(۸)

ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقان و سخت بگیر بر ایشان و جایگاهشان دوزخست و بد بازگشتی است (۹)

زد خدا مثلی برای آنان که کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند آن دو تا زیر

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۳

دو بنده از بندگان ما هر دو شایسته پس خیانت کردند آن دو را پس کفایت نکرد از آن دو بنده از خدا چیزی را و گفته شد داخل

شوید هر دو در آتش با داخل شوندگان (۱۰)

و زد خدا مثل را برای آنان که گرویدند زن فرعون هنگامی که گفت پروردگار من بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و نجات ده مرا از فرعون و عمل او و نجات ده مرا از گروه ظالمان (۱۱)

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دمیدیم در آن از روح ما و تصدیق کرد سخنان پروردگارش و کتابهایش و بود از اطاعت کنندگان (۱۲)

سورة الملك مکیه و هی ثلاثون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

افزون آمد آنکه بدست اوست پادشاهی و اوست بر هر چیزی توانا (۱)

آنکه پدید آورد مردن را و زندگی را تا بیازماید شما را کدام خوبترید از کردار و اوست عزیز آمرزنده (۲)

آنکه آفرید هفت آسمان را طبقه طبقه نه بینی در پدید کردن بخشنده تفاوتی پس باز گردان چشم را آیا بینی هیچ نقصانی (۳)

پس برگردان چشم را دو بار برمیگردد بسوی تو چشم ناگاه و اوست مانده شده (۴)

و بتحقیق آراستیم آسمان دنیا را بچراغها و گردانیدیم آن را رانندگان مر شیطان را و آماده گردانیدیم برای ایشان عذاب

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۴

آتش را (۵)

و برای آنان که کافر شدند بر پروردگار خود عذاب جهنم و بد بازگشتی است (۶)

چون انداخته شوند در آن بشنوند مر آن را خروشی و آن میجوشی (۷)

نزدیک شد پاره پاره شود از خشم هر گاه انداخته شود در آن جمعی سؤال کند ایشان را خازنانش آیا نیامد مر شما را بیم دهنده

(۸)

گویند آری آمد ما را بیم دهنده پس تکذیب کردیم و گفتیم نفرستاده خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ (۹)

و گفتند اگر بودیم ما که می شنیدیم یا می یافتیم نبودیم ما در یاران آتش (۱۰)

پس اقرار کردند بگناهانشان پس از رحمت مر اهل آتش سوزان را (۱۱)

بدرستی که آنان که میترسند از پروردگار خود در نهان مر ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ (۱۲)

و پنهان سازید سخنانتان را یا آشکار کنید آن را بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها (۱۳)

آیا نمیدانید آنکه پدید کرد و اوست لطیف خبیر (۱۴)

اوست آنکه گردانید برای شما زمین را نرم پس سیر کنید در اطرافش و بخورید از روزی او و بسوی اوست بازگشت (۱۵)

آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که فرو برد با شما زمین را پس آن گاه آن موج میزده باشد (۱۶)

آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که بفرستد بر شما تند باد پس خواهید دانست چگونه باشد بیم دهند (۱۷)

و بتحقیق تکذیب نمودند آنان که از پیش ایشان بودند پس چگونه است انکار من (۱۸)

آیا ندیدند بسوی پرنده بالای ایشان که بالای ایشان که بال گشاده‌اند و فرا می‌آرند چه چیز نگاه میدارد آنها را جز خدای بدرستی

که او

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۵

بهر چیز بینا است (۱۹)

آیا کیست این که او لشگر است برای شما که یاری میکند شما را از غیر خدا نیستند کافران جز در غرور (۲۰)

- آیا کیست که روزی می‌دهد شما را که باز گیرد روزیش را بلکه لجاج کردند در سرکشی و سرباز زدن (۲۱)
- آیا پس آنکه راه می‌رود و سرنگون بر رویش هدایت یافته‌تر یا آنکه می‌رود درست ایستاده بر راه راست (۲۲)
- بگو اوست آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید (۲۳)
- بگو اوست آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور میشوید (۲۴)
- و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان (۲۵)
- بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهنده آشکار (۲۶)
- پس چون بیند آن را نزدیک بد شود رویهای آنان که کافر شدند و گفته شود اینست آنچه بودید که آن را میخواستید (۲۷)
- بگو آیا دیدید اگر هلاک سازد مرا خدا و هر که با من است و یا رحمت کند ما را پس کیست آنکه پناه گیرد کافران را از عذاب دردناک (۲۸)
- بگو اوست بخشاینده ایمان آوردیم بآن و بر او توکل کردیم پس بزودی خواهید دانست هر که او در گمراهی روشن است (۲۹)
- بگو خبر دهید اگر گردد آب شما فرو رفته پس کیست بدهد شما را آبی روان (۳۰)

سوره القلم مکیه و هی اثنان و خمسون آیه

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۶

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قسم بقلم و آنچه می‌نویسند (۱)

که نیستی تو بنعمت پروردگارت مجنون (۲)

و بدرستی که مر تراست پاداش بدون منت (۳)

و بدرستی که تویی بر خلق عظیم (۴)

پس زود باشد که به بینی تو و به بینند (۵)

کدام یک از شما در فتنه و جنونند (۶)

بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بآنکه گم شد از راهش و اوست داناتر بهدایت شدگان (۷)

پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را (۸)

آرزو کردند که کاش نرمی کنی پس نرمی کنند (۹)

و اطاعت مکن هر سوگند دروغ خورنده (۱۰)

عیب کننده رونده بسخن چینی را (۱۱)

باز دارنده از خیر تعدی کننده بدکار (۱۲)

زشت جفا کار بعد از آن حرامزاده را (۱۳)

که باشد صاحب مال و فرزندان (۱۴)

چون خواننده شود بر او آیات ما گوید افسانه‌های پیشینیانست (۱۵)

زود باشد داغ کنیمش بر خرطوم (بالای بینی) (۱۶)

بدرستی که ما مبتلا- کردیم ایشان را چنان که مبتلا کردیم یاران باغ را هنگامی که سوگند یاد کردند که قطع میکنیم آن را روز

کنندگان (۱۷)

و اخراج نکنند (۱۸)

پس آید بر آن طواف کننده از پروردگار خود و ایشان خفتگانند (۱۹)

پس گشت آن باغ چون باغی که چیزی نداشت (۲۰)

پس ندا بهم کردند صبح دریافتگان (۲۱)

که بامداد بروید بر کشتان اگر هستید قطع ثمر کنندگان (۲۲)

پس رفتند و ایشان پنهان مشورت میکردند (۲۳)

که داخل نکند آن را در آن روز بر شما درمانده (۲۴)

و بامداد رفتند بر قصد منع توانایان (۲۵)

پس چون دیدند آنها را گفتند بدرستی که مائیم گمشدگان

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۷

(۲۶)

بلکه مائیم بی بهره (۲۷)

گفت بهترشان آیا نگفتم مر شما را که چرا تسیح نمیکنید (۲۸)

گفتند میدانیم پاکی پروردگار را و ما بودیم ستمکاران (۲۹)

پس رو کرد بعضیشان بر بعضی دیگر ملامت کنندگان (۳۰)

گفتند ای وای بر ما که ما بودیم زیاده روان (۳۱)

شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن بدرستی که ما بسوی پروردگار خود رغبت کنندگانیم (۳۲)

همچنین است عذاب و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشید که بدانید (۳۳)

بدرستی که برای پرهیزکارانست نزد پروردگار خود بهشتهای با ناز و نعمت (۳۴)

آیا پس میگردانیم منقادان را مانند گناهکاران (۳۵)

چيست مر شما را چگونه حکم میکنید (۳۶)

آیا مر شما راست کتابی که در آن میخوانید (۳۷)

بدرستی که مر شما راست در آن آنچه را که اختیار میکنید (۳۸)

آیا مر شما راست پیمانهای موکد که بر ما بکمال رسیده تا روز قیامت بدرستی که مر شما راست بآنچه حکم کنید (۳۹)

پرس از ایشان کدامتان بآن ضامن آمد (۴۰)

آیا مر ایشان را شریکانند پس بیارید شرکاء ایشان را اگر هستند راستگویان (۴۱)

روزی که کشف کرده شود از ساق و خوانده شود بسجود پس نتوانند (۴۲)

که فرود افتاده باشد چشمه‌اشان فرو گیرد ایشان را خواری و بتحقیق بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشانند تندرستان (۴۳)

پس واگذار مرا و کسی که تکذیب میکند این سخن را بزودی در نوردیم ایشان را از راهی که نمیدانند (۴۴)

و مهلت میدهیم ایشان را بدرستی که کید من محکم است (۴۵)

آیا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان گران بار شدگانند (۴۶)

آیا نزد ایشانست از

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۸

غیب پس ایشان مینویسند (۴۷)

پس صبر کن حکم پروردگارت را و مباش چون رفیق ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر خشم بود (۴۸)

اگر نه آن بود که دریافت آن را نعمتی از پروردگارش انداخته میشود بجایی و او بود ملامت کرده شده (۴۹)

پس برگزید آن را پروردگارش پس گردانید او را از نیکان (۵۰)

و بدرستی که نزدیک بود آنان که کافر شدند هر آینه بزنند ترا بچشمهایشان چون شنیدند ذکر را و میگویند اینکه او دیوانه است

(۵۱)

و نیست او مگر پندی مرجهانیان را (۵۲)

سورة الحاقه مکیه و هی اثنان و خمسون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای بیشک (۱)

بوقوع آینده (۲)

چه چیز دانا گردانید ترا چیست آن بیشک (۳)

تکذیب نمود نمود و عاد درهم آورنده (۴)

پس اما نمود پس هلاک گردانیده شود بعقوبت (۵)

و اما عاد پس هلاک گردانیده شد بیاد تند زور آور (۶)

برگماشت آن را بر ایشان هفت شب و هشت روز پی در پی پس بینی آن گروه را در آن افتاده گویا بودند ایشان درخت خرمای

افتاده (۷)

پس آیا بینی ایشان را هیچ بازمانده (۸)

و آمد فرعون و کسانی که بود پیش از آن و زیر و زیر شده بگناهان (۹)

پس نافرمانی کردند رسول پروردگار خود را پس فرا گرفت ایشان را فرا گرفتنی افزون در سختی (۱۰)

بدرستی که ما چون طغیان آب بود برداشتیم شما را

ترجمه قرآن، ص: ۵۲۹

در کشتی (۱۱)

تا بگردانیدیم آن را برای شما پندی و یاد میگیرد آن را گوش یاد گیرنده (۱۲)

پس چون دمیده شود در صور دمیدنی یک مرتبه (۱۳)

و برداشته شود زمین و کوهها پس بهمزده شوند بهمزده شدنی یک مرتبه (۱۴)

پس آن روز بوقوع آیند بوقوع آینده (۱۵)

و شکافته شود آسمان پس آنست روز سست (۱۶)

و فرشتگانند در اطراف آن و بردارند عرش پروردگار ترا ببالاشان در آن روز هشت فرشته (۱۷)

در آن روز عرض کرده شوند و پنهان ماند از شما پنهانی (۱۸)

پس اما کسی که داده شد نامه‌اش بدست راستش پس میگوید بخوانید نامه مرا (۱۹)

بدرستی که من دانسته‌ام که من دریا بنده‌ام حسابم را (۲۰)

- پس اوست در عیشی پسندیده (۲۱)
- در بهشت عالی (۲۲)
- که میوه‌اش نزدیک است (۲۳)
- بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته (۲۴)
- و اما آنکه داده شود نامه او بدست چپش پس میگوید ای کاش داده نشده بودم من نامه‌ام را (۲۵)
- و ندانسته بودم چیست حسابم (۲۶)
- ای کاش آن میبود حکم کننده (۲۷)
- کفایت نکرد از من مالم (۲۸)
- زایل شد از من تسلطم (۲۹)
- بگیرید او را پس غل کنیدش (۳۰)
- پس بیندازید او را در دوزخ (۳۱)
- پس او را در زنجیری که ذرع آن هفتاد ذراعست پس در کشیدش (۳۲)
- که او بود ایمان نمیآورد بخدای بزرگ (۳۳)
- و رغبت نمیداشت بر طعام دادن فقیر (۳۴)
- پس نیست مر او را امروز اینجا خویشی (۳۵)
- و نه خوراکی مگر از
- ترجمه قرآن، ص: ۵۳۰
- چرک و جراحت (۳۶)
- نمیخورد آن را مگر گناهکاران (۳۷)
- پس سوگند یاد نمیکنم بآنچه می بینید (۳۸)
- و آنچه نمی بینید (۳۹)
- بدرستی که آن سخن رسولی است کریم (۴۰)
- و نیست آن سخن شاعر اندکی که نمیگروند (۴۱)
- و نه سخن غیب گویی بی وحی اندکی تفکر نمیکنند (۴۲)
- فرو فرستادنی است از پروردگار عالمیان (۴۳)
- و اگر افترا کند بر ما بعض سخنان (۴۴)
- هر آینه بگیریم از او دست راست او (۴۵)
- پس هر آینه قطع نمائیم از او رگ گردن را (۴۶)
- پس نباشد از شما هیچ احدی از آن منع کنندگان (۴۷)
- و بدرستی که او هر آینه پندیست برای پرهیزکاران (۴۸)
- و بدرستی که ما میدانیم که از شماست تکذیب کنندگان (۴۹)
- و بدرستی که آن حسرتیست بر کافران (۵۰)
- و اوست هر آینه حقّ و یقین (۵۱)

پس تسبیح گو بنام پروردگار خود که بزرگ است (۵۲)

سورة المعارج مكيه و هي أربع و أربعون آية

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آینده است (۱)

برای کافران نیست مر او را دفع کننده (۲)

از خدای صاحب معارج (۳)

عروج میکند ملائکه و روح بسوی او در روزی که هست قدرش پنجاه هزار سال (۴)

پس صبر کن صبر نیکو (۵)

بدرستی که ایشان می بینند او را دور (۶)

و ما می بینیم او را نزدیک (۷)

روزی که میباشد آسمان چون فلز گداخته

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۱

(۸)

و میشود کوهها چون پشم (۹)

و نپرسد نزدیکی از نزدیکی (۱۰)

بینا کرده شود ایشان دوست دارد گناهکار که کاش خدا میداد از عذاب روز چنین پسرش را (۱۱)

و زنش را و برادرش را (۱۲)

و خویشانش را که جای داده باشند (۱۳)

و آنکه در زمین است همگی پس برهاند او را (۱۴)

نه چنانست بدرستی که آن زبانه ایست (۱۵)

کننده است پوست سرشان را (۱۶)

میخواند آن را که پشت و رو بگردانید (۱۷)

و جمع کرد مال دنیا را پس حفظ کرد (۱۸)

بدرستی که انسان آفریده شده بسیار حریص (۱۹)

چون مس کند او را شری جزع کننده است (۲۰)

و چون مس کند او را خیر منع کننده است (۲۱)

مگر نماز گزاران (۲۲)

آنان که ایشانند بر نمازشان مداومت کنندگان (۲۳)

و آنان که در مالهاشان حقی است معلوم (۲۴)

مر خواهنده و نخواهنده را (۲۵)

و آنان که تصدیق میکنند بروز جزا (۲۶)

و آنان که ایشانند از عذاب پروردگارشان ترسان (۲۷)

بدرستی که عذاب پروردگارشان غیر مأمونست (۲۸)
و آنان که ایشانند مر فروج خود را حفظ کننده (۲۹)
مگر بر جفتهاشان یا آنچه مالک باشد یمینهاشان پس بدرستی که ایشان غیر ملامت شدگانند (۳۰)
پس کسی که جوید غیر این پس آن گروه ایشانند در گذرندگان از حد (۳۱)
و آنان که ایشانند مر امانتهاشان را و عهدشان را رعایت کنندگان (۳۲)
و آنان که ایشانند بگواهی خود قیام نمایندگان (۳۳)
و آنان که ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند (۳۴)
آن گروه در بهشتها گرامی داشته شده‌اند (۳۵)
پس چیست آنان را که
ترجمه قرآن، ص: ۵۳۲
کافر شدند بجانب تو شتابندگانند (۳۶)
از راست و از چپ تو متفرقند (۳۷)
آیا طمع دارد هر مردی از ایشان که داخل شود در بهشتهای با ناز و نعمت (۳۸)
نه چنانست بدرستی که ما آفریدیم ایشان را از آنچه میدانند (۳۹)
پس سوگند یاد نمیکنم پروردگار مشارق و مغارب که مائیم هر آینه توانایان (۴۰)
بر اینکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان (۴۱)
پس واگذار ایشان را تا صحبت باطل کنند و بازی کنند تا ملاقات کنند روزشان را که وعده داده میشوند (۴۲)
روزی که بیرون آیند از گورها شتابنده گویا ایشان بسوی بتان میشتابند (۴۳)
در حالی که فرو افتاده چشمهاشان بپوشد ایشان را خواری اینست آن روز که بودید وعده کرده میشدید (۴۴)

سورة نوح علیه السلام مکیة و هی تسع و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان
بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قومش آنکه بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را عذابی دردناک (۱)
گفت ای قوم من بدرستی که من شما را ترساننده آشکارم (۲)
آنکه بندگی کنید خدا را و پرهیزید او را و اطاعت کنید مرا (۳)
بیامرزد مر شما را از گناهان شما و پس اندازد شما را تا مدتی نامبرده شده بدرستی که مدّت مقرر خدا چون آمد پس نمی افتد اگر
بودید که میدانید (۴)
گفت پروردگارا بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز (۵)
پس نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن (۶)
و بدرستی که من هر گاه خواندم ایشان را
ترجمه قرآن، ص: ۵۳۳
تا آنکه در گذری از ایشان گردانیدند انگشتهایشان را در گوشهای خود و بسر کشیدند جامه‌های خود را و اصرار کردند و سرکشی
کردند سرکشی کردنی (۷)

پس بدرستی که من خواندم ایشان را باوازی بلند (۸)

پس بدرستی که آشکارا گفتم ایشان را و پنهان گفتم ایشان را پنهانی (۹)

پس گفتم آموزش خواهید از پروردگار خود بدرستی که او هست آمرزنده (۱۰)

میفرستد از آسمان بر شما باران پی در پی (۱۱)

و مدد میکند شما را بمالها و پسران و قرار میدهد برای شما بهشتها و میگرداند برای شما نهرها (۱۲)

چيست مر شما را که امید ندارید برای خدا تعظیم کردن (۱۳)

و بتحقیق آفرید شما را تازه تازه (۱۴)

آیا ندیدید که چگونه آفرید خدا هفت آسمان را زیر یکدیگر (۱۵)

و گردانید ماه را در آنها روشنایی و گردانید آفتاب را چراغی (۱۶)

و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی (۱۷)

پس برمیگرداند شما را در آن و بیرون میآورد شما را بیرون آوردنی (۱۸)

و خدا گردانید برای شما زمین را گسترده (۱۹)

تا آمد و رفت کنید از آن راههای گشاده را (۲۰)

گفت نوح پروردگارا بدرستی که ایشان نافرمانبرداری کردند مرا و پیروی کردند کسی را که نیفزود آنها را مال او و ولد او مگر زیان (۲۱)

و مکر کردند مکر کردن بزرگ (۲۲)

و گفتند نگذارید البتّه خدایانتان را و نگذارید بتی را که نام او ودّ و سواع است و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر را (۲۳)

و بتحقیق گمراه گردانیدند بسیاری را و نیفزود ستمکاران را مگر گمراهی (۲۴)

از جهت گناهانشان غرق گردانیده شدند پس داخل شدند در آتش پس نیافتند برای خود از غیر خدا یاوری را (۲۵)

و گفت

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۴

نوح پروردگارا وانگذار بر زمین از کافران هیچ ساکنی را (۲۶)

بدرستی که اگر واگذاری ایشان را گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر بدکاران ناسپاس (۲۷)

پروردگارا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و کسی را که داخل شد در خانه من با ایمان و مر مؤمنین و مؤمنانرا و نیفزای ستمکاران را

مگر هلاکت (۲۸)

سورة الجنّ مکّیة و هی ثمان و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بگو وحی کرده شد بسوی من که شنیدند گروهی از جنّ پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآن را عجب (۱)

که هدایت نمود بسوی راستی پس گرویدیم باو و شریک نگردانیدیم پروردگار خود احدی را (۲)

و آنکه بلند است عظمت شان پروردگار ما نگرفت زنی را و نه فرزندی را (۳)

و بدرستی که بود که میگفت کم خرد ما بر خدا سخن دور از صواب (۴)

و بدرستی که ما گمان کردیم که نگویند هرگز انس و جنّ بر خدا دروغ (۵)

و بدرستی که بودند مردانی از انس که پناه میبردند بمردانی از جنّ پس افزود ایشان را طغیان (۶)
و آنکه گمان کردند هم چنان که گمان کردید آنکه بر نخواهد انگیزانید خدا احدی را (۷)
و بدرستی که جستیم آسمان را پس یافتیم آن را پر شده از نگهبانان سخت و تیرهای شهاب (۸)
و آنکه بودیم ما می نشستیم از آن در نشیمنها برای گوش دادن پس کسی که استماع مینماید اکنون
ترجمه قرآن، ص: ۵۳۵

میآید برایش تیر شهاب متوجّه (۹)

و آنکه نمیدانیم آیا شریّ خواسته شده بآنکه در زمین است یا خواسته بود بایشان پروردگارشان خیری (۱۰)

و آنکه بعضی از ما صالحانند و بعضی از ما و رای آن و هستیم ما طریقهای مختلف (۱۱)

و آنکه گمان کردیم اینکه عاجز نتوانیم ساخت خدا را در زمین و عاجز نتوانیم کرد او را از راه گریختن (۱۲)

و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم باو پس کسی که ایمان آورد پروردگار خود پس بیم نخواهد داشت از نقصان و
طغیان (۱۳)

و آنکه بعضی از ما منقادانیم و بعضی از ما تعدّی کنندگانند پس کسی که انقیاد ورزید پس آنها جویا شدند راه نجات را (۱۴)

و اما تعدّی کنندگان پس باشند از برای جهنّم هیزم (۱۵)

و اینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه اسلام هر آینه میدادیم ایشان را آبی بسیار (۱۶)

تا بیازمائیم ایشان را در آن و کسی که روی گرداند از ذکر پروردگارش در آورد او را عذابی سخت (۱۷)

و اینکه بمساجد برای خداست پس بخوانید با خدا احدی را (۱۸)

و آنکه چون برخاست بنده خدا که بخواند او را نزدیک بودند که شوند بر او بالای یکدیگر برده (۱۹)

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خود را و شریک نمیگردانم باو احدی را (۲۰)

بگو بدرستی که من مالک نمیباشم برای شما ضرری و نه نفعی را (۲۱)

بگو بدرستی که من در پناه نگیرم از خدا احدی و نمیابم از غیر او هرگز پناهی (۲۲)

مگر رسانیدن از خدا و فرستاده او و هر که نافرمانبرداری کند خدا و فرستاده او را پس بدرستی که برای اوست آتش دوزخ
جاویدان در آن همیشه (۲۳)

تا

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۶

چون بیند آنچه را که وعده داده شدند پس بزودی میدانند که کیست ناتوانتر از راه مددکاری و کمتر در شمار (۲۴)

بگو نمیدانم آیا نزدیکست آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند آن را پروردگار من دور (۲۵)

دانای غیب است پس مطلع نمیسازد بر غیبش احدی را (۲۶)

مگر آن را که پسندید از رسولی پس بدرستی که او در میآورد از میانه دو دستش و از پشت سرش نگهبانی (۲۷)

تا بداند که بتحقیق رسانیدند پیغامهای پروردگارش را و احاطه نمود بآنچه نزد ایشانست و شمرده هر چیزی را از راه شمار (۲۸)

سورة المزمّل مکیه و هی عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای کلیم بر خود پیچیده (۱)

برخیز شب مگر اندکی (۲)

نصفش یا کم کن از آن قلبی (۳)

یا زیاد کن بر آن و بتائی خوان قرآن را به تائی خواندنی (۴)

بدرستی که ما زود باشد که نازل سازیم بر تو سخنی سنگین (۵)

بدرستی که برخاستن شب آن سختتر است در دشواری و درست تر است از راه گفتار (۶)

بدرستی که مر تراست در روز آمد و شدی دراز (۷)

و یاد کن اسم پروردگار خود را و منقطع شود بسوی او منقطع شدنی (۸)

پروردگار مشرق و مغرب است نیست خدایی مگر او پس فراگیر او را و کیل (۹)

و صبر کن بر آنچه میگویند و جدایی گزین از آنها جدایی گزیدنی خوب (۱۰)

و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده آنها را اندکی (۱۱)

بدرستی که

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۷

نزد ما است بندهای گران دوزخ (۱۲)

و طعامی صاحب گلوگیری و عذابی پر درد (۱۳)

روزی که بزلزله در آید زمین و کوهها و شوند کوهها تلّهای ریک پراکنده (۱۴)

بدرستی که فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما هم چنان که فرستادیم بسوی فرعون رسولی را (۱۵)

پس نافرمانی کرد فرعون آن رسول را پس گرفتیمش گرفتنی سخت (۱۶)

پس چگونه پرهیز خواهید کرد اگر کافر شدید روزی که میگرداند کودکان را پیران (۱۷)

آسمان شکاف پذیر است بآن باشد وعدهاش کرده شده (۱۸)

بدرستی که این پندیست پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگارش راهی (۱۹)

بدرستی که پروردگار تو میداند که تویی برمیخیزی کمتر از دو ثلث شب و نصفش و ثلثش و گروهی از آنان که با تواند و خدا

اندازه میکند شب و روز را دانست اینکه ضبط نتوانند آن را پس در گذرد از شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست

اینکه خواهند شد از شما بیماران و دیگران سیر خواهند کرد در زمین که بجویند از فضل خدا و دیگران کارزار کنند در راه خدا

پس بخوانید آنچه میسر شود از آن و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاء را و وام دهید خدا را و امی نیکو و آنچه پیش میفرستید

برای خودتان از خوبی میباید آن را نزد خدا آن بهتر است و عظیمتر از راه پاداش و آمرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا

آمرزنده مهربانست (۲۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۳۸

سورة المدثر مکیه و هی خمس و خمسون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای جامه بر خود پیچیده (۱)

برخیز پس بیم ده (۲)

و پروردگار ترا پس بزرگی یاد کن (۳)

- و جامه‌ات را پس پاک کن (۴)
 و پلید را پس اجتناب کن (۵)
 و اعطا مکن که عوض بیشتر خواهی (۶)
 و برای پروردگارت پس صبر کن (۷)
 پس چون دمیده شود در صور (۸)
 پس اینست آن روز روزی دشوار (۹)
 بر کافران غیر آسان (۱۰)
 واگذار مرا و آن را که آفریدم تنها (۱۱)
 و گردانیدم برای او مالی فراوان (۱۲)
 و پسران حاضر (۱۳)
 و سامان دادم برای او سامان دادنی (۱۴)
 پس طمع دارد که زیاد کنم (۱۵)
 نه چنین است بدرستی که او باشد مر آیت‌های ما را منکر (۱۶)
 خواهیم گرفتیمش در بلندی (۱۷)
 بدرستی که او فکر کرد و قرار داد (۱۸)
 پس کشته باد چگونه قرار داد (۱۹)
 پس کشته باد چگونه قرارداد (۲۰)
 پس نظر کرد (۲۱)
 پس رو درهم کشید و ترش روی شد (۲۲)
 پس پشت کرد و سرکشی نمود (۲۳)
 پس گفت نیست این مگر سحری که آموخته میشود (۲۴)
 نیست این مگر سخن انسان (۲۵)
 زود داخل سازمش در دوزخ (۲۶)
 و چه دانا کرد ترا چیست دوزخ (۲۷)
 نه باقی میدارد و نه وامیگذارد (۲۸)
 سیاه کننده است مر پوست را (۲۹)
 بر آنست نوزده تا (۳۰)

و قرار ندادیم یاران آتش را جز فرشتگان و نگردانیدیم عددشان را جز محنتی برای آنان که کافر شدند تا یقین کنند آنان که ترجمه قرآن، ص: ۵۳۹

داده شدند کتاب را و بیفزاید آنان را که ایمان آوردند ایمانی و شک نیارند آنان که داده شدند کتاب و گروندگان و تا گویند آنان که در دلهاشان ناخوشی است و کافران که چه خواست خدا باین از راه مثل همچنین اضلال میکند خدا هر کرا خواهد و هدایت میکند هر کرا خواهد و نمیداند لشگرهای پروردگار ترا مگر او و نیست این مگر پندی برای انسان (۳۱)
 حقاً بماه (۳۲)

- و شب چون پشت کند (۳۳)
و بصبح چون روشن شود (۳۴)
بدرستی که آنست یکی از بزرگها (۳۵)
بیم دهنده مر انسان را (۳۶)
مر آن را که خواهد از شما که پیش رود یا پس بماند (۳۷)
هر نفسی بآنچه کسب کرده در گرو است (۳۸)
جز اصحاب دست راست (۳۹)
که در بهشتها میپرسند (۴۰)
از گناهکاران (۴۱)
چه چیز در آورد شما را در دوزخ (۴۲)
گویند نبودیم از نماز گذاران (۴۳)
و نبودیم اطعام کنیم درمانده را (۴۴)
و بودیم که صحبت بیهوده داشتیم با بیهودگان (۴۵)
و بودیم ما که تکذیب میکردیم روز جزا را (۴۶)
تا آمد ما را یقین (۴۷)
پس نفع نبخشد ایشان را درخواست شفاعت کنندگان (۴۸)
پس چیست مر آنها را که از پند گرفتن رو گردانندگانند (۴۹)
گویا ایشانند خرهای رمنده (۵۰)
که گریخته باشند از شیر (۵۱)
بلکه میخواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامه‌های گشاده (۵۲)
نه چنین است بلکه نمیترسند از آخرت (۵۳)
نه چنین است بدرستی که آن پندیست (۵۴)
پس آنکه خواهد پند گیرد از آن (۵۵)
و پند نمیگیرند جز آنکه خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل مغفرت (۵۶)
ترجمه قرآن، ص: ۵۴۰

سورة القیمه مکیه و هی اربعون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
سو گند یاد نمیکنم بروز قیامت (۱)
و سو گند یاد نمیکنم بنفس ملامت کننده (۲)
آیا می‌پندارد انسان که جمع نخواهیم کرد استخوانهایش را (۳)
آری تواناییم بر اینکه راست کنیم انگشتهایش را (۴)
بلکه میخواهد انسان که کار بد کند در پیش آمدش (۵)

- میرسد که کی باشد روز قیامت (۶)
پس چون خیره شود چشم (۷)
و تیره گردد ماه (۸)
و جمع شود آفتاب و ماه (۹)
گوید انسان آن روز کجاست گریزگاه (۱۰)
نه چنین است نیست پناهی (۱۱)
بسوی پروردگار تو است در آن روز جای قرار (۱۲)
خبر داده شود انسان در آن روز بآنچه پیش فرستاده و باز پس داده (۱۳)
بلکه انسان بر خودش بیناست (۱۴)
و اگر چه القا کند عذرهایش را (۱۵)
حرکت مده بآن زبانت را تا شتاب کنی در آن (۱۶)
بدرستی که بر ماست فراهم آوردنش و خواندش (۱۷)
پس چون خواندیمش پس پیرو شو خواندن آن را (۱۸)
پس بدرستی که بر ما است بیان کردن آن (۱۹)
نه چنین است بلکه دوست میدارید دنیای شتابنده را (۲۰)
و وامیگذارید آخرت را (۲۱)
رویهاست در آن روز برافروخته (۲۲)
بسوی پروردگارش نگرنده (۲۳)
و رویهاست در آن روز تیره (۲۴)
پنداری که رسانیده میشود بآن آسیبی (۲۵)
نه چنین است چون برسد بچنبرهای گردن (۲۶)
و گفته شود
ترجمه قرآن، ص: ۵۴۱
کیست شفا دهنده (۲۷)
و گمان کند که آنست جدایی (۲۸)
و پیچیده شود ساق بساق (۲۹)
بسوی پروردگار تست در آن روز راندن (۳۰)
پس نه تصدیق نمود و نه نماز گذارد (۳۱)
و لیکن تکذیب نمود و روی گردانید (۳۲)
پس رفت بسوی کسانش میخرامد (۳۳)
سزاوارتر است ترا پس سزاوارتر (۳۴)
پس سزاوارتر است مر ترا پس سزاوارتر (۳۵)
آیا می‌پندارد انسان که واگذارده خواهد شد مهمل (۳۶)

- آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود (۳۷)
 پس بود خون بسته پس آفرید پس راست کرد (۳۸)
 پس گردانید از آن دو جفت مذکر و مؤنث (۳۹)
 آیا نیست آن توانا بر اینکه زنده گرداند مردگان را (۴۰)

سورة الدھر مدتیة و هی احدى و ثلاثون آیه

بنام خداوند بخشنده مهربان

- آیا آمد بر انسان وقتی از روزگار که نبود چیزی مذکور (۱)
 بدرستی که ما آفریدیم انسان را از نطفه اخلاط که بیازمائیم او را پس گردانیدیم او را شنوای بینا (۲)
 بدرستی که ما هدایت کردیم او را براه راست یا شکر گذار و یا ناسپاس است (۳)
 بدرستی که ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غلها و آتش سوزان (۴)
 بدرستی که نیکان میآشامد از جامی که باشد امتزاج آن با کافور بهشت (۵)
 چشمه که میآشامند از آن بندگان خدا جاری میکند آن را جاری کردنی (۶)
 وفا میکنند

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۲

- بندز و میترسند روزی را که هست آسایش آشکار (۷)
 و میخورانند طعام را بر دوستیش نه فقیر و یتیم و اسیر (۸)
 جز این نیست که اطعام میکنیم شما را برای رضای خدا نمیخواهیم از شما پاداشی و نه شکری (۹)
 بدرستی که ما میترسیم از پروردگار ما روزی سخت بسیار سخت (۱۰)
 پس نگاهداشتشان خدا از آسیب آن روز و پیش آورد ایشان را تازگی و شادمانی (۱۱)
 و پاداش داد ایشان را بآنچه صبر کردند بهشت و حریر (۱۲)
 تکیه زدگان در آن بر سریرها نه بینند در آن آفتابی و نه سرمایی (۱۳)
 و نزدیکست بر ایشان سایه‌های آن و رام کرده شده خوشهای آن رام کردنی (۱۴)
 و بگردش در آورده میشود بر ایشان ظرفهای از نقره و قدحهایی که باشند آبگینه‌ها (۱۵)
 آبگینه‌ها که باشند از سیم و اندازه گرفته‌اند آنها را اندازه گرفتنی (۱۶)
 و آشامانیده شوند در آن جامی را که باشد ممزوج بزنجبیل آمیخته (۱۷)
 چشمه روان در آن نامبرده میشود سلسبیل (۱۸)
 و گردش میکند بر ایشان پسران جاویدانی چون بینی ایشان را پنداریشان مروارید در رشته ناکشیده (۱۹)
 و چون بینی آنجا بینی تازه نعمت و پادشاهی عظیم (۲۰)
 بالاشان جامه‌های دیبای نازک سبز و دیبای ستبرق و پیرایه کرده شده به استوانها از سیم و آشامانید ایشان را پروردگارشان شرابی پاکیزه (۲۱)
 بدرستی که این باشد مر شما را پاداش و باشد سعی شما ستوده (۲۲)
 بدرستی که ما فرستادیم بر تو قرآن را فرستادنی (۲۳)

پس صبر کن مر حکم پروردگارت را و اطاعت مکن از ایشان

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۳

گناهکاری را یا ناسپاسی را (۲۴)

و یاد کن نام پروردگار ترا بامداد و شبانگاه (۲۵)

و از شب پس سجده کن مر او را و تسبیح گوی او را شبی دراز (۲۶)

بدرستی که آن گروه دوست میدارند دنیای شتابنده را و وامیگذارند از پس خود روزی گران را (۲۷)

ما آفریدیم ایشان را و محکم گردانیدیم پیوند مفصلهای ایشان را و چون خواهیم بدل نمائیم ماندهای ایشان را بدل آوردنی (۲۸)

بدرستی که این پندی است پس کسی که خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی (۲۹)

و نمیخواهید مگر که خواهد خدا بدرستی که خدا باشد دانای حکیم (۳۰)

داخل میسازد آن را که خواهد در رحمتش و ظالمان را آماده کرده برای ایشان عذابی دردناک (۳۱)

سورة المرسلات مکیه و هی خمسون آیه

ترجمه قرآن ۵۶۹

بنام خداوند بخشاینده مهربان

سوگند بفرستاده شده از پی هم (۱)

و تند روندها تند رفتنی (۲)

و پراکنده سازندهها پراکنده ساختنی (۳)

و جدا کنندهها جدا کردنی (۴)

و القا کنندگان ذکر را (۵)

عذری یا بیمی (۶)

که آنچه وعده کرده میشوید هر آینه بوقوع آینده است (۷)

پس آن گاه که ستارهها محو شوند (۸)

و آن گاه که آسمان شکافته گردد (۹)

و آن گاه که کوهها برکنده شوند (۱۰)

و آن گاه که رسولان وقت کرده شوند (۱۱)

برای کدام روز باز پس داشته شده (۱۲)

برای روز تمیز (۱۳)

و چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز تمیز (۱۴)

وای روز چنین مر تکذیب کنندگان را

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۴

(۱۵)

آیا هلاک نکردیم پیشینیان را (۱۶)

پس از پی ایشان خواهیم برد بازپسان را (۱۷)

- همچنین می‌کنیم با گنه کاران (۱۸)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۱۹)
- آیا نیافریدیم شما را از آبی بیقدر (۲۰)
- پس گردانیدیم او را در آرامگاهی محکم (۲۱)
- تا مقداری معین (۲۲)
- پس توانا آمدیم پس خوب توانایانیم (۲۳)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۲۴)
- آیا نگردانیدیم زمین را کافی (۲۵)
- زندگان را و مردگان را (۲۶)
- و گردانیدیم در آن کوه‌های استوار بلند و آشامانیدیم شما را آب شیرین (۲۷)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۲۸)
- بروید بسوی آنچه که بودید بآن تکذیب میکردید (۲۹)
- بروید بسوی سایه صاحب سه شاخ (۳۰)
- نه خنک گرداند و نه کفایت کند از گرمی آتش (۳۱)
- بدرستی که آن میاندازد شراره چون کوشک (۳۲)
- گویا که شتران زرد است (۳۳)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۳۴)
- این روزیست که سخن نگویند کفار (۳۵)
- و رخصت داده نشوند ایشان پس عذر بگویند (۳۶)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان را (۳۷)
- اینست روز جدا کردن جمع کردیم شما را و پیشینیان را (۳۸)
- پس اگر باشد شما را چاره پس چاره کنید (۳۹)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۴۰)
- بدرستی که پرهیزکارانند در سایه‌ها و سرچشمه‌ها (۴۱)
- و میوه‌ها از آنچه خواهش کنند (۴۲)
- بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید (۴۳)
- بدرستی که ما چنین پاداش می‌دهیم نیکوکاران را (۴۴)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۴۵)
- بخورید
- ترجمه قرآن، ص: ۵۴۵
- و کامرانی کنید اندکی بدرستی که شمائید گنه کاران (۴۶)
- وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۴۷)
- و وقتی که گفته شود مر ایشان را که بر کوع روید بر کوع نروند (۴۸)

وای چنین روزی بر تکذیب کنندگان (۴۹)
پس بکدام سخن بعد از آن ایمان میآورند (۵۰)

سورة النَّبَأِ مَكِّيَّةٌ وَ هِيَ اِحْدَى وَ اَرْبَعُونَ آيَةً

بنام خداوند بخشاینده مهربان

از چه میپرسند (۱)

از خبر بزرگ (۲)

آنکه ایشانند در آن اختلاف کنندگان (۳)

نه چنین است زود باشد که بدانند (۴)

پس نه چنین است زود باشد که بدانند (۵)

آیا نگردانیدیم زمین را بستر (۶)

و کوهها را میخها (۷)

و آفریدیم شما را جفت (۸)

و گردانیدیم خواب شما را آسایش (۹)

و گردانیدیم شب را پوشش (۱۰)

و گردانیدیم روز را وقت طلب معیشت (۱۱)

و بنا کردیم بالای شما هفت طبقه استوار (۱۲)

و قرار دادیم چراغی تابان (۱۳)

و فرو فرستادیم از فشارندها آبی ریزان (۱۴)

تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی (۱۵)

و بوستانهای بهم پیچیده درختانش (۱۶)

بدرستی که روز تمیز باشد و عدگاه (۱۷)

روزی که دمیده شود در آن صور پس بیایند فوجها (۱۸)

و گشوده شود آسمان پس گردد درها (۱۹)

و روان گردانیده شود کوهها پس گردد سراب (۲۰)

بدرستی که جهنم باشد کمین گاه (۲۱)

مرطاغیان را بازگشت (۲۲)

درنگ نمایندگان

ترجمه قرآن، ص: ۵۴۶

در آن روز گارها (۲۳)

نمیچشند در آن خنکی و نه شرابی (۲۴)

جز آب جوشان و چرک جراحتهها (۲۵)

پاداش موافق (۲۶)

بدرستی که ایشان بودند که امید نداشتند حسابی را (۲۷)
و تکذیب نمودند آیت‌های ما را تکذیب نمودنی (۲۸)
و هر چیزی را شمردیم آن را در لوح (۲۹)
پس بچشید پس نینفرائیم هرگز شما را جز عذاب (۳۰)
بدرستی که پرهیزکاران را جای کامیابی است (۳۱)
باغها و انگورها (۳۲)
و دختران نار پستان هم سنّ (۳۳)
و جامهای پر شراب (۳۴)
نشوند در آن لغوی و نه تکذیب کردنی (۳۵)
پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی (۳۶)
پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنها است بخشاینده است مالک نباشند از او خطاب کردن را (۳۷)
روزی که بایستند روح و فرشتگان صف زده سخن نگویند مگر آنکه دستوری داد او را خدای بخشاینده و گفت صوابی (۳۸)
آنست روز حقّ پس کسی که خواست گرفت بسوی پروردگارش بازگشتی (۳۹)
بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عقوبتی نزدیک روزی که مینگرد مرد آنچه پیش فرستاده دستش و میگوید کافر ای کاش بودم
خاک (۴۰)

سورة النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَ هِيَ سِتُّ وَ اَرْبَعُونَ آيَةً

بنام خداوند بخشاینده مهربان
قسم بکشندگان از روی قوّت (۱)
و بفرشتگان نشاط آورنده ارواح (۲)
و فرشتگان شنا کننده (۳)
و پیشی گیرندگان
ترجمه قرآن، ص: ۵۴۷
پیش گرفتنی (۴)
پس تدبیر کنندگان کار را (۵)
روزی که بلرزد زمین لرزیدنی (۶)
از پی در آید آن را از پی آینده (۷)
دلها است روزی چنین لرزان (۸)
چشمهاشان فرو رفته (۹)
میگویند آیا ما ردّ شدگانیم بحالت اوّل (۱۰)
آیا وقتی که شدیم استخوانهای پوسیده (۱۱)
گفتند اینست آن گاه بازگشتی بازیان (۱۲)
پس جز این نیست که آن فریاد است واحد (۱۳)

- پس انگاه ايشانند بر روى زمين (۱۴)
- آيا آمد ترا حكايت موسى (۱۵)
- كه ندا كرد او را پروردگارش در وادى پاكيزه كرده شده كه طوى است (۱۶)
- برو بسوى فرعون كه او زياده روى كرد در عصيان (۱۷)
- پس بگو آيا هست ترا ميل به اينكه پاك شوى (۱۸)
- و هدايت كنم ترا بسوى پروردگارت پس بترسى (۱۹)
- پس نمودش آيت بزرگ (۲۰)
- پس تكذيب نمود و نافرمانى كرد (۲۱)
- پس پشت گرداننده بشتافت (۲۲)
- پس جمعيتى كرد پس ندا در داد (۲۳)
- پس گفت منم پروردگار شما كه برتر است (۲۴)
- پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت و دنيا (۲۵)
- بدرستى كه در آنست هر آينه عبرتى مر آن را كه ميترسد (۲۶)
- آيا شما سخت ترديد در خلقت يا آسمان كه بنا كرد آن را (۲۷)
- بلند گردانيد سقفش را پس راست كرد (۲۸)
- و تاريخك گردانيد شبش را و ظاهر ساخت روزش را (۲۹)
- و زمين را بعد از آن گسترانيد (۳۰)
- پديد آورد از آن آبش را و چراگاهش را (۳۱)
- و كوه را استوار گردانيدش (۳۲)
- مايه تعيش براى شما و چهارپايان شما (۳۳)
- پس چون آيد بلاى مستولى بزرگ (۳۴)
- روزي كه ياد آورد انسان آنچه سعى كرد (۳۵)
- و ظاهر گرداننده شد دوزخ
- ترجمه قرآن، ص: ۵۴۸
- براى كسى كه بيند (۳۶)
- پس اما آنكه زياده روى كرد در عصيان (۳۷)
- و برگزيد زندگانى دنيا را (۳۸)
- پس بدرستى كه دوزخش بود جاىگاه (۳۹)
- و اما آنكه بيم داشت از مقام پروردگارش و منع كرد نفس را از خواهش (۴۰)
- پس بدرستى كه بهشت باشد جاىگاهش (۴۱)
- ميرسند ترا از قيامت كى باشد قرارگاهش (۴۲)
- در چيستى تو از ياد كردن آن (۴۳)
- بسوى پروردگار تو است انتهاى آن (۴۴)

جز این نیست تو بیم کننده کسی را که بترسد از آن (۴۵)
گویا که ایشان روزی که بیند آن را درنگ نکرده‌اند مگر شبانگاهی یا چاشتگاهی (۴۶)

سوره عبس مکیه و هی اثنان و أربعون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
روی ترش نمود و اعراض کرد (۱)
که آمد او را کور (۲)
و چه چیز دانا کرد ترا باشد که پاک شود (۳)
یا پند گیرد پس نفع دهد او را پند (۴)
اما کسی که توانگر شد (۵)
پس تو مر او را متوجه میشوی (۶)
و نیست بر تو که پاک نشود (۷)
و اما کسی که آمد ترا که میکوشید (۸)
و او میترسید (۹)
پس تو از او فارغ میباشی (۱۰)
نه چنین است بدرستی که آن پندیست (۱۱)
پس آنکه خواهد پند گیرد (۱۲)
در صحیفه‌های گرامی داشته شده (۱۳)
برداشت کرده شده پاکیزه گردانیده (۱۴)
بدستهای کاتبان (۱۵)
شریفان نیکوکاران (۱۶)
کشته باد انسان چه کافر است او (۱۷)
از چه چیز آفرید او را (۱۸)
از نطفه آفریدش
ترجمه قرآن، ص: ۵۴۹
پس اندازه مقرر داشت او را (۱۹)
پس راه آسان گردانید آن را (۲۰)
پس بمیرانید او را پس در قبر کرد او را (۲۱)
پس چون خواهد زنده گرداندش (۲۲)
نه چنین است بجا نیاورده هنوز آنچه فرموده او را (۲۳)
پس باید نظر کند انسان بسوی طعام خود (۲۴)
بدرستی که ما ریختم آب را ریختنی (۲۵)
پس شکافتیم زمین را شکافتنی (۲۶)

- پس رویانیدیم در آن دانه (۲۷)
و انگور و خرما (۲۸)
و زیتون و درخت خرما (۲۹)
و باغهای پر درخت (۳۰)
و میوه و چراگاه (۳۱)
مایه عیش برای شما و برای چهارپایان شما (۳۲)
پس چون آید فریاد گوش کر کننده (۳۳)
روزی که گریزد مرد از برادرش (۳۴)
و مادرش و پدرش (۳۵)
و زنش و پسرش (۳۶)
هر مردی را از ایشان روزی چنین کاریست که مشغول دارد او را (۳۷)
رویهایست روز چنین درخشان (۳۸)
خندان فرحناک (۳۹)
و رویهایست روز چنین بر آنهاست گرد کدورت (۴۰)
فرو گیرد آنها را تیرگی (۴۱)
آن گروهند آنان که کافران بدکارند (۴۲)

سورة التکویر مکّیة و هی تسع و عشرون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
آن گاه که آفتاب در هم پیچیده شود (۱)
و آن گاه که ستاره‌ها فرو ریزند (۲)
و آن گاه که کوه‌ها سیر کرده شوند (۳)
و آن گاه که شتران آبستن بار نهند (۴)
و آن گاه که وحوش حشر کرده شوند (۵)
و آن گاه که دریاها پر کرده شوند (۶)
و آن گاه که نفسها
ترجمه قرآن، ص: ۵۵۰
جفت کرده شوند (۷)
و آن گاه که دختران زنده در گور کرده پرسیده شوند (۸)
که بکدام گناه کشته شده (۹)
و آن گاه که نامه‌ها گشوده شود (۱۰)
و آن گاه که آسمان کنده شود (۱۱)
و آن گاه که دوزخ افروخته شود (۱۲)

- و آن گاه که بهشت نزدیک کرده شود (۱۳)
داند هر نفسی آنچه را که حاضر ساخته (۱۴)
پس قسم یاد نمیکنم بستارگان رجوع کننده (۱۵)
روندگان پنهان شونده (۱۶)
و شب چون پشت کند (۱۷)
و و صبح چون پدید آید (۱۸)
که آن هر آینه سخن رسول بزرگوار است (۱۹)
صاحب توانا نزد خداوند عرش با منزلت (۲۰)
فرمانبرده پس امین است (۲۱)
و نیست صاحب شما دیوانه (۲۲)
و بتحقیق دید او را در افق روشن (۲۳)
و نیست او بر چیزهای پوشیده بخیل (۲۴)
و نیست قرآن سخن شیطان رانده شده (۲۵)
پس کجا میروید (۲۶)
نیست آن مگر پندی مرجهانیان را (۲۷)
مر آن کسی را خواست از شما که مستقیم شود (۲۸)
و نخواهید مگر آنکه خواهد خدا که پروردگار عالمیانست (۲۹)

سوره الانفطار مکیه و هی تسع عشره آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
آن گاه که آسمان بشکافد (۱)
و آن گاه که ستارهها فرو ریزند (۲)
و آن گاه که دریاها راه بهم داده شود (۳)
و آن گاه که قبرها زیر و زبر کرده شود (۴)
داند هر نفسی آنچه را پیش فرستاده و باز پس داشت (۵)
ای انسان چه چیز فریفت ترا به پروردگارت
ترجمه قرآن، ص: ۵۵۱
که کریم است (۶)
آنکه آفرید ترا پس تمام اجزا گردانید ترا پس تمام اندام دادت (۷)
در هر صورتی که خواست بهم آوردت (۸)
نه چنین است بلکه تکذیب نمایند بروز جزا (۹)
و بدرستی که بر شماست نگهبانان (۱۰)
گرامیان نویسنندگان (۱۱)

- میدانند آنچه را که میکنند (۱۲)
 بدرستی که نیکوکاران در نعیمند (۱۳)
 و بدرستی که بدکاران در دوزخند (۱۴)
 در آیند در آن روز جزا (۱۵)
 و نباشند آنها از آن غایبان (۱۶)
 و چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز جزا (۱۷)
 پس چه چیز دانا کرد ترا چیست روز جزا (۱۸)
 روزی که مالک نباشند نفسی برای نفسی چیزی را و فرمان روز چنین مر خدا راست (۱۹)

سورة المطففين مكيه و هي ست و ثلاثون آيه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
 وای بر کم کنندگان در کیل (۱)
 آنان که چون به پیمایند بر مردمان تمام گیرند (۲)
 و چون بکیل دهند آنها را یا بوزن دهند ایشان را کم کنند (۳)
 آیا گمان نمیرند اینان که ایشان برانگیخته شوند گانند
 برای روزی بزرگ (۵)
 روزی که ایستاده شوند مردمان برای پروردگار عالمیان (۶)
 نه چنین است بدرستی که نامه بدکاران هر آینه در سجین است (۷)
 و چه چیز دانا کرد ترا که چیست سجین (۸)
 نامه ایست رقم کرده شده (۹)
 وای روز چنین بر تکذیب کنندگان (۱۰)
 آنان که تکذیب کنند روز جزا را (۱۱)
 ترجمه قرآن، ص: ۵۵۲
 و تکذیب نکنند آن را مگر هر تعدی کننده گناهکار (۱۲)
 چون خوانده شود بر او آیتهای ما گوید افسانههای پیشینیانست (۱۳)
 حقا بلکه زنگ شد بر دلهاشان آنچه هستند که کسب میکنند (۱۴)
 حقا که ایشان از پروردگارشان روز چنین هر آینه در حجاب شدگانند (۱۵)
 پس بدرستی که ایشان در آیند گانند در دوزخ (۱۶)
 پس گفته شود اینست که بودید آن را تکذیب میکردید (۱۷)
 حقا بدرستی که نامه نیکوکاران هر آینه در علین است (۱۸)
 و چه چیز دانا کرد ترا که چیست علین (۱۹)
 نامه ایست رقم کرده شده (۲۰)
 که گواه میشوند آن را مقربان (۲۱)

- بدرستی که نیکوکارانند هر آینه در نعیم (۲۲)
 بر سریرها نظاره میکنند (۲۳)
 میایی در رویه‌ایشان تازگی بهشت (۲۴)
 آشامانیده میشوند از صاف شراب مهر شده (۲۵)
 که مهر پذیرش مشک است و در آن پس باید رغبت کنند رغبت کنندگان (۲۶)
 و مزاجش از چشمه کوثر (۲۷)
 چشمه‌ایست که می‌آشامد از آن نزدیکان (۲۸)
 بدرستی که آنان که گناهکار شدند هستند از آنان که ایمان آوردند می‌بخندند (۲۹)
 و چون گذرند بایشان اشاره میکنند بچشم و ابرو (۳۰)
 و چون برگردند بسوی کسانشان برگردند شادی کنان (۳۱)
 و چون بیند ایشان را گویند بدرستی که اینان هر آینه گمراهانند (۳۲)
 و فرستاده نشد بر ایشان نگهبانان (۳۳)
 پس آن روز آنان که گرویدند از کافران می‌بخندند (۳۴)
 بر سریرها نظاره میکنند (۳۵)
 آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که میکردند (۳۶)
 ترجمه قرآن، ص: ۵۵۳

سورة الإنشاق مکیه و هی خمس و عشرون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
 آن گاه که آسمان بشکافت (۱)
 و انقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد (۲)
 و آن گاه که زمین کشیده شود (۳)
 و بیرون آید آنچه در آنست و خالی شود (۴)
 و انقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد (۵)
 ای انسان بدرستی که تو کوشنده بسوی پروردگارت کوشیدنی پس ملاقات نماینده او را (۶)
 پس آنکه داده شد نامه او بدست راستش (۷)
 پس بزودی حساب کرده شود حسابی آسان (۸)
 و برگردد بسوی کسانش شادمان (۹)
 و اما آنکه داده شود نامه‌اش از پس پشتش (۱۰)
 پس بزودی بخواند هلاک را (۱۱)
 و درآید در آتش سوزان (۱۲)
 بدرستی که او بود در کسانش شادمان (۱۳)
 بدرستی که او پنداشت که هرگز باز نگردد (۱۴)

- آری بدرستی که پروردگارش باشد باو بینا (۱۵)
 پس سوگند یاد نمیکنم به شفق (۱۶)
 و شب و آنچه بپوشد (۱۷)
 و ماه چون تمام شود (۱۸)
 که هر آینه برسید بحالی بعد از حالی (۱۹)
 پس چیست ایشان را که ایمان نمیآورند (۲۰)
 و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمیکنند (۲۱)
 بلکه آنان که کافر شدند تکذیب مینمایند (۲۲)
 و خدا داناتر است بآنچه پنهان میدارند در دل (۲۳)
 پس مژده ده ایشان را بعدابی پر درد (۲۴)
 مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست پاداشی بدون منت (۲۵)
 ترجمه قرآن، ص: ۵۵۴

سورة البروج مکیه و هی اثنان و عشرون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
 قسم باآسمان صاحب برجها (۱)
 و روز وعده کرده شده (۲)
 و شاهد یعنی پیغمبر (ص) و مشهود یعنی امت (۳)
 کشته شدند یاران شکافهای زمین (۴)
 آن آتش صاحب مایه برافروختگی (۵)
 هنگامی که ایشان بودند بر آنها نشستگان (۶)
 و ایشان بودند بر آنچه میکردند بمؤمنان حاضران (۷)
 و دشمن نداشتند از ایشان جز آنکه ایمان آوردند بخدای غالب ستوده (۸)
 آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و خداست بر همه چیز شاهد (۹)
 بدرستی که آنان که بفته در انداختند مردان با ایمان و زنان با ایمان را پس بازگشت نکردند پس مر ایشانراست عذاب دوزخ و مر ایشانراست عذاب سوزنده (۱۰)
 بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها اینست کامیابی بزرگ (۱۱)
 بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است (۱۲)
 بدرستی که او میآفریند نخست و اعاده میکند (۱۳)
 و اوست آمرزنده و دوست دارنده (۱۴)
 صاحب عرش بزرگوار (۱۵)
 کننده مر آنچه را که خواهد (۱۶)

آیا آمد ترا حکایت لشکرهای (۱۷)

فرعون و ثمود (۱۸)

بلکه آنان که کافر شدند در تکذیب نمودن (۱۹)

و خدا از وراء ایشان احاطه کننده است (۲۰)

بلکه آن قرآنی است شریف (۲۱)

در لوحی نگهداشته شده (۲۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۵

سوره الطارق مکیه و هی سبع عشره آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قسم باآسمان و ظاهر شونده در شب (۱)

و چه دانا کرد ترا که چیست آینده بشب (۲)

ستاره درخشنده است (۳)

نیست هیچ نفسی مکر که بر اوست نگهبانی (۴)

پس باید که بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شد (۵)

آفریده شد از آبی جهنده (۶)

که بیرون میآید از میانه پشت و استخوانهای سینه (۷)

بدرستی که او بر باز آوردنش هر آینه توانا است (۸)

روزی که آشکار شود پنهانیاها (۹)

پس نباشد مر او را هیچ قوتی و نه یآوری (۱۰)

و آسمان صاحب باران (۱۱)

و زمین صاحب شکاف (۱۲)

که آن سخنی است تمیز دهنده (۱۳)

و نیست آن بیهوده (۱۴)

بدرستی که ایشان چاره میکنند چاره کردنی (۱۵)

و چاره میکنم چاره کردنی (۱۶)

پس مهلت ده کافران را مهلت میدهم ایشان را مهلت دادنی (۱۷)

سوره الأعلى مکیه و هی تسع عشره آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

تنزیه کن بنام پروردگار خود که برتر است (۱)

آنکه آفرید پس درست گردانید (۲)

و آنکه تقدیر کرد پس هدایت نمود (۳)

و آنکه

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۶

بیرون آورد چراگاه را (۴)

پس گردانید آن را خشک سیاه (۵)

زود باشد که خوانیم بر تو پس فراموش مکن (۶)

مگر آنچه را که خواست خدا که او میداند آشکار را و آنچه پنهان میباشد (۷)

و توفیق دادیم ترا برای طریقه آسان (۸)

پس پند ده اگر نفع کند پند دادن (۹)

زود باشد پند گیرد آنکه بترسد (۱۰)

و پهلو تهی کند از آن بدبخت تری (۱۱)

که داخل شود در آتش عظیمتر (۱۲)

پس نمیمیرد در آن و نه زنده میباشد (۱۳)

بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد (۱۴)

و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد (۱۵)

بلکه اختیار میکنید زندگانی دنیا را (۱۶)

و آخرت بهتر است و پاینده تر (۱۷)

بدرستی که این است هر آینه در صحیفه‌های نخستین (۱۸)

صحیفهای ابراهیم و موسی (۱۹)

سورة الغاشیة مکیة و هی ست و عشرون آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

آیا آمد ترا حکایت آن فرو گیرنده (۱)

رویهای روز چنین ترسناکست خوارند (۲)

عمل کننده رنج کشنده‌اند (۳)

که داخل میشوند در آتش در نهایت گرمی (۴)

آشامانیده شوند از چشمه که بمنتهای گرمی رسیده (۵)

نباشد مر ایشان را خوراکی مگر از خار خشک (۶)

که نه فربه کند و نه کفایت کند از گرسنگی (۷)

رویهایست روزی چنین تازه (۸)

از سعیشان خوشنود (۹)

در بهشتی رفیع (۱۰)

نشود در آن لغوی (۱۱)

در آنست چشمه روان (۱۲)

- در آنست سریرهای رفیعه (۱۳)
ترجمه قرآن، ص: ۵۵۷
و قدحهای گذاشته (۱۴)
و بالشهای بهم پیوسته (۱۵)
و فرشهای نفیس گسترده (۱۶)
آیا پس نمینگرند به شتر چگونه آفریده شده (۱۷)
و به آسمان که چگونه بلند گردانیده شد (۱۸)
و به کوه‌ها که چگونه برافراشته شده (۱۹)
و بزمین که چگونه پهن کرده شده (۲۰)
پس پند ده جز این نیست تویی پند دهنده (۲۱)
نیستی بر ایشان تسلط دارنده (۲۲)
مگر آنکه روی گردانید و کافر شد (۲۳)
پس عذاب خواهد کرد خدا عذاب بزرگتر (۲۴)
بدرستی که بسوی ما است بازگشت ایشان (۲۵)
پس بدرستی که بر ما است حساب ایشان (۲۶)

سورة الفجر مکیه و هی ثلاثون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
قسم بصبح (۱)
و شبهای ده گانه (۲)
و جفت و طاق (۳)
و شب چون درگذرد (۴)
آیا که در این سوگندیست مر صاحب خرد را (۵)
آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت بعاد (۶)
ارم صاحب بناهای رفیع (۷)
که آفریده نشده مانند آن در بلاد (۸)
و قوم ثمود آنها که میبردند سنگ را در وادی (۹)
و فرعون صاحب میخها (۱۰)
آنان که تعدی کردند در شهرها (۱۱)
پس بسیار کردند در آنها تباهی (۱۲)
پس ریخت بر ایشان پروردگارت تازیانه عذاب (۱۳)
بدرستی که پروردگار تو هر آینه در گذرگاهست (۱۴)
پس اما انسان چون آزماید او را پروردگارش پس گرامی داردش

ترجمه قرآن، ص: ۵۵۸

- و نعمت دهدش پس گوید پروردگار من گرامی داشته مرا (۱۵)
- و اما چون آزماید او را پس تنگ سازد بر او روزیش را پس گوید پروردگار من خوار کرد مرا (۱۶)
- نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را (۱۷)
- و تحریرص نمیکنید بر خوراندن بیچاره (۱۸)
- و میخورید میراث را خوردنی همه در هم (۱۹)
- و دوست میدارید مال را دوستی بسیار (۲۰)
- نه چنین است چون کوفته شود زمین کوفتن کوفتنی (۲۱)
- و آمد پروردگار تو و فرشته صف صف (۲۲)
- و آورده شود روز چنین دوزخ را روز چنین پند گیرد انسان و کجا سودمند است او را پند گرفتن (۲۳)
- گوید ای کاش پیش فرستاده بودم برای زندگیم (۲۴)
- پس روز چنین عذاب کرده نشود چون عذاب او احدی (۲۵)
- و بند کرده نشود چون بند کردن او احدی (۲۶)
- ای نفس آرمیده (۲۷)
- باز گرد بسوی پروردگارت خوشنود پسندیده (۲۸)
- پس داخل شو در بندگانم (۲۹)
- و داخل شو در بهشتم (۳۰)

سوره البلد مکیه و هی عشرون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- سوگند یاد نمیکنم باین شهر (یعنی مکه) (۱)
- و تو مقیمی در این شهر (۲)
- و پدر و آنچه زاد (۳)
- که بتحقیق آفریدیم انسان را در رنج (۴)
- آیا می‌پندارد که هرگز قادر نمیشد بر او احدی (۵)
- میگوید ضایع کردم مالی انبوه
- ترجمه قرآن، ص: ۵۵۹

- (۶)
- آیا می‌پندارد که ندید او را احدی (۷)
- آیا نگردانیدیم مر او را دو چشم (۸)
- و زبان و دو لب (۹)
- و هدایت کردیمش دو جای بلند (۱۰)
- پس در نیامد بلندی گردنگاه (۱۱)

- و چه چیز دانا کرد ترا که چیست بلندی گردنگاه (۱۲)
رهانیدن گرد نیست (۱۳)
یا خورانیدن در روزی که صاحب گرسنگی است (۱۴)
یتیمی را که صاحب قرابتی است (۱۵)
یا درمانده را که صاحب احتیاجست (۱۶)
پس باشد از آنان که ایمان آوردند و وصیت بهم کردند بصبر و وصیت بهم کردند بمهربانی (۱۷)
ایشانند یاران دست راست (۱۸)
و آنان که کافر شدند بآیتهای ما ایشانند یاران دست چپ (۱۹)
بر ایشانست آتشی سرپوشیده (۲۰)

سوره الشمس مکّیّه و هی ستّ عشره آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
قسم بافتاب و چاشتگاه آن (۱)
و ماه چون از پی در آیدش (۲)
و روز چون جلا دهدش (۳)
و شب چون فرو پوشدش (۴)
و آسمان و آنکه بنا کردش (۵)
و زمین و آنکه گستردش (۶)
و نفس و آنکه راست کردش (۷)
پس الهام کردش بدکاریشرا و پرهیزکاریش را (۸)
بتحقیق رستگار شد آنکه پاک کرد آن را (۹)
و بی بهره شد آنکه تباه کرد آن را (۱۰)
تکذیب نمود قوم ثمود بسبب طغیان خود (۱۱)
هنگامی که برانگیخت بدبختترش را (۱۲)
پس گفت مر ایشان را فرستاده خدا (صالح) دست بدارید ناقه خدا و شربش را (۱۳)
ترجمه قرآن، ص: ۵۶۰
پس تکذیب نمودند او را پس پی کردندش پس غضب کرد بر ایشان پروردگارشان بسبب گناه ایشان (۱۴)
پس یکسان کرد آن را و بیم نکرد عاقبتش را (۱۵)

سوره الیل مکّیّه و هی احدى و عشرون آیه

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
قسم بشب چون فرو پوشد (۱)
و روز چون روشن شود (۲)

- و آنکه آفرید نر و ماده را (۳)
- بدرستی که کوشش شما هر آینه از هم ممتاز است (۴)
- پس اما آنکه بداد و پرهیز کار شد (۵)
- و تصدیق نمود طریقه خوبی را (۶)
- پس بزودی توفیق میدهم او را برای آسانی (۷)
- و اما آنکه بخل ورزید و استغنا نمود (۸)
- و تکذیب نمود طریقه خوبی را (۹)
- پس بزودی توفیق میدهم برای دشواری (۱۰)
- و کفایت نکرد از او مالش چون هلاک شد (۱۱)
- بدرستی که بر ما است هر آینه هدایت (۱۲)
- و بدرستی که مر ما راست هر آینه آن جهان و اینجهان (۱۳)
- پس بیم کردم شما را از آتشی که زبانه میکشد (۱۴)
- داخل نمیشود در آن مگر بدبخت تری (۱۵)
- که تکذیب نمود و روی گردانید (۱۶)
- و زود باشد که دور کنم از آن پرهیزکارتر را (۱۷)
- که میدهد مالش را که پاک شود (۱۸)
- و نیست مر احدیرا نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود (۱۹)
- مگر جستن رضای پروردگارش که برتر است (۲۰)
- و هر آینه زود باشد که خوشنود گردد (۲۱)

سورة الضحیٰ مکیه و هی إحدى عشره آیه

ترجمه قرآن ۵۶۹

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۱

قسم بچاشتگاه (۱)

و شب چون آرام گیرد (۲)

که وانگذاشت ترا پروردگارت و غضب نکرد (۳)

و هر آینه آن جهان بهتر است مر تو را از اینجهان (۴)

و هر آینه بزودی خواهد داد ترا پروردگارت پس خوشنود گردی (۵)

آیا نیافت ترا یتیم پس جایگاه داد (۶)

و یافت ترا گم پس هدایت نمود و (۷)

یافت ترا بیچیز عیالمند پس توانگر ساخت (۸)

پس اما یتیم را پس قهر مکن (۹)

و اما سؤال کننده را پس زجر مکن (۱۰)

و اما بنعمت پروردگارت پس اخبار کن (۱۱)

سورة الانشراح مکیة و هی ثمانی آیات

بنام خداوند بخشاینده مهربان

آیا گشاده نکردیم برای تو سینه ترا (۱)

و برداشتیم از تو بار تو را (۲)

که بصدای شکست در آورده بود پشت ترا (۳)

و بلند گردانیدیم برای تو ذکر ترا (۴)

پس بدرستی که با دشواری آسانی است (۵)

بدرستی که با دشواری آسانی است (۶)

پس چون فارغشدی پس رنج بکش (۷)

و بسوی پروردگارت پس راغب شو (۸)

سورة التین مکیة و هی ثمان آیات

بنام خداوند بخشاینده مهربان

قسم بانجیر و زیتون (۱)

قسم بطور سینا (۲)

و این شهر امان (مکه) (۳)

بتحقیق آفریدیم انسان را در نیکوترین تقویمی (۴)

پس گردانیدیمش فروتر فروتران (۵)

مگر آنان که ایمان آوردند و کردند

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۲

کارهای شایسته پس ایشانراست مزدی غیر مقطوع (۶)

پس چه چیز تکذیب مینماید ترا بعد از این در دین (۷)

آیا نیست خدا حکم کننده تر حکم کنندگان (۸)

سورة العلق مکیة و هی تسع عشرة آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگارت که آفرید (۱)

آفرید انسان را از خون بسته (۲)

بخوان پروردگار توست کریمتر (۳)

آنکه تعلیم کرد نوشتن بقلم (۴)

- آموزانید انسان را آنچه نمیدانست (۵)
حقاً بدرستی که انسان عصیان میورزد (۶)
به اینکه دید خود را که بی‌نیاز شد (۷)
بدرستی که بسوی پروردگار توست بازگشت (۸)
آیا دیدی کسی را که منع کند (۹)
بنده را چون نماز گذارد (۱۰)
آیا دیدی که اگر باشد بر هدایت (۱۱)
یا امر کرد پرهیز کاری (۱۲)
آیا دیدی که اگر تکذیب کرد و روی گردانید (۱۳)
آیا ندانست که خدا می‌بیند (۱۴)
نه چنانست هر آینه اگر باز نه ایستد خواهم گرفت البتّه بموی پیشانی (۱۵)
موی پیشانی دروغگوی خطا کار (۱۶)
پس باید که بخواند اهل مجلس خود را (۱۷)
زود باشد بخوانیم زبانیه را (۱۸)
نه چنانست فرمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو (۱۹)

سوره القدر مکّیه و هی خمس آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
ترجمه قرآن، ص: ۵۶۳
بدرستی که ما فرو فرستادیمش در شب قدر (۱)
و چه چیز دانا کرد تو را که چیست شب قدر (۲)
شب قدر بهتر است از هزار ماه (۳)
نازل میشوند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر امری (۴)
سلامتست آن تا وقت طلوع صبح (۵)

سوره البینه مدتیّه و هی ثمانی آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
نبودند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدایان تا وقتی که آمد ایشان را حجتی روشن (۱)
فرستاده از خدا که میخواند صحیفه‌های پاکیزه (۲)
در آنهاست صحیفه‌های راست درست (۳)
و متفرّق نشدند آنان که داده شدند کتاب را مگر از بعد آنکه آمد ایشان را بینه (۴)
و فرموده نشدند مگر تا پرستند خدا را خالص دارندگان برای او دین را حقّ گرایان و بر پای دارند نماز را و بدهند زکاه را و اینست
کیش راست (۵)

بدرستی که آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ باشند جاودان در آن ایشانند آنها بدترین خلق (۶)
بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آن گروه ایشانند بهترین خلق (۷)
پاداش ایشانست نزد پروردگارشان بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر آنها نهرها جاودان در آن همیشه خوشنود شد خدا
از ایشان و خوشنود شدند از او آن برای کسی است که ترسد از پروردگارش (۸)
ترجمه قرآن، ص: ۵۶۴

سورة الزلزال مدتیة و هی ثمانی آیات

بنام خداوند بخشاینده مهربان
چون بزلزله در آورده شود زمین زلزله‌اش (۱)
و بیرون اندازد زمین بارهایش را (۲)
و گوید انسان چیست مر آن را (۳)
روزی چنین میگوید خبرهایش را (۴)
به اینکه پروردگارت وحی کرد برای او (۵)
روزی چنین باز گردند مردمان پراکندگان تا به بیند کردار خود را (۶)
پس کسی که کند مقدار ذره نیکی می بیند آن را (۷)
و کسی که کند مقدار ذره بدی می بیند آن را (۸)

سورة العادیات مکیة و هی إحدى عشرة آیه

بنام خداوند بخشاینده مهربان
قسم بروندها باواز نفس زدن نفس زدنی (۱)
پس قسم به بیرون آورندگان آتش از سنگ بسمهای خود (۲)
پس آنها که وسیله غارت شوند در صبح (۳)
پس برانگیختند بآن غبار را (۴)
پس در میان در آمدند بآن جماعتی را (۵)
بدرستی که انسان مر پروردگارش را ناسپاس است (۶)
و بدرستی که او بر آن هر آینه شاهد است (۷)
و بدرستی که او برای دوستی مال هر آینه سخت است (۸)
آیا پس نمیداند که چون برانگیخته شود آنچه در گورها است (۹)
و حاصل کرده شود آنچه در سینه‌هاست (۱۰)
بدرستی که پروردگارشان بایشان روز چنین آگاه است (۱۱)

سورة القارعة مکیة و هی ثمانی آیات

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۵

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- آن درهم کوبنده چیست (۱)
- آن درهم کوبنده (قیامت) (۲)
- و چه چیز دانا کرد ترا چیست آن درهم کوبنده (۳)
- روزی که باشند مردمان چون پروانه پراکنده (۴)
- و باشند کوه‌ها چون پشم رنگارنگ وازده (۵)
- پس اما آنکه گران آمد سنجیدهایش (۶)
- پس اوست در عیش پسندیده (۷)
- و اما آنکه سبک آمد سنجیدهایش (۸)
- پس ماوایش دوزخست (۹)
- و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آن (۱۰)
- آتشی است بغایت سوزاننده (۱۱)

سورة التَّكْوِيْنِ و هي ثمانی آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- بغفلت انداخت شما را مباحثات در بسیاری (۱)
- تا آنکه زیارت نمودید مقبره‌ها را (۲)
- حقاً زود باشد که بدانید (۳)
- پس حقاً زود باشد که بدانید (۴)
- نه چنانست اگر بدانید دانستنی بیقین (۵)
- هر آینه به بینید البتّه دوزخ را (۶)
- پس هر آینه خواهید دید آن را بمشاهده یقین (۷)
- پس پرسیده خواهید شد روز چنین از نعمتها (۸)

سورة العصر مکیة و هي ثلاث آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- قسم به عصر (۱)
- بدرستی که انسان هر آینه در زیانکاریست (۲)
- مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و
- ترجمه قرآن، ص: ۵۶۶
- وصیت بیکدیگر نمودند براستی و وصیت نمودند بشکیبایی (۳)

سورة الهمزة مکیة و هي تسع آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- وای بر هر عیب گوی طعن زننده (۱)
 - که فراهم کرد مال را و آماده داشت آن را (۲)
 - میپندارد که مالش جاودانی میگرداند او را (۳)
 - نه چنانست انداخته خواهد شد در آتش درهم شکننده (۴)
 - و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آتش درهم شکننده (۵)
 - آتش خداست بر افروخته (۶)
 - که مستولی میشود بر دلها (۷)
 - بدرستی که آن بر ایشانست سر پوشیده (۸)
 - در ستونهای کشیده (۹)

سورة الفیل مکیة و هی خمس آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو باصحاب فیل (۱)
 - آیا نگردانید مگر ایشان را در تباهی (۲)
 - و فرستاد برای ایشان نوعی پرنده فوج فوج (۳)
 - که میانداخت ایشان را بسنگی از سجیل (۴)
 - پس گردانید ایشان را چون برگ خورده شده (۵)

سورة قریش مکیة و هی أربع آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- ترجمه قرآن، ص: ۵۶۷
- برای الفت عطا کردن بقریش (۱)
 - الفت عطا کردن بایشان در کوچ زمستان و تابستان (۲)
 - پس باید بپرستند پروردگار این خانه مکه را آنکه (۳)
 - سیر طعام کرد ایشان را از گرسنگی و ایمن کرد ایشان را از بیم (۴)

سورة الماعون مکیة و هی تسع آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
- آیا دیدی آن را که تکذیب میکند روز جزا را (۱)
 - پس اینست آنکه بجفا میراند یتیم را (۲)
 - و ترغیب نمیکند بر طعام دادن درویش (۳)
 - پس وای بر نماز گذارندگان ریایی (۴)

- آنها که ایشان از نماز خود سهو کننده بیخبراند (۵)
و آنان که ایشان ریاء میکنند (۶)
و منع میکنند زکاه را (۷)

سوره الكوثر مکیه و هی ثلاث آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
بدرستی که ما عطا کردیم ترا کوثر را (۱)
پس نماز گذار مر پروردگار خود را و قربان کن (۲)
بدرستی که دشمن تو او دم بریده است (۳)

سوره الکافرون مکیه و هی ست آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
ترجمه قرآن، ص: ۵۶۸
بگو ای کافران (۱)
نمیپرستم آنچه میپرستید (۲)
و نه شما پرستند گانید آنچه میپرستم (۳)
و نه من پرستنده‌ام آنچه میپرستید (۴)
و نه شما پرستند گانید آنچه میپرستم (۵)
شما راست دین شما و مراست دین من (۶)

سوره النصر مدتیّه و هی ثلاث آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
چون آید یاری کردن خدا و فتح مکه (۱)
و بینی مردمان را که در می‌آیند در دین خدا فوج فوج (۲)
پس تسبیح کن بحمد پروردگار خود و طلب آمرزش کن از او بدرستی که اوست قبول کننده توبه (۳)

سوره الّهب مکیه و هی خمس آیات

- بنام خداوند بخشاینده مهربان
شکسته باد دو دست ابی لهب که خواست سنگ به پیغمبر زند (۱)
دفع نکند از او مال او و آنچه کسب کرده (۲)
زود باشد که در آید آتش را صاحب زبانه (۳)
و زن او که بردارنده هیمه است (۴)
در گردن او ریسمانی است از لیف خرما (۵)

سورة الإخلاص مكيّة و هي أربع آيات

بنام خداوند بخشاینده مهربان

ترجمه قرآن، ص: ۵۶۹

بگو یا محمّد (ص) اوست خدای یگانه (۱)

خدای بی نیاز (۲)

نزاده و زائیده نشده (۳)

و نیست او را همتا احدی (۴)

سورة الفلق مكيّة و هي خمس آيات

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بگو ای محمّد (ص) پناه میگیرم بآفریدگار شکافنده صبح (۱)

از بدی آنچه آفریده است (۲)

و از بدی شب تاریک چون در آید (۳)

و از شرّ زنان که دمنندگان افسونند در گرهها (۴)

و از شرّ حسد برنده چون ظاهر کند حسد را (۵)

سورة الناس مدتیّة و هي ست آيات

بنام خداوند بخشاینده مهربان

بگو ای محمّد (ص) پناه میبرم بپروردگار آدمیان (۱)

پادشاه آدمیان (۲)

خدای آدمیان (۳)

از شرّ دیو و سوسه کننده خناس (۴)

آنکه و سوسه میکند در سینههای مردمان (۵)

از جنّ و آدمیان (۶)